

Trọng Sinh Chi Đăng Tiền Bài

Contents

Trọng Sinh Chi Đăng Tiền Bài	2
1. Chương 1: Đêm Trước Nổ Mạnh	2
2. Chương 2: Trọng Sinh	4
3. Chương 3: Gặp Lại Lần Hai	6
4. Chương 4: Ai Thiếu Ai	8
5. Chương 5: Thăm Dò	10
6. Chương 6: Ký Ức Bị Quên Mất	13
7. Chương 7: Nguyên Vọng	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9: Chịu Thiệt	19
10. Chương 10: Nhiều Hay Không	21
11. Chương 11: Tập Kích	23
12. Chương 12: Bị Thương	25
13. Chương 13: Tiểu So Đo	28
14. Chương 14: Tình Thương Của Cha Trần Ra Vấn Đề	30
15. Chương 15: Phiên Toái	32
16. Chương 16: Có Thai	34
17. Chương 17: Tham Lam	37
18. Chương 18: Suy Tư	39
19. Chương 19: Đoán Được	41
20. Chương 20: Chuyển Biến Cơ Hội	44
21. Chương 21: Cảm Ơn Ba	46
22. Chương 22: Thần Luyện	48
23. Chương 23: Đoán	51
24. Chương 24: Có Trách Hay Không	53
25. Chương 25: Ý Tưởng Suy Xét	55
26. Chương 26: Dọa Chính Mình	58
27. Chương 27: Ăn Vụng	60
28. Chương 28	62
29. Chương 29: Biến Hóa	65
30. Chương 30: Gặp Gỡ	67
31. Chương 31: Ý Khó Nhận Xét	70
32. Chương 32	72
33. Chương 33: Say Rượu	75
34. Chương 34: Nguyên Lai	78
35. Chương 35: Sau Khi Tỉnh Lại	84
36. Chương 36: Lái Xe	86
37. Chương 37	89
38. Chương 38	94
39. Chương 39	97
40. Chương 40	101
41. Chương 41	105

42. Chương 42	109
43. Chương 43	113
44. Chương 44	117
45. Chương 45	122
46. Chương 46	126
47. Chương 47	130
48. Chương 48	135
49. Chương 49	139
50. Chương 50	143
51. Chương 51	148
52. Chương 52	151
53. Chương 53	155
54. Chương 54	157
55. Chương 55	160
56. Chương 56	165
57. Chương 57	168
58. Chương 58	172
59. Chương 59	176
60. Chương 60	181
61. Chương 61	185
62. Chương 62: Tắm Mộc	188
63. Chương 63: Tắm Mộc 2	191
64. Chương 64	196
65. Chương 65	198
66. Chương 66	204
67. Chương 67	210
68. Chương 68	213
69. Chương 69	216
70. Chương 70	220
71. Chương 71	223
72. Chương 72	228
73. Chương 73	233

Trọng Sinh Chi Đăng Tiên Bài

Giới thiệu

Edit: nguyent217Thể loại: Phụ tử văn – trọng sinhLăng Thiên cả người đau đớn, dĩ nhiên chết lặng, miệng khô lưỡi khô.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-chi-dang-tien-bai>

1. Chương 1: Đêm Trước Nổ Mạnh

Bên tai truyền đến thanh âm đẩy cửa rất nhỏ, tiếng bước chân tùy theo mà đến, có vẻ nôn nóng không thôi. Ánh mắt bị che, cảm thấy một tia ánh sáng chợt lóe rồi biến mất, cũng là do cửa lại đóng lại.

Lăng Thiên cả người đau đớn, dĩ nhiên chết lặng, miệng khô lưỡi khô, môi khô nứt, bụng đã bắt đầu đói khát, đến hiện tại một chút cảm giác cũng chưa có.

Hai tay y bị trói ở phía sau, cánh tay đau đến mức hỏa lạt lạt, cũng không dám lộn xộn, nếu không dây thừng thô ráp kia, giống như lăng trì tra tấn cũng sớm đã phá da thậm chí đã có miệng vết thương huyết

nhục khi trở mình.

Bành!

Một trận mạnh mẽ đánh úp lại, cùng với tiếng gió bị bằm, Lăng Thiên cùng ghé dựa đồng thời ngã sấp trên mặt đất, lăn một vòng, gối chắc gãy vụn, rơi trên người y độn độn đau, xương cốt kháp vào tại góc cạnh, bèn nhọn giống như muốn tan giá.

Miệng Lăng Thiên bị bịt chặt, chỉ phát ra một trận kêu rên, đầu đau dục giã như nứt ra, trống rỗng.

“Người cư nhiên không phải là Lăng Vân Thiên! Người cư nhiên không là Lăng Vân Thiên!!” Người nọ quả thực là tức đến khó thở, dục vọng điên cuồng.

Đầu Lăng Thiên cháng váng não trướng đau, cả người khó chịu, chỉ nghe hần tức giận mắng như phát tiết, lại một chút đều nói không dậy nổi tinh lực đến tự hỏi trong đó có vấn đề gì.

Đầu một trận đau đớn, tóc y bị người kéo lên: “Ta buông tha hết thấy, cư nhiên chỉ nắm chắc một cái tấm mộc (Người thay thế)! A!!!”

Bành! Bành!

Người nọ cầm đầu Lăng Thiên bang bang mà chà ở trên sàn nhà, y đã hoàn toàn không biết nên nghĩ cái gì, đầu ong ong đau, trong lỗ tai cảm giác thành thạch thập phần rõ ràng, cái mũi, lỗ tai, rõ ràng cảm giác ướt át, đổ máu.

Cảm giác bị một cước đá đến bụng, ghé dựa sau lưng bị ép đến bên tường mới ngừng lại được, trong bụng phiên giang đảo hải – sông cuộn biển gầm, quần đau phi thường rõ rệt.

Lăng Thiên muốn cuộn mình đứng dậy tử, lại làm không được, tay bị cố định tại lưng ghé dựa cùng với chân bị trói tại chân ghé, nhượng y đau đến mồ hôi lạnh ứa ra cũng vô pháp làm động tác gì được.

Thanh âm bầm số vang lên, người kia phiền táo tiêu sái đi đi lại lại, thẳng đến khi điện thoại đã thông: “Lăng Phong! Lần này nước cờ của ta kém người một chiêu! Cái này cho dù là tấm mộc, cũng là con của người, ta cũng không tin người một chút cũng không để ý! Chỉ cần người cho ta ba nghìn vạn đôla, ta để lại y. Người cũng biết, ta vốn là muốn trả thù chính là Lăng Vân Thiên!”

Khi nói chuyện, còn nghĩ cho bằng dính ngoài miệng Lăng Thiên xuống dưới, thả thân thể y, nhượng Lăng Thiên không tự chủ được phát ra rên rỉ thống khổ.

Đầu kia thanh âm dù bận rộn vẫn ung dung truyền tới: “Ha hử, người cho là ta sẽ cho người ba nghìn vạn để cho người Đông Sơn tái khởi sao? Lưu lại người buồn phiền ở nhà, Vân Thiên sẽ rất nguy hiểm, về phần cái nhi tử kia, ta cho y sinh mệnh, hiện tại y trả lại cho ta liền thanh toán xong thôi, tùy người.”

Lăng Thiên đem những lời kia nghe được rành mạch, lại coi như là gió từ địa phương rất xa thổi qua, mang theo cảm giác thực không chân thật.

Người kia cắn răng nanh đến vang khanh khách, cuối cùng ngược lại như là buông tha nhất dạng, chuyển cái đề tài, hỏi sự tình Lăng Vân Thiên: “Ta chỉ muốn biết, lúc ấy ta rõ ràng khiến người ta cho Lăng Vân Thiên bị thương, hần vì cái gì không chết?”

“A, cái này a, chỉ có thể nói người người tìm rất không chuyên nghiệp, lần sau không cần nhắm trái tim, trực tiếp đi đầu mới vạn vô nhất thất a!” người đầu kia thanh âm thoải mái thích ý, ngữ khí như dĩ vãng cùng Lăng Thiên nói chuyện, bình thường tựa như đang nói hôm nay thời tiết thật tốt.

“... Phụ... Thân...” Lăng Thiên nghe được thanh âm trong điện thoại, đã muốn trì độn chết lặng, một lát sau mới kịp phản ứng.

Thanh âm nhẹ nhàng, giống như nỉ non, không phải là kêu cứu mạng, cũng không phải khát vọng kêu gọi người kia thương hại, chính là nhẹ nhàng một tiếng, như cho mình nghe.

Sau đó y nghe được thanh âm điện thoại bên kia cắt đứt, thanh âm tích tích, giống như sinh mệnh y đang trôi qua.

Người đập chân trên thân y, cũng đã phóng đi xuống, bên tai truyền đến tiếng cười người kia ám ách, tê tâm liệt phế, cuối cùng biến thành gào khóc, thì thào tự nói: “Thực xin lỗi, tỷ, thực xin lỗi, ta cái gì cũng làm không được, ha ha, ha ha, ta cái gì cũng làm không được, ta đến với người được không, ta lo lắng một mình người, ta đến với người được không. ta vốn là muốn đi cùng người, đáng tiếc, ta không có lời kéo Lăng Vân Thiên đồng thời đi cùng người, tỷ, người có muốn tha thứ ta, người nhất định phải tha thứ ta.”

Nghe người kia tiếng khóc, Lăng Thiên cảm giác cả người khinh phiêu phiêu, tâm can đau xót, giống như tiếng khóc tại đây vào loại nói năng lộn xộn, dần dần không – cảm giác, đầu óc cũng khinh phiêu phiêu, y đã muốn cảm giác đến đầu ngón tay lan tràn lạnh lẽo, thân thể dần dần bị lãnh ý xâm chiếm, nhưng y lại ngoài ý muốn thực bình tĩnh.

Ghế dựa sau lưng đột nhiên có thanh âm tích tích, trước mắt bị vải che nay được tháo xuống, chính là Lăng Thiên lại không nhiều khí lực lắm để mở to mắt, y chính là từ ánh mắt mờ mịt, thấy được một cái thân hình gầy yếu mơ hồ chật vật nghèo túng.

Hắn sau đó tái nói gì đó nói, Lăng Thiên đã muốn nghe không rõ, âm thanh duy nhất có thể nghe được ngược lại thực quý dị chính là cái thanh âm tích tích kia.

Sau đó, trong nháy mắt sóng nhiệt bùng nổ, Lăng Thiên liền hoàn toàn mất đi ý thức.

Cho nên y không biết, đêm hôm đó, ven biển một du thuyền nổ mạnh, ánh lửa phóng lên cao, thiêu đốt một đêm không tan, ánh đỏ khắp mặt biển.

Ngày hôm sau, có thể nhìn đến chỉ còn lại có một chút hài cốt cùng tro bụi, nghe nói trên du thuyền, không có người.

2. Chương 2: Trọng Sinh

Ánh lửa tận trời, khí lãng cực nóng, tiếng gầm rú bên tai cùng với nỗi đau đớn do bị xé rách giờ phút cuối cùng rõ ràng, Lăng Thiên nhắm mắt lại chau mày, hồ hấp dồn dập, chớp mũi có chút mồ hôi lạnh chảy ra, thân hình khi ngủ lại cứng ngắc vẫn không nhúc nhích, giống như còn bị trói buộc tại cái ghế không thoải mái kia.

Đột nhiên mở mắt ra, Lăng Thiên giật mình một cái ngồi dậy, lẳng lẳng ngậy người trong chốc lát, ánh mắt dần dần thanh minh, sau đó hít một hơi dài, nhu nhu mi tâm.

Quang chân đi xuống giường, đi đến cái bàn, dùng bình nước nóng rót một chén nước, cách hai tầng sư của chén cảm nhận hơi ấm truyền qua tay, có thể mới làm cho y có cảm giác chân thực nhiều hơn.

Phòng ở thật nhỏ, ánh sáng rất kém cỏi, gia cụ cũng phi thường đơn giản, cùng đại trạch sau này y sẽ chuyển đến hoàn toàn vô pháp so sánh, nhưng là ở trong này, lại làm cho y có một loại cảm giác thực an tâm, trước kia chưa từng có.

Y nhớ rõ lúc trước từ nơi này dọn đi ra ngoài, căn bản là không có nửa điểm lưu luyến. Bởi vì nơi này cũng bất quá là địa phương y thuê, một người buổi tối trở về ở một chút thôi, mà y từ khi dọn đi ra ngoài, thậm chí không có đến một tuần, không có cái gì lưu luyến.

Chính là hiện tại, lại đối nơi này nhiều chút cảm giác khó hiểu, dù sao nơi này ít nhất với y mà nói là chân thật đi.

Một bàn tay kéo mở bức màn cửa sổ, nghênh đón chính là đủ loại mái nhà hoặc là tầng trệt, sau đó tầm mắt bị chắn đi, không trung cũng chỉ có một khối địa phương nhỏ như vậy là thấy được.

Chỗ y ở là lầu sáu, cho nên hoàn cảnh coi như không tồi, ít nhất tương đối an tĩnh. Đối với kia mảnh không trung nhỏ thất thần trong chốc lát, nước trong tay Lăng Thiên, độ ấm đã giảm đi nhiều.

Cầm lấy chén nước trong tay, uống một hơi, còn mang theo ấm áp, theo cổ họng của y chảy xuống đi, giống như tách ra lồng ngực ngưng trệ nặng nề.

Vươn tay, ánh mặt trời bên ngoài cửa sổ vừa lúc xuất hiện, lại chỉ có một mảnh nhỏ dừng ở mặt trên cửa sổ.

Ánh sáng nhảy lên đầu ngón tay, sấn đến tay Lăng Thiên như trắng nõn thông thấu, nhưng ánh sáng bị móng tay phản xạ đến trong mắt Lăng Thiên, lại nhộn nhạo mang theo xúc động mà y không có được, đôi mắt y thần sắc mê mang.

Một hồi lâu nhi, Lăng Thiên mới lại kéo bức màn lên, đem quang minh cách trở bên ngoài, chậm rãi đi đến bên cạnh cái bàn, đem chén nước cất kỹ, có ngồi xuống trên giường.

Thời điểm ngày hôm qua y trở về chỉ biết đã muộn, vị khách đại ca cùng cha khác mẹ lúc này hẳn là đã bị thương, phụ thân của y hẳn là cũng đã muốn tra được y, nhưng là y cũng không phải người trước kia đối với tương lai hoàn toàn không biết gì cả.

Chẳng lẽ còn muốn một lần nhảy vào làm thế thân, làm tấm mộc bị hổ-hãm hại đi?

Nếu, y trọng sinh sớm hơn một chút sẽ không ghi danh vào đại học này cũng sẽ không đi vào tử kiếp của chính mình, sẽ không khiến cho người kia chú ý.

Nghĩ nghĩ, Lăng Thiên có chút buồn bã, thời điểm thượng nhất thế, y còn chưa tới trường học, cũng đã bị đưa đến cái gọi là trong nhà kia, thời gian sau đó nửa năm mà thôi, liền chết, mạng cũng đã kết thúc.

Nếu y lên đại học, liên một cái năm học đều không có học xong, năm một cũng không có tốt nghiệp đâu, chính là y đều chưa kịp đi.

Nhắm mắt lại, Lăng Thiên hơi hơi bình phục nhịp tim đập có chút nhanh của mình.

Nhưng

Là y đi không xong, ngày hôm qua y nhìn lịch đã biết, đã muộn, thậm chí có khả năng những người lúc trước dẫn y về Lăng gia, đã muốn chờ ở bên ngoài, sẽ chờ y xuống lầu, sau đó thần không biết quỷ không hay nhượng y từ nhân gian bốc hơi.

Ngồi trên giường, ngón tay sấp trong tóc, Lăng Thiên nhắm mắt lại trầm mặc thật lâu sau, thẳng đến khi lại đói bụng, mới hồi phục tinh thần lại.

Y ngày hôm qua từ một lần nữa trở về, không có ra khỏi phòng một bước, trong phòng còn có mấy bao mì ăn liền y chuẩn bị, y dùng nước sôi phao đỡ đói, hiện giờ còn có một bao, tuy rằng không đủ cho y ăn, nhưng là cũng có chút ít còn hơn không.

Vừa ăn mì ăn liền không kĩ, Lăng Thiên một lần nữa khôi phục tâm tính bình tĩnh.

Nếu y hoàn toàn không có nắm chắc từ trong tay Lăng Phong đã biết y tồn tại đào thoát, như vậy còn không bằng không cần đả thảo kinh xà. Lúc này đây, y không ngại đi vào vận mệnh Lăng Phong an bài, dùng tiên tri mình sớm giác ngộ, đến vì mình mưu cầu một cái đường ra cũng không phải không thể.

Y nhân nhả tiêu sái trên đường, giống như hoàn toàn không có phát hiện có một chiếc xe nhỏ vô thanh vô tức đi theo y, y chính là nhất dạng như thường ngày, vào siêu thị, mua một ít đồ vật cùng một ít vật dụng hàng ngày, liền hướng phòng ở chạy về.

Từ hướng ngã tư đường, đến cửa cầu thang phòng y, có một đoạn đường nhỏ thực u tĩnh, ngẫu nhiên sẽ có một ít lão nhân lễ loi tán tán rèn luyện ở trong này.

Mà lên nhất thế, y chính là ở phụ cận trong này mất đi ý thức.

Ngay khi y muốn quẹo vào cái đường nhỏ kia, xe nhỏ đi theo phía sau đột nhiên tốc độ nhanh hơn đứng ở bên cạnh y, sau đó cái gáy y đau xót, liền mất đi ý thức.

Trước khi mất đi ý thức, y cuối cùng cũng ý thức, quả nhiên là ở trong này.

Đồ vật trong tay rơi hết, bánh xe lăn, một lon bi lăn theo xe nhỏ biến mất, đồng thời biến mất, còn có chủ nhân của vài thứ trên đường kia.

Mấy thứ này rơi rụng trên đường, có lẽ sẽ bị người tò mò, bắt quá cũng là xem qua rồi quên thôi, nhiều nhất nhặt lên vài cái vật phẩm không ai muốn, dù sao người ngụ ở chỗ này cũng phần lớn không là người phú quý ta thanh cao.

Cũng có lẽ phụ trách lão sư, sẽ ở thời gian y không có đi báo danh gọi điện thoại liên hệ cũng không thấy, tự mình đến một chuyến, chỉ tiếc y một đầu mối cũng chưa lưu lại, bởi vì y là ‘Hoàn toàn không biết chuyện’ a.

Chủ cho thuê nhà có lẽ sẽ ở tình huống tiền thuê tháng sau không giao, phát hiện y mất tích thật lâu, tình huống hảo tâm báo cảnh sát, sau đó không giải quyết được gì, sợ phiền toái, đem đồ vật của y ra bên ngoài một ném, không giải quyết được gì.

Y chính là cái cô nhi, từ nhỏ sinh trưởng ở cô nhi viện, tính cách nội hướng không thường cùng người bên ngoài kết giao.

Nhìn xem! Cỡ nào thích hợp để người kia tuyển, đối với phụ thân Lăng Thiên —— Lăng Phong có thể coi là như vậy.

Mở đầu cùng sự tình trước kia không khác nhau là mấy, không, có lẽ có điểm khác biệt, bởi vì y nghĩ không ra cái thời điểm kia, hẳn rồi cuộc đời mua đồ vật nào. Còn có khác biệt tối trọng yếu, phải là lúc này đây Lăng Thiên y cái gì cũng biết.

3. Chương 3: Gặp Lại Lần Hai

Lăng Thiên bị đánh hôn mê khó có được một giấc ngủ tốt, trong mộng không có bị tràng nổ mạnh kia gây sức ép, sau khi tỉnh lại có vẻ thần thanh khí爽, trừ bỏ sau ót hơi đau đớn.

Phòng thật quen mắt, thật sự rất nhìn quen mắt. Tóc Lăng Thiên có chút dài, tại thời điểm y hơi hơi cúi đầu, hoàn toàn che đi ở ánh mắt của y, thời gian này, tóc của y còn không có xén, không có cắt thành kiểu tóc nhất quán giống người kia.

Sáng sủa sạch sẽ, cửa sổ to lớn sát đất, có dương quang sáng ngời từ bên ngoài chiếu xạ, toàn bộ phòng trải ra một tầng lo lắng. Trong phòng là gia cụ hắc bạch song sắc ngăn gọn hào phóng, như bàn trà sô pha giường tủ quần áo, phần lớn là hắc bạch song sắc, có rất ít sắc thái khác. Mà cái chén cùng sàng đan, tuy rằng không là hắc bạch, nhưng cũng thiên về ám tử sắc màu đen, toàn bộ phòng, có vẻ nghiêm túc mà thanh lãnh.

Chỉ có một góc giá gỗ bên cửa sổ, phóng một chậu cây tiên nhân cầu lộc sắc, toàn bộ phòng, thêm thượng lục ý duy nhất.

Dưới thân là giường lớn, thực nhuyển, y đã từng ngủ cũng không thói quen, buổi sáng tỉnh lại thậm chí xương sống thắt lưng sẽ đau, thẳng đến vài ngày sau mới quen lại đây, nhưng là y với ai đều không có nói qua, cho tới bây giờ, cũng hoàn toàn không cảm giác.

Nơi này trang sức chán nản lại đơn giản như thế, nhưng là Lăng Thiên lại ở trong này trụ nửa năm, đồ vật bên trong cho dù y làm bừa bãi, cũng luôn luôn có người dựa theo dĩ vãng cất kỹ, dần dà, y cũng biết, a, nguyên lai cái đồ vật này phóng tới chỗ đó a.

Hoàn toàn là thói quen của một người khác, y bị bắt chậm rãi tiếp thu, cũng ngay cả mình đều thiếu chút nữa bắt đầu thuận theo tự nhiên thay đổi, nếu không phải là thời gian quá ngắn.

Cửa phòng thay đổi, răng rắc một tiếng, bị người mở ra từ bên ngoài. Đi tới là một lão nhân qua năm mươi, là lăng gia quản gia.

“Thiếu gia, ta biết ngài có không ít nghi vấn, nếu đã muốn tỉnh, lão gia phân phó ngài đi gặp hần, tự nhiên sẽ rõ ràng.” Lão quản gia thực thành khẩn hỏi.

Lăng Thiên ý tứ hàm xúc không rõ cười cười, không trả lời, ngược lại hỏi đạo: “Có gì ăn sao?”

Quản gia sững sốt, giống như thật không ngờ Lăng Thiên có bộ dáng bình tĩnh như vậy, hỏi đáp: “Tự nhiên là có, không biết thiếu gia muốn ăn cái gì?”

“Tùy tiện đi, trước khi bị bắt lại đây ta đều chịu đói rồi.” Sờ sờ bụng, Lăng Thiên ý cười doanh doanh mà nói, ánh mắt hơi hẹp dài bởi vì ý cười híp lại, xuất ra một loại khí chất ôn hòa.

“Hảo, thỉnh thiếu gia chờ.” Quản gia liền ra khỏi phòng, đi phân phó.

Lăng Thiên lập tức lại ngã xuống trên giường, cánh tay che ánh mắt, y đích thật là đói bụng, nhưng là cũng là muốn có thể bình tĩnh một chút tâm tình để đi gặp ‘Phụ thân’.

Thời điểm nhất thế kia, y cũng là vừa nghe đến người gọi y là thiếu gia, liền đoán, không phải là thân nhân của y tìm được y chứ? Có phải cha mẹ y có thân nhân? Đồng thời cũng vì địa phương xa hoa như vậy mà cảm thấy lo lắng, có thể hay không bị cuốn vào gia tộc tranh đấu y hoàn toàn vô pháp ứng phó đi, nơm nớp lo sợ liền bụng đói đi gặp phụ thân của y.

Đã biết cũng không có chuyện y muốn lo lắng này, cũng biết y kỳ thật chính là cái tư sinh tử, liên mụ mụ cũng chỉ là sinh hạ y sau đó liền từ bỏ y, bắt quá sau đó lại đã biết y là nhi tử còn lại duy nhất của hần, các loại tâm tình phức tạp, lại khó có thể che giấu, y hy vọng có một phụ thân tâm tình.

Cho nên, y liền thành Lăng Vân Thiên.

Ăn đồ ăn, Lăng Thiên âm thầm thâm hút một hơi, bình phục một chút tâm tình, đem cảm giác lạnh cả người mạnh mẽ áp một chút đi sau, mới treo lên một cái ý cười hơi hơi, đi theo phía sau quản gia hướng thư phòng đi đến.

Trong hành lang rộng mở, tiếng bước chân quản gia rất nhẹ, đã muốn có thói quen. Nhưng tiếng bước chân của Lăng Thiên lại bởi vì nổi lòng hỗn loạn, mà có vẻ lộn xộn, thanh âm không nhẹ.

Nhìn đến cửa thư phòng, thời điểm quản gia đẩy cửa ra, Lăng Thiên lại ngược lại không khẩn trương, đã muốn trải qua, y thậm chí không cần nhìn, chỉ biết cái thư phòng này bố trí thế nào, cũng biết cái nam nhân kia, là dạng gì tư thế gì cái dạng vẻ mặt gì ngồi ở chỗ nào.

Vào cửa sau, quả nhiên như thế. Cái nam nhân kia có thói quen gì y nhớ thực rõ ràng, dù sao cũng là phụ thân của y đâu, dù sao, có gần nửa năm thời gian bọn họ thân mật khăng khít.

Y nhìn mặt nam nhân kia lần thứ hai xuất hiện trước mắt, không từ mà nhớ tới gương mặt tuần mĩ sáng khoái lần đầu y gặp, trong lòng cảm giác phức tạp.

Có khẩn trương, có chờ mong, có nhu mộ, cũng có oán giận, nhưng là thời điểm hiện tại lần thứ hai thấy, đầu óc tự nhiên là trống rỗng, cái cảm giác gì đều nghĩ không ra. Bọn họ vốn là không hề có bất luận cái lí do gì để cùng xuất hiện, nếu cái ca ca kia không có chuyện ngoài ý muốn, cho dù đã biết có đứa con trai này, hần cũng sẽ không cảm thấy hần có yêu cầu thừa nhận đứa con trai này.

Chính là, con độc nhất của hần, người thừa kế duy nhất xảy ra chuyện ngoài ý muốn, lại đem y vòng tại trận vận mệnh này, không được giải thoát, cuối cùng bỏ mình.

Đầu óc y có một trận cảm giác oanh minh, thanh âm bên người cũng như là từ chỗ thật xa truyền đến, có loại cảm giác không chân thật. Đến tận cùng đã từng trải qua chính là không chân thật, vẫn là hiện tại một lần nữa trải qua loại chuyện này chính là do y phán đoán?

Quản gia đóng cửa đi ra ngoài, Lăng Thiên không có mở miệng nói chuyện trước, thượng nhất thế, y một chút đều thiếu kiên nhẫn. Nhưng là hiện tại, tuy rằng chính là khi cách nửa năm, nhưng là với y mà nói, cũng đã cách một cái luân hồi.

Y cho tới bây giờ cũng không ngốc, người từ cô nhi viện ra, chẳng lẽ còn có thể đơn thuần ngu dốt giống như ra người chưa thâm đời sao? Đương nhiên sẽ không, y chính là bị khát vọng che hai mắt. Y chỉ là muốn tại trước mặt phụ thân, làm một cái bé ngoan, hài tử đơn thuần thảo nhân thích thôi.

Nhưng là sự thật chứng minh, phụ thân cũng không cần, cho nên cả đời này sẽ nhìn xem, trận va chạm này, y đến tận cùng có thể hay không từ tay phụ thân, nhảy ra một cái sau đó từ nay về sau không thể đi chung một đường không.

Đối với Lăng Thiên cúi đầu không nói lời nào, Lăng Phong cũng không sốt ruột, chính là đem vật cầm trong tay, tư liệu điều tra cùng với kiểm tra đo lường A DN đưa cho y.

Lăng Thiên nhận lấy, tùy tay lật xem, kỳ thật sự tình phương diện này, y đã muốn biết đến rành mạch.

Tỷ như y đã từng hy vọng xa vời, y chính là không cẩn thận cùng cha mẹ li tán, hơn nữa một ngày nào đó có thể tìm tới cha mẹ trong mộng đẹp, không có trở thành sự thật. y chính là kết quả phụ thân ngẫu nhiên không cẩn thận, mà mẹ củ y, cũng tại thời điểm dùng y đòi tiền sau, đã demy vứt bỏ.

Có lẽ y có thể cùng người đưa y đến cô nhi viện, đã muốn vô cùng cảm kích tạ ơn mới đúng.

Y chính là một cái tư sinh tử, vẫn là tư sinh tử bị song phương đều vứt bỏ, thật sự cùng trong mộng lúc trước mơ ước một ngày nào đó sẽ có một cái gia đình hạnh phúc hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Chuyện này thực tế, lúc trước đối với y đánh sâu quá lớn nhưng là nhưng cũng không là khó có thể tiếp thu như vậy, dù sao cô nhi, luôn luôn có đủ loại hoàn cảnh, y cái này chẳng qua là một cái thực bình thường thôi.

Hồ sơ kia dán ảnh chụp mẫu thân, Lăng Thiên dùng tay sờ sờ, mặt mày nữ nhân kia thanh tú, trên ảnh chụp nàng ý cười doanh doanh, có chút cảm giác hoạt bát, y thật sự có chút không nghĩ ra được, thời điểm lúc trước nàng vứt bỏ y, đến tận cùng là tâm lý như thế nào đâu? Thoạt nhìn là một người tâm nhuyển mà

Đây là lần thứ hai thấy cái ảnh chụp này, lần đầu tiên, y nhìn thân thể của mình, đối với nữ nhân hẳn là xem như mẫu thân y rất là bài xích, đến chết đều không đề cập qua nàng một câu, cũng không nghĩ tái liếc nhìn nàng một cái, nhưng là khuôn mặt kia, lại rành mạch khắc ở đáy lòng của y.

4. Chương 4: Ai Thiếu Ai

Trong thư phòng có loại hương khí thực kỳ lạ, có thể làm cho người ta nâng cao tinh thần tỉnh não, y đã từng tỏ mò, nhưng là vẫn nhìn xuống không hỏi, bây giờ nghĩ lại, lúc trước y thật sự ngoan quá phận, liên cảm giác tồn tại đều giống như bạc nhược nhẹ như không khí, còn thật là có chút tiếc nuối đâu.

Có lẽ là y như trước tu dưỡng so ra kém phụ thân của y đi, Lăng Thiên thật sự không muốn cùng người kia trong hoàn cảnh này lặng im mà ở chung, sẽ làm y không tự chủ được luôn nhớ tới sự tình trước kia.

Cho nên cuối cùng, là y mở miệng trước.

Hơi hơi ngẩng đầu, môi Lăng Thiên nhẹ nhàng động động, đối với Lăng Phong hỏi đạo: “Ngài tới tìm ta, là muốn làm cái gì đâu?”

Thanh âm mỏng manh, giống như thời điểm lần đầu tiên y bị đánh đánh nhất dạng, chính là trong đó lại thiếu một cổ sợ hãi lúc trước.

Y lúc trước từ một cái hoàn cảnh thực bình thường, đột nhiên thay đổi cái nơi chốn này đều lộ ra đại khí cùng xa hoa địa phương, thậm chí trên người y còn xuyên quần áo giá rẻ, ở vào cái địa phương cùng bản thân y không hợp nhau này, có tự ti phức cảm, sinh hoạt về sau cũng có mấy móc một chút.

Y lúc trước tuy rằng nhìn tư liệu, đã bị đả kích, nhưng là lại đối phụ thân có thể tìm tới y, thậm chí đem tài liệu cho thành , có lẽ, phụ thân tưởng bồi thường y không chừng đâu. Tựa như rất nhiều tiểu thuyết trong TV, tư sinh tử thường thường phải nhận được sủng ái của phụ thân.

Nhưng y lại quên, tiểu thuyết trong TV loại tình huống này giống nhau là bởi vì, cái kia tư sinh tử là con người phụ thân thích, mà không phải như y , phụ thân cùng mẫu thân, chính là hoàn toàn không có tình cảm trụ cột hai người.

Thắng đến khi y từ tràng nổ mạnh kia trở về, mới hảo hảo nghĩ quía, kỳ thật có lẽ trong mắt phụ thân, hắc cũng không thiếu cái tư sinh tử này bất cứ chuyện gì, ngược lại là hắc cho Lăng Thiên sinh mệnh, lại cho y nhất bút phụng dưỡng phí số lượng không nhỏ, Lăng Phong không nợ Lăng Thiên, thậm chí tại vị trí phụ thân xem ra, là Lăng Thiên thiếu Lăng Phong đi, cho nên mới đem y tìm trở về dùng cho hết phí, cho nên cuối cùng tài năng nói ra câu kia ‘Tánh mạng của y là ta cấp, hiện giờ trả lại cho ta tính thanh toán xong’ như thế.

Dựa theo loại phép tính, này mẫu thân sinh y, sau đó cầm phụng dưỡng phí ketch xù Lăng Phong cho y, hắc cùng với nàng miễn cưỡng xem như hai người không thiếu nợ nhau. Mà y cùng Lăng Phong, y tức thiếu ân sinh của Lăng Phong, lại thiếu bút tiền kia của Lăng Phong, Lăng Phong lại không nợ y.

Ha hã, hắc tại cô nhi viện lớn đến hiện tại mười tám tuổi, không chỉ có không có người bởi vậy thiếu y cái gì, y ngược lại còn thiếu người khác đồ vật!

Lăng Thiên nhớ tới một lần ngực liền đổ thương một lần, hô hấp đều cảm thấy khó khăn, y chưa bao giờ biết, nguyên lai chính mình sinh hạ đến đã muốn thiếu nợ người khác, trong năm tháng y cô độc lại gian nan ở cô nhi viện, không chỉ có không có khả năng oán giận người, hơn nữa cư nhiên dính vào cự trái (nợ khó trả), cuối cùng muốn dùng tính mạng của y hoàn lại?!

Bàn tay Lăng Phong giống như lần đầu tiên gặp lại ở thượng nhất thể nhất dạng duỗi lại đây, trấn an tính nhu nhu tóc của y, chỉ có một động tác ôn nhu, khiến cho đã từng quân lính của y tan rã, đó là phụ thân của y!

Lăng Thiên hoảng hốt một chút, trên đầu mang theo ám áp của bàn tay, nhượng y cảm thấy trong nháy mắt có cảm giác trọng điệp khi không. Cảm giác an tâm ngay lúc đó, hiện giờ vẫn là khắc sâu như vậy.

Bởi vì cái động tác kia, cái loại ôn nhu này, đại biểu cho việc y từ nay về sau không một mình một người, không cô đơn kiết lập với thế giới này, giống như lục bình phiêu bạc, tùy sóng truy lưu tìm không thấy nơi dựa vào.

Đối với Lăng Thiên từ nhỏ cô độc luôn kiên cường đối chọi với rất nhiều người mà nói, cái loại quy y cảm này, là trí mạng.

“Đừng lo lắng, ta cũng không có ác ý.” Mang theo chút ý cười ẩn ẩn ôn nhu, thanh âm người kia thâm trầm cùng từ tính giống như y hơn nữa năm đó nghe qua, thanh âm đã từng nhượng Lăng Thiên cảm thấy có cảm giác rất an toàn, lúc này vẫn như cũ đối Lăng Thiên có ảnh hưởng vô pháp phai mờ.

Lăng Thiên ngẩng đầu, xuyên thấu qua tóc che, nhìn người trước mắt mang theo ý cười cùng bao dung, mặt mày kia sắc bén rõ ràng thích hợp biểu tình uy nghiêm, cho nên một khi nhu hòa xuống dưới, khiến cho người ta cảm thấy vô pháp kháng cự.

Đúng là phần thái độ này có khác biệt với người bên ngoài, nhượng Lăng Thiên cảm thấy mình là bị yêu, cho nên cho dù lúc trước cái phụ thân này nhượng y ở tại phòng Lăng Vân Thiên, đổi thành tên Lăng Vân Thiên, xuyên quần áo hắc thích, cắt kiểu tóc Lăng Vân Thiên có thói quen, hắc đều cảm thấy là có thể chịu đựng, đơn giản là phụ thân của y lúc ấy nhắc tới cái nhi tử kia đã muốn ‘Chết’ là lúc sâu nào.

Mà y, còn sống, mà còn trở thành con độc nhất của Lăng Phong. Nhượng Lăng Thiên cảm thấy, cho dù tạm thời như vậy, tình thương của cha của Lăng Phong, đã định trước cuối cùng sẽ hoàn toàn thuộc loại của y. Mà phụ thân hiện tại rất khó qua khỏi, y không để ý dùng một loại phương thức khác nhượng phụ thân được an ủi một chút.

Chỉ tiếc, tâm tình y lúc trước là tưởng đối một người hảo, hiện giờ lại cảm thấy thực không chân thật.

Rõ ràng người này việc làm cho dù cẩn thận, nhưng bằng nhân lực của y từ nhỏ tại cô nhi viện dưỡng thành, cũng không nhất định phát hiện không được. Chính là cái thời điểm kia, y lại thật là không hề sờ tra nhượng y hiện giờ nhớ tới đều cảm thấy bất khả tư nghị.

Thật sự, thật bất khả tư nghị.

Lăng Thiên chậm rãi cười, ánh mắt nhu hòa, khí tức quanh thân đều ôn nhuận đứng lên, chính là y tình nguyện quá như vậy cả đời.

Nếu có thể bị lừa cả đời, coi như là một loại khác ý nghĩa khác của chân thực đi, ít nhất gần với y mà nói, sự tình trải qua đều là chân thật.

“Ân, ta tin tưởng ngươi.” Lăng Thiên nói câu nói giống như lúc trước, nhưng hồi đó cái loại tâm tình này, cũng rất cuộc trở về không được.

Y tình nguyện bị lừa cả đời, nhưng là một khi y biết được cái âm mưu này, lại không muốn lừa mình dối người cả đời.

Lăng Thiên nhìn Lăng Phong bởi lời y nói sững sốt, nhưng trong lòng có chút bi ai, y cùng phụ thân của y, từ nay về sau đã người gạt ta, ta cũng lừa gạt người. Không bằng, nhượng chúng ta đi lại nhiều lần, ai có thể lừa ai lâu hơn một chút đâu? Mà ta đã muốn biết người đang gạt ta, có tính là đi trước một bước không?

Có lẽ là bởi vì biểu tình Lăng Thiên lúc này giống như dục khóc, Lăng Phong dùng một cánh tay động thủ đem Lăng Thiên lâm tiến trong ngực, an ủi vỗ vỗ lưng y, miệng nói rằng: “Nam nhi có lệ không nhẹ, yên tâm, về sau cùng ba ba cùng một chỗ, hết thấy đều sẽ hảo.”

Lăng Thiên ghé vào trong ngực Lăng Phong, mặt chôn ở trong ngực Lăng Phong, cảm giác bị phụ thân ôm chầm thật sự là tốt lắm, cảm giác an toàn rất mạnh, thậm chí biết rõ mục đích của hắn lại vẫn như cũ có một loại cảm giác ấm áp quanh quẩn.

Cảnh giác mang theo không thể kháng cự sa vào, sa vào rồi lại thân tâm lạnh, lạnh đến cả người.

Ngón tay Lăng Thiên cầm lấy tây trang Lăng Phong, đột nhiên buộc chặt, khớp xương tái nhợt, loại cảm giác này giống như đi ở một mặt vách núi, nhượng trái tim y có chút co rút nhanh.

Có lẽ, y tại đây nửa năm trong, nên trừ tính không chỉ có là như thế nào sinh tồn xuống dưới, cũng cùng người kia không gặp lại, càng cần nữa, chỉ sợ là từ bỏ khát vọng chính mình đối với tình thương của cha, khát vọng trước đôi mắt người này.

Cường bách tử tướng đi lên, Lăng Thiên phảng phất có chút ý tứ không hảo cúi đầu nói rằng: “... Phụ thân, ta cần cùng ngươi ở một chỗ sao?”

“Tiểu thiên, bảo ta ba ba đi, phụ thân rất xa lạ.” Lại động thủ nhu nhu tóc Lăng Thiên: “Tự nhiên muốn đưa con đến ở cùng, về sau đều cùng ba ba sinh hoạt cùng một chỗ đi.”

Trong giọng nói Lăng Phong lộ ra chút mong được ngữ khí, giống như là một phụ thân khát vọng cùng nhi tử chung sống, Lăng Thiên nhếch môi cúi đầu mà cười, nhỏ giọng hồi đáp: “Ân. Ta có phụ thân rồi, thật tốt đâu.”

Tóc che ở ánh mắt cùng mặt, thấy không rõ biểu tình.

“Ha ha.” Nghe thanh âm Lăng Phong cười khẽ, Lăng Thiên cũng phỏng đoán, người này đã từng như lúc này, đều là dùng cái dạng tâm tình gì nghe chính mình nói những lời này đâu?

Là không hề gì, hay vẫn là tâm tình xem trò cười đâu? Tóm lại không phải là chính mình trước kia cho rằng không phải cái loại tâm tình này thôi.

Đã từng có nửa năm phụ tử tử hiếu, thân mật khăng khít, hiện giờ nghĩ đến, lại lộ vẻ châm chọc. Giống như một cái khí cầu một trạc liền phá, bề ngoài viên mãn, nội hàm hư không, bất quá là một hồi âm mưu thôi.

5. Chương 5: Thăm Dò

Cùng Lăng Thiên nói chuyện, tại một mảnh không khí ôn nhu chấm dứt, giống như lần đầu tiên, trừ bỏ sợ y nhất thời không tiếp thụ được còn không có nói tới sự tình cho y cải danh ở ngoài, bởi vì quá nguy hiểm cho nên không thể đi học, bởi vì trừ bỏ con độc nhất của Lăng Phong ngoài ý muốn, hiện tại chỉ còn lại có một đứa con trai là y, việc này, Lăng Phong cũng tất cả đều nói với y.

Nhất phái quang minh chính đại, không chút giấu diếm nào, thậm chí cũng không có giấu diếm, hẳn là bởi vì trừ bỏ con lớn nhất ngoài ý muốn bỏ mình, mới đi tìm y .

Lời Lăng Phong nói ngay lúc đó tại bên tai vang lên: “Người cũng biết, thân gia giống ta như vậy, có trên hai cái nhi tử, mà còn là nhi tử bất đồng mẫu thân, cũng không là một chuyện tốt, đối ai cũng không hảo, người có thể hiểu được ba ba sao?”

Nhìn, cỡ nào thẳng thắn, nhượng trước nhất thế, y tuy rằng trong lòng chịu khổ sở cực kỳ, nhưng cũng không khỏi tán thành thuyết pháp của hắn.

Lăng Thiên đứng ở gương phòng tắm, dùng tay đem tóc dưng ở trên trán bắt đi, hình ảnh trong gương mang chút tính trẻ con nhưng trong ánh mắt lại sớm nhìn không ra khờ dại.

Không chỉ bởi nguyên nhân vì thượng nhất thế nửa năm, từ nhỏ sinh hoạt tại cô nhi viện, mới là chính yếu.

Nhìn ánh mắt trong gương trầm tĩnh, Lăng Thiên ở trong lòng nghĩ, muốn nhu hòa một chút, muốn ôn hòa một chút, muốn tính trẻ con khờ dại một chút, là tối trọng yếu, muốn tại trước mặt Lăng Phong ỷ lại tin phục một chút.

Quả nhiên, người trong gương dương môi nở nụ cười, ánh mắt hơi hẹp dài bởi vì ý cười mà nheo lại, chặn về mặt bên trong phức tạp khó phân biệt, lưu lại một trương mặt mang theo chút ý tứ không hảo cùng mềm nhẹ ý cười.

Thực thích hợp.

Ngồi ở trên bàn cơm phòng khách, Lăng Thiên thật cẩn thận dùng dao nĩa, hẳn thượng nhất thế đến hiện tại, nên là như thế này, hơi chút sẽ dùng, nhưng không quá tiêu chuẩn.

May mà, Lăng Phong cũng không sẽ ở loại này trường hợp đi lên sửa đúng động tác của y, bởi vì này dạng sẽ làm y cảm thấy then thừng, thời điểm này hẳn chỉ biết bất động thanh sắc mà khi hai người một chỗ, một mình dạy y rất nhiều chuyện.

“... Phụ... Ba ba, ta thật sự không thể lại đi trường học sao?” Trên bàn cơm, thanh âm Lăng Thiên trầm thấp lại có chút kỳ vọng hỏi: “Ta thực cố gắng khảo đến cái trường học này, ba ba nếu lo lắng ta, có thể cho người đi theo ta, ta không để ý.”

Đúng vậy, nếu thật là lo lắng y, y không để ý có người đi theo, thậm chí cũng sẽ không để ý không thể đi học, mặc kệ y đã từng vì thi đậu, để đủ học phí, ăn bao nhiêu khổ, thụ bao nhiêu tội.

Nhưng là, Lăng Phong, là thật lo lắng y sao? Hiển nhiên không phải, cho nên y có chút không cam lòng, thời gian dài như vậy cố gắng cùng vất vả đều đổ xuống nước, đối lại cũng là một hồi hoa trong gương, trắng trong nước(Kính hoa thủy nguyệt).

Nghe thấy được câu hỏi Lăng Thiên hơi có vẻ không cam lòng, động tác trên tay Lăng Phong thoáng ngừng ra, đem đồ vật cầm trong tay chậm rãi ăn hết, sau đó buông đồ ăn, dùng khăn lau miệng, lúc này mới mở miệng nói rằng: “... Nếu người thật sự tưởng đến trường nói, ba ba cho người tìm gia giáo giáo người, chờ trong khoảng thời gian này qua sau, ba ba nhất định có thể cho người tiếp tục đến trường, ân?”

Kia không đồng dạng như vậy, Lăng Thiên trong lòng nói rằng, cho dù y thật có thể đợi cho một khắc kia, cũng cùng hắn trước cố gắng hoàn toàn không quan hệ, y tự nhiên biết, lấy năng lực Lăng Phong, muốn nhượng một người tiến đại học, thật sự là thực sự tình đơn giản, cho dù là xuất ngoại lưu học, cũng không có một chút khó khăn.

Đáng tiếc, cho dù y nguyện ý, chỉ sợ cũng đợi không được ngày nào đó.

Nhìn Lăng về mặt Thiên cúi đầu không nói, ánh mắt Lăng Phong nhíu lại, ngữ khí chuyển nhu hòa trầm thấp: “... Ba ba vừa mới mất đi một đứa con trai, đừng cho ba ba lo lắng được không? Ba ba hiện tại chỉ có người một đứa con trai.”

“A, ta đã biết, kia ba ba còn có thân nhân khác sao? ... Ân, tỷ như ta có không có tỷ tỷ muội muội linh tinh.” thanh âm Lăng Thiên ra vẻ phi thường không ý tứ thấp hơn, đem đầu thấp cũng càng đi xuống.

Thanh âm ghé dựa hoạt động vang lên, Lăng Thiên ra vẻ hoảng sợ nhất dạng, đầu mang tới đứng lên, lăng lăng nhìn về phía Lăng Thiên chạy tới bên cạnh hắn.

Thời điểm bị ôm lấy, Lăng Thiên tại góc độ không có bất luận kẻ nào có thể thấy trong ngực Lăng Phong, mê muội nheo lại ánh mắt, có lẽ Lăng Phong đã muốn phát hiện đi, thời điểm mỗi lần cùng Lăng Thiên tiếp xúc gần gũi, Lăng Thiên luôn có vẻ nói chuyện tốt lắm.

Lý trí cùng khát vọng dây dưa y, một mặt thiên đường một mặt địa ngục.

Bị nhẹ nhàng hôn trên tóc, mang theo nhu hòa ngữ khí nói rằng: “Không có, ba ba lại không có bất luận cái thân nhân nào bên cạnh, người cũng không có tỷ tỷ muội muội, ba ba chỉ có người một người thân.”

Thời điểm Lăng Phong nói chuyện, khoảng cách gần như vậy vang ở bên tai Lăng Thiên, giống như lập tức có thể xâm nhập đáy lòng. Chỉ có, từ ngữ cỡ nào tốt đẹp, nếu thật là như vậy nên có bao nhiêu tốt.

Nhẹ nhàng hoàn trụ thất lưng Lăng Phong hơi chút cong hạ, nhượng khoảng cách hai người càng thêm gần sát, thanh âm Lăng Thiên mềm mềm mang theo than thở vang lên: “Ta cũng chỉ có một người thân là ba ba.”

“Ha ha.” Bên tai lại là một tiếng cười khê vang lên, nhượng tâm Lăng Thiên trầm trầm đi xuống. Bởi vì y vĩnh viễn đều làm không rõ ràng lắm, Lăng Phong mỗi một lần cười khê xong, là dạng tâm tình gì.

Mặt sau Lăng gia, có một đại đại hoa viên, thời điểm trước kia Lăng Phong không ở nhà, Lăng Thiên cũng rất thích một người tới nơi này, vì vậy trong hoa viên, không có dấu vết Lăng Văn Thiên, sẽ không giống phòng ngủ của, nhượng y hiện tại nhìn liền sốt ruột.

Ngồi ở cái bàn đu dây y đã từng thích nhất gần người, Lăng Thiên có chút mặc danh kỳ diệu nghĩ, cái bàn đu dây này chính là ai đặt ở nơi này đâu? Là nữ chủ nhân mất sớm, vẫn là thiết kế tự chủ trương?

Thái dương có chút biếng nhác, chiếu lên cả người y ảm đạm dạt, đáng tiếc chính là quần áo không quá thoải mái, trọng lai một lần, y cũng không nguyện ý nhịn nữa, chịu loại cảm giác không được tự nhiên này.

Tại địa phương nhỏ làm cho mình cảm thấy thoải mái một chút, hẳn ba ba sẽ không để ý đi?

“Thiếu gia, quần áo ngài muốn đã muốn đưa lại đây, người là không mau chân đến xem hợp hợp thân? không” Lăng gia quản gia nhìn thiếu niên ánh mắt híp lại trong dương quan, không thể không nói, quần áo thiếu gia đích xác cùng thiếu niên này không quá phù hợp.

Lăng Thiên phục hồi lại tinh thần, câu môi cười cười, an tĩnh lại khách khí nói lời cảm tạ, y biết cái quản gia này cũng liền ngoài miệng gọi y thiếu gia thôi, y đã từng cho rằng quản gia nhà giàu đều là cái dạng này, thẳng đến hắn có một lần phát hiện cái quản gia này đối với ảnh chụp đại ca của y về mặt nhu hòa.

Bất quá, y là hoàn toàn có thể lý giải, ha ha, y là ai, bất quá là một cái tu sinh tử tử cô nhi viện linh trở về thôi, nếu thật có thể đem với chính quy thiếu gia thì không bằng, đó một là đất hoang cùng đất ruộng đâu.

Hơn nữa quản gia tuy rằng đối y không thân cận, nhưng là cho tới bây giờ cũng không đối y thất lễ quá, y cũng vô pháp cường bách người khác đối y thân cận, huống chi, kỳ thật y cũng thật sự hoàn toàn không thêm để ý thái độ người khác.

Trừ bỏ phụ thân của y, thái độ những người khác, cùng y có cái quan hệ gì, đây chính là ý tưởng y đã từng có.

Tính gì, không nghĩ, Lăng Thiên thở dài một hơi, y phát hiện hắn từ khi sau khi trở về, luôn một trận lại một trận đắm chìm tại hồi ức đi qua, như vậy đi xuống cũng không hảo, y còn có chuyện trọng yếu hơn phải làm đâu.

Đáng tiếc, rất nhiều chuyện đều không từ chính mình, nhất là cảm xúc biến hóa, nếu như có thể hoàn toàn chứng không tâm tình của mình nói, y cũng liền thật sự thành thần.

6. Chương 6: Ký Ức Bị Quên Mất

Khi Lăng Phong về đến nhà, thời điểm thấy thiếu niên ngồi trên ghế sa long phòng khách, sững sốt một chút.

Tóc có chút hỗn độn, đã muốn tu chỉnh trơn nhẵn, lọn tóc mỏng mang theo trình tự, nhưng là chiều dài nhưng cũng không xén quá mức, nhất kiện áo lông bộ trường khoản khoan ở trên người, xuyên một cái quần dài hựu nhàn, quang một đôi chân, ôm gối đầu ngồi ở trên ghế sa long xem tv.

Có lẽ là nguyên nhân là do ngọn đèn phòng khách, Lăng Phong đột nhiên cảm thấy phòng khách hôm nay giống như bởi vì có thiếu niên này, có vẻ nhu hòa lên.

Nghe thấy động tĩnh, Lăng Thiên xoay đầu lại, nhìn Lăng Phong hướng y đi tới, có chút khẩn trương cuộn tròn ngón chân, y không biết y mang theo chút tâm tình tiên hạ thủ vi cường tâm tư làm ra dạng thay đổi này đó, Lăng Phong có thể sinh khí hay không.

Lăng Thiên còn nhớ rõ, thời điểm lúc trước phụ thân nói tìm cá nhân đến giúp y tu chỉnh một chút tóc, y cao hứng biết bao nhiêu, bởi vì là phụ thân quan tâm đi, phụ thân bận rộn như vậy có thể chú ý tới tóc của y, y cũng không phải là cần thụ sủng nhược kinh sao?

Đáng tiếc, sau lại cái kiểu tóc kia, thật sự không là loại y thích, đương nhiên càng mầu chốt cũng là cái kiểu tóc kia sau này lại tại ngăn kéo phòng của y nhìn thấy trong một tấm ảnh.

Lúc ấy y cầm ảnh chụp, đứng ở trước gương, nhìn kiểu tóc gương cùng ảnh chụp giống nhau như đúc, trong thoáng chốc thậm chí cảm thấy người trên ảnh chụp cùng y trùng hợp, trong lòng đã từng từng có khổ sở nhưng không cách nào cùng bất luận kẻ nào nói, chỉ có thể an ủi mình, người kia đã mất.

“Cũng không tệ lắm.” Lăng Thiên không biết trong lòng Lăng Phong có phải thật vậy hay không cảm thấy cũng không tệ lắm. Vẫn là bởi vì đã là cái dạng này, chỉ có thể nói như vậy đâu? Y trong lúc nhất thời cũng có chút mê mang, y tại sao phải làm thay đổi này đó đâu? Rõ ràng hoàn toàn theo cũ đường đi, mới càng thêm có nắm chắc thời cơ tìm được cơ hội a?

Sô pha bên người hăm đi xuống, Lăng Phong thoát áo khoác tây trang, có người hầu tiến lên tiếp nhận treo lên, nhìn thiếu niên bên cạnh cuộn mình buộc chặt ngón chân trơn bóng, đột nhiên cảm thấy rất đáng yêu.

Ôm chầm bả vai của thiếu niên, thanh âm Lăng Phong phóng nhu hỏi: “Nghĩ như thế nào đối cái hình tượng này?”

Lăng Thiên đem thân mình tới gần trong ngực Lăng Phong, y vốn là đối với cái ôm ấp này vô pháp kháng cự, y hăm mộ những tiểu hài tử có thể bị cha mẹ ôm vào trong ngực cũng không phải một ngày hai ngày, chấp niệm từ nhỏ đến lớn, cũng không dễ dàng tiêu trừ.

Mỗi khi cảm xúc cô độc xâm nhập, y đều hy vọng có thể có một người nhượng y an tâm ôm ấp dựa vào, thời điểm thượng nhất thế, y tuy rằng khát vọng cùng phụ thân của y có tiếp xúc thân thể, nhưng là lại bởi vì thật cẩn thận mà có vẻ cẩn thận quá phận.

Luôn nghĩ làm những động tác đó có thể hay không có vẻ không đáng tin, nhi thái quá nhỏ, cũng thường xuyên chịu đựng khát vọng tới gần của chính mình, chỉ có cơ hội ngẫu nhiên có, tài năng mặc kệ chính mình trong chốc lát.

Có lẽ đúng là bởi vì như thế, cho nên y đối loại hành vi này, ngược lại như là có nhất dạng chấp niệm nhớ mãi không quên.

Mà hiện giờ, y thiếu phân ý thức trách nhiệm y tự cho là mình bị kỳ vọng kia, có phải hay không có thể mặc kệ chính mình thêm một chút đâu?

Được một tắc lại muốn tiến một thước ôm thắt lưng phụ thân, Lăng Thiên

Quyết định, trong khoảng thời gian này trong, y có lẽ có thể hơi chút thỏa mãn một chút khát vọng của chính mình? Có lẽ làm như vậy, sau này liền không luôn nhớ mãi không quên.

“Không phải, là những quần áo xuyên không quá thoải mái, ta không có thói quen.” Lăng Thiên hồi đáp: “Tóc cũng là cảm thấy trước khai giảng tu bổ một chút. Đúng rồi, phụ thân, đồ vật trước kia ngài có thể làm cho người giúp ta thu hồi tới sao?”

Lăng Phong thấp thân mình, hai tay đáp thượng bả vai Lăng Thiên, cùng Lăng Thiên nhìn thẳng nói rằng: “Nghe, tiểu Thiên. Người cùng trước kia không giống, vài thứ kia liền đều ném đi, thiếu cái gì cùng quần gia nói, hoặc là cùng ba ba nói, cái gì đều sẽ có, ân?”

Lăng Thiên trong lòng vì phúng, y phát hiện mình luôn thích như vậy đối với mình, tại thời điểm sắp sa vào, hỏi một câu làm cho tâm mình trầm đến đáy cốc, nhắc tới tình chính mình thanh tỉnh, chẳng lẽ là mê ảnh hình tự ngược?

“... Chính là...” Lăng Thiên cảm thấy chính mình hẳn là tranh cãi một chút nữa đi do dự nói.

Cảm giác hai trán dán nhau, ánh mắt Lăng Phong gần trong gang tấc, ý cười nhìn không thấy bắt tại khóe miệng hắn, cũng trương mặt kia ít có biểu tình nhu hòa, ánh mắt kia mới rõ ràng chiếu ra lạnh lùng cùng vô tình vốn thuộc loại Lăng Phong: “Không có chính là, bắt đầu từ khi ta đem người tìm trở về, người chính là Lăng Vân Thiên, là con độc nhất của ta, người thừa kế duy nhất, cùng Lăng Thiên trước kia hoàn toàn không có vấn đề gì, biết không?”

Đồng tử Lăng Thiên co rút nhanh, nguyên lai lúc trước y cải danh tự là dưới tình huống như vậy sao? Nguyên lai lúc trước phụ thân nói là như vậy sao?

Khi y biết được tin tức tình huống, những lời này là trắng cỡ nào a!

Trắng ra đến trái tim y co rút đau đớn, sắc mặt tái nhợt.

Có chút suy yếu lại cười cười tái nhợt, ánh mắt nghi vấn không chỗ nào sợ hãi chống lại ánh mắt Lăng Phong, rút ra một chút khoảng cách sau, Lăng Thiên mới hỏi đạo: “Chính là ba ba, Lăng Vân Thiên không là tên ‘Ca ca’ sao?”

Lăng Phong lại nhu nhu tóc của hắn: “Tiểu Thiên biết cũng không phải ít.”

Rốt cục trên mặt Lăng Thiên mất đi ý cười, chỉ còn lại một mảnh trầm mặc chỗ trống: “... TV trên có đưa tin ca ca ra xảy việc ngoài ý muốn.”

“Ha hã, xem ra tiểu thiên là rất nhàm chán a, không bằng như vậy đi, bắt đầu từ ngày mai sẽ giúp ba ba đi, thân là người thừa kế của ba ba, cần phải hảo hảo cố gắng a.” Lăng Phong một lần nữa cười cười, mang theo ngữ khí dụ dỗ nói rằng: “Ba ba tin tưởng, chỉ cần tiểu thiên cố gắng, sẽ so ra không kém Vân Thiên. Hơn nữa ba ba biết ngươi là tiểu thiên không phải là người khác, ba ba cũng chỉ gọi ngươi tiểu thiên.”

Rõ ràng là biểu tình không muốn làm cho Lăng Thiên tiếp tục dây dưa ngữ khí cùng, Lăng Thiên cũng chỉ hảo ừ một tiếng, chính là lạnh sống lưng cảm giác cả người lại càng thêm khắc sâu.

Cũng sắp có cơ hội, Lăng Thiên nghĩ, đã từng có một đoạn thời gian, y thật sự tiếp xúc đến sinh ý của Lăng Phong, ban đầu là Lăng Phong bắt tay dạy y, sau lại chính là tìm một ít tiểu án tử, nhượng y thử tay nghề.

Chính bởi vì hắn đã từng dụng tâm như thế bồi dưỡng chính mình, y mới không có hoài nghi quá dụng tâm của Lăng Phong.

Tuy rằng những án tử một mình qua tay y. Tất cả đều không quan trọng gì, nhưng là nhưng cũng đủ cho y làm một ít tay chân, hắn cũng chưa từng nghĩ muốn đem sinh ý của Lăng Phong thế nào, trả thù cái gì, hắn cũng không biết nên tìm ai trả thù, cho nên mục tiêu của hắn cũng bất quá là có năng lực chỉ cần một mình nhảy ra khỏi lòng bàn tay Lăng Phong như vậy đủ rồi.

Tới lúc đó, y liền thật sự cùng Lăng Phong không có bất cứ quan hệ nào, mặc kệ là từ cái phương diện nào.

Lăng Thiên nhắm mắt lại, ngọn đèn phòng khách chiếu lên tóc màu nâu của y, đánh thượng một đạo quang hoàn ấm đậm, lạnh cả sống lưng, tâm chậm rãi lương đứng lên, cho dù ôm chầm người y đã từng thực khát vọng ôm ấp, cũng vô pháp nhượng thân thể ấm áp đứng lên.

Có lẽ, y khát vọng không phải cái gọi là phụ thân ôm ấp, mà là một phần tình cảm, một phần thân tình nhượng y cảm thấy an tâm. Mà trên thực tế, Lăng Phong hiển nhiên là cho không được.

7. Chương 7: Nguyện Vọng

Sự tình ở phòng khách ngày đó, đối Lăng Thiên đã kích thực lớn, cho dù trọng sinh sau, y đối hành vi của phụ thân đã đoán ra nhiều hơn, trong lòng đã từng tái hận tái khổ sở, so ra cũng kém trực diện đánh sâu như thế này.

Tuy rằng trước kia y sửa lại tên, thậm chí đến cuối cùng thiếu chút nữa liên thói quen đều sửa lại cũng từng hoài nghi quá, thậm chí đến trước khi chết cũng đã muốn xác nhận, nhưng là chung quy những đều là tại thời điểm y ngây thơ không rõ trải qua.

Y thậm chí đã muốn quên, thời điểm lúc trước y cải danh tự, phụ thân cụ thể là nói như thế nào?

Thẳng đến ngày đó, trong lòng Lăng Thiên mới thật thật nhất thiết cảm giác đến cái loại không đúng bắt đầu khởi động cảm giác chờ mong chậm rãi bắt đầu nhạt đi.

Từ lúc còn nhỏ bắt đầu, trong lòng Lăng Thiên vẫn luôn có xúc động, y muốn như người bình thường trải qua sinh hoạt gia đình ấm áp như vậy, mỗi lần nhìn thấy cái loại hình ảnh này bình thần ở chung lộ ra thân tình ấm áp, y đều sẽ không tự chủ được nghĩ đến thân nhân của hắn.

Cô nhi sinh hoạt, y không có thay đổi đến hận đời, cũng không có trở nên tự ti yếu đuối, y chính là có chút, ân, thiếu yêu.

Có lẽ, không là có một chút, là thiếu rất nhiều rất nhiều yêu, có thể đem y bao bọc tràn đầy trong tình yêu.

Cho nên thời điểm lúc ấy y biết chân tướng y trở thành cô nhi, mới có thể thụ đắc kích như vậy, cho dù biết rõ thái độ phụ thân cũng là lúc trước nhượng nguyên nhân y trở thành cô nhi, nhưng cũng vẫn nghĩ như cũ chỉ cần hắn hiện tại đối y hảo, liền không hề gì, dù sao nếu muốn nghiêm khắc tính đứng lên, có lẽ phụ thân của y đích xác không nợ y cái gì, ai biết được, ai có thể nói được rõ ràng, cái gọi là quyền lợi và nghĩa vụ, nói đến cũng bắt con người tự quy ước hành vi của mình thôi, sau đó thêm phụ gia đi lên.

Khi xác thực quyền lợi cùng nghĩa vụ, cũng quản không đến nhân tâm, quản không đến bản năng nhân tính lựa chọn.

Mấy ngày qua, y ở mặt ngoài cũng không biểu hiện ra cái gì, bất quá là sắm vai một cái thiếu niên mới tới một hoàn cảnh mới có chút không biết theo ai thôi. Chính là nhưng cũng biết đạo, trong lòng có chút đồ vật trọng yếu vô pháp vẫn hồi cải biến.

Liền may mắn đều vô năng vô lực.

Ngồi ở hoa viên, Lăng Thiên nhìn phong cảnh cách đó không xa ngăn người, y biết mình mấy ngày nay luôn miễn cưỡng cảm xúc nên không đúng lắm, làm cái gì đều nói không dậy nổi tinh thần cảm giác thật sự không là quá tốt, chính là lại không có biện pháp, rất nhiều thời điểm cảm xúc một người không xuất phát từ người đó.

Y cũng không thích ngốc ở trong phòng, bởi vì những thứ ở trong đó không phải của y. Hiện giờ tái trải qua một lần, lại áp lực nhượng y hít thở không thông.

Y gọi người mang quần áo ý thích, xếp cho đầy tủ, chiếm cứ khắp các ngõ ngách, mà một loại quần áo phong cách khác, lại chiếm cứ hơn phân nửa cái tủ quần áo, bất quá Lăng Thiên nhẹ nhàng cười cười, quần áo bên trong có thể toàn bộ là mới, cũng coi như vạn hạnh.

Nếu không nói, y liền thật sự không biết nói cái gì cho phải.

Trên bàn phóng một ly nước táo, là y yêu thích, mấu chốt là y thật sự đối rượu đỏ người hầu bưng lên nửa điểm hứng thú đều không có, nhưng là hiển nhiên, nếu y không nói ra khỏi miệng, tuyệt đối sẽ không có người phát hiện

Điểm này, tựa như nhất thế trước.

Lại nói tiếp, thượng nhất thế y cũng không rõ ràng tại sao mình có thể bất động thanh sắc quán hạ nhiều rượu đỏ như vậy?

Lúc mới bắt đầu, có lẽ là không hảo ý tứ mở miệng đi, đến sau lại, nhưng cũng đều thiếu chút nữa thành thói quen đi.

Cho nên kỳ thật có đôi khi nghĩ muốn cái gì, vẫn là muốn chính mình tự tranh thủ, mà không phải chờ người khác bố thí.

“Lại tại hoa viên?” Nghe người hầu đáp lời, Lăng Phong hung hăng nhíu mày. Nhéo nhéo mi tâm, Lăng Phong xoay người hướng hoa viên đi đến.

Hắn đột nhiên phát hiện, đứa con trai này, hắn có chút xem không hiểu.

Xa xa mà, Lăng Phong liền nhìn thấy thân ảnh Lăng Thiên ngẩn người, hắn suy nghĩ rất nhiều phản ứng của Lăng Thiên, một loại này cũng là thật không có nghĩ quá.

Đi ra phía trước, ở bên cạnh hắn sờ sờ tóc củai: “Trời sắp tối rồi, bên ngoài lạnh, hồi đi, ân?”

Lăng Thiên nghe được thanh âm Lăng Phong, giơ lên một tia tươi cười, giống như là làm nũng thuận miệng nói rằng: “Kia ba ba công ta trở về được không?”

Lăng Phong sững sốt một chút, thân hình có chút cứng ngắc, nheo lại ánh mắt nhìn thoáng qua cũng không ngẩng đầu nhìn con hắn, trầm mặc.

Mà Lăng Thiên chính là lẳng lặng chờ Lăng Phong trả lời, cũng trầm mặc, không ngoài hồ là hai cái kết quả, đồng ý hoặc là không đồng ý thôi.

Tóm lại, mặc kệ là cái gì, Lăng Phong cũng không tuyệt đối không cần y cho dưới bậc thang, y yêu cầu làm, cũng bất quá là chờ Lăng Phong làm ra lựa chọn thôi.

May mà, Lăng Phong cũng không có trầm mặc lâu lắm, vài giây đồng hồ sau, Lăng Phong liền bật cười, mạnh mẽ xoa tóc Lăng Thiên, đem tóc của y biến thành lộn xộn sau, mới lên tiếng: “Đến đây đi! Ba ba cũng thể nghiệm một hồi cảm giác bồi nhi tử.”

Nói xong, liền xoay người sang chỗ khác hơi hơi ngồi xổm xuống.

Khóe miệng Lăng Thiên mỉm cười bò lên Lăng Phong sống lưng, cánh tay buộc chặt ôm cổ Lăng Phong, thanh âm có chút khàn khàn nói: “Cảm ơn ba ba, ta rất vui vẻ.” Mặc kệ người lần này thỏa hiệp là vì cái gì, ta đều rất vui vẻ.

Hoa viên đến lâu chính không tính quá xa, bất quá ba bốn phút lộ trình thôi, nhưng là Lăng Thiên lại cảm thấy đoạn đường này là một cái cảnh trong mơ kiếp trước cùng kiếp này đẹp nhất hảo, thực hiện nguyện vọng từ nhỏ đến lớn.

Chính là cảnh trong mơ này tuy đẹp, nhưng cũng chung quy là đáy lòng thiếu đánh cái loại cảm động cùng chân thật này, ngược lại càng làm cho Lăng Thiên thanh tĩnh vài phần.

Cảm thấy càng thêm rõ ràng, có lẽ đã từng luôn cầu mà không được, quá phận nhớ thương, mới có thể giống như nhập ma che mắt mê tâm.

Ngày nay trọng sinh, y cũng là muốn hảo hảo sống một hồi, thanh tĩnh sống một hồi.

Đến lâu chính cách đó không xa, Lăng Thiên liền từ Lăng Phong đầu vai nhìn về phía người hầu cùng với quần gia ở môn khẩu không thể tin rồi lại vội vàng che dấu bộ dáng, không khỏi cười khẽ ra tiếng: “Phốc ~, ngược lại nhượng phụ thân ném đi thể diện.”

Đối Lăng Phong mà nói, ngồi trên lưng một người, kỳ thật cũng là lần đầu, đó là mộng tưởng mà y không dám nghĩ.

Này.Khi không khỏi có chút mới lạ, sau lưng trụ người nặng trĩu, trong thoáng chốc nhượng hắn có một loại ảo giác trách nhiệm.

Đối với thanh âm gần bên tai trêu đùa, Lăng Phong cũng không có để ý, chỉ tại môn khẩu đem Lăng Thiên phóng xuống dưới, vuốt đầu của y mỉm cười nói rằng: “Chỉ một lần này, về sau ngươi liền thành nam tử hán vi có thể đảm đương chờ mong của ba ba, biết không? Ân?”

Lăng Thiên cũng cười cười đáp: “Đã biết, ba ba.” Thanh âm rõ ràng lưu loát, có bao nhiêu tâm tư cũng không tưởng tái biểu lộ ra ngoài.

“Ba ba, ta đây đứng ở trong nhà có chút nhàm chán, xuất môn nói, ba ba lại sẽ lo lắng, không bằng ba ba tìm thầy giáo dạy kèm tại gia cho ta đi?” Lăng Thiên tươi cười nhu hòa oán giận nói, lại làm cho người sẽ không cảm thấy không thoải mái.

Này vốn là chính là Lăng Phong đáp ứng rồi, ngược lại không có tái cự tuyệt, chỉ nói mau chóng giúp y tìm một gia sư.

8. Chương 8

Đối Lăng Thiên mà nói, kỳ thật tên của y có vẻ có chút sắc bén, cũng không biết lúc trước mẹ của y cái dạng tâm tình gì khởi tên này cho y. Bất quá, có lẽ nữ nhân kia đối Lăng Phong sợ là thực sự chút tình cảm đi, chỉ tiếc bọn họ vốn là không là người một đường không thể cùng đi, càng chưa nói tới cái tình cảm trụ cột linh tinh gì.

Một đứa con trai khác của phụ thân hơn y bảy tháng, y chính là có chút hoài nghi, rõ ràng bọn họ từ nhỏ hoàn cảnh sinh hoạt đều là thiên kém, như thế nào thân hình có thể không kém là bao nhiêu đâu? Thật sự là nhượng y trăm tư không được kỳ giải.

Nghiêm khắc nói tiếp, hình thể Lăng Thiên là thiên gầy, không có bao nhiêu cơ bắp, bất quá tốt xấu cũng không có bộ xương trưởng thành, xem như trong bất hạnh có vạn hạnh.

Mà Lăng Vân Thiên từ nhỏ liền sinh hoạt tại hoàn cảnh ưu tú, cư nhiên cũng có thể trưởng thành loại hình thể này, Lăng Thiên cảm thấy bản thân y kỳ thật cũng là rất có khả năng, đem mình dưỡng không tồi.

Trở lại mấy ngày này, Lăng Thiên mới xem như có tinh lực suy nghĩ trừ sự tình phụ thân ở bên ngoài.

Trước khi chết, y từ cái kia trong miệng bọn cướp nghe được một lời tâm huyết, lúc này mới dần dần trong đầu y chuyển đi ra.

Y đã từng cho rằng, cái nhi tử kia của phụ thân sở dĩ xảy ra ngoài ý muốn, phải là do phụ thân liên lụy, thương nghiệp cạnh tranh hoặc là thể lực tranh đoạt linh tinh. Chính là cuối cùng nghe được đoạn kia, lại làm cho y có chút nghi ngờ ngấm đứng lên.

Người kia có mục tiêu, chính là nhìn chằm chằm Lăng Vân Thiên thôi, hơn nữa cùng tỷ tỷ của hắn có liên quan, chẳng lẽ là cầu huyết kịch bội tình bạc nghĩa linh tinh? Y là cũng không thể có phần mới đúng a. Y lúc trước còn gặp được nhiều lần bắt cóc chặn giết linh tinh, cùng cuối cùng hành động của một người kia, phong cách hoàn toàn là không đồng dạng như vậy.

Hay là cái Lăng Vân Thiên kia thật sự người là khiến người oán trách nhưng hai bát đều đổ lên người y. Lăng Thiên có thói quen tính cầm bút trong tay cầm phía cuối cán gần miệng, âm thầm suy tư, loại tình huống này cũng không phải không có khả năng, ngược lại khả năng phi thường to lớn, chỉ có dưới loại tình huống này, mới có thể nhượng phụ thân của y đẩy dờ y đi làm tấm mộc, chỉ sợ có ý tưởng cũng là đem nguy cơ đều dẫn đến một lưới bắt hết đi.

Về phần y cái tấm mộc thể thân này chết sống ra sao, lại hoàn toàn không nặng như vậy.

Đem bút bên miệng Lăng Thiên kéo ra, Lăng Phong cảm thấy đứa con trai này tật xấu phá hư không ít, tỷ như thường xuyên thích quang chân đi tới đi lui, thích cắn bút, càng thích ăn thịt, còn có mấy ngày hôm trước tương đối dính đám người chờ. Cùng một đứa con trai khác mọi sự cũng không yêu cầu hắn quan tâm hoàn toàn là không đồng dạng như vậy.

Thói quen tính nhu nhu tóc Lăng Thiên, Lăng Phong thần nhiên cười nói: “Không cần cần bút, không vệ sinh.”

Lăng Thiên nhếch miệng, ngoan ngoãn tùy ý Lăng Phong nhu tóc mình, kỳ thật trước kia y thực chờ mong loại phương thức biểu đạt thân cận này, chính là hiện tại lại càng ngày càng không có cảm giác, thậm chí ngẫu nhiên sẽ có chút bực bội, bởi vì động tác này cùng sự thật là tương phản.

“Ba ba không phải nói cấp cho ta tìm gia sư học tập sao? Như thế nào hả, ta muốn học này đó a? Ta học đại học chuyên nghiệp không có báo tài chính a?” Lăng Thiên ra vẻ không biết hỏi, thượng nhất thể là do phụ thân tự dạy y a mới để cho y cảm thấy phụ thân nhất định là thiết tình đem y xem như người thừa kế, mà không phải có mục đích gì khác.

Lăng Phong vốn cũng không cảm thấy tìm thầy giáo dạy kèm tại gia có cái vấn đề gì, nếu thật sự lo lắng người xa lạ thì tìm người đáng tin cũng không khó, chính là không biết vì cái gì, hắn lại cảm thấy mấy ngày nay Lăng Thiên có chút vấn đề khiến hắn lo lắng, đơn giản vẫn là gần đây phóng ở bên cạnh hắn tốt lắm, nói vậy tiểu nhi tử này sẽ không cự tuyệt, đương nhiên, cũng cự tuyệt không được hắn.

“Ba ba nhìn một chút, người lựa chọn chuyên nghiệp đại học là biên trình máy tính, nếu là người thích, có thể tiếp tục học, nhưng là ba ba lại càng hy vọng người có thể cùng ba ba học sinh ý, về sau có thể giúp ba ba, người sẽ không trách ba ba đi?” biểu tình Lăng Phong có chút áy náy nói.

Lăng Thiên có chút không hảo ý tứ cự tuyệt nói: “Chính là ba ba sẽ không bận quá sao? Ba ba cũng có thể tìm người khác tới dạy ta điều này.”

Lời nói như vậy, nhưng là mặt Lăng Thiên nâng lên, lại treo nụ cười mừng rỡ, khiến người vừa thấy chỉ biết đối với đề nghị của Lăng Phong y kỳ thật là thích.

Lăng Phong lại phát hiện y có một cái tiểu mao bệnh, không có lòng dạ, vừa vui hoan khẩu thị tâm phi, bất quá, với hắn mà nói, đã có một cái nhi tử tương đối hoàn mỹ là được rồi, Lăng Thiên có tiểu mao bệnh, hắn cũng không phải không thể dễ dàng tha thứ.

“Chẳng lẽ tiểu thiên không thích cùng ba ba sống chung một chỗ sao?” Lăng Phong mỉm cười hỏi, trên mặt tự treo thích ý thoải mái cùng Lăng Thiên có năm phần tương tự tươi cười, nhưng so với Lăng Thiên hình dáng sắc bén hơn rất nhiều, lại cấp người một loại cảm giác nhìn đến nụ cười của hắn, người chính là đặc biệt.

Lăng Thiên lắc đầu, hồi đáp: “Như thế nào sẽ như vậy? Ba ba có thể dạy ta, ta tự nhiên là thật cao hứng, chỉ hy vọng không trì hoãn sự tình của ba ba thì tốt rồi.”

Nhìn người khuôn mặt nam nhân trước mắt sắc bén tuần lãng, nghĩ thời điểm ngày đó bị hắn công lên tới, trong quần áo kia tràn ngập sức bật cơ bắp rồi lại có vẻ phục tùng, cùng với cánh tay rộng lớn trầm ổn, đều nhượng hắn có vẻ mị lực mười phần.

Y biết tuy rằng y mười tám tuổi, nhưng là phụ thân năm nay còn không đến bốn mươi, dung mạo thoát nhìn càng trẻ tuổi giống như là ba mươi xuất đầu, có thể thấy được bảo dưỡng tốt lắm, sinh hoạt cũng thích ý.

Hắn cũng là sau lại này mới biết được, đứa con trai kia của phụ thân, cư nhiên là ba ba y tại thời điểm đại học bị Lăng phu nhân tính kế mới có, sau đó chính là hai nhà cam chịu phụng tử lập gia đình.

Có lẽ đúng là như vậy, dù bị buộc thú nữ nhân, nếu có chút một nữ nhân khác cũng sinh hài tử cho hắn, lại còn an phận thủ thường không cấp hấn áp lực nói, mặc kệ là cái gì, so với bị cưỡng bách có mười phần phản nghịch, có lẽ dễ dàng chấp đi.

Đáng tiếc, người này không thể theo lẽ thường đến suy đoán, hắn cũng không tiết bởi vì áp lực mà đem người hoàn toàn không thèm để ý xả đến trong sinh hoạt của hắn, lại càng không tiết cùng bởi vì cái loại nguyên nhân này phản cảm, ngược lại đối với việc nữ nhân kia tự chủ trương có chút bất mãn, nhượng nữ nhân kia gổ trúc mức nước một hồi.

Dù sao theo Lăng Thiên hiểu biết, hiện tại đã từng có cùng Lăng gia đám hỏi là Sở gia, cũng chính là thân mẫu Lăng Vân Thiên thế lực đã không còn. Mà mẫu thân Lăng Vân Thiên, tại thời điểm mang con thai

con thứ, cùng hài tử trong bụng khó sanh mà chết. Chân tướng như thế nào, chỉ sợ cũng chỉ có Lăng Phong tự mình biết.

Cho dù Lăng Thiên thượng nhất thể không nguyện ý đem phụ thân của y nghĩ đến quá mức lãnh huyết cùng tàn nhẫn, nhưng là thời điểm y biết việc này, đã suy đoán, chính là ngay lúc đó lực chú ý toàn bộ đều đặt ở có lẽ phụ thân không phải thích Lăng Văn Thiên như vậy, thế cho nên chưa bao giờ đem tính chất chuyện này cùng phụ thân của y chống lại một chỗ.

“Lão gia, bữa tối chuẩn bị tốt.” Quản gia lễ phép gõ cửa thư phòng hai tiếng, khinh thủ khinh cước tiêu sái tiến vào trình báo.

Lăng Phong một nhướng mày, nhìn tiểu nhi tử còn tại một bên cắn đầu bút, phân phó nói: “Đoan tiến thư phòng đi, hôm nay ta cùng thiếu gia dùng cơm ngay tại trong thư phòng.”

Quản gia lên tiếng, liền đi ra ngoài phân phó.

9. Chương 9: Chịu Thiệt

Lại đến nhất thể, thời điểm cùng Lăng Phong sống chung một chỗ, Lăng Thiên cảm thấy có chút lực bất tòng tâm, tâm thần tiêu hao thực lớn, tựa như thời điểm ba giờ chiều, y liền có thói quen tính tự chủ trương sau khi quản gia đi vào cửa, phân phó quản gia chuẩn bị hai chén Simon cà phê, khi y cùng Lăng Phong đồng thời tại thư phòng có thói quen này.

Xác thực nói, Simon cà phê là Lăng Phong yêu thích, mà y thượng nhất thể chính là đi theo phụ thân làm bộ như thích đồ vật cùng dạng thôi, nhưng trên thực tế, Simon cà phê, với y mà nói, quá mức chua sớt, y cũng không có thói quen, chẳng sợ uống khoái nửa năm, đến cuối cùng y cũng không có thích.

Lăng Thiên còn nhớ rõ, khi y rất quen thuộc nói ra cái tên loại cà phê này, phụ thân híp ánh mắt lưu quang ý vị sâu xa, ra vẻ tùy ý hỏi: “Tiểu thiên là làm sao biết ba ba thích loại này cà phê đâu?”

Lăng Thiên vội vàng cúi đầu, che ảo não trong ánh mắt, giống như co quắp giống nhau nói: “Ta nghĩ biết ba ba thích cái gì, liền hướng người hầu hỏi thăm, thực xin lỗi, ba ba.”

“Không quan hệ, bất quá về sau vẫn là không cần tùy tiện hỏi thăm, muốn biết ba ba thích cái gì, trực tiếp đi hỏi ba ba không là dễ dàng hơn sao?” Bưng lên cà phê quản gia đưa tới, đưa cho Lăng Thiên, mới chính mình bưng lên một chén khác nhấp một hơi.

Lăng Thiên vội vàng gật đầu, cúi đầu uống một hơi cà phê, mặt nhăn thành một đoàn, quả nhiên hương vị khổ như thế, y một chút cũng không thích, thật khó cho y lúc trước uống như vậy, còn muốn làm bộ thực thích.

Hiện giờ có lẽ là bởi vì bất kỳ đợi, lúc trước thấy cà phê chua không nói, hiện giờ đều hoàn toàn không có tính nhẫn nại.

Nhìn mặt Lăng Thiên nhăn lại, cái loại này vẻ mặt không thích tuyệt đối là chân thật, Lăng Phong không từ cười khê một tiếng nói rằng: “Không thích nói liền không muốn miễn cưỡng, nhượng quản gia cho người đổi một ly đi.”

Lăng Thiên mân nhếch môi, cúi đầu, lại đem kia chén cà phê đẩy xa một chút.

Bữa tối bãi phóng trong thư phòng, Lăng Phong phát tay nhượng người hầu hạ đều đi xuống sau, mới bắt đầu dạy Lăng Thiên sử dụng dao nĩa cùng tư thái.

Nghe thanh âm Lăng Phong thản nhiên tại bên tai vang lên, động tác làm mẫu cũng là tao nhã xinh đẹp, Lăng Thiên không phải không thừa nhận phụ thân thật sự mị lực không giảm, chỉ nhìn tư thái của hắn, ai có thể nghĩ đến hắn cư nhiên có hai đứa con trai cũng đã thành niên rồi đó?

Lăng Thiên mặc dù có một ít thất thần, nhưng là động tác dĩ nhiên ngọc vụng, cho dù đi theo phụ thân làm mẫu làm, lại vẫn như cũ cảm thấy cảm giác thực không được tự nhiên.

Cũng không phải Lăng Thiên thật sự hơn nửa năm còn không học sử dụng dao nữa, mà là thời điểm lúc trước phụ thân dạy, y chính là như vậy ngọc vụng, sử dĩ ký ức khắc sâu, cũng là bởi vì y lúc ấy vì không cấp phụ thân mất mặt, liền trong mộng đều học như thế nào sử dụng dao nữa, sau đó chính là tiến bộ thần tốc.

Bị phụ thân giáo huấn một lần còn phi thường không được tự nhiên, kết quả sáng ngày thứ hai y đã cảm thấy phi thường thuần thực, nhượng y tự âm thầm đắc ý vui vẻ vài ngày.

Trên tay đột nhiên truyền đến một trận ấm áp, Lăng Thiên giật mình một cái nhìn lại, cũng là Lăng Phong mang theo thần sắc sùng nịch thần nhiên, bắt tay y mà dạy. Lăng Thiên đột nhiên không tiếng động cười khẽ, thượng nhất thể đều không có cái dãi ngộ này đâu, lại nói tiếp phụ thân thần sắc sùng nịch, thực dễ dàng khiến người ta tưởng thật.

<>

Tuy rằng thượng nhất thể số lần phụ thân lộ ra thần sắc sùng nịch không nhiều lắm, cũng không liền sinh sôi đem y một phen tâm viên ý mã. Kiếp này mà nói, y có thể tiếp thu, tiếp thu sùng nịch có mục đích của phụ thân, chẳng qua, lại muốn đem bản thân y tâm thủ một ít, bị người lừa một lần còn có thể nói là bị che mắt, nhưng bị người lừa lần thứ hai, vậy thực xấu.

Bữa tối chấm dứt, tư thái Lăng Thiên dùng cơm cũng đã thực nhượng Lăng Phong vừa lòng, kỳ thật đứa con trai này học vẫn là rất nhanh đi!

Nhất phái biểu tình cao hứng, liền mở miệng đối Lăng Thiên nói, có cái gì đồ vật gì muốn, ngày mai hẳn tự mình cùng Lăng Thiên cùng đi mua. Giống như thật sự là một người cha vì hài tử tiến bộ một chút mà vui mừng phi thường muốn cho khẳng định tốt.

Lăng Thiên lại mơ mơ hồ hồ cảm thấy có là lạ ở chỗ nào, giống như có chuyện gì bị y quē, lại như thế nào đều bắt không được kia một tia không thích hợp.

Thẳng đến phụ thân phân phó lái xe đem xe lái đến một khu mua sắm lớn, y nhìn trang sức sắc trần bì cùng màu trắng lần lượt thay đổi điều trạng sau, mới rốt cục nghĩ tới. Y lần đầu tiên, là lúc cùng phụ thân ra cửa, ra về bị tập kích, cánh tay phải lúc ấy còn bị một viên đạn sát quá, lưu lại một miệng vết thương không nhỏ.

Chính là thượng nhất thể, phụ thân cùng y lần đầu tiên lúc ra cửa, đã là thời gian y tại Lăng gia gây người một tháng mới thật vất vả có cơ hội đi ra một lần, ngày nay trọng sinh lại chỉ có một cuối tuần, y là sẽ không gặp lại tập kích đi?

Ai biết được? Lăng Thiên ý tứ hàm xúc không rõ cong cong khóe miệng, y có trực giác hôm nay nhất định còn hội ngộ tập kisch, bởi vì y có chút hoài nghi, sự tình lúc trước y lần đầu tiên ra ngoài bị tập kích, rất có thể là phụ thân đạo diễn. Về phần vì cái gì, y đoán, có thể là vì đánh mất suy nghĩ một người ra bên ngoài của y đi.

Đương nhiên, này chính là hoài nghi, kỳ thật y vẫn là hy vọng không phải phụ thân của y, nếu không nói, cho dù y muốn từ bỏ khát vọng đối phụ thân, dưới tình huống có chút nghịch lý này cũng khó thoát thương tâm cảm xúc.

Cúi đầu, ra cửa xe, trên đầu Lăng Thiên mũ kính râm che hơn phân nửa cái mặt, liền kiểu tóc bất đồng với Lăng Vân Thiên đều chấn mũ dưới, mũi cằm miệng cùng Lăng Phong, Lăng Vân Thiên giống nhau, thân hình cũng rất giống, một giả dạng như vậy, người không quen, khẳng định phát hiện không được y cùng cái Lăng gia thiếu gia kh kia ác nhau ở đâu.

Lăng Thiên lần này cũng không có đối với cái này làm ra phản đối, phụ thân không có giải thích ở trong xe cho y đeo lên kính râm cùng mũ, cũng liền ngoan ngoãn đội, kỳ thật nói đến, thân phận của y cũng khiến người khác đích xác nhận không ra, không có gì đáng giá để khổ sở, chỉ cần y không đem cái thân phận này để ở trong lòng.

Trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, Lăng Thiên lại như trước có chút chua xót, nhưng là so với ban đầu cái loại khổ sở này khiến y muốn ngủ không tỉnh, đã là tốt lắm rất nhiều.

Cánh tay Lăng Phong nắm bả vai Lăng Thiên, trên mặt tươi cười mang theo Lăng Thiên hướng bên trong cửa hàng. Dọc theo đường đi đi một chút lại dừng, đối với đồ vật cảm thấy hứng thú, Lăng Thiên cũng không câu thúc, nhẹ giọng cùng Lăng Phong nói nói, Lăng Phong sẽ đợi y nhìn, phàm là đồ vật y thích, bàn tay to của Lăng Phong vung lên, đều mua cho y.

Thời điểm thượng nhất thế, Lăng Phong đã từng có loại hành động này, nhưng Lăng Thiên thấp thỏm rất nhiều, trong lòng rất là cao hứng. Cùng y dĩ vãng mua cái gì vậy đều phải châm chúc châm chúc tái châm chúc hoàn toàn không giống, hơn nữa không chỉ có như thế, còn có phụ thân bên người, hoa tiền của phụ thân, mà phụ thân càng là cái gì cũng dung túng cảm giác của y, lúc ấy là cảm thấy thực hạnh phúc, dù sao cùng dĩ vãng nghĩ muốn cái gì đều phải dựa vào tình hình chính mình khác biệt phi thường lớn.

Thậm chí đã từng nghĩ quá, nếu trong cô nhi viện mười mấy năm, đổi đi sinh hoạt từ nay về sau đều có phụ thân làm bạn sung ái, y cũng hiểu được không ăn một, đáng tiếc mộng tỉnh quá nhanh, tỉnh đứng lên, thật là chịu thiệt lớn! Chỉ có thời gian nửa năm mà thôi, như thế nào cùng mười tám năm so sánh với, hơn nữa còn là một cái âm mưu nửa năm, chưa từng có một chút thiệt tình, khởi chừng là chịu thiệt, quả thực rồi tinh rồi mù mất đi.

10. Chương 10: Nhiều Hay Không

Ở trong mắt người ngoài Lăng Phong cùng Lăng Thiên lúc này, thì phải là một đôi phụ tử phụ từ tử hiếu, hai người đều mang theo ý cười thoải mái, thỉnh thoảng dừng ở chỗ nào, sau đó ngón tay chỉ hướng nào, tại trải qua một phen giới thiệu hướng dẫn mua hàng, thời điểm nhi tử thường thường còn không có quyết định chủ ý, phụ thân cũng đã khiến người đi trả tiền, sau đó nhi tử cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ lại cao hứng cười.

Hai phụ tử đều mang theo mũ, chỉ lộ ở một bộ phận mặt ở ngoài, chính là phụ tử chói lọi không thể nghĩ ngờ.

Chính là trong mắt mọi người là một đôi phụ tử hài hòa như thế, kỳ thật ý tưởng trong lòng cùng biểu hiện ra ngoài quả thực là hoàn toàn không có nửa điểm địa phương nhất dạng, không nói trong lòng Lăng Thiên như hấn tâm tính y hay không, liền nói Lăng Phong đi, Lăng Thiên liền hoàn toàn sẽ không tin tưởng, tâm tính Lăng Phong lúc này bởi y đi dạo thương trường, đúng như trên mặt hấn biểu hiện ra ngoài vạn phần sung nịch. như vậy

Đi qua cửa hàng thú bông, Lăng Thiên hoàn toàn một chút đều không có để ý đã nghĩ rồi đi, món đồ chơi mao nhung, chưa từng có trong chú ý của y .

Nhưng là Lăng Phong lại dừng cước bộ, nhìn con gấu bông cao bằng nửa người, Lăng Phong đột nhiên nhớ tới ngày đó một màn kia ở trong phòng khách, dưới ánh đèn sắc màu âm, tiểu nhi tử xuyên một thân quần áo hứu nhân thoải mái, quang chân ngồi ở trên ghế sa lông xem tv. Tại thời điểm hấn đến gần, ngón chân còn khấn trương cuộn lên, toàn bộ hình ảnh thoát nhìn đều thật ảm áp.

Mà cái hình ảnh này, sau lại càng là thường xuyên ở nhà xuất hiện, thậm chí bởi vì Lăng Thiên thích quang chân nơi nơi chạy tới chạy lui, Lăng Phong đem địa phương trong nhà Lăng Thiên thường xuyên đi đều trải ra thảm thật dày.

Toàn bộ phòng ở bởi vì có thảm tồn tại, cùng hoàn cảnh thanh lãnh nghiêm túc dĩ vãng có thay đổi thật lớn.

Nếu thêm một con gấu bông bị nhi tử ôm vào trong ngực nói ra, có vẻ rất hài hòa.

Lăng Phong cũng không có do dự nhiều hơn nữa, trực tiếp chỉ cái hần coi trọng, khiến người cầm xuống dưới cho hần.

Lăng Thiên có chút sững sờ, y chưa bao giờ biết, phụ thân nguyên lai thích loại đồ vật này sao?

Không có quá nhiều khả năng đi?

Có lẽ là đã bị đả kích quá lớn, thẳng đến khi phụ thân đem cái gối ôm gấu bông kia nhét vào trong lòng ngực của y, y còn lằng lằng hỏi một câu: “Phụ thân thích cái này?”

Lăng Phong nhìn nhi tử cùng con gấu kia ngốc dạng, tâm tình đột nhiên sung sướng đứng lên, không trả lời Lăng Thiên, chính là ha hả mỉm cười như trước, liền vuốt tóc của y, nắm cả bả vai Lăng Thiên đi phía trước.

Đi ra vài bước xa, Lăng Thiên lúc này mới kịp phản ứng, đây là mua cho y?

Khi không ai có thể nhìn thấy, Lăng Thiên tự giấu nhếch khóe miệng một cái, y năm nay mười tám, không là tám tuổi. Có lẽ thời điểm tám tuổi, y nếu có được một con gấu như vậy, khẳng định sẽ không giống như sau này, thiếu yêu như vậy.

Chính là trên thực tế, thời điểm tám tuổi, không chỉ không có gấu, thậm chí y phục lúc đó, đều là xuyên quần áo cũ người khác quyen tặng tới, còn mỹ danh này viết, tình yêu.

Được rồi, y thừa nhận, kia đích thật là tình yêu của người khác, chính là nếu có chút khả năng, ai nguyện ý muốn phân tình yêu kia đâu? Ít nhất y là một chút cũng không muốn.

Kéo gấu bông cao nửa người, hành động rất không tiện, cũng may Lăng Phong chung quy không có khả năng chỉ cùng con của hần nữa là hai người đi ở bên ngoài, bên người luôn có bảo tiêu đi theo không xa không gần.

Lăng Thiên bởi vì thượng nhất thể trải qua nửa năm đối với việc sai sử những người này cũng không bao nhiêu chột dạ, trực tiếp kêu một người lại đây, nhượng hần đem gấu ôm ra xe.

Thượng nhất thể những ngày đầu đến Lăng gia, y trên cơ bản là trừ bỏ người khác cho phép, cho tới bây giờ cũng không từng mở miệng yêu cầu, chớ nói chi là tùy tiện đối người ra lệnh.

Sau này vẫn là Lăng Phong thực nhượng y an tâm, hơn nữa thường xuyên tính dạy y nên làm như thế nào, thậm chí vì rèn luyện tâm tính của y, cố ý tìm chút sự tình, nhượng y sai khiến những người hầu cùng bảo tiêu.

Chậm rãi, cũng thành thói quen.

Chính là hiện giờ nghĩ đến, kỳ thật lúc ấy cái loại thật cẩn thận này thật sự thực không cần, cẩn thận quá mức, liền có vẻ cả người thực câu thúc, cảm giác rất là sợ đầu sợ đuôi.

Hơn nữa, y lúc trước sở dĩ như vậy thật cẩn thận, từng bước cẩn thận, cũng là vì trước mặt phụ thân không ở lại bất luận cái ẩn tượng không tốt nào.

Nghe gì làm nấy luôn có áp lực thời gian. Làm việc có vẻ rất là do dự, tính cách chỉ sợ cũng là thực áp lực.

Lúc ấy tuy rằng tính cách áp lực, nhưng cũng có thích thú, là y chính mình nguyện ý, phụ thân dạy y các loại sự tình thời điểm y không hiểu hoặc là bởi vì rất cẩn thận mà nhượng phụ thân không hài lòng, trong lòng y cũng là thật cao hứng vì nghe lời phụ thân.

Hiện giờ là một chút cũng không yêu cầu, thượng nhất thể nơm nớp lo sợ như vậy, tiểu tâm cẩn thận, cũng chưa có thể như tâm nguyện chính mình, lại đến nhất thể, cho dù là có= tính toán, lại như thế nào đồng ý tái đến một lần như vậy đâu?

Ít nhất hiện tại, y có thể lựa chọn nước trái cây mình thích, lựa chọn quần áo mình thích, có thể không để ý hình tượng ở nhà quang chân đi tới đi lui, thượng nhất thể, y chính là cho tới bây giờ đều liên không hề nghĩ ngợi quá.

Nghĩ đến đây, Lăng Thiên đột nhiên cảm thấy, có lẽ bị kích y thượng nhất thể không chỉ có ở chỗ kết thân tình cầu mà không được, còn do y với chính mình.

Ngay cả mình cũng không nguyện ý làm cho mình sống đến thoải mái vui vẻ một chút, ai còn nguyện ý so chính người càng để ý người?

Chuyển nửa ngày, mua rất nhiều đồ vật, trong vòng một ngày hoa rụng tiền, so với mười tám năm y sống đều nhiều hơn.

Lăng Thiên tuy rằng thượng nhất thể đã muốn trải qua không ít lần như vậy, nhưng là hiện giờ vẫn như cũ nhếch môi im lặng không nói.

Đây là khác biệt, mười tám năm sinh sống nhượng y vô luận như thế nào đều làm không được cái gọi là thấy tiền tài như cặn bã, tiêu tiền như nước càng là cùng y vô duyên.

Hướng hồ kiếp này, trong lòng y cũng là tính toán cuối cùng sẽ thoát ly chương khống của Lăng Phong, tiếp tục một mình một người sinh hoạt, về phần về sau này buông ra khát vọng thân tình, có buông ra lòng dạ tìm hai ba người bạn tốt, một cái tình nhân tình cảm chân thành, một đoạn chân thành tha thiết có thể làm cho y ấm áp, cái này muốn cho y về sau cố gắng.

Tối thiểu, cũng không nên hỗn đến hoàn cảnh bất kham như thượng nhất thể vậy, âm mưu hoa trong gương, trăng trong nước (Kính hoa thủy nguyệt), không nên là kết thúc mười tám năm đi vào thế giới này của y.

Y muốn không nhiều lắm, y muốn chính là có được một gia đình, một phần tình cảm có thể làm cho y không hề cô đơn, không là bác ái hữu tình, không là thiện biến ái tình, mà là một phần thân tình. thâm trầm

Y muốn cũng rất nhiều, nhiều đến phần thân tình này, trên cái thế giới này, lại không có một người có thể cho y.

Phụ thân, mẫu thân, hai cái danh từ này giống như bản chất chính là hai cái danh từ thôi.

Hiện giờ nghĩ đến, nhưng lại không có một tia ấm áp y đã từng suy nghĩ rất nặng trong ảo mộng, ngược lại mang xuất nhất lữ lữ lạnh lẽo, thấm nhập tâm mạch.

11. Chương 11: Tập Kích

“Ba ba, đi dạo đã lâu rồi, trở về đi.” Lăng Thiên nói với Lăng Phong, y cũng đích xác không nghĩ đi dạo tiếp.

Đồ vật nên mua đều mua, hơn nữa loại đi dạo phố mua đồ này, trừ bỏ lúc trước mới bắt đầu còn tương đối cao hứng ở ngoài, cho tới bây giờ đã hoàn toàn không có cảm giác, thậm chí không thể nói rõ.

Lăng Phong mị hí mắt, đối với trước mắt nhi tử sắc mặt bình tĩnh, trong lòng có một loại kỳ quái không hợp.

Một đường đi tới, nếu con của hắn thật sự là như hắn điều tra trải qua như vậy, kia hắn cũng không thể không tán thưởng một tiếng tâm tính nhi tử này.

Không chỉ có không có bị tùy ý tiêu tiền mê hoặc, ngược lại còn ẩn ẩn lộ ra một loại lạnh nhạt, thật sự nhượng hắn nghi hoặc.

Lúc này trên mặt Lăng Thiên tuy rằng bình tĩnh, nhưng là trong giọng nói đã có một cỗ không kiên nhẫn ẩn ẩn liên bản thân hắn cũng chưa phát hiện, Lăng Phong lại phát hiện.

Lâm quá bả vai Lăng Thiên, Lăng Phong khẽ cười nói: “Nếu đi ra, nhanh như vậy trở về đi có chút tiếc nuối, có phải hay không đói bụng, muốn ba ba trước mang người ăn cơm hay không?”

Lăng Thiên không thể tra nhử nhử này, y thật sự không nghĩ đi dạo, thật sự vô tâm tình, nhất là cùng Lăng Phong cùng một chỗ.

“Chúng ta về nhà đi, ta nghỉ ăn đầu bếp trong nhà làm.” khoe miệng Lăng Thiên cong một chút, y cũng đích xác thích đầu bếp Lăng gia làm đồ ăn, so nhà ăn bên ngoài một chút cũng không kém, ngược lại hoàn hảo không ít.

Là Lăng Phong lúc trước chuyên môn tìm tới, không chỉ có sẽ làm các loại cơm Tây, đồ ăn Trung Quốc càng là một phen hảo thủ. Đại bộ phận cơm, hần cũng có thể làm, muốn ăn cái gì ăn cái gì.

Thời điểm Lăng Thiên thượng nhất thể, liền đã từng âm thầm tò mò thứ gì cái đầu bếp kia làm không được.

Bất quá lúc ấy theo khuôn phép cũ cố gắng sinh hoạt, tò mò cũng chỉ là để ở trong lòng, cho tới bây giờ cũng chưa làm qua sự tình âm thầm thăm dò.

Ngược lại là kiếp này đến Lăng gia này một tuần, trừ bỏ cùng Lăng Phong ăn cơm, những thời điểm khác y muốn ăn đồ vật chưa từng quan trọng loại hình, nhưng cũng chưa từng có thứ hần làm không được, nhượng y âm thầm kinh ngạc một phen.

Lăng Phong tự nhiên biết công lực đầu bếp Lăng gia, cho nên nghe được Lăng Thiên nói như vậy, cũng không có hoài nghi, chỉ cảm thấy cái đầu bếp kia muốn gia công tư, cư nhiên một tuần liền đem khẩu vị tiểu nhi tử cấp ‘Thu mua’, tới kể công.

“Hảo, người đã không nghĩ đi dạo, vậy hồi gia đi, ba ba trước tiên là nói rõ ràng a, bỏ lỡ lần này, chỉ sợ thời điểm khác ba ba cũng chưa thời gian, đến lúc đó cũng không nên kêu nhảm chán a!” Lăng Phong tươi cười ôn hòa đối với Lăng Thiên đe dọa.

Lăng Thiên không thể không gật gật đầu, nhưng trong lòng không cho là đúng, cho dù hôm nay đi dạo trong chốc lát, chẳng lẽ là đến lúc đó liền không nhảm chán?

Lăng Phong xoay người, phân phó những người khác đem đồ vật vừa mới mua toàn bộ đều mang về, liền mang theo Lăng Thiên đi trước một bước.

Ra thương trường, trong lòng Lăng Thiên có loại dự cảm càng ngày càng mãnh liệt, nhưng là y lại không rõ ràng lắm đến tột cùng là y thật sự có loại năng lực biết trước này, vẫn là do y tự phán đoán.

Có đôi khi, ảo tưởng trong lòng có thể cho người ta một loại cảm giác phi thường chân thật, mấu chốt là y thật sự không biết là y có loại năng lực giác quan thứ sáu này, mặc kệ kiếp trước hay là kiếp này có.

Đợi cho thời điểm Lăng Thiên đã muốn ngồi vào trong xe, Lăng Thiên liền tự giễu cười cười, y quả nhiên vẫn là rất thần hồn nát thần tính, bị hại xong chứng vọng tưởng cũng quá cường.

Nhưng là đang lúc Lăng Thiên tự giễu, Lăng Phong lại từ bên ngoài nhào vào trong xe, đem Lăng Thiên đặt ở dưới thân.

Lập tức là một trận tiếng vang rất nhỏ, dán cách mặt Lăng Thiên không xa, dừng ở tại cửa kính xe, phát ra một tiếng bính giòn vang.

Cửa xe bị một tiếng nổ bên ngoài quán trụ, lúc này mới xem như chân chính an toàn xuống dưới.

Lăng Thiên có chút thất thần sờ sờ khoe môi, rất đau, bị răng nanh của y khải, nhưng là đầu sổ gây tội cũng là cảm phụ thân.

Thực thần kỳ, Lăng Thiên cư nhiên không có một chút cảm giác khẩn trương nào, ngược lại có một loại cảm giác mát mát từ trong lòng phát ra đánh úp lại, chẳng lẽ thật là phụ thân của y sao?

Không đợi Lăng Thiên lấy lại tinh thần, đã bị phụ thân lôi kéo ngồi dậy, phụ thân cũng không có an ủi y, chính là lẳng lặng ngồi ở một bên, sắc mặt bình tĩnh đôi mắt lại ám trầm, cả người tản ra một cỗ hương vị nguy hiểm, đây là việc Lăng Thiên từ chưa từng thấy qua, mà ngay cả thượng nhất thể cũng là giống nhau.

Lăng Thiên vẫn luôn cho rằng, phụ thân của y nhiều nhất chính là bình thường nghiêm mật nghiêm túc làm cho lòng người cảm thấy uy nghiêm, đối y lại cười nhượng y không thấy bộ dáng lãnh khốc, lại chưa từng thấy quá vẻ mặt phụ thân nguy hiểm như vậy.

Nửa năm, thượng nhất thể y cho là hiểu phụ thân vậy là đủ rồi, Lăng Phong cho y một kích trí mạng, sau đó chân tướng lật úp mà xuất ra.

Đến kiếp này, y lại cảm thấy chính mình vậy là đủ hiểu phụ thân, lại trong giây lát phát hiện, y hiểu biết vẫn là quá ít.

Chính là, cùng y có cái gì quan hệ đâu?

Kính râm đã bị Lăng Thiên tùy tay tháo ra, lộ ra một đôi mắt bất đồng với Lăng Phong cùng Lăng Vân Thiên, ẩn ẩn mang theo đậm mạc.

Y đoán lại đây lại đoán đi qua, luôn vô pháp có một đáp án khẳng định, luôn thêm nhượng y càng thêm tâm phiền ý loạn, đơn giản đều bỏ qua đi!

Không thêm nghĩ nữa đây có phải là Lăng Phong tự đạo tự diễn hay không, cũng không suy nghĩ có có người muốn tánh mạng y cùng Lăng Phong thật không, bởi vì y không chiếm được kết luận, cho dù Lăng Phong nói cho y sự thật, y cũng vô pháp lại nghĩa vô phản cố (hỏi lại) tin tưởng tâm tình của hắn.

Còn không bằng, cứ tính như vậy, dù sao lúc y không đạt tới sẽ có tác dụng trước, vẫn là không chết.

Mà thời gian trước khi chết, y nhất định sẽ tìm được cơ hội, thoát ly kết cục tử vong.

Trong lòng Lăng Phong tức giận như núi, tuy rằng hắn nghĩ quá thời điểm muốn cùng tiểu nhi tử ra tới cấp tiểu nhi tử một khóa, nhưng là thời gian hắn tìm được tiểu nhi tử quá ngắn, chỉ có ngắn ngủn một tuần, bồi dưỡng tình cảm cũng không quá sâu khắc, còn không đến thời điểm tốt nhất.

Lại không nghĩ rằng, cư nhiên còn có người dám đánh chú ý y.

Hơn nữa nhìn thủ đoạn, cũng không giống người một lần công kích Lăng Vân Thiên

Xác thực không là một người, một đoạn thời gian ngắn ngủn, cư nhiên có hai sóng người bất đồng muốn mệnh con lớn nhất của hắn, xem ra hắn muốn hảo hảo tra một tra, đến tốt cùng con lớn nhất làm cái sự tình gì người người oán trách!

Còn có, mặc kệ con của hắn làm sự tình gì, người muốn mệnh hắn, cũng phải đem mệnh lưu lại!

Thời điểm Lăng Phong kéo Lăng Thiên, trên tay cũng không có thả lỏng hoàn toàn tại trên người, Lăng Thiên hiện giờ tức giận hơi tan, quay đầu nhìn thần sắc Lăng Thiên.

Hắn cho rằng sẽ nhìn đến một cái biểu tình thất kinh, lại không nghĩ rằng chỉ thấy đôi mắt y bình tĩnh hạ đậm mạc, đột nhiên nhớ tới, ngay tại lúc ấy hắn phác thảo tiểu nhi tử, ánh mắt của y cũng là mang theo bình tĩnh, thậm chí hô hấp đều không có hỗn loạn quá.

Lăng Phong xác nhận, những tin tức hắn tra được về tiểu nhi tử tuyệt đối là sự thật, nhưng là lại cùng người gần trong gang tấc có chút không giống hào, nhìn chăm chăm đỉnh đầu Lăng Thiên, trong mắt Lăng Phong dần dần thâm trầm đứng lên.

Thiên phú dị bẩm hay vẫn là có mục đích riêng? Lăng Phong nắm thật chặt cánh tay, cánh tay cùng thân hình mềm dẻo cũng không phải hàng giả, như vậy đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì đâu? Hắn rất ngạc nhiên.

12. Chương 12: Bị Thương

Tê ~ Lăng Thiên ư phát ra một tiếng hấp khí, địa phương khóe miệng bị bậm đến, hiện giờ liên bính cũng không dám bính, nhưng là lại luôn không tự chủ được muốn dùng đầu lưỡi đi liếm một liếm, nhất thời sơ suất liếm nặng một chút, đau đến mức y không từ hút khí.

Nghe được thanh âm Lăng Thiên, Lăng Phong một nhượng mày, sờ sờ cảm hắn, còn có chút ẩn ẩn đau lại chính là thần nhiên, bất quá ngay lúc đó xác thực cảm giác đến một cỗ xúc giác ôn nhuận, đúng là môi tiểu nhi tử sao?

“Ha hã, làm sao vậy, vừa mới sự phát đột nhiên, có phải hay không ba ba đem tiểu thiên= trong áp bị thương? Ân?” Lăng Phong nắm bắt cảm Lăng Thiên, đem đầu y chuyển lại đây, nhìn bên trái khóe môi y đích xác có chút sưng đỏ cùng cảm giác rách da, mặt ngoài nhìn lại lại không nghiêm trọng.

Hơi suy tư, liền dùng ngón tay nhẹ nhàng đẩy ra môi tiểu nhi tử, kết quả liền thấy được địa phương bên trong, miệng vết thương bị răng nanh điểm ra tới, thoạt nhìn không nhỏ.

Còn không có nhìn cẩn thận, chỉ thấy đầu Lăng Thiên hướng bên cạnh uốn éo, ngón tay hần đặt ở trên môi y oạch một chút trượt mở ra, xúc cảm kia bóng loáng, nhưng Lăng Phong không tự chủ được bắt chỉ tay ma xát một chút, hơi hơi thất thần.

“... Ta không sự.” Lăng Thiên thực không được tự nhiên nói, bên tai ửng đỏ, nhú mào, lại không tự chủ được liếm một chút môi.

Vừa rồi cái loại tư thái này, nhưng Lăng Thiên có một loại cảm giác phi thường phi thường không được tự nhiên, từ trước thế đến kiếp này, chưa từng có tiếp cận, hơn nữa còn là lấy cái loại tư thái này, thật sự nhưng y có chút xấu hổ vô cùng quần bách.

Lăng Phong lại cười khê một tiếng, hai tay đem đầu Lăng Thiên cố định, chuyển hướng hần, trong ánh mắt mang theo ý cười nhu hòa, giống như khí tức nguy hiểm vừa rồi Lăng Thiên cảm giác đến không là Lăng Phong.

Nhìn bên trái khóe Lăng Thiên môi bị nước miếng dính thấp ánh sáng, Lăng Phong ngón tay nhẹ nhàng đẩy môi Lăng Thiên ra, lần thứ hai nhìn nhìn, sau đó tiểu tâm dặn dò: “Không cần liếm, sẽ rất chậm. Tốt lắm, vì bù lại một chút khuyết điểm của ba ba, thân một chút.”

Tại trán Lăng Thiên lưu lại một dấu hôn môi, lại thuận tay nhu nhu tóc Lăng Thiên, mới buông y ra, chỉ nắm cả bờ vai của y.

Lăng Thiên sờ sờ cái trán bị hôn môi, thản nhiên cười cười, giống như nói giỡn nói: “Ba ba, ta mười tám, sự tình đùa tiểu hài tử liền không muốn đi?”

Lăng Phong cũng là thực nghiêm túc trả lời: “Chính là ánh mắt cùng vẻ mặt tiểu thiên không nói cho ta biết là như vậy, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy tiểu thiên, ánh mắt tiểu thiên liền nói cho ba ba, thực thích ba ba thân cận đâu!”

Lăng Thiên ẩn ý cười đi xuống, không thấy, kiếp này lần đầu tiên gặp lại, y cũng đích xác vẫn là thực thích Lăng Phong tới gần sao?

Y cho rằng cái kia thời điểm đã muốn nguy trang tốt lắm, kết quả lại liếc mắt một cái đã bị người xem thấu.

Lăng Thiên chống lại ánh mắt Lăng Phong mang theo ý cười, bốn mắt nhìn nhau, Lăng Thiên cảm thấy đầu đột nhiên nhảy dựng nhảy dựng đau, giống như khiêu không ra kết cục tử vong giống nhau, bị nhốt ở tại cặp mắt kia mang theo ý cười lại ẩn hàm tại chỗ sâu nhất trong ánh mắt lạnh lùng đó.

Đóng

Nhắm mắt, thời điểm tái mở, thanh âm Lăng Thiên rất nhẹ nói: “Ba ba, ta trưởng thành. Ta mười tám, là một người trưởng thành rồi. Có thể đối với mình phụ trách, liền người giám hộ đều có thể có nhưng chỉ khi chưa thành niên.”

Cho nên dừng lại như vậy giống đối đãi tiểu hài tử như vậy đối đãi y, chẳng sợ đó là đã từng là giấc mộng của y. Bởi vì hiện giờ, người này đối đãi như vậy, chỉ nhưng y cảm thấy thờ không nổi, giống như trong lòng bất luận cái tâm tư bất an gì đều bị nhìn thấu.

“A, phải không? Chính là vì cái gì ba ba lại cảm thấy tiểu thiên chính là cái tiểu hài tử đâu?” Hôn lên ánh mắt Lăng Thiên trầm tĩnh, nhìn y phản xạ tính nhắm mắt lại, trong lòng Lăng Phong bỗng nhiên nhu hòa một chút, tuy rằng hần biết Lăng Thiên đích xác thành niên, hơn nữa những điều tra tư liệu thượng trải qua càng là thuyết minh y không là cái gì khờ dại hài tử. Nhưng là hần lại tổng cảm thấy, rất nhiều thời điểm Lăng Thiên là thật tại khát vọng hần tới gần, nhất là mấy ngày nay.

Cho nên mấy ngày nay thái độ Lăng Thiên đột nhiên chuyển biến lại đây, hẳn lại luôn có chút á thú tưởng đùa đùa y, cảm giác rất tốt.

Lăng Thiên không có nói cái gì nữa, chính là an tĩnh dựa vào Lăng Phong, lẳng lặng chờ xe hồi Lăng gia.

Nhìn Lăng gia nhà cửa càng ngày càng gần, Lăng Thiên không chỉ có không có vui vẻ khi về nhà, ngược lại mang theo một cổ cảm giác bị đè nén, bởi vì y rõ ràng, Lăng gia không phải nhà mình, ít nhất không như trong tưởng tượng của y. Tựa như phụ thân của y, vĩnh viễn cũng thành phụ thân y hi vọng.

“Tốt lắm, gần đây ngoan ngoãn đứng ở trong nhà, bên ngoài không an toàn, chờ ba ba đem người sau lưng trao đi ra sẽ vô sự. Ba ba hiện tại đi xử lý một sự tình, người đi vào trước đi.” Đến môn khẩu, Lăng Phong cũng không có xuống xe, mà chính là buông Lăng Thiên xuống, đối y dặn dò.

Lăng Thiên nhẹ nhàng gật đầu, cong cong khóe miệng nói rằng: “Hảo, ta đã biết.”

Nhìn thân ảnh Lăng Thiên biến mất tại cửa, Lăng Phong lấy điện thoại di động ra, bấm đánh điện thoại phòng trong, người nghe chính là quản gia.

Lăng Phong không chút để ý đối quản gia dặn dò, cấp Lăng Thiên chuẩn bị một ít hương vị không kích thích, thực vật độ ẩm không cao không thấp, sau đó lại thay y tìm thầy thuốc gia đình đến giúp Lăng Thiên nhìn môi.

Khi quản gia ứng sau cúp điện thoại, Lăng Phong cùng lái xe quay đầu đi tổng bộ công ty, đột nhiên đối với sự săn sóc của mình có chút kinh ngạc, bất quá ngẫm lại này đó cũng bất quá là một cuộc điện thoại sự tình, cũng liền không để ý.

Sự tình hôm nay gặp được, hẳn cũng sẽ không dễ dàng tính, không trao xuất chủ mưu cuối cùng, hẳn chính là tâm thần không yên a.

Lăng Thiên mới vừa trở lại phòng của y, liền phát hiện cái gối gấu đồ chơi liền nằm ở giường của y, sững sốt một chút, bắt lại tưởng phóng tới nơi khác đi, đưa mắt nhìn bốn phía, toàn bộ trong phòng lại đều không có địa phương, thích hợp phóng cái đồ vật này.

Cái phòng ở này không phải của y, cho nên thời điểm ở bên trong, luôn luôn có một loại cảm giác không hợp nhau, như món đồ chơi mao nhung này, giống như một cái xâm nhập giả xâm nhập hoàn cảnh không hài hòa, chẳng sợ hẳn không có bao nhiêu công kích tính.

Thán một hơi, Lăng Thiên ôm đại hùng ngã xuống trên giường, hơi hơi nhắm mắt dưỡng thần.

Mặc kệ là đi ra ngoài đi dạo lâu như vậy vẫn là sau đó lại có chuyện xảy ra, thậm chí là cùng phụ thân cái loại không khí quỷ dị này, đều nhượng y cảm thấy thân tâm đều mệt mỏi, cả người vô lực, cũng không muốn nhúc nhích.

Vốn đang có một chút cảm giác muốn ăn, hiện giờ liềm liềm môi đau đớn, cũng không có hưng trí, dù sao còn không phải rất đói bụng, tạm chờ một lát đi, không chắc chắn môi sẽ không có đau đớn như vậy đâu.

Kéo lỗ tai đại hùng trong tay, Lăng Thiên không chút để ý đùa cái này sẽ không nói chuyện, đại hùng cũng sẽ không động, đáng diệu thơ ngây nhượng y nhìn không khỏi cười khê một chút, tâm tình đã khá nhiều.

Đang tại thời điểm y có chút mệt mỏi muốn ngủ, quản gia nhẹ nhàng gõ cửa tiến vào hỏi y, vừa rồi cùng tiên sinh mua vài thứ kia nên như thế nào để đặt, hỏi ý tứ của y.

Lăng Thiên một cái giật mình thanh tỉnh lại, đem đại hùng cầm trong tay thuận tay đặt ở trên giường, nghĩ nghĩ mua một đồng lớn đồ vật, nhượng y quy chỉnh y còn còn thật không cái loại kiên nhẫn này, dù sao nơi này không phải địa bàn của y, khách khí đem chuyện này giao cho quản gia tiên sinh quen thuộc cũng không sao.

Y cũng không báo quản gia sao biết được y yêu thích gì, mà còn hy vọng dựa theo y yêu thích giúp y an trí đồ vật, dù sao trong đó đại đa số đồ vật y đều không dùng được.

Rất nhiều đồ vật y cũng bất quá chính là tò mò nhìn xem, đã bị mua, nếu đối cá nhân, hoặc là thượng nhất thể, chỉ sợ còn thật đã bị loại xài tiền như nước này cấp mê hoặc đâu.

Đáng tiếc, y hai thể muốn có được , cũng không phải loại đồ vật phù phiếm này, ngược lại nhượng phụ thân của y thất vọng rồi.

Bất quá ngẫu nhiên y cũng sẽ tưởng, nếu y thượng nhất thể thật sự biến thành một cái nhị thể tổ vô tri vô giác, có lẽ ngược lại sẽ không chết nhanh như vậy, ai biết được

13. Chương 13: Tiểu So Đo

“Thiếu gia, tiên sinh đặc biệt phân phó chuẩn bị cơm trưa cho ngài, ngài là ở trong phòng ăn, hay đi nhà ăn? Dùng cơm xong, sẽ có thầy thuốc gia đình đến giúp người xem miệng vết thương. Ngài có cái yêu cầu gì, cứ việc nói với ta.” Quản gia khách khí đối Lãng Thiên trình bày, quy củ giống như là một quản gia hoàn mỹ nhất.

Lãng Thiên cười cười, cũng khách khí nói: “Không cần, ta không có yêu cầu, ngay tại phòng ăn đi.”

Nhìn quản gia sai người bưng tới cơm trưa, buông xong muốn xoay người đi ra ngoài, Lãng Thiên đột nhiên nói ra đạo: “Chờ một chút, đem notebook hôm nay mua đưa đến phòng của ta.”

“Hảo, ngài chờ.” Quản gia lên tiếng, rất nhanh liền sai người đưa tới.

Cái thời điểm kia, Lãng Thiên đang ăn cơm trưa, một chén nhỏ cháo trứng muối gầy thịt, hương vị không kích thích, cũng không cần u nhấm nuốt, độ ẩm cũng không cao, vừa mới hạ đồ vài hớp, cảm giác đối khát giống như tỉnh lại nhất dạng.

Tiểu tâm tránh đi miệng vết thương, cũng không có trở ngại gì.

Những thứ khác cũng là tương đối nhẹ, nhưng là cũng là nhẹ nhưng hương vị lâu dài, rất đẹp vị, Lãng Thiên thực vừa lòng, ăn liền nhớ quản gia nói, đây là phụ thân đặc biệt phân phó.

Ha hả, phụ thân của y ôn nhu đứng lên, chính là có thể làm cho mọi người kinh ngạc, nhất là loại công phu mặt ngoài này.

Thời điểm thượng nhất thể, y phải có được rất nhiều lần phụ thân đặc biệt phân phó, đến cuối cùng y cũng biết, cái gọi là đặc biệt phân phó, kỳ thật phần lớn cũng chính là một câu không chút để ý thôi.

Chính là gia chủ tùy ý phân phó một câu, đối với y mà nói, cũng không phải là đặc biệt phân phó sao? Có thể thuận miệng nhớ kỹ nhắc nhở người một câu, coi như là đặc biệt.

Ăn cơm xong, Lãng Thiên kỳ thật còn muốn tái uống một chén cháo trứng muối, nhưng là sờ sờ bụng, vẫn là tính đem notebook mở ra, lấy có là vòng tuyến trong phòng có sẵn, tốc độ internet so với trước kia dùng khoái hơn, tốc độ phản ứng thập phần nhanh chóng, so trước kia mở ra một trang luôn luôn lùi lại tốt hơn nhiều.

Mở ra máy tính, Lãng Thiên mở ra một cái tài khoản internet, cái tài khoản này có thể đem tiền sung đi vào, cũng có thể lấy ra đi ra, xem như trả tiền qua mạng.

Thân phận của y, chi phiếu tất cả đều dừng ở cái phòng cho thuê kia, hiện giờ mới một tuần, hẳn là còn không đến thời điểm bị phát hiện, giấy căn cước coi như xong, y về sau là đã định trước không cần phải chi tiêu .

Nhưng là chi phiếu còn có mấy ngàn đồng tiền, là y tâm tâm khổ khổ làm công toàn, tuy rằng những tiền này liên thủ một nửa note book đều mua không nổi, nhưng tóm lại là tiền của y, có thể không lãng phí liền không lãng phí đi.

Hơn nữa hiện tại Lãng Phong hôm nay mới cho y di động, mua cho y rất nhiều đồ vật, nhưng là y như trước là một kẻ nghèo hàn, một phần tiền đều không có.

Xuân, ăn, dùng đều là tiền, nhưng là y không có tiền.

Bất quá Lăng Thiên cũng không sốt ruột, y hỏi Lăng gia đến còn có một cái mục đích, chính là hy vọng có thể từ chỗ phụ thân này xuất một chút tiền đến, không cần rất nhiều, chỉ cần đủ cho y sau khi một người rời đi sinh hoạt một đoạn thời gian thì tốt rồi, cho dù y diễn nửa năm diễn, làm tám mộc nửa năm, chỉ sợ cũng cần tiền lương đi, mấy ngàn đồng tiền kia, chỉ sợ muốn xuất ngoại có chút khó khăn.

Y yêu cầu cũng không nhiều, bất quá là một cái số lẻ về sau tiền tiêu vặt Lăng Phong cho y thôi, nhiều hơn nữa nói, vô thanh vô tức không thấy cũng thực dễ dàng khiến cho phụ thân chú ý.

Rất nhiều thời điểm, kỳ thật chính mình không biết có chút tiền trình hoa ở nơi nào cũng là bình thường không phải sao?

Y nghĩ quá, nếu phải rời khỏi, biện pháp tốt nhất chính là xuất ngoại, nhân sinh mà không quen tình huống, liên y cũng không rõ ràng mình ở chỗ nào, sắp sửa hướng chỗ nào đặt chân, phụ thân tra lên cũng có khó khăn.

Hơn nữa y tính toán là chết mà trốn, thời điểm đảo cũng không biết phụ thân có thể tra hay không đâu.

Không nói trước hiện tại y có tiền của chính mình, chẳng sợ y hiện tại đã có thể bắt đầu lén lút lộng ít tiền, y cũng luyện tiết tiền công bản thân làm công kiếm tới.

Không là diễn kịch, cũng không phải khila fm tám mộc kiếm tới, y kỳ thật sử dụng đến tiền của mình tâm tình sẽ đỡ đi.

Mở ra vòng trang, lúc ấy y còn ID mua đồ trên mạng tiện cho lo liệu tài khoản, y đã bỏ thẻ thật, chỉ cần mật mã là có thể đem tiền trong tạp chuyển tới trong tài khoản.

Tuy rằng phụ thân tra quá y, nhưng là cũng không đến mức tài khoản mua đồ lo liệu cũng biết đi? Cho dù hần nghịch thiên có thể điều tra ra thì thế nào? Hần có thể không có lòng thanh thản đi thăm dò loại này đồ vật cũng là hai chuyện khác nhau.

Dù sao thượng nhất thế, y mất tích thật lâu giấy căn cước chi phiếu đều đông lại, y ngẫu nhiên gian phát hiện cái tài khoản kia cũng vẫn có thể sử dụng như cũ.

Chuyển hảo trưởng, Lăng Thiên lại tìm người trả tiền đăng kí vài cái tài khoản, y lúc ấy tính toán học máy tính biên trình, cũng là bởi vì y đối máy tính hơi chút hiểu biết, không thực tinh thông, nhưng là một ít kỹ năng thực thông trên mạng y vẫn là sẽ có.

Tỷ như đổi vấn đề ip toàn quốc, quét dọn hết thấy dấu vết trong máy tính, vấn đề nhỏ này đó.

Trải qua trắc trở, nếu vẫn là không an toàn, Lăng Thiên liền vô năng vô lực, bất quá y ngược lại cảm thấy không ai có lòng thanh thản như vậy cầm lấy điểm động tác nhỏ ấy không tha, nghĩ đến thu phục về điểm tiền này, tâm tình an ổn rất nhiều.

Chẳng sợ đợi không được y có thể được đến tín nhiệm của Lăng Phong mà còn bắt đầu xin tiền tiêu vặt, nhưng y hỗ trợ xử lý một ít tiểu sinh ý trong công ty thời điểm đó liền muốn trốn chạy, y cũng còn có chút lộ phí tại, không đến mức nửa bước khó đi.

Đương nhiên, nếu như có thể mau chóng lo liệu một cái chi phiếu đem tiền ra, bắt được tiền mặt giấu đi liền rất tốt.

Đang tại thời điểm y quét dọn dấu vết, quản gia gõ cửa nói thầy thuốc lại đây, Lăng Thiên kiểm chế trái tim hoảng sợ, khuôn mặt bình tĩnh, vừa nói: “Hảo, ta sẽ.” Một bên chậm rãi cầm sự tình trên tay xử lý xong, sau đó tùy tiện mở ra vài cái trang tin tức, chế tạo một ít dấu vết giả, mới đóng máy tính, xuống giường.

Xuống giường sau, nhìn giấy thẻ thao rườm rà, Lăng Thiên quang chân đi đến bên kia, đi dép lê mới đi ra ngoài.

Nếu không có cảm thấy thầy thuốc kia là khách nhân, y kỳ thật thật không tưởng xuyên hài, y vẫn là thích cảm giác chân trần dẫm tại sàn nhà hoặc là thảm.

Quần áo cái gì cũng thích rộng thùng thình, còn có một cái thói quen nhỏ thật không tốt, y buổi tối thích không xuyên áo ngủ đi ngủ, sinh hoạt trước kia không thể nào hảo, là cảm thấy áo ngủ lãng phí tiền, sau lại có thể mua nổi áo ngủ, kết quả vẫn không thích như cũ.

Xoay người sẽ đem áo ngủ gắt gao triền ở trên người, sau đó sẽ làm ác mộng, trong trí nhớ sâu nhất khắc một lần, chính là áo ngủ triền tại trên bụng, y mơ thấy bị người thống một đao, đau đến y dùng tay che dùng sức đè lại, tổng cảm thấy sẽ mất máu quá nhiều mà chết, tỉnh lại phát hiện, tuy rằng đích xác bị triền trụ, nhưng là căn bản không đau như vậy, quả nhiên sức tưởng tượng có đôi khi thật có thể giết người.

Còn có ngực cùng cổ cũng gặp quá hại, sau mấy lần như thế, y đã cảm thấy, y quả nhiên không mệnh có xuyên áo ngủ, cuối cùng cũng liền dưỡng thành loại thói quen không tốt này.

Cho tới bây giờ cũng tự đắc nhạc đi lên, lẳng sàng đan cùng chăn, xúc cảm thật tốt.

14. Chương 14: Tình Thương Của Cha Trần Ra Vấn Đề

“Không có sự tình gì, chính là không cần luôn liếm miệng vết thương, tái đồ thượng dược, hai ngày thì tốt rồi. Hai ngày này không cần ăn đồ vật quá mức kích thích tính, ta sẽ đem những thứ người hai ngày này cần kiêng kị nói cho đầu bếp, cũng không cần chính người nhớ.” Thầy thuốc xem qua ngoài miệng miệng vết thương của Lăng Thiên, xuất ra một cái chất phẩm ước chừng chỉ có nửa ngón út, bình nhỏ lớn như ngón tay cá, bên trong có một loại cao lục sắc, đưa cho Lăng Thiên.

Lăng Thiên tiếp nhận đến nhìn nhìn, cái chai không có bất luận cái dấu hiệu gì, mở ra nghe nghe thần nhiên là một loại vị thuốc Đông y, không gay mũi.

Tuy rằng y cảm thấy bôi thuốc không quá khó khăn, nhưng vẫn là không nói gì, y trước kia cũng có không quá cẩn thận cẩn khoang miệng, cho tới bây giờ cũng không cảm thấy loại chuyện này còn muốn nhìn thầy thuốc, cho tới bây giờ đều là nhượng bản thân tự hảo, hiện giờ cũng không có cái miệng vết thương gì còn không có hảo.

Có thể làm cho phụ thân tín nhiệm, mà còn bị sinh làm thầy thuốc gia đình, có thể thấy được cái này hẳn là rất có trình độ.

Lăng Thiên ngẩng đầu nhìn nhìn thầy thuốc đang thu dọn đồ đạc, tuổi không nhỏ, chỉ sợ so với phụ thân niên linh còn lớn hơn, mặt nhất quán bình thường nếu có chỗ nào có thể làm cho người cảm thấy với cái khác người, chỉ sợ sẽ là hắc cho dù không cười trên người cũng mang theo khí chất dụ đi, đích xác thực thích hợp làm thầy thuốc.

Phụ thân còn một đứa con trai khác, hẳn là cũng là người này chủ trì đi, sức quan sát của y không tính quá yếu, mà cái thầy thuốc này hiển nhiên cũng không có che dấu tâm tình của hắn.

Bị gọi tới cấp nhìn một cái miệng vết thương không quan trọng gì, đích thật là rất ngạc nhiên. Cũng không quá cái này về mặt thầy thuốc thần nhiên

Hơn nữa quần gia cùng cái thầy thuốc này nói chuyện với nhau, hiển nhiên thầy thuốc cùng phụ thân không chỉ có là quan hệ thuê đơn giản như vậy.

Bất quá, y cũng không hảo hỏi, chính là tại thời điểm mới vừa ra khỏi phòng, thấy quần gia đang hỏi thầy thuốc nói cái gì, quần gia nghe xong câu trả lời của hắn, yên tâm xuống dưới, nói vậy chính là hỏi phụ một cái chuyện của anh trai sao.

Lại nói tiếp, y đến Lăng gia khoái kỳ, ở trong này cho tới bây giờ không có nghe một người nhắc tới quá sự tình Lăng Vân Thiên, mặc kệ là người hầu, quần gia vẫn là phụ thân, giống như không có người này.

Thượng nhất thế y đối việc này không có để ý, hiện giờ lại cảm thấy quả nhiên không thích hợp.

Nếu Lăng Vân Thiên thật sự chết ngoài ý muốn, cũng không về phần bất luận kẻ nào nói cũng nói Lăng Vân Thiên không tồn tại, giấu đầu hở đuôi quá phận.

Nhẹ hít một hơi, hiện giờ đoán lại đây đoán đi qua lại có ý gì, tóm lại y thương cả đời đến chết, cũng chưa thấy qua Lăng Vân Thiên, tên đó đến tốt cùng là cái hạng người gì, có thể làm cho phụ thân của y vừa lòng như vậy.

Vì hấn về sau không phiền toái, nhượng Lăng Thiên cùng cái bọn cướp kia đồng thời đồng quy vu tận.

Ha ha, đích xác, kỳ thật cái loại kết quả này mới không để cho Lăng Vân Thiên về sau có sự tình phiền phức. Nếu y còn sống, phát hiện bị lừa, thật muốn tìm Lăng Vân Thiên nói phiền toái, cho dù không ở cùng trực hoành, nhưng là cũng có thể khiến người ghê tởm ghê tởm.

Chết hảo, tử hảo.

Lâm Vũ ra khỏi Lăng trạch, trong lòng cũng là dở khóc dở cười, liền kia một cái miệng vết thương không cẩn thận khải ra, cũng đáng phải gọi hấn đến một lần?

Tại hấn xem ra, gọi điện thoại đem tình huống thuyết minh một chút, đưa cái được lại đây cũng là đủ rồi đi, kết quả còn muốn nhượng hấn chạy một lần nhìn xem.

Quản gia quả nhiên vẫn là trước sau cứng nhắc như một!

Bất quá, không thể là quản gia gọi hấn lại đây đến tốt cùng là vì nhìn cái kia tiểu miệng vết thương vẫn là vì hỏi sự tình thiếu gia nhà hấn đâu?

Đang nghĩ tới đâu, đột nhiên chuông điện thoại di động vang lên, ngồi trên xe, mở ra di động, u! Cự nhiên là Lăng Phong!

Biên nghe, biên ở trong lòng phỉ báng, không đến mức đi, liền điểm ấy vẫn chưa yên tâm muốn hỏi hỏi hấn không thành?

“Uy! Lâm Vũ, thế nào, miệng vết thương tiểu thiên không có việc gì đi?” Lăng Phong biên nhìn văn án trên tay, vừa hỏi.

Lâm Vũ tức giận nói: “Người đây là nghi ngờ ta không chuyên nghiệp! Nói trở về, tiểu thiên người nói chính là ai a? Nếu hỏi chính là Vân Thiên, ta sẽ nói có việc, nếu hỏi chính là cái tiểu thiếu gia kia, ta nghĩ ta cũng không cần trả lời đi?”

Lăng Phong trầm mặc một chút, nhìn nhìn cái bàn một bên phóng mấy người ... văn kiện kia, tái nghe được Lâm Vũ nhắc tới Lăng Vân Thiên, Lăng Phong tay không từ dừng một chút.

Nói thật, trong lòng hấn thật sự đối Lăng Vân Thiên cái người thừa kế này phi thường vừa lòng, cho tới bây giờ cũng chưa tính toán quá muốn đối người thừa kế, không chỉ có như thế, hnhững tình nhân hấn vẫn luôn tránh thai, thậm chí trước đó vài ngày có một tình nhân không biết là tự chủ trương vẫn là không cẩn thận hoài thượng hài tử, hấn đều nhượng làm tốt.

Hấn thật sự không rõ, Lăng Vân Thiên động tác không sạch sẽ là vì cái gì?

Hấn đã từng tự nhận là đối Lăng Vân Thiên thực hiểu biết, nhưng là hiện tại lại phát hiện, không nhất định!

Đối, hấn không nhất định hiểu biết, hoặc là nói hấn thậm chí hoài nghi, ẩn tượng Vân Thiên nhượng hấn xem ở trong mắt có phải giả vờ hay không?

“Vân Thiên tỉnh không?” Lăng Phong đem những ý tưởng để ở một bên, thản nhiên hỏi. Hấn không biết là hấn muốn đem sự tình hấn phát hiện nói cho những người khác, chẳng sợ hấn cùng Lâm Vũ xem như tương đối bằng hữu thân cận.

Lâm Vũ bĩu môi, hiển nhiên là từ những lời này của Lăng Phong rõ ràng đã biết xưng hô tiểu thiên là ai, mà còn không cho là đúng.

“Còn không có tỉnh, bất quá đã muốn không có nguy hiểm, chính là viên đạn kia sát trái tim, chỉ sợ yêu cầu một đoạn thời gian đến dưỡng thương khôi phục.... Người không là thật sự đối cái tiểu thiếu gia kia tràn ra tình thương của cha đi? Ta như thế nào không biết là y có chỗ nào đặc biệt?” Lâm Vũ cuối cùng vẫn là nhin không được hỏi lên.

Lăng Phong không trả lời vấn đề này, chỉ nói là đạo: “Hảo hảo chiếu cố Vân Thiên, ta đây vài ngày tương đối vội, chỉ sợ thiếu không có thời gian nhìn hấn, hấn nếu tỉnh, trước tiên gọi điện thoại cho ta.”

Lâm Vũ biết Lăng Phong không nghĩ nói cái đề tài này, liền cũng chỉ hảo đáp ứng liền cúp điện thoại.

Còn nhớ vừa rồi thấy Lăng Thiên, Lâm Vũ tuy rằng ngoài miệng nói xong không biết là y có cái gì đặc biệt, Nhưng là trong lòng cũng không biết là đó là một hài tử thảo hỉ, chính là không có ưu tú như Vân Thiên thôi.

Bất quá cũng thực tự nhiên, Vân Thiên từ nhỏ cùng y sinh hoạt vốn là không giống, tuy rằng Vân Thiên cũng không có mẫu thân, nhưng là tên tiểu tử kia có so ra không có thảm hại hơn.

Không có trưởng thành, hiện tại lại đã biết chân tướng trở thành cô nhi, còn có thể ổn định tính tình, trong ánh mắt cũng không có bất luận oán hận cùng tự ti gì, đã là xác thực không đối.

Chính là chung quy hấn cùng Vân Thiên quan hệ cùng thân cận một ít, từ nhỏ coi như là nhìn Vân Thiên lớn lên, hiện giờ đột nhiên tại thời điểm Vân Thiên bị thương tánh mạng đe dọa hết sức xuất hiện một cái người đối địa vị Vân Thiên có uy hiếp, hấn đầu tiên từ trong lòng là có chút mâu thuẫn.

Chờ Vân Thiên tỉnh lại sau, dưỡng tốt lăm thân thể, hấn cũng liền không cần lo lắng, Vân Thiên sẽ biết làm như thế nào.

Hơn nữa hấn cũng rõ ràng, cho dù Lăng Phong đối cái tiểu thiếu gia kia tình thương của cha tràn ra, nhưng là địa vị Vân Thiên người thừa kế là tuyệt đối sẽ không dao động, cũng không có gì rất giỏi.

15. Chương 15: Phiên Toái

Lăng Phong lúc về đến nhà, đã là nửa đêm.

Đại môn khẩu một đường đều lưu đèn, còn có bảo vệ cửa thay phiên công việc cùng người hầu không có ngủ.

Thay đổi hài, nghỉ ngơi, liền tính toán trở về phòng rửa mặt nghỉ ngơi, lại tại thời điểm ở trên lầu, đột nhiên muốn đi xem Lăng Thiên.

Nhẹ giọng mở cửa, ấn mở một trần đẳng bên trong nhà tối ám, ngọn đèn mông mông lung lung bao phủ hạ, lại cảm thấy phòng này quá mức chỉnh tề, cùng con lớn nhất tính cách tương xứng hợp, lại không phù hợp hấn nhận tri đối với tiểu nhi tử.

Hấn cùng con lớn nhất trên cơ bản từ khi hấn thực nhỏ bắt đầu liền không tiến vào không gian tư nhân lẫn nhau, cho nên Lăng Phong còn thật đối phòng con lớn nhất không quá quen thuộc.

Thích ứng ngọn đèn ảm đạm, Lăng Phong liền nhìn thấy trên giường cùng địa phương khác đều không đồng dạng.

Khảo môn bên này một cái đại hùng lẩn trên mặt đất, một góc chân cũng cúi trên mặt đất, thân hình Lăng Thiên rõ ràng không tính quá nhỏ, lại làm cho Lăng Phong cảm thấy hăm tại giường trong.

Khinh thủ khinh cước tiêu sái tiến, nhặt lên cái đại hùng kia cùng hoàn cảnh cũng không ở chỗ trống trên giường, lúc này mới nhìn tiểu nhi tử.

Lôi chân trên mặt đất, Lăng Phong nhú mày phát hiện, đứa con trai này cư nhiên không có xuyên áo ngủ, không khỏi bật cười. Quả nhiên cho dù khuôn mặt nhắm mắt lại cùng Vân Thiên rất giống, nhưng cũng vô luận như thế nào hấn cũng sẽ không có đem Lăng Thiên nhận sai thành con lớn nhất.

Hai người trừ bỏ khuôn mặt phía trên một chút tương tự, những thứ khác địa phương trên cơ bản là hoàn toàn toàn không giống, mặc kệ là đồ vật thích vẫn là tính cách.

Lăng Thiên đang ngủ cũng hơi hơi cau mày, khuôn mặt trầm túc, giống như có một tâm sự thực trầm trọng giống nhau, nhưng Lăng Phong có chút tò mò.

Vươn tay, đem môi Lăng Thiên nhẹ nhàng đẩy ra, nhìn cái miệng vết thương kia hơi hơi trở nên trắng, cũng không quá lo lắng, khi đang muốn thu hồi tay, Lăng Thiên giống như thói quen hướng miệng vết thương thượng vươn đầu lưỡi ra liếm một chút, sau đó giống như đổi ngón tay ở miệng có cảm ứng khác biệt, không thoải mái biệt qua đầu.

Lần thứ hai, ánh mắt Lăng Phong vi ám, nhưng cũng không tái làm cái gì, chỉ thần sắc không rõ nhéo nhéo ngón tay vừa mới bị đầu lưỡi xúc quá, xoay người tắt đèn ra cửa phòng.

Bên trong cánh cửa Lăng Thiên như trước không biết đắm chìm ở bên trong trong lúc ngủ mơ không được tốt lắm, thẳng đến trong mộng một cước thả không, tỉnh lại, nhu nhu mặt, thay đổi cái tư thế liền ngủ.

Sáng sớm, Lăng Phong cùng Lăng Thiên ngồi cùng một chỗ ăn điểm tâm, đều là đồ vật nhẹ, xem như Lăng Phong nhân nhượng Lăng Thiên.

Lăng Thiên lại thờ ơ, cùng với nói y ra vẻ không biết lại không bằng nói y cũng không rõ ràng phụ thân lúc này tại lắc qua lắc lại mê hoặc cái gì đâu? Có lẽ phụ thân mấy ngày nay cũng đột nhiên muốn ăn nhẹ cũng không nhất định, lại là ban sáng vốn là nên ăn nhẹ một chút đâu.

Lăng Thiên uống xong một chén Bát Bảo cháo, gắp chiếc dưa ăn mấy chiếc dưa ăn sáng sau, liền chậm lại, không động thủ.

Lăng Phong nhìn sau, nhượng người hầu giúp đỡ Lăng Thiên thêm nữa một chén cháo, Chân thật đáng tin thái độ, nhượng Lăng Thiên cũng tỉnh muốn cự tuyệt nói.

Y kỳ thật không thích uống ngọt cháo.

Lăng Thiên nhú mày lại, đang tại thời điểm uống chén cháo Bát Bảo thứ hai, Lăng Phong đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại.

“Uy, lão bản a, lần này người chỉ sợ có phiền toái. Ha ha.” Lâm Vũ nhẹ giọng cười, không nhanh không chậm nói: “Ta hôm nay tới tỉnh bệnh viện lấy được, thấy được trước tình nhân Tạ Thiên nói mang thai hài tử của người rồi.”

Lăng Phong nhướng mày, rút ra ghế dựa, xoay người đi ra nhà ăn, trở về thư phòng, đóng cửa lại sau mới hỏi đạo: “Như thế nào? Nàng xuất thiêu thân yêu?”

Đầu kia tâm tình Lâm Vũ nghe không tồi, giống như nhìn Lăng Phong náo nhiệt liền không sẽ nhàm chán nhất dạng nói: “Ta hỏi bệnh viện thầy thuốc, nàng mang thai đã hơn hai tháng, chưa từng đề cập qua sự tình muốn đánh rụng hài tử, ngược lại luôn thực khẩn trương hỏi hài tử thể nào tài năng kiện khỏe mạnh sinh ra đến, phải chú ý sự tình nào linh tinh, ta suy nghĩ, người là không là gần đây thực thích hài tử a, muốn để lại?”

“Ta đã muốn hơn nửa tháng không tái kiến nàng chuyện này ta sẽ xử lý.” Cũng không quản Lâm Vũ ở bên kia ôn hòa vui sướng khi người gặp họa, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Ngồi ở ghế da nhuyển, Lăng Phong nhéo nhéo mi tâm, chuyện này nhượng hắn nhớ chuyện của con nhỏ, cũng là chưa kinh hắn cho phép liền mang thai hài tử, thậm chí tại hài tử hiển hoài liền ly khai.

Hắn đã từng ở phía sau đến mới vừa biết đến, còn tưởng rằng là vì hài tử, cho nên hắn vừa không có đối nữ nhân kia thể nào cũng không có đối hài tử thể nào, chính là không có nhận y, trả lại cho phí nuôi nấng, nhưng là trên thực tế Lăng Thiên vẫn là tại cô nhi viện trưởng đại.

A! Nữ nhân.

Hiện tại đứa bé này hắn là sẽ không cần, cũng sẽ không nhượng hài tử kia sinh ra.

Hắn cuộc đời này tối căm thù đến tận xương tuỷ chính là việc này, hai hài tử của hắn cũng không phải tại hắn kế hoạch sinh ra, nhưng là nếu sinh ra còn chưa tính, hắn tổng không đến mức hoạt hoạt bóp chết đi?

Chính là đối với những nữ nhân của hắn tự chủ trương tính kế, hắn đã có thể không tu dưỡng tốt như vậy.

Hắn không phải biết, hắn cũng không thường xuyên tìm một nữ nhân, hơn nữa phòng bị thi thố cũng luôn làm tốt lắm, cũng có thể đem tâm một người nuôi lớn, Lăng gia nữ chủ nhân tuy rằng vẫn trống, nhưng là hắn đối cái vị trí kia vạn phần không mừng, cuộc đời này này cũng tuyệt không có lại.

Nghĩ đến đây, Lăng Phong giữa đột nhiên nhớ tới cái nữ nhân kia đem Lăng Thiên vứt bỏ hiện giờ hắn còn không biết ở nơi nào đâu?

Có lẽ cũng muốn tra một tra cho thỏa đáng, tổng không đến mức tại cầm tiền của hắn, lại đem nhi tử vứt bỏ hắn, còn có thể tiêu dao khoái hoạt nhất thế đi. Hắn trước kia chính là không thèm để ý thôi, không thèm để ý cái nhi tử kia sống hay chết, hắn chính là đem việc hắn có thể làm làm được.

Nhưng là hiện giờ, nếu đã muốn đã biết, tự nhiên liền không có thể cho rằng không phát sinh qua.

Có lẽ, tiểu nhi tử cũng muốn trông thấy mẹ của y cũng nói không chừng đâu?

Lăng Thiên nhìn Lăng Phong sự tình này trong lòng cũng không để ý, này chính là chứng minh có một số việc không nghĩ muốn y biết thôi, bất quá hiện giờ y lại biết mình khác một chỗ.

Phóng tới trước kia, nếu là Lăng Phong không nghĩ cho y biết, sẽ làm y trở về phòng, đi học tập hoặc là công tác. Mà tuyệt đại đa số tình huống, lại sẽ không tị y, chỉ sợ cũng là biết, y chính là cái không đáng giá nhắc tới đi, bằng y cho dù đã biết một ít cơ mật, có năng lực đem hắn thế nào?

Mà thứ cho y biết, tại Lăng Thiên xem ra, từ đầu tới đuôi cũng chỉ có một việc, thì phải là về Lăng Vân Thiên.

Về Lăng Vân Thiên, y tuy rằng đích xác rất muốn biết, nhưng là y cũng chỉ ngây ngốc đến hỏi, bọn họ làm bộ như không có người này, hắn cũng đồng thời trang bái, xem ai có thể trang quá ai đi.

Chính là ăn một nửa chén cháo thứ hai Bát Bảo, vô luận như thế nào cũng ăn không đi vào.

Tính, ngẫu nhiên lãng phí một lần lương thực, cũng không tính cái gì tội lớn quá.

16. Chương 16: Có Thai

Từ buổi sáng Lăng Phong ra ngoài, đến buổi chiều cũng không trở về quá, vốn là Lăng Thiên cảm thấy hôm nay chỉ sợ Lăng Phong muốn tới buổi tối mới trở lại được, y cũng liền trộm làm biếng, đối với nhiệm vụ học tập lúc gần đi Lăng Phong giao, bộ dáng còn chưa tính làm.

Y vốn là có học qua một lần, này đó đơn giản, nhìn một lần liền lại tất cả đều nhớ ra rồi, nhưng là những phức tạp, y chính là nghiêm túc nhìn cũng là như lọt vào trong sương mù, đơn giản sẽ chờ Lăng Phong giáo đi, cũng không biết trước khi rời đi, có thể hay không giáo đến y thượng học cả đời nơi đó.

Chính là không nghĩ tới, buổi chiều tứ điểm, cứ nhiên nhượng y nhìn một hồi trò hay.

“Trương tiểu thư, không có tiên sinh phân phó, người không nên tới nơi này.”

Lăng Thiên mới từ trong vườn đi bộ trở về, chợt nghe thấy nơi đó truyền đến thanh âm quân gia.

Hơn nữa trong miệng nói quân gia, pha khiến người suy tư a, tin tức lượng không lớn, nhưng là thực có thể khiến cho người liên tưởng.

Đang tại thời điểm Lăng Thiên do dự muốn hay không đi qua đi, chợt nghe đến kế tiếp đến tiếp sau, quả nhiên rất có ý tứ.

“Hắn không nghe ta giải thích, cũng không đi ra thấy ta, nhưng là ta hôm nay nhất định phải nhìn thấy hắn.” Cái nữ sinh này thanh âm thanh thúy dễ nghe, thanh âm thực kiên trì, một chút cũng không thoái nhượng.

Đứng ở góc độ Lăng Thiên, có thể thấy vẻ mặt quần gia kinh ngạc, hiển nhiên cái Trương tiểu thư loại thái độ này, là chưa từng có quá.

Bất quá rất nhanh, quần gia liền nghiêm túc khởi mặt đạo: “Thật có lỗi, Trương tiểu thư, tiên sinh có quy tắc, nếu Trương tiểu thư cố ý nói, ta sẽ thỉnh bảo an đến thỉnh Trương tiểu thư đi ra ngoài. Tiên sinh nơi đó, Trương tiểu thư cũng không hảo công đạo.”

Trương tiểu thư trầm mặc một chút, hiển nhiên cũng không muốn bị bảo an thỉnh đi ra ngoài, nhưng là nàng hôm nay phải ra sức một bác, chẳng sợ không vì chính cô ta, cũng phải vì trong bụng hài tử.

“Ta mang thai hài tử của hân, ta hôm nay nhất định phải nhìn thấy hân.”

Quần gia lập tức sẽ không biết nên nói cái gì, đành phải xoay người trở về phòng trong gọi điện thoại hỏi Lăng Phong nên xử lý như thế nào.

Lăng Phong không nghĩ tới hân một chiếc điện thoại cảnh cáo đi qua, cứ nhiên có thể làm cho người tìm được nhà hân, trong lòng không từ hỏa khởi. Như thế nào? Chẳng lẽ là còn có thể buộc hân phải có đứa bé này không thành?

“Thiếu gia biết không?” Lăng Phong dừng một chút, không có trước tiên là nói về phương pháp xử lý, ngược lại hỏi quần gia Lăng Thiên biết hay không biết.

Quần gia hồi đáp: “Thiếu gia đi hoa viên, bây giờ còn không gặp được Trương tiểu thư.”

Lăng Phong nghe vậy nói thẳng đạo: “Tốt lắm, người làm cho nàng tại ta phòng ngủ chờ, đừng làm cho thiếu gia đụng tới nàng, cũng không muốn cho người trong phòng nhiều miệng.”

Quần gia đạo: “Hảo, đã biết, tiên sinh.”

Bên này treo quần gia điện thoại, Lăng Phong để lại văn kiện, thu thập một chút, đem yêu cầu hôm nay quyết định đều chia rồi đi xuống, cấp các ngành mình làm chủ, liền rời đi công ty, lái xe đuổi trở về.

Bên kia quần gia mới vừa đáp ứng Lăng Phong không cho Lăng Thiên biết, kết quả vừa ra khỏi cửa liền phát hiện Lăng Thiên liền đứng ở cách đó không xa, lập tức ngạnh trụ.

Nghĩ nghĩ, nếu thiếu gia đã muốn biết, vậy không đem nữ nhân này thỉnh đến phòng ngủ tiên sinh, hiện tại phòng ngủ của tiên sinh còn không có nữ nhân đi vào.

Trước hết để cho Trương tiểu thư lui qua phòng khách chờ đợi, sau đó đối cách đó không xa Lăng Thiên chào hỏi: “Thiếu gia.”

Lăng Thiên gật gật đầu, chân trần dẫm tại thảm thượng, một chút thanh âm dưới chân đều không có tiêu sái vào lầu chính.

Lăng Thiên vào phòng khách, thấy nữ nhân kia ngồi ở trên ghế sa lông, lớn lên đích xác cùng xinh đẹp, mấu chốt là có thể nhìn đến trong mắt trên người có thể nhìn đến một loại sức sống, hiển nhiên phụ thân hân là tương đối thiên vị loại này loại hình nữ nhân này.

Mang thai?

Liếc liếc mắt một cái bụng nữ nhân kia, Lăng Thiên không khởi vì Lăng Phong ai thán một chút.

Chẳng lẽ Lăng Phong đối nữ nhân tính tình tốt lắm sao? Bằng không mẫu thân Lăng Vân Thiên dám thiết kế Lăng Phong mang thai, mẹ của y cũng dám tự chủ trương mang thai, hiện tại y lại gặp được một cái nữ nhân rõ ràng cũng không phải cầm giấy thông hành.

Thật sự là rất tốt cười.

Y cho rằng Lăng Phong là bởi vì vì lừa y mới đứng một bộ mặt sùng nịch ôn hòa, nhưng là có lẽ hiểu lầm?

Tuy rằng khuôn mặt Lăng Phong bản đứng lên lực sát thương thực đại, nghiêm túc đứng lên cũng rất có lực rung động, nhưng là có lẽ Lăng Phong liền tương đối yêu thích ôn hòa đâu, mà không phải ngẫu nhiên lâm vào.

Không có tí hiềm vào phòng, Lăng Thiên đối nữ nhân này rất tò mò, hơn nữa lúc này đoạn, là thời gian y xem tv, TV phòng khách thoát nhìn tối thoải mái.

Được rồi, những điều này là do lấy cớ, y chính là tưởng quan sát một chút nữ nhân này thôi.

Hắn cũng rất ngạc nhiên, trải qua nhiều năm như vậy, phụ thân của y tại loại chuyện này, tâm địa có hay không mềm mại một ít, vẫn là lạnh hơn cứng rắn một ít, dù sao hai cái vết xe đổ, không có lúc nào là nhắc nhở hắn, rồi lại bị cảnh cáo mà vẫn thờ ơ, không biết có thể phát hỏa hay không?

Phát giận? Mắng chửi người? Ra về hắn còn chưa từng gặp qua đâu.

Trương tiểu thư đã đối thiếu gia là y vừa mới tiến phòng khách liền rất ngạc nhiên, trong lòng cũng có chút thấp thỏm, không phải nói Lăng gia đại thiếu gia ra ngoài ý muốn sinh tử chưa biết sao? Như thế nào còn hảo hảo?

Sau lại thấy rõ mặt của y, mới phát hiện nguyên lai không là Lăng đại thiếu gia, mà là một cái khác.

Hay là cũng là tư sinh tử?

Lập tức tâm có chút bất an lại có chút may mắn đứng lên.

Nàng trước sở dĩ lòng mang may mắn muốn đem hài tử sinh hạ đến, cũng là bởi vì vi nghe nói Lăng gia đại thiếu gia ra ngoài ý muốn, nếu không cẩn thận, hài tử trong bụng của nàng chính là Lăng Phong duy nhất.

Lại không nghĩ rằng Lăng Phong thái độ cường ngạnh như vậy, nhưng là hài tử tại trong bụng đã muốn gây người đã hơn hai tháng, nàng còn thật là có chút luyến tiếc, cho dù nàng bây giờ không còn – cảm giác hài tử tồn tại, nhưng là cái loại tâm thần này có một loại cảm giác kỳ quái, làm cho nàng muốn ngừng mà không được.

Nhưng là không nghĩ tới phá phách Trầm Chu tìm được Lăng gia, lại phát hiện Lăng gia không biết khi nào thì nhiều một cái thiếu gia ở nhà chơi rông nhiên? Hắn là cũng không có bao lâu đi?

Liên lớn như vậy tư sinh tử Lăng Phong đều nhận, đứa bé kia trong bụng của nàng, hẳn là cũng không phải

Không một chút khả năng đi?

Nhưng là lại tưởng tượng, Lăng Phong đã có đứa con trai này, có thể hay không nhất dạng giống như trước, chỉ cần một đứa con trai đâu? Lại nói tiếp, nàng cũng còn không biết trong bụng chính là nữ hài vẫn là nam hài đâu.

Nàng càng không nghĩ tới chính là, cái thiếu gia kia cư nhiên cũng không tránh đi, ngược lại thanh thần ngồi ở một chỗ khác trên ghế sa lông nhìn TV.

Bộ dáng thanh thoi làm nổi bật thấp thỏm bất an của nàng, làm cho trong lòng nàng càng khẩn trương lên.

Thẳng đến thời điểm cái thiếu gia kia ngồi xuống, Trương tiểu thư mới phát hiện, y cư nhiên đó là quang chân, nhớ tới liên lâu chính bên ngoài đều trải thảm, trong lòng nàng càng thêm khẩn trương lên.

Lăng Phong vừa vào nhà, liền thấy tiểu nhi tử tư thái thả lỏng ngồi ở trên ghế sa lông không chút để ý nhìn TV, mà sô pha khác, thì ngồi nữ nhân không an phận trong lòng Lăng Phong.

Vừa thấy Lăng Phong xuất hiện, cái Trương tiểu thư kia thoát nhìn càng khẩn trương, nhưng là nhưng cũng không có lùi bước ý tứ.

Mà Lăng Thiên vừa thấy Lăng Phong trở về, lập tức liền đứng dậy, đối với Lăng Phong cười cười nói: “Ba ba trở lại, ta liền không quấy rầy sự tình của ba ba cùng vị này nữ sĩ, ta về phòng trước.”

Y mặc dù tốt kỳ, nhưng là cũng còn không tưởng khiêu khích vấn đề mặt mũi Lăng Phong.

Nếu hậu quả lòng hiếu kỳ là lần thứ hai bị Lăng Phong ngoài cười nhưng trong không cười cảnh cáo, hay là thôi đi. Thượng nhất thể vì cái gì y ngược lại không có gặp gỡ quá chuyện này, có lẽ là không cho y biết đi!

Dù sao vẫn chờ y làm tấm mộc, phía trước mới vừa nói với y là con độc nhất, mặt sau liền có cái nữ nhân mang thai tìm tới môn, tấm mộc bị kích thích không ngoan thì làm như thế nào?

17. Chương 17: Tham Lam

Lăng Phong gật gật đầu, thuận tiện hỏi đạo: “Ăn cơm chiều sao? Chưa ăn, đi thư phòng chờ ta đi, cùng nhau ăn cơm.”

Tùy ý đáp ứng một tiếng, nói rằng: “Còn không có ăn, ta đi thư phòng.”

Nhìn thân ảnh Lăng Thiên xoay người lên lầu biến mất tại cửa thang lầu, Lăng Phong mới đem lực chú ý đặt ở trên người cái gọi là Trương tiểu thư.

“Ta cho rằng, ta có nói hai lần cũng là đủ rồi.” ôn hòa trên mặt Lăng Phong khi cùng Lăng Thiên nói chuyện rút đi, thanh âm so thường ngày càng thêm cứng rắn, hiển nhiên hỏa khí không tiêu.

Nghe được Lăng Phong nói, Trương tiểu thư toàn tâm toàn ý dừng khí lập tức tá hơn phân nửa, nàng cũng biết nàng chuyện này làm được không đối, nhưng là cũng không nghĩ tới Lăng Phong cư nhiên sẽ tức giận như vậy.

“... Lăng tiên sinh, ta nghĩ muốn đứa bé này, ta nghĩ muốn một cái hài tử cùng ta cốt nhục tương liên, cầu người, ta không đành lòng xoá sạch nó.” Trương tiểu thư giờ này khắc này coi như là chân tình biểu lộ, tuy rằng nàng ban đầu mục đích không thuần, nhưng là giờ phút này lại không nghĩ quá những, chỉ tưởng bảo trụ nàng đứa bé này, hơn nữa nàng đối phụ thân đứa bé này còn có một ít thích bí ẩn.

Nàng cũng không nghĩ quá lưu lại hài tử sau làm như thế nào? Nếu Lăng Phong không tiếp thu làm như thế nào?

Lăng Phong nhìn nữ nhân này, giống như thấy được mẫu thân tiểu nhi tử lúc trước, thời điểm ôm Lăng Thiên tìm tới, cũng là này bộ lấy cớ, không đành lòng, muốn một cái hài tử, muốn một cái ký thác, nhưng là xoay người mượn hân cấp phụng dưỡng phí đem Lăng Thiên từ bỏ.

Cái gọi là không đành lòng, chính là sanh ra Lăng Thiên, không đạt tới mục đích sau, nhượng Lăng Thiên tại cô nhi viện trưởng đại không đành lòng.

Nữ nhân nhất thời xúc động nói nếu có thể tin tưởng, như vậy trên cái thế giới này cũng sẽ không có chuyện gì không thể tin tưởng.

Lăng Phong cũng không vì Trương tiểu thư khẩn cầu mà mềm lòng, nói thẳng nói rằng: “Người muốn một cái hài tử cùng người như chân với tay, ta không có gì lên tiếng quyền, nhưng là điều kiện tiên quyết là đứa bé này cùng với ta không quan hệ, người nguyện ý tìm bất luận kẻ nào sinh một cái hài tử như chân với tay đều cùng ta không quan hệ, nhưng là nếu đứa bé này trong thân thể chảy máu của ta lại không được, ta không nghĩ muốn, cũng sẽ không muốn!”

Trương tiểu thư nghe xong nửa câu đầu hỉ thượng đuôi lông mày, nhưng là vừa nghe nửa câu sau, sắc mặt trắng bệch.

Đích xác, muốn một cái hài tử, tìm ai đều được, nhưng là tâm nàng tồn thích, mà nam nhân còn các phương diện có thể làm cho nàng có hy vọng xa vời hiện giờ cũng chỉ có một cái.

Hơn nữa, đứa bé này cho dù Lăng Phong hiện giờ không nghĩ muốn, nhưng là về sau cũng nói không chừng, có một cái liên hệ như vậy, nàng cũng tổng có thể có một ít may mắn.

“Ta nghĩ muốn một cái cùng hài tử của người, ta thích người, nếu người không nói muốn, ta có thể không nói cho hân, phụ thân của hân là ai, cầu người.” Trương tiểu thư làm khẩn cầu cuối cùng, nàng hiện giờ chỉ muốn đem hài tử xin Lăng Phong ngầm đồng ý, sự tình từ nay về sau có thể về sau chậm rãi nói.

Lăng Phong bất vi sở động mang theo nhẹ phúng nói: “Người thích người như ta vậy, ta thực vinh hạnh, nhưng là ta thật sự không cần hài tử, nhất là hài tử không kế hoạch.”

“... Ba ba, muốn uống cà phê sao?” Lăng Thiên đứng ở thang lầu chỗ rẽ chỗ, khóe miệng nhẹ nhàng gọi lên hỏi.

“... Lại đây.” Lăng Phong nhìn đến đột nhiên xuất hiện Lăng Thiên, sững sốt một chút, sau đó trầm mặc một chút, kêu Lăng Thiên lại đây.

Lăng Thiên quang chân, nhẹ nhàng mại bước chân xuống lầu, cước bộ nhẹ nhàng, nện bước tùy ý biếng nhác, Lăng Phong cũng không biết y vừa rồi có nghe được hắn nói không.

Nhìn người thiếu niên kia ngồi ở bên cạnh Lăng Phong, Trương tiểu thư rất muốn hỏi một chút, vì cái gì này đứa bé có thể, cũng muốn nói không cần nữ tử nữ nhi cũng được, càng muốn nói đứa bé này tuổi đã muốn lớn, hài tử từ tiểu bồi dưỡng tài năng hoàn mỹ kế thừa lăng thị hơn.

Nhưng là há miệng thở dốc, lại thật tốt nói ra.

Nàng rõ ràng biết, những lời này chẳng sợ tại nàng trong lòng tái bốc lên, tái nhảy nhót, cũng không phải nàng nên nói ra khỏi miệng nói.

Nàng cũng rõ ràng, một khi nàng những lời này nói ra khẩu, nàng sẽ vì lời chính mình nói phụ trách, mà nàng hiển nhiên không dặt nổi trách nhiệm này.

Hắn cùng nàng không là hai bên tình nguyện quan hệ tình nhân, chẳng qua là tình nhân có bao dưỡng tính chất, nàng trừ bỏ cái này mặt cùng thân thể, ở trước mặt hắn không có bất luận cái tư bản gì, nàng cho rằng hài tử trong bụng, về sau có lẽ có thể tính một cái, nhưng là hiển nhiên cũng muốn thai tử trong bụng.

Mà câu tiếp theo hắn nói càng là làm cho nàng cả người lạnh lẽo: “Người đã muốn một cái cùng người như chân với tay hài tử, lúc trước phân ước định kia trở thành phế thải, ta sẽ khiến người bồi thường cho người, hy vọng người có thể được đền mong muốn, nghĩ thâm rằng được chuyện.

Nhưng là, thỉnh chú ý, ta thực thuyết minh nghiêm túc, ta không hy vọng hài tử của người, cùng ta có bất luận cái quan hệ gì. Không là giấu diếm linh tinh, mà là thật thật nhất thiết, không cần cùng ta có bất luận cái gì quan hệ. Quân gia, tiền khách.”

Nhìn cái Trương tiểu thư kia thất tha thất thểu rời đi, Lăng Thiên cũng không có mở miệng nói một câu nói, ngược lại có chút thất thần.

Kỳ thật lúc trước nếu mẹ của y tìm đến Lăng Phong nói, chỉ sợ được đến cũng bất quá chính là nói xong như lần này.

Cho nên nói đứng lên, không dám mẫu thân lúc trước vì cái gì muốn trước mắt tích sinh hạ hắn lại đến tìm Lăng Phong, y đều phải cảm tạ một phen.

Y thấy rõ, nữ nhân kia hiển nhiên là không có dũng khí, Lăng Phong nói lần này, như cũ khư khư cổ chấp đem hài tử sinh hạ tới.

Y không nói gì, Lăng Phong cũng không nói gì, hai người liền như vậy trầm mặc xuống dưới.

Bất quá, rất nhanh, Lăng Thiên cũng cảm giác được không khí giữa bọn họ quỷ dị.

“Ba ba, ăn cơm đi.” Lăng Thiên không muốn biết hiện tại trong lòng Lăng Phong đang suy nghĩ gì.

Bởi vì thực rõ ràng, Lăng Phong phản ứng không ở như Lăng Thiên đoán trước, thậm chí kém rất xa.

Y cho rằng, Lăng Phong sẽ mượn chuyện này hảo hảo tên là sủng ái, thật là cảnh cáo y một phen đâu.

Nếu y thực có tâm tư nói, chẳng phải muốn hảo hảo nghe phụ thân nói, tài năng được đến đồ vật bản thân muốn sao?

Ai có thể tin tưởng, người giống Lăng Thiên như vậy, như thế nào sẽ đối Lăng gia một chút tâm tư cũng không động đâu? Mà ngay cả thượng nhất thể bản thân y chỉ sợ đều sẽ không tin tưởng, thật sao chưa từng hy vọng xa vời quá.

Chính là chết một hồi, cho dù là chỉ có thời gian nửa năm ngắn ngủn, nhưng là sinh tử chi gian có đại ngộ đạo.

Trọng sinh tới nay, y còn thật không đem cái Lăng gia này để ở trong lòng quá, cũng tại sinh tử chi gian thấy rõ ràng, đồ vật y muốn đến tột cùng là cái gì.

Có chút đồ vật phi thường tốt, người người đều nói hảo, người người đều muốn muốn, mà đồ vật như vậy giống như gần trong gang tấc, người chỉ cần tái cố gắng cố gắng có thể nhờ người khác chiếm được đồ vật, chẳng sợ người kỳ thật không nhất định muốn tìm cái đồ vật, nhưng trong lòng như trước sẽ nảy sinh xuất một loại tham lam.

Sau đó, từng bước một, bị loại tham lam này hướng dẫn, quên đồ vật rất muốn, thậm chí đến cuối cùng ngay cả mình đều sẽ cho rằng, chính mình rất muốn chính là mục tiêu đang tại cố gắng.

Có lẽ, y thật sự may mắn, thượng nhất thể chết sớm, nếu không, kia hẳn là chính là tiền cảnh của y. Có lẽ hẳn không chết, cuối cùng y có thể sống như một người khác sinh, nhưng là hiện giờ nghĩ đến những lại cảm thấy thực không có ý nghĩa.

Khi đó, tâm thần đã có cái gọi là mong đợi, trách nhiệm, dần dần có khuynh hướng cái gọi là Lăng thị, lại tại thời điểm còn không lâu bị tử vong kích thích, cuối cùng tỉnh lại.

Cuối cùng nhớ lại ban đầu y làm những sự tình gì, bất quá là vì phụ thân, vì một phần thân tình, mà không phải Lăng thị.

18. Chương 18: Suy Tư

Cuối cùng nhớ lại ban đầu y làm chuyện này, bất quá là vì phụ thân, vì một phần thân tình, mà không phải Lăng thị.

Nhưng là hiện tại, y dĩ nhiên đã biết, cái gọi là phụ thân không phải của y, thân tình là cầu không được, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, từng bước tiểu tâm thân tình, lại càng không là thứ trong lòng y muốn.

Liên chỉ có thể buông tay ra, buông ra phân ký thác trọng vọng kia, nhưng dĩ nhiên tìm không thấy lúc ban đầu nhan sắc phân gọi là thân tình kia.

Không nghĩ muốn phụ thân rồi, không nghĩ muốn thân tình, Lăng thị tính cái gì vậy?

Vừa không là tâm huyết y vì chính mình phấn đấu mà đến, cũng không phải một loại tình cảm ký thác, lại càng không là người kia kỳ vọng cao, muốn tới có dùng?

Huống chi, bản thân y không là người thừa kế xí nghiệp từ nhỏ đã bị bồi dưỡng, trước mười tám tuổi có lẽ có suy nghĩ quá về sau khai công ty đương lão bản, nhưng này vẫn còn là một niệm tưởng, liên bản thân cũng không xác định y là không thích cách sống này.

Hơn nữa, cho dù y thật sự thích cách sống này, đời này kiếp này, y cũng tuyệt không sẽ đối Lăng thị có cái cảm giác gì.

Lăng thị, a, khát vọng đặt tại nơi đó chói lợi nhắc nhở y đã từng không thể quay về. Trọng sinh nhìn đến lần thứ hai, suy nghĩ đến chính mình đã từng hy vọng xa vời, giống như một cái khuôn mặt trào phúng tươi cười.

Hai người đồng thời ăn quá cơm chiều, Lăng Phong lại cẩn thận dặn dò Lăng Thiên buổi tối không cần đá chần, mặc vào áo ngủ đi ngủ, nhượng Lăng Thiên cảm thấy buồn cười, loại chuyện này, y trước kia còn thật không phát hiện quá Lăng Phong để ý quá. Mà ngay cả thời điểm thượng nhất thể, cũng chưa từng nghe qua một câu nói cùng loại như vậy, cũng không biết, Lăng Phong, Lăng Văn Thiên có loại thái độ này hay không.

Không có biểu lộ ra bất luận thần sắc nào không thích hợp, chính là ôn hòa cười đáp ứng, bất quá đáp ứng rồi sau mới đột nhiên phát hiện, về việc không xuyên áo ngủ đi ngủ, Lăng Phong cư nhiên cũng biết?

Hay là, trong phòng y trụ còn có cameras?

Lập tức Lăng Thiên càng vút đến sau đầu, là không đến mức, Lăng Phong còn chưa tới cái loại tình trạng này, phụ thân của y sẽ không không có chừng không một cái hài tử tự tin mười tám tuổi, ngược lại muốn dùng đến phương pháp giám thị hạ đẳng này.

Buổi tối y ngủ, có người xảy ra phòng?

Lăng Thiên mặt mớ chọn những mảy, cũng không biết tiền phòng của y chính là quản gia hay là phụ thân rồi, Lăng Thiên chính mình ngược lại tương đối có khuynh hướng quản gia hội báo, dù sao thượng nhất thế, y tại Lăng gia ngây người hơn nửa năm, Lăng Phong cũng chưa bao giờ vào phòng một bước.

Cho dù y trọng sinh, không đến mức liên thói quen của Lăng Phong đều thay đổi đi?

Nhất là không nghĩ hài tử nếu không tại kế hoạch nội, Lăng Phong mới vừa nói xong câu đó, liền thấy được Lăng Thiên ở cửa thang lầu, trong nháy mắt tự nhiên sẽ có cảm giác điểm khí yếu.

Bởi vì Lăng Thiên đứng cửa thang lầu, chính là một cái hài tử kế hoạch nội, hắn đã từng đích xác không nghĩ muốn, đến hiện tại mới thôi, Lăng Phong cũng không cảm thấy ước nguyện ban đầu thay đổi, cũng không cảm thấy sẽ biến.

Nhưng nhìn khuôn mặt tươi cười nhất thành bất biến, giống như không có nghe đến bộ dáng, Lăng Phong ngược lại có chút

Không biết nói cái gì cho phải.

Nếu Lăng Thiên mặt lộ vẻ thương tâm, hắn ít nhất có thể lời ngon tiếng ngọt trấn an một phen, thuận tiện đem tâm tình bị người thiết kế vô ý biểu lộ một phen, trong ấn tượng tiểu nhi tử, hắn là sẽ lý giải.

Nhưng là không có, vẻ mặt bình tĩnh ý cười, nhượng Lăng Phong không lời nào để nói, trong lòng cũng sinh ra một chút cảm giác không khống chế.

Không khống chế cảm giác, thật sự không thể nào hảo.

Sau khi ăn cơm xong, chính bởi vì các loại cảm xúc phức tạp, Lăng Phong mới có thể nhiều lời hai cục không phù hợp tính cách hắn, nhìn thân ảnh Lăng Thiên biến mất tại cửa thư phòng, Lăng Phong mới đem phức tạp trong mắt chính mình cảm xúc toát ra đến.

“Nàng như thế nào sẽ ở phòng khách chờ?” Lăng Phong hỏi quản gia.

Quản gia vững vàng hồi đáp: “Ta cúp điện thoại sau, liền phát hiện thiếu gia đã muốn trở lại, mà còn gặp được Trương tiểu thư, phòng tiên sinh còn không có những người khác đi vào, cho nên ta liền tự chủ trương, nhượng Trương tiểu thư ở phòng khách chờ.”

Lăng Phong nhắm mắt dưỡng thần, nghe vậy cũng chỉ là ừ một tiếng, liền nhượng quản gia đi ra ngoài.

Hắn cũng rõ ràng, nếu không có cái sự tình gì ngoài ý muốn, nếu không quản gia là sẽ không đối hắn nói bằng mặt không bằng lòng.

Cho nên hắn cũng chỉ là thói quen tính hỏi một chút xảy ra chuyện gì, cũng đích xác đơn thuần chỉ là muốn biết là chuyện xảy ra thôi.

Quản gia cùng hắn thời gian không ngắn, tự nhiên cũng rõ ràng hắn không có ý tứ chất vấn, cho nên cũng chỉ là vững vàng giải thích một phen.

Lăng Phong giật giật ngón tay, đêm hôm đó xúc cảm ngón trở động cho tới bây giờ giống như đều rõ ràng có thể thấy được, tính đứng lên, bởi vì Văn Thiên ra ngoài ý muốn, lại nhượng ngoài ý muốn tìm được Lăng Thiên, hắn đã gần một tháng không có thư giải quá dục vọng rồi.

Lòng có xao động là tất nhiên, chính là nguyên nhân xao động lại làm cho hắn nhớ tới liền có chút chột vật.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn không thừa nhận cũng không được, có một câu nói rất hay, nam nhân đều là động vật dục vọng, nguyên lai hắn cũng không ngoại lệ.

Vào lúc ban đêm, Lăng Phong không có như thường ngày nhất dạng ở lại Lăng trạch, mà là đi ra cửa.

Lăng Thiên đã biết sau, cuối cùng là muốn đứng lên có chỗ nào không đối.

Y liền nói lần này trở về sau, tổng cảm thấy tùy thời tùy chỗ đều luôn bị phụ thân nhiễu loạn nỗi lòng, nguyên lai mấy ngày qua, phụ thân quả nhiên là không có việc gì đều tại Lăng trạch.

Nếu không là buổi tối hôm nay Lăng Phong đi ra ngoài nhượng y nhớ tới thời điểm thượng nhất thể, cho dù y tại Lăng trạch ngây người hơn nửa năm, sau lại càng là ban ngày luôn cùng Lăng Phong sống chung một chỗ, nhưng là trong nửa năm kia, Lăng Phong từ sáng tới tối đứng ở Lăng trạch, cũng không phải rất nhiều, ít nhất một phần hai thời gian buổi tối, thật sự bên ngoài.

Cho dù là hắc thượng nhất thể mới về nhà vào cuối tuần, Lăng Phong cũng không phải mỗi ngày buổi tối đều ở Lăng trạch.

Lăng Phong mặc dù tại nữ nhân trên tay tài quá, nhất là tại mẫu thân Lăng Vân Thiên trên tay hắc té ngã, nhưng là này đó hiển nhiên trừ bỏ nhượng tâm hắc không mừng, cũng không có cấp Lăng Phong mang đến ảnh hưởng lớn.

Tỷ như không thích nữ nhân, cấm dục, từ từ không bình thường thích nam nhân, đều không có phát sinh Hắc như trước dục vọng cường thịnh, tình nhân một tá, không có nửa điểm ảnh hưởng.

Chờ Lăng Thiên phát hiện y đang suy nghĩ gì, đột nhiên bật cười, như thế nào đột nhiên nhớ tới loại sự tình này, thật đúng là rất nhàm chán.

Không suy nghĩ thêm nữa những, mở ra máy tính, y hiện tại tưởng tra một chút, lúc trước bị trói giá sau, ngẫu nhiên gian nghe được cái tên gọi công ty người bắt cóc nói.

Y vẫn luôn cũng không xác định, lúc trước người kia nói chính là giờ trời nắng hay trời cao, vẫn là cái gì thiên, đại khái hắc là chính là cái phát âm kia.

Ngay lúc đó, y đã muốn choáng váng đầu não trưởng, vẫn luôn bị bịt mắt cột lấy, thẳng đến chết mới mở ra, hắc đã muốn không có khí lực nhìn rõ ràng mặt người kia.

Nếu không nói, hiện giờ cũng không cần phiền toái như vậy.

Nếu như có thể trước tìm được tư liệu người kia, tỷ lệ y muốn ‘Tử vong’ sau đào thoát cũng lớn một chút.

Đưa vào tuần tra, ngược lại có cái công ty này, nhưng là mặc kệ là giới thiệu vẫn là quy mô, hiển nhiên đều không giống, lúc trước nhớ rõ hắc nói muốn ba nghìn vạn đôla Đông Sơn tái khởi.

Vậy hắc lúc trước công ty tối thiểu cũng có thể giá trị ba nghìn vạn đôla, thậm chí này đây thượng mới đúng.

Tái đưa vào trời cao, cũng không phải.

Thanh thiên, lại càng không là.

Ngừng tay, đầu ngón tay xao mặt bàn, suy tư, rốt cuộc là cái gì đâu?

19. Chương 19: Đoán Được

Rốt cuộc là cái gì đâu?

Ngón tay xao mặt bàn dần dần ngừng lại, trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý tưởng phi thường phi thường bất khả tư nghị, trong lòng một ngàn biến một vạn biến nói xong không có khả năng, nhưng là do dự hồi lâu, rốt cục vẫn là tưởng tên trong lòng đánh đi ra.

Trình thiên.

Trình là dòng họ mẫu thân, y tại phần tài liệu kia thượng nhìn đến quá.

Trong lòng một mặt nghĩ ngàn vạn không cần là, ngón tay cuộn mình đứng lên, nắm chặt gắt gao, trái tim có chút thất hành.

Không cần! Không cần! Không cần!

Chính là tìm tòi đi ra kết quả trình thiên, không chỉ có như thế, còn không phải công ty linh tinh xưng hô, mà là tập đoàn trình thiên, do do dự dự đem chuột máy tính đặt ở cái kia, Lăng Thiên không biết có nên điếm đánh đi vào hay không.

...

Đột nhiên, Lăng Thiên cười khê ra tiếng, thân thể buộc chặt bỗng nhiên trầm tĩnh lại, không chút do dự điếm một cái, mới vừa rồi cái loại này khấn trương, giống như đã hoàn toàn không tồn tại nữa.

Y thế nhưng quên, cho dù cái công ty này thật sự cùng mẹ của y có liên hệ gì, cùng y có cái gì quan hệ.

Y cùng nữ nhân kia, liên sinh ân cũng đã còn, cho dù lúc trước là y không tự nguyện.

Công ty ảnh chụp, chói lọi đặt tại trang võng, nữ nhân kia cùng ký ức trong đầu trương khắc sâu, mặt có ba phần tương tự xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn gọi, Trình Minh.

Trong nháy mắt nhìn đến mặt của hắn, Lăng Thiên chỉ biết, không có tìm sai, chính là người này.

Lúc ấy y mơ mơ hồ hồ nhìn đến một cái thân ảnh gầy yếu tiêu tụy, cùng ảnh chụp bộ dáng khí phách phần chân thật sự là kém khá xa.

Nhưng là trong đầu trong nháy mắt chỉ biết, chính là hắn, không có sai.

Trình Minh quan hệ gia đình kia, chỉ có cha mẹ qua đời, chỉ có một tỷ tỷ.

Không có tên cha mẹ tỷ tỷ, nhưng là Lăng Thiên tưởng, nên biết cái tên tỷ tỷ kia.

Trình Minh, Trình Nhưng.

Nữ nhân kia, kêu Trình Nhưng.

Lăng Thiên thật không ngờ, y thượng nhất thể nhân sinh, rõ ràng chính là một cái hí kịch, liên bi kịch đều không tính là, chính là một cái hí kịch cung người tìm niềm vui thôi.

Ít nhất trong bi kịch cũng phóng tình cảm chân thành, mà y thượng nhất thể nhân sinh, giống như là cùng tình cảm này cách biệt.

Y sợ dĩ bị trời giá là bởi vì phụ thân nhượng y làm tấm mộc cho một đứa con trai khác, nhưng là bắt cóc y mà còn chí tử, cư nhiên là cứu cứu thượng huyết thống, thật đúng là có đủ tính hí kịch.

Lăng Thiên trong lòng nghĩ sự tình loạn thất bát tao, một bên lãnh tĩnh đem dấu vết lên mạng toàn bộ quét dọn, sau đó chậm rãi sáng tạo dấu vết khác.

Chờ thu thập xong cái đuôi, Lăng Thiên bùng lên một ly nước trái cây đặt ở bên người, nhẹ nhàng nhấp một hơi.

Sau đó ra khỏi phòng, hướng hoa viên đi đến.

Mặc dù đã tới mùa thu, nhưng là hoa trong vườn như trước lục ý dạt dào, thời tiết khai giảng, tổng nhượng Lăng Thiên cảm giác đến một trận sức sống.

Du du ngồi ở đằng ghế y đã từng ngây ngốc, Lăng Thiên hí mắt nhìn về phía trời xanh, trống trải, đáng tiếc cũng không tinh thuần, ngược lại lộ ra cảm giác trầm bụi.

Thân mình sau này một năm, Lăng Thiên nhắm mắt lại, bên tai lại vang lên, trước tử vong nghe được.

‘Tỷ tỷ, thực xin lỗi, ta vô dụng, ta xuống dưới cùng người.’

‘Người nhất định phải tha thứ ta.’

Nguyên lai, nữ nhân kia, chết a.

Quay lại vội vàng, nữ nhân kia chung quy không có tại tánh mạng của y trung lưu lại bất cứ dấu vết gì, về sau cũng không có cái khả năng này.

Lúc trước y tưởng Lăng Vân Thiên bội tình bạc nghĩa đâu, kết quả cũng là phụ thân cũ trái.

Chính là Trình Minh lại tìm chính là Lăng Vân Thiên báo thù, vậy cũng là nói nữ nhân kia tử, cùng Lăng Vân Thiên có quan hệ.

Lăng Thiên gần như lạnh lùng nghĩ các loại vấn đề, trong lòng cũng không nửa điểm gợn sóng, mang theo một cỗ ý tứ hàm xúc lạnh lẽo.

Lăng Vân Thiên mười tám tuổi, đã muốn sẽ giết người, trách không được Lăng Phong đối người thừa kế vừa lòng. Ít nhất, y liền không, cũng không dám.

Không tự coi nhẹ mình, y là thật sự không dám giết người, đã từng trong sinh hoạt, cũng cho tới bây giờ không nghĩ quá giết người. Cho nên, bị Lăng Phong khôn sống mong chết hy sinh cũng không phải không có đạo lý.

Một bàn tay đập thượng ánh mắt, trong đầu Lăng Thiên có chút không đành.

Cho dù trọng sinh một lần, y cùng Lăng Vân Thiên chi gian, như trước không có bất luận cái ưu thế gì.

Nhưng là may mắn, kiếp này y chưa từng xa cầu muốn từ tay Lăng Vân Thiên đoạt đồ vật, mặc kệ là cái phụ thân kia, vẫn là Lăng thị.

Cho nên y không cần để ý, Lăng Vân Thiên có bao nhiêu tốt, lại là một cái người thừa kế cỡ nào ưu tú.

Chính là, nếu nữ nhân kia thật sự chết ở trong tay Lăng Vân Thiên, y chẳng lẽ còn nên vì nữ nhân kia tìm Lăng Vân Thiên báo thù sao?

Lăng Thiên lại cảm thấy làm không được.

Không phải bởi vì không dám, mà là bởi vì y thật sự không biết là bản thân thực thiện mỹ đến cái loại tình trạng này.

Nói đến đề, nữ nhân kia so với y mà nói, cái gì cũng không phải.

Y cùng với nữ nhân kia quan hệ, thời điểm chấm dứt là nữ nhân kia bắt được tiền sau đem y vứt bỏ, bọn họ sớm đã không có bất cứ quan hệ nào.

Công ty Trình Minh cùng quái vật lớn Lăng thị hoàn toàn không thể so sánh, hơn nữa nhìn thời gian tập đoàn Trình Thiên sáng tạo, ngay khi y bị vứt bỏ

. Chính là nhìn lướt qua, y liền nhớ kỹ cái thời gian kia, thậm chí ở trong lòng đổi ra cái thời gian kia điểm cùng y có quan hệ.

Y có chút âm u nghĩ, tập đoàn tài chính Trình Thiên khởi động, nên sẽ không chính là nữ nhân kia phí chia tay cùng với phụng dưỡng phí đi?

Không thể nghi ngờ, lúc y có phụng dưỡng phí khẳng định so phí chia tay nữ nhân kia nhiều nhiều lắm.

Vô ý thức nhếch khóe miệng một cái, cuối cùng nữ nhân kia đầu tư cũng không có mức nước phiêu, ít nhất đệ đệ của nàng đồng ý được ăn cả ngã về không chỉ vì nàng báo thù, thậm chí tại báo thù thất bại, vẫn như cũ luôn mềm mỏng nàng tha thứ hẳn.

Nữ nhân kia không là không có tâm, lại càng không là lãnh huyết, chính là lòng của nàng không có phân cho y một chút, nàng ôn nhu đều cùng y không quan hệ thôi, một khi đã như vậy, y vì sao phải đem tâm mình phân cho nữ nhân kia đâu?

Về phần cái tập đoàn kia vì sao kêu Trình Thiên, Lăng Thiên không muốn đi đoán, có lẽ trong lòng ẩn ẩn có đáp án, nhưng là nhưng cũng không quá để ý.

Cần gì chứ? Hoàn toàn không cần phải.

Đảo mắt lại một cái sao kỳ đi qua, Lăng Thiên đối an toàn tánh mạng của y hơi chút yên tâm.

Nếu thượng nhất thể biết cuối cùng cái bắt cóc kia là đệ đệ nữ nhân kia, y cũng sẽ không chết.

A, vì tỷ tỷ chết đi trả giá nhiều như vậy huyết mạch duy nhất, dù thể nào cũng không về phần muốn mạng của y đi?

Y ngược lại đối đối tình cảm thâm hậu tỷ đệ sống nương tựa lẫn nhau kia không có bất luận cái gì tình cảm, nhưng là sự tình liên quan tánh mạng, ngẫu nhiên nói dối y cũng hoàn toàn không để ý.

Bất quá, loại an toàn này cũng nói không chính xác, thượng nhất thể y đích thật là chết vào lần bắt cóc đó. Nhưng ra về đánh chủ ý Lăng Vân Thiên, lại không ngừng chỉ có Trình Minh, cho nên y còn muốn tiểu tâm không cần bị những người khác cấp ra kết quả mới hảo.

Còn một sự kiện mấu chốt, thì phải là Lăng Vân Thiên sẽ khá hơn, nếu không ở thời điểm Lăng Vân Thiên hoàn toàn hảo đứng lên trước tự động biến mất, kia trừ bỏ làm tấm mộc cho Lăng Vân Thiên, bản thân còn thấy Lăng Vân Thiên uy hiếp an toàn của y.

Y cũng không nhận ra, Lăng Vân Thiên sẽ đối y không hạ thủ được.

U, đây chính là cái tên sẽ giết người đâu, ha ha.

Thượng nhất, y chỉ biết là Lăng Vân Thiên đã muốn không có việc gì, nhưng là hẳn rồi cuộc là khi nào thì cũng đã không có việc gì, mà còn ở phía sau chuyện này trong sấm vai hay không, y cũng không rõ ràng.

Thậm chí, ngay cả mặt mũi cũng chưa gặp qua.

Nhéch một cái khoe miệng, Lăng Thiên cầu nguyện, kiếp này vẫn là như trước không thấy đi.

20. Chương 20: Chuyển Biến Cơ Hội

Sáng sớm, Lăng Thiên dậy tương đối sớm, đi đến cửa gian phòng, nhìn thăm rơi xuống một sợi chỉ phi thường nhỏ, ý tứ hàm xúc cười cười không rõ, tùy tay hủy thi diệt tích.

Mặc kệ là ai, quả nhiên có người buổi tối sau khi y ngủ vào phòng y.

Phương pháp tuy rằng cũ, nhưng là không phòng bị, nhưng cũng vẫn như cũ rất hữu dụng. Cũng bên cạnh thuyết minh người tiền phòng của y, cũng không muốn dò hỏi cái gì mà thật cẩn thận.

Đến phòng khách, nghe được quản gia nói phụ thân tối hôm đi qua rạng sáng ba bốn giờ thời điểm trở lại, càng là nhượng Lăng Thiên có chút kinh ngạc.

Tái kết hợp phụ thân ngày hôm qua nói câu nói kia, chỉ sợ người tiền phòng của y, chính là người y cho rằng không có khả năng phụ thân của y.

Phụ thân ngồi ở thư phòng chuẩn bị cho y cái bàn, Lăng Thiên một bên không chút để ý phiên tài liệu học tập của y, vừa nghĩ y sau này nên như thế nào đi.

Kỳ thật càng sớm nhảy ra đi càng tốt, trừ bỏ bây giờ còn không có tiền ở ngoài.

Tiền a tiền.

Nếu lấy cuộc sống hiện tại như thế, sau đó cùng người nói y không có tiền nói, chỉ sợ không có người mới tin đi.

Không biết vì cái gì, hôm nay sau khi tỉnh lại, trong lòng Lăng Thiên đột nhiên có một loại tâm tình bức thiết muốn rời đi, y đột nhiên cảm thấy cuộc sống hiện tại như thế chán nản thấu.

Có lẽ là bởi vì việc ngày hôm qua, kỳ thật không có như trong lòng y vậy hoàn toàn không quan tâm đi?

Cầu huyết thượng nhất thể, có lẽ thật sự ảnh hưởng đến tâm tình của y.

Y là thật sự một chút cũng không thích từng bước kinh tâm sinh hoạt, lại càng không thích đấu trí đấu dũng sinh hoạt, bởi chỉ số thông minh tuy rằng không thấp, nhưng là phụ thân không biết là sẽ so đo với người khác nhất không, còn có Lăng Vân Thiên cao hơn, chứ nói chi là có vũ lực.

Y chính là chết một lần thôi, hơn nữa chỉ so người khác nhiều hơn nửa năm thời gian, trừ bỏ khi còn sống nửa năm sinh hoạt kia, cùng với đối về sau gặp được sự tình kia, y không có bất luận cái bàn tay vàng gì...

Chính là nửa năm kia, lại chính là một con chim bị nhốt tại trong lồng của Lăng Phong thôi, càng nghĩ đều muốn không nhớ lại đoạn kí ức kia.Nha, từ từ!

Lăng Thiên ngồi thẳng người, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, lại nói tiếp, chuyện này hẳn là đích đích xác xác tính là bàn tay vàng đi!

Đem bút cắn vào miệng, Lăng Thiên suy tư chuyện này có thể mang đến cho y lợi ích cùng cơ hội thay đổi.

Thượng cả đời, tuy rằng y đối tin tức không phải là lúc nào cũng chú ý, nhưng là ngẫu nhiên vẫn là sẽ nhìn liếc mắt một cái, ngay tại hai tháng sau, có một việc cùng y không chút nào tương quan, thậm chí cùng Lăng thị, cùng quốc gia này cũng không chút nào tương quan phát sinh.

Thì phải là, hai tháng sau, một nhà dầu mỏ danh điều Đức quốc, khai thác ra một tòa mỏ dầu hàm lượng thế giới thứ ba thế giới.

Vốn là chuyện này cùng y không có bất cứ quan hệ nào, chính là một tân văn người bình thường thấy được cũng không tính đặc biệt quá mức thôi, nhưng là hiện giờ y tiên tri sớm giác ngộ, chuyện này liền cùng y có quan hệ.

Nhắm mắt lại cẩn thận hồi tưởng về chuyện tin tức, cái mỏ dầu này phát hiện hiển nhiên đối nguồn sinh lực toàn bộ thế giới tạo thành bố cục không nhỏ, cho nên lúc ấy đài truyền hình quốc gia cũng đưa tin chuyện này, trên mạng cũng có kỹ càng tỉ mỉ đưa tin.

Nhớ tới chuyện này sau, Lăng Thiên mới phát hiện, y trọng sinh nửa năm thật sự bàn tay vàng.

Bởi vì để cho người chắc chắn lấy làm kỳ lạ chính là lúc trước cái công ty này cổ phiếu thiếu chút nữa ngã phá sản, đang tại khai thác mỏ dầu lại thần đến nhất chi bút làm cho cả công ty khởi tử hồi sinh, bị cái người phụ trách công ty này diễn xưng, sinh tử chi gian.

Bọn họ cũng không nghĩ quá cái mỏ dầu này không được người xem trọng, có biểu hiện tốt như vậy.

Sinh tử chi gian, ha ha, nếu không là nghĩ đến sinh tử, lại muốn đến bàn tay vàng nói, chỉ sợ y cũng không nghĩ ra nơi nào đây.

Hai tháng, hai tháng.

Nếu lợi dụng tiên tri sớm giác ngộ làm tốt chuyện này, như vậy y về sau sinh hoạt sẽ thoải mái đi lên.

Chính là, y đến tốt cùng nên làm như thế nào đâu?

Càng nghĩ, lần này trở về tuy rằng không tính là hoàn toàn cam tâm tình nguyện, nhưng là hiện giờ xem ra, cũng đích thật là làm cam tâm.

Nếu hẳn vẫn là cái cô nhi mười tám tuổi kia, hai bàn tay trắng, toàn thân liền mấy ngàn đồng tiền, cho dù đã biết tin tức này, chỉ sợ cũng là luống cuống.

Mà hiện giờ liền không nhất dạng, cho dù Lăng Phong tái đối y không để ở trong lòng, tái đối tâm lợi dụng y, nhưng là phần quan hệ này, cùng với về sau y có thể tiếp xúc đến về điểm sinh ý này, cũng đầy đủ cho y làm điểm gì đó .

Hơn nữa, y cư nhiên có một cái cữu cữu huyết thống, cho dù cái trình thiên tập đoàn kia đối lăng thị mà nói là không đáng giá nhắc tới, nhưng là đối Lăng Thiên một cái cô nhi phổ thông mà nói, lại như trước là một quái vật lớn.

Y lại không tính toán mượn này trở thành có người nhiều tiền, càng không nghĩ quá muốn đi cùng Lăng thị so, thậm chí cũng không nghĩ quá muốn cùng trình thiên tập đoàn so, chỉ là muốn đầu cơ một phen, kiếm chút tiền vốn sống yên phận, nên không là cái gì sự tình nguy hiểm đi?

Lăng Thiên bỗng nhiên mở tư duy, không hề nghĩ đến cực hạn với những việc tự mình trải tiên tri giác ngộ, còn muốn tin tức, cùng với sự tình tiên tri nguyên bản cùng y không quan hệ sớm giác ngộ.

Tư duy một buông ra, Lăng Thiên đột nhiên đã cảm thấy trong tim lập tức trở nên thoải mái đi lên.

Trọng sinh tới nay tâm tình vẫn luôn có chút áp lực tiêu thất một chút, sinh tử chỉ gian có tạo hóa, y trọng sinh, không nên gần chính là dây dưa với người không thuộc loại thân tình.

Đương nhiên, tránh cho cái chết của y vô ích, chính là không nên gần đến cực hạn với thế giới của mình.

Lăng Phong vậy khổn chính là người y, mà y không nên làm cho tâm mình cũng bị vậy khổn, không nên mua dây buộc mình.

Nghĩ như vậy Lăng Thiên, hận không thể giờ phút này tự do tự tại thoải mái tự do bay lượn.

Y muốn thân tình giả, không nghĩ tái thân như lục bình cũng là thật, nhưng không nên là trạng thái hiện giờ, rõ ràng ngay tại bên người phụ thân, lại một chút cũng không cảm giác được an tâm, thậm chí nội tâm càng thêm không đành mở mị, đây là không đối!

Tâm tình Lăng Thiên có chút kích động, y cảm thấy thăng đến thời gian này, mới phát hiện y thật sự trọng sinh! Không chỉ có là đã biết trước một cái âm mưu, một cái âm mưu, mà là vượt qua không ai tin tưởng bất khả tư nghị, một lần nữa về tới nửa năm trước.

Tại trước mặt loại bất khả tư nghị này, những âm mưu, kia một hồi âm mưu, đều giống như phai nhạt xuống dưới, tuy rằng tâm như trước sẽ khó chịu, sẽ thống khổ, nhưng là hẳn lại đột nhiên cảm thấy, không nên nhượng loại cảm xúc này bất khả tư nghị trọng sinh theo.

Không cần là như vậy!

Y nên có tân sinh mệnh, tân sinh hoạt, mục tiêu của y trước nay chưa có rõ ràng đứng lên.

Thượng nhất thể đi lầm đường, dùng sai tình cảm, trọng tâm phóng sai, theo đuổi sai, y hối hận, y có được một cơ hội hối hận, phải không dây dưa tại đi qua, mà là đi lựa chọn một cái đường ra.

Hết thấy, Lăng gia, quá khứ, hết thấy đều nên ném tới đi qua, những gì đã qua, sự tình đều đi qua, mà y muốn bắt đầu sinh hoạt mới.

21. Chương 21: Cảm Ôn Ba

Thời điểm Lăng Phong lại một lần nữa nhìn đến Lăng Thiên, cũng phát hiện tiểu nhi tử cùng trước kia ra vẻ có chỗ không giống.

Cẩn thận quan sát dưới, mới phát hiện, tiểu nhi tử, khỏe miệng thần nhiên tươi cười trước nay chưa có sung sướng đứng lên, khuôn mặt bình tĩnh lại làm cho người ta có một loại cảm giác thả lỏng, giống như toàn bộ thân tâm đều chân chính vui vẻ đi lên, mà không phải đã từng có nụ cười thần nhiên.

Hiện giờ nghĩ đến, nụ cười kia bên trong có thần nhiên, cũng không thấy đến có bao nhiêu nhân tố sung sướng.

Mà hiện giờ tay nhấc chân thoải mái cảm thấy, cả người có một loại cảm giác nóng lòng muốn thử, nhượng Lăng Phong có một loại ảo giác, giống như ngay sau đó, Lăng Thiên có thể từ trong nhà này bay ra đi.

Nhìn cái nhi tử này có chút không đồng dạng như vậy, Lăng Phong có chút ý tứ hàm xúc không rõ, ánh mắt ám trầm.

Hắn tự nhiên cũng cảm giác đến tiểu thiên hiện tại thoải mái sung sướng rất nhiều, nhìn ánh mắt của y, đã muốn thiếu rất nhiều đã khát vọng từng mị mở, trở nên phai nhạt, hơn nữa cũng không có che dấu.

Một buổi tối mà thôi, cư nhiên có biến hóa lớn như vậy, quả nhiên không ở trong vòng khống chế của hắn.

Cái tiểu nhi tử này, đã muốn cho hắn rất nhiều kinh ngạc, lúc này càng nhượng hắn tò mò nguyên nhân biến hóa lần này.

Lăng Phong ôn hòa cười hỏi đạo: “Tiểu thiên hôm nay tâm tình không tồi, có cái sự tình vui vẻ gì, nhượng ba ba cũng vì tiểu thiên vui vẻ một chút.”

Lăng Thiên không có tái như thường ngày nhất dạng cùng phụ thân đến một hồi dấu điểm huyền cơ người tới ta đi phụ tử tử hiếu, ngược lại thoải mái nhún nhún vai, tuyệt không để ý đã từng dọa sợ cấp phụ thân lưu lại ấn tượng không tốt mà cố ý thu liễm lên rất nhiều động tác nhỏ.

“Không có gì, chính là đột nhiên nghĩ đến, cuộc đời của ta thật sự không nên phóng rất nhiều trọng tâm tại trên người ba ba, như vậy ba ba cũng sẽ không làm phức tạp đi.” Lăng Thiên cũng không để ý phản ứng của Lăng Phong, cười cười tiếp tục nói rằng: “Tuy rằng ta vẫn luôn nói ta mười tám tuổi, thành niên, nhưng là giấu lại trước kia vẫn là có chút ấu trĩ, hy vọng ba ba bỏ qua cho.”

Không biết vì cái gì, Lăng Thiên buông ra tâm tình, khi nói chuyện cũng ít nhiều hối hận, có lẽ tiếp qua một đoạn thời gian, y cũng sẽ không để ý.

Mà cái phụ thân này, sẽ cùng cái mẫu thân kia nhất dạng, biến thành cùng y không quan hệ.

“Tiểu thiên không cần như vậy a, ba ba liền thích tiểu thiên tiểu ấu trĩ, ba ba một chút cũng sẽ không để ý.” thời điểm Lăng Phong nghe được Lăng Thiên không nên đem trọng tâm đặt ở trên người hắn, trong lòng nhảy một chút, phát hiện Lăng Thiên sở tác sở vi cũng đích xác như thế, hắn tìm y trở về này hơn hai cuối tuần, trọng điểm Lăng Thiên chú ý đích xác tại trên người hắn.

Cũng không khó lý giải, mười tám năm sinh hoạt cô nhi, đột nhiên xuất hiện một cái phụ thân, tự nhiên mà vậy trọng điểm sinh hoạt để lại trên người phụ thân, sự tình thực đương nhiên.

Nhưng là, này vốn là chính là mục đích của Lăng Phong, hắn cấp Lăng Thiên tình thương của cha, mà Lăng Thiên cho đồ vật hắn muốn.

Giao dịch tuy rằng hơi hiển không công bình, cũng không trong suốt, thậm chí một bên giao không biết cái giao dịch này, nhưng là Lăng Phong chiếm cứ chủ động, vì sao phải để ý ích lợi phương khác đâu?

Chính là hiện giờ, một phương khác cư nhiên không cần loại giao dịch phẩm này, kia không báo thù có chút không phù hợp hành vi chuẩn tắc của thương nhân a.

Lăng Phong chọn nhượng may, trong lòng một bên suy tư, một bên thuận miệng trấn an Lăng Thiên.

“Vậy cảm ơn ba ba.” Lăng Thiên không có tái tiếp tục dây dưa cái đề tài này, Lăng Phong đến tột cùng là không là như trong miệng hắn đã nói, trong lòng hắn đều biết, cũng không cần lời ra phớt nể.

Nếu Lăng Phong đúng như hắn đã nói không để ý như vậy, vậy y liền thiệt tình cảm ơn ba, đáng tiếc, sự thật ai cũng biết.

Bất quá hắn cũng không muốn tái lãng phí tâm tư che dấu tâm tình của mình, đã từng nghĩ quá, y cùng phụ thân lừa gạt lẫn nhau, hiện giờ nghĩ đến cũng không có nhiều sơ suất.

Như vậy quá mức bị ai, bắt lợi với y một cái thiếu niên mười tám tuổi dương quang tâm lý khỏe mạnh, cho nên có thể tỉnh lược liền tỉnh lược đi.

Chính là, tuy rằng không đến mức hao tâm tổn trí đi lừa gạt phụ thân, nhưng là không có nghĩa là y nên thành thực, nói dối là bản năng mỗi người, chỉ cần không lãng phí suy nghĩ, ngẫu nhiên làm làm cũng không vướng bận, còn cấp sinh hoạt thêm tình thú đâu.

“Ha hả, tiểu thiên khẩu thị tâm phi, không đem ba ba để ở trong lòng đã làm cho người cao hứng như thế sao? Ân?” Lăng Phong khẽ cười một tiếng, ý có điều chỉ hỏi.

Lăng Thiên nghe được thanh ha hả kinh điển thanh tái xuất giang hồ, trong lòng cũng không khỏi ha hả một tiếng, quả nhiên có đôi khi cái ha hả này, có thể làm cho mình tâm tình khoái trá đứng lên, y gần đây ngẫu nhiên cũng sẽ dùng dùng.

Trong lòng nghĩ, Lăng Thiên cũng không có đặt ở trên mặt, mà là hơi hơi kinh ngạc mở to hai mắt, nhìn Lăng Phong đạo: “... Ba ba vì cái gì sẽ nghĩ như vậy, ta chỉ là vì ta rất cực thật sự trưởng thành mà cảm thấy cao hứng thôi, ba ba ngàn vạn không cần hiểu lầm a.”

Xem đi, kỳ thật nói dối chính là đơn giản như vậy, tùy tay nhặt ra, không lãng phí suy nghĩ, không cần rối rắm.

Lăng Phong nhìn ánh mắt Lăng Thiên không có trốn tránh một mảnh trong vắt, đột nhiên phát hiện, ánh mắt con hán còn thật xinh đẹp, cùng hán với Lăng Vân Thiên cũng bất đồng, thậm chí Lăng Phong cảm thấy cùng nữ nhân lúc trước cũng hoàn toàn bất đồng.

Nhưng là rốt cuộc xinh đẹp ở nơi nào, Lăng Phong lại nói không nên lời.

Đuôi mắt không đủ kiều, nhưng là Lăng Phong lại cảm thấy như vậy vừa vặn, nếu tái nhếch lên độ cung một chút, sẽ mang lên quyến rũ không nên thuộc loại Lăng Thiên, cho nên cái đuôi mắt này hình dạng cũng là vừa mới hảo.

Ánh mắt chính thể không lớn cũng không nhỏ, nghiêm túc nói lại cũng bất quá một câu vừa phải thôi.

Không có trong veo như nước mênh mông như mây, lại tại thời điểm chăm chú nhìn một người, lại thần nhiên khiến tâm người xúc động.

Không quá phận xinh đẹp, ánh mắt quá phận xinh đẹp thực dễ dàng khiến người có chi tướng không an phận, sóng mắt lưu chuyển chỉ gian khó tránh khỏi sẽ hơi hiển lộ mắng, cho dù không phải cố ý.

Mà ánh mắt con của hán, cũng là nhượng hán càng xem càng cảm thấy xinh đẹp, càng xem càng cảm thấy thư thái, không câu người, không quyến rũ, không sương mù, lại lẳng lẳng khiến người cảm thấy chân thật

Trong vắt.

Lăng Phong trong lúc nhất thời cũng làm không rõ ràng lắm, rốt cuộc là ánh mắt tiểu nhi tử thực sự tốt như hán suy nghĩ vậy, vẫn là chỉ có hán như vậy cảm thấy?

Mặc kệ là nào một loại, Lăng Phong đều cảm thấy lòng có bất an, đối cái tiểu nhi tử này, hán ra vẻ có chút quá mức nghiêm túc.

Nếu thật sự đối tiểu nhi tử để bụng, cũng không có gì cùng lắm thìnhhiều nhất liên đối y hảo một chút, thiệt tình trân trọng một chút thôi, mà điều kiện tiên quyết cũng là, chính là đối nhi tử để bụng.

Nhưng là hiển nhiên, hán mấy ngày qua loại tâm tình này, không chỉ có như thế.

Cùng Lăng Thiên đối diện ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm thúy đứng lên, có lẽ thời gian này, liên bản thân hán cũng không biết nên nghĩ cái gì.

Bất quá Lăng Phong biết, hán cái gì cũng sẽ không làm, lẳng lẳng chờ ảo giác tâm huyết dâng trào đi qua, mới là lựa chọn tối chính xác.

Ánh mắt Lăng Phong biến hóa nhìn trong mắt Lăng Thiên, trong lòng có chút kinh ngạc, phụ thân của y khi nào thì thần sắc lộ ra ngoài như thế?

Nhưng đáng tiếc, y chưa bao giờ sẽ từ ánh mắt một người biến hóa nhìn đến cái cảm xúc cụ thể, gì cũng không có căn cứ ánh mắt biến hóa đoán được hán đang suy nghĩ gì.

Lăng phí một cơ hội có ý tưởng đụng vào cảm xúc chân thật của phụ thân, loại cảm xúc này ở trước mặt y lộ ra biến hóa, đối với phụ thân của y mà nói, chỉ sợ là sẽ không có lại.

22. Chương 22: Thần Luyện

Ngày đó sau, hai người đều ăn ý không có nhắc lại đề tài ngày đó.

Chính là thái độ Lăng Phong, tại Lăng Thiên thoát nhìn bình thường nhiều, ít nhất không ở không có lúc nào là giống như sẽ đem y như tiểu hài tử hồng.

Mặc kệ là dạy y sinh ý vẫn là thứ khác, thái độ đều giống như nghiêm túc một ít, nhưng là Lăng Thiên đã có điểm tiểu tiểu không hài lòng.

Bởi vì, từ ngày đó bắt đầu, thời gian y dưới mí mắt Lăng Phong lại nhiều hơn.

Thời gian Lăng Phong tại Lăng gia cũng nhiều hơn, không hề là giống như trước nhất dạng thời gian đứng ở Lăng gia không đến một phần ba, thậm chí ban ngày cơ bản toàn bộ cũng không ở nhà, mà trở nên thời gian ở nhà trường đứng lên.

Mà chỉ cần Lăng Phong ở nhà, Lăng Thiên liền cơ bản đều tại mí mắt Lăng Phong địa hạ.

Thư phòng, cũng thành địa phương Lăng Thiên thường ngốc.

Buổi sáng thậm chí Lăng Thiên sẽ bị kêu đứng lên đồng thời thần luyện (tập thể dục), Lăng Thiên không biết, thượng nhất thể hoàn toàn không có phát sinh sự tình này, cả đời này không chỉ có đã xảy ra, hơn nữa Lăng Phong thoát nhìn còn rất có bộ dáng kiên nhẫn, nhưng Lăng Thiên đầu óc lơ mơ, đơn giản cũng không suy nghĩ.

Kỳ thật mục đích trốn vào Lăng Phong có âm mưu, y cùng Lăng Phong ở như vậy, kỳ thật cũng là thực thoải mái.

Lăng Thiên trước kia hoàn toàn không có thói quen thần luyện, cũng không có thời gian cùng tinh lực đem thân thể rèn luyện cho là một sự kiện đặc biệt mà đối đãi.

Làm công, đến trường, bốn ba, hẳn là coi như là rèn luyện đi?

Bất quá chờ thời điểm Lăng Thiên bắt đầu cùng Lăng Phong đồng thời thần luyện, Lăng Thiên mới biết được, hoàn toàn không là một chuyện.

Lăng gia không nhỏ, không chỉ có có tiểu hoa viên Lăng Thiên thích nhất, còn có một cái bể bơi, một cái sân tennis lộ thiên, sân bóng rổ, từ từ ga ra một ít phương tiện, đều lẻ loi tán tán tọa lạc tại lăng gia, trung gian tràn ngập mặt cỏ thật dày.

Trừ bỏ ga ra đại môn khẩu đến lầu chính là lộ trình chủ yếu mặt đường ở ngoài là tương đối rộng lớn san bằng, còn có một ít đường nhỏ, uốn lượn lần lượt thay đổi tại mặt cỏ, chính thể thượng cũng gần bó một vòng khoảng cách không xa.

Lăng Phong cùng Lăng Thiên thần luyện liền từ đường nhỏ này đó chậm chạy bắt đầu.

Lúc mới bắt đầu, Lăng Thiên cùng Lăng Phong vẫn là đồng thời tại chậm chạy, nhưng là đại khái hai mươi phút sau, Lăng Thiên liền theo không kịp Lăng Phong.

Lăng Thiên hô hấp bắt đầu hỗn loạn, lồng ngực cũng giống như nghẹn hơi, cước bộ cũng trầm trọng lên, trên mặt trở nên ửng hồng, tái kiên trì một đoạn đường Lăng Thiên liền dừng lại cước bộ, hai tay chống đầu gối, thở dốc đối Lăng Phong nói rằng: “Ô ~ ba ba... Ta không được, ... Ta muốn... Nghỉ ngơi một chút.”

Lăng Phong cũng dừng lại, mặt không đỏ, khí không suyễn, nhẹ cười nói: “A, tiểu thiên tuổi còn nhỏ như thế nào còn không bằng ba ba đâu? Cái này không thể được, ba ba quyết định, về sau muốn mỗi ngày đốc xúc tiểu thiên hảo hảo rèn luyện thân thể, liên loại trình độ này, nhưng hoàn toàn không được a.”

Lăng Thiên vội vàng thở, không rảnh trả lời Lăng Phong nói, trên mặt đỏ hơi hàng, lại vẫn như cũ để lại giống như son vệt nhiễm một tầng mỏng hồng thần nhiên, hơi thở thật mạnh hút khí, kéo lồng ngực phập phồng, tóc trên trán có chút ẩm ướt, trên mũi trán đã có một tầng tế汗.

Nhìn Lăng Thiên lúc này, khóe môi Lăng Phong gợn lên, trong mắt là ý cười tràn đầy không để cho nhận sai, chỉ tiếc Lăng Thiên chỉ lo cúi đầu thở, một chút đều không có nhìn đến.

Kéo xuống khăn mặt của chính mình, Lăng Phong bán cong thắt lưng cấp Lăng Thiên tùy tay liền sát sát mồ hôi, biên sát liền trêu chọc đạo: “Lúc này mới chạy bao nhiêu thời gian a, liền mồ hôi chảy đầy mặt.”

Lăng Thiên lúc này có chút hoan quá tức giận, nghe xong Lăng Phong nói, oai đầu tránh thoát tay Lăng Phong, chính mình lấy khăn mặt sát sát, mới tùy ý nói rằng: “Hô ~! Ta liền loại thể chất này, thực dễ dàng xuất mồ hôi, lượng vận động hơi chút lớn một chút, tim đập sẽ rất nhanh, ngẫu nhiên sẽ thở không nổi, có nguyên nhân thể là không thường rèn luyện đi.”

Cuối cùng là tim đập hoãn lại đây, vừa rồi thậm chí có một loại cảm giác đung tới, đầu cũng lập tức trở lại, trong lỗ tai chỉ có thể nghe thấy tiếng tim đập cùng tiếng hít thở của bản thân trầm trọng.

Loại cảm giác này kỳ thật Lăng Thiên một chút cũng không thích, cho nên lượng vận động vẫn luôn không lớn, thời điểm đến trường ngẫu nhiên yêu cầu thì không có biện pháp, nhưng là hẳn chưa bao giờ chính mình đi tìm tội.

Lăng Thiên nói tùy ý, nhưng nụ cười trên mặt Lăng Phong thu thu, mày hơi hơi cau, sờ sờ trong ngực Lăng Thiên, phía dưới áo khoác mỏng manh, cảm giác tim đập như trước rất mạnh liệt, nhưng nhìn phản ứng Lăng Thiên, cũng đã là chậm lại. Kia mau đứng lên, lại sẽ như thế nào đâu?

“Không có đi bệnh viện kiểm tra quá sao?” Lăng Phong hỏi đạo.

Lăng Thiên kinh ngạc nhìn thoáng qua Lăng Phong, bất quá lại muốn muốn y bất quá là môi khái đều phải nhìn thầy thuốc, liền thuận miệng nói rằng: “Chính là một chút tiểu tiểu vấn đề mà thôi, ta cũng không phải không thể vận động, chính là loại này vận động cảm giác ta không thích thôi, lúc trước ta còn chạy quá kì thi sơ trung việt dã, tuy rằng không bắt được thưởng, cũng chạy hoàn toàn trình, chuyện gì đều không có.”

Chính bởi vì như thế, Lăng Thiên mới với thân thể của chính mình hoàn toàn không có một chút băn khoăn, phải biết, lúc trước thi việt dã, người tham gia té xỉu một phần ba còn nhiều, y nằm trong số hai phần ba lưu lại, còn có thể sắp xếp đến phía trước đi, hoàn toàn không thành vấn đề.

Đi bệnh viện kiểm tra một lần đến lãng phí bao nhiêu tiền a, y cũng không nhiều tiền như vậy mức nước phiếu, y kiểm tiền vốn là cũng rất không dễ dàng, thẳng đến trung học lớn lên sau, mới dần dần có chút tồn dư, hoàn hảo trước kia trung học đều là giáo dục bắt buộc, hơn nữa ăn trụ đều không cần lo lắng, những thứ khác một ít tiền trình, y vẫn là có thể kiểm tới, hơn nữa trường học thường xuyên tổ chức kiểm tra sức khỏe, thân thể hoàn toàn khỏe mạnh kiện khang!

Lăng Phong không có nói cái gì nữa, chỉ trong lòng nghĩ có cơ hội cấp cho Lăng Thiên hảo hảo an bài một lần kiểm tra sức khỏe toàn thân mới hảo, ngược lại bởi vì thi việt dã trong miệng Lăng Thiên mà bắt đầu đối sinh hoạt trước kia của Lăng Thiên tò mò đứng lên, hẳn tuy rằng điều tra quá tiểu nhi tử, nhưng là cũng đều chính là mặt ngoài, đại khái sinh hoạt trải qua thôi.

Giống trong miệng Lăng Thiên là thi việt dã, phân điều tra tư liệu kia, mà ngay cả nói đều không có đề cập qua.

“Một khi đã như vậy, vậy không bằng tiểu thiên bồi ba ba tán trong chốc lát bước đi, buổi sáng vẫn là nhiều đi lại đi lại thân thể mới có thể hảo.” Lăng Phong mở miệng nói rằng.

Nhượng Lăng Thiên vốn là muốn ba tự mình mình một người đi trước rèn luyện = đi, nuốt trở vào.

Đi trong chốc lát đi trong chốc lát đi, không khí sáng sớm chính là cũng không tệ lắm.

Cái loại cảm giác sau vận động này, tới cũng nhanh đi cũng nhanh, cùng phụ thân sóng vai đi rồi một chút một lát, cái loại cảm giác nhượng y phi thường không thích này cũng đã tán sạch sẽ.

Cũng không có đi chứng chân nhuyễn, cho nên cái loại cảm giác này cũng bất quá là một chút tiểu mao bệnh thôi.

Lăng Phong chậm rãi bước đi ở bên người Lăng Thiên, đột nhiên cảm thấy thân hình Lăng Thiên có chút bạc nhược, trước kia không biết là bởi vì không chú ý quá, thân hình Lăng Thiên cùng Vân Thiên tương tự, nhưng là tổ chất thân thể Lăng Vân Thiên là không thua với Lăng Phong, cho nên hữu ý vô ý, Lăng Phong cũng cho rằng Lăng Thiên hẳn là không sai biệt lắm.

Trải qua sự tình hôm nay, Lăng Phong mới nhớ tới, hẳn có buổi tối tiền Lăng Thiên phòng, nhìn đến quá thân thể Lăng Thiên, cùng con lớn nhất cảm giác hoàn toàn không giống, đích xác có vẻ vô lực rất nhiều.

Nếu kiểm tra qua đi, thân thể Lăng Thiên thật không có vấn đề, nhất định phải làm cho y hảo hảo rèn luyện thân thể, tiểu tử mới mười tám tuổi, cư nhiên thể lực yếu như vậy, giống bộ dáng gì nữa?

23. Chương 23: Đoán

Lâm Vũ gần đây không vui, Lăng Vân Thiên trị liệu trên tay hắn, hiện giờ đã muốn hơn một tháng, lại còn không có dấu hiệu thanh tỉnh, nhượng tâm tình của hắn có chút phiền táo.

Đạn sát quá trái tim Lăng Vân Thiên, là thương tổn trái tim, bất quá vạn hạnh cũng là chính là một điểm nhỏ như vậy.

Bất quá trái tim từ trước khí quan tối trọng yếu trong thân thể, rất nhiều công năng y học thượng cũng đều là chưa hiểu rõ hết. Tựa như Lăng Vân Thiên là bị thương trái tim lại hôn mê bất tỉnh lâu như vậy, y học hoàn toàn không có giải thích.

Lâm Vũ tìm biện về trái tim nhờ tư liệu Tây y, như trước không có nhiều phát hiện, rơi vào đường cùng, đem ánh mắt chuyển hướng về phía trung y.

Bất quá trung y càng phức tạp, hiện giờ như trước không có đột phá.

Càng làm cho Lâm Vũ tâm tình có chút khó chịu cũng là phụ thân Lăng Vân Thiên, Lăng Phong.

Lăng Vân Thiên tại bệnh viện đã muốn nằm hơn một tháng, nhưng là Lăng Phong gần đây số lần tham bệnh lại thiếu rất nhiều, nhượng Lâm Vũ không thể không thán một hơi.

Đành phải càng tận tâm nghĩ biện pháp, nhượng Lăng Vân Thiên nhanh chóng tỉnh lại mới hảo, vẫn luôn hôn mê bất tỉnh như vậy, cho dù hiện tại không có nguy hiểm, về sau cũng nói không chính xác.

Cấp Lăng Vân Thiên kiểm tra quá trạng huống thân thể, Lâm Vũ ra phòng bệnh, liền nhìn thấy Lăng Phong ngoài cửa.

Lăng Phong nhìn thân ảnh Lăng Vân Thiên bên trong cánh cửa, ánh mắt phức tạp, nhìn Lâm Vũ đi ra sau, mới chậm rãi đi vào đi, đứng ở bên giường Lăng Vân Thiên, cũng không có mở miệng nói chuyện, chính là bình tĩnh nhìn Lăng Vân Thiên trong chốc lát, liền đi ra.

Lâm Vũ cũng không có kinh ngạc, Lăng Phong vốn là không nói nhiều, cùng Lăng Vân Thiên ở chung cũng không ôn nhu bao nhiêu, bất quá Lâm Vũ lại vẫn là biết Lăng Phong đối Lăng Vân Thiên đích thật là rất tốt.

Trước khi Lăng tiểu thiếu gia không có xuất hiện, Lâm Vũ đích xác cho là như vậy.

Trước kia, Lăng Phong nhưng chưa từng bởi vì môi Lăng Vân Thiên giáo phá liền muốn nhượng hắn đi xem bệnh.

Hắn có lẽ, đích xác có một chút bất bình Lăng Vân Thiên vì nằm ở bên trong, ách, này có lẽ chính là hắn làm một cái thầy thuốc, đối với người bệnh có một loại ý thức trách nhiệm đi?

Lăng Phong không có đi vội vã, mà là cùng Lâm Vũ cùng nhau nhà ăn ăn cơm.

Ngồi ở đối diện Lâm Vũ, Lăng Phong chính là hồ hững ăn cơm, cũng không có mở miệng hỏi Lăng Vân Thiên bệnh tình, ngược lại có chút buồn bực hỏi Lâm Vũ: “Người nói, ta đối Vân Thiên thế nào?”

Lâm Vũ không biết Lăng Phong như thế nào đột nhiên hỏi vấn đề này, nhưng là hắn cũng chỉ là sững sờ một chút, sau đó mới hồi đáp: “Kia muốn xem từ phương nào mặt nói.”

Lăng Phong chọn nhượng mày, cảm thấy hứng thú cười cười, đạo: “Vậy không bằng nói ta nhìn thử.”

Lâm Vũ bình tĩnh nhìn một chút Lăng Phong, nhìn hắn đích thật là một bộ muốn biết, mới mở miệng nói rằng: “Người trước kia cũng sẽ không bởi vì Vân Thiên giáo phá môi mà tìm ta.”

Lăng Phong bật cười, đây là nói như thế nào: “Ha hã, ta cái tiểu nhi tử kia giảo phá môi, vừa mới gặp tập kích, bắt quá làm làm bộ đáng thôi,

Người nghĩ ta không biết khái phá môi không có chuyện gì sao?”

Hơn nữa, cái môi kia cũng không phải bản thân y khái phá, ngược lại là bị cầm hấn chàng, Lăng Phong cũng không có nói.

“Lăng Thiên không là cái gì trọng yếu, trừ y ra ở ngoài, ta đối Vân Thiên thế nào?” Lăng Phong không biết là hấn cùng Lăng Vân Thiên phụ tử chi tình cùng Lăng Thiên có bất luận cái quan hệ gì.

Lâm Vũ cũng nghe đã hiểu lời Lăng Phong ngầm nói, không từ cười cười, xem ra là hấn hiểu lắm.

“Trừ tiểu nhi tuer của ngươi, người đối Vân Thiên đích xác được cho một cái người cha tốt, bắt quá, Vân Thiên hấn không có mẫu thân, chỉ sợ thiếu ôn nhu.” Lâm Vũ luận sự.

Lăng Phong trầm mặc một chút, sau đó mới cong cong khóe miệng, nhẹ giọng nói rằng: “Phải không?”

A, mẫu thân? Ôn nhu? Nữ nhân kia?

Hấn vẫn luôn không có đem những hành vi của con lớn nhất hướng phương diện mẹ của hấn kia liên hệ, dù sao thời điểm nữ nhân kia tử con của hấn mới mấy tuổi?

Chính là hôm nay nghe Lâm Vũ nói xong, Lăng Phong đột nhiên nghĩ đến, nếu thật là như hiện tại suy nghĩ, vậy những hành vi của con lớn nhất liền đều có chút giải thích.

“Tốt lắm, ta muốn đi trước, còn có chút việc phải xử lý, sự tình Vân Thiên ngươi nhiều hơn hao tâm tổn trí, còn có người chuẩn bị một chút, ta tính toán trong khoảng thời gian này mang Lăng Thiên kiểm tra toàn diện thân thể một chút.” Lăng Phong sau khi nói xong, liền ly khai.

Lâm Vũ còn ngồi tại trên ghế ngồi, phản ứng không kịp, hấn vừa mới còn cảm thấy hiểu lắm Lăng Phong, nhưng là Lăng Phong đột nhiên lại cho hấn trở tay không kịp.

Lăng Phong có ý tưởng gì, hấn tòng thủy chí chung, đều nhìn không rõ lắm.

Tính, hấn cũng không muốn, này có lẽ chính là chênh lệch, cho nên hấn cũng chỉ thích hợp đương một cái tiểu tiểu thầy thuốc thôi.

Lăng Phong chưa có về nhà, mà là về tới công ty, đem những tư liệu trăm tư không được kỳ giải lấy ra, chậm rãi quan sát phân tích, hơn nữa hấn hoài nghi, cuối cùng là nhìn ra một chút dấu hiệu.

Chính là kết quả cuối cùng, lại làm cho hấn rất là tức giận, lại có chút thương tâm, càng là có chút thất vọng.

Con lớn nhất có thể nói đã sớm là người thừa kế trong lòng hấn, người thừa kế duy nhất của Lăng thị, mà con lớn nhất cho tới nay cũng chưa bao giờ nhượng hấn thất vọng quá.

Các loại đều làm rất được tâm ý của hấn, thủ đoạn làm người cũng không thiếu, chỉ thiếu một ít lịch duyệt.

Nhưng là nhìn những văn kiện trên bàn, Lăng Phong liền có chút phiền táo, lấy ra một điều thuốc, châm.

Cửa sổ văn phòng tầng trệt cũng cao gần với phố xá bên ngoài, liếc mắt một cái nhìn lại, phố cảnh hạ tầng náo nhiệt, thượng tầng là không trung rộng lớn.

Quen thuộc, lại làm cho Lăng Phong bỗng nhiên dâng lên một cỗ tịch mịch

Lăng Phong tùy thân đều mang theo thuốc lá, cũng rất ít trầu, chỉ có thời điểm trong lòng tình phi thường không tốt, mới có thể trầu một chi đến bình phục một chút tâm tình.

Cho tới nay, loại hành vi này cũng rất có hiệu, bắt quá hôm nay, chỉ trong chốc lát hấn đã muốn rút hai chi, tâm tình lại như trước không có bình tĩnh trở lại.

Mặc kệ mẫu thân Lăng Vân Thiên là một nữ nhân thế nào, cũng không quản ban đầu hấn đối Lăng Vân Thiên sinh ra ôm cái dạng gì ý tưởng, này mười tám năm đến, hấn tự hỏi không có một chút địa phương nào thực xin lỗi con lớn nhất.

Không có tái giá, cũng lại không có hài tử sinh ra, không cưới thê còn có thể nói là hần vốn là cũng không rất thích, nhưng là không có hài tử sinh ra, cũng là hần đối con lớn nhất kỳ vọng.

Đó là nhi tử tại trước mắt hần mười tám năm a, từ tiểu tiểu vừa được hiện tại lớn như vậy, từng giọt từng giọt cũng như hôm qua.

Nhưng trong nháy mắt, cái hài tử kia trưởng thành, cư nhiên đem tâm cơ bỏ vào trên người của hần, bỏ vào mặt trên Lăng thị, còn thật nhượng hần nhìn với cặp mắt khác xưa đâu!

Phiền táo vẫn như cũ không giảm, đệ tam chỉ yên vừa mới châm, Lăng Phong liền đem nó bóp tắt ở tại trong cái gạt tàn thuốc.

Không hề nhìn những đồ vật trên bàn khiến người phiền lòng, đem những thu đứng lên, Lăng Phong cầm lấy áo khoác, ra văn phòng.

Nhìn lão tổng công ty vừa mới đến không lâu lại chạy lấy người, công nhân trong công ty đều chứa nhiều dự đoán, nhiều nhất vẫn là đoán cùng nhi tử lão tổng có liên quan, nên không phải là chuyển biến xấu đi? Nếu không lão tổng, rất ít đến trễ về sớm như thế nào mấy ngày nay khác thường như vậy?

24. Chương 24: Có Trách Hay Không

Khi Lăng Phong về đến nhà, Lăng Thiên chính ở trong phòng khách xem tv, nhìn thân ảnh Lăng Thiên như trước quang chân cuộn mình tại trên ghế sa lông, tâm tình Lăng Phong phiền táo chậm rãi bình phục xuống dưới.

Đi qua đi, ngồi ở Lăng Thiên bên cạnh, một tay ôm lấy Lăng Thiên lao tiến trong ngực của hần, mặt chôn ở trên cổ Lăng Thiên, thâm hút một hơi, lại chậm rãi nhổ ra, cuối cùng nặng nề trong lòng là yếu ớt rất nhiều.

“Ba ba, làm sao vậy?” Lăng Thiên đối loại này hành động này của Lăng Phong phi thường khó hiểu, cảm xúc Lăng Phong hết sức ngoại hiển, y thậm chí không cần có lung linh tâm, có thể nhận thấy được tâm tình Lăng Phong không tốt lắm.

Không phải giả vờ, mà là thật sự không tốt lắm, này tại ấn tượng của y, còn chưa từng có quá.

Có lẽ cũng là có quá, nhưng y không phát hiện đi.

“Không có gì, trong công ty có chút việc nhỏ, ba ba hơi mệt chút mà thôi, tiểu thiên không cần lo lắng.” Lăng Phong chậm rãi cười khai, cũng không đem Lăng Thiên buông ra, nhẹ nhàng ôm eo tiểu nhi tử, Lăng Phong nhẹ thư một hơi, giống như đem trọc khí trong lòng phun ra nhất dạng.

Mấy ngày qua, Lăng Phong rất ít tại cùng thân thể Lăng Thiên có tiếp xúc, bản thân cũng chú ý khoảng cách hai người.

Nhưng là hiện giờ xúc động đem Lăng Thiên ôm vào trong ngực sau, trừ bỏ tâm tình bình phục lên ở ngoài, nhưng cũng không có dục vọng gì khó có thể mở miệng sinh ra, cũng làm cho hần từng một hơi, có lẽ là hần thật sự suy nghĩ nhiều đi.

Có lẽ hần đối Lăng Thiên rung động, đích thật là về tình cảm phụ tử, chính là mười tám năm chưa thấy qua, tái kiến tuy rằng huyết thống vẫn là phụ tử, nhưng là tình cảm phụ tử lại không chỉ có chỉ dùng để duy trì huyết thống.

Trừ bỏ huyết thống, giữa bọn họ cũng bất quá là một người xa lạ mới nhận thức không lâu thôi.

Người xa lạ bị huyết thống đề cao tình cảm phụ tử nên xảy ra chuyện gì, Lăng Phong không rõ ràng lắm, có lẽ liền giống như hần rung động cũng không nói chính xác thành tên.

Lăng Phong yên tâm, tâm tình càng thêm hảo đứng lên, tiểu nhi tử mặc kệ là từ kiểu tóc vẫn là quần áo khí chất, cảm giác cấp người đều có vẻ tương đối nhu hòa, một chút cũng không giống con lớn nhất.

Hắn làm người lãnh cứng rắn, hắn con lớn nhất chỉ sợ cũng là bị hắn ảnh hưởng, làm người cũng là lạnh lùng.

Không chỉ có là đúng người đối sự, mà là một loại cảm giác từ trong tới ngoài.

Đem cảm khoát lên trên vai Lăng Thiên, nhiệt độ cơ thể tiểu nhi tử ấm áp, dần dần truyền lại đến trên người của hắn, nhượng hắn không từ thả lỏng thần kinh buộc chặt.

Cánh tay lăm trên lưng Lăng Thiên, càng buộc chặt một chút, nhượng Lăng Thiên càng gần sát với thân thể hắn.

“... Tiền là kiếm không xong.” Trầm mặc một chút, Lăng Thiên cuối cùng vẫn là mở miệng.

Lăng Phong nở nụ cười ra tiếng, trong ngực kéo pháp phồng, trên lưng Lăng Thiên chấn động, chân thật như vậy.

“Tốt lắm, ba ba đã biết, cảm ơn tiểu thiên quan tâm.” tâm tình Lăng Phong là thật hoàn toàn chuyển tốt lắm, trắc đầu một chút, tự nhiên mà trên mặt Lăng Thiên hôn một cái.

Lăng Thiên không được tự nhiên động động thân mình, muốn thoát khỏi khoát đầu hắn trên bả vai: “Ba ba, buông đi, rất nóng.”

“Khó mà làm được, chờ ba ba tái nghỉ ngơi một chút mới được.” trong giọng nói Lăng Phong ý cười rõ ràng, Lăng Thiên liền cũng không nói cái gì nữa, chính là thân thể bị Lăng Phong lăm vào trong ngực không được tự nhiên cứng ngắc.

Từ khi có ký ức tới nay, chưa từng có cùng người kia khoảng cách gần quá như thế.

Một lát sau, Lăng Phong mới buông Lăng Thiên, chính là một bàn tay còn nắm cả bả vai Lăng Thiên không có phóng ra.

Ngay cả như vậy, Lăng Thiên cũng lập tức thả lỏng xuống dưới, vì không thể tra thư một hơi, đem chính mình thay đổi một cái thoải mái tư thế, lại cuộn mình ở tại trên ghế sa lông.

Cảm giác bắt tay vào làm hạ lại thân hình trầm tĩnh, trong lòng Lăng Phong buồn cười, nhu nhu tóc Lăng Thiên.

Cảm thấy không khí như vậy tốt lắm.

Lập tức lại nghĩ tới ôn nhu Lâm Vũ đã nói, đại khái liền là cảm giác như thế đi?

Nhớ tới sự tình Lăng Vân Thiên, hắn đã muốn chẳng phiền táo, nhưng là ảnh hưởng tâm tình cũng là nhất định.

Thường thức tóc bên tai Lăng Thiên, Lăng Phong hít một hơi, giống như không chút để ý hỏi Lăng Thiên đạo: “Tiểu thiên quái ba ba sao? Lúc ấy không có nhận tiểu thiên, nhượng tiểu thiên qua nhiều năm như vậy cô nhi sinh hoạt, tiểu thiên quái ba ba sao?”

Lăng Phong dùng từ ngữ là một quái tự, mà không phải hận, hắn từ ánh mắt Lăng Thiên trung chưa bao giờ nhìn đến quá, thậm chí cũng không thấy được trách cứ, hơn nữa càng là bởi vì bản năng không muốn đem ra chữ, dùng giữa bọn họ.

Lăng Thiên nghe được câu Lăng Phong hỏi, trong lòng cũng là sửng sốt, hắn còn chưa từng nghĩ quá, Lăng Phong sẽ hỏi vấn đề này.

Hắn cho rằng vấn đề này, tại trong lòng Lăng Phong căn bản không tính vấn đề.

Dù sao Lăng Phong cũng không cho rằng hắn thiếu Lăng Thiên, không phải sao?

Lăng Thiên cảm thấy, hành vi y hôm nay tới phòng khách xem tv thuần túy tìm phiền toái, loại này vấn đề này y xác thực không nghĩ trả lời.

Nói cái gì đó? Nói không trách? Y cũng không phải thánh mẫu!

Nhưng là nói quái, y lại có cái gì lập trường quái? Lấy cái dạng thân phận gì quái?

Thực nói ra quái đến, cũng bắt quá thêm một ít khô hài thôi.

Thượng nhất thể, y đã từng là có chút oán giận, chính là phân oán giận kia cũng là thành lập tại thân tình phụ tử phía trên, thành lập tại phụ thân đối y cũng có áy náy phía trên, thành lập tại y chờ mong phía trên.

Chính là đến cuối cùng, y mới phát hiện, oán giận cái gì, nghiêm túc truy cứu đứng lên, y còn thật không cái tư cách kia.

Mà Lăng Phong chính mình càng là chưa từng cảm thấy y đối Lăng Thiên có cái áy náy gì, nhắc lại oán giận quái trách, liền buồn cười cực kỳ.

“... Ba ba cho phụng dưỡng phí không phải sao?” Cuối cùng Lăng Thiên cũng chỉ có thể thản nhiên nói ra những lời này.

Hiện giờ nói ra những lời này, Lăng Thiên kỳ quái không có dâng lên cảm xúc, thản nhiên, bình tĩnh, lý trí.

Nhưng nhượng tâm Lăng Phong lập tức trều khẩn một chút, hẳn rõ ràng cảm giác đến Lăng Thiên cũng đích thật là nghĩ như vậy, cùng ban đầu nhìn thấy tiểu nhi tử thời điểm hoàn toàn không giống.

Chính bởi vì như thế, Lăng Phong mới càng không biết theo ai, có thể là hôm nay hẳn bị chuyện của con lớn đã kích đi.

Rõ ràng cho dù tiểu nhi tử loại tâm tính này hẳn cũng không nên nhiều khó chịu, nhưng là hẳn lại rõ ràng cảm giác đến trong lòng co rút đau đớn.

Trong lòng cười khổ một tiếng, không có nói cái gì nữa, tuy rằng hẳn vừa mới không có đối thân thể trong ngực hiện ra dục vọng, nhưng là hiện tại loại trạng thái trong lòng này, lại làm cho hẳn cảm thấy càng thêm bất an.

Loại cảm giác đau đớn đến co rút trái tim này, cũng là bởi vì phụ tử tình cảm trong huyết mạch sao?

Vì cái gì, hẳn lại ẩn ẩn cảm thấy, đều không phải là như thế đâu?

Ánh mắt Lăng Thiên nhìn TV đang tại phóng tin tức, không có để ý thái độ phụ thân nghe đến câu sau, nếu phụ thân của y sau lại không có tới quấy rầy sinh hoạt của y nói, có lẽ y cũng không biết đã từng có phụng dưỡng phí mà thôi đi.

Trong lòng Lăng Thiên nhẹ mắng một tiếng Lăng Phong phát thần kinh gì, y một chút cũng không tưởng còn muốn chuyện này, kết quả nhượng hẳn một câu hỏi lại gọi lên suy nghĩ lung tung, ai

~Y phát hiện trọng sinh tới nay, thử dài thật sự rất nhiều, y mới mười tám tuổi a! Tái thử dài như vậy đi xuống, thực sợ đem y vốn là không nhiều sức sống toàn bộ cấp thán đi ra ngoài.

25. Chương 25: Ý Tưởng Suy Xét

Nhìn Lăng Phong không nói nữa, Lăng Thiên cố gắng đem lực chú ý đặt ở trong TV, coi như bên người không có người này.

Từ lần đó nhớ tới cái công ty dầu mỏ, Lăng Thiên khi xem tv liền có thói quen tin tức.

Loại hành vi này cũng bắt quá là theo bản năng của Lăng Thiên, cùng cái khác không quan hệ.

Hơn nữa, có bản thân làm bút kí ,thời gian xem tv kỳ thật là rất ít.

Chính là hôm nay, Lăng Thiên tại trên mạng tra về công ty dầu mỏ Đức quốc kia g, liền tĩnh không dưới tâm đến làm việc.

Không có làm tốt kế hoạch trước, chỉ sợ tạm thời vô tâm tư làm việc.

Tuy rằng mở TV ra, nhưng là tâm tư của y lại một chút cũng chưa tại trong TV mặt phóng.

Mà là ở trong lòng nghĩ về cái sự tình của công ty kia, một chút một chút ở trong lòng tính phân tích.

Tiền vốn tiền, thân phận mở tài khoản, đều phải hảo hảo nghiên cứu một chút.

Tại thời gian hôm nay Lăng Phong không ở nhà nửa ngày trong, về vấn đề, mở tài khoản cùng với thân phận, Lăng Thiên suy nghĩ rất nhiều biện pháp, bất quá lại đều được không thông.

Y muốn làm một thân phận khác chứng, lại không có vấn đề gì, cũng không có cái loại này năng lực.

Tuy rằng có lẽ đối Lăng Phong mà nói, chính là một sự kiện thực dễ dàng, thậm chí đối Trình Minh mà nói, cũng không khó.

Nhưng là đối Lăng Thiên mà nói, tại giai đoạn này, lại khó như lên trời.

che dấu Lăng Phong còn không kịp đâu, làm sao có thể xin giúp đỡ với hắn, mà Trình Minh nói, Lăng Thiên không đến vạn bất đắc dĩ cũng không muốn cùng hắn tạo nên cái quan hệ gì.

Y lúc này đang trong phạm vi tầm mắt của Lăng Phong, thân phận của y trong thời gian ngắn nếu thay đổi nói, khả năng sẽ bại lộ trong ánh mắt Lăng Phong, cho nên cho mình đối cái thân phận mở tài khoản, lấy tình huống Lăng Thiên hiện giờ, hoàn toàn không thể thực hiện được.

Nhưng là Lăng Thiên không vội, y tổng cảm thấy hắn xem nhẹ cái gì, không sự tình gì là hoàn toàn đi không thông.

Chính xem tv như đi vào cõi thần tiên, ngẫu nhiên, Lăng Thiên nhớ tới trước khi y tới nơi này, thời điểm mua vé xe lửa phát sinh một việc.

Cho hắn linh cảm, nhượng y lập tức rộng mở trong sáng.

Nhớ rõ ngày đó đi mua vé xe lửa, xếp hạng phía trước có một người muốn mua vé xe lửa lại bị báo cho thân phận của hắn đã muốn mua quá phiếu, tại thời điểm vé xe lửa cao phong kỳ, một chứng minh trong khoảng thời gian ngắn không thể mua phiếu lặp lại.

Nhưng là người kia lại hoàn toàn mộng, thề son thề sắt nói, chứng minh của hắn, tuyệt đối không có mua quá phiếu.

Sau lại vô pháp dưới, người mua phiếu cũng chỉ nặng nề tìm giấy căn cước những người khác hào cho hắn làm trưng phiếu.

Có thể thấy được, giấy căn cước của người này hào có lẽ chính là bản thân hắn cũng không biết, bị dùng. Sau đó mua phiếu, rồi lại không biết dùng giấy căn cước của ai, nếu người kia cái thời kì này sẽ không mua phiếu, người kia liền vĩnh viễn cũng sẽ không biết, thân phận của mình đã từng giúp người khác mua phiếu.

Lăng Thiên lo liệu, sẽ y nguyên như thế.

Y bản thân không có thân phận mở tài khoản, vậy tại sao nhất định phải dùng thân phận của mình đâu?

Mặc kệ cái quốc gia gì, người mua cổ phiếu chín trâu mất sợi lông, đại đa số người cả đời cũng sẽ không dùng thân phận của mình đi mở tài khoản.

Dùng thân phận người khác mở tài khoản, so với cho thân phận mình một lần nữa lo liệu một mở tài khoản, không khó nhiều lắm.

Hơn nữa nhưng thao tác rất mạnh, chỉ cần lựa chọn một cái thân phận thích hợp thì tốt rồi. Bí ẩn cũng cao, chỉ cần lựa chọn cái thân phận kia, đích đích xác xác sẽ không giữa đường xuất vấn đề liền hoàn toàn khả thi.

Mở tài khoản = có biện pháp giải quyết, còn lại cũng chỉ có vấn đề tiền vốn.

Lăng Thiên không vội, bây giờ còn có thời gian. Hơn nữa mơ mơ hồ hồ, trong lòng Lăng Thiên cũng có chút ý tưởng.

Có một số việc, cấp cũng là cấp không đến.

Gần đây vẫn là đem sự tình tài khoản làm tốt, tiền vốn tại chậm rãi nghĩ biện pháp.

Cụ thể cuối cùng y có cái bàn tay vàng này có thể lái được có nhiều hơn, liền muốn nhìn cuối cùng có thể có bao nhiêu tiền vốn.

Y không có tái hao tâm tổn trí suy nghĩ nửa năm kia còn có cái sự tình gì đặc biệt phát sinh, mà ngay cả cái tin tức đều là âm kém dương sai dưới nghĩ ra được, lại bởi vì thế giới trước cái này đứng thứ ba mới nhớ rõ.

Những thứ khác, chỉ sợ nhớ lại đến một hai điểm nhưng không biết cụ thể, thực khả năng còn sẽ hoàn toàn ngược lại.

Nhìn tin tức rất nhiều, nhưng là người hao tâm tổn trí đi nhớ còn thật không vài cái, ít nhất Lăng Thiên không thuộc về mấy người ... kia.

Có thể nhớ lại đến cái này một cái, đối Lăng Thiên mà nói, đã là sự tình phi thường khó được.

Trong thư phòng, Lăng Thiên lại bắt đầu học tập chi lữ, không biết là tâm không không ở nơi này, Lăng Thiên hôm nay có hiệu suất học tập phi thường chi kém.

Lăng Phong xử lý xong công tác, ngẩng đầu vừa thấy, liền thấy bộ dáng Lăng Thiên buồn rầu.

Nhìn Lăng Thiên vẫn luôn không tiến vào trạng thái học tập, bộ dáng như đi vào cõi thần tiên giống nhau, liền hẩn nhìn đều cảm thấy mệt.

“Lại đây.” Lăng Phong thu hồi văn kiện trên tay, lật lật trên bàn văn kiện trên bàn kia, rút ra một cái, tính toán biên cấp Lăng Thiên giảng giải, liền dùng án lệ công ty mà nói.

Lăng Thiên thâm hút một hơi, đứng lên giãn thả lưng ra một chút, mới đi tới bàn học trước mặt Lăng Phong, tính toán tại bàn học đối diện hẩn ngồi xuống.

“Vào bên trong đến.” Lăng Phong vừa thấy động tác Lăng Thiên, liền nhượng Lăng Thiên tiến vào, bàn học không tiểu, thực rất khoan, Lăng Phong cảm thấy có chút không có phương tiện.

Lăng Thiên cũng không có cự tuyệt, đi vào, kiếp trước kiếp này, y chính là lần đầu tiên đi vào khối địa bàn tư nhân của Lăng Phong.

Bên trong bàn học nếu phóng ghế dựa sẽ có vẻ có chút chật chội, cho nên Lăng Phong cũng không chờ động tác Lăng Thiên, liền lôi kéo y ngồi ở trên đùi của mình.

Một tay hoàn thả lưng Lăng Thiên, một tay mở ra sách Lăng Thiên danh xem, hỏi đạo: “Nhìn đến chỗ nào?”

Lăng Thiên muốn rời đi trong ngực Lăng Phong, gì thời điểm vừa mới tính toán nói cái, chợt nghe đến câu hỏi của Lăng Phong.

Lăng Thiên lật lật thư, tìm được nơi đó, chỉ một chút.

“Phía trước đều hiểu biết sao?” Đem động tác Lăng Thiên nhớ tới thân trấn áp, cánh tay Lăng Phong nắm thật chặt Lăng Thiên thả lưng hỏi đạo.

Bởi vì thời gian dài nhìn không đi vào, Lăng Thiên không giả mô giả dạng, thân tâm đều có chút miễn cưỡng.

Nghe được câu Lăng Phong hỏi, đơn giản đem thư lật lật đi phía trước, tìm được địa phương ngày hôm qua nhìn, nói rằng: “Nơi này sau này, đều không có nhìn đi vào.”

Lăng Thiên miễn cưỡng cảnh giác có chút rơi chậm lại, lại có lẽ là đã trải qua bị ôm vào trong ngực trên ghế sa lông, hiện tại đã có chút có thể tiếp nhận rồi.

Lăng Phong nhìn nhìn nội dung một tờ kia, lập tức liền nhìn ra là ngày hôm qua.

Bật cười một chút nói rằng: “Tính, trước mặt kệ này đó, ba ba dùng án lệ giảng cho người một chút, khả năng có người đã muốn học quá, cũng khả năng có người còn không có xem qua.”

Mở ra bản án hán đã muốn tìm hảo, thanh âm chậm rãi nói đứng lên: “Đây là nhân sự Lăng thị năm trước chủ yếu thay đổi cùng với sách lược tổng kết phát triển chủ yếu, đại thể thượng rất nhiều người biến cố động đều...”

26. Chương 26: Dọa Chính Mình

Lăng Phong giảng giải thực kỹ càng tỉ mỉ, bao hàm quản lý nhân sự, xí nghiệp quản lý cùng với các hạng quyết sách cùng nguyên nhân ban bố cùng kết quả, Lăng Thiên lúc mới bắt đầu còn miễn cưỡng chính mình tập trung tinh lực nghiêm túc nghe, ngẫu nhiên còn hỏi một chút vấn đề nhỏ chính mình để ý giải không được.

Chính là hôm nay có lẽ Lăng Thiên vốn là không nên học tập cái gì, lại có lẽ là suy xét tiểu tâm tư đã đem trí nhớ tiêu hao, nghe nghe tựa như đang nghe bài hát ru con nhất dạng, đã khởi giấc.

Lăng Thiên tuy rằng ngồi ở trong ngực Lăng Phong, nhưng là thời điểm thanh tỉnh, thân hình đều có chút cứng nhắc, cho nên chờ thời điểm Lăng Phong nhận thấy được thân hình Lăng Thiên mềm nhũn xuống dưới, liền thấy y nhọt nhọt ngáp, đầu một chút một chút.

Vốn là Lăng Phong nên đem Lăng Thiên đánh thức, mặt kệ là học tiếp, hãy để cho Lăng Thiên trở về phòng đi ngủ đều được, nhưng là ma xui quỷ khiến, Lăng Phong hai dạng khác biệt cũng chưa lựa chọn.

Chính là khép lại cái văn kiện kia, đem văn kiện xử lý dở ra, nhìn đứng lên, cánh tay hoàn Lăng Thiên thất lưng, ngược lại càng ổn lên.

Lăng Thiên thanh thiên hô hấp từ từ lâu dài, cuối cùng thậm chí liền đầu đều dựa vào ở trong ngực Lăng Phong, đang ngủ.

Trong ngực ôm thân hình tiểu nhi tử có chút gầy gò, nghe hô hấp thanh thiên bên tai, Lăng Phong đột nhiên cảm thấy, ngàn ấy năm qua, hán có lẽ vẫn luôn đều có một loại cảm giác tồn tại tịch mịch, chính là cho tới bây giờ mới đột nhiên cảm giác đến nhất dạng.

Trên bàn bãi văn kiện, Lăng Phong đột nhiên cũng không có tâm tư nhìn, liền tay kia thì cũng hoàn thượng bả vai Lăng Thiên, nhượng y ngủ càng an ổn một chút.

Yên tĩnh trong hoàn cảnh, hương liệu thiêu đốt nhượng đầu óc của hán càng thêm rõ ràng đứng lên, tâm tình cũng bình tĩnh.

Liên nhớ tới chuyện của con cả, đều không có bắt đầu như vậy phiền táo.

Ngay tại thời điểm Lăng Phong cho rằng Lăng Thiên sẽ ngủ thật lâu, Lăng Thiên lại làm cho Lăng Phong thất vọng rồi.

Lăng Thiên đi vào giấc ngủ không đến năm phút đồng hồ, liền giật mình một cái thanh tỉnh lại, thấy rõ ràng tư thái của hán, mượn tư thế nhu mật, đem trên mặt biểu tình chán nghiêm nghiêm thực thực, sau đó ra vẻ tự nhiên đứng lên, đối Lăng Phong giải thích: “Thực xin lỗi, ba ba, ta khả năng đêm qua ngủ không ngon đi, ta nghĩ đi trước nghỉ ngơi một chút.”

Lăng Phong giật giật chân, giống như tại cảm giác tiêu trừ run lên sau, mới lên tiếng: “Rất nhanh liền ăn cơm chiều, ăn cơm tại đi ngủ đi.” Thành công thấy được ánh mắt Lăng Thiên nhìn đến sau có chút không được tự nhiên.

Lăng Phong không biết hán làm hành vi theo bản năng đại biểu cho cái gì, hán chỉ biết là, hán làm như vậy sau, tâm tình rất tốt.

Người tại thời điểm buồn ngủ chính nùng, là không nghĩ làm bất cứ chuyện gì, hướng chi Lăng Thiên bụng cũng không đói, nghe vậy mà thôi chỉ nói là đạo: “Không, ba ba, ta còn không đói bụng, ta hiện tại chỉ muốn ngủ ư.” Nói xong lại ngáp một cái.

Liên tiếp đánh vài cái ngáp, Lăng Thiên bởi vì nguyên nhân sinh lý kích thích, nước mắt tràn đầy mãn hốc mắt, không thêm để ý biên dùng ngón tay đem nước mắt lau tràn ra, biên từ bên người Lăng Phong hướng bàn học bên ngoài đi.

Lăng Phong nhìn một viên nước mắt của Lăng Thiên chưa kịp sát mà chảy xuống khi đến má, bị Lăng Thiên lại tùy tay hủy diệt, khóe miệng không từ cong cong, nói rằng: “Vây được rồi, người đi trước ngủ đi, ta khiến người giữ lại cho người.”

Lăng Thiên gật gật đầu, ừ một tiếng, liền từ bàn học thượng cầm lấy hần quyển sách kia, trở về phòng.

Ánh mắt nửa khép nửa mở, thân hình biếng nhác, cước bộ biếng nhác tiêu sái trở lại phòng, lập tức nhào vào trên giường. Kéo co gấu bông xoa nắn hai cái, liền cùng chăn cuộn một chỗ, đã ngủ.

Ngủ trong chốc lát, tư thế ngủ không quá quy phạm, Lăng Thiên đang ngủ cũng không quy củ bỗng nhiên cảm thấy có chút thở không nổi, mơ mơ màng màng cảm thấy ngủ phi thường không thoải mái.

Thoáng có chút tri giác cũng có thể cảm giác được là quần áo triển ở trên người tạo thành, cũng không mở to mắt, dẫu tay tác đem áo lỏng rộng thùng thình trên người xuyên thoát đi xuống, sau đó càng giải nút thắt quần trên đùi, dùng chân đạp đi xuống, mới thư một hơi, kéo chăn lăn hai vòng, cuối cùng là thư thái.

Lăng Phong tựa vào cửa phòng Lăng Thiên, khóe miệng mỉm cười đem động tác vừa rồi của Lăng Thiên đều xem ở trong mắt, không tha bật cười.

Hần vốn là đến xem Lăng Thiên có thể tỉnh hay không lại ăn cơm chiều, kết quả mới vừa mở cửa, lại phát hiện Lăng Thiên đang tại cùng quần áo phân cao thấp, cũng không có lên tiếng, hưng trí bưng bưng nhìn, cảm thấy tiểu nhi tử còn thật rất tốt đùa.

Đi vào đi, nhặt lên quần rơi trên mặt đất, cùng với áo oa ở trên giường, sửa sang lại cho y rồi đặt ở tủ đầu giường thượng, sau đó mới ngồi ở trên giường, dùng tay bắt bết tóc Lăng Thiên, nhẹ giọng hỏi: “Bữa tối tốt lắm, muốn ăn bữa tối sao?”

Lăng Thiên vừa rồi đã trải qua sự tình cởi quần áo, tuy rằng vậy ý chính nùng, nhưng là còn không có ngủ kiên định, cũng nghe đến Lăng Phong nói.

Lăng Thiên có chút ngại ngủ, thực dễ dàng khổng chế không được cảm xúc, nghe vậy cũng không quản nói chuyện chính là ai, chỉ đem chăn kéo qua đỉnh đầu, thanh âm từ rầu rĩ chăn trong xuyên đi ra: “Không ăn, không ăn!”

Liền tái không có tiếng vang.

Lăng Phong cũng không có sinh khí, chính là nhìn nhìn Lăng Thiên bọc thành một đoàn sau, cả cười cười, đóng cửa phòng đi ra ngoài.

Nghe được cửa phòng đóng lại, một đoàn chăn trên giường kia giật giật, Lăng Thiên chậm rãi chui ra.

Về mặt Lăng Thiên có chút ảo não, thời điểm y có chút phiền táo thốt ra không ăn không ăn, hần liền giật mình một cái phản ứng ngồi ở bên giường đến tột cùng là ai.

Lập tức cơn buồn ngủ biến mất hơn phân nửa, rồi lại không biết nên làm cái gì bây giờ, liền chỉ tránh ở chăn trong cho thanh tĩnh.

Thẳng đến khi Lăng Phong ra ngoài, mới dám chui ra, ảo não vì hành vi của mình.

Cười khổ một tiếng, Lăng Thiên một tay đã nắm đại hùng cách đó không xa, lôi kéo hai cánh tay giật nhẹ, nhìn nhìn lại quần áo đặt ở tủ đầu giường, trong lòng các loại tư vị biến hóa.

Y hôm nay quá thật đúng là đặc biệt, bất lợi như năm xưa, chính đen đủi.

Hiện giờ bị chính mình giựt mình tỉnh lại sau, trong nhất thời lại ngủ không được,

Bụng cũng không đói, cũng không muốn thời gian này đi ra cửa đối mặt với Lăng Phong mà xấu hổ, liền nằm ở trên giường miên man suy nghĩ.

Chính là không thể phủ nhận, thời điểm y không ngăn cản thốt ra không ăn không ăn, ức khí trong lòng giống như lập tức phát tiết đi ra, theo sát mà tới cổ tình gây sự mà sinh ra áy náy đều không có đem cái loại cảm giác này áp chế đi.

Có lẽ, nói không chừng y muốn rống hấn người đã lâu rồi cũng. Hơn nữa người kia là phụ thân của y, càng là thêm vài phần cảm giác mặt mũi giống như báo thù, nhưng y có một loại tội ác.

Lung tung phát giận giống nhau đều là đặc quyền của người được sủng ái, y ngẫu nhiên một lần, vẫn là bởi vì nguyên nhân sinh lý, cũng có thể lập tức đem chính mình dọa buồn ngủ, hoàn toàn không có, thậm chí ẩn ẩn mang theo nghĩ mà sợ, thật đúng là không có tư chất được sủng ái.

Lăng lặng bình phục các loại phức tạp lưu chuyển trong lòng, trong chỗ sâu đáy lòng ở Lăng Thiên, nhưng cũng có một thanh âm nhẹ nhàng, nếu phụ thân của y thật là như vậy thì tốt rồi.

Nếu y thật có thể đối với một người không kiêng nể gì phát giận, vô khẩu nói chuyện mà không lo lắng thái độ đối phương, vậy y liền thật sự thực hạnh phúc đi?

27. Chương 27: Ăn Vụng

Lăng Thiên vốn là buồn ngủ sẽ không có thanh tỉnh, chính là bị chính mình làm tỉnh lại mà thôi, lăng lặng ở trên giường nằm nhớ lại mọi sự tình, nghĩ nghĩ liền lại đã ngủ.

Chờ Lăng Thiên lần thứ hai tỉnh lại đã là nửa đêm.

Ngồi xuống, từ trong tủ treo quần áo lôi ra một cái bộ áo ngủ, bụng có chút đói, Lăng Thiên rửa mặt một phen, liền tính toán đi phòng bếp kiếm ăn.

Cũng không biết phụ thân nói cho lưu trữ đồ ăn cho y, rốt cuộc có hay không, nếu như không có nói, y liền nhìn xem tại tủ phòng có cái gì, mình làm nhất đồn cũng không sai.

Y là cô nhi, tự nhiên nấu cơm tổ thái cái gì vẫn là biết một chút, có thể uy chính mình ăn no.

Tuy rằng hương vị nhất định không có tốt lắm như đầu bếp làm, nhưng là là đồ ăn tối hợp khẩu vị chính mình.

Tính tốt nhất nhất thể, y có thời gian hơn nửa năm không hề động tay làm cho mình ăn, cũng không biết còn có bất chuẩn hay không.

Vào phòng bếp sau, Lăng Thiên không cần tìm, liền thấy được lời ghi chép đặt ở oa biên phòng bếp.

‘Tiểu thiên, ba ba vốn là cho người giữ lại cơm cho người, nhưng là lại tưởng tượng nếu tiểu thiên nửa đêm tỉnh lại nói, ăn vài thứ kia dễ dàng tiêu hóa bất lương, càng nghĩ vẫn là cảm thấy buổi tối uống cháo tương đối dễ dàng tiêu hóa. Trong nồi nấu cháo, giữ ấm, đói bụng nói, trước hết điền điền bụng, chờ buổi sáng ngày mai ăn. Ba ba.’

Lăng Thiên nhìn trong nồi cháo cùng ăn sáng một bên, có chút ghét bỏ xem xét liếc mắt một cái, thật sự không muốn ăn, đóng giữ ấm.

Cuối cùng vẫn là tính toán chính mình động thủ, cơm no áo ấm một phen.

Mở ra tủ lạnh nhìn nhìn, bên trong rất nhiều cũng thực phẩm, còn có rất nhiều phối liệu y liền thấy đều chưa từng thấy qua, trách không được đầu bếp tổ thái ăn ngon như vậy, xem xét một chút đồ vật mình muốn, nghĩ nghĩ, tính toán làm một chén cho mình đồ ăn toan lạt.

Hương vị chua xót lại ma lại lạt, y thật lâu đều không có hưởng qua, nhất là mới vừa tỉnh lại, miệng có chút nhạt nhẽo, rất muốn đến điểm hương vị kích thích, hương vị toan lạt nhưng y nhớ tới đã thấy phải chảy nước miếng.

Cầm lấy tạo đề, Lăng Thiên bắt đầu làm chuẩn bị công tác, tối thông khương chờ tiểu phối liệu, củ lạc, rau thơm đều có, rau xanh không có, nhưng là có xà lách y thích ăn nhất rau, hoàn mỹ!

Rau xà lách y không thích ăn nấu chín, tại thời điểm nấu, đã đem rau xà lách tẩy hảo nhào vào bát để, sau đó khác khỏi oa bắt đầu sao canh.

Cây ớt hoa tiêu khương phiến, một nửa hạt thông mật cùng tỏi mật, cũng sao, hơn một chút tương ớt nữa, sau đó thêm số lượng nước sôi vừa phải, thêm kê tinh cùng muối, nấu khai.

Dùng muỗng nhỏ nếm nếm hương vị, muối vị có chút nhẹ, tái phóng một chút, ần, hương vị tốt lắm.

Đem đồ nấu hảo phóng rau xà lách, tái thông mật cùng tỏi mật, rau thơm mật, cùng với củ lạc, đem đốt hảo nước canh tưới vào mặt trên, thêm dấm, hoàn thành!

Thực dễ dàng, dùng phương pháp phổ thông đơn giản, làm đứng lên lại thực tốc độ, ăn đứng lên lại rất đẹp vị, Lăng Thiên trước kia vẫn luôn thích ăn.

Đáng tiếc thượng nhất thể trở lại Lăng gia, y liền không còn có ăn đến miến toan lạt quá đơn giản như vậy, thật sự là hoài niệm chết.

Đem làm toan lạt đoạn đến trên bàn cơm, tính toán rất nhanh đem phòng bếp thu thập một chút, sau đó đi ra ăn hẳn là độ ẩm vừa vặn. Không tính y còn không có ăn bát, hai cái oa một cái thiết bản, thái đao, không đến hai phút rất nhanh hãy thu thập tốt lắm.

Mới vừa ra phòng bếp, liền thấy người kia vốn là hẳn là đang ngủ, chính cầm chiếc đĩa khơi mào một điểm miến nhỏ hướng miệng đưa, chỉ ăn một hơi liền thấy Lăng Thiên đi ra, thập phần tự nhiên để đĩa xuống, nói rằng: “Cũng không tệ lắm, chính là vị ma lạt cùng vị chua có chút dày đặc.”

Nói xong bưng lên nước ấm để ở một bên, lập tức uống xuống bán chén, tuy rằng phụ thân của y trên mặt không lộ ra cái gì biểu tình đến, nhưng là Lăng Thiên lại có thể tưởng tượng được đến lạt tình hình đầu lưỡi hẳn.

“Ta vốn là làm chính là miến toan lạt, tự nhiên lại ma lại lạt vừa chua xót, hơn nữa ta mới vừa rời giường, miệng không vị, muốn ăn điểm trọng khẩu, ba ba chỉ sợ không có thói quen.” Lăng Thiên đem bát đoạn lại đây, ngồi ăn.

Mới vừa vào khẩu, một cỗ hương vị quen thuộc liền tràn ngập đầu lưỡi, không biết nửa năm thượng nhất thể cái ăn tinh xảo hun đúc y như trước không thay đổi bản sắc bình dân, vẫn là hương vị cả đời này đầu lưỡi còn chưa kịp quen.

Tóm lại, y cảm thấy, đêm nay cho mình làm này một chén toan lạt phần thật sự là ăn quá ngon.

Lăng Phong có chút nhú mày, hẳn vừa rồi chỉ ăn một chút liền có chút chịu không nổi hương vị nặng như vậy, hiện tại yết hầu đều có chút cảm giác lửa nóng, lại nhìn tiểu nhi tử mồm to hướng miệng đưa, cảm giác hương vị càng lạt, càng nóng, đem nửa chén nước trong tay lại uống hết.

Chờ chén nước không còn nước, hẳn mới kịp phản ứng, đây là tiểu nhi tử đảo thủy cho mình uống, một lần nữa cầm cái chén, rót cho Lăng Thiên một chén nước nữa, mới lên tiếng: “Ăn sau, trước không cần vội vã ngủ, chờ một giờ ngủ tiếp, nếu không bụng sẽ không thoải mái.”

Lăng Thiên gật gật đầu nói: “Đã biết, ba ba.”

“Ấn.” Lăng Phong xoay người đi lên lầu ngủ, lại nói tiếp, vừa mới cái hương vị kia tuy rằng quá nặng, nhưng là cũng đích xác thực kích thích, ấn tượng khắc sâu.

Hắn vốn là muốn đi xem Lăng Thiên có tỉnh ngủ hay không, kết quả còn chưa tới Lăng Thiên phòng, liền thấy dưới lầu phòng bếp nơi đó ngọn đèn lạng, đoán phải là hẳn tiểu nhi tử.

Xoay người đã đi xuống lầu, sau đó liền nhìn thấy bát toan lạt phần trên bàn cơm kia.

tiểu nhi tử cư nhiên còn tự làm , tò mò, liền không tự chủ được nếm một hơi, vừa nhấc mắt tiểu nhi tử từ trong phòng bếp đi ra còn mặc tạo dễ.

Trong lòng có chút tiểu xấu hổ, sau đó thuận miệng khen một chút, sau khi khen xong lại không tự chủ được nói đánh giá chân thật, buổi tối ăn như vậy hơi nặng đi.

Bất quá bộ dáng tiểu nhi tử xuyên tạo dễ, có một loại ở nhà cảm giác,hảo nam nhân nội trợ?

Đột nhiên trong đầu Lăng Phong xuất hiện cái danh từ này, hắn vẫn luôn cảm thấy hảo nam nhân cái từ này, kỳ thật thật sự không thể nào hảo, hiện giờ lại xem như đánh nghiêng nhận thức trước kia.

Ăn xong, thu thập bát khoái, Lăng Thiên đem sự tình buổi tối ăn vụng gặp gỡ quý chạy tới sau đầu, trở về phòng đi đùa nghịch máy tính.

Tuần tra một chút về sự tình mở tài khoản, Lăng Thiên biên nhìn, liền tại trong đầu suy tư một cái phương án khả thi.

Thế nào làm tài năng vạn vô nhất thất đâu? Hơn nữa, không biết y hiện tại cái kia có bốn ngàn đồng tiền, có đủ hay không lo liệu xuống một cái tài khoản như vậy đâu?

Hắn là vậy là đủ rồi đi?

Lo liệu tài khoản giấy căn cước hào, cần một bản nhân khác, có một chút cơ cấu chuyên môn, lấy được cá nhân tư liệu, cùng với giấy chứng nhận, sau đó chính là ủy thác một người, chạy chân, hỗ trợ đi khai hộ, sau đó chỉ đem tin tức tài khoản chia cho hắn, hắn sửa lại mật mã cùng tin tức an toàn liền hoàn thành.

Cái gọi là căn cứ chính xác kiện cũng đều là thật sự, phần lớn là các loại lý do không biết tên bị những cơ cấu tạm thời lưu trữ, cũng có một ít giấy căn cước ném đi, nhưng không có phạt nặng người gạch bỏ thân phận.

Internet đã muốn phát triển đến các ngành các nghề, mà trong hiện thực các loại thủ đoạn kiếm tiền càng ừn ừn, giống buôn bán giấy chứng nhận của người khác, liền bản nhân bị buôn bán chỉ sợ cũng không biết.

Mà y bước đi, trên cơ bản cũng có thể hoàn thành.

28. Chương 28

Đi email, lâu như vậy không có một người đi tìm, có lâu nữa cũng không ai sẽ vô duyên vô cớ liên hệ.

Y kỳ thật làm người cũng không nội hướng, cũng không phải không có bằng hữu, chính là đều là giao tình giống nhau thôi.

Nguyên nhân chính yếu, y cùng người bình thường đều không có thời gian cộng đồng để phát triển hữu nghị.

Thời điểm đến trường đồng học, tan học không thể cùng đồng học ăn cơm, chơi bóng rổ, đá banh, cùng đi chơi, quan hệ giao tình chỉ có thể cực hạn như vậy.

bằng hữu thời điểm đi làm công, cũng chỉ có thời điểm làm công có cùng xuất hiện, càng không có điều kiện tiến thêm một bước gia tăng tình cảm.

Có lẽ y tương đối chậm nhiệt đi, không quá quen thuộc từ trước đến nay, trừ bỏ thờ phụng thân tình tình cảm khác, đều tích mỏng nên hậu phát, từ từ mới sâu sắc.

Đối với hoàn cảnh ở chung lần lượt thay đổi không sâu, y vô pháp cho rất nhiều tín nhiệm cùng dựa dẫm, cũng luôn vẫn duy trì khoảng cách nhất định cùng cảnh giác, cho nên tuy rằng nhân duyên không kém, nhưng cũng đều chỉ có thể là giao tình giống nhau.

Mà hài tử trong cô nhi viện, giống y cái tuổi này, chỉ có vài cái, khi còn bé còn có thể cùng nhau chơi đùa một chút, hơi chút lớn một chút, liền hoàn toàn không giống.

Phương thức tư duy, đối quy hoạch tương lai đều nhường y cùng mấy người ... kia chơi với bạn khác.

Hài tử cô nhi viện vốn là ước thúc mà ít đi, mọi sự đều phải dựa vào chính mình ước thúc chính mình, nếu không so ra hài tử giống nhau càng dễ dàng đi vào lối rẽ.

Hơn nữa làm cô nhi, khi còn bé tất cả mọi người không hiểu chuyện ư, thực dễ dàng đã bị đồng học kỳ thị, có vài người sẽ bởi vậy buông tha đến trường, sớm lẫn vào xã hội.

Liên âm kém dương sai như vậy, giống vận mệnh vậy cư nhiên liên một cái bạn bè bằng hữu đều không có, Lăng Thiên ngẫm lại, vẫn là cảm thấy thật sự rất thất bại.

Hay là, y thật sự không làm cho người thích?

Lập tức lại có chút bật cười, y đây là hội chứng thời kỳ trưởng thành lại tái phát? Cho dù đã muốn đã biết trước tính cách kia cùng phương thức xử sự có lẽ cũng không tốt lắm, nhưng y bây giờ còn thật không có có tưởng sửa lại suy nghĩ, đợi cho y bắt đầu tân sinh, có lẽ sẽ có dũng khí thay đổi trạng cuộc sống như thế đi.

Lần thứ hai nhìn nhìn mạng có chút quen mắt, lại còn không có một cái có thể làm cho y cảm thấy an tâm, Lăng Thiên cười khẽ một tiếng, rốt cục vẫn là rời khỏi cái tài khoản này, này có lẽ chính là một lần đăng ký cuối cùng đi.

Chờ đem dấu vết lần đăng ký này quét sạch sẽ, Lăng Thiên mới bắt đầu một lần nữa mở tài khoản.

Mở một cái hoàn toàn mới tài khoản, cũng không cần cái gì giấy căn cước chứng minh linh tinh, không ghi tên tài khoản tính an toàn tuy rằng không cao, nhưng là đối Lăng Thiên mà nói, đây đủ dùng thì tốt rồi.

Che dấu IP Lăng Thiên vẫn luôn mở ra, sau đó tìm được tin tức về vài cái cá nhân mở tài khoản giám đốc trên mạng điều tra, liên hệ.

Lăng Thiên tìm bốn tin tức, liên hệ sau, Lăng Thiên dùng vào một ít thủ đoạn nhỏ thăm dò sau, phát hiện có một số hoàn toàn không khá phổ, buông tha. Còn có một cái đối phương hoàn toàn không tiếp thụ phương thức hai bên an toàn, ngược lại phiêu lưu đều phải do hộ khách gánh vác, tuy rằng khẩu khí bọn họ cũng là thề son thề sắt, nhưng là chung quy Lăng Thiên vẫn là buông tha.

Còn lại hai cái, đều là Lăng Thiên cảm thấy rất tin cậy, lại đồng ý tiếp thu kẻ thứ ba trên mạng đài thọ giám thị, Lăng Thiên đơn giản hai cái đều nói chuyện đứng lên, nếu có hai cái tài khoản nói, đến lúc đó cơ hội lựa chọn cũng lớn hơn một chút.

Trải qua một loạt tin tức thân phận lựa chọn, Lăng Thiên cuối cùng lựa chọn hai cái thường thường không có gì lạ thân phận tin tức, hộ khẩu cùng với địa chỉ đều là vùng núi tương đối xa xôi, hơn nữa đã là lập gia đình, không có khả năng tái đem giấy căn cước dùng đến cái chỗ này. Cùng sử dụng trên mạng hệ thống giao dịch kẻ thứ ba, thanh toán khoản.

Y vốn là gởi ngân hàng, liên cũng chỉ còn lại có hơn bốn trăm đồng tiền, nhất triệu trở lại giải phóng.

Vốn là mỗi cái tin tức thân phận là hoa không nhiều tiền như vậy, nhưng là hơn vào tài khoản dùng cái thân phận này giúp y mở, mỗi cái tài khoản sở hữu giá tiền nói xuống dưới, cũng đều có hơn hai ngàn.

Người có thể làm loại này sinh ý, trên cơ bản đều cũng có chút phương pháp, mặc kệ là phương pháp chính quy vẫn là tà môn ma đạo, đối Lăng Thiên mà nói cũng chưa cái gọi là, chỉ cần đạt tới mục đích của y là đến nơi.

Trong công việc, cũng từng phi thường ‘Không cẩn thận’ để lộ quá không ít chính mình tin tức ‘Chân thật’.

Tỷ như còn chưa thành niên, mặc kệ làm cái gì đều bó tay bó chân, mỗi thiên không cẩn thận nghe được nghe nói có loại nghiệp vụ này, tò mò, tưởng thử một chút chân thật tính, thuận tiện nhìn xem có thể hay không dùng t iêu vật tiền chơi mấy đem cổ phiếu.

Này đó chỉ tốt ở bề ngoài tin tức, đều là y tại trong lơ đãng giống như không biết vô giác bị người bộ ra, tuy rằng y cũng không cảm thấy đối phương sẽ nhảm chán như vậy truy tung công việc đi ra ngoài tài khoản hướng đi, dù sao bởi vì các loại nguyên nhân công việc các loại tài khoản người khẳng định không chỉ có y, hơn nữa y một lần nữa thiết trí tính an toàn sau, cũng không nhất định có thể bị truy tung.

Nhưng là không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất thua ở cái chi tiết kia, y đã có thể thật muốn học máu tam thăng.

Loại trẻ vị thành niên này tiểu đánh tiểu nháo, lén lút làm điểm sự tình không bị cho phép, phải là không đủ trình độ bị người truy tung.

Kế tiếp, Lăng Thiên liền muốn hảo hảo đem vấn đề tài chính suy xét rõ ràng.

Y vốn là ý tưởng chính là muốn tại trên người phụ thân nghĩ cách, càng sâu tới kỳ thật cũng không quá lo lắng tiền vấn đề, bởi vì y còn nhớ rõ, y đến Lăng gia nửa tháng, phụ thân liền cho y thể có mười vạn đôla tập.

Lý do là, bồi thường tiền tiêu vật mười tám năm, lúc ấy còn có một câu không đủ mở lại miệng nói.

Bút tiền kia đối với Lăng Phong mà nói, đích xác là tiền tiêu vật, nhưng là đối Lăng Thiên mà nói, cũng là bút tiền liền. Mà lên nhất thể, thời điểm y chết, tương tập kia mười vạn đôla, vẫn là mười vạn đôla, một phân tiền đều không có động quá.

Y tại Lăng gia trên cơ bản không có một mình xuất môn, mà còn có cái yêu cầu gì cùng quản gia nói một tiếng, có thể lo liệu thoả đáng thiếp không cần tiêu tiền là một phương diện, còn có một cái nguyên nhân khác, hiện giờ hẳn mới có điểm suy nghĩ cẩn thận, trong lòng y năm đó, chỉ sợ hữu ý vô ý là không nghĩ vận dụng bút tiền kia.

Tổng cảm thấy có một loại cảm giác không nên lấy, thậm chí có một loại cảm giác giống như thân tình bị tiền mua. Loại cảm giác này, cùng lúc trước mẫu thân cầm nuôi nặng phí lại vứt y có chút liên hệ.

Lúc trước mẫu thân lấy đi nuôi nặng phí trong, hẳn là bao hàm hẳn tiền tiêu vật đi? Mà mỗi lần nhớ tới bút nuôi nặng phí kia, y ấn tượng khắc sâu nhất không là mẫu thân vứt bỏ mình, ngược lại là phụ thân kỳ thật chỉ dùng nuôi nặng phí để cùng y phân rõ giới hạn sự thật.

Không có biện pháp, ai nhượng y mặc kệ là lúc ấy, vẫn là hiện tại, quan hệ cùng phụ thân tổng so mẫu thân ngay cả mặt mũi cũng chưa gặp qua một lần thân thiết hơn mặt một chút, cho dù phụ thân tại phương diện nào, kỳ thật cùng mẹ của y không có gì khác nhau.

Y lo lắng chính duy nhất là, tương tập này tuy rằng trên danh nghĩa là tiền của y tiêu vật, nhưng là cụ thể tài chính chảy về phía nào, thực khả năng còn bị phụ thân khống chế, nhượng hẳn không thể không tưởng cái biện pháp để tiền biến mất thuận lý thành chương, sẽ không làm cho người hoài nghi.

Mà phụ thân sau lại an bài kia mấy quyết sách công tác cho y, hẳn là sẽ có cơ hội này. Cho dù không có cơ hội, y vứt lại tâm lý bài xích kiếp trước đối với bút tiền kia che dấu, tổng có thể nghĩ đến biện pháp được đền bù như mong muốn.

Bất quá tưởng là nghĩ như vậy, nhưng tương tập kia chung quy cả đời này còn chưa tới trong tay của y, rồi sau đó phụ thân vì hấp dẫn người chú ý phía sau màn, nhượng y bại lộ trước mặt người khác, rồi lại che dấu thân phận chân chính, ba phải cái nào cũng được, rồi lại như thần long kiến thủ bất kiến vĩ, cũng không biết cả đời này còn phát sinh cái gì, cuộc sống đang chờ đợi, xác thực nhượng y có chút bất an.

Lăng Thiên đã muốn làm tốt chuẩn bị y có thể làm bây giờ, chuyện còn lại, cũng chỉ có thể chờ một cái thời gian thích hợp, lần thứ hai phát sinh những việc đã từng phát sinh.

Y cũng suy xét quá nếu sự tình cuối cùng không dựa theo thượng nhất thể phát triển, y có lẽ sẽ cùng cữu cữu mở miệng cũng nói không chừng, cũng không biết người khác có thể hay không để ý đến cháu ngoại trai.

Biện pháp tổng có thể nghĩ đến, kỳ thật có đôi khi, chỉ cần lá gan lớn đứng lên,, tiền vốn tổng có thể có xoay sở, các loại con đường.

Thậm chí Lăng Thiên cũng đã nghĩ tốt lắm, nếu thật sự không có dựa theo y dự đoán, vay tiền cũng không sao, dù sao y rất nhanh có thể còn. Bất quá, điều kiện tiên quyết cũng là thoát ly Lăng gia, thoát ly phụ thân chương khống mới hảo.

Chính là không tới, một bước cuối cùng, Lăng Thiên luôn không nghĩ đi đến cái loại hoàn cảnh này, y luôn luôn đối loại sinh hoạt này kính sợ, tổng cảm thấy nếu trong nhất thời phóng túng dục vọng của mình, có khả năng không tìm được lí do phóng túng thêm lần nữa. Mà y tại thế giới này lẻ loi một mình, thực sa đọa đến cái loại hoàn cảnh này, chỉ sợ cũng không ai sẽ vươn tay kéo y một phen, cho nên vẫn là chính mình tương đối hảo một chút.

29. Chương 29: Biến Hóa

Sự tình đích xác không có dựa theo Lăng Thiên hy vọng phát triển như vậy, ít nhất hiện tại Lăng Phong giao cho y trương tạp, này cũng không phải cái đã từng giao.

Lăng Thiên mấy ngày này cũng chỉ còn chờ Lăng Phong chính mình phát hiện chuyện muốn cho y tiền này, mà là bắt đầu tại trên mạng mua điểm vật nhỏ, tỷ như có một thực tiểu bồn hoa cây tiên nhân cầu, y đem cây tiên nhân cầu bằng bàn tay đặt ở đầu giường của mình, so với bồn ở cửa sổ lai bồn nhỏ thiệt nhiều thiệt nhiều, hơn nữa phương tiện bãi phóng. Y lựa chọn chính là khoái đưa tới nhà, y biết, phụ thân sẽ biết.

Này chính là một chút tiểu tiểu tâm cơ, có ai sẽ nghĩ tới, y cư nhiên tại dùng phương thức này hướng phụ thân của y đòi tiền? Phụ thân của y cũng không nghĩ ra đi?

Nhưng sự thật chứng minh, kỳ thật rất hữu dụng.

Này không phải, sáng ngày thứ hai có đồ đưa tới, như thường ngày nhất dạng vào thư phòng, không đợi y ngồi vững vàng, đã bị phụ thân gọi vào bên người, cho y trương tạp.

Cùng chi phiếu dĩ vãng gặp qua đều có chút bất đồng, bộ dáng thoát nhìn tinh xảo rất nhiều, vừa thấy đã cảm thấy rất có cấp bậc, so với trương tạp thượng nhất thể kia cảm giác có cấp bậc hơn. Tính cả tạp đồng thời còn có một cái hộp nhỏ đóng gói tinh mỹ, tạp để lại trong hòm, giống một cái quà tặng đóng gói tinh mỹ.

Mà trên thực tế, Lăng Thiên hoàn toàn không biết, trương tạp này là Lăng Phong tại có cái này ý tưởng sau, cùng ngày khiến cho người đi ngân hàng mở tạp, là rất nhiều chi phiếu của hắn trong tối thường dùng trương tạp kia trả tiền.

Lý do phụ thân không có dùng tiền tiêu vật thượng nhất thể, mà là thay đổi một loại thuyết pháp: “Đây là phó tạp của ba ba, tiểu thiên muốn mua cái gì sẽ theo liền dùng. Nếu muốn đi ra ngoài mua đồ nói, nhớ rõ muốn dẫn bề trên theo.”

Ánh mắt cùng thanh âm Lăng Phong trước sau như một nhu hòa, nhưng là Lăng Thiên nhưng không có phát hiện bên trong dần dần ẩn hàm chân thực.

Y tuy rằng tuổi còn nhỏ cũng đã tại trong xã hội lăn đánh, nhưng là lại chung quy không có hoàn toàn tiến vào xã hội, cái thân phận học sinh này, mặc kệ là tại chỗ nào, tổng sẽ có chút tiện lợi, cho dù là làm thêm.

Cho nên, trình độ sát ngôn quan sắc Lăng Phong, nhiều nhất cùng người bình thường nhất dạng, trọng sinh tới nay ngẫu nhiên vượt xa người thường phát huy cũng bất quá là phóng rất nhiều tâm tư tại mặt trên phụ thân của y thôi.

Đối với Lăng Phong cấp tạp, Lăng Thiên cũng không có chối từ, chính là hơi tác chần chờ liền nhận lấy, thượng nhất thể y cho dù không nghĩ hoa trương tạp kia, tại thời điểm phụ thân giao cho y cũng không có chối từ, chính là bắt được trên tay không có cử động nữa quá thôi.

Mà y tiểu tiểu chần chờ, nhưng cũng chính là kinh ngạc đối thượng nhất thể bất đồng thôi. Y nhớ rõ rất rõ ràng, thượng nhất thể phụ thân của y nhưng chưa từng có đề cập qua nhượng y đi ra ngoài mua đồ, hận không thể bản thân y cũng vĩnh viễn đều an phận theo ý nghĩ của hắn đi, đừng nói gì đến phó tạp linh tinh, càng là không có phát sinh quá.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Lăng Thiên có chút không tư vị, nói không rõ là cái cảm giác gì.

Trọng sinh một lần, có một số việc thay đổi, có một số việc không thay đổi.

Nhưng là, hiện tại thay đổi, đối y cũng là chỉ có chỗ tốt.

Bất quá Lăng Thiên cũng không có rối rắm lâu lắm, không nghĩ ra y cũng không muốn lại đi suy nghĩ, phó tạp tuy rằng so trương tạp thượng nhất thể kia, tiền nhiều hơn nhiều lắm, nhưng là nhưng cũng thiếu rất nhiều tự do.

Nếu vẫn là trương tạp thượng nhất thể kia, phụ thân có khả năng sẽ nắm giữ tài chính chảy về phía, nhưng khả năng lớn hơn nữa cũng là sẽ không chú ý.

Nhưng là phó tạp liền không nhất dạng, lại là thứ phụ thân thường dùng, chỉ cần một chút kim ngạch hơi chút lớn, chỉ sợ đều sẽ có thông tri đến hòm thư hoặc di động phụ thân đi?

Có chỗ hỏng, chỗ tốt nhưng cũng không ít, ít nhất mười vạn đôla lại thật là chút lòng thành.

Trên mạng tuần tra một chút kia ngạch tổng trương tạp, một trường xuyên con số ngược lại nhượng Lăng Thiên không cảm giác quá lớn. Là tiền y vĩnh viễn cũng kiếm không được, hiện giờ đặt ở trên tay y tùy tiện hoa, thật đúng là nhượng hắn có chút đỡ khóc đỡ cười.

Nếu phụ thân ngay từ đầu tính toán không phải muốn đặt y ở nguy hiểm, mà còn không có cướp đoạt y làm một người độc lập tồn tại, mà không phải thể thân người khác nói, y có lẽ còn thật không nỡ đi rồi.

Cho dù phụ thân không cấp tình thương của cha y muốn hòa thân tình, nhưng là nhưng cũng có thể cho y ổn định sinh hoạt giàu có lại thoải mái.

Nhưng là rất nhiều chuyện đều không có nếu, hiện giờ cho dù phụ thân không có cái loại ý tưởng nguy hiểm này, y chỉ sợ cũng không dám tái gốc đi xuống, người thừa kế Lăng thị tương lai chính là một cái tên dám giết người đâu!

Lăng Thiên thật sự tưởng không rõ, giết nữ nhân kia, đối Lăng Vân Thiên sinh hoạt, có cái ảnh hưởng gì. Mà y là tư sinh tử, cũng là thật đối hắn có ảnh hưởng.

Lăng Phong gần đây có chút phiền lòng, những tay chân trong công ty của con lớn nhất hiện giờ cũng đều có manh mối.

Nếu Lăng Vân Thiên hiện giờ hảo hảo nói, Lăng Phong chỉ sợ hận không thể hảo hảo trừu hấn nhất đốn, hảo hảo giáo dạy hấn cái gì nên làm, cái gì không nên làm, người nào nên tin tưởng, người nào không nên tin tưởng!

Nhưng là mỗi lần khởi loại này xúc động, rồi lại nghĩ đến con lớn nhất nằm ở trên giường bệnh bộ dáng không hề hay biết, tiêu tan tức giận với con lớn nhất không ít, nhưng là đã có chuyển hóa lửa giận đối những người đó.

Lăng Vân Thiên có mẹ Trần, Trần gia lúc trước coi như là một cái thế lực không nhỏ, nếu không lúc trước cho dù mẹ hấn thật sự mang thai hấn, cũng luân không hơn là đám hỏi chính trị.

Hấn hiện giờ còn nhớ rõ khuất nhục lúc trước kia bị buộc cưới vợ sinh tử cảm, cha mẹ hấn hấn cho dù trong lòng trách cứ cũng vô pháp nói cái gì, dù sao cha mẹ hảo mặt mũi là môn hấn không quá mức bạc tình, hơn nữa hai bên cố tình tác hợp.

Thậm chí bởi vì chuyện này, hấn có gần mười năm thời gian không cùng cha mẹ đồng thời sinh hoạt, hàng năm cũng chỉ thấy mặt hai ba lần, bắt đầu là bởi vì niên thiếu khinh cuồng trong lòng khó chịu, sau lại đã muốn buông xuống, nhưng cũng dưỡng thành cái loại thói quen này.

Nhưng là Trần gia kia một đà sẽ không tốt vận như vậy!

Thiết kế hấn, còn nhượng hấn không thể không đem nữ nhi Trần gia lấy về nhà, thật lấy Vì hấn tuổi còn nhỏ, có thể dẫn đo trụ sao?

Có lẽ nữ nhân kia đích thật là thích hấn, nhưng là Trần gia cùng Lăng thị đám hỏi mục đích lại một chút cũng không thuần khiết như vậy.

Trần gia lúc ấy là từ nước ngoài chuyển trở về, mà ở quốc nội thế lực Lăng thị khổng lồ chính là ô dù tốt nhất cùng đá đập chân. Lúc ấy Lăng thị tuy rằng đã muốn ở quốc nội dừng bước, nhưng là nước ngoài cũng không có thiếu tha liên không có biết rõ ràng.

Nếu nhượng Trần gia nương tay Lăng thị bình an vượt qua, chỉ sợ người ta cũng sẽ không mang ơn liền thực an phận thủ thường, ý đồ lúc trước thuận tay đem Lăng thị quốc nội còn không có địa vị hiện giờ nuốt vào lấy tăng cường thực lực sự tình, hẳn cũng không tưởng nhắc lại.

Mẫu thân Lăng Vân Thiên tử, cùng Lăng Phong nói có quan hệ liền có quan hệ, nói không quan hệ cũng không quan hệ.

Hắn chính là tại thời điểm Trần gia hướng lăng thị vươn tay, trực tiếp hạ mũ không chỉ có đem móng vuốt bọn họ bấm, còn thuận tay trực tiếp đem Trần gia hủy đi.

Hắn chưa từng giấu diếm quá, hắn chờ cơ hội này chờ đã lâu rồi, chẳng sợ đối với thê tử đã muốn mang thai sắp sanh cái gọi là gì, hắn cũng minh xác nói bọn họ tất nhiên muốn ly hôn, thời gian hắn nhẫn nại đã muốn đầy đủ lâu.

Về phần nữ nhân kia không trụ một thi hai mệnh, hắn cũng không có biện pháp, có thể ở đêm trước hiệp nghị ly hôn cũ thái nẩy mầm, cho rằng lần thứ hai hoài thượng hài tử liền có thể tìm người làm chủ như trước, thật sự là có chút quá mức khờ dại.

Hơn nữa nói thật, hắn còn thật không dám xác nhận hài tử trong bụng nữ nhân kia là của hắn. Tuy rằng, thời gian có lợi đứng lên, đích xác có thứ rượu hậu loạn tính, nhưng là ai có thể cam đoan đây không phải là hắn cái thê tử kia lại một lần nữa tính kế?

Kết hôn nhiều năm, hắn căn bản đối với nàng hoàn toàn nói không dậy nổi hưng trí, hai người giao lưu trên cơ bản không có, sinh hoạt càng là ít ỏi không có mấy, nữ nhân kia tịch mịch khó nhẹn kỳ thật cũng không gì đáng trách.

Mặc dù là hắn trên danh nghĩa là thê tử, nhưng là hắn không thấy bị cấm sừng chỉ có một loại tâm tính không hề gì.

Hắn không là người tốt hắn thừa nhận, cho nên hắn cho tới bây giờ đề có ân báo ân có cừ oán báo thù. Mỉm cười xóa loại chuyện cừ oán này, cũng muốn chờ hắn trả thù rồi nhắc lại, loại miễn ân cừ này mới công bằng không phải sao?

30. Chương 30: Gặp Gỡ

Trong lòng Lăng Phong những việc xảy ra với trần gia, hắn từ khi Trần gia suy tàn, sẽ quên luôn.

Chính là điều qua gần đây năm, cư nhiên còn có chút người chưa từ bỏ ý định tưởng muốn thế nào, lúc trước Trần gia cường thịnh cũng chưa chơi hắn được, hiện giờ đã hoàn toàn không tồn tại nữa, cư nhiên còn muốn từ trong tay hắn lao những thứ gì sao?

Càng không thể tha thứ cũng là đem chủ ý đánh tới trên người con của hắn, càng làm cho hắn sinh khí là con của hắn thật sao có chút bộ dáng tâm động!

Hắn có thể đối những người đó thủ hạ không lưu tình chút nào, nhưng là đối nhi tử, cũng là điều có một bộ nguyên tắc khác, hơn nữa đứa con trai này trừ bỏ lần này ở ngoài, trên cơ bản chưa bao giờ nhượng hắn thất vọng quá.

Nếu đặt ở thời điểm con lớn nhất mới vừa sinh ra, có lẽ hắn cũng sẽ không khó xử như vậy, không có thiếu nợ, cho dù là quan hệ phụ tử, Lăng Phong vẫn luôn cảm thấy như vậy, cho nên hắn cho rằng hắn đối Lăng Thiên kỳ thật thật sao không bao nhiêu tình cảm phụ tử, trong thời gian ngắn cũng sinh ra không bao nhiêu tình cảm phụ tử.

Mà Lăng Vân Thiên lại đích đích xác xác là nhi tử hắc nuôi lớn, chung quy là con hắc.

Cho dù con của hắc thực bị ma quỷ ám ảnh, hắc hiện giờ cũng còn thật đối nhi tử không hạ nổi nhãn tâm.

Bất quá, Lăng Phong cũng còn có chút tự tin, cho dù con của hắc thật sự bị ma quỷ ám ảnh, hắc cũng có thể đem người bài chính.

Có chút thủ đoạn, hắc không để ý dùng đến trên người nhi tử, chỉ cần kết quả cuối cùng là hảo, như vậy đủ rồi.

Lăng Phong ở bên kia vì con lớn nhất phiền lòng, Lăng Thiên bên này được Lăng Phong hứa hẹn có thể đi ra ngoài, cũng đang tìm cách như thế nào đi ra ngoài một lần. Cho dù phía sau có người đi theo cũng được.

Nhưng là Lăng Thiên cũng rõ ràng, cái hứa hẹn có thể đi ra ngoài này, là có điểm mấu chốt.

Sau khi ra ngoài, cũng không phải y muốn làm cái gì cũng có thể làm, tuy rằng có thể đi nhiều địa phương, nhưng trên thực tế, như trước bị ngăn cách bởi đám người ở ngoài.

Chỉ sợ y nhiều lời nói với ai mấy câu, không đến trong chốc lát có thể rơi vào tay trong lỗ tai phụ thân đi, nếu phụ thân nguyện ý nghe.

Thượng thức chi phiếu, Lăng Thiên ngồi ở trên giường trầm tư, tương tặc cả đời kia, y không nguyện ý dùng tiền bên trong, cũng có chút không muốn làm cho phụ thân nghĩ nguyên nhân cho y trở nên kiêu xa là vì nó.

Có lẽ mười tám năm cô nhi sinh hoạt, đích xác nhượng tâm tư của y tương đối miễn cảm, sự tình gì đều thích nghĩ nhiều một ít, lòng tự trọng có đôi khi tương đối nặng, cho dù trọng sinh, này đó như trước tồn tại.

Chính là Lăng Thiên hiện giờ không đem thoải mái áp chế đi, những cũng có thể tạm thời xem nhẹ trong chốc lát, chờ y chân chính dự hỏa trùng sinh, lại đến suy xét vấn đề tính cách của y đi.

Quyết định chú ý, Lăng Thiên liền lựa chọn một cái thời điểm Lăng Phong không ở, tự giác mà cùng quản gia của phụ thân đánh tiếp đón, sau đó khiến người đi theo, ra cửa.

Lăng Thiên lần này đi ra, cũng không có làm cái gì sự tình gì, thậm chí liên mua đồ cũng không có mua cái gì, chính là đi dạo thương trường, một buổi chiều liền tính toán đi trở về. Rất nhiều chuyện phải có kiên nhẫn, muốn từ từ sẽ đến.

Y nghĩ trăm phương ngàn kế hoa tiền tài của Lăng Phong, nhượng bản thân y có đôi khi tìm lý do cho mình nhưng không thấy lý do gì thoải mái.

Nhưng là y hiện tại lại là đích xác yêu cầu, trong lòng so đo thật lâu sau, cuối cùng vẫn là thuyết phục tâm chính mình có chút không được tự nhiên.

Về sau có cơ hội nói, sẽ đem số tiền hiện tại mưu hoa này, trở về đi.

Trên đường trở về lái xe đi ngang qua một cái sạp báo, tâm tư Lăng Thiên một chuyển, liền phân phó lái xe đạo: " dừng xe."

Lái xe thực nghe lời đứng ở cách đó không xa.

Lăng Thiên cũng không phân phó bảo tiêu đi mua đồ, ngược lại là chính mình xuống xe, vài bước liền đi tới sạp báo, mua mấy quyển tạp chí tăng thêm trang ghi tên cùng điện thoại.

Sở dụng thời gian rất ngắn, mà đi theo bảo tiêu cũng đi theo xuống xe, nhưng cũng không bắt người bước đi đến trước mặt y. Cũng là bởi vì mấy ngày qua, Lăng Thiên cho hắc dưỡng thành thói quen, đứng ở nơi có thể kịp phản ứng rất nhanh, nhưng là cấp cho y lưu không gian nhất định.

Bảo tiêu nhìn Lăng Thiên ngay tại trong phạm vi tầm mắt hắc, tại địa phương hắc có thể kịp phản ứng rất nhanh, liền cũng mặc kệ cổ chủ có một chút không gian tư nhân, đây là quy tắc ngầm bảo tiêu thông nhận.

Lăng Thiên biết đến rất rõ ràng, Lăng Phong là tuyệt đối sẽ không phân phó bọn họ giám thị y, nhiều nhất sau khi trở về đánh cờ hiệu quan tâm nhi tử, hồi một chút y đã làm gì thôi.

Điện thoại tạp không lớn, đặt ở tạp chí cùng báo, không cần lo lắng.

Rất nhanh lên xe sau, Lăng Thiên liền nhượng lái xe trở về khai.

Trong lòng còn tại tinh tế mà cân nhắc sự tình sau này, lại đột nhiên cảm giác đến một cái phanh gấp, theo sát một cái va chạm cảm giác đánh úp lại, nhượng cái trán Lăng Thiên không có buộc dây an toàn lập tức khải cửa kính xe.

May mắn chính là, cái va chạm này cảm giác không mãnh liệt, cho nên cũng chỉ là khải một chút thôi.

Chờ thời điểm Lăng Thiên phục hồi lại tinh thần, liền thấy được người cùng y chiếc đầm xe, người kia đi xuống tới.

Trong nháy mắt, Lăng Thiên có chút hiểu được. An ổn ngồi trên xe, Lăng Thiên hoàn toàn không có ý tứ xuống xe đi xem.

Nhìn Trình Minh vừa xuống xe liền nhất phái phong độ giải thích, thập phần thật có lỗi thành khẩn nhận sai lại rụt rè, bộ dáng phong độ nhẹ nhàng nhượng lái xe cho dù muốn nói lời nói nặng, nhưng cũng theo bản năng thu liễm khó nghe nói.

Lăng Thiên cong cong khóe miệng, đoán Trình Minh đây là muốn làm cái gì, muốn nhìn một chút nhĩ tử Lăng Phong rốt cuộc bộ dáng gì nữa sao?

Ngoài cửa sổ xe, lái xe có chút khó khăn ngăn đón Trình Minh, nhưng là Trình Minh lại kiên trì đã đi tới, tại ngoài cửa sổ xe, tươi cười chân thành, mắt hàm xin lỗi, thành khẩn giải thích: “Vị tiên sinh này, thật sự thật xin lỗi, thời điểm vừa mới quẹo vào tiếp cái điện thoại, đụng vào ngài, có cái gì tổn thất, ta một mình gánh chịu. Nếu không chê nói, liền từ tạ hạ làm ông chủ, tán gẫu biểu xin lỗi.”

Nếu không có Lăng Thiên sớm có đoán, thật sự rất khó tin tưởng, tư thái chân thành như vậy cư nhiên là giả trang, quả nhiên, thương nhân buôn bán, bọn chúng đều là diễn viên Ưu tú.

Thăm nghĩ khiếm mồi ăn cơm là giả, chỉ sợ muốn nhìn một chút khuôn mặt này mới là thật đi?

Như hấn mong muốn có ngại chi?

Quay cửa kính xe xuống, trên mặt Lăng Thiên vẫn như cũ mang theo kính râm, sắc mặt bình thản, khóe miệng hơi hơi có chút ý cười, đối trình nói rõ đạo: “Không cần, giải thích coi như xong.” Thanh âm bình thản nói xong, thuận tay tháo xuống kính râm, ánh mắt cười như không cười nhìn Trình Minh.

Trong nháy mắt, liền Trình Minh thiếu chút nữa đều hoài nghi mình điều tra, hấn vẫn cảm thấy cho dù Lăng Văn Thiên không là bộ dáng kiêu ngạo lăng người, cũng nên là mười phần ngạo khí mới là.

Chính là này bình thản bộ dáng...

Trình Minh nhìn Lăng Thiên lộ ra mặt, ánh mắt chợt lóe, giống như thực tự nhiên giải thích lần thứ hai, ánh mắt tự nhiên mà vậy từ nhìn thẳng ánh mắt y rời đi.

Lăng Thiên ở trong lòng sờ sờ cảm, nghĩ đến cái cữu cữu này chỉ sợ là có chút chột dạ đi, cũng không dám kỹ càng tỉ mỉ nhìn mặt y, cũng không biết là sợ che dấu không trụ bản thân hấn chán ghét có ánh mắt cừu hận đâu? Vẫn là đối hành vi lúc trước mua người giết người có chút chột dạ đâu?

Mặc kệ là loại nào, ngược lại nhượng hành vi y cố bỏ kính uống phí.

Bất quá, y cũng không nghĩ quá Trình Minh có thể nhận ra y đến, cũng bất quá chính là đột nhiên tò mò thử xem người khác nói huyết thống cảm ứng có phải tồn tại hay không thôi.

Nếu y nhớ rõ không tồi, ảnh chụp thượng nữ nhân kia, còn thật không bao nhiêu địa phương giống nhau.

Đang định tái nói cái gì đó, điện thoại Lăng Thiên vang lên, tiếp đứng lên vừa thấy là phụ thân: “Uy, ba ba.”

31. Chương 31: Ý Khó Nhận Xét

Đang định tái nói cái gì đó, điện thoại Lăng Thiên vang lên, tiếp đứng lên vừa thấy là phụ thân: “Uy, ba ba.”

“Tiểu thiên ở nơi nào đâu? Thời gian này còn không có về nhà, ba ba thực lo lắng đâu.” thanh âm Lăng Phong ôn nhu nói xong, áp lực quá phận khiến y phiền táo tâm tình.

Vừa về tới nhà không có nhìn đến tiểu nhi tử, nhưng thói quen mấy ngày này hồi gia có thể nhìn đến tiểu nhi tử, trong lòng Lăng Phong hơi có chút khó chịu, đợi nửa giờ như trước không thấy Lăng Thiên trở về, trong lòng liền dâng lên một ít phiền táo. Hơn nữa hắn mới ở trong công ty phát hiện chuyện này, tâm tình phiền táo lũy thừa bay lên không ngừng.

“Chính trên đường về nhà, ra điểm ngoài ý muốn, rất nhanh có thể đi trở về.” Lăng Thiên cười cười, ngữ khí bình tĩnh, lại có thể dễ dàng nhượng phiền táo của Lăng Phong hơi giải.

Lăng Phong chỉ nghe thanh âm Lăng Thiên, liền giống như có thể tưởng tượng được đến Lăng Thiên một đầu điện thoại nhẹ nhàng mỉm cười.

Bất quá lại vừa nghe ra ngoài ý muốn, Lăng Phong liền nhíu mày hỏi: “Xảy ra chuyện gì, có nghiêm trọng không, ba ba đi qua nhìn xem sao?”

Lăng Thiên mang kính râm, đối với bên ngoài Trình Minh khoát tay áo, nở nụ cười xin lỗi, sau đó liền dâng lên cửa kính xe: “Trên đường có người không cẩn thận đánh lên xe, không đại sự gì, ta rất nhanh có thể trở lại, không cần ba ba hao tâm tổn trí.”

Ý bảo lái xe lên xe, trở về, lái xe nhìn đầu xe bị chàng thương, có chút khó chịu, nhưng là tiểu lão bản đều không nói gì, hắn tự nhiên cũng không hảo nói cái gì nữa.

Trong điện thoại, Lăng Phong lại dặn dò vài câu, liền treo lên điện thoại.

Lăng Thiên ngồi ở trong xe, nghĩ Trình Minh bị để qua phía sau, vẻ mặt có chút phức tạp nhu nhu mày.

Y kỳ thật cũng không biết nên như thế nào định nghĩa Trình Minh, thậm chí cũng không biết nên làm như thế nào, y biết Trình Minh nên vì mẹ củay báo thù nhưng sẽ không thành công.

Không, phải nói thượng nhất thế là không có thành công, nhưng lại bồi thượng tánh mạng của mình.

Cả đời này cho dù y tiên tri giác ngộ, nhưng y lại như trước không có đạo lý đi ngăn trở Trình Minh báo thù, nhưng nếu mặc kệ Trình Minh tiếp tục đi xuống, chỉ sợ sẽ đi vào vận mệnh thượng nhất thế.

Nói thật, Lăng Thiên thật sự không biết là y nên không để ý sự tình còn loạn mua đơn thuốc, trong lòng chung quy vẫn là có chút hậm hực cảm, lái đi không được.

Y không là tảng đá, chính là nên liên tiếp máu duyên thân tình của hắn, mười tám năm cô nhi sinh hoạt lại làm cho loại thân mật này có liên hệ giống như đường thẳng song song, rõ ràng phân minh, thậm chí liên nhân quả lúc ban đầu đều có thể tính rõ ràng, thật sự không có địa phương đáng giá để khen.

Y thật không có cái gì gọi thánh mẫu tâm địa, càng không có lòng dạ lấy ơn báo oán, y không có trách sinh mẹ của y tại làm cái loại này sau đó đem y vứt bỏ, nhập cừu, dĩ nhiên là bởi vì thật sự đối nàng đã muốn không ôm bất cứ hy vọng nào, coi là người xa lạ, nhắc tới người này cũng chưa cái gì cảm giác, càng không nói đến cái gì thiên tính mẫu tử trời sinh

Nghĩ đến cô nhi viện, Lăng Thiên không từ mỉm cười tự giễu, may mà y không có dưỡng thành tâm tính hận đời, nếu không nói, y hiện tại chỉ sợ muốn trăm phương ngàn kế nhượng người đã từng vứt bỏ y, thực xin lỗi y trả giá đại giới mới đúng đi?

Cho nên đệ đệ nữ nhân kia, y vì sao phải vội vàng đi liên lụy?

Người khác tỷ đệ tình thâm, cùng y có quan hệ gì?

Trong mắt Lăng Thiên không tự giác toát ra một loại đậm đặc, cuộc đời này có lẽ đã định trước thân tình thiếu hụt đi.

Vậy mong muốn lại như thế nào?

— nhưng chung quy, vẫn là ý khó nghĩ ...

Nhìn chiếc xe kia đi xa, Trình Minh trở lại xe của hắn, nhắm mắt lại, trước mắt lại hiện lên mặt tỷ tỷ của hắn, cái tiểu tử kia bởi vì chuyện cũ năm xưa đã đem tỷ tỷ của hắn đưa vào chỗ chết, lại quá đến tiêu dao như vậy, nhưng hắn có thể nào an lòng?

Một lần không đánh chết hắn, vậy lại đến một lần, hắn cũng không tin, người kia liên mỗi lần đều có vận khí tốt như vậy.

Chính là Trình Minh cũng có chút nghi hoặc, vì cái gì cảm thấy Lăng Vân Thiên cùng tư liệu không giống?

Nhắm mắt trầm tư một chút, Trình Minh nghĩ tới, kiểu tóc cùng phong cách mặc quần áo cũng không nhất dạng!

Có lẽ là nguyên nhân này đi?

Vươn tay cầm lấy một phần tư liệu trên xe kia, trở mình đến ảnh chụp Lăng Vân Thiên thượng nhìn thoáng qua, Trình Minh vẫn là cảm thấy, ảnh chụp người này tổng cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

Ngón tay sờ thượng ánh mắt thượng người nọ, che khuất, mới nhìn địa phương còn lại.

Trước khi Lăng Thiên tháo xuống kính râm, Trình Minh còn cẩn thận nhìn vài lần, nhưng là thời điểm cùng ánh mắt khi tháo xuống kính râm giao nhau, hắn lại không tự chủ được dời ánh mắt, cho nên Trình Minh nhìn khuôn mặt Lăng Thiên ấn tượng không sâu, ngược lại là đối thời điểm y mang theo kính râm ấn tượng tương đối khắc sâu.

Hiện giờ nhìn ảnh chụp che ánh mắt cùng người vừa nãy hắn mới nhắm hai mắt lại.

Tỷ tỷ của hắn vì hắn trả giá nhiều lắm, hắn làm không thể giả bộ chẳng quan tâm cái chết của tỷ tỷ của hắn, không thể coi như không biết, đã biết không đi trả thù, như vậy hắn liên đi ngủ cũng không kiên định.

Liên tiếp nhiều ngày mất ngủ đã nhưng tinh thần hắn buộc chặt tới cực điểm, hắn cho rằng Lăng Vân Thiên chết hắn có thể hơi chút an lòng một chút.

Trên thực tế, nhưng là tâm hắn không an vài ngày, Lăng Vân Thiên cư nhiên lại xuất hiện, giống như cái gì cũng chưa phát sinh quá nhất dạng, trở thành ma trong tâm của hắn.

Hắn thậm chí đều phải hoài nghi trước hắn mua sát thủ đối Lăng Vân Thiên ra tay, bất quá là tình cảnh hắn tưởng tượng ra tới.

Lăng Thiên mới vừa trở lại Lăng trạch, liền nhìn đến Lăng Phong ngồi ở trên ghế sa lông phòng khách. Lăng Phong sẽ ngồi ở phòng khách xem tv, trong ấn tượng của Lăng Thiên phi thường hiếm thấy.

Thời điểm thượng nhất thế, TV trong phòng khách trên cơ bản chính là bài trí, sô pha cũng không thấy có người ngồi, kết nối với nhất thế hắn đều rất ít dùng, vội vàng như thế nào lại hảo hảo biểu hiện bái.

Hiện giờ thấy, chỉ cảm thấy buồn cười. Về phần sao? Không phải là đi ra ngoài trong chốc lát, còn chưa tới thời điểm y chân chính thoát ly chuỗi khổng của hắn đâu.

“Tiểu thiên không có việc gì đi? Ra tai nạn xe cộ tại sao có thể không cùng ba ba nói đi? Là muốn nhưng ta lo lắng sao?” Lăng Phong nhận được hội báo tin ngắn bảo tiêu đánh tới, mới biết được không cần thận dụng phải xe trong miệng tiểu nhi tử, là xe kia dụng phải tiểu nhi tử, mà không phải những thứ tùy tiện khác.

Tuy rằng biết rõ chuyện gì thỉnh đều không có, hãy để cho hắn không tự chủ được lo lắng.

Liên bản thân hắn đều không có phát hiện, trong lòng hắn phiền táo lo lắng, đã muốn vượt qua phạm trù nên có với một cái tâm mặc.

Thậm chí cũng không có nhận thấy được, lo lắng trước tiên, một chút đều không có tạp biệt đồ vật trộn lẫn.

Đôi khi, người diễn kịch quá mức nói, sẽ ngay cả mình đều lừa, thấy không rõ nội tâm chân chính của chính mình.

Hoặc là nói, cố ý xem nhẹ chân thực tâm tình.

“Nào có xảy ra tai nạn xe, bất quá là không cẩn thận đánh lên, không có một người có việc, hơn nữa thái độ người nọ giải thích thực thành khẩn, thoát nhìn cũng rất quen thuộc, cũng không có truy cứu.” Lăng Thiên bất động thanh sắc nói, cũng không có hỏi phụ thân là làm thế nào biết.

Đối phụ thân lo lắng cũng không để ở trong lòng, dù sao từ trên bản chất lại nói tiếp, Trình Minh cũng không chính là người ba ba muốn lừa đầu tiên sao?

Chính là không biết, ba ba hiện giờ có hay không nhận thấy mẫu thân chết cùng Lăng Vân Thiên có quan hệ không.

Y chỉ biết là, thượng nhất thế Lăng Phong là không biết, ít nhất tại thời điểm y bị trói giá đều không có hướng cái phương hướng này nghĩ qua.

Hắn là thẳng khi y bị trói, mới đã điều tra xong thân phận Trình Minh cùng với nguyên nhân nhằm vào Lăng Vân Thiên.

Nếu không, có lẽ y cũng vô tác dụng

32. Chương 32

Lăng Phong ở nghe xong Lăng Thiên nói, liền nghiêm túc điều tra người kia chàng xe con của hắn, kết quả điều tra đến điều tra đi, cùng lần trước tin tức điều tra mẫu thân tiểu nhi tử điều tra đến đồng thời. Loại trình độ trùng hợp này, nhượng Lăng Phong đều khó tránh khỏi ở trong lòng nói một tiếng thật trùng hợp.

Bất quá trong lòng Lăng Phong cũng là có chút khó chịu, nếu hắn nhớ không lầm, tiểu nhi tử cho tới bây giờ chỉ sợ cũng chỉ thấy quá nữ ảnh chụp nhân sinh kia một lần, hắn cấp nhìn, kết quả tiểu thiên liền nhớ kỹ diện mạo nữ nhân kia?

Nếu không có một cái Trình minh không biết địa phương nào chui ra tới, cũng có thể nhượng Lăng Thiên nhìn ra quen thuộc?

Mà sự thật mặc dù không bằng Lăng Phong suy nghĩ như vậy, nhưng cũng kém không xa, Lăng Thiên tuy rằng không ngừng nói gặp qua ảnh chụp một lần, nhưng là cũng chỉ gặp qua hai lần thôi.

Nhưng là diện mạo nữ nhân kia, lại tại lần đầu tiên thấy sau, cũng khắc sâu ở trong đầu của y.

Đối với mẫu thân tiểu nhi tử, Lăng Phong là theo vị trí hắn ở trong lòng tiểu nhi tử hắn chiếm cứ phía sau, càng ngày càng bất mãn.

Lúc trước nàng làm sự tình thiếu đạo đức kia, Lăng Phong cũng từ ngay từ đầu không có gì cảm tưởng đến vạn phần bất mãn hiện tại, kỳ tâm mạch lạc bản thân hắn đều không có minh xác nhận thấy được.

Chính là nhìn điều tra tư liệu cười lạnh một tiếng nói: ” tiền Lăng Phong ta là tốt lấy như vậy sao?”

Một bàn tay vỗ vào tư liệu tập đoàn trình thiên điều tra kỹ càng tỉ mỉ, cầm tiền không nên lấy, nên liền bản mang lợi nhỏ ra.

Nhìn thời gian, nhìn nhìn lại văn kiện trên tay đã muốn xử lý không sai biệt lắm, Lăng Phong đang định như thường ngày nhất dạng, về nhà.

Nhưng là ngay tại thời điểm hắn có loại này ý đồ, thanh âm gõ cửa vang lên.

“Tiến vào!” Lăng Phong phân phó nói.

Môi nhẹ mân, khuôn mặt bình thản, đây mới là thần thái Lăng Phong có.

“Lăng tổng, đêm nay Thường phu nhân về nước tổ chức tiệc tối từ thiện yêu cầu ngài tham dự, hôm trước ngài đã muốn hồi phục tiếp thu mời.”

Bí thư đẩy cửa tiến vào, vừa thấy bộ dáng đại BOSS, bỏ qua chính là tư thế muốn đi rồi, vội vàng nhắc nhở hành trình an bài.

May mắn nàng để ngừa vạn nhất tới nhắc tỉnh một lần, nếu không không chắc chắn tiệc tối đêm nay còn muốn bệnh loét mũi.

Tuy rằng không cần thiết cũng không tổn thất, nhưng là lấy xử thế của BOSS khi giao du, qua đi khẳng định sẽ trách cứ nàng không có nói.

Dù sao nàng làm bí thư, vốn là nên chú ý điều này.

Tay Lăng Phong đặt ở cà- vạt dừng một chút, mày hơi hơi nhăn một chút, này mới nhớ tới chuyện này.

Không nói, nếu đã muốn đáp ứng rồi, tự nhiên là muốn đi.

Bất quá, vấn đề mang bạn gái, lại làm cho Lăng Phong có chút đau đầu.

Không nghĩ không biết, tưởng tượng mới phát hiện, hắn thậm chí có cả đoạn thời gian không tìm nữ nhân, ngẫu nhiên mấy lần, cũng chỉ là quay lại vội vàng, Nay đúng là trong lúc nhất thời không có chủ ý

Dĩ vãng, trên cơ bản chính là tìm nữ nhân lúc ấy quan hệ tương đối chặt chẽ sung cái số, hiện giờ nghĩ đến, cái nữ nhân họ Trương mang thai kia đúng là một cái cùng cuối cùng hắn liên hệ tương đối chặt chẽ.

Lăng Phong phát hiện, tự sau nàng, hắn thế nhưng cũng dần dần thói quen bên người không cái nữ nhân.

Bỗng nhiên trước mắt liền xuất hiện hình ảnh tiểu nhi tử tọa ở trong phòng khách chờ hắn về nhà, khoe môi Lăng Phong nhếch lên liền hắn cũng không tự biết cười khê, trong lòng lại nghĩ, về nhà giáo nhi tử ngược lại so cùng những cái nữ nhân ở đồng thời càng có thể làm cho hắn có hưng trí một ít.

Lăng Phong tính toán tùy tiện tìm cái nữ nhân, đột nhiên cảm thấy kỳ thật tìm không tìm cũng không sao. Bất quá là cái vấn đề mặt mũi, đi qua không chắc chắn còn muốn cộng tiền cái bữa tối, quá phiền toái.

Liên cứ như vậy đi, thật sự không có ý nghĩa nói, cùng lắm thì lấy có đi sớm về sớm tốt lắm.

Đại đa số yến hội thương nghiệp đều sẽ đặt ở buổi tối cử hành, buổi tối gần nhất mọi người trên cơ bản đều có điểm nhàn rỗi thời gian, thứ hai đi, bản thân ban đêm liền mang theo điểm thần bí che lấp ý tứ hàm xúc.

Hơn nữa ngọn đèn mê ly, ăn uống linh đình, nhất phái quanh co khúc khuỷu, không thiếu được minh tinh làm đẹp cùng tránh không được đánh giá, đều nhượng tính chất yến hội, mang lên một chút sắc thái xa hoa lãng phí.

Mà đại đa số người tham gia loại yến hội này, dĩ nhiên tập mãi thành thói quen, chính như Lăng Phong.

Lăng Phong có khuôn mặt này cũng sớm đã thành một loại chứng minh, đại đa số địa phương, liên mời cũng không tất xuất đủ trình độ có thể đủ trực tiếp bị nghiêng đi vào.

Chỉ một ít địa phương lần đầu hoặc là rất ít tổ chức yến hội mới yêu cầu.

Bất quá, Lăng Phong cũng sẽ không để ý, vốn là nhất kiện sự tình khẩn yếu không quan hệ thôi.

Tựa như trận tiệc tối từ thiện này, nơi tổ chức chính là một gian hội sở Thường phu nhân mới mở, tiếp khách cùng nhóm bán hàng khó tránh khỏi có ý nghĩ khác.

Lăng Phong chính mình cũng không có để ý nhiều, tại thời gian tiếp khách khách khí mà lại kính ý, thời điểm đang định xuất ra mời hàm, mới phát hiện hắn nhất quán không có thói quen chính mình lấy mời hàm.

Cho tới nay phần lớn là đem mời hàm giao cho bạn gái, thời điểm yêu cầu cũng không cần chính mình động thủ, hiện giờ không có bạn gái, hắn lại cũng quên chính mình mang lên mời hàm.

Lập tức có chút sững sốt, trong lòng cảm thấy buồn cười, trên mặt cũng không khỏi mang xuất điểm bất đắc dĩ còn có hàm xúc ý tứ.

Lăng Phong vốn tính tìm cơ rời đi, hôm nay lại cũng chỉ là một mình đến hội sở, bảo tiêu bên người cái gì đều không có, chỉ một cái vấn đề không thể rời đi bên cạnh hắn, mà còn chỉ để ý hắn an toàn, thật sự là không thể không nói rất không khéo.

Đối với loại tình huống này, phục vụ sinh chung quanh tiếp khách, cũng không có một người lộ ra không đối về mặt. Ngược lại còn có người thực khách khí hỏi: “Nếu tiên sinh không phương tiện nói, có không báo tính danh cho ngài, bên này có thể giúp ngài liên hệ chủ sự phương, hoặc là tiên sinh cũng có thể chính mình liên hệ chủ sự phương.”

Dù sao nhìn khí chất Lăng Phong, cùng với chiếc xe kia hẳn mới vừa hạ, hơn nữa

Bên người cái bảo tiêu kia, bọn họ cũng có một loại ý tưởng trực tiếp thả người đi vào.

Bất quá có một số việc không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, mà chủ sự dẫn đo bát cơm bọn họ, vẫn là không cần quá mức tin tưởng trực giác chính mình tốt lắm.

Chỉ cần không đáng sai lầm lớn, thái độ khiêm tốn thành khẩn một ít, hẳn là cũng sẽ không có nguy hiểm mất chén cơm. Nhưng nếu thật là có một cái vạn nhất gì, đã có thể không là mất chén cơm đơn giản như vậy, không ai dám tự thả người đi vào?

Lăng Phong mi mao nhất thiêu, ngẫm lại cũng là, thời điểm đang muốn đào di động cấp Thường phu nhân gọi điện thoại, lại có người tới hiện trường.

“A? Đây không phải là lăng tể sao? Như thế nào hôm nay không mang bạn gái lại đây?”

Xuống xe đi tới chính là một trung niên mập mạp, bất quá người mặc dù béo, nhưng cũng xem như có bản lĩnh, mặc dù không bằng Lăng Phong trình tự, nhưng là khó được cũng là người này dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, thanh danh ngược lại có vẻ tốt.

Bất quá loại chuyện này, cũng không phải chắc hẳn phải như vậy, Lăng Phong nhưng cho tới bây giờ không biết là tiếp nhận một sạp nhà hẳn trong này, còn nhượng sạp này hoàn toàn biến thành chính mình, mà còn tùy tâm sở dục vẫn luôn khuếch trương, so với dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng dễ dàng bao nhiêu.

“Đỗ lão bản hôm nay cũng không mang sao? Không biết vị này bên người Đỗ lão bản chính là?” Lăng Phong không có nhớ lắm, người này chỉ có hai cái nữ nhi, cũng không nhi tử.

“Đây là khuyến tử Đỗ Ứng, ta đây là dẫn hẳn tới từng trải sao? Tiểu Ứng, tới gặp quá Lăng tể.” Đỗ lão bản mặt không đổi sắc nói.

“Lăng tể, ngài hảo.” Đỗ ứng có vẻ rất là thuận theo, ánh mắt lại mang chút co rúm lại, bất quá mặt ngoài lại một bộ cường giả bình tĩnh.

Đáy lòng Lăng Phong hơi chút có chút đếm, đây là tư sinh tử bên ngoài của Đỗ lão bản đi, bất quá Đỗ lão bản đến cái tuổi này, tiểu nữ nhi đều mười tám, cũng không lại có một đứa con trai, đến đích thật là nên nóng vội.

Lăng Phong hơi hơi gật gật đầu thuận miệng khen đến: “Đỗ công tử ngược lại nhất biểu nhân tài.”

Đỗ lão bản cũng lơ đãng, bất quá đáy lòng vẫn là hơi có chút cao hứng, liền cũng khen đến: “Chỗ nào chỗ nào, Lăng công tử mới là chân chính hổ phụ vô khuyến tử, tiểu nhi còn muốn nhiều hơn hướng Lăng công tử học tập đâu.”

Lăng Vân Thiên lúc ấy ra ngoài ý muốn thời điểm, còn thượng tin tức, cũng có không ít người lại tới an ủi, bất quá chờ Lăng Thiên cùng hẳn xuất hiện quá một lần sau, mọi người cũng đều cam chịu cũng không lo ngại.

Nếu Đỗ lão bản này biết Lăng Vân Thiên còn nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh nói, chỉ sợ cũng sẽ không tùy ý nói Lăng Vân Thiên.

Nhưng Lăng Phong muốn chính là cái hiệu quả này, tự nhiên lơ đãng.

“Vị này chính là lăng thị Lăng tể.” Đỗ lão bản lấy ra thiệp mời, sau đó cùng tiếp khách giới thiệu nói.

Tiếp khách không biết người, nhưng là Lăng thị cũng là như sấm bên tai, vội vàng nói khiêm đạo: “Thật xin lỗi, Lăng tiên sinh, bên trong thỉnh.”

“Không quan hệ.” Lăng Phong lơ đãng, cũng không cảm thấy đây là cái đại sự gì.

Vừa đi vào yến hội, hai phụ tử Đỗ lão bản liền thấy Thường phu nhân chính hướng đại môn khẩu mà đến. “Đỗ lão bản, đây là Lâm công tử đi, ngược lại nhất biểu nhân tài.” Cùng Đỗ lão bản hơi chút hàn huyên một câu, mới chuyển hướng Lăng Phong đạo: “Thật xin lỗi Lăng tổng, ta tiếp khách thất lễ xin lỗi người.”

Mắt mỉm cười ý, ngữ khí tùy ý, ngược lại chắc chắn Lăng Phong sẽ không để ý thái độ.

Thường phu nhân họ Thường, ly hôn lại không khiến người đổi tên họ, chỉ đem dòng họ phía trước phu nhân đổi thành chính mình họ.

Hiện giờ mới bốn mươi xuất đầu, so Lăng Phong cũng cùng lắm thì hai ba tuổi, tinh xảo trang dung hạ không biết là cái nhan sắc gì, nhưng liền này trang dung xem ra, cũng là nét mặt toả sáng, phong vận dư âm.

Hình thể hơi hơi phúc hậu, lại không mập, màu da nhuận bạch, lễ phục dạ hội thâm lam, gờ tay nhấc chân mang theo một cỗ khí chất, nghiêm túc tính khởi mị lực nói, cũng không thua với nữ tử tuổi trẻ.

Bất quá, có mới nói cũ, là đại đa số nam nhân tính chung thích gương mặt tuổi trẻ, Thường phu nhân sở dĩ ly hôn, cũng có liên quan. như thế

Có thể bởi vậy sạch sẽ lưu loát ly hôn, mà còn li hôn xong kinh doanh sự nghiệp của mình thuận lợi đủ đường, thực không nhiều lắm.

Mà Lăng Phong cùng Thường phu nhân coi như là quen biết cũ, thời điểm tuổi trẻ hai nhà coi như là từng có lui tới, đại học còn từng là đồng học.

So với những người khác đến, ngược lại nhiều vài phần giao tình ở bên trong, đó cũng là nguyên nhân hẳn hôm nay không thể không đến.

“Không có gì, ngược lại làm phiền Thường phu nhân hao tâm tổn trí.” Lăng Phong tự nhiên cũng nhìn ra Thường phu nhân vừa rồi hướng môn khẩu phương hướng đi, là vì chuyện của hắn, nghĩ đến là có người trước tiên tiến vào hỏi qua.

Thường phu nhân hé miệng mà cười, không lại nói cái này, ngược lại nói rằng: “Hôm nay lăng tổng không mang bạn gái đến a, không biết Lăng tổng có không hãnh diện, trở thành nam bạn của ta đêm nay đâu?”

Làm chủ sự tiệc tối từ thiện Thường phu nhân cũng yêu quý thanh danh chính mình, cũng là không có nam bạn đồng thời.

Lăng Phong có do dự, nhưng cuối cùng vẫn là thân sĩ phong độ hàng năm dưỡng thành chiếm thượng phong, miễn cưỡng áp chế trong vui lòng lòng không, ở mặt ngoài lại nhất phái chân thành tha thiết nói: “Vinh hạnh chi tới.”

33. Chương 33: Say Rượu

Lại một lần uyển cự ám chỉ bởi nữ nhân của hắn, Lăng Phong nhìn nhìn Thường phu nhân cách đó không xa đang tại chào hỏi khách khứa, bưng một chén rượu hướng góc đi đến.

Các trong góc phòng Hội trường đều có một ít sô pha bí ẩn linh tinh, lấy ý người nghỉ ngơi.

Lăng Phong không đổi ngồi ở một góc bị người phát hiện, âm nhạc bên tai nhột nhột truyền đến, cùng đại sảnh ồn ào hình thành đối lập. tiền mình

Khi hắn thư một hơi, tính toán hảo hảo thanh tịnh một chút thời điểm, đột nhiên phía sau truyền đến một thanh âm có chút áp lực: “Được rồi! Không là tất cả mọi người thích tiền của người! Ta chỉ nghĩ quá sinh hoạt trước kia!”

Lăng Phong nhíu mày, nhu nhu cái trán, đang định có phải hay không nên đổi cái địa phương, nhưng là lại có tình lần thứ hai vang lên chính là thanh âm Đỗ lão bản: “Trước kia sinh hoạt? Cùng cái kia lão sư tiểu

học quá mỗi ngày liên bán thịt đều phải tính toán tỉ mỉ sinh hoạt sao? Cho dù người nguyện ý, hẳn cũng không muốn người!”

Trong giọng nói không trụ lửa giận ẩn hàm tại bình tĩnh, thực lãnh ý không thông thường, cùng thái độ hẳn nhất quán bình thản khác biệt.

“... Người vì cái gì muốn tới phá hư ta sinh hoạt? Ta đi qua nhiều năm như vậy không có người làm phụ thân ta nhất dạng sống lại! Người dựa vào cái gì có thể đủ không để ý nguyện ý của ta mang ta đi Đồ gia, người dựa vào cái gì cảm thấy người hủy sinh hoạt của ta ta còn muốn bởi vì người có tiền mà đối với người mang ơn? Ta không hận người mặc kệ ta nhiều năm như vậy, ta căn bản không biết người, nhưng ta hận người buộc hẳn cùng ta đoạn tuyệt quan hệ, ta hận người!”

Ba! Tiếng Bạt tai truyền đến, nghe thấy thanh âm đều cảm thấy dùng sức thực lớn.

“Hắn thu dưỡng người, người cho hắn dưỡng lão chăm sóc người thân trước lúc lâm chung ta không ý kiến, ta có tiền, không kém hẳn kia một phần, chính là người trong lòng là tưởng như vậy sao? Hảo hảo hiểu rõ sở, nói cái gì nên, nói cái gì không nên nói, nếu không về sau cũng đừng tái kiến hắn.”

“Người đã nói, ta hôm nay với người đến, người khiến cho ta gặp hắn một lần!” Thanh âm vội vàng, ẩn ẩn mang theo yếu thế.

“Ta đổi ý!” thanh âm Đồ lão bản không nhanh không chậm vang lên, lại mang theo ý tứ hàm xúc từng bước ép sát.

Đồ công tử phục lại hạ giọng đạo: “Người vì cái gì nhất định phải tìm ta đâu? Người muốn huyết mạch kéo dài, mặc kệ là ông nghiệm anh nhi vẫn là cho nữ nhi người kén rể, cũng không làm ta sự, mặc kệ người Đồ gia phong cảnh vẫn là xuống dốc, đều cùng ta không quan hệ, vì cái gì nhất định phải đem ta kéo vào đến đâu? Ta không nguyện ý, ta không tình nguyện a ~!”

Áp lực trung mang theo khàn khàn, giống như đã muốn ở trong lòng ghen thật lâu, lại không hướng xuất phóng một ít liền muốn nứt vỡ nhất dạng.

Lăng Phong nắm chén rượu tay căng thẳng, không biết là không là bởi vì hôm nay ứng phó người nhiều lắm mà uống nhiều rượu, hẳn thậm chí có một loại ảo giác, vừa rồi những lời kia là thanh âm tiểu nhi tử.

Một hơi đem chén rượu uống hết, Lăng Phong có chút ngơ ngẩn, giống như nhìn thấy hình ảnh Lăng Thiên mất hàm oán hận chỉ trích hắn.

Mấy vấn đề này, nói thật, hẳn còn thật cho tới bây giờ không nghĩ qua.

Hiện giờ vấn đề lại đột ngột bãi ở trước mặt hắn, hẳn còn thật không dám tưởng nếu có chút một ngày Lăng Thiên đứng ở trước mặt hắn nói ra phen tình hình.

Hắn có lẽ thật sự đã muốn tại trên người tiểu nhi tử, phóng rất nhiều tâm tư, tại thời điểm hắn không biết, đã muốn thu không trở lại.

Thật lâu sau, Đồ lão bản mới nhẹ nhàng nói xong: “Người có nguyện ý hay không ta không thêm để ý, người chỉ cần nghe lời thì tốt rồi.”

Trong lúc nhất thời, ngược lại là Lăng Phong có chút g rét run, những lời này giống như hắn từng theo Lăng Thiên nói qua nhất dạng, cho dù không có, hẳn cũng tuyệt đối nghĩ như vậy quá.

Không từ có chút cười khổ, trong lòng phức tạp hàng vạn hàng nghìn, khoảng thời gian này một nhắm mắt liền giống như đều ở trước mặt tiểu nhi tử, hẳn còn thật may mắn Lăng Thiên không có như Đồ công tử, ở bên ngoài có ràng buộc.

Nếu không, có lẽ hôm nay nghe đến mấy cái này, chính là hắn đi?

Yến hội đại khái vẫn là thực viên mãn kết thúc, trừ bỏ Đồ công tử bởi vì có việc gấp không thể không rời đi trước ở ngoài.

Lăng Phong nhìn Đồ lão bản vẻ mặt tươi cười như trước, một chút thanh sắc cũng không lộ, ngược lại cười cười.

Thời điểm hạ bán trăng, Lăng Phong trong lòng bởi vì không cẩn thận nghe được những lời kia mà phóng điểm sự, mà bởi vì Thường phu nhân không luôn ở bên cạnh hắn, mà phác đi lên tìm tồn tại một ít nữ nhân, Lăng Phong ngược lại uống không ít rượu.

Tại về đến nhà trước, Lăng Phong là một chút cũng không cảm thấy hắn uống rượu.

Hắn thậm chí cảm thấy hắn lý trí đầu óc rõ ràng, so bình thường còn hơn.

Mà khi hắn bước vào phòng khách, thời điểm thấy Lăng Thiên ngồi trong phòng khách, Lăng Phong lại cảm thấy trạng thái hắn có điều.

Thường ngày, cho dù hắn ẩn ẩn cảm thấy bản thân hắn đối Lăng Thiên có chút ý tưởng, cũng đều là bị dễ dàng đặt ở ở sâu trong nội tâm, thậm chí hắn cảm thấy cái loại tâm tư này, cả đời cũng sẽ không xoay người.

Nhưng là hiện tại, đã có một cỗ xúc động, nhượng cái loại tâm tư này rõ ràng xuất hiện trong đầu của hắn.

Hắn cảm thấy đầu óc của hắn trước nay chưa có thanh tỉnh, nhưng hiện tại đắm chiêu suy nghĩ lại cùng tính cách hắn nhất quán cùng bội, hắn không phải không thừa nhận, hắn thật sự có điểm uống nhiều quá, tại nửa tỉnh nửa say.

Uống rượu sợ nhất không phải say, mà là nửa tỉnh nửa say.

Tại nửa tỉnh nửa say, dục vọng nhân tâm sẽ vô hạn phóng đại, đầu óc rõ ràng, trật tự phân minh, lại cổ tình không rõ.

“Tiểu thiên, ngươi trách ta sao?” vô giác đem những lời này thốt ra, Lăng Phong cảm thấy kinh ngạc trong miệng chính mình giống như không từ lời nói chính mình không thể khống chế, đồng thời lại rõ ràng biết, này đích thật là hắn muốn hỏi, chính là không nghĩ tới thật sự sẽ hỏi ra thôi.

Lăng Thiên kinh ngạc ngẩng đầu, lập tức cảm giác đến Lăng Phong không thích hợp.

Như thế nào đột nhiên hỏi cái này câu đâu? Tại thời điểm hôm nay mới chịu hỏi .

Trong ánh mắt Lăng Phong cũng không thấy bất luận cái dấu vết gì không tỉnh táo, ngược lại đôi mắt thâm thúy, bình tĩnh nhìn y, giống như muốn xem đến chỗ sâu trong nội tâm của y.

Lăng Thiên tưởng dời ánh mắt, lại bị Lăng Phong phát hiện vươn ra hai tay, cố chấp cố định đầu Lăng Thiên, bức bách y nhìn thẳng hắn.

Trong mắt không thấy mặt ngoài ôn hòa ngày xưa di động với, lộ ra một đôi con ngươi đen làm cho lòng người sợ hãi.

Lăng Thiên bình tĩnh tâm tính, tâm tư một chuyển dưới, không lộ nửa điểm chột dạ, chính là thuận nhiên kinh ngạc hỏi đạo: “Phụ thân làm sao vậy?”

Tuy rằng đã muốn cố gắng làm cho mình thân nhiên bình thường, nhưng là lại chưa phát giác ngôn ngữ của y lậu dấu vết.

Ánh mắt Lăng Phong biến đổi, cong lên khóe miệng, mang theo một tia lãnh đạm nói: “Kêu ba ba.”

Lăng Thiên cảm thấy có chút co rúm lại, nhưng trên mặt lại không có nửa điểm dấu vết nói một tiếng: “A, ba ba tại sao lại hỏi cái này câu, ta không là trước kia trả lời quá sao?”

Lăng Phong lúc này mới nhớ tới, trước kia hắn là hỏi qua Lăng Thiên những lời này, nhưng là hai người cũng không phải một cái ý tứ.

“Ta là hỏi ngươi, ba ba không hỏi ngươi có ý nguyện gì, đã đem ngươi mang về Lăng gia, ngươi trách ta sao?” Lăng Phong cố chấp hỏi, nửa tỉnh nửa say, cố chấp muốn một đáp án, không cho là không thêm để ý như trước, tự cho là trong lòng đều biết.

Lăng Thiên cảm thấy rung mạnh, ánh mắt lập tức mở to, vấn đề này quá đột nhiên, nhượng Lăng Thiên một chút cũng không dự liệu được, trong mắt kinh nghi cùng đề phòng lại thiếu chút nữa không kịp lập tức che lấp.

Vội vàng tránh thoát hai tay Lăng Phong, cúi đầu, hồi đáp: “Ba ba như thế nào sẽ nói như vậy, ... Tự nhiên sẽ không.”

Ánh mắt Lăng Phong nhíu lại, nhìn chăm chăm đỉnh đầu Lăng Thiên thật lâu không nói gì.

Lý trí quá phận, động tác lập tức cũng không quá phận của Lăng Thiên, nhận thấy được có lẽ hẳn lo lắng không phải bịa đặt.

“... Quái cũng không có dùng, đời này tiểu thiên liền đứng ở bên người ba ba đi, àn?” Lăng Phong bỗng nhiên cười rộ lên, mặc dù là ngữ khí nghi vấn, lại tự dưng mang ra chắc chắn ý tứ hàm xúc.

Lăng Thiên cúi đầu, khoe miệng xả xuất một cái ý cười châm chọc, y hiện tại cũng không muốn đoán Lăng Phong rốt cuộc muốn thế nào, nhảy ra đi, nhảy ra đoạn vận mệnh hí kịch này, hẳn liền thật sự giải thoát rồi.

“Ba ba nói cái gì đó? Ta như thế nào cũng không khả năng đứng ở bên người ba ba cả đời đi? Nam nhi muốn chí ở bốn phương.” Lăng Thiên ngẩng đầu, giống như nói giỡn giống nhau nói: “Bất quá nếu ba ba như vậy luyện tiếu ta, ta đây liền gắng gượng mà làm nhiều bồi ba ba tốt lắm.”

Y bỗng nhiên phát hiện, y cư nhiên không biết khi nào thì, đã muốn đối người nam nhân này khát vọng tiêu thất, đối với việc kỳ vọng mình được đến tình thương của cha tiêu thất, kết thân tình mong mỏi cũng đã biến mất.

Liền giống như bản thân y đã từng nói, có khi vận mệnh kiếp này, vốn cùng thân tình vô duyên.

“Là luyện tiếu tiểu thiên, rất muốn đem tiểu thiên khóa đứng lên đầu.” ngữ khí Lăng Phong thân mật tự nhiên, bình thường một chút cũng không giống có thể nói ra lời như thế, vừa không tinh thần thác loạn, cũng không phải ngữ khí nói giỡn, ngược lại mang theo ẩn ẩn nghiêm túc.

Cảm giác say của Lăng Phong hơi hơi tiêu tán một chút, mày lại co rút đau đớn đứng lên, tuy rằng không khó ngao, nhưng là nhưng cũng ẩn ẩn đem đầu óc hẳn ra vẻ thanh tỉnh biến thành hỗn loạn lên.

Lăng Thiên tươi cười trong sáng, không mang theo bất luận cái vẻ lo lắng gì. Giống như một chút cũng chưa nghe ra trong lời Lăng Phong nói không thích hợp, y vẫn luôn đoán không ra tâm tư Lăng Phong, đoán không được hẳn có câu nào ở mặt sau mang theo cái dạng ý tứ hàm xúc gì, đơn giản liền không đoán, lao tâm lao lực có lẽ hậu quả còn đồ chọc người cười.

Chỉ cần rời đi nơi này, nên cái gì cũng không sao cả: “Ba ba còn nói giỡn.”

34. Chương 34: Nguyên Lai

Lăng Phong không có nghe Lăng Thiên nói tiếp, chính là ánh mắt một lần nữa trở nên nhu hòa nhìn khuôn mặt tươi cười của Lăng Thiên.

Lăng Thiên nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn chăm chăm TV, cũng không nói gì thêm.

Hai người trở nên yên tĩnh trở lại, thanh âm TV vang lên bên tai, lại không ai có tâm tư đi chú ý phóng cái nội dung gì.

Thời gian này, Lăng Thiên mới chú ý tới trên người Lăng Phong mang theo mùi rượu nồng đậm.

Chẳng lẽ là uống rượu?

“Ba ba uống rượu, vẫn là nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Lăng Thiên đứng dậy, thật sự vô tâm tình sống ở chỗ này, y chính là ở trong phòng lên mạng lâu lắm, đi ra hít thở không khí mà thôi.

Duỗi duỗi người, y cũng tính toán đi ngủ.

“Tiểu thiên cũng mệt nhọc sao? Tốt lắm, cùng đi ngủ đi.” Lăng Phong ý cười không giảm nói.

Lăng Thiên từ một tiếng, chỉ cho rằng Lăng Phong ý là hai người đồng thời từng người đi ngủ, xoay người dục muốn chạy lên lầu.

Lăng Phong nhìn thân hình nhi tử gầy yếu mềm dẻo, một phen chặn ngang ôm lấy, đem người khiêng đến trên vai, có một loại ý tứ hàm xúc đùa dai nói rằng: “Nếu tiểu thiên cũng đáp ứng rồi, kia đêm nay phụ tử chúng ta liền ngủ chung đi!”

Lăng Thiên tại nháy mắt bị thay đổi vị trí, lập tức mộng, bụng để tại Lăng Phong bả vai, nửa người trên treo trên bầu trời tại phía sau Lăng Phong, hai tay không biết nên hướng nào chỗ sử lực, lại ngạnh sinh sinh dừng lại thiếu chút nữa thốt ra kinh hô.

Cảm giác lơ lửng trong nháy mắt như xung huyết, loại tình hình này, nhượng y nhớ tới thượng nhất thế trước khi chết bị trói đứng lên khiêng thượng du luân, không ai biết cái thời điểm kia kỳ thật y đã muốn bị xóc nảy đến tỉnh táo lại.

Thất thần cũng là một cái chớp mắt, chính là thân thể có chút như nhũn ra, đối với bản năng kia gặp được vẫn là cảm thấy sợ hãi.

Tưởng giãy dụa, nhưng cảm thấy cả người sử không hơn lực, cảm giác khinh phiêu phiêu.

Sau đó Lăng Thiên liền cố gắng áp chế chính mình muốn gào thét, muốn lớn tiếng chất vấn xúc động, ôn tồn cùng phụ thân nói rằng: “Ba ba, người trước phóng ta xuống đây đi, như vậy rất không thoải mái.”

Thanh âm có chút suy yếu, bụng thật sự bị bả vai phụ thân đỉnh phi thường khó chịu.

Lăng Phong nhưng không có buông ra, ngược lại nói rằng: “Không có việc gì, ba ba điểm thể lực vẫn ấy phải có, hơn nữa đã muốn muốn tới a.”

Khi nói chuyện, Lăng Phong đã muốn khiêng Lăng Thiên lên lầu thượng, sau đó hướng phương hướng tương phản đường đi đến phòng Lăng Thiên.

Động tác đi lại, càng là nhượng Lăng Thiên có loại cảm giác tưởng phun, trong lòng cũng là cười khổ xác nhận, phụ thân đích xác là say.

Chính là loại phát triển quỷ dị này, lại làm cho Lăng Thiên cảm thấy đầu y một chút cũng không đủ dùng.

Các loại hỗn loạn suy nghĩ tại trong đầu va chạm, nhưng không biết tại sao có thể lao ra con đường vinh quang đến.

Lăng Phong biết hẳn muốn người trên vai này, nhưng là lại không nên muốn. Lăng Phong nửa tỉnh nửa say, không có đi muốn vì cái gì, chính là loại cảm giác này hết sức rõ ràng, giống như bị phóng đại rất nhiều lần.

Trên thực tế cho dù Lăng Phong thanh tỉnh, cũng chưa bao giờ nghĩ quá hẳn đối với tiểu nhi tử phân cảm giác không đồng dạng như vậy đến tột cùng đại biểu cho cái gì, hẳn căn bản sẽ không đi tưởng.

Hắn chính là theo bản năng cho rằng, hắn muốn người này, nhưng là không thể muốn, không hơn.

Lăng Phong chưa bao giờ đem tâm động cùng yêu cùng cấp đứng lên, có lẽ hắn chưa bao giờ ý thức được, kết quả tâm động là có thể trở thành yêu.

Đem cửa phòng một tay mở ra, cánh tay kia hướng về phía thất lưng tiểu nhi tử trước bị hắn nắm cả kháng trên vai.

Sau đó, đi vào lãnh địa tư nhân có rất ít người tiến vào của hắn.

Một tay lấy Lăng Thiên đặt ở trên giường sau, mới phát hiện sắc mặt Lăng Thiên tái nhợt, ôm bụng chau mày.

Lăng Thiên có loại cảm giác tìm được đường sống trong chỗ chết, chờ phụ thân khiêng y từng bước một đi lên thang lầu, y liền vạn phần không thoải mái, lực chú ý tập trung tại bụng không thoải mái, tư vị khó chịu càng thêm gian nan đứng lên.

Đầu nỡ, đầu bên trong bang bang rung động, phảng phất như có một trái tim sinh trưởng ở trong óc.

Càng về sau, thậm chí muốn nói nói đều có chút khó khăn, hô hấp đều có vẻ cố hết sức.

Đơn giản y cũng trước hết tỉnh phần khí lực này.

Chờ Lăng Phong đem y đặt ở trên giường thời điểm, y tự đáy lòng cảm tạ, rốt cục đến, nếu khoảng cách xa hơn chút nữa, không chuẩn y liền thật không có mệnh nữa.

Mà ngay cả thượng một lần bị trói khiêng trên vai thượng, đều không có khó chịu như vậy, chỉ có thể nói phụ thân khiêng người thật sự không có kỹ thuật, cũng không có một chút đúng mực, bả vai để ở vị trí tối mềm mại là bụng của y thật sự là thật là làm cho người ta thống khổ.

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được, phụ thân của y vốn là một cái người cũng không sẽ cố kỵ người khác.

“Tiểu thiên làm sao vậy?” Lăng Phong cũng nhìn ra Lăng Thiên không thoải mái: “Có phải hay không vừa rồi dính đến bụng?”

Nói xong an vị tại bên giường, vươn tay hướng trên bụng Lăng Thiên phủ đi.

Lăng Thiên thực tự nhiên cách tay Lăng Phong, chính mình xoa bụng, đã muốn hoãn lại đây, thậm than chính mình quả nhiên mang theo năm xưa bất lợi quang hoàn.

“Không cần ba ba, ta không có thói quen cùng người khác đồng thời ngủ, ta nghĩ ba ba hẳn là cũng không thói quen đi. Ta về phòng trước.” Lăng Thiên ngồi xuống, liền muốn xuống giường.

Lăng Phong rất muốn đáp ứng nói tốt, bởi vì hẳn cũng ẩn ẩn cảm thấy không thể phóng túng chính mình, nhưng là trên thực tế, hẳn không có.

Hắn thậm chí càng tiến thêm một bước nắm cả thắt lưng Lăng Thiên, đem y ấn ngã xuống trên giường, còn nhất phái đứng đắn nói: “Ba ba không là người khác, tuy rằng ba ba cũng không thói quen cùng người khác đồng thời ngủ, nhưng là là tiểu thiên nói, ba ba liền không để ý.”

Trong nháy mắt, Lăng Thiên thật sự rất muốn nói thẳng, người không để ý ta để ý, nhưng là ngẫm lại, nhưng cũng cảm thấy mất mặt.

Cùng một cái người nói không rõ ràng thảo luận này đó, thật sự là quá mức nhàm chán một ít.

Nghe chớp mũi quanh quần mùi rượu, Lăng Thiên nhìn ánh mắt phụ thân thanh minh như trước, cũng là cảm thấy không hổ cùng y mặc kệ tư tưởng vẫn là sinh hoạt đều tại hai cái thế giới khác nhau liên hình thức uống say đều là y chưa thấy qua.

Chính là y cũng tại hoài nghi, người này thật sự uống rượu sao? Nếu là say, ánh mắt thanh tỉnh như thế. Nếu là không có say, y đêm nay này đó loạn thất bát tao gặp được, hay là thật sự nằm mơ?

Lăng Thiên lập tức đau đầu lên, loại tình huống này đến tột cùng là như thế nào phát sinh?

Vì cái gì y cảm thấy cuộc đời của y đột nhiên vô lý?

Lăng Thiên cũng không muốn từ chối, đã từng rất nhiều lần ảo tưởng quá cảm giác nằm ở trong ngực phụ thân sẽ hạnh phúc, từ cô nhi viện càng nói về sau đi tới Lăng gia, vẫn luôn tâm tồn chờ đợi, vẫn luôn là giấc mộng của y.

Hôm nay, y được đền bù mong muốn.

Đem y vòng tại bên người, thậm chí liên nửa thân mình đều đè nặng người y, chính là phụ thân y đã từng hy vọng.

Nhưng là, không thể không nói chính là, y cư nhiên không có bất luận cái cảm giác gì.

Đương ý thời điểm thức được điểm này, một bàn tay Lăng Thiên che ánh mắt, tự giễu ngoác ngoác khóe miệng, chỉ còn lại thần nhiên buồn bã lưu tại trong lòng.

Quả nhiên, cho dù là thân tình huyết mạch tương liên, cho dù là mong mỗi phát ra từ nội tâm, cũng để bất quá thời gian tàn phá mà tiêu hao.

Cũng không tái từ chối, dù sao nhìn Lăng Phong đêm nay là không có ý tứ buông tha, liền cho là chính mình viên một giấc mộng, tuy rằng đã là đã từng mơ.

Chỉ cho là, cấp chính mình một cái công đạo đi.

Y rất nhanh, liền muốn vĩnh viễn cùng người này nói một câu không bao giờ thấy.

Lăng Phong nhìn Lăng Thiên hơi hơi gợi môi lên, có một loại xúc động hôn đi.

Hắn đầy đủ thanh tỉnh, lại đầy đủ hỗn loạn, thanh tỉnh biết mình đang làm cái gì, muốn làm cái gì, lại còn không có lý trí nhìn ra chân chính tâm tình Lăng Thiên lúc này.

Nhưng là chung quy, hắn không có làm như vậy, hắn chính là mặc kệ chính mình ngã xuống trên người Lăng Thiên, vùi đầu tại cổ Lăng Thiên, đem Lăng Thiên chặt chẽ vòng tại trong ngực của hắn.

Hắn say, nhưng là lại không có say.

Hắn đầu thực không tỉnh táo làm đem Lăng Thiên vòng tiến trong ngực, nhưng là lại thanh tỉnh khắc chế chính mình không đi làm bất luận cái sự tình gì khác người.

Không có đi hôn môi hồng nhuận của Lăng Thiên, cũng không có đi hôn địa phương khác, càng không có tái tiến thêm một bước động tác.

Chính là cách quần áo, đem Lăng Thiên vòng vào trong ngực.

Ý tưởng chung quy chỉ là muốn , Lăng Thiên nhìn phụ thân chôn ở cổ của y trong, cuối cùng vẫn là mất ngủ.

Vốn là bởi vì phụ thân cố định rất khẩn, động đều không động đây, lâu sau cũng hơi hơi có một chút buồn ngủ, lại đột nhiên cảm giác đến hắn trên lưng có cái gì vậy dần đi lên.

Một cái giạt mình đã tỉnh sau, lại phát hiện nguyên lai áo long của y không biết khi nào thì cạo đi lên một chút, mà tay phụ thân chính đặt ở trên quang hỏa lưng của y.

Loại cảm giác da thịt cùng dán này, thật sự là quá mức không được tự nhiên, cho dù người kia là phụ thân y.

Đem vạt áo lông áo có chút cạo đi lên kéo xuống đến, đem tay phụ thân buông đi.

Lại không nghĩ rằng, vừa mới đem phụ thân tay phóng đi xuống, lập tức lại bị thêm khăn ôm sát trong ngực.

Lăng Thiên đối với loại tình hình này, không từ mất ngủ.

Thật sự là rất không thoải mái, y quả nhiên vẫn là thích một người tự do tự tại ngủ, không có trói buộc, tưởng như thế nào ngủ thì ngủ.

Nghĩ đến đây, Lăng Thiên đã cảm thấy hiện tại cái trạng thái này thật sự là tra tấn người, nghĩ như thế nào như thế nào không thoải mái, tưởng tái đi vào giấc ngủ, cũng là ngàn khó muôn vàn khó.

Không từ cười khổ một tiếng, nguyên lai y trước kia rất nhiều nguyện vọng, kỳ thật trên thực tế hắn có lẽ cũng không phải muốn như vậy.

Phiên ngoại nửa năm

Nửa năm thời gian, có thể ở suốt đời một con người lưu lại bao nhiêu dấu vết? Lăng Phong không rõ ràng lắm.

Cái tiểu nhi tử kia bởi vì hắn nửa năm, chết thật sự là quá mức dễ dàng, nhượng hắn có chút không kịp phản ứng.

Kỳ thật hắn sợ người cứu hộ, đã muốn rắc lưới lớn, cứu người đi ra chính là vấn đề thời gian thôi.

Nhưng là, cũng là trong chớp lát đã muộn như vậy.

Đêm hôm đó, Lăng Phong là nhìn du thuyền cháy, thiêu đốt hơn nửa đêm, tại địa phương không xa.

Hắn là thật không có nghĩ quá, đứa con trai này cứ nhiên liền nhẹ nhàng như vậy không còn.

Cho dù hần nghĩ quá chờ sự tình qua sau, cho y nhất bút tiền, sau đó nhượng y tự sinh tự diệt đi, cũng không nghĩ quá hiện tại loại cảnh tượng này.

Thời điểm bọn cướp điện báo nói, trong lòng Lăng Phong là cảm thấy buồn cười.

Bắt cóc cháu ngoại trai tới hỏi hần đòi tiền, vì giữa bọn họ là thân nhân, thật đúng là rất tốt cười, không phải sao?

Đối với những áp chế nói, hần thuận miệng nói xong đáp án, có lẽ là hần thiệt tình ý tưởng cũng nói không chừng đâu? Ai biết được? Dù sao hần là thật sự chưa từng suy xét quá cái vấn đề kia.

Hần chính là không tiếp thụ áp chế cùng không nguyện ý đối loại sự tình này hần xem ra buồn cười thỏa hiệp thôi.

Hần thuận tiện cũng xem nhẹ, hai cái nhân vật chính của cái sự tình buồn cười này, tất cả đều không rõ ràng chân tướng sự tình.

Bất quá, nếu trình biết rõ buộc sai người, hần là sẽ hỏi Lăng Thiên đi?

Lăng Phong không chịu trách nhiệm nghĩ.

Hơn nữa, nếu hai người gặp mặt, không chắc chắn Trình Minh sẽ bởi vì đó là huyết mạch tỷ tỷ của hần mà xuất cảm giác bất đồng cũng nói không chừng đâu?

Ngồi ở trong xe, nhìn diễm lệ ánh lửa cách đó không xa, Lăng Phong hơi có chút buồn bã nghĩ, cái gọi là huyết thống thân tình cảm ứng linh tinh quả nhiên không khéo phổ a.

Chuyện này cáo một đoạn rơi xuống, đối con cả, Lăng Phong cũng là hảo hảo đem người cấp giáo huấn nhất đồn.

Ở trong lòng của hần, hần càng buồn cười chuyện con lớn, hần đều không có bởi vì mẫu thân con lớn nhất mà giận chó đánh mèo với đứa con trai này, ngược lại là con lớn nhất còn cùng hần so đo đi lên, quả nhiên là không biết cái gọi là!

Thuê giết người thủ đoạn ngược lại rất lưu loát, chính là sẽ không cảm thấy rất vô lí sao?

Quả nhiên còn là một hài tử, chẳng sợ hần có vẻ thành thực ổn trọng.

Bất quá chung quy là hài tử hần nuôi lớn, chẳng sợ máu của hần dịch trong trong khung còn có khắc cái bóng dáng nữ nhân kia, hần cũng có thể đủ dễ dàng tha thứ.

Hần tổng sẽ cho hần biết, người nào nói nên nghe, người nào nói không nên nghe.

Nghĩ đến đây, Lăng Phong liền không từ nhớ tới tiểu nhi tử luôn ra vẻ thành thực ổn trọng, a, có lẽ hần còn cảm thấy y làm thực thành công đâu.

Luôn hần nói cái gì chính là cái gì, theo khuôn phép cũ khiến người kinh ngạc, một chút cũng không giống một cái thiếu niên mười tám tuổi.

Bất quá, điều này cũng đích thật là hần muốn.

Một ngữ trở thành sự thật, con hần đích thật là đem mệnh cấp hần.

Lăng Phong cảm thấy có chút thần nhiên tiếc nuối, vì đứa con trai này, nhưng là không hơn.

Lăng Thiên biến mất vô thanh vô tức, giống như hần lần đầu tiên nhượng y biến mất nhất dạng.

Chính là lúc mới bắt đầu, hần chính là nhượng y tại một đoạn thời gian lấy một thân phận người khác sinh hoạt, mà lúc này đây, cũng là chân chân chính chính hoàn toàn tiêu thất.

Liền Lăng Phong chính mình cũng thật không ngờ, càng không có nhận thấy được.

Nửa năm thời gian, để lại cho hần cái gì.

Tại một ngày nào đó, hần đột nhiên cảm thấy dĩ vãng thường xuyên uống cà phê có chút chua sót, bất tri bất giác, liền thay đổi một loại khác, Lăng Phong cũng không đi nghĩ lại đây là vì cái gì.

Hắn chính là ngẫu nhiên sẽ nhớ tới, cái tiểu nhi tử đã kia từng cùng hắn nuốt xuống một chút cũng cà phê không thích, còn ra vẻ vô sự.

Hắn chậm rãi rất ít để ở nhà, thời điểm không cần, rất ít đứng ở thư phòng.

Tái sau đó, dấu vết tiểu nhi tử lưu lại, cũng chậm chậm hoàn toàn tiêu thất, nếu không tận lực suy nghĩ nói, tựa như cho tới bây giờ người này không xuất hiện quá.

Phụ tử tình cảm cùng con lớn nhất, chung quy như dĩ vãng nhất dạng, nhưng là Lăng Phong biết, cho dù cùng dĩ vãng giống nhau như đúc, phương thức ở chung lại cũng không trở về được lúc ban đầu tâm tình, con lớn nhất khẳng định cũng hiểu được.

Sau đó con lớn nhất chính mình mua biệt thự, dọn đi ra ngoài, nghe nói là nói yêu đương.

Hài tử trưởng thành, chung quy muốn cho bản thân phi, Lăng trạch chính là địa phương của hắn, nhưng hắn cũng không thường tại.

Không lâu sau, hắn có một lần ở trên đường cứu một nam hài tử, bộ dáng ra vẻ thành thực ỗn trọng nhượng hắn cảm thấy có chút nhìn quen mắt, trừ lần đó ra, hắn tổng cảm thấy trên người cái nam hài tử này có cái gì vậy có chút quen thuộc, nhượng hắn không từ có hảo cảm hơn.

Chậm rãi cũng liền quen thuộc lên, biết được hắn là từ biệt thành thị lại đây đến trường, lẻ loi một mình tại cái thành phố này, vì thế có chuyện gì cũng luôn giúp đỡ hắn.

Tựa như nhiều một cái bằng hữu, chẳng sợ cái này bằng hữu này có tuổi chênh lệch.

Mời hắn đồng thời ăn cơm, uống xong ngụ trà, an bài công tác cho hắn, có phiên toái hỗ trợ hắn bãi bình, thẳng đến cái này nam hài tử cùng hắn thổ lộ.

Lăng Phong cảm thấy hắn lúc ấy nhất định ngây ngẩn cả người, sau đó nhẹ nhàng nói: “Ta không có cái kia ý tứ, ta thích nữ nhân.”

Sau đó nhìn hắn đỏ hốc mắt, lại còn cố nén ra vẻ bình tĩnh hỏi: “Vậy ngươi vì cái gì đối ta đây sao hảo? Ta cho rằng, ngươi là thích ta.”

Lăng Phong nghiêm túc nghĩ, đúng vậy, vì cái gì đâu?

Bởi vì thời điểm lúc ban đầu gặp nhau hắn ra vẻ thành thực ỗn trọng bộ dáng thực nhìn quen mắt, thời điểm ở chung, nhu thuận đến hắn nói gì đó hắn có thể dễ dàng tha thứ cái gì thực nhìn quen mắt, luôn đem tầm mắt đặt ở trên người hắn thực nhìn quen mắt, khát vọng cùng hắn tới gần lại luôn khắc chế bộ dáng thực nhìn quen mắt, trong khung mang theo điểm mềm mại cảm giác thực nhìn quen mắt.

Đáng tiếc, hiện giờ lại nhìn đi qua, trong ánh mắt kia có tình cảm khác, lại làm cho ngạnh sinh đã từng quen thuộc toàn bộ tiêu tán.

Gương mặt quen thuộc, giữa đột nhiên trở nên xa lạ lên, có lẽ trong lòng hắn chính là một khuôn mặt khác?

Buông chén cà phê trên tay, Lăng Phong cuối cùng nghĩ tới, vì cái gì hắn sẽ cảm thấy nhìn quen mắt.

Nhưng, chung quy là không đồng dạng như vậy.

“... Bởi vì ngươi có chút giống tiểu nhi tử của ta, y đã muốn mất.”

Đứng dậy rời đi, ngồi ở trong xe đưa số điện thoại trong điện thoại di động cất bỏ.

Nửa năm có thể ở tánh mạng của hắn trong lưu lại những thứ gì? Lăng Phong không biết.

Hắn chỉ biết là, hiện giờ vài năm thời gian đã qua, khuôn mặt kia hắn nếu cẩn thận hồi tưởng lại đến, lại vẫn nhớ như cũ rõ ràng rành mạch.

Sau đó, hắn đối trở về chính mình thói quen uống cà phê, chưa sót tinh khiết và thơm quả nhiên hay là hương vị hắn thích nhất.

35. Chương 35: Sau Khi Tỉnh Lại

Thời gian một đêm, Lăng Thiên trên cơ bản không có ngủ quá thực.

Nghĩ quá thừa dịp cùng Lăng Phong ngủ lặng lẽ rời đi, kết quả sáng ngày thứ hai, y như trước bị nhốt tại trong ngực Lăng Phong.

Đánh một cái đại đại ngáp, đầu Lăng Thiên bởi vì khốn đốn có chút khó chịu.

Y chờ một lát nhất định phải hảo hảo ngủ một giấc không thể.

Nặng sớm mờ mờ Lăng Phong cuối cùng là đã tỉnh.

Hắn đêm qua lúc mới bắt đầu, có lẽ có giả bộ ngủ, nhưng là sau lại vì giấc say huân cảm dâng lên, ôm người trong ngực nhượng hắn cảm thấy rất là thoải mái, không bao lâu liền đã ngủ, hơn nữa ngủ đến còn rất quen thuộc, cho dù trên người như trước xuyên quần áo trói buộc.

Sau khi tỉnh lại, ngay từ đầu cũng cảm giác được thân hình trong ngực, hắn tối hôm qua là nửa tỉnh nửa say, sở hữu sự tình ngược lại hoàn toàn nhớ rõ ràng.

Chính là cái loại hành vi này có chút cố tình gây sự, ngược lại nhượng Lăng Phong cảm thấy thật thú vị.

Đang định cứ như vậy giả trang trong chốc lát, lại nghe thấy tiểu nhi tử đánh cái đại đại ngáp.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy mặt tiểu nhi tử mê hoặc gần trong gang tấc, không trụ đánh tiểu ngáp, ngẫu nhiên đánh cái đại ngáp, ánh mắt bé bé mở mở tại ngủ gà ngủ gật.

Nhưng là hốc mắt hạ màu xanh cùng với vẻ mặt quá mức khốn đốn, nhượng Lăng Phong liếc mắt một cái liền nhìn ra, tiểu thiên có lẽ một đêm không ngủ đâu.

Tâm tình đột nhiên có chút chuyển xấu, trên người một đêm chưa thoát quần áo cũng có vẻ trói buộc lên, hơn nữa hắn nhớ rõ tiểu thiên thời điểm đi ngủ luôn thích chỉ còn một cái quần lót ngủ, nhưng hiện tại thoát nhìn, lại chỉnh tề quá phận.

Rất nhanh, Lăng Phong chỉ biết vì cái gì chỉnh tề quá phận.

Thời điểm vừa định đem tay đặt ở trên lưng Lăng Thiên dịch, Lăng Thiên cư nhiên mơ mơ màng màng cầm quần áo kéo chỉnh tề!

Trong nháy mắt, Lăng Phong có chút dở khóc dở cười, rồi lại có chút ác thú vị dâng lên.

Đem hai tay Lăng Thiên đang tại kéo quần áo bắt lại, dùng một bàn tay cầm lấy, tay kia thì từ vạt quần áo Lăng Thiên chui đi vào, tại thắt lưng y hảo hảo sờ soạng chung quanh một lần.

Trong óc toát ra một cái ý tưởng ấu trĩ liền bản thân hắn đều cảm thấy có chút, thiếu chút nữa đem những lời như ‘Người hiện tại tái cởi quần áo a’ thốt ra.

Bất quá, xúc cảm trong tay đích thật là phi thường hảo.

Bóng loáng rồi nhưng không trắng mịn, tính dai không mềm mại, chính là rất gầy, tay tái hướng lên trên một ít liền đụng đến xương sườn.

Muốn hảo hảo thật dài thật mới hảo a.

Thời điểm Lăng Thiên cảm giác đến hai tay chính mình bị trói buộc, vốn là sẽ không có hoàn toàn ngủ đi qua, lập tức liền cường chống tỉnh táo lại.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy Lăng Phong ý cười tràn đầy ánh mắt, bất đồng với trước kia giả tác ôn nhu, mà là cảm giác chân chính dụng tâm đang cười.

Nhưng là nụ cười như thế không chỉ có không để cho Lăng Thiên cảm giác đến thất thần cảm động linh tinh, ngược lại nhượng Lăng Thiên trong lòng dâng lên một cỗ tức giận, người ngược lại cao hứng gây sức ép!

Tại cảm giác đến tay người kia tại trên lưng y tán loạn, trong nháy mắt liền mộng, người này không là còn không có thanh tỉnh đi?!

“Ba ba, tỉnh rượu để lại khai ta, ta trở về bổ miên.” Lăng Thiên tuy rằng tưởng ôn tồn nói, nhưng là trong giọng nói không từ mang lên điểm trọng âm.

Mắt thấy Lăng Phong như trước không có bắt tay từ trên lưng y ra, tức giận bổ thêm một câu: “Sờ được rồi thì thôi đi?”

Một bật thốt lên, Lăng Thiên chỉ biết y hiện tại đang bị vây ở trạng thái áp suất thấp mới vừa rời giường, cũng may loại trạng thái này chỉ cần ý thức được liền hoàn toàn có thể khắc chế, hút một hơi thật sâu, tưởng trước cam miệng không cần lại nói xuất cái gì không tốt nghe nói.

Lăng Phong ngược lại mỉm cười, nhẹ cười nói: “Tiểu thiên thân hình thoát nhìn tuy rằng gầy một chút, nhưng là ba ba ngược lại không nghĩ tới, tiểu thiên gầy như vậy a. Mặc xong quần áo còn thật nhìn đoán không ra.”

Ngón tay dọc theo xương sườn Lăng Thiên sờ soạng, nhượng Lăng Thiên rung mình một cái.

Lăng Thiên âm thầm phỉ báng, cũng có thể dùng tay lấy ra, thoát quần áo cũng không thấy có thể nhìn đến mấy cái xương sườn.

Tại áp dục vọng phát hỏa, Lăng Thiên thả chậm thanh âm nói rằng: “Ba ba ngủ một đêm như vậy cũng không thoải mái đi, say rượu tỉnh lại có thể đau đầu hay không, hãy để cho phòng bếp cấp ba ba nấu đồ vật giải rượu đi. Hôm nay thần luyện, ta không đi, hiện tại chỉ muốn ngủ giấc. Ba ba người buông đi.”

Tận lực tránh né tay Lăng Phong, Lăng Thiên cảm thấy tính tình y sau chuyện này chiếm được thắng hoa.

ánh mắt Lăng Phong tối sầm lại, nhìn Lăng Thiên bị hấn đặt ở trên giường chính giây dựa, cụp xuống mí mắt, lông mi tại phía dưới ánh mắt hình thành một cái bóng ma hình quạt, sắc mặt có chút tái nhợt, môi nhếch, cảm nhận thân thể mềm dẻo chính không trụ giây dựa.

Nếu đổi một người, không phải con của hấn, hấn nhất định sẽ như vậy liền áp chế đi.

Chính là trải qua đêm qua nửa tỉnh nửa say, hấn thanh tỉnh biết mình đối Lăng Thiên ôm là dạng gì tâm tư, như vậy luôn áp chế đi xuống, chỉ sợ đến cuối cùng càng áp chế càng trở thành một loại chấp niệm đầu.

Nếu thực thành cái loại tình trạng này, cùng với nhượng một người trở thành chấp niệm, không bằng ban đầu thuận theo tâm chính mình, sau đó chiếm được, có lẽ có thể buông ra.

Bất quá, nói như vậy, tiểu nhi tử có lẽ sẽ hủy đi?

Được rồi, hấn thật là có điểm luyến tiếc, không đành lòng đầu.

Nhận thấy được hạ thân chính mình tiệp khởi, Lăng Phong bất động thanh sắc đem tay Lăng Thiên từ trên người lấy khai, cũng buông ra hai tay Lăng Thiên bị kiềm chế.

“Được đến quan tâm tiểu thiên, ba ba rất vui vẻ đâu, bất quá đêm qua nhất định là bởi vì đồng thời ngủ cùng phương thức không đối, cho nên tiểu thiên tài ngủ không được, không bằng, đêm nay tái đồng thời ngủ đi, ba ba cam đoan không uống rượu, thế nào?”

Lăng Thiên nhu nhu huyệt Thái Dương, cảm giác đầu thực trầm, thuận miệng nói rằng: “Không cần, ba ba cùng ta cũng không thói quen cùng người khác đồng thời ngủ, liền không muốn miễn cưỡng, ta cũng không muốn ngay cả ba ba đều tái trọn tròn mắt cả đêm.”

Không có Lăng Phong trói buộc, Lăng Thiên cuối cùng có một loại cảm giác giải

thoát, nếu có chút tiếp theo, thời điểm Lăng Phong say rượu, y tuyệt đối trốn rất xa.

Nhìn Lăng Thiên cường chống ánh mắt, thân ảnh hướng ngoài cửa đi, Lăng Phong đột nhiên vươn tay lôi kéo, sau đó hôn vào khóe miệng Lăng Thiên, sau đó buông ra đạo: “Sớm an hôn.”

Lăng Thiên sờ sờ khóe miệng, chau mày, từ chối cho ý kiến nói một câu: “Không cần, ta còn là cảm thấy mười tám tuổi ta, đã muốn không cần hôn sớm an.”

“Chính bởi vì tiểu thiên mười tám, mới không có thân cái trán. Bất quá, ba ba như thế nào cảm thấy, tiểu thiên buổi sáng hôm nay luôn luôn tại nói không cần đến cự tuyệt hảo ý của ba ba đâu? Là ba ba ảo giác

sao? Ân?” ánh mắt Lăng Phong ý cười doanh doanh nhìn chăm chăm Lăng Thiên, giống như thật muốn nhìn ra tâm tư Lăng Thiên chính.

Nhìn ánh mắt Lăng Phong quen thuộc, ý cười tràn đầy lại làm cho người có một loại cảm giác bị xem kỹ, Lăng Thiên không lời nào để nói, cũng không muốn nói cái gì nữa, y cùng Lăng Phong, tư duy vĩnh viễn đều đến không trong một cái thế giới.

Gọi lên khoe miệng cười cười, Lăng Thiên nói rằng: “Ba ba nhớ lắm, ta hôm nay buổi sáng chỉ nói hai lần không cần.”

Cũng không chờ Lăng Phong trả lời, liền xoay người ly khai phòng Lăng Phong.

Ý cười của Lăng Phong sau khi Lăng Thiên ra ngoài, liền tá xuống dưới, có chút buồn rầu nhu nhu cái trán, còn thật là có chút phiền não, đối cái tiểu nhi tử này...

đã muốn từng tây trang cà- vạt kéo xuống đến, Lăng Phong chưa từng nghĩ quá hẳn có một ngày cư nhiên sẽ như vậy liền ngủ một đêm, còn ngủ không tòi, thật sự không phù hợp thói quen sinh hoạt của hẳn.

Nghĩ nghĩ hành trình công tác hôm nay, phát hiện buổi sáng không có gì đặc biệt việc, ngược lại buổi chiều muốn đi nhìn con lớn nhất, nghe nói con lớn nhất đã có ý thức, như thế là một cái tin tức tốt.

Lần trước hẳn cùng tiểu nhi tử đi ra ngoài gặp được tập kích sự tình, hẳn đã muốn thu phục, nhưng là kết quả nhưng không có lạc quan như hẳn tưởng vậy, bởi vì lần đó cùng đả thương con lớn nhất là không cùng nhóm người.

Tuy rằng nói không tài trí bị người đồ là bình thường, nhưng là con lớn nhất có thể về nước trong thời gian không đến một năm liền hạ hạ không biết một cái người không biết sao muốn giết hẳn, thật là có mới

~Thay đổi một thân thoải mái, Lăng Phong đi ra cửa thần luyện, cho dù không có tiểu nhi tử cùng, cũng muốn không buông trễ a ~

36. Chương 36: Lái Xe

Lần thứ hai bước vào gian phòng của mình, tuy rằng phòng này nguyên lai là của Lăng Vân Thiên, cũng ngăn cản hẳn không được y lúc này sinh ra cảm giác thân thiết, toàn bộ thân tâm đều thoải mái xuống dưới, vậy ý dâng lên.

Đang định bỏ miên, lại phát hiện ngủ cả đêm cùng cả đêm không ngủ tiêu hao năng lượng là không đồng dạng, thường ngày hẳn bây giờ còn một chút cũng không cảm thấy khi đói bụng, hiện tại cư nhiên đã đói bụng.

Tính, vẫn là nhìn xem có cái gì ăn ăn một chút đi, y không nghĩ đang ngủ say thời điểm, bị đói đứng lên.

Tích tích!

Lăng Thiên cầm lấy di động đầu giường, trừ phụ thân ra người xử lý tạp ở ngoài cho y mới biết.

“Hàng đã muốn chuẩn bị tốt, địa chỉ thỉnh phát lại đây.”

Lăng Thiên một chút cũng không do dự đem địa chỉ hôm qua mới chuẩn bị tốt phát rồi đi qua, đã muốn tại trên mạng nói qua, sẽ lấy bọn họ thương lượng hảo đến lòng, để ngừa bị người đánh cắp.

Chỉ cần bắt được mấy thứ này, y là có thể chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời ly khai.

Mấy ngày qua, thời điểm Lăng Thiên tiêu tiền trên cơ bản đều hướng hỗn độn đến dùng, có lấy thành tiền mặt đi ăn tiểu hàng thực vật vỉa hè, có xuất tạp tiêu phí, cũng có tại trên mạng sung giá trị mua đồ, đủ loại tiêu phí, y cũng không tin Lăng Phong còn có thể nhất bút nhất bút đều tùy thời chú ý?

Đến hiện tại mới thôi, y tiêu phí còn không nhiều, nhưng là tuyệt đối vụn vặt, nếu muốn đánh giấy tờ, chỉ sợ không ít.

Y hiện tại trên người đã muốn lấy ra tiền mặt đã dùng cũng đã có gần một vạn nhiều khối, đã muốn tương đương là tiền tử, y tin tưởng bộ phận tiền này, Lăng Phong tuyệt đối chú ý không đến.

Trên người phòng có tiền mặt, tài năng tùy thời trốn chạy, đây là tất nhiên.

Muốn đoạn, Lăng Thiên liền hy vọng là đoạn sạch sẽ, lấy cái chết vì giới hạn, về sau rốt cuộc không có bất cứ quan hệ nào.

Sở hữu chuyện cũ, tất cả đều trở thành qua lại, cùng y tái vô quan hệ, liên y đồng thời trọng sinh.

Nếu không hẳn còn thật sợ Lăng Phong lại đến một câu nhượng y còn mệnh thuyết pháp. Tuy rằng y đã muốn còn một lần, nhưng là phụ thân cũng là không rõ ràng lắm, cũng vĩnh viễn sẽ không rõ ràng.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này trừ bỏ cùng phụ thân quan hệ ở ngoài, đời sống vật chất quá rất thoải mái, nhưng là có một sinh mệnh an toàn không rõ tương lai đang chờ người, tại thoải mái như thế nào chỉ sợ cũng không ai có thể an tâm quá đi xuống.

Ít nhất tại Lăng Thiên tính toán tốt lắm sau, liền không có lúc nào là nghĩ như thế nào thoát ly cái hoàn cảnh này.

Cắt bỏ ký lục tin nhắn, Lăng Thiên đi phòng bếp vừa thấy, bữa sáng đã muốn tại chuẩn bị, nhưng là Lăng Thiên lại không nghĩ chờ, sờ soạng hai cái quả táo gặm sau, cùng quần gia đánh một tiếng tiếp đón, nhượng không cần quấy rầy y đi ngủ sau, liền kéo dài thân thể buồn ngủ sâu nặng, vào phòng, ngã xuống trên giường.

Thuần thực đem quần áo trên người xuyên rồi một ngày một đêm bối, lột, kéo chần, ở trên giường lăn hai vòng, làn da tại quang lửa xúc cảm tốt đẹp cọ cọ trên sàng đan, lại duỗi thân cái thất lưng làm biếng, rất nhanh tiến nhập giấc ngủ.

Lăng Phong chạy bộ trở về, bữa sáng đã muốn mang lên cái bàn, thiếu một người đồng thời thần luyện, mất đi một người ăn điểm tâm, thật đúng là rất không có ý nghĩa.

Hắn đã muốn thói quen tùy thời tùy chỗ đùa đùa ác tiểu nhi tử, rất thú vị.

Hỏi quần gia, biết Lăng Thiên ăn hai cái quả táo đi ngủ, Lăng Phong cũng không hỏi lại, nếu ngày hôm qua thật sự cả đêm không ngủ nói, kia đích xác hẳn là một chết đi.

Ăn xong rồi bữa sáng, Lăng Phong vốn là muốn vào thư phòng, nhưng là lại quải cái cong, đi Lăng Thiên phòng.

Mở cửa vừa thấy, vui vẻ.

Không biết là không là bởi vì đêm qua đem người áp chế quá độc ác, lúc này Lăng Thiên ngủ cùng là vạn phần tự do.

Cánh tay hai chân đại trương ghé vào trên giường ngủ say, gấu bong như trước bị tảo xuống giường, chần một bên bày ra ở trên giường cái tại trên người Lăng Thiên, một góc bị đặt ở dưới thân, lộ ra một chút bả vai cùng một tiết tiểu thối cho hắn biết tiểu nhi tử hiện tại tuyệt đối lại là lỏa ngữ.

Nhìn một nửa mặt đặt ở trên giường gối đầu, chỉ lộ ra khuôn mặt ngủ say, Lăng Phong ma xui quỷ khiến lấy ra di động, điều tĩnh âm, răng rắc răng rắc vỗ tấm ảnh chụp.

Sau lại cảm thấy nhàm chán, nhưng cũng không san, phải biết di động Lăng Phong mặc dù có công năng chụp ảnh, cũng là lần đầu tiên dùng.

Để sát vào mặt đặt ở gối đầu môi hơi hơi mở ra, Lăng Phong đột nhiên toát ra ý tưởng tưởng trộm cái tinh, bất quá cũng tại trong óc điểm một chút đã bị hắn cường chế cắt bỏ.

Hắn còn không có tưởng hảo rốt cuộc muốn làm như thế nào, vẫn là trước như vậy đi.

Vừa cảm giác tỉnh ngủ thân thanh khí sáng, cho dù trạng thái Lăng Thiên hiện tại, không thức đêm không biết đi ngủ chỗ tốt, không bị trói buộc không biết chỗ tốt của tự do.

Miễn cưỡng nằm ở trên giường, đầu Lăng Thiên thanh tỉnh giải quyết xong một chút cũng không tưởng động.

Nhật đã Tây tà, bụng có chút đói bụng, thân thể trần truồng đi tìm tủ quần áo, cầm quần áo mặc vào, quần áo đêm qua, y nhất định phải tiêu hủy đi, thật là một loạn thất bát tao ban đêm.

Tha kéo dài kéo thả thăm thật dày, đi xuống lầu.

Quản gia mới từ bên ngoài vào lầu chính, nhìn đến Lăng Thiên trên thang lầu, liền vội vàng hỏi: “Thiếu gia tỉnh ngủ, muốn ăn điểm vật gì không?”

Lăng Thiên gật gật đầu hồi đáp: “Cái gì phương tiện đến điểm thì tốt rồi.”

Quản gia đi phòng bếp phân phó, Lăng Thiên chán đến chết ngồi ở trên ghế sa lông, cũng không muốn phóng tv, liền miễn cưỡng dựa vào.

Điền quá bụng, ánh mặt trời hoàn hảo, Lăng Thiên liền ra lầu chính, hướng tiểu hoa viên thường ngày đi đến.

Còn chưa tới địa phương đâu, rất xa liền thấy lái xe Lăng Phong phái cho y vội vã hướng nơi này đi tới.

Lăng Thiên cũng không có dừng lại, chậm rì rì ngồi ở đằng ghế sau, lái xe mới tới trước mặt, cung kính hỏi: “Thiếu gia ngày hôm qua nói buổi chiều muốn xuất môn, không biết còn không có đi hay không?”

Lăng Thiên nói rằng: “Hôm nay coi như xong, ngày mai buổi sáng đi. Còn có, gần đây sẽ có người ký một cái bao vây cho người, người cho ta cất kỹ, chờ ta hỏi người lại cho ta.” Nói xong cười cười nói: “Ta cảm thấy người hẳn là rất thông minh, nên biết cái gì nên nhìn cái gì không nên xem đi?”

Sắc mặt của tài xế lập tức có chút tái nhợt, liên tục nói rằng: “Đó là tự nhiên, đó là tự nhiên.”

“Yên tâm đi, hẳn cho người làm gì người liền làm gì thì tốt rồi, trừ bỏ một ít sự tình ta không nguyện ý nhượng phụ thân biết đến yêu cầu người xử lý ở ngoài, người chỉ đương ta cái gì cũng không biết tốt lắm.” Lăng Thiên khó được hảo tâm an ủi lái xe một chút, nhưng là hiển nhiên không là thực thành công, sắc mặt ra vẻ lại càng không xinh đẹp.

Nhìn thân ảnh lái xe xoay người ra về bình tĩnh rời đi, Lăng Thiên nhẹ nhàng câu môi, thượng nhất thể nếu không có cái lái xe này, y lại tại như thế nào sẽ dễ dàng như vậy dừng ở trong tay Trình Minh đâu?

Hơn nữa, y bị hấn khiêng ở trên người giao cho Trình Minh, hẳn lúc ấy là có một đoạn thời gian thanh tỉnh.

Lúc ấy y trang hôn mê, cũng nghe đến chuyện này chân tướng.

Nguyên lai, Trình Minh vì báo thù, thế nhưng tìm người cấp cái tiểu nhi tử lái xe này hạ mủ, thiếu vay nặng lãi, cái này lái xe không nguyện ý con hẳn có bất luận cái ngoài ý muốn gì, tự nhiên chỉ phải cấp Trình Minh để lộ một chút tin tức, đổi lấy tiền tài.

Đáng tiếc có một liên có hai, chờ hẳn nê tức hãm sâu thời điểm, chỉ phải nghe xong Trình Minh áp chế.

Phản bội Lăng Phong, cũng không so với hẳn tiến thoái lưỡng nan dễ dàng bao nhiêu, Lăng Phong cũng không phải là người thiện lương, tả hữu đều là tử, thế nào cũng muốn bác nhất bác, hơn nữa cho dù sẽ không chết, về sau chỉ sợ cũng bị Lăng Phong trả thù.

Ôm tiểu tâm có lẽ một chút sẽ không bị phát hiện, nhi tử lái xe cuối cùng cũng bị khảm tay uy hiếp bức bách làm ra nội ứng ngoại hợp cùng Trình Minh bất cắc y.

Chỉ tiếc, Trình Minh vốn là sẽ không có nắm sống sót, hơn nữa ngay lúc đó tinh thần cũng buộc chặt nhanh muốn qua đời. Cái thời điểm kia, lái xe mới biết được nguyên lai là Trình Minh cho tiểu nhi tử hẳn hạ mủ.

Ngược lại bạch bạch tặng tánh mạng, ngày nào đó, du thuyền thượng tử không là hai người, mà là ba cái.

Về phần nhi tử cái lái xe kia, Lăng Thiên cũng là không biết kết quả hẳn sau lại.

Y ngay từ đầu lần thứ hai thấy lái xe, chỉ biết chính là người này, chính là y không rõ ràng lắm người này là khi nào thì cùng Trình Minh đáp thượng, mà cái thời điểm gì, cho lái xe hạ bộ, cho nên y cũng coi như làm cái gì cũng không biết.

Thượng nhất thế phát sinh quá, tại đây nhất thế vẫn là không tồn tại.

Thăng đến thượng một lần, bị xe Trình Minh đánh lên y sẽ biết, sự kiện tình kia đã muốn đã xảy ra.

Nếu không sao Trình Minh quả nhiên là không cần thận dụng vào xe của y? A ~ làm sao có thể?

Ngày hôm qua, Lăng Thiên mới rốt cục tìm được cơ hội thích hợp, hơi chút một cái thăm dò, người có tật giật mình liền lộ ra sơ hở, mặc kệ là bán đứng Lăng Phong, vẫn là sự tình bại lộ hẳn tánh mạng tiểu nhi tử khó giữ được đều là lái xe không nguyện ý nhìn đến.

Mà Lăng Thiên không cùng Lăng Phong một cái chiến tuyến, mà là có sở cầu khác, có lẽ cũng là lái xe may mắn cũng nói không chừng đâu.

Nếu là thượng nhất thế bị Lăng Thiên phát hiện nói, lái xe kia thật đúng là xuất sư chưa tiếp thân chết trước.

Rất nhiều chuyện, đi nhằm một bước, hãy thu không trở lại, hơn nữa tái bỏ lên loại này ân oán tình cừ người khác, thật đúng là môi vận quần thân, đảo môi xuyên thấu.

Nếu lúc trước, cái lái xe không sợ tiểu nhi tử bị quần giáo nói, báo cảnh, trả người giết giết trẻ vị thành niên đánh bạc, không chắc chắn sẽ không chuyện này rồi đó.

Đương nhiên cũng nói không chính xác, mỗi con đường không đi qua cũng không biết cuối gió là cảnh nào, đáng tiếc hẳn tuyến cái kia lộ, cuối cùng cũng chỉ có thể đi tới cuối đường.

Nhìn một cái, một cái cữu cữu như vậy, Lăng Thiên còn thật không nghĩ đáp thượng cái quan hệ gì, chẳng sợ hẳn đối tỷ tỷ của hắn tình cảm thâm như vậy, chung quy cùng y không có vấn đề gì.

37. Chương 37

“Ba ba, chuyện gì?” tiếp điện thoại trong tay quần gia, Lăng Thiên nhìn thái dương tây tà hỏi.

Thanh âm từ Lăng Phong điện thoại ư truyền tới: “Nhượng lái xe đưa người tới bệnh viện, ba ba hẹn trước nhượng thầy thuốc kiểm tra thân thể cho người một chút.”

“Không cần đi ba ba, cơ thể của ta không có việc gì.” Lăng Thiên một chút cũng chưa nghĩ đến, phụ thân cư nhiên còn thật tính toán cho y kiểm tra thân thể, có tất yếu sao? Mấy ngày nay y đều nhanh muốn quên chuyện này .

Thanh âm Lăng Phong không để cho cãi lời, nói thẳng đạo: “Đã muốn ước tốt lắm, người lại đây là đến nơi, cho người thời gian nửa giờ, mau chóng.”

Nói xong, liền cúp điện thoại.

Lăng Thiên nghe thanh âm đô đô, không nói gì, vỗ vỗ cái trán, đứng lên đuổi cái thất lưng làm biếng, đối quần gia nói rằng: “Ta đi thay quần áo, quần gia đi thông tri lái xe đi.”

Trong phòng làm việc, Lâm Vũ đối với Lăng Phong ngồi ở trên ghế sa lông tâm tình không tồi nói: “Tuy rằng Vân Thiên đã muốn tỉnh, nhưng là hắn hiện tại bị còn không nghĩ di động, hơn nữa thời gian hắn hôn mê hơi dài, yêu cầu quan sát nhiều. Hơn nữa dao động cảm xúc không nên quá đại, nghe nói người hiện tại thực thích cái tiểu nhi tử kia, tuy rằng ta không lập trường, nhưng là liền từ góc độ thầy thuốc mà nói, tốt nhất vẫn là tạm thời đừng cho Vân Thiên thấy y đi!”

Nói xong cau mày, do dự một chút mới mở miệng đạo: “Nếu từ góc độ bằng hữu, ta còn là hy vọng tâm điểm của người đa phần tư cấp Vân Thiên, tính tình hắn tuy rằng tương đối lãnh, nhưng là chung quy còn

chính là cái hài tử. Ta trước kia liền nói qua, phụ tử các người ở chung quá mức lãnh đạm, này không tốt lắm.”

Lăng Phong lơ dềnh uống một miệng trà, mở miệng nói rằng: “Hắn về sau là người thừa kế lăng thị, hắn biết hắn muốn cái gì.”

Nhìn sắc mặt Lâm Vũ thất bại, Lăng Phong đặt chén trà xuống, còn nói thêm: “Phụ tử chi gian, chỗ nào yêu cầu nhiều tính toán chi li như vậy, hắn là con ta, ta vẫn luôn rõ ràng.”

Lâm Vũ là thật không lời nào để nói, liền cũng không nói.

Đem đề tài chuyển tới trên người Lăng Thiên hỏi hắn: “Người tiểu nhi tử làm sao vậy, yêu cầu người gây chiến đem kiểm tra đều làm một lần?”

“Không có gì, chạy hai bước liền suyển cái không ngừng, kiểm tra nhìn xem xảy ra chuyện gì?” thanh âm Lăng Phong thản nhiên hồi đáp.

Đưa tay nhìn xuống đồng hồ, tiểu nhi tử hắn là cũng sắp đến rồi đi?

Lăng Thiên vẫn như cũ mang theo một bộ kính râm, lộ ra tới nửa khuôn mặt cùng Lăng Vân Thiên phi thường tương tự.

Kỳ thật Lăng Thiên biết, Lăng Phong đối chuyện này là từ chối cho ý kiến, chỉ cần hắn không thừa nhận thân phận Lăng Thiên, mà Lăng Vân Thiên lại không có tái xuất hiện, vậy y cũng chỉ có thể là Lăng Vân Thiên.

Hơn nữa cơ bản người y tiếp xúc bị Lăng Phong khống chế tại một cái phạm vi thực an toàn, cơ bản cũng ngăn chặn khả năng bại lộ.

Càng làm cho Lăng Thiên cảm thấy vô lực cũng là Lăng Phong có thể dụng liền dùng, vạn nhất bại lộ không thể dùng cũng không có thái độ này, nhưng y cảm thấy giống như y thật là một cái đạo cụ, hơn nữa có thể có nhưng có thể không, cũng không nặng như vậy.

Cũng may y cũng trải qua một lần tử vong, nếu kiếp trước đã biết phụ thân tính toán gì, chỉ sợ là muốn tìm phá đi.

Nhưng là hiện tại, y cũng không muốn tái để cho người khác biết, y đã từng là thể thân của người kia.

Y hy vọng, Lăng Vân Thiên thật sự chưa bao giờ biến mất một đoạn thời gian, mà Lăng Thiên thật sự cũng không từng xuất hiện tại nhà Lăng Phong, sinh hoạt tại Lăng gia.

Cho nên lúc ra cửa giống nhau, y đều thực tự giác mà đội kính râm, như phụ thân mong muốn, cũng thuận tiện như tâm nguyện chính mình hiện tại.

Chờ y ly khai, sự tình trong khoảng thời gian này, cũng liền đều theo gió biến mất đi.

“Ba ba.” Vào văn phòng,, tháo kính râm xuống, Lăng Thiên hướng Lăng Phong cùng Lâm Vũ chào hỏi: “Lâm thầy thuốc.”

“Ân, rất nhanh là tốt rồi.” Lăng Phong đối Lăng Thiên gật gật đầu, chỉ tốt ở bề ngoài ra vẻ an ủi một câu.

Lâm Vũ cầm điện thoại chuẩn bị tốt trong tay t, cũng cười ôn hòa hướng Lăng Thiên ý bảo: “Đã muốn đều chuẩn bị tốt, người đi theo ta đến đây đi.”

Không hề gì gật đầu, đã muốn đến đây, y cũng không muốn nhắc lại có việc gì cũng không cần nói linh tinh, đã là kết cục đã định, sao nhiều lời có vẻ già mồm cãi láo.

Cho dù y thật sự không cho là thân thể hắn không tốt, bất quá cùng đại bộ phận người nhất dạng một nửa trạng thái khỏe mạnh thôi.

Chờ từ đầu tới đuôi giằng co một lần sau, Lăng Thiên thật đúng là trường thư một hơi, y chưa bao giờ biết kiểm tra thân thể cứ nhiên muốn kiểm tra nhiều hạng mục như vậy, y buổi chiều tam điểm tới, hiện tại đã muốn bảy giờ.

Nếu không có Lăng Phong, chỉ sợ bệnh viện những người này đã sớm tan tành đi.

Lần thứ hai cùng Lâm Vũ đi vào gian văn phòng kia, Lăng Thiên là thật kinh ngạc, y cho rằng Lăng Phong đã sớm cần phải đi, lại không nghĩ rằng sau khi kiểm tra xong, cư nhiên thấy Lăng Phong còn tại?!

Chọn nhượng mày, cũng không biết, là đi rồi sau lại trở về, vẫn là vẫn luôn không có đi.

“Tốt lắm trở về đi.” Lăng Phong đối Lăng Thiên nói rằng, hoàn toàn không để ý tới ý tứ Lâm Vũ. Lâm Vũ cũng biết thói quen làm người của Lăng Phong, ngược lại cũng không để ý.

Nghĩ nghĩ, Lăng Thiên chung quy không hỏi Lăng Phong đến tột cùng là luôn luôn tại hay không, tả hữu kỳ thật cùng y cũng không có bao nhiêu quan hệ không phải sao?

“Thượng xe của ta.” Lăng Phong nhìn Lăng Thiên hướng một xe khác đi đến, trực tiếp mở miệng nói.

Lăng Thiên giằng co vài giờ, vẻ mặt đã sớm mệt mỏi bất kham, chính là vẫn luôn chịu đựng không có lộ ra đến mà thôi, giờ này khắc này căn bản không nghĩ ứng phó Lăng Phong.

Hướng hồ y cũng biết, y bình thường tại thực buồn ngủ hoặc là nửa ngủ nửa tỉnh gian thường xuyên nói chuyện không trải qua đại não, vẫn là cách xa một chút tương đối an toàn.

Liên đối với Lăng Phong uyển cự đạo: “Ba ba, ta có chút mệt mỏi, tưởng ở trong xe nằm một nằm.”

“Lại đây, đừng làm cho ta nói lần thứ ba.” Lăng Phong trầm giọng nói rằng.

Ánh mắt Lăng Thiên trong kính râm hạ thần sắc không rõ, ngoại kính râm biểu tình cũng nhìn không ra cái tâm tư gì, chính là từ sau kính râm nhìn Lăng Phong hai ba giây, nhìn ra ánh mắt hẩn hẩn bình tĩnh cùng biểu tình không có đường sống thương lượng, trong lòng giống như bị nghẹn một hơi, rồi lại không thể không nuốt xuống cảm giác nhượng y hết sức khó chịu.

Nhắc chân thượng xe Lăng Phong, ở chỗ ngồi phía sau tại bên người Lăng Phong ngồi xuống, không thể thay đổi điều kiện, Lăng Thiên cũng chỉ có thể giảm bớt tâm tình cho mình.

May mắn chính mình rất nhanh có thể ly khai, nếu không ly khai, chẳng sợ vẫn không có chết, như thế tại trên tay Lăng Phong làm một cái rồi gỗ xả tuyến, cũng thật sự không có ý tứ.

Lăng Phong nhìn Lăng Thiên không trả lời lên xe của hắn, liền biết cho dù Lăng Thiên không có biểu lộ ra cái cảm xúc gì, trong lòng cũng là mất hứng.

Nhưng là hẩn lại vì mình có thể chống kháng hành vi Lăng Thiên mà cảm thấy có chút cao hứng, chẳng sợ Lăng Thiên không có bao nhiêu biểu tình, cũng làm cho hắn tưởng nhìn gần đây.

Bất quá, cường chế qua đi, vẫn là muốn hò hét.

Gọi lên khoe miệng, cười cười, nắm ở bả vai Lăng Thiên, đem y ôm vào trong ngực, ôn nhu nói: “Dựa vào ba ba ngủ một hồi đi, đến gọi người.”

Lăng Thiên trong lòng vì phúng, mặt ngoài lại nhếch một cái môi, đạo một tiếng: “Cám ơn ba ba.”

Tựa vào trong ngực Lăng Phong, Lăng Thiên cố gắng thả lỏng tâm tình, lại như trước không có ngủ, nhưng là tỉnh lại không biết nên cùng Lăng Phong nói cái gì đó, liền liền vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần.

Không biết qua bao lâu, dần dần Lăng Thiên có chút như đi vào cõi thần tiên ngoại, đột nhiên cảm giác đến kính râm trên mặt đang tại bị kéo xuống, y không hề động thanh sắc, ngược lại coi như chính mình đã muốn ngủ say.

Hô hấp nhất thành bất biến, sắc mặt như đang ở trong mộng.

Nhưng chuyện kế tiếp, thiếu chút nữa nhượng y nhảy dựng lên, y cảm giác đến một cái ngón tay mang theo ẩm áp xẹt qua lông mày y, ánh mắt, cái mũi, môi, giống như muốn dùng ngón tay đem hình dáng y họa thượng một lần lại một lần nhất dạng.

Lăng Thiên nhịn lại nhẫn, cuối cùng vẫn là giật giật lông mi, mở mắt, ra vẻ chính mang buồn ngủ hỏi: “Ba ba làm sao vậy?”

Trong mắt Lăng Phong đen tối không rõ, Lăng Thiên không có chuẩn bị dụng phải đi vào, tâm rạo rục thật mạnh, lại không từ mang lên một tia lạnh ý, quả nhiên, y đối Lăng Phong e ngại vẫn luôn tồn tại.

“Có phải là không thoải mái hay không, như thế nào sắc mặt có chút tái nhợt đâu?” về mặt Lăng Phong đã muốn khôi phục bình thường, giống như hắn vừa rồi thấy cái ánh mắt kia của Lăng Thiên là một cái ảo giác.

Lăng Thiên nhếch môi, từ trong ngực Lăng Phong ngồi thẳng, rồi đi thân thể cùng Lăng Phong tiếp xúc, thân nhiên cười nói: “Khả năng mới vừa tỉnh ngủ đi, không có không thoải mái.”

Nói xong còn vỗ vỗ mặt, làm bộ như mới vừa tỉnh ngủ bộ dáng.

Mới vừa tỉnh ngủ?

Lăng Phong cũng không có vạch trần lời nói dối của Lăng Thiên, tuy rằng tiểu nhi tử đã muốn mưu cầu làm cho hô hấp vững vàng, sắc mặt bình tĩnh, nhưng là tim đập lại không lừa được người, cũng rất khó khống chế.

Tại thời điểm hắn đưa ngón tay đập thượng tiểu nhi tử mặt, hắn cũng cảm giác được tim đập kia chợt nặn, chính là tiểu nhi tử muốn trang, vậy hắn tự nhiên muốn phụng chỉ trích sao?

Ngoài cửa xe trời đã tối.

Kinh hoàn toàn tối sầm xuống dưới, tới gần cuối mùa thu, ban ngày dần dần tại ngắn lại.

Ngọn đèn trong xe nhu hòa mang theo chút trầm tĩnh, chiếu vào trên mặt Lăng Thiên, mang theo một cỗ lực hấp dẫn làm cho lòng người quý, có lẽ này cỗ lực hấp dẫn chỉ đối với Lăng Phong, dù sao bản thân hắn tâm tư không đổi.

Hắn không có dừng lại ngón tay phác hoạ hình dáng Lăng Thiên, ngược lại một lần lại một lần lưu luyến tại bên môi y cùng phía trên ánh mắt, nghĩ y mở to mắt hấp dẫn ánh mắt của hắn, cảm thụ ôn nhuận môi dưới chỉ phúc,. Thuận tiện, đang nghe nghe tim đập thất hành.

Ý vào Lăng Thiên nhắm mắt lại nhìn không tới thần sắc của hắn, Lăng Phong không có che dấu ánh mắt chính mình mang tính xâm lược, một tắc một tắc tại trên mặt Lăng Thiên bồi hồi, thẳng đến tiểu nhi tử thật sự mở cặp ánh mắt trong treo.

Trong nháy mắt thời gian quá mức ngắn ngủi, Lăng Phong còn chưa tới kịp lập tức đem ánh mắt chuyển hoán, nhìn mặt người trong ngực hơi tái nhợt, Lăng Phong đã muốn thu liễm về mặt ra về bình thường quan tâm một câu.

Hắn biết, Lăng Thiên là tuyệt không sẽ nhận thấy được ánh mắt của hắn cất giấu tâm tư thế nào.

Đứa bé này, tâm tư của y không thông thấu như vậy, không là bởi vì đơn thuần, mà là trình độ nhất định, y chỉ biết chú ý hắn.

Y có lẽ sẽ sát ngôn quan sắc, sẽ xu cát tị hung, nhưng là hắn vẫn là quá non, càng máu chốt chính là, y sẽ không hướng cái phương hướng kia suy nghĩ, một chút cũng sẽ không.

Trong nhất thời, tuy rằng Lăng Phong ở mặt ngoài khôi phục bình thường, nhưng là trong lòng của hắn lại đột nhiên sinh ra một cỗ cảm xúc nói không rõ, hắn đối Lăng Thiên có loại tâm tư này, nhưng là lại cũng không hy vọng, đây là sự tình chỉ có một người là hắn.

Tại chuyện này, tâm tình của hắn, ý nghĩ của hắn luôn luôn tại chuyển biến, mà bản thân hắn cũng sẽ không tới rõ ràng, không bằng nhượng tiểu thiên đến giúp hắn đồng thời ngẫm lại như thế nào?

Tâm tư bách chuyển, lại chung quy không có tái thế nào, chính là đem một bàn tay tiểu nhi tử kéo qua đến mở ra bàn tay của y, nhìn khối văn lộ trong lòng bàn tay y.

Đối thuyết pháp hắn ngược lại hiểu được một ít, cũng là không thể nào tín, văn lộ trên tay rất nhiều, tổng có thể gò ép một hai cái như vậy.

Nhưng là này không ảnh hưởng hứng thú Lăng Phong đối tay Lăng Thiên, hoặc là nói, là bản nhân Lăng Thiên hứng thú.

Đường số mệnh cùng sự nghiệp tuyến ngược lại rất rõ ràng, chính là tình cảm tuyến tại một mảnh loạn thất bát tao tế văn trung mơ hồ không rõ, nhưng là nếu đem tay y duỗi thẳng tay trầm tĩnh lại, tình cảm tuyến

kia lại giống như một cái đường cong bị che dấu đứng lên lại trong lơ đãng xuất hiện, bỗng nhiên liền so với đường số mệnh cùng sự nghiệp tuyền càng sâu khảm ở tại trong lòng bàn tay.

Thường thức tay Lăng Thiên, Lăng Phong bằng vào hiểu biết gà mờ đến quan sát tay Lăng Thiên bất quá hần tuy nhiều cũng có thể nhìn ra này tam điều tay văn chủ yếu, rõ ràng hay không, trơn nhẵn hay không, hay không từ đầu tới đuôi thôi.

Lăng Phong ngược lại không để ý nhiều lắm, chính là đường số mệnh trên tay tiểu nhi tử cái này có chút cổ quái, cư nhiên tại từ trước nửa đoạn liền gãy mở ra, nếu gần như thế cũng không tính cái gì cổ quái, nhiều lắm bị người xem tướng nói

Một câu, có một đại kiếp nạn, độ bất quá đi tới mất mạng, vượt qua đi tới trường mệnh trăm tuổi.

Nhưng đường số mệnh Lăng Thiên lại cổ quái phân làm hai bộ phận, hai cái một chút cũng chưa lần lượt văn lộ, một cái gãy ở trên đường, một khác phần sau tiết ngược lại thực hoàn mỹ, nửa trước thanh lại như lục bình tìm không thấy khởi điểm.

Hai cái văn lộ giống như đường thẳng song song nhất dạng tồn tại, chỉ tại điều thứ nhất chỗ kết cục cùng chỗ bắt đầu điều thứ hai xen kẽ lẫn nhau một chút đi vào.

Rất kỳ quái, ít nhất Lăng Phong chính là biết một chút chính là, là hoàn toàn không rõ.

Lăng Phong cũng chỉ là không chút để ý nhìn, bởi vì hần đối với cái này cũng là không tin, vui vẻ nhiều hơn hoan đem tay Lăng Thiên đặt ở trong lòng bàn tay thường thức cảm giác này.

Ngón tay không tiêm vừa khiến người kinh diễm, nhưng cũng không ngắn, xem như tay tương đối xinh đẹp, hơn nữa để cho Lăng Phong cảm thấy kinh ngạc chính là, toàn bộ tay Lăng Thiên, hoàn hoàn toàn toàn tìm không thấy một khối mỏng kiển, mềm dẻo mà lại ôn nhuận.

Không khối nhướng mày, mà ngay cả tay hần, cũng có ít sọc không quá rõ ràng, mà Lăng Thiên, mà ngay cả... ngón tay lấy bút đều không có một chút mỏng kiển xuất hiện, thật sự không thể không nhượng hần kinh ngạc.

“Tiểu thiên, tay con ngược lại một chút cũng không giống cái nam hài tử tay, ngược lại như là tay nữ hài tử bảo dưỡng tốt lắm đâu.” Lăng Phong cười ôn hòa nói, mang theo thăm dò hai người đều trong lòng biết rõ ràng.

Lăng Phong kéo kéo khóe miệng, lại kéo kéo tay trong tay Lăng Phong, nhưng không có xả đi ra, đành phải giải thích: “Thể chất, bàn tay hàng năm đều sẽ đổi một tầng da, tự nhiên không có kiển.”

Cảm giác đến Lăng Phong kéo chỗ da dễ mọc kiển của mình vuốt phẳng, Lăng Thiên mở miệng nói, Lăng Thiên cũng chỉ đơn giản giải thích một câu, về phần Lăng Phong tin hay không, y đã muốn không thêm để ý.

Nếu hoài nghi liền đi tra đi, y cũng là gì, dù sao lãng phí nhân lực vật lực cùng y không quan hệ.

Mà bàn tay của y, càng nhượng không ít đồng thời đồng sự đều cho rằng y là cái thiếu gia gì thể nghiệm sinh hoạt, thật đúng là buồn cười, tay nhìn như thiếu gia, không trường mệnh thiếu gia thôi.

Bất quá y ngược lại thực thích loại thể chất này, trên tay không có để lại bất cứ dấu vết gì, mặc kệ tại sinh hoạt vất vả, y cũng có thể như sinh hoạt của, chỉ còn lại có hồi ức.

Về phần bảo dưỡng, nếu mùa đông sát điểm kem phòng chống rét cũng coi như nói, vậy tính đi.

Lăng Phong nhìn không ra biểu tình cảm thán một câu: ” thể chất tiểu thiên ngược lại đặc biệt.”

Ra vẻ mặc kệ thân thể tiểu nhi tử xuất hiện cái gì không tốt, tiểu thiên tổng chỉ có thể nghĩ đến một nguyên nhân, thể chế vấn đề.

A, ngược lại đáng yêu.

Nhu nhu tóc Lăng Thiên, nhìn mặt tiểu nhi tử nhất hơi có bất đắc dĩ, Lăng Phong cười khê ra tiếng.

38. Chương 38

Không biết là do thời gian rời đi sắp tới hay cái khác, Lăng Thiên càng ngày càng không thích cùng Lăng Phong ở chung, cảm giác phiền táo càng ngày càng áp không trụ ở trong lòng chồng chất, nhượng y cũng không thể bình tâm tĩnh khí.

Nhưng là Lăng Phong cố tình không biết làm sao vậy, mấy ngày qua đã muốn hận không thể đem y tùy thời đặt ở bên người, từ buổi sáng rời giường sau đến tối đi ngủ, cuộc sống bảy giờ của Lăng Thiên trung, nơi nơi tràn ngập dấu vết Lăng Phong.

Thần luyện trước bữa sáng, cơm trưa, bữa tối, cũng đã không tính cái gì.

Trong thư phòng ở chung cũng không tính cái gì, hiện tại đã đến liên đi công ty đều phải mang y theo.

Thật sự là, được rồi!

Lăng Thiên nhắm mắt tĩnh, nhu nhu huyết Thái Dương, y đã muốn biết Lăng Vân Thiên đã tĩnh.

Ngay tại một lần y không cẩn thận nghe được quần gia đánh điện thoại cấp Lâm thầy thuốc trong, y đột nhiên cảm thấy kỳ thật chân trần đi thăm cũng không phải không đúng tý nào, ít nhất y đã muốn bởi vậy đánh vỡ hai lần sự tình mà thượng nhất thể y một chút cũng không biết, thậm chí còn không có bị phát hiện.

Đột nhiên nhớ tới, đại khái cũng là thời gian này thượng nhất thể đi, y mà bắt đầu xuất nhập Lăng thị, đi theo bên người Lăng Phong.

Chỉ sợ là phụ thân của y khẩn cấp cấp cho thức tĩnh nhi tử một cái công đạo đi, đem những ngưi quý xà thần giấu ở chỗ tối dùng y điều đi ra, còn cấp con lớn nhất một cái hoàn cảnh an toàn.

Thật sự là một cái người cha tốt.

Y không lời nào để nói.

“Làm sao vậy, không cần phải gấp gáp, từ từ sẽ đến, ba ba tin tưởng người có thể làm hảo.” Lăng Phong nhìn biểu tình Lăng Thiên có chút phiền táo, không từ nói ra câu an ủi. Hắn kỳ thật còn muốn nói, nếu không muốn làm, không thích coi như xong, nếu Lăng Thiên có thể đối hắn chẳng sợ hơi chút buồn rầu một chút, nhưng chung quy không có.

Lăng Thiên hút một hơi, đem tâm tình thiếu chút nữa tràn ra, một lần nữa áp trở về, thuần thực không là một lần hai lần.

Nhưng là Lăng Phong lại không hài lòng, mỗi lần nhìn Lăng Thiên đem tâm tình phiền táo ngạnh sinh sinh áp chế đi, thay một cái mặt bình tâm tĩnh khí, hắn liền không từ có cổ phiền táo, giống như là bị Lăng Thiên cấp chuyển dời đến nơi này, mang theo đau lòng mỏng manh.

“Cám ơn ba ba, ta sẽ không để cho người thất vọng.” Lăng Thiên mang theo một cái cười vừa vặn, giống mặt nạ, hình thức hóa ngữ khí là thượng nhất thể y trải qua chờ mong mà có.

Hiện giờ đã muốn hoàn toàn thay đổi.

Lăng Phong ý tứ hàm xúc không rõ nhìn mặt Lăng Thiên giống như vui vẻ cười, giống như thề son thề sắt cam đoan, lại cảm thấy không rõ cho nên thất vọng.

Hắn tưởng, nếu tiểu thiên nói y không thích này đó, hắn là sẽ không miễn cưỡng.

Lăng Phong trong lòng rõ ràng, Lăng Thiên như vậy thường xuyên xuất hiện ở trong công ty, khẳng định sẽ có phiền toái không nhỏ.

Người muốn con lớn, khẳng định sẽ không sai quá cơ hội này đó, bởi vì giờ này khắc này, Lăng Thiên chính là Lăng Vân Thiên.

Tiểu nhi tử không ở trước công chúng dưới gỡ kính râm xuống, khóe miệng cũng luôn lạnh lùng mân, giống như thượng một lần hấn tại tiểu nhi tử trong phòng nhìn đến ảnh chụp con lớn.

Hấn tưởng, có lẽ hấn tiểu nhi tử đã muốn tin hấn, muốn cố gắng làm tốt bộ dáng Lăng Vân Thiên.

Cũng may trong thời điểm lên lút ở chung, tiểu nhi tử cũng không học tính cách con lớn nhất, huống chi, tiểu nhi tử trừ bỏ gặp qua kia trương ảnh chụp ở ngoài, phải là đối hấn con lớn nhất một chút cũng không hiểu biết, cũng cũng chỉ có thể ở bên ngoài giả trang bộ dáng, lừa lừa ngoại nhân thôi.

Nếu không nói, hấn có lẽ còn thật không nguyện ý.

Hấn có một kêu nhi tử Lăng Vân Thiên, không nghĩ tái muốn một cái.

Hấn càng muốn muốn, là cái Lăng Thiên kia cùng con của hấn kém một chữ kêu tiểu thiên.

Lăng Thiên không biết tâm tư Lăng Phong, y cũng không muốn đi biết, y muốn bắt tiền Lăng Phong, đây là đã muốn đã định trước, như vậy trong khoảng thời gian này coi như làm là y vì Lăng Phong công tác, đổi lấy trả thù lao đi.

Kiếp trước, theo cái chết của y, liền đều đi qua, y hiện giờ không nghĩ nhắc lại, cũng không nguyện ý lại nhớ lại.

Kiếp này là một tân sinh, y cùng với Lăng Phong tái vô quan hệ, y đã muốn không nợ hấn, nếu y đã từng thật sự thiếu hấn một cái mệnh. Y trả giá sấm vai Lăng Vân Thiên cùng với mất đi lợi thế sinh mệnh an toàn thụ uy hiếp, đổi lấy một phần tài chính có thể cấp cho tân sinh khởi động, theo lý thường phải làm, không phải sao?

Lăng Thiên tự giễu cười cười, loại ăn khớp quả nhiên là thụ ảnh hưởng phụ thân i, bất quá, một lần này. Ngồi ở trong xe, trên tay phiên vài cái tiểu án tử, sinh ý Lăng thị đã định trước, cho dù Lăng Thiên cầm trong tay chính là một ít râu ria sinh ý trong Lăng thị, nhưng là kim ngạch đề cập, thêm đứng lên cũng vượt qua ngàn vạn Mĩ kim.

Cẩn thận nhìn mấy thứ này, Lăng Thiên xao bắt tay vào làm văn kiện kẹp, suy tư một ít đồ vật.

“Thiếu gia, đây là ngài nhượng ta giúp ngài bắt được một ít tin tức qua lại sắp tới đưa tin, đều tại cái này gói to trong.” Lái xe từ trong xe xuất ra một cái túi dai, đưa cho Lăng Thiên.

Lăng Thiên bất động thanh sắc tiếp nhận, tùy tay mở ra, quả nhiên bên trong hoặc chỉnh tề hoặc rải rác phóng một ít tư liệu vụn vặt.

Càng mấu chốt chính là, trong đó còn có hai cái thư tín không có mở ra quá, bất quá cũng chỉ có Lăng Thiên thấy được.

Rút ra tấm vé đưa tin lái xe chỉnh lý, đặt ở trên tay nhìn nhìn, sau đó khen đến: “Vất vả, rất hữu dụng.”

Cùng thượng nhất thế bất đồng, cả đời này phụ thân của y nhượng y tiến công ty trước, lại cho y xứng một cái bảo tiêu, hiện giờ ra vào hai cái bảo tiêu, vốn là chỗ ngồi phía sau xe chỉ có hấn một người, hiện tại cũng là phó lái một cái, chỗ ngồi phía sau một cái.

Tuy rằng y thật sự đã muốn không hề gì, nhưng là phụ thân thật không có cố ý muốn cho y chết, cũng nhượng y yên tâm kết.

Nguyên lai, giữa bọn họ, cho dù không mang theo tình cảm phụ tử, cũng không nên mang theo loại tình cảm oán hận kịch liệt này, vốn là nên là người xa lạ thôi.

Về đến nhà, y kiểm chế tâm tình kích động trong lòng, cùng Lăng Phong đồng thời ăn quá bữa tối sau, mới mang theo sinh ý công ty cùng thứ lái xe giao cho y trong túi giấy quang minh chính đại về tới phòng của y.

Khép cửa phòng lại, cũng không có khóa trái, y biết được cho dù y khóa cửa phòng, buổi tối như trước từng có người mở phòng của y, liền thói quen lười đi khóa trái. Cái lăng trạch này, cũng sẽ không đối Lăng Phong bố trí phòng vệ.

Vừa mới ăn cơm xong, phụ thân hiển nhiên sẽ không đột nhiên tiến phòng của y cùng y ‘Liên lạc tình cảm’, nhưng là Lăng Thiên vẫn như cũ thực dụng tâm đem phong thư lấy ra nhìn nhìn, phát hiện không thành vấn đề sau, mới mở ra.

Nhưng y không vội vã nhìn, mà là đem những văn kiện tư liệu kia tách ra đặt ở văn kiện kẹp sinh ý công ty mà che dấu, còn có lái xe cố bố nghi trợn bắt được những tin tức đưa tin cũng dùng chút tâm tư, lớn nhỏ đều có, cùng trong phong thư đủ loại kiểu dáng bằng cùng biên lai, không phải dễ thấy được.

Hai trương giấy căn cước nhìn tuổi đều tại hơn ba mươi tuổi, nhưng là ảnh chụp thoát nhìn cũng là bộ dáng thực tuổi trẻ, hiển nhiên là thời điểm tuổi trẻ chiếu ảnh chụp, có lẽ cùng hẩn lộ ra chính mình cùng vị thành niên có quan hệ nhất định, thoát nhìn thành thật chất phác, cùng y hoàn toàn không có chỗ tương tự.

Nhưng là râu ria này, y yêu cầu chính là này hai cái thân phận thôi.

Về phần này hai cái giấy căn cước, y cũng chưa từng nghĩ quá có muốn xuất ra đến dùng thời điểm nào, giống không giống cũng không hề gì.

Chi phiếu lo liệu chính là ngân hàng ngoại xứ chi nhánh ngân hàng tại đại lục, ngoại hối linh tinh tương đối phương tiện, cũng không dễ dàng đã bị quản chế. Mà mật mã chi phiếu, y có thể tùy thời trên mạng ngân hàng sửa chữa.

Trừ bỏ cái này, mấu chốt nhất đó là thao tác cổ phiếu tài khoản.

Ở quốc nội thao tác nước ngoài đưa ra thị trường, trước kia là thực phiền toái, trên cơ bản rất khó thực hiện, nhưng là hiện tại lại không giống. Cụ thể còn không thiếu, nhưng là tối phương tiện cũng là nước Mỹ có một số công ty quản lý tài sản, trên mạng mở cổ phiếu giao dịch đối ngoại, các loại nước chảy đều có, thao tác cũng không phải thực rườm rà.

Mà Lăng Thiên lúc ấy chính là nhượng hai cái công ty phân biệt công việc cho y giống một cái công ty quản lý tài sản, tài khoản, hiện giờ phương diện nước Mỹ ký trở về bằng biên lai hợp đồng, đã muốn tại trong tay của y.

Tinh tế xem qua sau, trong lòng Lăng Thiên rốt cục yên tâm, bắt quá tại hợp đồng thông tri bên trong nhưng cũng thuyết minh, khai thông này hai cái tài khoản muốn tại trong vòng nửa tháng đánh vào ít nhất năm vạn Mĩ kim thì tiến hành hoạt động giao dịch, nếu không có lẽ sẽ bị đông lại tài khoản.

Lăng Thiên cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, này vốn là dự kiến ở giữa, hơn nữa phương diện thủ tục phí cũng không cao lắm, tư bản nước ngoài còn miễn thuế, đương nhiên, nếu lợi nhuận cổ phiếu sau chia hoa hồng, lại muốn theo nếp nộp thuế.

Đem đồ vật đều hiểu biết rõ ràng sau, Lăng Thiên tinh tế thu đứng lên, sau đó trên mạng sửa chữa mật mã chi phiếu, sửa chữa tài khoản mật mã, cùng với mật mã bảo hộ vấn đề.

Lăng Thiên tại trên mạng bắt được tin tức hai cái thân phận kia, đã muốn thanh toán một nửa tiền đặt cọc, hiện giờ đem vĩ khoản đánh đi qua, cái giao dịch này cho là kết thúc.

Đem điện thoại di động là cơ sở, mặc kệ là chi phiếu vẫn là tài khoản, bởi vì lai lịch cũng không quá quan tâm chính quy, cho nên vẫn là đem động thái tùy thời nắm chắc tương đối hảo.

Mọi thứ lạc định, Lăng Thiên bỗng nhiên đã cảm thấy tâm tình lập tức thả lỏng lên, mà ngay cả nhìn đến lái xe cố ý cho y tại một đồng trong tin tức lưu cái tờ giấy kia đều không có ảnh hưởng hảo tâm tình của y.

Nhìn này tờ giấy, khỏe miệng Lăng Thiên gọi lên, Trình Minh rõ ràng là kiểm chế không trụ.

Tại chờ vài ngày, nhiều nhất một tuần, y liền mọi sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu Trình Minh này một cỗ đồng phong.

Địa phương đời này cùng thượng nhất thể bất đồng không ít, thượng nhất thể y ra về cùng Lăng Phong thân mật khăng khít, phụ tử tử hiếu quá một chút, nhưng là hiện giờ nghĩ đến, y kỳ thật liên nhiệm vụ trọng yếu đồ vật, trung tâm tin tức đều không có dụng đến quá.

Nhưng kiếp này, y lại tại tâm tư Lăng Phong không biết loại nào i, biết được một ít đồ vật. Tỷ như, mặc kệ là Lăng Vân Thiên hôn mê trước, vẫn là Lăng Phong, đều tại nhắm vào sinh ý tập đoàn trình thiên.

Lý do Lăng Vân Thiên trước hôn mê nhắm vào tập đoàn trình thiên, Lăng Thiên có thể đoán được một phần, nhưng là Lăng Phong nói, Lăng Thiên liền cảm thán một câu, tại không biết Trình Minh chính là đối Lăng Vân Thiên xuống tay trước, rõ ràng là Lăng Vân Thiên thực xin lỗi người khác, y nghĩ đến hiện hành vi Lăng Phong cố tình có thể làm để tiếp sức cho nhi tử, thật sự là tình thương của cha thật sâu cỡ nào a!

Đối một đôi phụ tử cùng y hoàn toàn không có nửa điểm quan hệ nói, y đều phải cảm động. Lăng Thiên vì phúng nhếch lên khóe miệng.

Rất nhiều thời điểm chính là như vậy, người không đi chú ý một việc, nó liền luôn bị sương mù bao phủ, nhưng người nếu chú ý, dấu vết kia để lại liền có vẻ thực dễ dàng phát hiện.

Trình Minh thượng nhất thế tại trong điện thoại đòi tiền, muốn ‘Đông Sơn tái khởi’, này thật sự là một cái hảo tử.

Y đã từng không có nghĩ quá, nhưng là hiện giờ nghĩ đến lại có thâm ý khác, không chỉ có như thế, Trình Minh ban đầu cùng lái xe nội ứng ngoại hợp dưới quơ được y, còn không biết y không là Lăng Vân Thiên, nhưng là Trình Minh lại vẫn không có giết y.

Thăng đến phát hiện y không là Lăng Vân Thiên, so với trước càng thêm hồng mắt.

Lúc ấy hắn chỉ tưởng bởi vì báo không được thù, nhưng là bây giờ nghĩ lại, cũng là giá làm một cái tấm mộc quá nhỏ, không đủ để vãn hồi tập đoàn trình thiên.

Nói cách khác, trước khi y bị bắt cóc, tập đoàn đó, chỉ sợ cũng đã muốn ngã xuống dưới bản tử của quái vật lớn lăng thị. Cho nên hắn mới có thể được ăn cả ngã về không mưu hoa bắt cóc Lăng Vân Thiên, mà không phải trực tiếp giết người.

Sách, Lăng Thiên cảm thán một tiếng, y cỡ nào hy vọng y không có phát hiện này đó a, chẳng sợ Trình Minh thật sự chỉ là vì tỷ tỷ của hắn báo thù cũng tốt a, nhưng như bây giờ, Lăng Thiên nếu có chút cơ hội đứng ở trước bia mộ nữ nhân kia, y tưởng y nhất định sẽ hỏi một câu, người cảm thấy đáng giá sao?

Phải biết, y đã từng nghĩ quá, nữ nhân kia cầm nuôi nặng phí, vứt bỏ y, ngược lại vì đệ đệ của trả giá, có lẽ là đáng giá, dù sao hắn đồng ý vì tỷ tỷ của hắn trả giá báo lại cừu.

Hiện giờ chân tướng xuất hiện, nhượng trong lòng Lăng Thiên không biết là tư vị gì.

Ha ~ y kỳ thật thật muốn nói một câu, đây là báo ứng. Chính là lại cảm thấy thực không cần phải nói, đơn giản nên cái gì cũng không nói đi.

39. Chương 39

Nơi này nói là giống phòng bệnh, còn không bằng nói là phòng tổng thống năm sao, thoải mái xa hoa, cùng Lăng Trạch diệu thấp nội liễm hoàn toàn bất đồng.

Lăng Vân Thiên nằm ở trên giường bệnh, mặt không đổi sắc nhếch môi, đôi mắt sụp xuống, không nói được một lời.

Lăng Phong đứng ở cách đó không xa mắt lạnh nhìn hắn, bộ dáng đồng dạng mặt không đổi sắc, Lăng Phong lại sinh sôi mang ra một cỗ lệ khí.

Khiến người cảm thấy nếu con lớn nhất không còn nằm ở trên giường bệnh nói, hắn khẳng định không để ý hung hăng trừu hắn nhất đốn.

Đối với câu hỏi của Lăng Phong, Lăng Vân Thiên một mực không nói được một lời, nhượng Lăng Phong vốn cũng không là thực đại hỏa khí, không tự chủ được càng đòi càng cao.

Lăng Vân Thiên rũ xuống trong tròng mắt hiện lên một tia phức tạp nói không rõ, lại như trước không nói gì.

Nhìn bóng dáng Lăng Phong áp lực lửa giận xoay người rời đi, Lăng Vân Thiên đóng nhắm mắt tĩnh.

Một lát Lâm Vũ liền từ môn khẩu đi đến, nhìn Lăng Vân Thiên như trước quật cường nằm ở trên giường bệnh lại, Lâm Vũ không từ hít một hơi: “Phụ tử các người tính tình thật sự là giống thấu, tâm tư đều che quá chặt chẽ, có đôi khi một sự kiện rất đơn giản, không muốn biến thành thất bại thất bại mới biểu hiện có bản lĩnh nhất dạng, cần gì chứ?!”

Lăng Vân Thiên mở mắt ra, nhìn bên cạnh hắn lâm thầy thuốc, nhẹ giọng nói tạ đạo: “Cám ơn thầy thuốc Lâm.”

Thanh âm tuy có chút suy yếu, nhưng là thanh lãnh âm sắc nhưng không có biến.

“Người đứa nhỏ này, chính là không làm nũng, có đôi khi thích hợp yếu thế cũng không thấy đến chuyện xấu.” Lâm Vũ có chút lo lắng nói: “Phụ thân người tính tình so người còn lớn hơn.”

Lăng Vân Thiên tuy rằng như trước không lộ vẻ gì, nhưng là trong mắt lại hiện lên một tia nhu hòa: “Hắn là cha ta, ta cũng biết.”

“A, phụ tử các người đảo nói nhất dạng nói, tính ta loạn quan tâm. Bất quá có chuyện ta còn là muốn nói cho người một chút, phụ thân người cho người tìm về một cái đệ đệ mười tám tuổi, trong lòng người phải có cái số. Bất quá người yên tâm, phụ thân người tối coi trọng cho tới bây giờ chỉ có một mình người.” Lâm Vũ nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định từ hắn tới trước nói một chút, để tránh hắn nghe được cái lời đồn đãi chuyện nhằm gì là lúc không có chuẩn bị, kích thích quá lớn.

Hô hấp Lăng Vân Thiên bị kiềm hãm, rồi lại khôi phục bình thường, đệ đệ mười tám tuổi, như thế nào tính cũng chỉ có nhi tử nữ nhân kia.

Hắn kỳ thật không quan tâm nhiều đệ đệ, bởi vì hắn biết rõ phụ thân làm người thế nào, cho dù là con trai ruột, không có thời gian tích lũy, phụ thân là sẽ không có cái gì tràn ra tình thương của cha, lại đến bao nhiêu đệ đệ đối hắn cũng không có gì ụy hiếp.

Chính là, nữ nhân kia chết ở trong tay của hắn, nhưng không biết nếu cái đệ đệ này ệ biết là dạng gì thái độ.

Là như hắn đã từng như vậy muốn vì chi báo thù đâu? Vẫn là như hắn hiện tại nhất dạng, nghĩ thông suốt đi qua chuyện này, cũng không phải hắn cai sự.

Huống chi, thời điểm hắn tra nữ nhân kia, cũng biết rành mạch, cái đệ đệ kia, là bị nữ nhân kia vứt bỏ.

“Không cần lo lắng, trong lòng phụ thân hắn đều biết.”

Lăng Vân Thiên đối Lăng Phong tín nhiệm rất sâu hậu, hắn đối phụ thân của hắn nhất quán đều là thực kính ngưỡng, trừ ra những ngày mấy tháng trước đột nhiên bị kích thích.

Ngay từ đầu, Lăng Vân Thiên lựa chọn cũng đã rành mạch, hắn có thể vì mẹ của hắn tìm người không thể làm chung người báo thù, cũng có thể vì mẫu thân gia nhân hắn mưu hoa một phần sản nghiệp tương đối phong phú, nhưng là điểm mấu chốt ngay tại phụ thân của hắn, tại mẫu thân cùng phụ thân, hắn hoàn toàn không có do dự liền lựa chọn phụ thân của hắn, bởi vì này vốn là cũng không cần suy xét.

Cho dù phụ thân hỏa khí thực đại, bộ dáng thực sinh khí, nhưng là hắn cố tình liền không sẽ nói nhuyển nói, lại càng không muốn đem tâm tư giải thích cấp phụ thân của hắn nghe.

Hắn thiếu chút nữa tử vong sau, lần thứ hai tỉnh lại, nhưng cũng có chút rõ ràng, lúc trước hắn nghe được những lời kia, hơi nước khẳng định thực đại, thành phần giả dối khẳng định so thành phần chân thật nhiều rất nhiều.

Bất quá, hắn không biết là hắn giết nữ nhân kia là sai, coi như tác là nhượng mệnh nữ nhân kia, cùng với trình thiên tập đoàn, giúp hắn trả hắn sinh ân của mẫu thân đi.

“Hắn gọi cái gì?” Lăng Vân Thiên đột nhiên hỏi đạo.

Lâm Vũ sững sốt một chút, mới kịp phản ứng Lăng Vân Thiên đang hỏi tên ai.

“Lăng Thiên, hắn gọi Lăng Thiên.”

Lăng Thiên, Lăng Vân Thiên ở trong lòng mặc niệm một chút, nữ nhân kia tử không oan uổng.

Cặp xuống đôi mắt thanh lãnh như trước, thần sắc vẻ mặt có bệnh lại vẫn chưa nhượng hấn có vẻ nhu nhược, ngược lại biểu tình trên mặt gầy yếu, lạnh lùng, có loại ảo giác sắc bén.

Lăng Thiên hoàn toàn không biết Lăng Vân Thiên thời gian này đã muốn biết y thế nào,, một lòng một dạ đang nghĩ tới như thế nào nhượng tiền Lăng Phong vô thanh vô tức biến mất đến trong tài khoản của y.

Trước khi đi, y còn không quên giúp Lăng Phong cấp một ít cô nhi viện nhất bút tiền số lượng không lớn, xem như y hồi báo xã hội bãi, cho dù y tại cô nhi viện hồi ức không thể nào hảo, nhưng là chung quy nuôi lớn y.

Hơn nữa cứ như vậy, cho dù Lăng Phong tra được tiền, cũng có thể đủ hỗn loạn phương hướng Lăng Phong điều tra.

Tuy rằng như thế, nhưng là Lăng Thiên cũng thực chú ý đúng mực, y vẫn chưa tiêu tiền như nước, cũng không có tiêu tiền nhiều, tận lực dùng tiền ít nhất, đến giúp y sắp sửa biến mất dọn xong chuyện.

Từ thẻ Lăng Phong cho, y tính kế lại đây tính kế đi qua, đại khái có thể bắt được một trăm vạn Mĩ kim, tại tạp Lăng Phong là chín trâu mất sợi lông, thậm chí Lăng Phong tùy tiện tham gia một cái tiệc tối từ thiện, tùy tiện coi trọng cái gì vậy, hoa cũng không ngừng bằng chút tiền ấy.

Nhưng là đối Lăng Thiên mà nói, cái số lượng này lại đã đủ nhiều.

Nếu không có bàn tay vàng yêu cầu tiền vốn nói, có lẽ y từ Lăng gia thoát đi, liên một phần mười một trăm vạn Mĩ kim cũng sẽ không mang.

Hơn nữa trừ bỏ từ Lăng Phong cho y tạp trong có thể bắt được một trăm vạn ở ngoài, Lăng Phong giao sinh ý cho y, tại không tổn hại ích lợi lăng thị, y hơi chút không lốt dấu vết áp súc một chút không gian thu lợi của lăng thị, đại khái cũng có thể lấy ra bảy mươi vạn Mĩ kim

Vì đạt tới mục đích này, y vài ngày đều không có ra khỏi phòng, một bên nhìn văn kiện, một bên tại trên mạng tìm phương pháp thao tác cụ thể.

Choáng váng đầu não trưởng, còn đánh bậy đánh bạ vào một cái diễn đàn, sau đó bị cao nhân chỉ điểm một phần sau, mới xem như tính toán hoàn thành.

Lập lại nhìn tới nhìn lui, xác định nhìn không ra dấu vết sau, Lăng Thiên mới thư một hơi.

Hai nhuận bút kim, phân biệt tại trên mạng cùng các tài khoản kẻ thứ ba lưu thông một vòng sau, cuối cùng vào hai trương chi phiếu y chuẩn bị tốt kia.

Một trăm bảy mươi vạn Mĩ kim, nếu không có Lăng gia, không có Lăng Phong, có lẽ y cả đời cũng kiếm không đến nhiều tiền như vậy.

Khi Lăng Thiên tại trên mạng bắt đầu thao tác là lúc khoảng cách cái công ty mỏ dầu kia xuất hiện đã muốn không xa.

Mà cái ty công ty cổ phần tiếng trung kêu Duy Trạch Nhĩ, hiện giờ đã muốn khoái té để, nguyên lai cái mỏ dầu kia theo phân tích sắp sửa khô kiệt, mà vào tay bọn họ tân mỏ dầu lại không bị nhân sĩ chuyên nghiệp xem trọng, mà còn bọn họ đã muốn khai thác ba cái tháng, như trước không có biểu hiện gì n.

Nếu không có Lăng Thiên từ thượng nhất thế đã biết cái mỏ dầu đang tại khai thác này cư nhiên sẽ trở thành mỏ lợn thế giới, chỉ sợ bất luận kẻ nào đều đối cổ phiếu công ty dầu mỏ không nhiều lắm hứng thú.

Mặc suy nghĩ một chút ngày, đang nhìn hiện tại cái công ty này, cùng với dùng một ít nhuyển kiện phiên dịch phiên dịch chuyên nghiệp tới Đức quốc về cái công ty này kiếm ít tin tức, Lăng Thiên yên lặng tính toán, y là còn có thời gian hơn nửa tháng.

Bất quá, y không có khả năng chờ lâu như vậy, hơn nữa y cũng có khả năng tính sai ngày, cho nên Lăng Thiên quyết định, ngay tại một tuần sau, mà bắt đầu mua vào.

Bọn họ đã muốn trượt xuống rất lợi hại, một tuần sau, một trăm bảy mươi vạn đôla, khả năng có thể nhiều mua một ít.

Mà cái thời điểm kia, y thực khả năng đã muốn không ở lãg gia.

Trình Minh đã muốn khoái chờ không kiên nhẫn.

Nhìn xem tin tức vông trang đưa tin, tập đoàn trình thiên bởi vì đưa vào hoạt động sai lầm, đầu tư sai lầm, nguy cơ tín dụng các loại nguyên nhân, đã muốn lung lay sắp đổ, rất nhiều người đã muốn nhìn ra là bóng dáng lãg thị ở mặt sau, đại đô biết, tập đoàn trình thiên sẽ sắp đã muốn không thể tránh né.

Cơm trưa, Lãg Thiên như trước cùng Lãg Phong đồng thời ăn, ăn xong sau, bọn họ còn muốn cùng nhau đi.

Lãg Thiên biết, không chỉ có Trình Minh chờ không kiên nhẫn, Lãg Phong triệu dương không nhiều kiên nhẫn lắm, cho nên dẫn y đi ra ngoài hoảng nhoáng lên một cái, thậm chí ở trong công ty đều giống như sủng ái nhắc tới, cũng không phải là sợ người không biết sao?

An toàn, Lãg Phong an bài ngân tế trí, Lãg Thiên cảm thấy, y có lẽ không cần đợi lát nữa, đây là một cái cơ hội.

Y đã muốn mọi sự đã chuẩn bị, nếu không cẩn thận chiết ở tại nơi này, y chỉ sợ thật sự sẽ không cam tâm.

Thượng nhất thể y chết ở trong tay Trình Minh, không ai quy định cả đời này y còn phải chết ở trong tay Trình Minh, bị người nhanh chân đến giết cũng là phi thường có khả năng không phải sao?

So sánh với góc đứng lên, tính nguy hiểm của Trình Minh đã đi xuống hàng một cái bậc thang.

Cấp lái xe đánh ám chỉ, lái xe cũng đã muốn phi thường nôn nóng, tiểu nhi tử mệnh còn tại đám nhân thủ kia t, hần nếu không thể từ chạy nhanh từ trong tay Trình Minh bắt được tiền nói, hần thực sợ tiểu nhi tử có cái gì ngoài ý muốn, tiểu nhi tử năm nay mới mười lăm tuổi a!

Lãg Thiên nhìn trạng thái hần, thừa dịp người không chú ý thời điểm nói rằng: “Trình Minh còn không có lợi dụng người bắt đến ta, sẽ không bắt nhi tử người thể nào.”

Hần cũng không muốn bởi vì cảm xúc lái xe quá mức nôn nóng, nhượng y không có chết ở trong tối, bắt cóc, ngược lại chết ở tai nạn xe cộ, vậy y liền muốn chết không nhắm mắt.

Lái xe ổn ổn cảm xúc, đem ý tứ trong lời Lãg Thiên nói suy nghĩ hai lần, rốt cục cười khổ, hần là người, một lái xe chút đều lý giải không được những cái gọi là tâm tư thượng lưu nhân sĩ.

Trình Minh đâu một vòng tròn lớn như vậy tính kế chính mình, tính kế lãg gia thiếu gia, mà cái này thiếu gia không chỉ có không có nói cho Lãg tiên sinh, ngược lại còn có ý tứ tương kế tựu kế. Mà Lãg tiên sinh liền càng làm cho lái xe buồn bực, nói không lo lắng nhi tử đi, nhìn an bài cũng không phải a, nhưng là nói lo lắng nhi tử đi, nhìn an bài lại càng không đúng rồi.

Hần cũng không quản, chờ hần đem nhi tử cứu sau khi trở về, liền từ chức đi.

Bởi vì bị thương từ chức, là lấy cớ không tồi, mặc kệ lãg thiếu gia là nghĩ như thế nào, lái xe ngược lại rất rõ ràng, nếu muốn sau đó vô sự, hần chỉ sợ còn muốn ném chút khổ sở mới được.

Trên cái thế giới này, không ít chính là ngoài ý muốn, cái gọi là người định không bằng trời định nói đúng là loại tình huống hiện tại này.

Lãg Thiên chuẩn bị hôm nay liền ly khai, nhưng là lại cố tình tại trước khi rời đi thật làm cho Lãg Phong đem người điếu đi ra, trong lòng Lãg Thiên vắng vẻ, hay là thượng thiên đã định trước, y liền không muốn chết tại đây sao? Liền không muốn chết ở mười tám tuổi sao?

Vậy tại sao vừa muốn y trọng sinh đâu? Thượng nhất thể nếu chết, cũng rõ ràng lưu loát, Mạnh bà thang vừa quất, cùng này đó sốt ruột sự tất cả đều nhất đao lưỡng đoạn, tái vô quan hệ, cũng tốt hơn hiện tại một lần nữa tại trải qua một lần tử vong.

“Đừng sợ, ba ba sẽ bảo vệ người.” Lãg Phong đem Lãg Thiên ôm sát trong ngực, hai chiếc xe xe mặt sau đuổi theo Lãg Phong, Lãg Thiên, chỉ cần bọn họ qua đoạn này, tới kế tiếp quẹo vào chỗ, những chuẩn bị y làm liền tất cả đều có thể xử dụng thượng.

“A ~” Lăng Thiên khẽ cười một tiếng, nói không nên lời là yên tâm vẫn là châm chọc, càng nghe không hiểu là tin tưởng vẫn là không tin, nhưng là Lăng Thiên muốn nói, thật sự là được rồi!

Song chường ôm chầm lưng Lăng Phong, trong lòng thầm nghĩ, mặc kệ hôm nay sống hay chết, ta đều phải nói cho người một tiếng, không bao giờ thấy.

Lăng Phong lúc này không tinh lực nhìn biểu tình Lăng Thiên, cũng vô tâm tư đi cảm thụ cảm xúc hiện tại của Lăng Thiên.

Lực chú ý của hắn chỉ đặt ở phía trước mặt đường, lấy điện thoại di động ra, Lăng Phong thông tri những người đó, cùng với cảnh sát hết thấy đều hướng cái phương hướng này tới rồi.

Vừa muốn cúp điện thoại thời điểm, bính! Một tiếng.

Giống lần trước xe của y bị Trình Minh đụng phải nhất dạng, đồng dạng có người đụng phải đầu xe Lăng Phong.

Bất quá lần này xuất hành Lăng Phong là có chuẩn bị, khai xe tự nhiên cũng là chuẩn bị.

Chính là dừng một chút, lái xe Lăng Phong đâm chạn ga, trực tiếp đem chiếc xe kia đánh bay đi ra ngoài, tại quốc lộ thượng chuyển vài cái, sau đó thuận lợi quải vào một cái lộ khẩu khác.

Giờ này khắc này, tâm Lăng Phong mới phóng xuống dưới.

Sờ sờ ôm tóc Lăng Thiên, tự nhiên mà vậy tại cái trán y hôn môi một chút, an ủi tâm tình của y đạo: “Không có việc gì.”

Mới vừa nói xong câu đó, đột nhiên một cái càn xe bay tới, lái xe vội vàng thả phanh lại sau, mới phát hiện luân chắn bắn ra rồi.

Lặng yên không một tiếng động, hiển nhiên là trang tiêu thanh khí.

Lăng Phong từ xe ngồi xuống lấy ra một phen súng lục lượng màu bạc khéo léo, đưa cho Lăng Thiên đạo: “Trước cầm phòng thân, nếu có chút cái gì nguy hiểm, đề xuống cái này, sau đó nổ súng là đến nơi, việc không cần lo lắng.”

Lăng Thiên đã muốn cùng Lăng Phong phân ra, cáo biệt qua đi, liền không tái thu người lễ vật, Lăng Phong.

Cụp xuống lông mi hạ, ánh mắt có chút phức tạp nhìn cái súng lục chuỗi lượng màu bạc, cự tuyệt nói: “Không, ta một chút cũng sẽ không, cầm so không lấy càng nguy hiểm, thực dễ dàng ngộ thương.”

Lăng Phong tưởng tượng cũng là, nếu không cẩn thận ngộ thương rồi Lăng Thiên chính mình sẽ không tốt.

Sờ sờ đầu của hắn an ủi: “Chờ thêm vài ngày, ba ba cho người tìm cá nhân giáo người.”

Lăng Thiên nhếch một cái môi không trả lời.

40. Chương 40

Lăng Phong bộ thự rất nhanh liền có tác dụng, cảnh sát cũng rất nhanh liền chạy tới, thân phận Lăng Thiên tại rất nhiều địa phương đều có.

Lăng thị tuy rằng đã muốn ở quốc nội cấm rẽ, nhưng là cùng các xí nghiệp lớn nước ngoài hợp tác cũng là thiên ti vạn lỗ, rắc rối phức tạp, ích lợi giống nhau.

Bởi vì nguyên nhân tình hình trong nước, lăng thị vẫn chưa ở quốc nội đưa ra thị trường, mà là tại nước Mỹ đưa ra thị trường, nghiêm khắc lại nói tiếp, lăng thị đã muốn không chỉ xem như xí nghiệp quốc gia.

Quốc nội có tổ kiến lăng thị, chính là từ xưa đến nay, không ở quốc nội chưa từng có. lăng thị trở về, tự nhiên cũng suy xét qua bảo đảm sự tình linh tinh, mạng lưới quan hệ nước ngoài cũng không có đoạn quá liên hệ.

Cho nên tổng thể đi lên nói, cho dù là nhân tố chính trị tương động lăng thị đều phải hảo hảo cân nhắc cân nhắc được mất trong đó.

Hơn nữa lăng thị vừa không phạm pháp không lọt thuế, một cái quái vật lớn như vậy, người không biết tự lượng sức mình vẫn là rất ít. Đương nhiên, tị thuế hợp pháp (trốn thuế hợp pháp) loại chuyện này, nhưng cũng là tránh không được.

Mà Lăng Phong thỉnh bảo tiêu, cơ bản đều có giấy cho phép dùng súng, cho nên cũng không sợ cảnh sát nhìn đến.

Lăng thị bị ám sát, vây truy chặn đường, dùng bất cứ thủ đoạn nào, ảnh hưởng là tạo thành phi thường ác liệt.

Cho nên thời điểm cảnh sát đã đến, một ít lãnh đạo bộ công an cũng đều chạy tới hiện trường.

Người i tới nơi này là chạy không thoát, không có đuổi theo Lăng Phong bọn họ cũng không dám lại đến, hơn nữa sau này bắt được những người này, người phía sau màn tự nhiên liền tra ra manh mối.

Hoặc là nói, kỳ thật Lăng Phong đã muốn đối phía sau màn người có chút đoán, sự tình lần này cũng bắt quá là bọn hắn điên cuồng lần cuối cùng thôi.

Không thể tránh khỏi, Lăng Phong cùng với một số người hàn huyền một phần, dặn Lăng Thiên đứng ở trong xe không cần đi ra, mới mở cửa xe, đi ra biểu tỏ thái độ.

Chờ bọn hắn tất cả mọi người chiếm được kết quả bản thân muốn, mắt lộ ra vừa lòng tán thưởng lãnh đạo quốc.

Ánh Lăng Phong mất đảo qua, lại không thấy xe Lăng Thiên.

Cảm thấy rung mình, sắc mặt đột biến.

Vội vàng hỏi người bên cạnh: “Tiểu thiên đâu?”

“... Không có chú ý tới.” đi theo bên người Lăng Phong chính là cận vệ, làm sao có thể đi chú ý người khác, lực chú ý đều đặt ở Lăng Phong trên người đều sợ có một vụn nhất.

Không kịp đối mắt những người khác lộ ra kinh ngạc nói cái gì, Lăng Phong có chút kinh hoảng chạy tới bên cạnh xe của hắn, hướng bên trong vừa thấy, Lăng Thiên không ở!

“Tiểu thiếu gia đâu?” Lăng Phong lớn tiếng hỏi hắn lái xe.

Lái xe cũng là sửng sốt, sau đó hồi đáp: “Tiểu thiếu gia nói phải về xe của mình trong, hai cái bảo tiêu của tiểu thiếu gia đều cùng ở bên cạnh y.”

“Lăng tiên sinh! Không tốt, Lăng công tử không thấy.” Lăng Phong còn chưa kịp xoay người chợt nghe thấy thanh âm người nào truyền đến.

Đầu Lăng Phong ông một tiếng, có chút phát mộng.

Duỗi ra tay trực tiếp bắt lấy người kia hỏi đạo: “Xảy ra chuyện gì?!”

“

Tay kính thực đại, khí lực hận không thể đem cánh tay người bẻ gãy.

“Vừa rồi Lăng tiên sinh hỏi Lăng công tử, ta liền đi nhìn nhìn, hai cái bảo tiêu của Lăng công tử đã muốn mất đi ý thức ngã xuống mặt sau một xe cảnh sát. Mà Lăng công tử không thấy bóng dáng.” Vội vội vàng vàng đem nói cho hết lời, nhìn sắc mặt Lăng Phong trắng bệch một bộ muốn giết người, vội vàng tiếp tục đạo: “Kỳ thật Lăng tiên sinh không cần sốt ruột, nếu hai cái bảo tiêu của Lăng công tử chính là mất đi ý thức, mà không phải tử vong, Lăng công tử cũng chỉ là mất tích, mà không phải..., sinh mệnh Lăng công tử an toàn hiện tại phải là không thành vấn đề.”

Lăng Phong hung hăng xoay người, xuống cửa sổ xe, bắt quá là nhất thời không chú ý, cư nhiên đã không thấy tấm hơi!

Cố gắng áp chế khủng hoảng trên phiếm trong lòng, Lăng Phong không thể không nói, người này nói đích xác thật có đạo lý, hẳn cũng chỉ là trong nhất thời loạn mục, mới thật không ngờ điểm này.

Nếu tiểu thiên hiện tại không có nguy hiểm tánh mạng, vậy hẳn liền nhất định có thể đem tiểu thiên tìm trở về.

Chờ chút nữa gặp mặt sau, tại hẳn không có yên tâm trước, hẳn quyết không cho phép tiểu nhi tử tái từ trước mắt hẳn tiêu thất!

Bình tĩnh đầu óc một chút, Lăng Phong hỏi đạo: “Đoạn này theo dõi..., đoạn này ở ngoài liên thông camera theo dõi, toàn bộ điều đi ra!”

Hắn mới nhớ tới, vì sự tình lần này, hẳn sợ không cẩn thận lộ ra cái gì nhược điểm cấp người bắt lấy, trước tiên đã đem đoạn lộ này theo dõi cấp không chế đi lên.

Trong nhất thời rối loạn, công an cũng khó nhìn khăn, thế nhưng tại mí mắt bị người cấp mắt tích, thật sự là khiến người thật mất mặt.

Không chỉ có như thế, nếu nhi tử Lăng Phong thực xảy ra chuyện tình gì, chuyện đó tình đã có thể thật là dễ nhìn, vài người vừa mới còn trong lòng các hữu tính toán, lăng là tâm hữu linh tề.

Nhìn lái xe xe hướng bờ biển, Lăng Thiên không có mở miệng nói chuyện, y chính là lẳng lặng nhìn đoạn lộ này, đây là tử vong chi lộ thượng nhất thế, cũng là tân sinh chi lộ cả đời này.

Đến địa phương, Lăng Thiên nhượng lái xe dùng một loại phương pháp đặc biệt đem hai tay của y trói lại đứng lên, bề ngoài thoát nhìn buộc thực vững chắc, nhưng là chỉ cần nhiều sử dùng sức, có thể tránh thoát khai.

Y tự nhiên sẽ không đem an toàn, ký thác tại trên người một cái ‘Cửu cửu’ hoàn toàn không tín nhiệm.

Lái xe tính toán cùng Lăng Thiên đồng thời đi vào, thuận tiện nói điều kiện muốn nhi tử, Lăng Thiên cười cười, thượng nhất thế lái xe chính là mất mạng như vậy.

Kỳ thật nếu lái xe cùng đi, thậm chí mất mạng, với hẳn mà nói, là kết quả tốt nhất.

Rốt cuộc không ai biết hẳn hành động không bình thường, nhưng là y lại thật sự làm không đến loại chuyện giết người diệt khẩu này, huống hồ là một phụ thân vì nhi tử bất cứ giá nào.

“Người đem ta ném tới trên bờ cát, nhượng Trình Minh chính mình lại đây lĩnh, sau đó người tại kia trước rời đi, Trình Minh có lẽ sẽ giết người diệt khẩu, đem ta đặt ở hậu bị vị trí như đã chỉ định, sau đó người liền rời đi đi. Lái xe đến nửa đường, tùy tiện hướng mặt trên cái gì dụng một cái, thượng thế của người không thể rất nhẹ, cũng không cần quá nặng, chính người nhìn lo liệu, chuyện của con người, Trình Minh vừa ra sự, người liền trực tiếp đối bọn họ nói muốn báo nguy, đem chuyện trình độ nghiêm trọng nói rõ ràng, bọn họ sẽ không dám ở đây đưa đi xuống. Nếu bọn họ còn không thả người nói, người liền trực tiếp báo nguy, con của người vị thành niên, nhiều nhất quản giáo hai năm, chính người tự giải quyết cho tốt đi.”

Đem sự tình trong óc, từng chuyện nói rõ ràng, y biết, này đó ý tưởng có rất nhiều nghiêm cần, nhưng là từ khi lái xe tham dự đến, cũng đã vô pháp toàn thân trở ra.

Y cũng bắt quá là muốn cho hẳn lưu cái mạng thôi, dù sao cũng là bị bọn họ cầu huyết giáo vào người, hơn nữa theo thái độ Lăng Phong đối y, y ‘Tử vong’ cũng tuyệt không sẽ bốn phía tuyên truyền, lại càng không sẽ nháo đến dư luận xôn xao. Dù sao thật sự là Lăng Văn Thiên, đã muốn sắp có thể xuất hiện tại trước mặt mọi người, tại một cái hoàn cảnh đã an toàn.

Nếu là Lăng Phong như y suy nghĩ không quá truy cứu, chỉ sợ lái xe khổ nhục kế vừa ra, cũng liền một chút đều liên lụy không đến.

Lái xe không lời nào để nói, y vừa nghe Trình Minh có lẽ sẽ giết người diệt khẩu liền mộng, hình tượng Trình Minh vẫn luôn là tương đối phong độ nhẹ nhàng, nhưng là nhớ tới cho nhi tử hẳn hạ bộ sự tình, lại cảm thấy người này giết người diệt khẩu cũng không phải cái chuyện gì không thể nào.

Hắn bắt quá là cấp người khai cái xe, đường lái xe, như thế nào liền giao hợp đến bên trong loại chuyện này đi, sớm biết lúc mới bắt đầu liền không nên đối nhĩ tử mềm lòng, báo cảnh, cai giáo quản giáo, nhân sinh có vết nhơ liền có vết nhơ, cũng so lâm vào đến loại chuyện này bên trong cường.

Đáng tiếc, hắn đã muốn không có đường hồi hận, nếu hiện tại đem Lăng thiếu gia mang về nói, con của hắn không chuẩn liền thực thiếu cánh tay thiếu chân, bởi vì Trình Minh còn tại.

Nếu là báo nguy hoặc là nói cho Lăng tiên sinh nói, hắn cũng phải không cái gì hảo, không thể đến ngồi tù.

Trong lúc nhất thời, lái xe quả thực cười khổ đều cười không nổi, chỉ có thể theo ý thiếu gia làm, hy vọng còn có chút hy vọng đi.

Lần thứ hai nhìn đến Trình Minh, ánh mắt Lăng Thiên không có bị che khuất, hắn ý thức cũng thực thanh tỉnh, chính là tay bị trói ở sau người, nhìn Trình Minh tiều tụy rất nhiều, trên mặt Lăng Thiên cũng không một chút thần sắc kinh ngạc.

Lăng Thiên loại này vẻ mặt, ngược lại là Trình Minh cũng không có kinh ngạc.

Cái lái xe kia không biết tung tích, là một hậu hoạn, nhưng là Lăng Vân Thiên tới tay, sự tình cũng đã thành.

“Người khiến người động thủ sát Trình Nhưng, có nghĩ tới hay không chính mình cũng có một ngày như thế? Người đối phó trình thiên tập đoàn, có thật không ngờ có ngày này?” Trình Minh tuy rằng đối tình huống lái xe ném người trốn chạy có chút cảnh giác, nhưng là hắn sắp đại cừu đến báo, mà còn có cơ hội Đông Sơn tái khởi, nhưng hắn có chút thất thố.

Hơn nữa mấy ngày qua, hắn vì sự tình của công ty, sứt đầu mẻ trán nhưng không có bất luận cái biện pháp gì, thần kinh của hắn đã muốn bùng đến thực khẩn.

“Trình thiên tập đoàn? Theo ta được biết, người trình thiên tập đoàn tài chính lúc đầu, vốn là tiền lăng thị.” Lăng Thiên chậm rãi nói.

Trình Minh trong nháy mắt mất lộ ra hung quang, nghĩ đến là nói chỗ đau của hắn, một bạt tai quạt đi qua, muốn đánh Lăng Thiên, Lăng Thiên trốn tránh lại không có thể trốn tránh cập, trên mặt bị quét một chút.

“Lăng thị tiền? Đó là của tỷ tỷ! Đó là ta tỷ vì ta bán đứng thanh xuân chính mình đến tới tiền! Đã muốn theo lăng thị các người không có bất luận cái gì quan hệ, là ta tỷ nên được! Qua nhiều năm như vậy, tỷ của ta cùng ta như thế nào chọc giận người? Chúng ta giữ khuôn phép quá, liên không hề nghĩ ngợi quá đối lăng thị thế nào, đối với người như vậy? Ba của người đều không nói gì, người dựa vào cái gì dám giết tỷ của ta?!”

Trình Minh thanh kiệt lực tề, hắn đến nay còn có thể nhớ tới, lúc trước hắn mới tốt nghiệp đại học, kết quả bị người hạ bộ, thiếu chút nữa mất mạng, là tỷ hắn đương tình nhân Lăng Phong, Lăng Phong tùy tiện một câu, những người đó không dám nhạ Lăng Phong, mới buông tha hắn.

Sau lại hắn khai công ty, cũng là tỷ tỷ của hắn nói lấy chia tay phí, hắn biết hắn vô pháp đối kháng Lăng thị, cũng không đạo lý đối Lăng thị thế nào, y chỉ là muốn, về sau nhất định phải hảo hảo đối tỷ tỷ của hắn, nhưng tỷ tỷ của hắn tuổi già quá ngày tốt nhất.

Chính là, vốn là hảo hảo sinh hoạt, tất cả đều bị Lăng Vân Thiên làm hỏng!

Lăng Thiên không biết Lăng Vân Thiên vì cái gì nhất định phải sát Trình Nhưng, thì tại sao sẽ đối phó tập đoàn trình thiên, nhưng là nghe được Trình Minh nói, Lăng Thiên không từ cười nhạo ra tiếng: “ tỷ người bán đứng thanh xuân tiền? nên được? A ~ thanh xuân còn thật đáng giá.”

Lăng Thiên biết, không nên kích thích cảm xúc buộc chặt của Trình Minh, nhưng nhìn hắn một bộ cái gì cũng không biết, bộ dáng đúng lý hợp tình, y nháy mắt sẽ không nhịn xuống.

41. Chương 41

“Người có ý tứ gì?”

Tiến lên bắt lấy cổ áo Lăng Thiên, ngoài mặt yếu hèn, cảm thấy đã có điểm dự cảm bất hảo.

Lăng Thiên lộ ra một khuôn mặt tươi cười, có đầy hưng trí lập lại một lần: “Có ý tứ gì?” Lập tức lại hỏi một cái thực không nghĩ làm vấn đề: “Trình thiên tập đoàn vì cái gì kêu trình thiên mà không phải tên khác đâu? Tên này là ai lấy đâu?”

Trình minh trong lòng lộn xộn, buông ra cổ áo Lăng Thiên, cố gắng xoa mày, muốn cho chính mình tỉnh táo lại, muốn cho não đầu của mình lý trí xuống dưới, loại tình huống này không được!

Phiền táo qua lại đi vài bước, hít sâu mấy hơi thở, hần mới dần dần ổn định lại cảm xúc, trên mặt sắc mặt cũng không có vừa rồi như vậy hung ác, ngược lại mang lên chút thường ngày bình tĩnh.

Tên tập đoàn Trình thiên?

Hần cũng không cảm thấy tên trình thiên tập đoàn này có cái gì không đối, bọn họ họ Trình, kêu trình thiên có cái gì không đối?

Trình thiên tên này là tỷ hần trình nên, lúc ấy không biết là, hiện tại bị Lăng Vân Thiên hỏi đến, trong lòng đối hần tỷ lúc ấy phức tạp biểu tình bây giờ còn có điểm ẩn tượng.

Hần lúc ấy chỉ cho rằng hần tỷ là vì nơi phát ra tiền trong lòng khó chịu, hay là còn có nguyên nhân khác?

“Người tốt cuộc muốn nói cái gì?” Trình minh đóng nhắm mắt tinh, sau đó mở, nhìn chằm chằm Lăng Thiên hỏi đạo: “Cái đó và người đối phó chúng ta có quan hệ sao?”

Tại thời điểm Trình Minh làm lạnh cảm xúc, Lăng Thiên cũng từ vừa rồi có chút xúc động cảm xúc tránh thoát mở ra.

Lăng Thiên lẳng lẳng nhìn Trình Minh liếc mắt một cái, cảm thấy thật sự rất không có ý nghĩa, liền trực tiếp mở miệng nói rằng: “Ta nghĩ nói chính là, người bắt sai người, ta không là Lăng Vân Thiên.”

Đồng tử Trình Minh co rút nhanh một chút, hoàn toàn không thể tin, tiến lên nắm cầm Lăng Thiên, nghiêm túc kiểm tra Lăng Thiên mặt, hần không nghĩ ngờ không biết là, ngay từ đầu thật sự hoài nghi đứng lên, lại thật sự cảm thấy càng xem càng không giống.

Hung hăng nắm chặt bàn tay một chút, Trình Minh cố gắng duy trì lãnh tĩnh tiêu sái ra này gian thương thất du thuyền này, theo Lăng Thiên đoán, phải là khử thủ cái gì vậy, hoặc là đi cầu chứng.

Lăng Thiên nhìn Trình Minh rời đi, đem dây trên tay dùng sức hủy đi xuống dưới, lại đem dây thừng trình minh đem y cố định tại ghế trên buộc thượng, gian nan rất nhanh hủy đi xuống dưới, địa phương cánh tay thượng cột lấy, đã muốn bị mài hết da, đau khó chịu, địa phương trên mặt mới vừa rồi bị tảo đến, cũng có chút hỏa lạt lạt đau, nhưng Lăng Thiên lại hoàn toàn một chút đều cố không đến.

Đã muốn nhanh đến cuối mùa thu, quần áo cũng không giống mùa hè thiếu như vậy, trên người có cái đồ vật gì không vừa xem hiểu ngay.

Bên ngoài bộ bên trong, địa phương tựa lưng sau, Lăng Thiên đụng đến đồ tốt y chuẩn bị, một cái chỉ ống chích bằng ngón út lớn nhỏ, bên trong là hần chuẩn bị tốt thuốc mê. Bị y dùng băng dán, chặt chẽ dính vào quần áo.

Y cũng không cảm thấy, chỉ cần Trình Minh thân phận y liền nhất định có thể sống đi xuống.

Không chắc chắn hần còn muốn muốn kéo y cùng hần tỷ đồng thời hạ địa đoàn tụ đâu? Ai nói đến chuẩn.

Chờ người khác

Vi vận mệnh của người làm chủ, còn không bằng chính mình đem quyền chủ động cầm ở trong tay.

Lăng Thiên tưởng khổng chế được trái tim bang bang, lại phát hiện không quá thành công, không hợp thời sáng khoái nhớ tới kết quả khi y toàn diện kiểm tra thân thể đến tột cùng chính là thể nào?

Bất quá cũng liền gần như vậy trong nháy mắt mà thôi.

Tới gần môn khẩu khoang thuyền, Lăng Thiên đem ống chích cầm ở trong tay, thâm hút một hơi, nhượng tay chân của mình không cần nhũn ra.

Y cũng sắp muốn chạy trốn đi ra ngoài! Sắp quá thượng sinh hoạt thoải mái tự do!

Đợi trong chốc lát, Lăng Thiên đã muốn không chế tốt chính mình, tiếng bước chân từ xa đến gần, có chút hỗn độn, nhưng là chỉ có một người, hẳn là chính là Trình Minh.

Nhắm mắt, cho mình đánh cổ động.

Tại thời điểm Trình Minh không hề phòng bị đẩy cửa tiến vào là lúc, Lăng Thiên quơ được cơ hội, trực tiếp phác trên người trước, thật mạnh đẩy một phen, thuận tiện đem tay phải ống chích trát đến trên lưng hắn, rất nhanh đẩy vào.

Thực phù hợp bản thân thiết tưởng, nhưng còn có một việc, nhất định phải thừa dịp hiện tại làm, nếu không sinh mệnh như trước không ở trong không chế của bản thân.

Chính là trên lưng Trình Minh kia xuyên cái chìa khóa, mặt trên mang theo một cái điều khiển từ xa, Trình Minh đã từng nhẹ nhàng như vậy nhấn một cái, mạng của y liền đã định trước không có.

Trình Minh ngay từ đầu không kịp phản ứng, nhưng là khi Lăng Thiên đem ống chích đẩy vào thắt lưng hắn, hắn liền kịp phản ứng, lập tức liền muốn đem Lăng Thiên đẩy dời đi đi.

Lại không nghĩ, Lăng Thiên tay đã muốn sờ thượng hắn bên hông cái chìa khóa kia, này đẩy, cái chìa khóa khẩu tuy rằng không bị Lăng Thiên đoạt lấy đi, nhưng là nhưng cũng thoát ly trên người của hắn.

Một chuỗi thanh âm kim chúc thanh thúy rơi xuống đất vang qua sau, cái chìa khóa khẩu dừng ở cách đó không xa sàn nhà thượng.

Trình Minh đang muốn đi qua đi nhất lên, vừa mới nâng lên cước bộ, chợt nghe thấy Lăng Thiên thần nhiên thanh âm vang lên: "nữ nhân sinh ta kia, kêu trình nhưng!"

Trình Minh dừng bước lại, Lăng Thiên phi phác đi lên, đem cái chìa khóa khẩu đoạt ở tại trong tay.

Trong lòng bỗng nhiên từng xuống dưới, tốt lắm, hẳn đối với mình nói, sự tình sắp kết thúc, nắm trong tay khẩu cái chìa khóa, Lăng Thiên đối với mình nói, là thật sắp kết thúc.

Dựa vào vách tường ngồi xuống, nghe thanh âm trái tim phù phù phù phù, có chút chân nhuyễn chân nhuyễn đi chứng.

Lăng Thiên lại không thả lỏng cảnh giác, thuốc mê tuy rằng tuyệt đối hữu dụng, nhưng là hắn không biết thuốc mê thời gian có tác dụng có bao nhiêu.

Trình Minh bên tai lại hoàn toàn chỉ có câu vừa rồi nói Lăng Thiên kia.

Trong lúc nhất thời đầu óc có chút phản ứng không kịp, Lăng Vân Thiên là tỷ hắn sinh? Không là, cái không là Lăng Vân Thiên, tỷ hắn đã từng sinh quá hài tử?

Dùng tay bắt lấy đầu, trình minh cảm thấy hắn phần eo dâng lên một cỗ cảm giác vô lực: "Người vừa mới đối ta làm cái gì?"

Lăng Thiên bằng phẳng hô hấp, trả lời một câu: "Thuốc mê mà thôi."

Trình minh lúc này biệt đều rất khó nghĩ đến, chỉ muốn hỏi hiểu được liên hắn cũng không rõ ràng sự tình: "Người thật là tỷ của ta Hài tử?"

"Người tỷ đáng giá không là thanh xuân, mà là bụng nàng, ha ha, dùng ta muốn nhất bút tiền, sau đó cầm tiền đem ta ném, trước tiên là nói về hảo a, ta cùng tỷ người không quan hệ, sẽ không đi cùng tỷ người." Lăng Thiên giờ phút này trong lòng thoải mái, nói chuyện cũng mang theo điểm vui đùa ý tứ hàm xúc.

"Người có biết trên thuyền có bom?" Trình Minh đã muốn cảm giác đến hai chân có chút ma túy, rõ ràng nên thời điểm khẩn trương, hắn ngược lại thật sự bình tĩnh trở lại.

Lăng Thiên cười cười lắc lắc trên tay cái chìa khóa khóa, một cái tiểu tiểu điều khiển từ xa rõ ràng tại liệt.

“Người muốn đem ta thế nào?” lý trí Trình Minh đã muốn tin tưởng Lăng Thiên nói, tỷ hần tuy rằng không đề cập qua đã từng sinh quá một cái hài tử, nhưng là đã từng có thời gian hơn nửa năm không thấy bóng dáng cũng là thật sự, hơn nữa ngẫu nhiên cảm xúc không bình thường đích xác cũng có tích theo, nhưng là tình cảm thượng, hần không nguyện ý tin tưởng, tỷ hần thật sự làm như vậy.

Tại trong lòng, tỷ hần chính là hóa thân ôn nhu, vì hần hy sinh chính mình, hơn nữa đối hần càng là không hề bảo lưu hảo.

Là một nữ nhân thực ôn nhu mềm lòng, làm sao có thể sinh hạ một cái hài tử, sau đó cầm tiền sau, còn đem hài tử ném?!

Hần đã từng cho rằng tỷ hần đã nói chia tay phí có nhiều như vậy, bất quá là Lăng Phong tài đại khí thô thôi, lại nguyên lai là người ta cấp nhi tử tiền sao?

Hần nhất thời không biết tư vị gì, tỷ hần đối hần không hề bảo lưu hảo, hần tự nhiên nên vui vẻ, nhưng là đột nhiên hình tượng tỷ hần ở trong lòng hần đột nhiên vỡ tan lại làm cho hần có chút không biết theo ai.

“Đây là ta cho kết cục ta chính mình chuẩn bị, sẽ không đem người thế nào.” Lăng Thiên cười cười, nếu không tính toán giết chết hần, tự nhiên muốn hảo hảo lừa một lừa hần.

Nhìn hần cũng trên mặt đất đã muốn uể oải, Lăng Thiên đứng dậy, đi tới bên người Trình Minh, y tin tưởng quần thuốc mê không là đồ dỏm.

Bất quá vì để ngừa vạn nhất, y vẫn là đem điều khiển từ xa đặt ở địa phương khá xa.

Xuất ra di động trong túi áo Trình Minh, hỏi một câu: “Người bây giờ còn có thể nói chuyện sao?”

“Hoàn hảo.” Thanh âm đã có chút mơ hồ.

Lăng Thiên nhẹ nhàng nở nụ cười một chút đạo: “Trình Nhưng sinh ta, nhưng là lấy ta thay đổi tiền, ta không nợ nàng. Về phần nàng thiếu không nợ ta, tự nhiên muốn xem ý tưởng của nàng, nhưng là cùng ta không quan hệ. Chính là Lăng Phong lại cảm thấy, hần cho ta sinh mệnh, nuôi nấng phí cũng không ít, ta cho con lớn nhất của hần cản tai, coi như là còn hần một cái mệnh, về phần nuôi nấng phí ai cầm, cùng hần không quan hệ, hần cảm thấy, ta thiếu hần.

Người xem, ta từ sinh khởi liền thiếu hai người trái, một cái phụ thân, một cái mẫu thân, mẫu thân trái dùng tiền còn, phụ thân muốn ta phục vụ quên mình, người nói, ta còn không trả?”

Mà trên thực tế, Lăng Phong trái, Lăng Thiên cũng đã muốn phục vụ quên mình còn qua.

Mở ra di động, bấm di động Lăng Phong, Lăng Thiên không có mở miệng trước nói chuyện.

“Trình minh! Tiểu thiên là cháu ngoại trai người! mẫu thân là Trình Nhưng!” Điện thoại đầu kia, Lăng Phong thanh âm rất là nôn nóng, Lăng Thiên

Nghe xong mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng là tâm tình cũng rất bình tĩnh.

Cũng không có bởi vì nghe xong những lời này mà có vẻ nổi lòng phật phồng, ngược lại như là nghe cũng không biết cái gì thời không bay tới thanh âm nhất dạng.

“Trình Minh, không được thương tổn y, người muốn cái gì, ta đều đáp ứng.”

Lăng Thiên nghe di động nói, kỳ dị gợn sóng không sợ hãi, giống như những lời kia trong hàm xúc ý tứ cùng tâm tình, không đạt được đáy lòng giống nhau.

“... Tuy rằng ta cái gì cũng không nói, nhưng là ta vẫn luôn trong lòng đều rõ ràng. Ta như người mong muốn trả lại người một cái mệnh, ta không nợ người.”

Đề xuống quả cơ kiện, Lăng Phong tạm dừng một chút, phục lại thanh âm lo lắng vang lên, bị hần cắt đứt.

Lại phát rồi một cái tin ngắn cấp Lăng Phong, bắt chước chính là khẩu khí Trình Minh: “Nếu Lăng Thiên là nhi tử tỷ ta, ta liền muốn y cùng ta đồng thời đi xuống theo giúp tỷ ta!”

Nhìn ánh mắt Trình Minh có chút kinh nghi bất định, Lăng Thiên đối hần cười cười, thực trong sáng cái loại này: “Cũng còn, ta cũng sạch sẽ, kiếp sau muốn tìm một cái không cần ta trả nợ, hơn nữa cha mẹ tổng sợ ta không đủ. Người nói, nguyện vọng này sẽ thực hiện sao?”

Rất nhanh, trước mắt Trình Minh liền mơ hồ, cuối cùng ý thức chính là nghe được Lăng Thiên nói: “Tại trong mắt mọi người, người đã cùng ta cùng chết, hạ thuyền sau, người tự giải quyết cho tốt.”

Lăng Thiên đối Trình Minh cũng đã muốn an bài tốt lắm, về phần có thể còn không có tỉnh lại trước đã bị Lăng Phong phát hiện, y lấy có chút lấy không chuẩn, cũng không chế không được, cũng không muốn. Bất quá, cho dù bị tìm được, nhiều lắm cho ra một cái kết luận bản thân hần tìm chết thôi, cùng hần cũng coi như hữu ích.

Tóm lại, hôm nay sau, nơi này bất luận kẻ nào, đều cùng hần không có vấn đề gì.

Lái xe làm việc cũng không tệ lắm, nếu bị lái xe biết, y an bài ngược lại nhượng Trình Minh dùng, không biết chính là cái gì tâm tình.

Lái xe chỉ cho rằng, đó là Lăng Thiên vì mình an bài đường lui, cho nên mới có thể thuận theo nghe như vậy Lăng Thiên nói rời đi.

Y đánh cái điện thoại trong lòng mặc nhớ thật lâu, rất nhanh có một người hơn ba mươi tuổi lên thuyền, đem Trình Minh hôn mê dọn đi xuống.

Chính là mới vừa nhìn thấy Lăng Thiên đã kéo dài Trình Minh tới bong thuyền, có bộ dáng có chút bị dọa, thẳng đến nghe Lăng Thiên nói người không có việc gì, chính là thất tình, đã lâu không ngủ, hiện tại quá mệt mỏi ngủ say, mới yên lòng.

Trình Minh đích thật là một nhọc hồi lâu, hơn nữa Lăng Thiên cười có rất bộ dáng trong sáng, tuy rằng sắc trời đã có chút tối sầm, nhưng là như trước nhìn ra không là cái người xấu gì, chính là một cái tiểu tử choai choai thôi.

Người kí hàm hậu hỏi y vì sao không đồng nhất khởi tọa thuyền bé đi luôn, Lăng Thiên hồi đáp: “Không, trên thuyền còn có một người, chờ ta an bài đâu.”

Duổi đuổi người, Lăng Thiên nhìn không trung đã muốn ảm đạm xuống dưới, nhìn xem bộ dáng lúc này, đêm nay có lẽ sẽ có tình tình đâu.

Đứng ở bong thuyền, ghé vào lan can thượng, nhìn mặt phương hướng hải vực kia, biển rộng trống trải hướng xa xa kéo dài mà đi, Vô biên vô hạn, thủy thiên đụng vào nhau, giống như nơi đó chính là chân trời góc biển.

Như vậy gần, lại xa như vậy.

Bóng đêm, bốn năm đoàn xe xe hướng bờ biển chạy mà đi, thời gian Lăng Thiên gọi điện thoại quá ngắn, nhất thời xác định không đến vị trí cụ thể.

Thẳng đến hiện tại, Lăng Phong mới từ những theo dõi phương pháp ghi hình phóng đại hình ảnh trong, thấy được xe Lăng Thiên chợt lóe rồi biến mất bóng dáng, nhìn phương hướng nào, phải là sử hướng bờ biển.

Lại không nghĩ rằng, tại đi bờ biển nửa đường thượng liền gặp xe Lăng Thiên, trong xe chỉ còn lại có một cái lái xe đầu rơi máu chảy hôn mê bất tỉnh, mà Lăng Thiên không thấy bóng dáng.

Lăng Phong không kịp đợi lái xe tỉnh lại, trong lòng dự cảm bất tường càng ngày càng mãnh liệt, chỉ phân phó đem lái xe mang về, mặc kệ là liên cái bảo tiêu tình, vẫn là lái xe tỉnh, đều lập tức đánh điện thoại.

Hần còn chuẩn bị một điện thoại khác, không ngừng bắt đánh di động Lăng Thiên mới vừa nói, nhưng là vẫn luôn tắt máy, vẫn luôn tắt máy.

Lập tức liền muốn đến bờ biển, lập tức liền muốn đến!

Xe sắp dừng, Lăng Phong cầm điện thoại một bên tiếp tục bắt đánh, một bên muốn phân phó người đi sưu tầm.

Đúng lúc này, chỉ nghe đến một tiếng khổng lồ ‘Oanh!’ một tiếng, đem đầu của hắn đánh trống rỗng.

Khói lửa bốc lên mờ mờ long trọng dựng lên, Lăng Phong giờ này khắc này, chỉ có thể biểu tình trống rỗng nhìn, quên nói chuyện, quên động tác, di động cầm trong tay, cũng đã muốn bất tri bất giác rút đi xuống.

Hắn mất đi năng lực tư duy, cũng mất đi cảm xúc phản ứng, hắn tới nơi này làm gì đều mơ hồ, nhìn phiến ánh lửa kia, có mê mang trong nháy mắt.

Ngọn lửa xinh đẹp, ánh đỏ ánh mắt của hắn.

Ngọn lửa thiêu đốt, ánh đỏ tăng lớn mặt biển, lúc này Lăng Thiên cũng đã cách nơi này có một khoảng cách, bom hẹn giờ, luôn nổ mạnh cũng tương đối vẫn.

Đưa lưng về phía phiến hồng sắc kia, Lăng Thiên cầm những tư liệu kia trong tay, không quay đầu lại nhìn một cái.

Y lúc này muốn suy xét, là muốn đổi một cái cái tên dạng gì đâu?

Không cần họ Lăng, cũng không muốn họ Trình, tùy tiện tưởng một cái Tính, Triệu Tiền Tôn Lý Chu Ngô Trịnh Vương, họ Chu đi, dễ nghe một chút.

Tên nói, không bằng kêu liền Thần đi, sáng sớm, đây là chàng vạng, cũng là sáng sớm tân nhân sinh.

Chu Thần, so Lăng Thiên thích hợp với y hơn.

Cong cong khoe miệng, Lăng Thiên tươi cười thoải mái sung sướng.

42. Chương 42

Sáng sớm dương quang, xuyên thấu qua cửa sổ sắt đất, chiếu vào trên người đang ngủ trên giường.

Cho làn da y lộ tại bên ngoài chắn nhiễm thượng một tầng ánh sáng nhạt.

Khỏe môi nhếch lên thoải mái cười nhạt, trong phòng sáng ngời ấm áp.

Thật lâu sau, còn chưa mở mắt ra y đánh một cái đại đại ngáp, sau đó từ từ nhắm hai mắt đuổi cái thất lưng làm biếng, mới chậm rãi mở mắt.

Ôm lấy chăn, ngồi dậy, lẳng lẳng trợn tròn mắt chờ đoạn thời gian mơ hồ đi qua.

Đợi mấy phút đồng hồ sau, mới rút ra chăn, chỉ xuyên một cái quần lót góc bẹt chân trần đạp ở thảm thượng thiển màu vàng, sau đó đi vào phòng tắm.

Đầu giường treo một tác phẩm đại bố nghệ, bên trong là một mang theo bức tranh trường bào thiếu nữ sắc thái Hy Lạp, nhu hòa cười nhạt cùng cảm giác cả trường họa sáng ngời ấm áp, nhượng lúc trước vừa thấy được y liền phi thường thích, tự nhiên mà vậy mua xuống dưới, đặt ở đầu giường, thực thích hợp.

Phòng ngủ không tiểu, hơn nữa thực trống trải, chỉ phóng nhất trương giường lớn cùng một cái áo bành tô quý, thảm trên mặt đất, cùng với chỗ ngoặt góc tường chỗ giá thủy tinh.

Cửa sổ sắt đất trước, ngược lại có mấy bồn thực vật lục sắc.

Chỗ trống trên tường, bị y dán thượng tường dán ngẫu nhiên nhìn thấy, chờ nhìn chán, còn có thể bắt đến, đổi biệt, y hàng năm sẽ đổi một bộ phong cảnh, hiện giờ đây đã là vừa mới thay bộ thứ bốn.

Di động tại đầu giường gối đầu hạ vang lên, mang theo một chuỗi âm nhạc dễ nghe.

Lập tức xoay hoàn nha vội vàng sáu hoàn khẩu, bắt khăn mặt trên cổ, biên lau miệng, biên hướng phương hướng giường đi đến.

Tiếp khởi điện thoại: “Uy? Chuyện gì?”

“Chuyện gì?! Người quen hôm nay muốn đi đưa Dương Dịch hồi Trung Quốc tụ hội?” thanh âm phi thường kinh ngạc, sau đó bật người hô: “Đừng lại nói người cùng hắc không quen nói! Lập tức lập tức xuống lầu, ta tới đón người, người trong xã giao cần muốn hảo hảo học tập.”

Nói xong liền cúp điện thoại, người nọ nhìn di động ngằm hạ, bất đắc dĩ thán một hơi, lại vào phòng tắm, hai ba cái rửa mặt hoàn tất, tại tủ quần áo trong tìm một bộ hưu nhân mặc vào, tại trước gương nhìn xem, còn đi.

Đến phòng khách, sờ soạn một cái quả táo đặt trong cái giỏ ở trên bàn trà quả, biên gặm vào mang lên cái chìa khóa, đi ra cửa.

Y mua cái phòng này ở vào một mảnh nhà trọ khu, cấu tạo hai thất một thính, tuy rằng y có tiền mua biệt thự, nhưng là y cảm thấy một người trụ, thật sự lãng phí, hoàn cảnh hiện tại đã muốn đầy đủ tốt lắm.

Cuối tuần người trên đường đi đường tiệm nhiều, hưởng hồ hôm nay y ngủ rất ngon, hiện tại đã muốn chín giờ.

Đứng ở ven đường, nhìn kiến trúc dị quốc phong tình trên đường, đám người trên đường đi lại các loại nhan sắc ánh mắt. tóc, thâm hút một hơi, ba năm, đã muốn nhìn quen.

Chính là ngẫu nhiên sẽ nhớ tới, phiên thổ địa Trung Quốc kia.

Nơi đó đã muốn không người để cho y lưu luyện, nhưng là phiên thổ địa kia, cái quốc gia kia, lại tại hắc xuất ngoại sau, dần dần cảm thấy quyến luyện đứng lên.

Cái loại quyến luyện này dâng lên cảm giác rất kỳ quái, bởi vì trong lòng của y rõ ràng không thể tưởng được cái đáng giá gì, đồ vật y quyến luyện, nhưng là cố tình luôn bị ngẫu nhiên gặp người nước mình có nhiều xúc động.

Thực mặc danh kỳ diệu tại quốc gia này, nhìn đến màu da cùng y giống nhau giống, trong lòng sẽ có loại thân cận kỳ quái, tuy rằng y luôn sẽ không đem loại cảm giác này bày ra đến.

“Chu Thần!” khi Chu Thần gặm quả táo như đi vào cõi thần tiên, nghe được một tiếng kêu gọi.

Quay đầu đi, nhìn người kia cách đó không xa ngoài cửa sổ xe hướng y phát tay, Chu Thần khoe miệng cũng giơ lên một cái tươi cười, hơi hơi phát tay ý bảo.

Y ban đầu đi vào quốc gia này, đối tiếng Đức chỉ có thể nghe hiểu người khác giảng, hơn nữa ngữ tốc quá nhanh, hoặc là khẩu âm quá nặng y còn sẽ nghe không hiểu, còn muốn quy công với y tới nơi này trước hai tháng đột kích huấn luyện, về khẩu ngữ tiếng Đức, lúc mới bắt đầu, cũng là vô cùng thâm.

Cho nên tối lúc mới bắt đầu, cũng thường xuyên cũng chỉ là nghe cười nghe người khác nói, sau đó có thể xử dụng động tác tỏ vẻ liền dùng động tác tỏ vẻ, không thể dùng từ ngữ đơn giản nhất trả lời, mà rất ít chủ động mở miệng nói chuyện.

Mà đến hiện tại, hắc đã muốn có thể nói một hơi lưu loát tiếng Đức, đều phải quy công người kia.

Tại Đức quốc giao cho bằng hữu tốt nhất, cũng là bằng hữu trong nhân sinh của y, y thực quý trọng.

“Ehnes.” Biên chào hỏi biên mở ra cửa xe ngồi xuống.

Chỗ lái người một đầu vàng óng ánh, ánh mắt màu lam nhạt, tính cách tùy tiện cùng tùy thời đầy khuôn mặt nhiệt tình tươi cười: “Hải, bằng hữu, nói như thế nào cũng là đồng học cùng người một quốc gia, người không đi đưa đưa, thật sự không tốt lắm.”

Một hơi tiếng Trung lưu loát, cũng không có bao nhiêu phát âm kỳ quái, cũng không có dùng cái gì từ ngữ kỳ quái, này lại muốn quy công với Chu Thần.

Nhớ tới tối lúc mới bắt đầu Ehnes kia một hơi phát âm kỳ quái, từ ngữ kỳ quái, đến hiện tại đều sẽ nhượng Chu Thần cảm thấy buồn cười, chỉ sợ tối lúc mới bắt đầu, tiếng Đức của y liền giống như Ehnes bắt đầu tiếng Trung nhất dạng đi.

“Tuy rằng ta cùng với hắc đích xác không giao tế nhiều lắm, nhưng là được rồi, ta đây không là đã muốn tại xe của người thượng sao?.” Chu Thần dùng tiếng Đức cùng Ehnes nói chuyện, đây là bọn hắc ăn ý, ba

năm qua, hai người tiếng Đức cùng tiếng Trung khẩu ngữ cũng đã không giống lúc mới bắt đầu, cơ hồ mỗi câu đều yêu cầu đối phương sửa đúng.

Lắc đầu, Ehnes khoa trương thán một hơi, sau đó cảm thán nói: “Thiên! Người có biết ta mỗi lần nghe người khác nói người ôn nhu thiện lương, trong lòng ta đều phi thường tưởng hướng người khác vạch trần người bộ mặt đích thực ~ rõ ràng là một người lãnh đạm như vậy, a, ta bị người lợi dụng, người chỉ là muốn theo ta học tiếng Đức, mà đơn thuần ta nghĩ đến người tưởng theo ta giao bằng hữu.”

Chu Thần cười cười, sau đó nói rằng: “Có lẽ người có thể đem ôn nhu thiện lương đổi thành ôn hòa, hoặc là tao nhã rất tốt một chút, còn có, người thật sự thực ngốc ngếch, mặt khác chúng ta lợi dụng lẫn nhau, cảm ơn.”

Chu Thần biết tính cách Ehnes, tự nhiên biết hắn tại nói giỡn, hướng chỉ cái vui đùa này hắn đã muốn không là lần đầu tiên mở

“Đừng cho là ta không biết người trộm thay đổi ta trong lời nói cùng âm tự, a, còn có, ôn nhu thiện lương tại tiếng Trung trong đích thật là từ ngữ tốt lắm, ta xác định ta không có nói sai.”

“Tin tưởng ta, tiếng Trung ta so người hiểu hơn.”

Ehnes nhún vai, hỏi đạo: “Phải không? Ta đã cho ta nhóm đã muốn không sai biệt lắm.”

Chu Thần nhướng mày cười khê: “Ta cảm thấy người yêu cầu tiếp tục cố gắng mới được.”

...

Nói nhao nhao ồn ào tụ hội đồng học, chẳng sợ nước ngoài cũng không ngoại lệ, vì một đồng học cùng sinh hoạt học tập, đến không có nhiều thương cảm, ngược lại như là tìm cái lý do vui vẻ một chút.

Lại nói tiếp cũng không tính mọi người thần kinh thô, hiện tại giao thông thông tin đều phát đạt, cho dù cách xa nhau hai mà, muốn gặp mặt như trước có thể tùy thời nhìn thấy.

Hơn nữa Dương Dịch làm người cùng Chu Thần ra về ôn hòa sáng sủa kì thực có chút cảm giác bất đồng, hắn thực ăn khai, tính cách cũng hướng ngoại thực rõ ràng, giao lưu bằng hữu cũng rất nhiều, phóng nói về sau cái bằng hữu kia đến Trung Quốc lữ hành, hắn nhất định hảo hảo tiếp đãi, bao ăn bao ở bao chơi.

Chu Thần cảm thấy buồn cười, y cùng với Dương Dịch kỳ thật quan hệ bởi vì là cùng một quốc gia, cho nên cũng không kém, bất quá cái loại quan hệ này Chu Thần xem ra bất quá xem như hơi hợt chi giao, gặp mặt bất quá gật đầu chào hỏi thôi, tham gia lễ đưa tiễn, liền có điểm không hợp thời.

Chỗ nào nghĩ đến, Dương Dịch lại làm cho Ehnes mang tin tức cho hắn, y cũng cũng chỉ hảo đến đây.

Ehnes thực từ trước đến nay thực, chẳng sợ ở trong trường học, người so với bọn hắn cao một lần người Ehnes nhận thức cũng không thiếu, cho nên Ehnes đến tới chỗ nào cũng sẽ không nhầm chán.

Mà Chu Thần ảnh hưởng Ehnes cùng giới thiệu, cũng được một cái đánh giá ôn hòa sáng sủa, đến nay chân diện mục chỉ có Ehnes biết.

Chúc phúc Dương Dịch thuận buồm xuôi gió sau, lại đột nhiên nhìn Dương Dịch vỗ cái trán, ra tiếng dùng tiếng Trung nói rằng: “Ta liền nói ta ngày đó nhìn thấy người trên ảnh chụp thực nhìn quen mắt, hiện tại mới phát hiện, nguyên lai là cùng người rất giống a? Nên sẽ không là gì của người đi?”

Chu Thần nhìn Dương Dịch tìm kiếm hắn ba lô, khóe miệng tươi cười không tiện, mày lại vô ý nhíu một chút, cùng y rất giống người sao? Hy vọng không cần như y suy nghĩ.

“Người xem, đây là đường đệ ta, người xem hắn người bên cạnh có phải hay không cùng người rất giống, nên không phải là người cái thân nhân gì đi?” Dương Dịch trở mình đến trong bao kẹp thư tìm ảnh chụp chỉ cấp Chu Thần nhìn.

Chu Thần nhìn người trong ảnh chụp kia, đồng tử co rút lại, tay bưng chén rượu lập tức nắm chặt, dưới loại tình huống này lại nhìn đến khuôn mặt này, đột nhiên cảm thấy phi thường vớ vẩn.

Đây là thể nào cường đại a!

Thật không nghĩ tới, khuôn mặt này cứ nhiên thực sự một lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn một ngày. Chu Thần trong lòng phun tào.

Tươi cười càng thêm trong sáng đứng lên, Chu Thần cười nói: “Nhà của ta chỉ còn ta một người, không có thân nhân, hơn nữa mầu chốt nhất chính là, người thật sự cảm thấy hắn cùng ta giống sao? Vì cái gì ta không biết là. Ehnes, người xem người này cùng ta lớn lên giống sao?”

Ehnes ly khai đang tại đến gần mỹ nữ bên cạnh, đi tới nhìn thoáng qua ảnh chụp, quay đầu lại nhìn thoáng qua Chu Thần, lập lại mấy lần sau, có chút buồn rầu dùng tiếng Trung nói rằng: “A ~ các người người Trung Quốc lớn lên đều quá giống, ta cảm thấy ảnh chụp thượng hai người đều cùng người rất giống.”

Chu Thần trong lòng cười thầm, y chính là biết, Ehnes bắt đầu đã từng còn nói với y quá, cảm thấy y cùng Dương Dịch lớn lên rất giống, sau lại cùng y quen thuộc sau, mới dần dần đem hai người phân ra, cái mặt này mạnh.

Y nhận thức, giống nhau phần lớn là chịu ánh mắt thiệt thòi, hơn nữa nhìn tính cách khí chất làm người xử thế, chỉ nhất trương ảnh chụp, hắn có thể nhìn ra mới có quý.

Ehnes cái này tiểu mao bệnh cũng chỉ có Chu Thần biết, tựa như người Trung Quốc nhìn người ngoại quốc hình dáng đại đô thực tương tự nhất dạng, người ngoại quốc nhìn trũng người trong nước hình dáng cũng là giống nhau. Trừ phi một ít diện mạo đặc biệt, đặc biệt xuất sắc, hoặc là có đặc điểm, bằng không chính là quen thuộc, mới có thể bị rất dễ dàng phân chia khai.

Nhìn Dương Dịch nửa tin nửa ngờ, Chu Thần lại cho hắn một kích trí mạng: “Người nên không là ở nước ngoài ngốc lâu, liên xem ai đều dài hơn giống loại bốn sự thần kỳ cũng học được đi?”

Lần này Chu Thần dùng chính là tiếng Đức, vừa mới nói xong nói, chợt nghe đến một cái bằng hữu Dương Dịch thẩu lại đây nói đến: “Đúng vậy, lúc trước Chu Thần mới nhập học, ta còn nói cho người lại đây một cái với người lớn lên rất giống bằng hữu Trung Quốc đâu, hiện tại ta còn cảm thấy các người rất giống.”

Chu Thần trong lòng cười khê, thật sự là thần đến chi bút a, thiên ý vẫn là càng thiên hướng hắn một chút.

Dương dịch nhún nhún vai, buông tay bắt đắc dĩ nói: “Được rồi, có lẽ ta thật sự ảo giác.”

“Dùng ánh mắt ta không bị mang phá hư nói một câu, đường đệ người rất suất, cùng người nhất dạng suất.” Chu Thần nói giỡn khen đạo.

“Cám ơn, ta tin tưởng người không có sai giác.” Lại nhìn nhìn ảnh chụp, mới tiếc nuối nói: “Lại nói tiếp, bằng hữu đường đệ ta cái này họ Lăng, người họ Chu, đích xác khả năng không lớn có cái gì quan hệ.

Kỳ thật ta vốn đang tính toán, nếu thật sự người cùng hắn rất giống nói, đem người giới thiệu cho đường đệ ta đâu? A, trời ạ, hắn cứ nhiên thích thượng cái ‘Bạn tốt’ này lớn hơn hắn gần hai mươi tuổi thật sự là quá điên cuồng!”

Chu Thần nhún nhún vai: “Cho người thất vọng rồi, ta không thích nam nhân.”

“Còn thật khó có thể tin, chưa bao giờ gặp người giao bạn gái, ta còn tưởng rằng người thích đồng tính đâu.” Dương Dịch đem ảnh chụp thu hồi ba lô cất kỹ: “Theo ta được biết, trong trường học nữ sinh đối với người có hảo cảm một chút cũng không thiếu, hơn nữa bởi vì người cho tới bây giờ không kết giao quá nữ sinh, người đoán người thích đồng tính không ít, đồng tính đối với người có chút ý tứ ra vẻ cũng có.”

Y mới khó có thể tin đâu, khi nào thì Lăng Phong cứ nhiên thích nam nhân? Cho dù cùng y không quan hệ, cũng không gây trở ngại ở trong lòng hắn tỏ vẻ một chút khiếp sợ

~Hơn nữa nữ sinh đối hắn có hảo cảm? Thật sự có sao? Vì cái gì

Y cho tới bây giờ cũng không biết?

Về phần đồng tính đối y có ý tứ, thật có lỗi, gió quá lớn, y không có nghe thấy.

43. Chương 43

Từ tự hội đi ra, Chu Thần tâm tình bình tĩnh tiến vào trong xe Ehnes, vừa rồi thấy ảnh chụp kia trong lòng một chút tiểu cảm xúc đã muốn biến mất không thấy.

Ehnes như trước vô tư vô tâm tới lời kéo Chu Thần tán gẫu về mấy mỹ nữ yến hội hẳn có thông đồng thượng, hoàn toàn không có phát giác cảm xúc Chu Thần đã từng biến hóa, điều này làm cho Chu Thần cảm thấy rất yên tâm.

Y tưởng, cho dù y hiện tại có bằng hữu, nhưng vẫn là thói quen đem rất nhiều đồ vật, rất nhiều cảm xúc lưu cho một người là chính mình, mà không phải bị người dễ dàng phát giác.

“A, đúng rồi, thân mến Thần, kỳ thật ta có tin tức tin tức, chúng ta rất nhanh cũng có thể đi Trung Quốc chơi, thế nào, có thực kinh hỉ hay không? Ha ha” Ehnes cảm thấy, Chu Thần nghe được tin tức này, hẳn là sẽ cao hứng, cũng không uống hẳn hao hết thiên tân vạn khổ đem danh ngạch từ trong tay người khác lấy quyền mưu tư đoạt lại đây.

Chu Thần nhảy mắt kinh tủng!

Hôm nay rốt cuộc xảy ra chuyện gì a? Lão thiên là nhìn y sinh hoạt rất thích ý, thái bình tĩnh sao? Như thế nào liên tiếp xuất loại phát triển này nhượng y không thể tưởng tượng thần đâu?

“Ehnes, không thể không nói, hỉ không có bao nhiêu, kinh rất nhiều. Ta nghĩ ta có yêu cầu được biết, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, người cứ nói đi?” về mặt Chu Thần ôn nhu thiện lương giả cười, nhượng Ehnes đang đắc ý dào dạt nhảy mắt có chút sợ hãi.

“Biệt ~ thân mến, thu khuôn mặt tươi cười, ta quyết định tự thú, ta yêu cầu bức thiết một cái cơ hội từ khoan.” Ehnes vội vàng thu hồi khuôn mặt tươi cười đắc ý dào dạt, về mặt đứng đắn nói: “Trước vài ngày, trường học có danh ngạch có thể xuất ngoại làm thực tập sinh, vừa vặn, có hai cái danh ngạch đi Trung Quốc, a, thân mến Thần, ta nghĩ đến người sẽ thích, dù sao người xem đứng lên rất tường niệm quốc gia người không phải sao?”

“Ta muốn nói cảm ơn sao? Ta nghĩ, ta muốn cự tuyệt.” Chu Thần bắt đắc dĩ nhún vai, này thật bất khả tư nghị không phải sao?

Sắc mặt Ehnes một suy sụp, khổ nhất trương mặt đạo: “A, này chỉ sợ không còn kịp rồi, bằng hữu thân mến, ta đã muốn sai người giúp chúng ta làm thủ tục, người có biết, cạnh tranh rất kịch liệt,. Ha ha ~” Ehnes cười gượng hai tiếng, khoa trương đạo: “Thân mến, này hoàn toàn không trách ta, đều do năng lực làm việc quá kinh người, người có lẽ không biết, danh ngạch hai cái đi Trung Quốc làm thực tập sinh, vừa vặn là danh nghĩa tập đoàn tài chính Anderson.”

Chu Thần mi mao nhất thiêu, đối với Ehnes khổ mặt làm như không thấy hỏi: “Như vậy, người là tại biến thành nói cho ta biết, người dùng thân phận của người lấy quyền công giải quyết mưu riêng sao? Vì ta?”

“A ~ đương nhiên... Khụ, đương nhiên không ~, thân mến Thần, ta hoàn toàn là vì chính mình, tin tưởng ta, là ta muốn đi Trung Quốc nhìn xem, muốn người theo giúp ta, có người ở bên cạnh ta, ta nghĩ ta tương đối sẽ không sợ hãi.” Ehnes nói đầy nhịp điệu, tiếng Trung trượt đi, chính là so người Trung Quốc bình thường nói chuyện tình cảm no đủ rất nhiều thôi.

Chu Thần trầm mặc một chút, khi Ehnes có chút thấp thỏm trên nét mặt, nhún vai, bắt đắc dĩ nói: “... Được rồi, vì bằng hữu...”

“Ha ha, vì bằng hữu, người thật sự là quá tốt, ta tuy rằng sẽ nói tiếng Trung Quốc, nhưng là cho tới bây giờ không đi qua Trung Quốc, được rồi, kỳ thật ta còn sẽ học những ngôn ngữ khác, cho dù đều không được tốt lắm, nhưng là ta ngay cả Đức quốc đều không có xuất quá, này thật sự là rất bất hạnh, không phải sao?” Ehnes vừa nghe Chu Thần đáp ứng, trên mặt thấp thỏm lập tức khôi phục sức sống tràn đầy.

Chu Thần thâm hút một hơi, nghe Ehnes trước sau như một sức sống bắn ra bốn phía.

Tuy rằng Ehnes không có trưng cầu quá đồng ý của y, liền thay y quyết định, nhưng là này tuyệt đối là một phần hảo ý, hơn nữa là hoàn toàn không mang theo bất luận cái mục đích gì, nói thật ra, Chu Thần đối cái

bằng hữu duy nhất này thật sự phi thường quý trọng, y cũng không nguyên ý cự tuyệt một phen tâm ý của bạn tốt.

Hơn nữa theo y hiểu biết, Ehnes đối đại ca hơn hẳn mười mấy tuổi, hơn nữa là hiện tại là người cầm quyền tập đoàn tài chính Anderson rất là sợ hãi, có thể lớn mật lấy quyền mưu tư đã muốn phi thường dùng cảm, tái lật lọng, hẳn khẳng định không có dũng khí.

Hơn ba năm đi qua, rất nhiều chuyện đều hẳn là đã muốn trần về với bụi đất.

Y bây giờ là Chu Thần, trong nhà chỉ còn lại có một người, không thiếu tiền, cao tài sinh, có một bằng hữu thân mật coi như có bối cảnh.

Không hơn.

Chỉ cần không phải đi cái thành thị đó thì tốt rồi, Trung Quốc lớn như vậy, thành thị phát đạt nhiều như vậy, tổng không đến mức thực sự đúng dịp như vậy đi?

Nghĩ đến đây, Chu Thần đột nhiên có chút dự cảm bất hảo, căn cứ sự tình hôm nay phát triển theo quán tính mà nói, Chu Thần đột nhiên cảm giác đầu đau lên.

Bất quá, Chu Thần cảm thấy, y có lẽ không cần buồn lo vô cớ, y nói sao đến ở lǎng trạch cũng mấy tháng, nhưng là rồi đi cũng đã hơn ba năm, chỉ sợ người trong lǎng trạch cũng đã quên y trường thành bộ dáng gì nữa đi?

Hơn nữa chỉ cần y không chủ động nhảy ra, chỉ sợ cũng không ai chú ý một cái tiểu tiểu thực tập sinh đầu tư bên ngoài xí nghiệp đi?

Y yêu cầu trước tiên cùng Ehnes nói tốt, cho y an bài công tác thực tập, cần phải ít tiếp xúc nhất thì hảo, nếu đã muốn lấy quyền mưu giải quyết việc riêng, vậy nhiều hơn nữa một chút đi, ca ca Ehnes khẳng định sẽ không để ý.

Chu Thần không chịu trách nhiệm nghĩ.

Lúc ban đầu từ du thuyền trốn ra sau, trên người Chu Thần chỉ có một vạn khối, không đến hơn hai vạn nhân dân tệ tiền mặt.

Vốn là có hơn hai vạn, nhưng là vì để ngừa vạn nhất, y vẫn là để lại một ít tiền mặt, dù sao ai sẽ đi tử chết còn muốn trước tiên mang lên tiền mặt, rất rõ ràng không phải sao?

Y không có vội vã xuất ngoại, bởi vì cái thời điểm kia, cái gì cũng còn không có.

Cũng may y khốn cùng ngày quá quán, cho dù qua kết nối với nhất thể thêm cùng một chỗ đều không có một năm phú quý sinh hoạt, nhưng là y còn không ngừng quên như thế nào lợi dụng mỗi một phân tiền, đến duy trì sinh hoạt, cùng với che dấu hành tích.

Mua vé xe lửa là không cần giấy căn cước, nhất là tại một ít tiểu võng điểm. Hơn nữa cho dù dùng, tài liệu của hai cái giấy căn cước đều có thể dùng, vé xe lửa hoàn toàn không có nghiêm mật như vậy.

Mua vé xe lửa nhanh nhất, thậm chí không hỏi xe lửa sẽ tới cái thành thị nào, Chu Thần đã muốn thay đổi một thân quần áo bình thường thanh thần thượng xe lửa, sau đó giữa đường tùy tiện tìm một cái thời điểm thoáng, xuống xe lửa.

Địa phương, không là đô thị phồn hoa, nhiều lắm tính một cái tiểu thị trấn, liên y thời điểm xuống xe, cũng không rõ ràng rốt cuộc ở địa phương nào.

Sau đó chính là phòng cho thuê tử, lǎng tĩnh mà chờ đợi cái cơ hội đến kia đến.

Chờ y lấy thân phận Chu Thần, lấy được dán ảnh chụp Chu Thần, giấy căn cước, cùng với hộ chiếu chờ các loại giấy chứng nhận sau, đã là hơn nửa năm sau.

Vốn là thời gian tìm giấy chứng nhận còn muốn càng lâu một chút, nhưng là có tiền có thể sử dụng đầy ma, y cuối cùng đều chuẩn bị tốt.

Mà y gà mờ tiếng Đức, chính là tại đây hơn nửa năm tự học, coi như có chút hiệu quả, không đến mức đến Đức quốc trực tiếp liền vừa sờ đã hắc, cái gì cũng không biết.

Lúc mới bắt đầu, y tính toán chính là đến Đức, có lẽ là bởi vì công ty dầu mỏ ngay tại Đức quốc đi, tóm lại y rất dễ dàng ngay số quốc gia, xác định Đức quốc.

Mà quyết định này, y vẫn cảm thấy may mắn, ở trong này, nhận thức Ehnes. Nhưng cuộc sống đại học, phá lệ thoải mái sung sướng đứng lên.

Y đã từng do dự quá, rốt cuộc không cần xuất ngoại, dù sao y có tiền, ở quốc nội cũng có thể sinh hoạt tốt lắm.

Nhưng là cái thời điểm kia ở quốc nội cũng không thể hoàn toàn an tâm sinh hoạt, bức thiết nghĩ đến một nơi hoàn toàn xa lạ, thói quen sinh hoạt ngôn ngữ diện mạo đều hoàn toàn xa lạ, mới cảm thấy an toàn.

Cho nên y cuối cùng, vẫn là hung tâm, xuất ngoại.

Mà y hiện tại, nửa điểm đều không có hối hận quá.

Ba năm qua, y quá nhẹ nhàng, chuyện liên quan trước kia này đều giống như phai nhạt, nếu không có hôm nay Dương Dịch lấy ra ảnh chụp người kia, liên bản thân y cũng không biết, y có bao nhiêu lâu không nghĩ tới quá khứ.

Suy bụng ta ra bụng người dưới, y cảm thấy hẳn có lẽ thật sự nhớ nhiều lắm.

Cho dù bất hạnh thật sự lần thứ hai gặp lại, cũng bất quá là một họ Lăng, một cái họ Chu hai cái người xa lạ thôi.

Trở lại trong nhà tại Đức quốc, cảnh tượng quen thuộc nhượng y thực dễ dàng trầm tĩnh lại.

Chẳng sợ y ở trong này chính là một người trụ, nhưng là y cũng hiểu được, so với Lăng Trạch mà nói, nơi này càng giống nhà của y, bởi vì nơi này mỗi một cái đồ vật, đều là tiêu phí tâm tư của y, dụng tâm bố trí.

Y thực yêu nơi này, cho nên lần này hồi Trung Quốc, cũng gần như là Ehnes nói như vậy, hồi Trung Quốc nhìn xem thôi.

Y cuối cùng vẫn là phải về trong cái nhà nhượng y an tâm này.

Tràng cổ phiếu sinh tử chi gian ngã trưởng, Chu Thần cuối cùng tìm được thời cơ tham gia tốt nhất, cuối cùng chiếm được 101 điểm cổ phần công ty, mà theo cái công ty kia Khởi tử hồi sinh, cổ phiếu Chu Thần giá trị tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, giá trị tăng vọt.

Tại thời điểm cổ phiếu rất nhanh tăng tỉ giá đồng bạc, Chu Thần lại đem cổ phiếu ra tay phần trăm, đem cổ phần y kiểm giữ áp chế tại 101 điểm, không chỉ có chiếm được tư bản sinh hoạt, hơn nữa đem cổ phần công ty áp chế dưới 101 nhượng y thoát nhìn không đáng chú ý.

Y muốn chính là về sau sinh hoạt không lo, sẽ không tái vì tiền mà phiền não, mà đều không phải là tưởng chừng khổng cái gì.

bản thân không khối liệu, chơi không đến vài thứ kia, đơn giản vẫn là không bính hảo.

Từ hai giấy căn cước, hiện tại y chỉ có một cái chân chân chính chính thân phận Chu Thần này, giấy chứng nhận, mặc kệ đưa cho ai nhìn, đều là hợp pháp hữu hiệu.

Nói thật, y kỳ thật sau lại suy tư, y hiện tại muốn tiền có tiền không cần lo lắng sinh hoạt, mà nếu có chút những thứ khác phiền toái, còn có một cái bằng hữu coi như có bối cảnh khẳng định sẽ giúp y.

Như vậy cho dù y thật sự một lần nữa gặp được Lăng Phong, y cũng hoàn toàn không cần tái sợ hắn.

Kỳ thật lại nói tiếp, y vốn là ra về cũng không cần sợ Lăng Phong.

Thượng nhất thể cái kết cục kia là bởi vì y không biết chuyện, mà cả đời này y lại tổng cảm thấy tại trước mặt Lăng Phong như trước phóng không ra, ẩn ẩn có sợ hãi cùng kháng cự, cũng là có chút nói không thông.

Nghĩ đến đây, Chu Thần tâm tình đột nhiên phi thường kỳ quái đứng lên, thậm chí có chút hậu tri hậu giác xấu hổ.

Cuối cùng buồn bực xấu hổ rất nhiều, cuối cùng nhớ ra lúc ban đầu, y muốn cùng Lăng Phong hư di uy quyền.

Y làm như vậy, còn có cơ hội chính mình chạy đến, mà không làm như vậy nói, khả năng chính là bị Lăng Phong chân chính toàn diện khống chế.

Cho nên xem đi, y đã từng e ngại, cũng không phải không có lý do gì.

Chính là chuyện này, hiện giờ nhớ tới, cư nhiên đã có điểm cảm giác xa xôi.

Thời gian, thật sự là thật bất khả tư nghị.

Ta không nợ người.

Ánh lửa bên trong vang lên một tiếng phi thường bình tĩnh, thậm chí ẩn ẩn mang theo thanh âm thoải mái, đem Lăng Phong từ trong mộng bình tĩnh đứng lên.

Rất nhiều lần, hơn ba năm đến, Lăng Phong mơ thấy cái cảnh tượng này đã muốn rất nhiều lần.

Rõ ràng phải là ác mộng khiến người sợ hãi, nhưng là Lăng Phong lại luôn tại tỉnh lại sau, tiếc nuối chính mình tỉnh quá sớm.

Bởi vì tại trong mộng, phía trên phiến ánh lửa kia, hắc mộng hồ có thể thấy bộ dáng Lăng Thiên.

Như trước là một đêm dạ thâm nhân tĩnh, Lăng Phong sau khi tỉnh lại, ngủ không yên, cầm lấy di động đặt ở tủ đầu giường, trở mình đến ảnh chụp đã từng nhất thời hứng khởi chụp được.

Ánh sáng thực nhu hòa, mặc dù là di động quay phim, nhưng là di động Lăng Phong đánh ra tới hiệu quả lại không thể so máy chụp hình chuyên nghiệp kém.

Người trong ảnh, nửa khuôn mặt chôn ở gối đầu trong, môi hé mở bộ dáng ngủ say, ba năm qua đã muốn ở trong lòng hắc như dấu vết quen thuộc.

Cho dù không nhìn này đó ảnh chụp, Lăng Phong chỉ cần ánh mắt một瞥, hình ảnh này đó có thể tại đầu của hắc trong không sai chút nào, thậm chí là nếp uốn gối đầu bị áp ra tới.

Nhưng hắc lại vẫn như cũ sẽ luôn đưa điện thoại di động lấy ra nhìn, mà không phải chỉ bằng trong óc tưởng tượng.

Phiên ảnh chụp, suy nghĩ Lăng Phong cũng đã không ở mặt này.

Tiểu nhi tử đến tột cùng là chết hay vẫn là còn sống, Lăng Phong không biết, cũng không bắt luận kẻ nào biết.

Nhưng là Lăng Phong cảm thấy, tiểu thiên nhất định là còn sống, này không thể nghi ngờ.

Chẳng sợ mọi người đều nói hắc đã chết, chẳng sợ hắc điều tra ra dấu hiệu đều chỉ hướng y đã muốn chết ở trong tràng nổ mạnh.

Thời điểm đó, trong lòng đã muốn ẩn ẩn tuyệt vọng, nhưng là bắt được nhược điểm lái xe, được đến căn cứ chính xác từ lại làm cho hắc dâng lên hy vọng tiểu nhi tử còn sống, người xem, tiểu nhi tử lạnh tĩnh như vậy cùng lý trí, khổ tâm như vậy chuẩn bị kỹ phải rời khỏi hắc, làm sao có thể chỉ là vì đi chịu chết đâu?

Nhưng là sau lại tìm được cái kia người khai thuyền bé đem Trình Minh cất bước, lại nói tiểu nhi tử cũng không có hạ du luân, cũng không có ý tứ xuống dưới.

Trên thuyền còn có người nào phải đợi y an bài đâu? Lăng Phong biết, không có, chỉ có một cái tiểu nhi tử.

Tiểu thiên, người thậm chí không nguyện ý lái xe cùng Trình Minh mất đi sinh mệnh, vậy người khẳng định cũng chưa từng tính toán quá chính mình đi tìm chết, có phải hay không?

Lăng Phong không tự chủ được đè lại lồng ngực của hắc, đau đớn nhẹ co rút, luôn tại trong lơ đãng quần quanh đi lên, liên đầu đều trừu phát đau.

Trong lòng nghĩ thời điểm ban đầu nhìn đến tiểu nhi tử, trong mắt tiểu nhi tử tuy rằng kiệt lực che dấu, lại như trước có một loại mâu thuẫn chờ mong.

Nếu cái thời điểm kia, hắn liền toàn tâm toàn ý đối tiểu nhi tử hảo, không thêm nghĩ nữa cái tấm mộc gì, không thêm nghĩ nữa nhượng y đặt mình trong địa phương nguy hiểm, không nói cho y, y là hài tử không bị chờ mong sinh ra, mà là càng thêm thiệt tình sủng y gấp bội, thương y.

Như vậy tiểu nhi tử có thể hay không sẽ từng bước một thả lỏng cảnh giác trong lòng, chân chính lộ ra vui vẻ tín nhiệm trong sáng tươi cười, mỗi ngày bồi hắn thần luyện, ăn điểm tâm, cao thấp, càng có thể hay không có một ngày, hắn có thể không chỗ nào cố kỵ hôn lên đôi môi kia?

Dù sao hắn rõ ràng biết, tâm tiểu thiên, vẫn luôn mềm mại như vậy, cho dù hắn sau lại dùng lý trí cùng đậm mặt đi bao vây.

Câu nói trong Ác mộng kia, trên thực tế không là điều Lăng Phong sợ hãi.

Hắn sợ nhất chính là câu kia ‘Ta cái gì cũng không nói, nhưng là ta vẫn luôn đều rõ ràng’.

Chính là câu này hắn sợ nhất, lại chưa bao giờ xuất hiện trong mộng hắn.

Có lẽ trong tiềm thức, căn bản một chút cũng không muốn đi tưởng trong những lời này đại biểu có ý tứ gì, liền trong mộng cũng không muốn.

Bởi vì hắn một chút đều muốn giống không được, tiểu nhi tử đến tốt cùng rõ ràng cái gì, lại nếu không tiếc đại giới từ bên cạnh hắn trốn thoát, này buồn cười quá.

Hắn có lẽ thật sự đối tiểu nhi tử tội ác tày trời, nhưng là hắn hy vọng là

Từ chính tiểu nhi tử đến nói cho hắn biết, hắn đến tốt cùng như thế nào tội không thể tha.

Bấm số điện thoại di động hắn đã từng cấp Lăng Thiên chuẩn bị, âm nhạc dễ nghe vang lên, Lăng Phong để lại tại bên tai lẳng lặng nghe, tổng cảm thấy có lẽ nháy mắt tiếp theo, sẽ có người đè xuống, sau đó xuất hiện một cái âm thanh trong trẻo.

Nhưng là, hắn biết, không có một người như vậy, bởi vì hắn rõ ràng biết, hiện tại cái di động ngay kia tại thư phòng hắn trong tủ treo quần áo.

Thời gian rất dài không ai tiếp nghe, di động tự động cắt đứt, nghe gợi ý trong di động không người tiếp, khuôn mặt Lăng Phong bình tĩnh.

44. Chương 44

Sắc trời dần dần từ tắt, đèn chuyển cảnh lượng, lại một lần trọn tròn mắt đến hừng đông, Lăng Phong cười khổ, hắn có lẽ không nên kiên trì cự tuyệt hảo ý của Lâm Vũ khai thuốc ngủ cho hắn.

Lăng Phong rời giường, đi ra ngoài thần luyện, chẳng sợ chính là đi vài vòng, coi như là Lăng Thiên kiên trì cùng thói quen đi.

Trên bàn cơm chỉ có Lăng Phong, Lăng Vân Thiên xuất viện dưỡng tốt hơn sau, tại lãg trạch chỉ trụ không đến nửa tháng, cũng đã dọn đi ra ngoài ở.

Tại lãg trạch trụ này hơn nửa tháng trong, con lớn nhất có lẽ đã nhận ra hắn đối tiểu nhi tử không giống đi, dù sao hắn cho dù ý định bắt lương, nhưng cũng chỉ hống quá một người là tiểu nhi tử, chỉ dùng thái độ ôn nhu cẩn thận kiên nhẫn, đối đãi quá một người là tiểu nhi tử.

Rõ ràng đứng ở cái địa phương này có chút ít hoạt dấu vết động của tiểu nhi tử, tổng sẽ không tự chủ được sa vào tại trong hồi ức, nhưng là Lăng Phong lại cố tình càng thêm thích đứng ở lãg trạch.

Nghiêm túc nhớ tới, Lăng Phong trong lòng là không thể tin, hắn không tin chính mình đã muốn lâm vào tình cảm nhiều như vậy.

Lý trí nói cho hắn biết, nên một vừa hai phải, bắt quá là mấy tháng ở chung thôi, nhưng hành vi của hắn lại luôn không chịu lý trí khống chế.

Ngẫu nhiên gian nhớ tới một câu rất là khuôn sáo cũ, thậm chí hắn cần bản cho tới bây giờ đều chê cười nghe một câu: này có lẽ chính là yêu đi.

Mà trên thực tế, Lăng Vân Thiên cũng đích thật là đã nhìn ra.

Khi hắn một lần nữa trở lại lăng trạch, phụ thân cư nhiên nhượng quản gia một lần nữa an bài phòng cho hắn, tuy rằng hắn cũng không rất để ý đang ở nơi nào, nhưng là loại cảm giác này, còn thật không thể nói rõ.

Tâm tư Lăng Vân Thiên sở hữu nhất quán giấu không sợ hãi, dưới biểu tình lạnh lùng. Cho dù là nhìn thấy gấu bông kia, dừng ở thăm thượng hàng bị phụ thân ôm trở về gian phòng của mình.

Ban đầu biết Lăng Phong đối hắn cái đệ đệ kia có thái độ, nói trong lòng hắn thật không có một chút ghen ghét quá, đây tuyệt đối là gạt người.

Nhưng là cổ cảm xúc này tới khoái, đi cũng khoái, muốn trách thì trách thái độ phụ thân thật sự là rất rõ ràng, hơn nữa nghe nói đã xảy ra chuyện sau.

Hắn cũng không hoài nghi phụ tử chi tình phụ thân đối hắn, liền như hắn đối phụ thân nhất dạng, cho nên hắn thiệt tình không biết là, phụ thân thậm chí đặt tại chỗ sáng thất hồn lạc phách, nhất phái mờ mịt, vẻ mặt đau lòng muốn chết, đúng là bởi vì một đứa con trai.

Cái loại tình cảm này quá mức ngoại phóng cùng kịch liệt, thấy thế nào cũng giống như là người lâm vào ái tình ở, mà không phải bởi vì mất đi một đứa con trai, vẫn là một cái nhi tử chỉ ở chung mấy tháng.

Lăng Vân Thiên tuy rằng biểu tình như trước nhất thành bất biến, nhưng là cảm thấy cũng là có chút mờ mịt, hắn cảm thấy khó có thể lý giải, mặc kệ là từ bất luận phương diện gì mà nói, hắn đều cảm thấy hắn rất khó lý giải cảm xúc phụ thân.

Nhượng hắn đối hắn cái đệ đệ kia không tự chủ được dâng lên một cỗ lòng hiếu kỳ rất mạnh liệt, một cái đệ đệ chỉ ở chung mấy tháng, kết quả đem tâm phụ thân trộm đi, đích xác đáng giá tò mò, không phải sao?

Từ chỗ quản gia Triệu thúc đó biết phụ thân trong lăng trạch với đệ đệ đại khái sự tình, trong lòng hắn có loại thực kỳ lạ cảm giác, nhượng trong lòng hắn có chút phức tạp.

Phụ thân đem tiểu nhi tử đẩy dời đi đi làm tẩm mộc cho hắn, hắn hẳn là cao hứng, trên thực tế, trong lòng hắn cũng đích xác tương đối cao hứng, đây là tình thương của cha phụ thân hắn nhất quán không nói ra khỏi miệng, hắn tự nhiên rõ ràng.

Đáng tiếc, lần này phụ thân quá mức tự tin, cũng quá quá tự phụ, càng là không cần thận mật trân bảo hiện tại để ở trong lòng hắn, rất khó nói, có thể hay không giận chó đánh mèo đến hắn.

Cần nhắc một phen, hắn xác thực không nguyện ý dưới tình huống như vậy thời khắc tại lăng trạch, nhắc nhở động cơ phụ thân nhận tiểu nhi tử, đơn giản vẫn là chính mình trước dọn đi ra ngoài đi.

Thói quen của Lăng Vân Thiên là phỏng đoán nhân tâm, tự nhiên không nguyện ý cùng phụ thân của hắn bởi vì này loại sự tình bản thân hắn đều không thể lựa chọn mà có cái ngăn cách gì.

Cho dù phụ thân hắn bây giờ còn không có ý đồ giận chó đánh mèo, nhưng là khoảng cách sinh ra, hắn vẫn tương đối tin tưởng.

Thừa dịp sự tình chưa phát sinh trước, trước một bước chuẩn bị sẵn sàng, không đến mức thực xảy ra, vậy thật thương tổn phụ tử tình cảm.

Đảo mắt hơn ba năm đi qua, Lăng Vân Thiên dần dần cũng đem sự tình hắn có một đệ đệ chậm rãi phai nhạt, chỉ có ngẫu nhiên tài năng nhớ tới.

Phụ thân đã hơn một năm trước kia chú ý khởi một nam hài tử, hẳn cũng biết, chính là Lăng Vân Thiên cảm thấy đây không phải là sự tình hẳn cai quản, hẳn cũng cũng không thêm để ý.

Có một người có thể đem thứ phụ thân đã từng bỏ lỡ, khúc mắc trở thành cầu mà không được cởi bỏ, hoặc là phân tán, hẳn cũng hiểu được không có gì không tốt.

Hắn cùng phụ thân chi gian, vốn là cũng không hỏi đến đối phương sinh hoạt cá nhân.

Lăng Vân Thiên dần dần tại lăng thị đứng vững gót chân, từ từ cũng có giao tế vòng, càng sâu tới có hai ba cái bạn tốt coi như chơi thân là, ngẫu nhiên hội tụ, đồng thời tiêu khiển, cùng chung chí hướng lại có thể đang làm việc thì hợp tác, cũng được thoải mái.

Chính là gần đây hẳn đã có một đoạn thời gian không có rảnh rỗi, vội vàng tại lăng thị cùng Anderson hạng nhất hợp tác, hẳn bắt đầu tiếp xúc sinh ý lăng thị tới nay, một đơn lớn nhất, không phải do hẳn vô ý trọng.

Đang tại chuẩn bị cùng tập đoàn tài chính Anderson bên kia tiến thêm một bước hiệp đàm, đã muốn định thời gian tốt lắm, lại đột nhiên nhận được người phụ trách bên kia điện thoại, chậm lại trận gặp mặt này.

Lăng Vân Thiên mặt không đổi sắc, thanh âm thanh lãnh rồi lại sẽ không để cho người cảm thấy thất lễ hỏi: “Nếu không để ý nói, ta có thể biết nguyên nhân sao?”

“Đương nhiên có thể, này cũng không có gì tận lực giấu diếm, bất quá là bảo bối đệ đệ của BOSS đến Trung Quốc, BOSS đem cái quang vinh này tiếp thành nhiệm vụ đề danh điểm, họ giao cho ta phụ trách, hơi chút chậm lại một chút thời gian, còn hy vọng Lăng tiên sinh bỏ qua cho, gặp lại, ta sẽ giáp mặt giống Lăng tiên sinh biểu đạt xin lỗi.” người phụ trách cũng đồng dạng không mất cấp bậc lễ nghĩa trả lời, cùng sử dụng một loại ngữ khí tiểu bất đắc dĩ giải thích ý nghĩa lão bản nói vô pháp cãi lời.

Lăng Vân Thiên muốn biết nguyên nhân, vẫn chưa có muốn truy cứu ý tứ, huống hồ hẳn cho tới nay hiệp đàm không khí đều rất tốt, Lăng Vân Thiên tự nhiên cũng sẽ không bởi vì người khác đã muốn giải thích sự tình mà canh cánh trong lòng giữ chặt không tha.

Tổ thái độ không ngại sau, liền cúp điện thoại.

Lăng Vân Thiên đối tập đoàn tài chính Anderson coi như tương đối hiểu biết, tự nhiên biết người cầm quyền hiện tại của tập đoàn tài chính Anderson tuy rằng không chỉ có một cái huynh đệ tỷ muội, nhưng là có thể được hẳn thừa nhận cùng che chở, lại chỉ có một đệ đệ nhỏ nhất hiện tại cùng năm nào không sai biệt lắm.

Đem tin tức này ở trong lòng chuyển mấy vòng, Lăng Vân Thiên nhìn không ra thần sắc gọi điện thoại, thông tri người phía dưới thời gian chậm lại, một lần nữa an bài thời gian.

Mà ngay khi Chu Thần cùng Ehnes đi ra sân bay, ngồi trên tới đón cơ xe là lúc, Lăng Phong nhận được tin tức Trình Minh truy tra ba năm hiện thân.

Không hề do dự, Lăng Phong hạ đạt mệnh lệnh đem Trình Minh khống chế được, mà còn rất nhanh, Lăng Phong gặp được Trình Minh, mai danh ẩn tích hơn ba năm gặp được tích đầu sỏ gây tội trong lòng hẳn khiến tiểu nhi tử mất.

Trình Minh ba năm qua nhiều thời giờ, quá cũng không khá lắm, nhưng là cũng sẽ không gian nan, đổi một cái tên tại một cái địa phương nhỏ, một lần nữa bắt đầu một loại sinh hoạt bình thường, với hẳn mà nói vẫn là có thể làm được.

Nhưng là, Trình Minh lại một chút cũng không cam tâm. Hẳn có ý đồ mãnh liệt cùng sự nghiệp, hẳn vô pháp chân chính tình nguyện bình thần, từ từ bình thường.

Ba năm, trong lòng Trình Minh may mắn lại một lần xông ra, càng cho mình tìm người lừa dối mình, kiểm chế không trụ tại địa phương nhỏ gốc đi xuống.

Hắn âm thầm tra tra, chuyện năm đó, Lăng Phong mặc dù có động tác đi tìm người, nhưng là lại một chút đều không có hướng bên ngoài buông tha, cùng lúc vì cái cháu ngoại trai đã chết tiện nghi, nhưng cũng cảm thấy có lẽ chính bởi vì như thế, Lăng Phong từ lâu không hề chú ý chuyện của hẳn.

Dù sao, hẳn hôm nay, tại trong mắt người họ Lăng, thật đúng là nhân vật không đáng một đồng tiền.

Làm tốt kiến thiết tâm lý, tính toán một lần nữa thử thăm dò bắt đầu không hề tránh né, không hề cố ý bình thường tân, lại không nghĩ rằng, thời điểm hắn bắt đầu trong âm thầm tra sự tình trước kia, đã muốn lộ ra dấu vết để lại.

Không đợi hắn phó chư hành động, đã muốn bị Lăng Phong người không chế được.

Bị đưa một du thuyền, Lăng Phong đưa lưng về phía hắn, nhìn gió nhẹ phơ phất dưới mặt biển vì khối gợn sóng, trong lòng nghĩ, ngày đó tiểu thiên có tâm tình hay không, xem qua cái mặt biển này.

“... Người còn dám xuất hiện ở trước mặt ta, thật đúng là có dũng khí.” thanh âm Lăng Phong thản nhiên, mang theo một chút buồn bã, hắn kỳ thật tuyệt không muốn nhìn thấy người này, nếu có khả năng, hắn thật sự rất muốn trực tiếp khiến người đem điều này người ném vào hải lý uy cá.

Nhưng là, hiện giờ còn không được, hắn còn muốn biết, hắn tiểu thiên rốt cuộc là còn sống không, có thể nhớ rõ nhượng tiện nghi cứu cứu trả tử chạy trốn, hắn là cũng sẽ không quên bản thân đi? Càng sâu tới, tiểu thiên mấy năm qua, tại thế giới của hắn biến mất vô tung vô ảnh còn có cùng người kia liên hệ quá hay không.

Trình Minh gắt gao cắn răng, hung tợn nhìn Lăng Phong, tuy rằng hắn cũng không dám trêu Lăng Phong, nhưng là đối Lăng Vân Thiên hạ quá sát thủ, thực rơi vào trong tay Lăng Phong, tuyệt đối lạc không có kết cục tốt.

Trong lòng có chút nói hối hận chính mình lỗ mãng, nên tiếp tục ẩn nấp một đoạn thời gian, thẳng đến việc này tại trong lòng Lăng Phong chìm xuống.

Chính là hiện tại đã muốn rơi xuống trong tay Lăng Phong, hắn sẽ không có bất luận cái gì có thể may mắn.

Trình minh thanh âm khô khốc: “Người không tìm ta, ta lại như thế nào sẽ xuất hiện tại người trước mặt? ... Tỷ của ta cùng người nhắc lên quan hệ, thật sự là đảo môi tám đời, hai đứa con trai người đều là kẻ điên!”

“A ~” Lăng Phong cười khê ra tiếng, nhưng xoay người tới trên mặt, cũng không mỉm cười: “Trình Nhưng? Nàng chết sớm, là may mắn, nàng dưới đất nên may mắn mới là. Thiết kế ta lại tham ta đồ vật người, tử dễ dàng như vậy, là một loại giải thoát. Ta tin tưởng, người rất nhanh sẽ nhận cùng những lời này.”

Lăng Phong không mang theo khói lửa, bình thản lãnh tĩnh nhượng Trình Minh cảm giác bản thân hắn giống cái tiểu sủ, trong lòng ngừng không trụ phát lạnh, căn bản tìm không ra cái lý do gì thoái thác đến ngôn từ nghĩa chính.

Hắn cho rằng, hắn dừng ở trong tay Lăng Phong đã muốn nhận mệnh, liền không sẽ tái chiêm tiền cổ hậu, nên muốn nói cái gì nói cái gì, nhưng là thanh âm Lăng Phong không có cảm xúc trong, hắn phát hiện hắn làm không được hắn cho rằng như vậy tiêu sái.

Lăng Phong trầm mặc một chút, ổn định cảm xúc một chút mới nói tiếp: “Về phần hai đứa con trai ta có phải kẻ điên hay không, cùng người không có bất luận cái gì quan hệ, hôm nay tìm người đến, chỉ là muốn hỏi người một sự kiện, y, còn sống không?”

Lăng Vân Thiên mang theo đoàn người lẳng thị đến phân nhánh công ty Anderson, thời điểm vào phòng họp, người phụ trách đối phương còn chưa tới, Lăng Vân Thiên nhìn thời gian, cách ước định thời gian còn có mười mấy phút đồng hồ, liền cũng không để ý.

Buồng đồ vật, ngồi mấy phút đồng hồ, Lăng Vân Thiên đột nhiên muốn đi toilet một chút.

Thời gian cũng tới đến cấp, hắn liền lên tiếng chào hỏi, đi ra ngoài.

Mới từ toilet đi ra, liền thấy ba bóng người cách chỗ ngoặt không xa đi qua, Lăng Vân Thiên ngẩng đầu liếc mắt một cái, đó là sững sốt, trong lòng phiên giăng đảo hải – kinh ngạc sóng cuộn biển gầm, lại theo bản năng không có lên tiếng, nhìn bọn họ từ nơi cách hắn không xa đi qua, sau đó biến mất tại một cái chỗ ngoặt khác.

Cái Trung Quốc thiếu niên kia đi theo bên người người phụ trách, liếc mắt một cái nhìn lại, hắn có thể nhìn thấu hình dáng cùng hắn tương tự cùng với có ngũ quan vài phần tương tự, thậm chí theo bản năng trong

lòng đã cảm thấy người này cùng phụ thân tuyệt đối có cái quan hệ gì, càng có lẽ, chính là cái đệ đệ nghe nói sinh tử không biết kia.

Tuy rằng nói trên thế giới tổng sẽ có người diện mạo tương tự, nhưng là người có thể cùng hình dáng hần tương tự đến loại trình độ này, hần chỉ muốn được đến trong miệng Triệu thúc quản gia là đệ đệ.

Áp chế các loại phỏng đoán trong lòng, có lẽ thật sự chính là có người tương tự thôi.

Chính là cái đệ đệ này hần đã muốn dần dần phai nhạt, đột ngột lại di động cảm giác trong lòng hiện tại, nhượng tâm tình Lăng Vân Thiên có chút không rõ cho nên phức tạp.

Tuy rằng trong lúc hiệp đàm Lăng Vân Thiên hơi chút có chút không yên lòng, bất quá cũng may người hần mang đến cũng đều không là mặt tiền của cửa hàng, các sự tình đã muốn thông khí, quyết sách tốt lắm. Cho nên tổng thể mà nói, sinh ý lần này coi như viên mãn.

Vốn ứng Lăng Vân Thiên nên có chút cảm giác thành tựu, trong lòng lúc này bị người vừa rồi thấy kia chiếm cứ, các loại suy đoán cùng ý tưởng ùn ùn, đối cái kết quả sinh này cố gắng thật lâu mà chiếm được, thiếu phân vui sướng đã từng cho rằng sẽ có.

“La Ni Đức tiên sinh, ta vừa rồi nhìn đến hai người trẻ tuổi theo phía sau ngài, tiểu công tử Anderson ta ngược lại có thể bằng bên ngoài nhận ra đến, một cái khác thoát nhìn là người Trung Quốc, là công nhân công ty sao?” Lăng Vân Thiên một phản, hần trừ bỏ công tác ở ngoài, chủ động hỏi về người hần tò mò kia.

La Ni Đức ngược lại không có để ý, chỉ cho rằng Lăng Vân Thiên là bởi vì sinh ý nói thành không tồi, thuận miệng hồi đáp: “A, hần là xem như đi, bất quá trên thực tế y cùng Anderson tiểu thiếu gia nhất dạng, chỉ sợ không về ta quản, là từ Đức quốc bởi Anderson thiếu gia đến Trung Quốc lấy thực tập sinh làm có du ngoạn, được rồi, có lẽ sinh hoạt đại học còn chưa đủ bọn họ thả lỏng.” Không hề gì nhún nhún vai.

“Phải không? Thoạt nhìn một chút cũng không giống bộ dáng ngoại tịch người Hoa.” Lăng Vân Thiên giống như vô tình cảm thán nói.

“Ha ha ~ ánh mắt của người không tồi, y không phải ngoại tịch người Hoa, là một người Trung Quốc chân chính, lưu học sinh phải đi Đức quốc lưu học, bất quá ngược lại cùng Anderson tiểu thiếu gia rất hợp duyên, nghe nói, Anderson tiểu thiếu gia lần đầu tiên dám lấy sự tình của công ty lấy lòng, vì y. A ~ BOSS chúng ta nghe nói cảm thấy thực vui mừng ~” La Ni Đức dương dương mi, vẻ phần có phải thật vui mừng hần liền không rõ ràng, hần chính là này một đường xem ra, rõ ràng biết tiểu thiếu gia Anderson thoát nhìn đích thật là cùng thanh niên này quan hệ phi thường không tồi.

Lăng Vân Thiên không có hỏi lại đi xuống, hỏi lại đi xuống liền có vẻ qua, thoải mái chuyển một cái đề tài, đem mấy câu nói đó cho là nhạc đệm giống, nhưng là trong lòng của hần cũng là âm thầm lưu ý lên.

“y nói, y từ nhỏ liền thiếu hai người trái, mẫu thân dùng tiền trả từ nay về sau hai không thiếu nợ nhau, thiếu phụ thân, phụ thân muốn y dùng mệnh, hỏi ta y có nên hay trả không?”

“y nói, cũng còn bản thân cũng sạch sẽ, kiếp sau muốn tìm một cái không cần y trả, còn luôn chê y thiếu không đủ cho cha mẹ, hỏi ta nguyện vọng này có thể thực hiện hay không, kia Lăng tiên sinh, Lăng Phong, người cho rằng đâu? Người cho rằng nguyện vọng tiểu nhi tử này có thể thực hiện hay không đâu? Ha ha, người nói y còn sống không?”

“Cho nên, ta nói hần là người điên.”

Thanh âm Trình Minh bao hàm ác ý, thời điểm lặp lại lời Lăng Thiên nói, sâu kín học ngữ khí Lăng Thiên ngay lúc đó, nhìn sắc mặt Lăng Phong trắng bệch, đột nhiên như là phát hiện cái sự tình gì nhất dạng nói xong kết luận.

Như thế nào không là kẻ điên? Không là kẻ điên nói có thể chính mình đi tìm tử,

Vì một cái lý do chó má sụp đổ?!

Rõ ràng sự tình cũng đã chứng không nơi tay, lại cố tình luẩn quẩn trong lòng muốn trả mệnh phụ thân? Vì lý do này nơi nào đều nói không thông.

“Người cái nhi tử kia cư nhiên cũng tin tưởng y thật sự thiếu phụ thân mẫu thân mệnh? Hắn cư nhiên thật sự cảm thấy y sinh hạ đến chính là thiếu trái? Bất quá cũng không có gì, này có lẽ chính là Lăng tiên sinh người giáo huấn lý luận cho y đâu, chắc chắn, ý tưởng cỡ nào phần khích, thật không hổ là đương gia Lăng thị!”

Vốn là bị Lăng Phong khí thế sở áp, đang nhìn Lăng Phong bởi vì hắn nói tin tức Lăng Thiên chết sau, sắc mặt đột nhiên biến, giống như là bản ngược nhất dạng, hận không thể đem điên cuồng trong lòng toàn bộ đều đổ ra đến nhất dạng.

Nói cái mở đầu sau, hắn tự nhiên cũng phát giác đến đây Lăng Phong đối tiểu nhi tử để ý, lại cố tình muốn hướng miệng vết thương thương trạc, nhìn về mặt Lăng Phong thống khổ, trong lòng vui sướng phi thường, nhìn, hắn nhiều đáng thương a, so với hắn còn đáng thương!

~Lăng Phong nghe Trình Minh nói, trái tim co rút đau đớn đến nông nỗi chịu đựng không được, chau mày đứng lên, cả người lạnh lẽo, hắn muốn nói không phải! Không phải như thế!

Hắn không có như vậy nghĩ quá!

Hắn tuyệt đối không có như vậy nghĩ quá! Lăng Phong ở trong lòng giận hằm.

Nhưng là tâm lại vắng vẻ, liên bản thân hắn cũng không biết hắn có nghĩ quá như vậy hay không, tại lúc ban đầu thời điểm.

Chính là hắn hiện tại cũng không phải tưởng như vậy!

Là Lăng Phong thiếu tiểu thiên, là hắn thiếu y!

Chính là giải thích phản bác của hắn muốn nói cho ai nghe đâu?

Hắn bức thiết tưởng đối y phản bác, tưởng đối y giải thích, tưởng đối y hảo nhưng người kia, thật sự mất.

Lăng Phong giống như đổ một cỗ khí thực đại giống nhau, nửa vời nhượng ngực hắn khó chịu.

Người kia, nhi tử hắn thua thiệt, người tâm hắn động, người hắn muốn về sau đều hảo hảo đối đãi, thật sự mất...

Một búng máu phun ra! Lăng Phong ngưỡng đảo mắt đi ý thức.

45. Chương 45

Lăng Vân Thiên tan tầm từ công ty đi ra, đang định mời bằng hữu nhiều ngày không có chạm mặt đi chơi, nhận được điện thoại Triệu thúc quản gia.

“Đại thiếu gia, tiên sinh đã xảy ra chuyện!”

Hai lời chưa nói, Lăng Vân Thiên lập tức quay đầu hướng lăng trạch tiến đến.

Về đến nhà, Lăng Vân Thiên nhìn Lâm Vũ mang theo vài cái hộ sĩ lý ngoại vội, cũng không đi lên quấy rầy.

Trong lòng có chút lo lắng, kéo quản gia qua một bên, hỏi đạo: “Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Phụ thân hảo hảo, như thế nào sẽ đột nhiên học máu té xỉu?”

“Cái này ta cũng không rõ lắm, bất quá nghe nói hôm nay tiên sinh tìm được Trình Minh, đi gặp một lần, trực tiếp liền té xỉu.” trong lòng Triệu thúc kỳ thật ngược lại có chút đoán,, có năng lực nhượng Lăng Phong như vậy để ý có lẽ cũng chỉ có cái tiểu nhi tử kia.

Nghĩ như vậy, tại hắn từ nhỏ nhìn đại Lăng Vân Thiên trước mặt không tự chủ được cũng lộ ra một ít thần sắc.

Lăng Vân Thiên bỗng nhiên trầm mặc một chút, mới lên tiếng: “Phụ thân hẳn thể còn chưa buông tha? Ta cho rằng hẳn đã sớm...”

Đã sớm cái gì? Lăng Vân Thiên cũng không nói lên được, chỉ cảm thấy phụ thân thái độ như vậy, nhưng hẳn thực không thích ứng, hẳn vẫn cảm thấy cho dù phụ thân thật sự thích thượng một người, nhiều lắm cũng tựa như trước như vậy thôi, tuy rằng lòng có ảm đạm, lại vẫn như cũ không lột thanh sắc.

Phụ thân, thậm chí còn có một cái người khác bất đồng với người kia, không phải sao?

Lúc này Lăng Vân Thiên mới nhớ tới, lúc trước ngẫu nhiên nghe Lâm Vũ nhắc tới, tình huống phụ thân ngẫu nhiên có mất ngủ. Hiện giờ xem ra, chỉ sợ không phải ngẫu nhiên có mất ngủ, mà là đã muốn thực nghiệm trọng đi?

Tái xoay người nhìn Lâm Vũ đã muốn bận bịu xong, từ trong phòng ngủ đi ra, vội vàng tiến lên hỏi đạo: “Lâm thầy thuốc, ba của ta không có việc gì đi?”

Lâm Vũ hít một hơi đạo: “Ít nhiều hẳn thường xuyên rèn luyện, thân thể đầy hảo, ới ra huyết cũng liền tạm thời không có việc gì. Phụ thân người người này, thật là, ai ~” nói xong lắc đầu nói: “Đem tâm tư giấu đến quá sâu, cho dù hiện tại tạm thời không có việc gì, nhưng là máu chốt lại muốn xem bản thân hẳn nghĩ đến khai hay không, bất quá nhìn hẳn hiện hôm nay, chỉ sợ khó khăn. Nếu trường cửu như vậy đi xuống, không bệnh cũng sẽ thành bệnh nặng.”

“Bình thường nhất phái chính là bộ dáng hoài niệm, ai có thể nghĩ đến người cái đệ đệ kia đối hẳn ảnh hưởng đại như vậy? Ta hỏi qua bảo tiêu phụ thân người, nghe nói người đệ đệ kia thật đã chết rồi, vẫn là bị ba của người bức chính mình tìm chết. Uống ~ các người, tâm tư như thế nào đều nhượng thường nhân khó có thể lý giải như vậy đâu?” Lâm Vũ thật sự là đánh bại, một đám kia đều là người bình thường sao?

Trước kia còn tưởng rằng Lăng Phong tiểu nhi tử cùng phụ tử lăng gia không là người một đường, hiện tại xem ra, còn thật nói không chính xác!

Lăng Vân Thiên không nói gì thêm, hẳn không lời nào để nói, chẳng lẽ muốn nói phụ thân còn thật không phải vì một đứa con trai sao?

Đem hẳn bảo tiêu phụ thân kêu đến, hỏi hẳn: “Cái kia Trình Minh tận mắt gặp người đã chết rồi sao?”

Bảo tiêu sững sốt, nhưng là tinh tế ngẫm lại lại nói đạo: “Kia thật không có, bất quá nghe nói tại đưa trình minh hạ trước, đã muốn tâm tồn tử chí, không lâu du thuyền liền nổ mạnh, hơn nữa nghe nói, y cũng không có cùng Trình Minh đồng thời hạ du, mà là một người đứng ở mặt trên, hẳn là đích thật là mất mạng.”

Lăng Vân Thiên lại kỹ càng tỉ mỉ hỏi về chi tiết lần này phụ thân thấy Trình Minh, nghe qua sau, ngược lại thực cảm thấy phụ thân phun khẩu huyết không oan, nếu phụ thân hẳn hiện tại suy nghĩ như vậy để ý cái đệ đệ kia Trình Minh liền thật sự là cầm đao nhọn hướng tâm phế phụ thân trạc, hơn nữa còn là một trạc một cái chắc chắn.

Nhớ tới người hôm nay thấy kia, Lăng Vân Thiên lòng có do dự, muốn hay không nói cho phụ thân hẳn biết chuyện này đâu?

Hẳn vốn là chỉ là có chút tò mò người kia, cũng không có hướng phụ thân nghĩ quá, chẳng sợ liền thật sự là hẳn cái kia đệ đệ, hẳn cũng chưa bao giờ quản phụ thân sinh hoạt cá nhân.

Chính là tình huống hiện tại đã muốn không là sự tình sinh hoạt cá nhân như vậy đơn giản, quan hệ đến thân thể phụ thân khỏe mạnh, bây giờ có thể lòng có tích tụ ới ra huyết, Lăng Vân Thiên cũng không tin tưởng thật sự ới ra một búng máu liền đem khúc mắc trong lòng hẳn đồng thời cấp phun ra đi.

Lăng Vân Thiên vào phòng, Lăng Phong đã muốn tỉnh lại, chính là cả người lập tức trầm mặc lên, tinh khí thần giống như bị phóng rớt hơn phân nửa.

Sắc mặt tái nhợt, suy yếu nằm ở trên giường, có loại chán đến chết suy sút cảm.

Môi như trước nhếch, ánh mắt đã có chút mơ hồ mê mang.

Thấy Lăng Vân Thiên đi đến, sửa sang lại thần sắc, mê mang cùng suy sút cảm ẩn tàng rồi đi xuống, nhưng cũng không có khôi phục thành trước kia tinh khí mười phần bộ dáng.

“... Ba, người hoàn hảo đi?” Lăng Vân Thiên nhẹ giọng hỏi, sau đó tiếp tục nói: “Không bằng ta đem Dương Tuyên kêu đến cùng người đi.”

Lăng Phong sửng sốt một chút, khoát tay: “Biệt, ta cùng hắn không là người tưởng cái loại quan hệ này, ta cũng không cái ý tứ kia. Ta không có gì, chính là mấy ngày này, sự tình công ty, ta sẽ cho người thêm giờ trọng trách, người hảo hảo điểm tâm.”

Trên mặt Lăng Vân Thiên bất động thanh sắc, nhưng là trong lòng tại kịch liệt giãy dụa, rốt cuộc không cần đem sự tình hôm nay hắn nhìn thấy cùng phụ thân của hắn nói đi?

Nhìn phụ thân hiện tại cái dạng này, trong lòng hắn vô luận như thế nào đều an không dưới đến.

Phụ thân của hắn ở trong lòng hắn cảm giác là giống như vĩnh viễn đều sẽ không núi lớn ngã xuống, suy yếu, tái nhợt, cảm xúc suy sụp tinh thần này đó, khiến cho tới bây giờ không nghĩ quá sẽ ở chỗ phụ thân của hắn nhìn đến.

Có loại cảm giác tín ngưỡng vỡ tan ở trong lòng chồng chất, nhưng lại giống như là thấy được phụ thân sinh động.

Hơn nữa phụ thân hiện tại loại trạng thái này, đối Lăng Vân Thiên sinh ra lực đánh vào thực đại, cái gọi là tình cảm đối một người thật sự có ảnh hưởng lớn như vậy sao? Đây tại Lăng Vân Thiên xem ra, là vô pháp lý giải.

Nhưng đáy lòng lại tồn tại mâu thuẫn cảm giác, có lẽ hắn như vậy chưa từng có bởi vì một người mà nhân sinh trở nên không giống chính mình, không quá đầy đủ đi?

Hắn đối tình cảm sinh ra loại này ảnh hưởng tâm tồn kháng cự, nhưng là lại không thể không nói, tâm có chút tiếc nuối.

“Ba, người yên tâm đi, sự tình trong công ty ta sẽ càng cố gắng, hơn nữa thầy thuốc cũng nói, thân thể m ngài ột chút sự tình đều không có.” Lăng Vân Thiên cuối cùng vẫn là không có đem sự tình hôm nay nói cho phụ thân hắn biết.

Hắn chính là đột nhiên nghĩ đến, nếu người kia không phải nói, chẳng phải là vừa muốn nhượng phụ thân thất vọng một lần sao?

Lăng Phong hơi hơi nhắm mắt lại, khó được nhu hòa cười cười, lại nhẹ nhàng nói ra một câu giống như là một loại cảm thán: “Không là thân thể vấn đề.”

Hắn bản thân cũng rõ ràng, không là vấn đề thân thể, là vấn đề trong lòng, tâm của hắn từ từ tâm liệt phế đến chết lặng vô cảm, biến hóa quá nhanh, nhanh đến hắn không kịp phản ứng, chính là một bùng máu khoảng cách.

Sau đó, cảm giác sự tình quanh mình, giống như đột nhiên râu ria rất nhiều, có chút miễn cưỡng nói không dậy nổi hứng thú.

Liên Lăng Vân Thiên hiểu lắm quan hệ hắn cùng Dương Tuyên, cũng chỉ nói một câu, tái làm biếng nói cái gì.

Hắn tiểu nhi tử a, thoát được thực rõ ràng, thực sạch sẽ, thực... Hoàn toàn.

Trình Minh hắn cuối cùng không có đem hắn thế nào, tiểu thiên là muốn Trình Minh còn sống sao? Vậy nhượng hắn còn sống đi.

Về phần sống thế nào, tiểu thiên hiện giờ cũng là quản không đến.

Ha hả, bắt quá không chắc chắn hắn tiểu thiên vốn là cũng không tưởng quản quá, nếu không nói tại sao có thể thật sự rõ ràng như vậy đâu?

Trong lòng vắng vẻ khó chịu, trong lòng ngực giống như thông phong lạnh ý, trong phòng trước sau độ ẩm như một, lại đều ngăn cản không biết gió lạnh từ đâu thổi tới.

Lăng Vân Thiên từ trong lăng trạch đi ra, cũng không có tâm tình đi tìm bằng hữu, thời điểm mãi đầu óc đều là hắn vừa mới tiến vào phòng, phụ thân rất nhanh thu liễm lên những mặt trái cảm xúc.

Nhiều đến tâm của hắn, vạn phần bất an, lại vạn phần phiền táo.

Nói thật, hắn kỳ thật không quá tưởng phụ thân tìm được cái đệ đệ kia, cái loại tình cảm này quá mức không bình thường, đối tượng cũng không bình thường, còn không bằng cái Dương Tuyên kia.

Hơn nữa hắn cùng cái đệ đệ kia chi gian, còn có một đoạn ân cừ ở bên trong, lấy thái độ phụ thân hiện tại, về sau sẽ hướng về ai, còn thật không dễ nói.

Lăng Vân Thiên ở trong lòng cố gắng nghĩ đủ loại nguyên nhân, đủ loại ý tưởng âm u, tưởng lấy bình ổn ấy này hắn đối phụ thân nói dối.

Hắn chính là làm lựa chọn đối hắn có lợi, gần là như thế mà thôi. Huống hồ, hắn cũng không xác định người kia rốt cuộc là đệ đệ hay không, nhượng phụ thân không vui một hồi cũng không hảo, không phải sao?

Được rồi, thực nghĩa chính ngôn từ thuyết pháp, nhưng là trong lòng Lăng Vân Thiên rõ ràng, bằng vào phó diện mạo kia, hắn đã muốn xác định, người kia là đệ đệ khả năng vượt qua 9 thành.

Nhất giảm phanh lại, Lăng Vân Thiên đứng ở ven đường, bán ngưỡng mặt, tựa vào xe lưng ghế dựa thượng, nhắm mắt lại.

Bỗng nhiên gian, một bàn tay vỗ vào tay lái thượng, tiếng vang chói tai, Lăng Vân Thiên mạnh mẽ thay đổi đầu xe, hướng lăng trạch mở ra. “Ta hôm nay nhìn thấy một cái cùng ta bộ dạng có vài phần tương tự người, tại Anderson.” Lăng Vân Thiên đứng ở trước giường phụ thân, ra vẻ bình tĩnh nói ra những lời này, chính là ở sau người có một bàn tay, mãnh liệt nắm chặt lại như buông tha thả lỏng xuống dưới.

Nhìn trong mắt phụ thân chậm rãi lộ ra vậy sắc thái không đồng dạng như, trong lòng Lăng Vân Thiên trường thán một hơi, lại thoải mái lên.

Hắn cuối cùng vẫn là không nguyện ý nhìn phụ thân đúng như hắn đi xuống như vậy, phụ thân, là người hắn tối thân cận, là phụ thân của hắn.

Huyết thống thân tình hơn nữa qua nhiều năm phụ tử tình cảm như vậy, phụ thân tài cán vì hắn làm rất nhiều chuyện, mà hắn, tự nhiên cũng có thể.

Câu đầu tiên nói ra khỏi miệng, câu nói kế tiếp liền dễ dàng hơn.

“Ta cũng vậy hôm nay mới thấy, tuy rằng ta chưa có xác định, nhưng là cái diện mạo kia không lừa được người, nghe nói phải đi Đức quốc lưu học sinh, cùng Anderson tiểu thiếu gia là một bậc, nói như vậy, thời gian y đi Đức quốc, đại khái ngay tại hơn ba năm trước.

... Rốt cuộc là hay không là, phụ thân chính mình đi xác định, hắn là rõ ràng hơn một chút.” Lăng Vân Thiên cuối cùng nói rằng.

Trong lòng Lăng Phong chậm rãi dâng lên một cỗ không rõ cảm giác, nói không rõ là vui sướng vẫn là sợ hãi, nói không rõ là khát vọng vẫn là do dự, có lẽ là rất nhiều cảm xúc nhiễu tạp cùng một chỗ, phân không rõ ràng lắm.

Chính là trong giây lát, cỗ khí trong lồng ngực kia, dần dần tiêu tán.

Không có mừng rỡ rất nhiều, cũng không có tái thất thố, trạng thái Lăng Phong lúc này phi thường kỳ quái, giống như thực lãnh tĩnh thực lý trí, nhưng là đã có cùng dĩ vãng đánh trống reo hò bất đồng ngủ đông dưới đáy lòng, giống như đang chờ đợi một cái cơ hội bị phóng thích.

Lẳng lặng nhìn một chút hắn con lớn nhất, Lăng Phong nhẹ mân một chút môi, nhẹ nhàng câu một chút khóe miệng, lại không – cảm giác ẩn hàm có cái gì ý cười: “Người có thể đứng ở chỗ này nói với ta những lời này, đã nói lên đích thật là y.”

“Ánh mắt đầu tiên nhìn lại, người cùng hắn trừ bỏ ánh mắt ở ngoài, cái mũi cùng môi cảm đều rất giống, mặt của y ở nơi đó bãi, trừ bỏ ta không có người so với người càng quen thuộc. Ta tuyệt đối không có khả năng lại có tư sinh tử người cùng các người nhất dạng, đây là khẳng định.” Tuy rằng Lăng Phong bất động thanh sắc, nhưng là trong giọng nói Lăng Vân Thiên lại thật thật tại tại nghe ra sinh khí bất đồng với vừa rồi.

Lăng Vân Thiên lúc này không phải không thừa nhận, phụ thân nói là chính xác, hắn đích thật là ánh mắt đầu tiên cũng đã ở trong lòng xác nhận thân phận người kia, đáng tiếc, liên bản thân hắn đều không muốn thừa nhận.

Trầm mặc một chút, Lăng Vân Thiên hỏi đạo: “Nhìn khuôn mặt cùng ta tương tự kia, ba người sẽ không không được tự nhiên sao? Được rồi, đổi một cái thuyết pháp, nhìn ta cùng y rất giống này khuôn mặt, ba ba người người không biết là không được tự nhiên sao?”

Lăng Phong nhướng mày, hắn cảm giác tâm tình của hắn, tâm tình, giống như tại chậm rãi thức tỉnh lại, loại cảm giác này, rất mỹ diệu. Hắn áp chế đánh trống reo hò trong lòng bắt đầu khởi động, lý trí, thần nhiên nhướng mày, thần nhiên nói chuyện.

“A ~ ta nói chính là ánh mắt đầu tiên rất giống, có lẽ đối người khác mà nói, người cùng tiểu thiên vẫn luôn đều rất giống, nhưng là với ta mà nói, cho dù không có tiểu thiên này vài năm, thời điểm ta nhìn người, lại chưa từng có bởi vậy mà nghĩ đến y.

Lúc mới bắt đầu, ta cũng hiểu được các người bộ dạng rất giống, nhưng là càng càng về sau, lại giác càng không giống, mặc kệ chỗ nào cũng không giống, ở trong mắt của ta hoàn toàn không một chút tương tự. Người hắn là nghe hiểu được ý của ta.”

Lăng Phong nói xong, trong óc xuất hiện khuôn mặt tiểu nhi tử kia, cái mũi không giống, hình dáng không giống, cảm không giống, môi không giống, không có một chút chỗ tương tự, tiểu thiên độc nhất vô nhị của hắn.

Lăng Vân Thiên không nói cái gì nữa, hắn tự nhiên nghe hiểu được ý tứ phụ thân chưa nói xong trong lời nói, tựa như phụ thân cũng hiểu ý tứ hắn hỏi cái kia vấn đề kia .

Bất quá, mặc kệ phụ thân đối hắn cái đệ đệ kia là cái tâm tư gì, ra về cái đệ đệ kia tông thủy chí chung đến hiện tại cũng không biết đi?

Nếu đã biết nói, không biết chính là cái gì biểu tình đâu?

46. Chương 46

hiếm được tin tức tiểu nhi tử, Lăng Phong lại không vội vã đi gặp y, đi xác nhận, ngược lại so cảm xúc dĩ vãng càng thêm yên tĩnh trở lại.

Có lẽ vậy, trong đó cũng có tình huống y không nguyện ý đối mặt ở bên trong, dù sao vừa thấy mặt, vừa nói nói, có lẽ có vài thứ liên quan hồi không.

Lăng Phong hiện tại cũng không có nắm chắc, tiểu nhi tử nếu thật sự tái ở trước mặt hắn, đương mặt hắn, chính mồm nói lên những lời trạc nhân tâm phế, hắn sẽ như thế nào? Bất quá, tổng so với tiểu nhi tử thật sự mất, Lăng Phong vô cùng xác nhận chuyện này.

Mãn đầu óc đều là chuyện của con, Lăng Phong rất quyết tâm muốn trầm tĩnh đến khi nghĩ ra cách gặp lại. Trên thực tế, tâm tình của hắn đích thật là trầm tĩnh xuống dưới, nhưng là phương pháp vẫn không có nghĩ đến.

Lăng Phong đã muốn thực xác nhận, hắn đời này là thật muốn tiểu nhi tử trên tay, nhưng buồn cười chính là liên bản thân hắn cũng xác thực nghĩ không ra vì cái gì, chính là mỗi lần nhớ tới y, cả người, toàn bộ cảm xúc không giống như bị chuông khổng nhất dạng, quý dị giống trùng tà nhất dạng.

Hơn nữa loại tà thuật này phi thường lợi hại, nhượng hắn thậm chí thăng không dậy nổi ý đồ đấu tranh.

Thói quen tính mở ra di động, đảo lộn một cái ảnh chụp, lại phát hiện có hai cái điện chưa kể, biểu hiện đều là Dương Tuyền.

Lăng Phong không từ vừa nhú mày, nhớ tới lời con lớn, con lớn nhất đều cho là như thế, khó tránh khỏi không có những người khác nghĩ nhiều, nói đến để, hẳn cũng bắt quá là muốn tại trên người Dương Tuyền tìm điểm cảm giác quen thuộc thôi, hẳn là cho tới bây giờ không hướng phương diện khác suy nghĩ quá.

Cẩn thận nghĩ nghĩ hành động dĩ vãng, Lăng Phong cảm thấy, trừ bỏ tại có chút nhắc tay làm phiền mắt trên nhiều giúp một chút ở ngoài, cho dù là ngẫu nhiên gặp mặt, hẳn cũng chưa bao giờ đã làm hành động vượt rào hoặc là ám chỉ mới đúng.

Dù sao, cho dù Dương Tuyền cùng tiểu thiên có một chút cảm giác tương tự nói không nên lời, nhưng là hai người chung quy là không đồng dạng như vậy, điểm này hẳn cho tới bây giờ cũng biết rất rõ ràng.

Trong khoảng thời gian tiểu nhi tử biến mất này, hẳn không là không cùng nội tâm chính mình đấu tranh quá, cũng không phải không có thử qua dời đi lực chú ý, hoặc là dời tình.

Thậm chí từng có, mặc kệ là ai, chẳng sợ thực thích nam cũng không có gì, chỉ cần có thể đem ý nghĩ hẳn đối tiểu nhi tử để qua sau đầu như vậy. Nhưng là, sự thực lại như thế nào lại tìm khắp không nơi không ra một người như tiểu thiên, có thể làm cho hẳn có dự vọng nam nhân.

Đều thoát hết đứng ở trước mặt hẳn, hẳn cũng không có gì cảm giác, dù sao hẳn là thật sự đối nam nhân cho tới bây giờ không có hứng thú, chỉ có tiểu thiên bất đồng thôi.

Trong lòng nhất tâm nhị dụng vừa nghĩ loạn thất bát tao, vừa nghĩ Dương Tuyền gọi điện thoại đến cụ thể có chuyện gì.

Sau lại mới nhớ tới, hẳn đáp ứng Dương Tuyền, phải giúp hẳn tìm một hảo công ty đi làm thực tập, kết quả từ khi nhận được tin Trình Minh, chuyện của hẳn liền liên tiếp phát sinh, đã đem chuyện này xem nhẹ.

Lúc này xem ra, chuyện Dương Tuyền, không khỏi không là một cái hảo cơ hội.

Lăng Phong vốn là tính toán cấp Dương Tuyền tùy tiện tại lăng thị trong tìm một công tác tạm thời, cũng không tính đại sự gì, nhưng là hẳn cùng Dương Tuyền chi gian lui tới, đã muốn nhượng rất nhiều người hiểu lầm, vẫn là tính trọng yếu hơn là, hẳn cảm thấy, nếu đem Dương Tuyền phóng tới Anderson đi thực tập có lẽ đối hẳn càng thêm hữu dụng một chút.

Mặt sau điểm này, có lẽ mới là trọng điểm.

Có rất ít người có thể không cấp Lăng Phong mặt mũi, sự tình Dương Tuyền rất nhanh liền giải quyết, hơn nữa là ẩn tâm tư Lăng Phong đi.

Uỷ chuyển cự tuyệt ý tưởng của Dương Tuyền mời ở bên ngoài gặp mặt, Lăng Phong quyết định đi một lần nữa tuyển một chiếc xe không thu hút, hẳn thật lâu không mở xe, cũng nên tái tuần thực một chút.

Mưu định rồi, sau đó động, Lăng Phong cảm thấy, hẳn hiện tại như là tẩu hỏa nhập ma, tìm quanh co lòng vòng tưởng tiếp cận tiểu nhi tử, rồi lại không hy vọng y lập tức liền phát hiện, không hy vọng bọn họ tại không hề chuẩn bị tình huống, tại bối cảnh trước kia hại người hại mình hại, trực tiếp mặt đối mặt.

Hẳn cùng tiểu thiên, nếu có chút không chế không được tâm tình của mình, quan hệ giữa bọn họ, chỉ sợ không chỉ có không chiếm được diệu đi, tệ hơn tuyệt không là không thể nào.

Đến cái thời điểm kia, hẳn thật sự không xác định hẳn có thể hay không làm ra cái sự tình gì thương tổn tiểu thiên đến, cho nên vẫn là từ từ sẽ đến đi.

Hẳn khẳng định sẽ tìm được một cái, tương đối hảo gặp mặt cơ hội.

“Ehnes, người liên không có thể an tĩnh trong chốc lát sao? Người ăn không hết nhiều đồ vật như vậy.” Chu Thần lau trán, nhìn Ehnes hưng trí bừng bừng phiên thái đơn, có mỗi cái đều đến xu thế một phần, Chu Thần ngăn cản không kịp, còn thật là có chút đau đầu.

Ehnes tiếp tục phiên thái đơn, một bên nhìn mặt trên đủ loại kiểu dáng thức ăn h, một bên ứng phó đạo: “A ~ thân mến Thần, yên tâm, đại ca nhà của ta một chút đều không có cất xén tiền tiêu vật, cũng bởi vì ta muốn đến Trung Quốc, lại bắt nhất bút tiền tiêu vật không tiểu cho ta.” Nhún nhún vai, thần tình không thêm để ý nói: “Cho nên người hoàn toàn không cần lo lắng cho ta không có tiền đãi thọ, mà liên lụy người cùng ta đồng thời xoát chén đĩa.”

Chu Thần ngoài cười nhưng trong không cười nhìn đã muốn dần dần bưng lên chén đĩa đạo: “Ta nghĩ, ta trọng điểm không là ở trong này, mà là tại bụng người có lớn như vậy hay không phóng này đó, hiểu?”

Nhìn thiệt nhiều hấn đồ vật không điểm đến, nhưng là nhìn trên bàn đã muốn ba thước đồ ăn khoái đủ loại kiểu dáng khiến người thêm nhỏ dãi, Ehnes quyết đoán có chút tiếc nuối đem thái đơn trên tay ném đến một bên, cầm lấy chiếc đĩa liền ăn: “Được rồi, ta nghĩ người là muốn ngần này.”

Ehnes sẽ dùng chiếc đĩa cũng là Chu Thần, bởi vì số lần không nhiều lắm, tư thế thoát nhìn vẫn là hơi chút có chút không được tự nhiên, nhưng là này đã hoàn toàn không ảnh hưởng tốc độ Ehnes dùng cơm.

tại Ehnes cùng Chu Thần chi gian không có thói quen cố kị, chính thức trường hợp tự nhiên bọn họ sẽ chú ý, mà thời điểm chỉ có quen biết người, nhưng không có nhiều chú ý như vậy, vừa ăn liền nói chuyện phiếm, thực dễ dàng kéo gần tình cảm không phải sao? Ehnes cảm thấy lúc trước hấn cùng Chu Thần quan hệ có thể trở nên thân mật đứng lên, cùng chuyện này cũng có quan hệ

“Thần, người tới quá cái thành phố này? Có cái gì không hảo ngoạn? Ta nghe người khác nói, phụ cận có một tòa danh sơn Trung Quốc, phong cảnh rất xinh đẹp, bằng không chúng ta khi nào thì đi leo núi đi?” Ehnes đột phát kỳ tưởng đề nghị đạo.

Chu Thần thần sắc không thay đổi hồi đáp: “Ta chưa có tới quá nơi này, không rõ lắm. Bất quá ta đã cho nhóm ta là tới thực tập, mà không phải đến du lịch.”

“Không, chúng ta chính là đến du lịch. Thân mến Thần, La Ni Đức hấn sẽ không để ý, hấn ước gì ta cái gì cũng không làm, chơi đủ rồi sau đó hồi Đức quốc, tựa như đại ca của ta nói như vậy.” Nhún nhún vai, Ehnes chẳng hề để ý nói.

“Được rồi, nhưng là ít nhất ở mặt ngoài cũng muốn không có trở ngại đi? Người không hy vọng người khác nói chúng ta quang chiếm địa phương không làm sự vụ đi? Nghe La Ni Đức nói, ra về bởi vì hai cái chúng ta, công ty còn muốn tái chiêu hai cái thực tập sinh, bất quá lần này cũng chỉ tìm gần đây.” Chu Thần nhẹ cười nói.

Ehnes tuy rằng tùy tiện, nhưng là cũng có thời điểm tâm tư nhẩn nhui, Chu Thần rất nhiều lần đều có thể thực tài tình lợi dụng đến điểm này, mị mớ nhắc nhở đến tình cảnh của hấn.

“A ~ được rồi, tuy rằng bọn họ đều là ghen tị, nhưng là ta còn là quyết định nghe lời người, ha ha, chúng ta chính là cao tài sinh công ty chuyên môn mời đến.” Ehnes thân là tiểu thiếu gia Anderson tự nhiên là không sợ bất luận kẻ nào nói toan hóa linh tinh, nhưng là Chu Thần lại chính là lấy bạn học thân phận bằng hữu của hấn thôi, hấn quyết định vẫn là tạm thời an phận một chút, vì bằng hữu.

Sai, là công ty cho bọn họ một cái cơ hội có thể trưởng trưởng kiến thức một chút thôi, dù sao tập đoàn tài chính Anderson cũng không phải là sau khi tốt nghiệp liền có cơ hội có thể đi vào, mà thực tập sinh cũng là có thể càng tiến thêm một bước, chỉ cần công tác biểu hiện hảo, tỷ lệ lưu lại thực lớn, người bị hai người bọn họ đỉnh danh ngạch, nếu là đã biết, chỉ sợ còn không đến hạn chết Chu Thần bọn họ,, bất quá Chu Thần cũng không có phản bác Ehnes, khiến cho hấn tự đắc nhạo đắc ý một phen tốt lắm.

Y tự nhiên cũng rõ ràng Ehnes vì mình thỏa hiệp, tuy rằng hấn y cũng không phải quá để ý cái nhìn người khác, càng không có để ý công tác thực tập nhiều phần này, nhưng là bằng hữu chi gian thỏa hiệp cho nhau đứng ở lập trường đối phương nhìn vấn đề, mới rất có lợi với tình cảm tiến thêm một bước làm sâu sắc, không phải sao?

Cuối cùng Ehnes thật sự ăn không chống đỡ, bị Chu Thần buồn cười nên La Ni Đức cấp Ehnes chuẩn bị xe, trở về chỗ bọn họ ở.

Kết quả không nghĩ tới, một lát sau, Ehnes khó chịu không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại càng thêm khó chịu lên, ngã xuống giường lăn qua lộn lại tâm hoảng ý loạn, cũng chỉ có ở phía sau, Ehnes mới có thể cảm thấy hấn có chút tưởng ca ca.

Chu Thần đem Ehnes đưa về nhà sau, chính mình xuất môn một chuyến, đi được điểm phụ cận, mua kiện vị tiêu thực được vật, sau khi trở về vào phòng Ehnes, quả nhiên thấy hấn khó chịu thẳng hừ hừ.

Thấy Chu Thần đi tới, Ehnes khoa trương nói: “Thân mến Thần, ta cảm thấy ta sắp chết ~ ta như nào là người đức đầu tiên ăn no mà chết, có lẽ sẽ ở cát Ni Tư Thượng lưu danh.”

Thời điểm Chu Thần tính toán nói cái gì đó, di động Ehnes vang lên, vừa thấy biểu tình Ehnes có chút yếu khí xuống dưới, Chu Thần chỉ biết cái điện thoại này là ai đánh tới.

Trừ bỏ Ehnes ca ca ở ngoài, rốt cuộc không có một người có thể làm cho Ehnes lộ ra loại vẻ mặt này.

Đem được lấy ra, rót một chén nước sôi, đưa cho Ehnes đang gọi điện thoại, nhượng hần uống thuốc, Ehnes liền nhìn cũng chưa nhìn, trực tiếp nắm lên viên thuốc ăn đi vào. Biên gọi điện thoại, biên dùng tay kia để bụng, còn muốn ra vẻ vô sự cùng ca hần gọi điện thoại, nếu như bị ca hần biết tình huống hiện tại, chỉ sợ cũng muốn muốn yêu cầu La Ni Đức lập tức đem hần đóng gói hồi Đức quốc.

Hần vừa mới đến, tuy rằng tham ăn một chút, tạo thành một hậu quả không tốt, nhưng là này hoàn toàn không thể che dấu việc này không cho ca hần không coi tự do vào đâu cảm thấy.

Nhìn Ehnes liền cương mặt muốn cười, Chu Thần trong lòng vui sướng khi người gặp họa đồng thời cũng là cảm thấy vạn phần buồn cười, dùng sức kéo Ehnes để tay tại trên bụng, nhẹ nhàng cấp Ehnes nhu khởi bụng.

Ehnes cuối cùng cảm giác bụng cảm hơi tốt lắm, có thể đem toàn bộ tâm tư đặt ở trên người ứng phó ca hần.

Nói chêm chọc cười, lung tung có lệ, Ehnes đương mặt Chu Thần, đối điện thoại nói dối trực tiếp sẽ, Chu Thần không từ khê cười một tiếng, lại không cần thận lậu thanh âm.

Thủ hạ chính là động tác không cần thận nặng một chút, cũng có lẽ là vừa vặn áp đến địa phương Ehnes bỏ ăn, Ehnes kêu lên một tiếng đau đớn, trừu một hơi lương khí.

Điện thoại ra vẻ ngừng một chút, sau đó hỏi một câu cái gì, Ehnes vội vàng hồi đáp: “Không có việc gì không có việc gì, không cần thận đụng phải một chút.”

Chờ cúp điện thoại, Ehnes kéo gối mềm trên giường, cái trụ mặt, khoa trương kêu một tiếng, sau đó tại hít thở không thông trước đem gối đầu lấy khai.

“A ~ hoàn ~.” Ehnes một bộ trời sập xuống dưới, cảm thán một tiếng: ” đại huynh trưởng đại nhân nói hần cũng muốn đến Trung Quốc.”

Chu Thần bất động thần sắc an ủi một chút Ehnes, nhưng là trong lòng lại tưởng, đây không phải là tất nhiên sao?

Buổi tối cấp đệ đệ thân mến gọi điện thoại, kết quả phát hiện điện thoại đầu kia trừ bỏ đệ đệ còn có người khác, hơn nữa đệ đệ còn phát ra thanh âm khả nghi, cái đệ khổng kia có thể khổng chế trụ không tìm lại đây mới là việc lạ.

Tuy rằng y là không cần thận, nhưng là Ehnes người người xác định không với người ca nói tại bên cạnh người chính là ai, chuyện gì xảy ra, lại giấu đầu hử đuôi trả lời như vậy, trong lòng thật không có nghĩ quá muốn ca người đi tìm tới sao?

Ngày hôm sau rất khó đến, Ehnes cũng đồng ý Chu Thần an an phận phận đi đi làm, bất quá hiện tại hần là vì bản khoản Chu Thần nhiều một chút, vẫn là vì huynh trưởng đại nhân hần sắp đã đến nhiều một chút, Chu Thần liền không phát biểu ý kiến.

Chính là hôm nay vừa lên ban, Ehnes còn không có như thế nào đâu, Chu Thần trước bị hung hăng kinh ngạc một phen.

Y thực hy vọng nhìn lầm rồi, thật sự!

Hơn nữa Chu Thần trong lòng nghĩ, kỳ thật y cùng Ehnes hôm nay nếu không đến nói, hần là quan hệ cũng không đại.

Được rồi, lừa mình dối người thật sự không tốt lắm, xuất hiện tại trước mắt y theo giới thiệu là thực tập sinh tân chiêu, ra vẻ chính là đường đệ Dương Dịch, ảnh chụp y nhìn thoáng qua, tuy rằng lúc ấy lực chú ý

đại đô đặt ở trên người Lăng Phong, nhưng là đối với người nam nhân có thể làm cho Lăng Phong thích, y vẫn là nhìn nhiều vài lần.

Mà Ehnes liền hoàn toàn không ấn tượng, nhất trương ảnh chụp, đối Ehnes mà nói cùng một bộ không có ý nghĩa.

Từng người giới thiệu, Chu Thần thực cảm giác được rõ ràng đường đệ Dương Dịch ánh mắt tại trên người y dừng lại không ngăn ngủi, bộ dáng có chút ngạc nhiên thập phần rõ ràng.

“Ta kêu Dương Tuyên, Chu Thần ngươi cùng một cái bằng hữu cuat ta lớn lên rất giống.” Dương Tuyên một chút cũng chưa hưởng phương diện khác suy nghĩ, thực trắng ra liền đem lời trong lòng hần nói đi ra.

Chu Thần nở nụ cười hạ, rất là bằng phẳng quán buông tay nói rằng: “Người có tương tự, cũng không phải cái gì ngạc nhiên sự tình. Nhượng Ehnes nhìn nói, hần sẽ nói rất nhiều người Trung Quốc đều rất giống.”

Bất y hần đối Dương Tuyên nói nói, tuy rằng rất là bằng phẳng, nhưng là trong lòng lại như trước không tự chủ được có chút lo lắng.

Y thật vất vả hoàn toàn khiêu cách dây dưa trước kia, thật sự không nghĩ tái giảo hợp tiến lãng gia kia.

Chu Thần quan sát một phen, cảm thấy Dương Tuyên làm việc thoát nhìn ngược lại thực nghiêm túc, xem ra Lăng Phong thích thượng không là cái gì không tốt người.

Sau đó lại tưởng tượng, cùng y có cái gì quan hệ, liền không hề chú ý.

Nếu y đã muốn khiêu cách, tái nhượng y đi vào, sẽ không dễ dàng như vậy.

Hơn nữa y cũng hiểu được chính mình có chút buồn lo vô cớ, có lẽ, y lại không dây dưa với sự tình dĩ vãng, cũng là y cùng Lăng Phong chung nhận thức đầu.

Có thể làm như không thấy liền làm như không thấy, nếu thực sự bất đắc dĩ gặp mặt, có lẽ thời điểm chào hỏi, dùng lần đầu gặp mặt đối ai đều hảo một chút.

Xoa nhẹ mặt một phen, Chu Thần đóng một chút ánh mắt ở trong lòng nói rằng: “Ngươi bây giờ là Chu Thần, là Chu Thần, Chu Thần! Lăng Thiên đã chết, mặc kệ là Lăng Phong vẫn là đối với ngươi, Lăng Thiên đều đã chết.”

47. Chương 47

Điều chỉnh tốt cảm xúc, Chu Thần cũng bắt đầu nghiêm túc làm sự tình, tuy rằng thực tập sinh bọn họ sự tình trên tay đều là tương đối vụn vặt cùng đơn giản, nhưng là như trước có thể nhìn ra thái độ một người.

Mà Chu Thần không nhiều ý tưởng ở lại Anderson công tác, nhưng là y có thói quen với không làm liền không làm, làm liền nghiêm túc làm chuẩn tắc. Nếu về sau y không có ý tưởng rất tốt, đi cùng Ehnes quan hệ, tại n Đức quốc tổng bộ quả một cái công tác không tồi, có lẽ là một cái lựa chọn không tồi.

Ehnes cũng nhanh nhẹn, từ trước đến nay thực cùng tính cách hướng ngoại buổi sáng hôm nay cũng không dư thừa tinh lực phát huy, lòng tràn đầy đều là sự tình, ca hần sắp sửa đến Trung Quốc ngâm mình ở trong phòng làm việc La Ni Đức, cường bức lợi dụ La Ni Đức cho hần giả bộ chứng.

Làm khó hần cả đêm đã nghĩ ra một cái biện pháp như vậy.

Có lẽ được đến kết quả tương đối vừa lòng, Ehnes sau khi đi ra, lại khôi phục tính cách của hần, cùng hai cái thực tập khác sinh cùng những người trong phòng làm việc thân nhau.

Mà mọi người cũng đại đô rõ ràng thân phận Ehnes, đối với hành vi của hần càng là nhiều vài phần tận lực kết giao, càng là nhượng Ehnes có vẻ như cá gặp nước.

Dương Tuyên cùng một cái thực tập sinh khác bởi vì là ngày đầu tiên đến, không rõ lắm sự tình Ehnes, đối lực tương tác của Ehnes phi thường hâm mộ.

Thực tập sinh đều cách đến tương đối gần, Dương Tuyên nhỏ giọng đối Chu Thần cùng một người khác cảm thán nói: ” tính cách Ehnes thật tốt, cùng mọi người quan hệ đều tốt lắm.”

“Đúng vậy, đúng vậy! Thực hâm mộ đâu.” Một cái thực tập sinh khác là một nữ hài, kêu Khương Viện. Thoạt nhìn có chút tiểu ngại ngùng, nhưng là có thể ở nhiều như vậy nhận lời mời được đến cơ hội này, hẳn là cũng là nàng có chỗ hơn người.

Chu Thần nhìn Ehnes cách đó không xa, nhỏ giọng cười cười nói rằng: “Ehnes tính tình thực hướng ngoại, cùng ai đều có thể nói đến, không thể không nói, hẳn diện mạo anh tuần, cho hẳn thêm không ít phân.”

Cái nữ thực tập sinh che miệng cười khê, nghiêm túc nhìn thoáng qua Ehnes đạo: “Đích xác, nếu có chút như vậy một cái ngoại quốc suất ca cùng ta đến gần, ta chỉ sợ cũng là không tốt cự tuyệt đâu.”

Nói xong lại đảo mắt nhìn nhìn Chu Thần cùng Dương Tuyên đạo: “Nha ~ vận khí của ta còn thật hảo, lần này làm việc với nhau thế nhưng đều là đại soái ca a.”

“U ~ có thể cùng vị mỹ nữ kia làm việc với nhau, ta cũng hiểu được thực vinh hạnh đâu ~ bằng không hôm nay tan tầm ta mời khách, mời các người đi ăn cơm, thế nào? Nghe Thần nói, đây là thói quen Trung Quốc.” Không biết khi nào thì, Ehnes đã muốn về tới bên này, nghe được Khương Viện nói, da mặt dày cũng không khiêm tốn, trực tiếp mời đạo.

Dương Tuyên có chút khó xử, bởi vì hôm nay Lăng Phong sẽ đến tiếp hẳn tan tầm, vì hẳn ngày đầu tiên đi làm đồng thời ăn cơm chúc mừng một chút. Nhưng là lại có chút không tốt cự tuyệt Ehnes đề nghị, cùng đồng sự trong công ty đánh hảo quan hệ cũng là phải, chính là hẳn thật không tưởng bỏ qua cơ hội cùng Lăng Phong ở chung, bọn họ nhiều ngày không gặp mặt.

Nghĩ tới nghĩ lui, Dương Tuyên vẫn là quyết định cự tuyệt Ehnes đề nghị, vẫn là cùng Lăng Phong với hẳn mà nói càng thêm trọng yếu một chút.

Đang lúc hẳn muốn nói, lại nghe đến Chu Thần mở miệng: “Ehnes, người xác định hôm nay muốn đem ca người ném tại một bên, cùng chúng ta cùng đi bên ngoài ăn cơm sao? Nếu người thật xác định nói, ta cũng không để ý mạo hiểm bị đuổi ra khỏi cửa nguy hiểm cùng người.”

Y cùng Ehnes tại Trung Quốc nơi ở cùng với sinh hoạt đều là huynh trưởng đại nhân Ehnes tìm người xử lý, tính đứng lên y thật là có nguy hiểm bị đuổi ra khỏi cửa, nếu bị trở thành người khuyến khích Ehnes phản nghịch =.

Ehnes nhắc tay đầu hàng: “Được rồi, được rồi, không cần nhắc lại ta, thân mến Thần. Thoạt nhìn, đành phải chờ chút. Hy vọng đến lúc đó, ta còn tại Trung Quốc.” Chỉ có hướng = = trời cầu nguyện, ca hẳn sẽ không trực tiếp đem hẳn kéo về nhà đi.

Dương Tuyên từng một hơi, mà Khương Viện cũng cười hì hì nói: “Ta hôm nay kỳ thật cũng không thời gian, đã cùng bằng hữu ước tốt lắm, vì ta có thể tiến công ty Anderson thực tập chúc mừng cho ta, nếu làm cho nhóm nàng biết có ba vị đại soái ca cùng ta làm việc, chỉ sợ muốn hâm mộ chết.”

Mà Dương Tuyên cũng nói tiếp đi hẳn cũng có an bài khác, Ehnes cũng không có thất vọng, hẳn kỳ thật cũng liền thuận miệng như vậy vừa nói, đến không có thật nhiều kỳ vọng, nhún nhún vai tỏ vẻ một chút cũng không để ý sau, mới hướng vị trí của mình đi đến.

Chờ Ehnes ngồi ở Chu Thần bên cạnh thời điểm, Chu Thần nhỏ giọng dùng tiếng Đức trêu chọc đạo: “Thật đúng là cảm ơn trời đất, ta thiếu chút nữa nghĩ đến người sẽ nói ‘A, ta không để ý đi tham gia một chút tụ hội nhóm mỹ nữ’ người có biết chính người tại phương diện đó luôn tiết tháo không đủ.”

“Thân mến Thần, người đối với ta hiểu lầm thật sự là quá sâu, tuy rằng thực không muốn thừa nhận, nhưng trình tiết cho tới bây giờ không mất đi quá, ta càng chú trọng với cùng nhóm mỹ nữ giao lưu tâm linh.” Ehnes đồng dạng dùng tiếng Đức trả lời, bộ dáng có chút ủy khuất, thật đúng là không phù hợp hình tượng hẳn.

Bất quá cũng bên cạnh thuyết minh, trình tiết chưa bao giờ mất đi quá, đối Ehnes mà nói, đích xác cảm thấy rất ủy khuất.

“Ha ~ này muốn quy công với người huynh trưởng đại nhân không có lúc nào là nghiêm nhìn chăm chú phòng thủ, cho nên mặc kệ là oán niệm vẫn là cảm kích, đều đối với hần đi phóng thích đi, nếu người dám nói.” Chu Thần không thừa nhận y vui sướng khi người gặp họa.

Y chưa bao giờ sẽ thừa nhận, y đối Ehnes có một ca ca đệ không nghiêm trọng, từng có một chút hâm mộ ghen tỵ như vậy, cho nên ngẫu nhiên nhìn Ehnes vì thế mà có một chút không hài lòng, y đều sẽ tiểu tiểu vui sướng khi người gặp họa một chút.

“Kỳ thật cũng không phải chưa từng có cơ hội mất đi trình tiết, chính là chỉ cần ta tưởng tượng, không chuẩn ta mới vừa chân trước mất đi trình tiết, sau lưng liên phương pháp ghi hình đều sẽ bị đưa đến trước mặt anh của ta, ta liền nửa điểm hưng trí đều không có.” Ehnes thảo thảo tóc vàng óng ánh, thật đúng là buồn rầu, hần cũng đã hai mươi một tuổi, thật sự là rất bất hạnh.

Nghĩ đến đây, Ehnes liền trêu chọc Chu Thần: “Hải, thân mến Thần, có lẽ chúng ta bằng hữu quan hệ như thế vững chắc, cùng điều này cũng có quan hệ nhất định, nếu không ta mượn bằng hữu thân cận này cười nhạo lời của ta, ta không bảo chứng ta sẽ không nóng nảy đứng lên, mà đối mặt cùng ta người liền hoàn toàn không cần lo lắng ngoại giới hình tượng đem người

Chính là, ngay cả như vậy, ta như trước không biết rõ, ta là bởi vì bất đắc dĩ, như vậy tiểu nhị người thì sao? Trời biết, ta có chút hoài nghi người là có bệnh không tiện nói ra?”

Nói xong liếc một cái nửa người dưới Chu Thần, Chu Thần thiện lương tốt đẹp tươi cười một cái, sau đó Ehnes làm một cái động tác ngậm miệng, như vậy đình chỉ đề tài.

Đối với loại chuyện này, nói đến dễ, Chu Thần chính là không hy vọng có một người khác lấy bất luận cái gì phương thức tham gia đến cuộc sống bây giờ của y, bằng hữu như Ehnes như vậy đã là hần điểm mấu chốt, tái gần một chút nói, Chu Thần tạm thời còn không tiếp thụ được, có lẽ còn tại ẩn ẩn bài xích.

Theo nội dung sách tâm lý, đây là một loại đối tình cảm gần gũi, khuyết thiếu nghiêm trọng cảm giác an toàn, biểu hiện tín nhiệm, ái tình thân tình hữu tình ba cái ở giữa, hữu tình cách nội tâm xa nhất, vừa mới là phạm vi bây giờ y có thể tiếp thu.

Về phần tùy ý với người khác phát sinh quan hệ loại, Chu Thần từ đáy lòng bài xích loại nét tốt không chịu trách nhiệm này, có lẽ cùng tự thân y có liên quan.

Được rồi, y có lẽ phải thừa nhận, ý phương diện này thật sự xảy ra vấn đề. Chu Thần yêu cầu thời gian.

Gắt gao kiềm chế trụ muốn lao ra đem người kéo gần trong lòng ngực, Lăng Phong nắm chặt tay lái, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm người kia cùng một người ngoại quốc kẻ vai sát cánh, đó là tiểu thiên!

Tánh mạng tiêu thất hơn ba năm, tiểu thiên, chính là tại thời điểm hần thống khổ vạn phần, tiểu thiên lại cười đến thoải mái sung sướng như vậy, là biểu tình hần cho tới bây giờ chưa thấy qua, nhượng hần có trong nháy mắt muốn cho kia khuôn mặt nhiễm thương thống khổ xúc động cùng hần giống nhau.

Chính là chỉ là muốn tưởng khuôn mặt kia thương tràn ngập vẻ mặt thống khổ, hần một lần nữa lại sống lại co rút đau đớn không thôi, quả nhiên là tài không thể.

Thay đổi một cái xe, Lăng Phong không hy vọng xuất hiện khiến cho Lăng Thiên nhận ra đến, nếu không nếu lần thứ hai đào tẩu, hoặc là cảnh giác lên, vậy không quá vi diệu.

Lăng Phong tưởng, hần yêu cầu kiên nhẫn, phải muốn kiên nhẫn!

Hung hăng nắm tay lái, dùng tấn khí lực toàn thân, ánh mắt Lăng Phong chỉ nhìn Lăng Thiên, chung quanh sở hữu sự vật đều bị đều thành bối cảnh, thẳng đến người kia lại một lần nữa ngồi trên xe biến mất!

Lại một lần nữa biến mất!

Lăng Phong đột nhiên rút cửa xe, đạp đi ra, không hề cách trở nhìn phương hướng chiếc xe kia đi xa, trong lòng một trận một trận đau, rậm rạp, nhượng sắc mặt của hần đều có chút trắng đi.

Thâm hút một hơi, tựa vào thân xe, chậm rãi bình phục cảm xúc.

Hắn rút cục, lại một lần nữa lại nhìn đến người này.

Hắn phát thệ, hắn quyết không cho phép tiểu thiên tái biến mất tại thế giới của hắn, nhìn chiếc xe kia không xa, đi theo mặt sau chiếc xe kia, Lăng Phong trong lòng có chút nảy sinh ác độc!

Đúng vậy, hắn yêu cầu kiên nhẫn, chính là cũng muốn tiểu thiên phải tại không chế của hắn

Trong phạm vi mới được, đây là điểm mấu chốt.

Tâm tình chậm rãi bình phục lại, Lăng Phong mới xoay người, cấp Dương Tuyền đang tại tả hữu nhìn xung quanh gọi điện thoại, sau đó phát tay ý bảo một chút.

Nhân tình Dương Tuyền sáng lên, sắc mặt có chút lo lắng lập tức liền nở nụ cười, bước nhanh đã đi tới, có chút không hảo ý tứ nói: “Lăng thúc như thế nào đổi xe a? Ta cũng chưa nhận ra được.”

Lăng Phong khuôn mặt bình tĩnh nói: “Không có gì, tâm huyết dâng trào mà thôi. Thế nào, hôm nay ngày đầu tiên đi làm, công ty trong đồng sự đều hảo ở chung sao?”

“Vốn là có một thực tập sinh Đức quốc tới còn tính toán tan tành cùng đi ăn một bữa cơm, kết quả mọi người ra về đều có an bài, liền từ bỏ. Bất quá, đều là tốt ở chung, nhất là lần này thực tập sinh đồng thời, hai cái Đức quốc tiếng Trung Quốc đều nói đến thực thuận, một chút đều không có câu thông chướng ngại. A, đúng rồi, ta cảm thấy hôm nay thấy một người, cùng Lăng thúc người lớn lên có chút tương tự.” Dương Tuyền khẩn cấp cùng Lăng Phong nói hắn hôm nay đi làm gặp được sự tình.

Nghe xong Dương Tuyền nói, Lăng Phong giật mình, sau đó ra vẻ không chút để ý hỏi: “Phải không? Kia còn thật rất hữu duyên. Vậy người có hay không cùng người kia đề cập qua đâu? Hắn nói như thế nào?”

Dương Tuyền không nghĩ ngờ có câu trả lời của hắn đạo: “Ta đề cập qua, bất quá chưa nói là ai, chỉ nói cùng một cái bằng hữu có chút giống. Hắn nói người có tương tự, ta giác cũng rất có đạo lý.”

Tuy rằng cùng Lăng Phong quan hệ coi như không tồi, nhưng là Dương Tuyền lại trên cơ bản không ở người khác trước mặt nhắc tới Lăng Phong, thật sự là thân phận Lăng Phong rất cao, hắn sợ cấp Lăng Phong nhạ phiền toái.

Lăng Phong trầm mặc một chút, sau đó mới tiếp tục nói rằng: “Chỉ sợ người cho dù nói tên của ta, người khác cũng không nhận thức, không phải nói Đức quốc tới sao.”

Hắn bản thân cũng không biết hắn nói lời này là có ý gì, là có chút tiếc nuối Dương Tuyền không nói tên của hắn sao? Có lẽ đi.

Bất quá, không nhắc tới cũng tốt, hắn một mặt hy vọng Lăng Thiên phát hiện, cùng lúc lại hy vọng y tạm thời không phát hiện tâm lý mâu thuẫn, trong nhất thời có chút để ý không rõ ràng lắm.

“Đi thôi, đi trước ăn cơm, lúc ăn cơm lại nói.” Lăng Phong tại một nhà nhà ăn dừng xe, đối Dương Tuyền công đạo.

Bên này Lăng Phong tâm tình phức tạp, bên kia tâm tình Chu Thần cũng không thấy đến không còn nữa tạp.

Tại thời điểm Lăng Phong xuống xe, y vừa vặn cùng Ehnes nói đến Dương Tuyền, liền quay đầu lại xem ra liếc mắt một cái, kết quả liền nhìn thấy Lăng Phong tựa vào trên xe.

Nếu, Lăng Phong ngay tại chiếc xe kia, y xác định, Lăng Phong khẳng định thấy y, nhưng là Lăng Phong lại không có làm cái động tác gì.

Chu Thần hơi chút có chút phức tạp, trong lòng cũng là thật sự từng một hơi.

Có lẽ, cứ như vậy đi, sự tình thật sự liền đều đi qua.

Nếu lần này Lăng Phong không có hành động gì, như vậy thuyết minh hắn về sau có thể không cần tái thật cẩn thận, dù sao Lăng Phong đã muốn thấy y, tái đầu đầu lộ đuôi nói, có vẻ bản thân quá phận để ý.

Ehnes muốn leo núi, muốn ăn ăn vặt, yêu cầu đi dạo phố, y về sau cũng không cần vất hết óc lấy các loại lý do có lý cực tuyệt, nếu Ehnes bị huynh trưởng đại nhân kéo đi, còn như trước cùng y nói này đó yêu cầu nói.

Chu Thần cười cười, nhìn thấy Dương Tuyên vẫn luôn có chút nửa vời tâm, cuối cùng là có thể buông đến đây.

Lăng Phong cùng Dương Tuyên một bữa cơm ăn đến không lọt dấu vết bộ ra không ít tin tức về tiểu thiên, biết y hiện tại kêu Chu Thần, cùng cái người kêu Ehnes quan hệ phi thường tốt.

A ~ Chu Thần? Ehnes? Quan hệ phi thường tốt?

Đem Dương Tuyên đuổi về địa phương cách trường học có một khoảng cách, dừng xe.

Dương Tuyên ngồi ở phó lái, không hề động, trong lòng hấn chính rối rắm suy nghĩ cùng với Lăng Phong thổ lộ, chuyện này hấn đã muốn suy nghĩ kỹ lâu, nhưng là luôn cố dừng khí không dậy nổi, không giải quyết được gì.

Nhưng là hôm nay hấn cảm thấy là của hấn may mắn nhất, Lăng Phong hôm nay cảm giác cùng dĩ vãng cũng không nhất dạng, cảm giác nói với hấn nói nhiều hơn, ngẫu nhiên còn sẽ chủ động tìm kiếm đề tài, hấn vẫn là tưởng thử một lần, nếu không hấn như thế nào cũng không cam tâm.

Hơn nữa tại trong lòng Dương Tuyên, Lăng Phong đối hấn khẳng định cũng là có cảm giác, nếu không nói, Lăng Phong vì sao đối hấn như vậy hảo, mà không phải mặt khác người nào.

Nhưng là trừ lần đó ra cho tới nay bọn họ ở chung thời điểm lại không có gì ái muội ở bên trong, nhưng Dương Tuyên vẫn luôn hạ bất định quyết tâm.

Có lẽ hấn cũng có chờ mong nếu Lăng Phong thổ lộ trước, chính là mỗi lần chờ mong qua đi, một lần nữa nhìn đến Lăng Phong, rồi lại tổng cảm thấy bộ dáng xa xa vô kỳ.

Dương Tuyên không có xuống xe, bộ dáng ngược lại cúi đầu có chút lắp bắp: “Lăng thúc, không là, Lăng Phong! Ta có lời tưởng nói cho người.”

Quay đầu nhìn thoáng qua biểu tình Dương Tuyên, trong lòng Lăng Phong có chút dự cảm bất hảo, chẳng lẽ liên Dương Tuyên bản thân đều hiểu lầm sao? Hấn không biết là hấn đã làm cái gì nhượng Dương Tuyên hiểu lầm—— được rồi, có lẽ từ ngay từ đầu bởi vì tiểu thiên mà không có khắc chế cùng Dương Tuyên kết giao chính là nhất kiện sự tình đầy đủ khiến người hiểu lầm.

Đầu tiên là con lớn nhất, sau lại phát hiện ra về hấn người bên cạnh đều có ý nghĩ như vậy, đến hiện tại, liên bản thân Dương Tuyên đều có, có thể thấy được hành vi của hấn đích xác có chút không ổn.

Nhưng là chuyện cho tới bây giờ, Lăng Phong nhưng không có đánh gãy ý tứ Dương Tuyên nói, thậm chí mang theo cổ vũ ngữ khí nói rằng: “A? Chuyện gì? Nói đi, ta nghe đâu.”

Hấn yêu cầu Dương Tuyên minh đánh minh nói, sau đó hấn minh xác cự tuyệt, loại không khí ái muội này, cho dù là Dương Tuyên đơn phương, cũng không nên tiếp tục.

“... Ta thích người! Chúng ta kết giao đi!” Dương Tuyên rất nhanh nói, giống như sợ chậm một chút liền mất đi dũng khí, cổ lỗ tai gương mặt đỏ, nhưng là cũng ngừng không trụ tâm đang kịch liệt nhảy lên.

Lăng Phong cười khẽ một chút đạo: “Tiểu hài tử mọi nhà biết thích cái gì, hơn nữa ta là khác phái luyện, đối nam nhân không có hứng thú. Tốt lắm, đừng bởi vì ta giúp người mấy lần, đã nghĩ muốn lấy thân báo đáp, đầu năm nay không lưu hành cái này.”

Nói xong đưa tay xoa nhẹ tóc Dương Tuyên, đây là lần đầu tiên những năm gần đây hấn làm động tác thân mật như vậy, nhưng là hàm xúc ý tứ trấn an vẫn bối, cũng là thực minh xác.

Tâm Dương Tuyên lập tức dừng đầy cảm giác mất mát, tuy rằng bị cự tuyệt, nhưng là Lăng Phong cự tuyệt lại chưa cho hấn cảm giác quá khó khăn kham, có lẽ là bởi vì nơi này chỉ có hai người hấn cùng Lăng Phong, cũng có lẽ là bởi vì ngữ khí Lăng Phong cự tuyệt quá mức tự nhiên, động tác của hấn còn muốn rõ ràng hơn nữa là trấn an. Càng có lẽ, hấn không có hấn cho rằng thích Lăng Phong như vậy, đơn giản là hấn đối với mình hảo, cũng là có khả năng.

“Thực xin lỗi, ta hiểu lầm, chúng ta vẫn là bằng hữu đi?” Dương Tuyền có chút tiểu biệt nữ, hẳn cũng không biết hiện tại hẳn đến tột cùng là cái gì tâm tình.

“Đương nhiên là bằng hữu.”

48. Chương 48

Kể từ sau ngày đó hơn nửa tháng, Chu Thần thường xuyên tại môn khẩu Anderson thấy xe Lăng Phong, bất quá y cũng không có để ý, chỉ cho rằng Lăng Phong chính là tới đón Dương Tuyền tan tầm.

Bắt đầu vài ngày, tuy rằng Chu Thần trong lòng nói không thêm để ý, cũng hiểu được Lăng Phong hẳn là cũng có thể là có chung nhận thức, nhưng là lại như trước thấp thỏm vài ngày.

Sau lại nhìn Lăng Phong cái động tác đều không có, mới dần dần thật sự yên tâm. Cũng dần dần có thể đối chiếc xe kia đứng ở môn khẩu làm như không thấy, mà không phải ban đầu vừa ra khỏi cửa ngay tại trong lòng kéo cảnh giới phòng bị.

Bất quá, thường xuyên cùng Dương Tuyền tại làm việc với nhau, ngẫu nhiên còn sẽ giao lưu vài câu Chu Thần, cho dù chưa bao giờ đến hỏi việc từ người khác, thậm chí còn sẽ hữu ý vô ý tránh đi, nhưng là lại như trước có thể phát hiện đi ra tâm tình không tốt Dương Tuyền.

Hơn nữa mỗi lần thời điểm tan tầm, luôn có cảm giác do dự cùng rối rắm.

Chu Thần không biết sự tình Dương Tuyền cùng Lăng Phong, tình hình ngày đầu tiên Dương Tuyền thượng xe Lăng Phong Chu Thần cũng không thấy được.

Trong lòng chỉ cho rằng, Dương Tuyền vốn là chính là loại thái độ này.

Không khỏi có chút không biết nên khóc hay cười, nếu không phải ngày đó y tận mắt thấy Lăng Phong, hơn nữa tin tưởng chính mình tuyệt không sẽ nhận sai nói, chỉ bằng việc này, y đều không thể tin được người kia thật là Lăng Phong!

Chu Thần trong lòng âm thầm thở dài, y là thật sự không nghĩ tại chú ý Lăng Phong a!

Nhưng là sự tình Lăng Phong cùng Dương Tuyền thần kỳ, lại không khỏi hẳn không đồng nhất biên đoán sau đó một bên hoài nghi, y thật sự hiểu biết quá Lăng Phong sao?

Hay là đã từng cho rằng hiểu biết, kỳ thật không chỉ có là Lăng Phong nguy trang, càng là bản thân ảo tưởng không thành?

Lăng Phong đột nhiên thích thượng nam nhân đã muốn nhượng y vạn phần kinh ngạc, dù sao hình tượng Lăng Phong mặc dù tại ngoại giới không là loại hình hoa tâm, nhưng là thật sự sở khởi một đám tình nhân nữ tính đến, không cần thiết liên so ít người có chút hoa tâm danh hiệu.

Nhưng đối với người thích đàn ông dung túng cùng quan ái như vậy, thật tự mình tiếp nhận ban, còn vừa tiếp xúc với chính là hơn phân nửa tháng, y vẫn như cũ không thể không kinh ngạc.

Đây quả thực làm ấn tượng của y với Lăng Phong đảo lộn!

Sắp vinh thăng có nam nhân thì thỏa đáng sao?! Thật sự rất kinh tởm có hay không?!

Có lẽ, Lăng Phong thật sự gặp được ái tình, trước nay chưa có nghiêm túc không chừng a, cho dù người kia là nam.

Một bên ở trong lòng loạn thất bát tao phun tào, một bên một người tan tầm trở về đi đến. Ca ca Ehnes đích thật là cùng ngày liền bay đến Trung Quốc, y cùng Ehnes vừa về tới chỗ ở, liền nhìn thấy huynh trưởng đại nhân đã muốn nhất phái thanh thoi thanh thoi ngồi ở trên ghế sa lông.

Ehnes bắt người từ chim nhỏ lấy ra khỏi lồng hấp biến thành quy củ thiếu niên bao phủ tại đệ khổng của huynh trưởng, lại bị ca ca hắn tùy ý khuông thượng hai câu, liền khẩn cấp ném Chu Thần một người, cùng huynh trưởng đại nhân thế giới hai người đi.

Bất quá Chu Thần nghĩ khuôn mặt Ehnes lúc ấy bị ca ca hắn tạm thời đóng gói mang đi khi kia, ân, cái từ khẩn cấp này, có lẽ có đôi thương thảo.

Cho dù không có Ehnes, nhưng là lái xe lúc trước an bài cho y cùng Ehnes nhưng không có lần công, như thường ngày nhất dạng. Phải biết, Ehnes bị huynh trưởng không biết mang đi nơi nào sau, Chu Thần còn hậu tri hậu giác nghĩ quá có phải hay không cấp cho chính mình mua một chiếc xe thay đi bộ, hiện tại xem ra là không cần phải.

Trong lòng Dương Tuyên lại rối rắm lại ẩn ẩn mang theo vui mừng, do dự hướng xe Lăng Phong đi qua, hẳn thật sự là không biết, người này là muốn nháo như thế nào a?

Rõ ràng cự tuyệt hẳn, lại ngược lại so dĩ vãng liên hệ chặt chẽ rất nhiều rất nhiều, mỗi ngày gặp mặt, tiếp hẳn tan tầm đưa hắn hồi trường học, nếu dĩ vãng là hắn suy nghĩ nhiều nói, hay là như vậy cũng chỉ là bởi vì bằng hữu?!

Bất quá muốn nói là ý tứ gì khác, nhưng là thời điểm cùng Lăng Phong cùng một chỗ, hẳn lại một chút đều không – cảm giác, ngược lại có chút thời điểm, nhìn hắn còn có chút không yên lòng cảm giác.

Cần gì chứ? Muốn cho hắn rối rắm khó thụ như vậy?

“Người tại sao lại đến đây? Người đến tốt cùng là nghĩ như thế nào a?” Ngồi ở trong xe Lăng Phong, Dương Tuyên rốt cục nhìn không được, có chút thất bại hỏi, vốn đang tính toán cứng rắn không hỏi, chờ hắn chính mình nói đi ra đâu, kết quả vẫn là nhìn không được.

Lăng Phong nhìn Lăng Thiên trên chiếc xe kia đang nhất quán đi chạy đi, thuận miệng hồi đáp: “Tiện đường mà thôi, ta đây làm việc bên kia, thời điểm chấm dứt, tiện đường có thể đưa người đi trường học, không nên suy nghĩ nhiều.”

Nhìn tiểu thiên tiếp cái điện thoại, bộ dáng cười vui vẻ, Lăng Phong liền lòng tràn đầy bắt đầu khởi động một cỗ nhiệt lưu, nếu như là đối hắn nói, liền rất tốt.

Sắc mặt Dương Tuyên hơi đổi, tuy rằng Lăng Phong không cần nghĩ nhiều là mang theo ngữ khí trấn an an ủi, nhưng hắn không chút để ý thần thái, như trước nhượng hắn cảm giác đến một cỗ mất mát tự mình đa tình.

Rút ra cửa xe, đi rồi đi xuống, đóng cửa xe, từ hơi hơi mở ra cửa kính xe đối Lăng Phong trầm giọng nói rằng: “Người về sau biệt đến đây, chúng ta chính là bằng hữu, người như vậy ta sẽ nhượng ta hiểu lầm, ta thật không tưởng tự mình đa tình, người như vậy sẽ chỉ làm ta càng lún càng sâu.”

Mới vừa nói xong câu đó, Lăng Phong xe một cái tiến lên liền xông ra ngoài, Dương Tuyên sắc mặt lập tức thật khó nhìn không được, đứng ở tại chỗ nắm chặt nắm tay.

Nhưng lập tức lại nghe đến kêu sợ hãi thanh âm vang lên, vội vàng xoay người nhìn, đã thấy Lăng Phong cư nhiên cùng một chiếc xe khác đồng thời đánh vào, ra tai nạn xe cộ!

Dương Tuyên quá sợ hãi! Đầu có chút chỗ trống, lập tức kịp phản ứng, vội vàng chạy đến tai nạn xe cộ nơi đó, có chút hoảng loạn hô: “Lăng Phong! Lăng Phong! Người có chuyện hay không a?”

Chung quanh đã có người đánh 110 cùng 120, Lăng Phong lại không có gì đáp lại ghé vào tay lái thượng.

Kèm chế cả người run rẩy, hình ảnh vừa rồi xuất hiện trước mắt Chu Thần, một khắc kia, y thật sự cho rằng Lăng Phong muốn giết hắn, muốn tại trước công chúng dưới đâm chết y!

Xe Lăng Phong liền như vậy thẳng đối với hắn hướng lại đây, trong nháy mắt y ngay cả phản ứng cũng bị mất, lẳng lẳng nhìn, liền tiếng Ehnes nói đều nghe không được.

Gặp thoáng qua!

Xe Lăng Phong liền theo bên cạnh người mở đi qua, khoảng cách không đến một chưởng khoan!

Sau đó, lập tức cùng một chiếc xe khác đánh vào đồng thời!

Y lúc này liền đứng ở đuôi xe Lăng Phong, nếu như không có Lăng Phong va chạm, y có lẽ đã muốn bị xe phía sau bay nhanh đụng phải!

... Nói cách khác, y bị Lăng Phong cứu?!

Trong lòng nảy lên một cỗ cảm xúc phi thường vô vắn, trong nháy mắt phản ứng không kịp.

Thẳng đến Dương Tuyên chạy tới, thời điểm hô tên Lăng Phong, Chu Thần mới kịp phản ứng, mộc lăng lăng nghe thanh âm Ehnes lo lắng, nghĩ đến là nghe được thanh âm không thích hợp bên này điện thoại cùng tiếng nghị luận ồn ào.

“Chu Thần! Người không sao chứ?” Ehnes khó được liền mang danh họ kêu một lần Chu Thần.

Chỉ tiếc Chu Thần lúc này lực chú ý hoàn toàn vô pháp phóng tới mặt trên đến, chính là mộc mộc nói: “Không có việc gì, gặp chuyện không may chính là người khác.”

Đúng vậy, gặp chuyện không may chính là người khác, nhưng người này cá biệt, kêu Lăng Phong, vẫn là vì cứu y.

Không nghĩ nói thêm nữa, có lẽ vài câu chứng minh y an toàn liền treo Ehnes điện thoại, trước nên nói cũng đã muốn nói xong.

Lúc này nhìn Dương Tuyên bối rối không biết làm sao, Chu Thần đi ra phía trước, thần nhiên nhắc nhở đạo: “... Cho trong nhà hẩn gọi điện thoại.”

Dương Tuyên bối rối ngẩng đầu, có chút bất lực nhìn Chu Thần nói rằng: “Ta chỉ có điện thoại của hẩn, nhà hẩn nhân điện thoại ta cũng không biết, làm như thế nào?” Thanh âm đã muốn ầm ầm mang theo khóc nức nở.

Nhìn cửa xe, Lăng Phong ngã vào tay lái thượng, không biết vô giác, tay lái thượng còn mang theo bộ dáng vết máu, chỉ liếc mắt một cái Chu Thần vội chuyển quá tầm mắt.

Trong lòng có cảm giác loại hỏa thiêu hỏa liệu, nhưng thân thể lại mang theo lạnh ý đến xương.

Gần như nắm chặt nắm tay, Chu Thần lấy điện thoại di động ra, bất đánh dẫy số y tưởng vĩnh không gọi kia.

Trong điện thoại truyền đến thanh âm quẩn gia đối Chu Thần mà nói đã muốn xa lạ, sau đó Chu Thần đóng nhắm mắt rất cực mở miệng: “... Lăng Phong tại môn khẩu Anderson ra tai nạn xe cộ, đã muốn hôn mê.”

Nói xong liền cúp điện thoại, xoay người, Chu Thần không nghĩ thấy cái bóng người kia nhưng y lúc này tâm hoảng ý loạn vô pháp thích từ, cho dù thời điểm tái hận nhất Lăng Phong, y đều không có quá nhưng Lăng Phong đi tìm chết.

Đầu kia quẩn gia Triệu thúc nhận được cú điện thoại này, tuy rằng cảm giác thanh âm người kia rất quen tai, nhưng là lập tức bị hàm nghĩa trong lời nói sở kinh sợ, cầm điện thoại bị treo ngay người một chút, vội vàng cấp Lăng Vân Thiên bấm đi qua.

Lăng Vân Thiên nhận được điện thoại sau, mã bắt đình đề hướng môn khẩu Anderson tiến đến, thuận tiện liên hệ bảo tiêu phụ thân, hỏi tình huống cụ thể.

Lăng Phong đột nhiên nhả ga, liền xông ra ngoài, bảo tiêu Lăng Phong cũng không tại cùng chiếc xe

Căn bản không kịp phản ứng, chờ kịp phản ứng, sự tình đã muốn đã xảy ra.

Ngay tại thời điểm Chu Thần gọi điện thoại, hẩn kia hai cái bảo tiêu đã muốn chạy lại đây ngăn lại những người khác muốn nâng Lăng Phong ra tới, sau đó mới cẩn thận kiểm tra rồi ngoại thương của Lăng Phong linh tinh. 110 cùng 120 tới cũng thực đúng lúc, dù sao sự cố phát sinh tại môn khẩu Anderson, mà ở tới trên đường, càng là nhận được điện thoại lăng thị, gặp chuyện không may nhân trung thậm chí có một cái là người cầm quyền lăng thị, không để cho bọn họ không vội.

Chu Thần đứng ở cách đó không xa, nhìn cứu hộ công dần dần có tự lên tác, lại vẫn là tâm hoảng ý loạn.

Nếu Lăng Phong là vì cứu người khác, hoặc là chính là một cái ngoài ý muốn ra tai nạn xe cộ nói, y có lẽ còn có lý do nhìn hấn đã có người cứu liền yên tâm thoải mái rời đi.

Nhưng là, cổ tình Lăng Phong là cứu, hơn nữa không là ngoài ý muốn cứu y, mà là có mục đích tính cứu y. Y còn thật làm không được liền như vậy rời đi sự tình.

Nhưng là y cũng không hướng trước mặt thấu, liền không xa không gần đứng như vậy.

Chu Thần tưởng, nếu đã từng đã muốn đứng như hấn suy nghĩ tan thành mây khói như vậy, ai cũng không thiếu ai, kia chuyện này, y thiếu Lăng Phong một câu cảm ơn cùng ân cứu mạng.

Nhưng là trên thực tế, Chu Thần lúc này mới cảm thấy, có đôi khi rất nhiều chuyện thật không có thể chắc hấn phải vậy, chính mình đem nhiều chuyện tình đều phân rõ sở.

Phân không rõ ràng lắm, nếu như không có đã từng chuyện này, Lăng Phong không biết y, sẽ cứu sao?

Đáp án không cần tưởng đều là phủ định, Lăng Phong chưa bao giờ là một người thiện lương như vậy.

Nhưng nếu vì sự tình trước mà cứu y, có thể hay không lại có vẻ buồn cười quá một chút?

Chu Thần suy nghĩ thật sự khoái loạn thành một đoàn tê rần, nhưng không phải không thừa nhận, trong lòng y đích thật là thực cảm kích Lăng Phong lần này có ân cứu mạng.

Sinh mệnh lần này, là thần kỳ của, là hấn thật vất vả trọng sinh, tỷ lệ so trung xổ số thấp hơn.

Cho nên cho dù có trước kia ân oán tại, y cũng nói không nên lời, thà chết không nguyện ý nhượng Lăng Phong cứu mạng, bởi y đích xác sợ chết, không nguyện ý tử, không cam lòng tử.

Lăng Vân Thiên vừa xuống xe, liền thấy được đệ đệ chờ dẫn nhất trường mặt đứng ở cách đó không xa, tâm hoảng ý loạn, cảm xúc phiền táo ẩn nhẫn rõ ràng.

Đã muốn từ trong miệng bảo tiêu biết được, phụ thân lần này gặp chuyện không may, chính là vì cứu cái đệ đệ này, Lăng Vân Thiên đối biểu tình trên mặt y coi như là có thể lý giải.

Có thể nói phụ thân trong nhà chưa tổ, ngoài ngõ đã tường, tâm tư ý tưởng, tất cả đều còn không quá là y chính mình một người không biết thôi.

Một người khác, thậm chí liên một giờ rưỡi điểm cũng không biết, càng sâu tới, cùng phụ thân còn có bề tặc tại.

Từ góc độ đệ đệ xem ra, đích thật là nửa điểm đều lý giải không được phụ thân.

Nhưng dưới tình huống như vậy, hấn lại như trước từ thần thái đệ đệ, nhìn thấu một ít do dự cùng cảm kích, nhượng hấn phát hiện, đệ đệ tâm, thật đúng là so với trong tưởng tượng càng mềm mại một ít.

Lần thứ hai hỏi bảo tiêu tình huống phụ thân sau, biết không có nguy hiểm tánh mạng, chính là đã bị va chạm, ngất đi, thân thể bên ngoài trừ bỏ cái trán, cùng với có một cái cánh tay có dấu hiệu gãy xương ở ngoài, ngược lại không có.

Nhưng là có nội thương hay không, cũng là yêu cầu đưa đến bệnh viện tái hảo hảo kiểm tra một phen.

Nhìn nhân viên chữa bệnh và chăm sóc, đem phụ thân hấn an hảo nâng lên xe cứu thương, Lăng Vân Thiên hướng Chu Thần phía cách đó không xa đi qua đi.

Bình tĩnh nhìn hấn trong chốc lát, sau đó mới lên tiếng: “Cùng đi bệnh viện đi, ta nghĩ phụ thân tỉnh lại, sẽ muốn gặp người.”

Chu Thần là lần đầu tiên thấy bản nhân Lăng Vân Thiên, đối chiếu phiên thượng càng xuất sắc.

Cùng y tản mạn bất đồng, Lăng Vân Thiên một thân tây trang phẳng phiu, nện bước nghiêm cẩn hữu lực, hành tẩu đều mang theo một cổ phong độ người khác không có, trên mặt càng là biểu tình không nhiều lắm, ánh mắt cũng mang theo thanh lãnh cùng lý trí, đích thật là so với y mạnh hơn nhiều lắm.

Càng cùng trong tưởng tượng thiếu niên khí thịnh, hình tượng cả vú lấp miệng em, kém nhau quá lớn.

Vẻ mặt hoảng hốt một chút, Chu Thần kìm quyết tâm trung đột nhiên dâng lên một cổ oán khí, vươn tay, trầm giọng nói: “Người hảo, lần đầu gặp mặt, ta là Chu Thần. Thực cảm tạ Lăng tiên sinh đã cứu ta.”

Y không có khả năng bởi vì Lăng Vân Thiên đầy đủ ưu tú, đã cảm thấy y làm tấm mộc là phải làm, y cũng không phải thực thánh mẫu.

Y đích xác mềm lòng, đích xác cùng Lăng Phong, Lăng Vân Thiên hoàn toàn bất đồng, nhưng là y cũng thật không thích đánh má trái người khác, còn muốn hoàn toàn không thềm để ý nói đáng đánh, thậm chí còn muốn lo lắng tay người kia có đau hay không người.

Trước kia chưa thấy qua chân nhân, liền xem người này cùng y không quan hệ, không tồn tại.

Nhưng là hiện tại thấy chân nhân, không có oán khí quả thực là không có khả năng.

Sắp sửa thành công đem Lăng Phong cũng vứt chur sau đầu cảm xúc, cũng có chút phá công.

Cũng bởi vì con lớn nhất ưu tú, cho nên y nên trở thành tấm mộc vì con lớn nhất trải ra lộ sao? Lăng Phong chưa từng dưỡng quá y, cho dù lúc trước tiền thật sự đến trong tay của y, Chu Thần cũng không cảm thấy nên vì con lớn nhất ưu tú của Lăng Phong dùng tánh mạng của mình mua đơn.

Vốn là cùng y không quan hệ sự tình, không phải sao?!

Lăng Vân Thiên trầm tĩnh thanh lãnh ánh mắt nhìn Chu Thần, Chu Thần cũng hoàn toàn không thềm để ý nhìn thẳng y: “Nếu Lăng công tử không nguyện ý bắt tay với ta, kia tại hạ cũng không miễn cưỡng...”

Đang thời điểm Chu Thần tính toán thu hồi tay, Lăng Vân Thiên vươn tay đem tay Chu Thần sắp sửa lùì về đi, cầm.

“Lần đầu gặp mặt, ta là Lăng Vân Thiên.”

49. Chương 49

Hành lang Bệnh viện, Lăng Phong đang trong phòng cấp cứu quan sát cứu hộ, Lâm Vũ làm chuyên thuộc thầy thuốc lãg gia cũng đã sớm đem nhiệm vụ này tiếp đi qua.

Chính là thời điểm vừa tới, nhìn đến hai trương mặt thập phần tương tự trong hành lang, không từ lộ ra kinh ngạc cùng kinh hỉ thần thái.

Chu Thần dựa vào vách tường đứng, cách khoảng cách không xa không gần, nhắm mắt dưỡng thần, bình phục cảm xúc, vẫn chưa đem biểu tình Lâm Vũ xem ở trong mắt.

Mà Lăng Vân Thiên liền không nhất dạng, xem ra liên Lâm Vũ cũng biết cái đệ đệ này, đối phụ thân có lực ảnh hưởng.

Có thể nói, tương quan người, chỉ sợ cũng cũng chỉ có bản nhân đệ đệ của hãh, hoàn toàn không biết chuyện này.

Nếu phụ thân hơn nửa tháng đi qua, vẫn không có cùng đệ đệ của hãh quen biết nhau, thậm chí ngay cả mặt mũi đối diện nói chuyện đều không có quá, vậy thuyết minh trong lòng phụ thân đều có tính toán. Hãh vẫn là sớm cùng người khác thông cái khí, thu liễm hảo vẻ mặt của mình, lại càng không muốn tùy ý nói ra nói cái gì đến, đem đệ đệ hãh cấp dọa chạy mới là.

Dương Tuyên từ khi Chu Thần lấy điện thoại ra, đánh điện thoại trong nhà Lăng Phong, liền có chút ngây ngốc.

Loại tình huống này, ngu ngốc cũng biết Chu Thần cùng Lăng Phong không chỉ là người có tương tự đơn giản như vậy.

Đợi cho thời điểm Lăng Vân Thiên xuất hiện, hắn liền càn trợn tròn mắt.

Tuy rằng Dương Tuyên cùng Lăng Phong kết giao coi như chặt chẽ, mà Lăng Vân Thiên cũng biết có người như vậy, biết Dương Tuyên bộ dáng gì nữa, thậm chí biết cụ thể tình huống gia đình địa chỉ. Nhưng là Dương Tuyên lại chỉ biết là Lăng Phong có một nhi tử, lại cho tới bây giờ chưa thấy qua, cũng không có nghe Lăng Phong nói lên quá.

Chu Thần cùng Lăng Phong tuy rằng cũng có chút tương tự, nhưng là lại không giống cùng Lăng Vân Thiên cái loại này đạt tới như là tương tự độ song bào thai nhất dạng, cho nên lúc ấy Chu Thần nói người có tương tự, hắn liền đem chuyện này hoàn toàn vứt đến sau đầu không thèm để ý.

Nếu hắn chẳng sợ chỉ thấy quá Lăng Vân Thiên một mặt, cũng sẽ không sẽ đem Chu Thần nói tưởng thật.

Tương tự đến loại tình trạng này, thật không là một câu có người tương tự có thể nói được đi qua, nói giữa bọn họ không bắt luận cái quan hệ gì, thiên tài tín đâu.

Nghĩ đến đây, Dương Tuyên có chút xấu hổ buồn bực, nguyên lai Lăng Phong nói tiện đường thật là thật sự, người nọ không cần thiết là thật tiếp hắn tan tằm, chỉ sợ từ thời điểm lần đầu tiên nói gặp được một cái người cùng hắn giống nhau, lực chú ý bỏ chạy đến trên người Chu Thần đi?

Khó trách sau lại gặp mặt nhiều như vậy thứ, thời điểm nói chuyện phiếm, luôn vô ý hỏi đồng sự bên cạnh hắn.

Ehnes cả ngày không gặp người, một cái khác là nữ sinh, hắn cũng có thể cùng Chu Thần nhiều lời nói mấy câu thôi, muốn tán gẫu với đồng sự, cũng cũng chỉ có Chu Thần là nói nhiều nhất?

Buồn cười hắn còn một bên ở trong lòng giãy dụa, một bên cho rằng Lăng Phong là thích hắn, chỉ là sợ nguyên nhân năm nào kỷ tiểu bất định tính đâu!

Hừ! Hắn như thế nào trước kia không biết là người này chán ghét như vậy a?!

Nói rõ ràng, mình hướng hắn hỏi thăm, hắn cũng không phải sẽ không nói!

Chính là cho dù như vậy, hắn cũng không quay đầu bước đi, ngược lại đi theo đến đây bệnh viện. Trong lòng ngừng không trụ lo lắng, liên xấu hổ buồn bực đều tạm thời bỏ vào một bên.

Hắn cũng đã muốn đã biết Lăng Phong lúc ấy đột nhiên lái xe là vì cứu người, hơn nữa người còn là cùng hắn có quan hệ huyết thống, trong lòng ngược lại có chút tha thứ Lăng Phong.

Lăng Phong tại trong lòng Dương Tuyên, vẫn luôn này đây một cái hình tượng ôn hòa, an ổn tin cậy, thành thực có mị lực.

Tại Dương Tuyên xem ra, loại sự tình cứu người này, lấy hình tượng Lăng Phong nhất quán ở trong lòng hắn xem ra là hắn là, hắn vốn là chính là một cái người hảo tâm.

Bất quá, vì cái gì không khí nhi tử Lăng Phong cùng Chu Thần chỉ gian từ gặp mặt bắt đầu liền có chút cổ quái, mà Chu Thần bị cứu sau, biểu tình cư nhiên vẫn là bộ dáng nhất thành bất biến, một chút đều không có ý tứ cảm kích.

Nhưng là Dương Tuyên cũng không có phát biểu ý kiến gì, dù sao hắn cùng Lăng Phong quan hệ trên danh nghĩa nhiều lắm chính là bằng hữu, hơn nữa Chu Thần thực rõ ràng cùng Lăng Phong có cái ân oán gút mắt, hắn không tốt cũng không rõ ràng, nói cái gì đó.

Bất quá trong lòng lại đổi bởi vì Chu Thần, bị Lăng Phong lợi dụng cùng với thái độ hiện tại của Chu Thần cảm thấy có chút mất hứng.

Quản gia lúc này cũng vừa đuổi tới bệnh viện, nhìn đến trương kia cùng đại thiếu gia như vậy tương tự, có chút kích động nói: “Tiểu thiếu gia.”

Dương Tuyên biết biết miệng, được rồi, có chút để ý liêu bên trong.

Chu Thần nghe đến thanh âm kêu thiếu gia, tuy rằng phía trước nhiều một cái tiểu, lại như trước nhượng y lập tức nghĩ tới.

Đang tại nhắm mắt dưỡng thần hần mở mắt ra, nhìn người trước mắt quen thuộc lại xa lạ, nhẹ giọng nói: “Vị tiên sinh này nhận sai người, ta kêu Chu Thần.”

Quản gia ngậy người, nhìn trước mắt một chút đều nhìn đoán không ra dấu vết nguy trang, ánh mắt thực chân thành, có chút buồn bực, hay là tiểu thiếu gia còn mất trí nhớ không thành, bởi vì hần nhìn ra, thời điểm người kia nói những lời này, ánh mắt là vạn phần nghiêm túc, là thật cho rằng hần nhận sai người, thật sự khẳng định hần gọi Chu Thần mà không phải tiểu thiếu gia.

Liên Lăng Vân Thiên đều chọn nhường mảy, nhìn ánh mắt quản gia nhìn qua, hơi hơi lắc lắc đầu.

Quản gia đành phải sửa lời nói: “Người hảo, Chu tiên sinh, thật xin lỗi.”

Chu Thần ngoắc ngoắc khóe miệng, cong xuất một cái mang chút mỉm cười biểu tình nói rằng: “Không quan hệ.”

Lúc này lại muốn đến phiên Dương Tuyên kinh ngạc, mất trí nhớ vẫn là từ nhỏ lạc đường loại này cầu huyết sự tình, trong hiện thực thật sự khả năng phát sinh sao?

Loại này sự tình bi thôi quán đến trên người Chu Thần, thật đúng là nhân vật chính bi kịch.

Giật mình biểu tình cũng chưa che dấu trụ, đáng tiếc, người khác đều đắm chìm tại suy nghĩ từng người, cũng không có chú ý tới.

Mở cửa thanh âm vang lên đến, Lâm Vũ một thân từ phòng cấp cứu đi ra.

Lăng Vân Thiên, quản gia còn có Dương Tuyên lập tức tiến lên hỏi tình huống cụ thể, chỉ có Chu Thần đứng ở tại chỗ không hề động, chính là đem đầu chuyển đến bên kia, lỗ tai chú ý Lâm Vũ trả lời.

“Cái trán đụng vào, não có chấn động rất nhỏ, không quá nghiêm trọng, cánh tay trái gãy xương, một cái xương sườn sai vị, không có nguy hiểm tánh mạng. Bất quá Một chiếc xe khác hai người một người vết thương nhẹ một người tử vong, Vân Thiên tốt nhất vẫn là bắt được cái phương pháp ghi hình thời gian kia, nếu không khả năng sẽ có phiền toái.” Lâm Vũ nhìn đứng ở xa xa Chu Thần liếc mắt một cái, hần cũng nghe người nói, là Lăng Phong chính mình đánh lên đi.

Nếu không có phương pháp ghi hình chứng minh hần là vì cứu người, chỉ sợ thật sự là thực phiền toái một sự kiện, dù sao chết một người, vẫn là tại trước công chúng.

Cho dù lăng thị không nhất định bãi bắt bình, nhưng là loại phiền toái này có thể thiếu điểm vẫn là thiếu điểm đi, xử lý không tốt, đối danh dự lăng thị cũng có nhất định ảnh hưởng.

Loại chuyện này, phát sinh lấy thủ đoạn Lăng Phong cùng lăng thị, tự nhiên không nhiều lắm sự tình, nhưng là tại trước công chúng, liền thật sự thực phiền toái.

“Chờ một lát thuốc tê đi qua sau, người sẽ tỉnh, các người cũng có thể vào xem.” Lâm Vũ nói xong liền vội vã cầm bệnh lịch ly khai.

Lăng Phong sau khi tỉnh lại, tâm còn dừng lại tại một chỗ kia, hần liền không hề nghĩ ngợi liền xông ra ngoài, trong mắt chỉ có Lăng Thiên lúc ấy quay đầu nghênh diện mặt trắng bệch cùng ánh mắt sợ hãi. Nhượng hần không tự chủ được muốn đi an ủi y, muốn đi ôm y một, muốn đi hôn môi y.

Điên cuồng! Đúng vậy, cái kia thời điểm, nhìn từ xe lao tới chỗ ngoặt đột nhiên một chút đều không có giảm tốc độ hướng phía tiểu thiên mở ra, hần đã muốn điên rồi.

Xúc động một chút cũng không giống hần, trong óc thậm chí cái gì đều muốn không đến, chỉ bằng bản năng liền xông ra ngoài.

Cho dù lúc ấy Dương Tuyên còn tại xe của hần thượng, chỉ sợ hần cũng sẽ không bận tâm đến sẽ sẽ không liên lụy vô tội, như trước sẽ giống như bị thao túng nhất dạng lao ra đi.

Mãnh liệt va chạm, trên người đau đớn cùng đầu vụng huyễn nhượng hần không tự chủ được mất đi ý thức.

Trong đầu lưu lại, như trước là tiểu thiên của hần mặt trắng bệch sợ hãi.

... Thực xin lỗi, ta không bao giờ sẽ làm người bị thương hại.

“Ba / tiên sinh / lãng thức, người không có việc gì đi?” Tâm trọng tấu vang lên, Lăng Phong mở mắt, nhìn ba người đứng ở bên giường hắn, trong lòng lại điểm hơi hơi thất vọng, lại như trước không hiện lác lác đầu.

“Không có việc gì.” Liền không ngần ngại nói thêm nữa nói.

Lăng Vân Thiên cùng quần gia liếc nhau, đồng thời ly khai một chút khoảng cách, sau đó Lăng Vân Thiên mở miệng nói: “Chu tiên sinh, cha ta đã muốn đã tỉnh lại, người có thể lại đây nhìn xem.”

Lăng Phong nhảy dựng, nghe Dương Tuyên nói, tiểu thiên, hiện tại liền kêu Chu Thần, là y sao?

Tưởng ổn quyết tâm khiêu, nhưng không có thành công, không tự chủ được hướng cái phương hướng kia nhìn lại, ánh mắt liền rút cuộc dời không ra.

Nhìn tiểu thiên từng bước một hướng hắn đi tới, tuy rằng mặt không đổi sắc, lại như trước nhượng tâm hắn quý, cái tình hình này là sự tình mấy năm qua này hắn nằm mộng cũng muốn làm được, nhưng vẫn không có xuất hiện tại trong mộng hắn.

Tiểu thiên trong mộng, vẫn là một cái mơ hồ bóng dáng, cho dù không mơ hồ cũng chỉ là một cái bóng dáng càng lúc càng xa.

Chỗ nào giống như nay lần này làm cho lòng người quý, từng bước một giống như liền đập tại trái tim của hắn đi đến.

Chu Thần tiếp xúc đến Lăng Phong ánh mắt, trong lòng sửng sốt, không tự chủ được quay mắt đi, mảy có chút hơi nhú, ánh mắt Lăng Phong nhìn y hết sức không thoải mái.

Áp chế xúc động xoay người bỏ chạy, Lăng Phong cho y áp lực trước sau như một nhượng y khó có thể thừa nhận.

Miễn cưỡng treo lên một cái tươi cười, sau đó đối Lăng Phong nói rằng: “Ngài hảo, Lăng tiên sinh, phi thường cảm tạ ân cứu mạng.”

Nói xong xoay người một khom người, hành động này cùng ngữ khí ngược lại thực thành tâm, nhưng nhìn tại trong mắt Lăng Phong, liền một chút đều cao hứng không đứng dậy, bởi vì hắn rõ ràng biết, đây là tiểu thiên tại cùng hắn sủi hiểu giả bộ hồ đồ, muốn cùng hắn phân rõ giới hạn đâu.

A ~ có khả năng sao?! đã muốn trang người xa lạ, vậy hắn cũng sẽ không khách khí

Lăng Phong thu hồi ánh mắt có chút quá phận, cũng nhận thấy được ánh mắt của mình hỏa quá mức, đã muốn nhượng tiểu thiên có chút xu thế muốn chạy trốn.

“A? Nếu là ân cứu mạng, vậy...” Lấy thân báo đáp đi!

Lăng Phong thực khó khăn đem điều kiện mê người này tạt tại miệng chưa nói, nhưng là hiện trường cũng là có một người biết nội tình, Lăng Vân Thiên chỉ số thông minh cũng không thấp tại.

Có chút khó khăn trừu động một cái khóe miệng, thuyết minh hắn rõ ràng biết, phụ thân tạm dừng nơi đó muốn nói chính là cái gì. Bất quá, người này thật là phụ thân sao? Phụ thân sẽ không bị cái gì vậy đi?

Lăng Phong tự hỏi nói ra một cái điều kiện gì, có thể làm cho tiểu nhi tử chẳng phải kháng cự, lại nhượng hắn có tiến thêm một bước cơ hội, đột nhiên cửa phòng bệnh truyền ra một thanh âm.

“A, thân mến Thần, người thật là một ma người tiểu yêu tinh, ta thật sự là bị người hù chết!” Một tia tóc vàng lại đột nhiên xuất hiện ở tại tầm mắt mọi người, một phen phác trụ Chu Thần, lo lắng cảm thán nói.

Chu Thần trừu trừu khóe miệng, y một chút cũng không biết Ehnes lại từ nơi này học được loại tiếng Trung ‘Đặc biệt’ này, có lẽ y không nên tự cấp Ehnes giáo tiếng Trung, xem nhẹ bộ phận này, nhượng Ehnes sẽ không học được cái cái tân từ gì, một chút cũng không quần cách dùng cụ thể, mà ứng dụng lung tung.

Chẳng lẽ Ehnes tại cùng huynh trưởng đại nhân đồng thời, huynh trưởng đại nhân cư nhiên còn để Ehnes nghe được tiểu yêu tinh loại này tiếng Trung này (Nhân yêu – là ...)?!

Bất quá, Chu Thần cũng không khó nghe Ehnes xuất tiếng Trung không bình thường, an ủi: “Ehnes, ta không có gì sợ, ta không là đều theo như người nói sao? Là vị Lăng tiên sinh này đã cứu ta.”

Ehnes từ trên người Chu Thần xuống dưới, đối mặt với mọi người sau, Lăng Phong cùng Lăng Vân Thiên mới phát hiện Ehnes là một người ngoại quốc thực anh tuấn. Nhưng là ngẫm lại ý tứ người này vừa rồi nói câu tiếng Trung kia, người ở chỗ này toàn bộ đều có chút cảm xúc thực phức tạp nói không rõ.

Lăng Vân Thiên phức tạp một tiểu hạ, sau đó mới nghĩ đến, người này cứ như vậy đại còi còi xông vào phòng bệnh, bảo tiêu làm gì ăn đi?!

Dương Tuyên là vì hấn cư nhiên không thấy đi ra, hai người này là loại quan hệ phức tạp này mà.

Về phần Lăng Phong, một cổ tử toàn tâm đau

Đau sau, dâng lên chính là một cổ đoạt lấy, ai cũng không thể từ trên tay hấn đem tiểu thiên mang đi, bất luận kẻ nào cũng không có thể!

Gắt gao nắm bàn tay, cánh tay trái gãy xương đau, xương sườn sai vị vừa lúc cũng ần ần buồn đau, đầu càng là mang theo chút vụng huyễn.

Vừa tỉnh đến xem Lăng Thiên mà bị xem nhẹ, đánh úp lại đột nhiên phóng đại rất nhiều bội nhất dạng.

Cụp xuống đôi mắt là ám trầm, vắng lặng mà lại nguy hiểm.

Hơn nữa đang nghe tóc vàng vẽ mặt đương nhiên thay tiểu thiên đạo tạ, Lăng Phong thật sự rất muốn nhượng khuôn mặt kia, người kia, biến mất trên thế giới này.

50. Chương 50

Trong phòng bệnh nhân thần thái khác nhau, Ehnes một chút cũng chưa nhìn ra thần sắc Lăng Phong nguy hiểm, ngược lại còn tính toán tiếp tục nói lời cảm tạ thậm chí đang suy nghĩ như thế nào đáp tạ người khác, cứu bằng hữu tốt của hấn, chỉ miệng nói lời cảm tạ không là rất không hảo ý tứ sao?

Chu Thần kéo Ehnes một chút, sau đó bất động thanh sắc chắn phía trước Ehnes, bởi vì giờ phút này thần sắc Lăng Phong đích thật là quá mức nguy hiểm.

Lăng Phong nhìn động tác Chu Thần, sắc mặt càng là cứng đờ, nhưng là nhưng cũng cường bách chính mình tiêu lệ khí mặt mày, chính là trong lòng nghĩ như thế nào, liền không là thứ những người khác có thể nhìn ra.

Miền cường nhu hòa sắc mặt, Lăng Phong không nghĩ vừa thấy mặt liền đem người dọa đi, Dương Tuyên không phải nói, mấy ngày nay tới giờ, cái hoàng mao này trên cơ bản đều không đi công ty sao? Chẳng lẽ quan hệ bọn họ tại Đức quốc cũng đã là phi thường hảo?!

Nghĩ đến đây, Lăng Phong trong lòng liền không tự chủ được lại tối tăm một chút, nếu không có kế hoạch lần này thực tập sinh đến Anderson, tiểu thiên chẳng lẽ còn tính toán cả đời nhất thế cũng không xuất hiện tại Trung Quốc sao?

Nhớ tới Dương Tuyên đã nói, tiểu thiên cùng hấn nói chuyện phiếm, lần này đến Trung Quốc là có điểm nhân tố bất đắc dĩ ở bên trong, quá mấy tháng trở về Đức quốc, Lăng Phong liền càng tối tăm, lúc ấy nghe được, hấn cũng đã hận không thể trực tiếp đi đem người trói lại, không hề nhượng y ly khai.

Chính là hạ công phu thực đại mới đem loại xúc động này luôn tại hấp dẫn hấn cấp áp chế đi, sau này, hấn cũng sẽ cố ý xem nhẹ chuyện này, dù sao cuối cùng tiểu thiên tóm lại tuyệt đối đi không được.

Đã muốn lại một lần nữa xuất hiện tại trước mắt hấn, hấn như thế nào cũng sẽ không nhượng sự tình mất đi phát sinh lần thứ hai.

Nhưng lúc này, người kia tại Đức quốc ràng buộc tiểu thiên xuất hiện ở tại trước mắt hấn, xác thực nhượng hấn có chút nhịn không được, lên giá tình lực phí lớn hơn nữa, mới có thể làm cho cảm xúc nguy hiểm không lọt!

“Không giới thiệu một chút, vị này chính là ai sao?” Lăng Phong ra vẻ bình thản hỏi, trong giọng nói bình tĩnh phát hiện không được một chút cảm xúc không tốt, ngược lại giống như là thực tự nhiên mà vậy hỏi một câu thôi.

Hắn không nguyện ý xưng hô tiểu thiên là Chu tiên sinh, cũng không dám tùy tiện kêu tiểu thiên, cho nên vẫn là đem xưng hô nặc đi, nghe cũng có vẻ thân cận một ít.

Chu Thần tuy rằng vẫn là có chút cảnh giác, nhưng Lăng Phong muốn ra vẻ vô sự, y cũng không khả năng tại thời điểm Lăng Phong cứu y trở mặt, vậy đồng thời trang tốt lắm.

“Vị này là bằng hữu của ta Ehnes, Ehnes · Anderson.” Chu Thần tăng thêm Anderson ba chữ, tuy rằng không biết vì cái gì Lăng Phong thoát nhìn thực không thích Ehnes, nhưng là Ehnes cũng không yêu cầu để ý thái độ Lăng Phong, chính là chỉ sợ Lăng Phong tìm Ehnes phiền toái, dù sao y không mừng quá mức rõ ràng, Anderson tên này, hoặc là nói ca ca Ehnes có lẽ có thể làm cho Lăng Phong kiêng kỵ một phần.

“A, bằng hữu sao? Hạnh ngộ.” Lăng Phong trong lòng kỳ thật càng là oa một cổ hỏa, Anderson làm sao vậy? Hay là tiểu thiên còn tưởng rằng lăng thị so ra kém Anderson sao? Cái này kết luận thật đúng là khiến người sinh khí a, hơn nữa có cái ý tưởng này

Người nghĩ ra, dĩ nhiên là tiểu thiên.

Lăng Vân Thiên đối phụ thân cùng đệ đệ của hắn người tới ta đi không có hứng thú, nhiều lắm đồng tình một chút phụ thân ẩn nhẫn, thuận tiện chột dạ một chút sự tình chính mình gây ra, mỗi người đều có nhị kỳ trong đó, biểu hiện ra ngoài trạng thái cũng đều không giống nhau, hắn chính là trong nhất thời bị mê tâm trí, trung nhị hậu quả nghiêm trọng một chút thôi.

Bất quá, nếu là hắn không trúng nhị một phen, phụ thân chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không nghĩ đến hắn còn có cái đệ đệ này đi?

Lăng Vân Thiên nghĩ đến đây, không khỏi nhượng mày, có lẽ hắn có chút chân tướng nói không chừng, phụ thân không có đem tung tích sinh tử đệ đệ của hắn mất đi không rõ liên lụy đến trên người hắn, hoặc nhiều hoặc ít, thực khả năng cùng cái này cũng có chút quan hệ.

Cho nên tại hắn nhận thấy được bằng hữu đệ đệ cứ như vậy đại còi còi xông tới có, hắn liền trực tiếp ra phòng bệnh, muốn đi xem là xảy ra chuyện gì.

Vừa ra phòng bệnh, liền thấy hai cái bảo tiêu phụ thân, sắc mặt khó coi cùng hai người giăng co, mà đứng ở ngoài phòng bệnh, bất động thanh sắc nhìn cái người ngoại quốc kia, hắn nhận thức.

“Anderson tiên sinh? Nếu đến đây, vì sao không đi vào, phụ thân cũng thật lâu không cùng ngài đã gặp mặt.” Lăng Vân Thiên khó được đem kinh ngạc đặt tại trên mặt, đối ở trong này có thể thấy người cầm quyền Anderson, tự nhiên là kinh ngạc vạn phần.

Bất quá, suy nghĩ một chuyển, đã nghĩ đến cái hoàng mao kia nhào vào trên người đệ đệ của hắn, không lọt dấu vết nhìn lướt qua đám tông phát sắc trên đỉnh Anderson, có chút hậu tri hậu giác nghĩ đến, cho dù nhan sắc không giống, nhưng là hai cái đều là người ngoại quốc, đều là người Đức quốc, lại đồng loạt xuất hiện ở trong này, nói hai người không có vấn đề gì, chỉ sợ cũng chưa người tin tưởng.

Anderson trong mắt kinh ngạc chợt lóe rồi biến mất, thực trầm ổn gật gật đầu, khách khí nói: “Gia đệ làm cần.”

Tuy rằng nói như vậy, nhưng là khẩu khí trung lại tìm không thấy một chút ý tứ áy náy, ngược lại chính là một câu giải vây nói mà thôi.

“Anderson tiên sinh vẫn là chính mình vào xem đi, phụ thân cùng lệnh đệ chi gian, có lẽ có điểm hiểu lầm.” Lăng Vân Thiên nói xong nói nhếch môi, đích thật là hiểu lầm, nhưng không chỉ có là có điểm, ít nhất hắn có thể nhìn đến phụ thân ra vẻ bình tĩnh hạ tâm tính muốn giết người.

Vẫn là cầu nguyện hắn cùng với người trong lòng phụ thân, thật sự chính là bằng hữu quan hệ tốt nhất, nếu không hắn khả năng sẽ cho Anderson mặt mũi, phụ thân liền không nhất định cho .

Anderson nhận thấy được trong lời Lăng Vân Thiên nói, có ẩn hàm ý tứ, không từ nhãn mảy, vừa mới gặp mặt hai người, hơn nữa còn là ân nhân cứu mạng bằng hữu của đệ đệ hắn, như thế nào cũng sẽ không xuất hiện cái gì không quá hữu hảo đi.

Bất quá cũng nói không chính xác, cái kia đệ đệ chính là một cái không nhìn sắc mặt người bị hắn quán phá hủy sẽ, loại này từ trước đến nay thực, tính tình lại luôn trong lơ đãng đặc tội với người, có Chu Thần bạn tốt này để thổ lộ tình cảm đã là đệ đệ của hắn may mắn.

Mây Anderson nhãn chặt hơn, bất quá lập tức có buông lỏng ra, tính, đệ đệ của hắn loại tính tình này, hắn cũng rất thích thú, liền không có gì đâu có.

Nhấc chân theo Lăng Vân Thiên đồng thời bước vào phòng bệnh, trong phòng bệnh không khí quả nhiên có chút cổ quái, cùng đệ đệ của hắn không giống, Anderson đối tâm tình thần thái luôn thực miễn cưỡng.

Liếc mắt một cái liền nhìn thấu Lăng Phong nhìn như vân đạm phong khinh nhất, cất dấu sắc bén.

Trong lòng thán một hơi, chỉ phải đi tới, một bàn tay bắt lấy áo người kia phía sau Chu Thần, đem người xách đến trong lòng ngực của mình, lấy một loại giả ngữ sở hữu khí nói rằng: “Lăng tiên sinh đã lâu không gặp, gia đệ tính tình có chút trực tiếp.”

Nói xong thản nhiên nhìn lướt qua Ehnes tưởng giả dựa mở miệng nói chuyện, thành công khiến người ngậm miệng, an an phận phận đứng ở trong ngực của hắn.

Cái đệ đệ này, luôn nhượng hắn không yên lòng, chính là hắn chính là thích phần không yên lòng này. Mặc kệ nhiều bận rộn, có phần không yên lòng này, trong lòng hắn liền không là tịch mịch.

Lăng Phong trong lòng kinh ngạc một chút, nhìn thoáng qua tiểu thiên cuối cùng từng một hơi, nhìn nhìn lại Anderson rất có tư thái chiếm hữu dục cùng hoàng mao vừa mới còn lớn hơn còi nhu thuận, trong lòng lập tức liền bình yên tĩnh trở lại.

Lộ ra một cái ý cười, cười nói: “Đã lâu không gặp, nếu nếu như vấn đề tính tình, ta tự nhiên sẽ không để ở trong lòng, bất quá cho dù là bằng hữu, có một số việc, vẫn là yêu cầu người khác chính mình quyết định, không phải sao?”

Quay đầu nhìn tiểu nhi tử, ánh mắt nhất ngộ đến tiểu nhi tử liền nhu hòa xuống dưới thần thái cũng không có che lấp. Tuy rằng tiểu nhi tử vừa nghe đến hắn những lời này, biểu tình trên mặt càng thêm phai nhạt, cũng để bất quá hắn giờ phút này hảo tâm tình.

Hiểu lầm giải trừ, uy hiếp giải trừ, hắn làm sao có thể mất hứng, sợ bóng sợ gió một hồi thôi.

Nhìn đệ đệ để chút khẩn cầu, Anderson cũng bất động thanh sắc nhìn lướt qua Chu Thần, được rồi, tổng không có khả năng thật làm cho sinh mệnh đệ đệ của hắn trừ hắn ra ở ngoài không còn có người khác, bằng hữu cái gì, hắn cũng là có thể tiếp thu.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua nhi tử Lăng Phong cùng diện mạo Chu Thần, Anderson trong lòng cũng có chút phổ, mở miệng nói rằng: “Cũng phải nhìn là chuyện gì tình, Lăng tiên sinh chỉ sợ không biết, Chu Thần hắn lẽ loi một mình, không có bất luận cái thân nhân gì, làm gia đệ bằng hữu Chu Thần, cũng chỉ là lo lắng y có chuyện gì khó xử luôn chính mình khiêng thôi. Có thể giúp thượng, gia đệ cho tới bây giờ cũng không keo kiệt.”

Chu Thần nhìn thoáng qua Anderson, đối ý tứ trong miệng hắn trong lòng cười cười, có chút hâm mộ Ehnes có một cái nơi chốn như vậy, ca ca vì hắn suy nghĩ, thậm chí bằng hữu của đệ đệ hắn, cũng có thể được đến nhất định che chở.

Nhìn thấy Lăng Vân Thiên cùng diện mạo y, chỉ sợ cũng chỉ có Ehnes có thể làm như không thấy, hoàn toàn không có cái gì liên tưởng.

Chu Thần không có đối với phát biểu bày có cái nhìn khác, chính là cong cong khóe miệng.

Y là Chu Thần không có bất luận cái thân nhân gì, cùng người họ lăng nơi này đều không có vấn đề gì, cho nên muốn cố gắng hoàn toàn vứt bỏ ân oán trước kia, chỉ làm Chu Thần.

“Lăng tiên sinh nói cũng có đạo lý, kia không biết Lăng tiên sinh có ý nghĩ gì, nếu ta có thể làm được, tuyệt sẽ không chối từ.” Chu Thần đơn giản trực tiếp hỏi đi ra, dù sao xem ra trước khi Ehnes xuất hiện, Lăng Phong trong lòng đã có ý tưởng, không phải sao?

Có thể làm được y tự nhiên sẽ không chối từ, y cũng không phải Lăng Thiên trước kia, cái gọi là ân cứu mạng tự nhiên rất trọng yếu, nhưng là có một số việc y làm không được, cũng không muốn làm, cũng sẽ không đi làm.

Y đã muốn trở nên càng thêm ích kỷ cùng dối trá, tuy rằng ngoài miệng nói xong không chối từ, nhưng là trong lòng đã muốn nghĩ đến cự tuyệt Lăng Phong như thế nào.

Nếu đối một người cứu y, có lẽ hẳn sẽ không có nhiều tâm tư phức tạp như vậy, có thể thấy được cho dù y ngoài miệng trong lòng nói cùng dĩ vãng không có vấn đề gì, phát sinh quá, lại luôn để lại dấu vết.

Nghe được Anderson nói, trong lòng Lăng Phong bị gợi lên áy náy rất sâu, cho dù hẳn đã muốn hết sức không để mắt đến, nếu không rất nhiều thời điểm, sẽ làm hẳn vi tình cảm của mình mà tuyệt vọng, nhưng vẫn là bị một câu, câu lên.

Không có bất luận cái gì thân nhân, lẻ loi một mình?

Đây đều là hẳn sai!

“... Một người đứng ở trong bệnh viện nhàm chán, những người khác cũng đều có chuyện của mình muốn vội, muốn người mấy ngày nay tan tành sau có thể nhiều đến theo giúp ta, người hẳn là sẽ không chối từ đi?” Lăng Phong nâng nâng cánh tay trái đã muốn bị đánh thạch cao, cố gắng bình tĩnh mỉm cười hỏi đạo.

Yêu cầu này, ngược lại thật sự ra ngoài thứ Chu Thần đoán trước, đích xác không khó, y cũng có thể làm được. Tuy rằng nếu có chút khả năng, y một chút cũng không hy vọng nhìn thấy Lăng Phong. Nhưng nếu liên loại yêu cầu đơn giản này y cũng không đáp ứng nói, chỉ sợ cũng thật sự cùng với Lăng Phong vì sự tình trước kia khiêng thượng.

Những qua lại, Chu Thần rậm rạp triển bọc đứng lên, bỏ vào chỗ sâu nhất đáy lòng, y không nguyện ý lại một lần nữa bị đào ra, đặt ở bên ngoài phơi nắng.

“Lăng tiên sinh yêu cầu đơn giản như vậy, nếu ta lại không đáp ứng, chẳng lẽ không phải không biết cảm ơn không tán thưởng. Chính là con người của ta cũng có chút nặng nề, hy vọng đến lúc đó Lăng tiên sinh bỏ qua cho.” Tuy rằng không rõ ràng lắm Lăng Phong vì sao phải đề xuất yêu cầu này, nhưng Chu Thần vẫn là đáp đồng ý.

Là bởi vì còn có cái nguyên nhân gì y không biết ở bên trong sao? Hay là lăng thị hoặc là Lăng Phong lại có chuyện gì muốn dùng đến y cái đạo cụ sống này? Có lẽ hôm nay sau khi rời khỏi, y muốn kính nhờ Ehnes giúp tra tra sự tình lăng thị gần đây.

y thật sự không nghĩ tái đã trải qua cái gì.

“Đừng nói như vậy! ... Chính là cái thỉnh cầu mà thôi, không có nghiêm trọng như vậy.” Lăng Phong nghe được lời của con, một câu thốt ra, lập tức lại cảm thấy hẳn quá kích động, vội vàng thay đổi cái ngữ khí, thần nhiên nói.

Không biết cảm ơn, không tán thưởng loại này từ ngữ tiểu nhi tử chính mình nói ra, nói tiểu nhi tử vì chính mình, cho dù chính là cái giả thiết, nhưng cũng nhượng trong lòng hẳn khê run, rất là tim đập nhanh.

Bởi hai cái từ ngữ, nhượng Lăng Phong lập tức cũng nhớ tới hẳn này vài năm tới không nguyện ý nghĩ đến tiểu nhi nói câu kia.

‘Ta không nợ người ‘ hẳn này vài năm trong không có lúc nào là hy vọng tiểu nhi tử vẫn luôn thiếu hẳn, có phải y liền không sẽ ly khai hay không.

Nhưng là hiện tại xem ra, ngược lại là hẳn thiếu tiểu thiên rất nhiều. Hẳn có thể hiểu được tiểu nhi tử cuối cùng cùng nói rõ, hẳn giờ này khắc này không phải là hy vọng tiểu nhi tử vĩnh viễn thiếu không đủ hẳn sao? Hẳn cũng không sẽ lại có nhượng tiểu thiên còn ý tưởng, hẳn nhất định có thể làm y sinh hoạt tại đây .

Hẳn thiếu tiểu nhi tử nhiều năm hạnh phúc như vậy, hẳn về sau nhất định sẽ trả lại gấp bội!

‘Tuy rằng ta chưa nói, nhưng là ta vẫn luôn đều rõ ràng.’

Chờ về sau, hẳn một chút cũng không hy vọng tiểu nhi tử cái gì đều rõ ràng, nhưng là cũng không nói, hẳn hy vọng có một ngày tiểu nhi tử vĩnh viễn cũng không cần tái lo lắng hẳn sẽ làm y bị thương hại .

Lăng Phong nghe được Lăng Thiên đáp ứng rồi, trong lòng kích động, cảm thấy rất nhiều chuyện đã muốn có thể bắt đầu kỳ vọng!

Chỉ có gắt gao nắm bắt bàn tay, tài năng kèm chế cảm xúc kích động, mà không đến mức thất thố.

Lăng Phong kỳ thật đã muốn cùng trạng thái khác nhau rất lớn, có lẽ sự tình hôm nay nhượng tâm tình của hẳn thay đổi rất nhanh ,rất nghiêm trọng, đã muốn mất đi trấn định cùng lãnh tĩnh, tâm tình càng là vẫn luôn theo chuyển biến trong ánh mắt người kia, dù sao cũng là người Lăng Phong khát vọng đã nhiều năm lần đầu tiên mặt đối mặt.

Lăng Vân Thiên đều xem ở trong mắt, trong lòng kỳ thật thực không là tư vị, cũng may hẳn cũng biết tình cảm phụ thân đối đệ đệ không là phụ tử chi tình, nghĩ như thế, liền cũng không có bao nhiêu mâu thuẫn, lập tức buồn cười nghĩ, nếu chờ phụ thân hẳn lý trí cùng lãnh tĩnh trở lại, nhớ tới chuyện hôm nay đã xảy ra, không biết có thể hay không then quá thành giận, hơn nữa thất thố đã muốn thất thố đến trong mắt ngoại nhân.

Nhìn xem Dương Tuyên vẫn luôn bên cạnh luôn do do dự dự nhìn liếc mắt Lăng Phong một cái, sau đó biểu tình chính mình rồi rắm, chỉ biết phụ thân hôm nay, cùng dĩ vãng nhiều không giống.

Bất quá điều này cũng thuyết minh, ngày đó hẳn quyết định là chính xác đi?

Anderson lôi Ehnes đi tại thời điểm Lăng Phong lãnh khí ứa ra mà muốn ‘Cộng hoạn nạn’, quản gia tìm người cất bước Dương Tuyên, sau đó Lăng Phong ám chỉ, cùng Lăng Vân Thiên đồng thời đi trở về.

Trong phòng bệnh, cũng chỉ còn lại có Lăng Phong trên giường bệnh cùng Chu Thần ngồi ở một bên, cái miệng nhỏ ăn ngoại bán.

Lăng Phong không có được một tắc lại muốn tiến một thước nhượng tiểu thiên uy hẳn, tuy rằng hẳn cũng rất muốn, nhưng là lại biết thực không hiện thực, thậm chí khả năng người kia càng thêm mâu thuẫn cùng phản cảm, cho nên hẳn chỉ có thể từ từ sẽ đến.

Cũng may tay phải hoàn hảo không tổn hao gì, ăn một bữa cơm vẫn là miễn cưỡng có thể.

Bất quá, hẳn không bao nhiêu khẩu vị, chút ít ăn một chút để lại đến một bên, nhìn tiểu nhi tử nghiêm túc ăn cơm.

Có lẽ lúc này trong phòng bệnh an tĩnh, đối Chu Thần mà nói, là nhìn nhau không xấu hổ, nhưng là đối Lăng Phong mà nói cũng là yên tĩnh ấm áp.

Ngẫu nhiên nói chuyện với nhau vài câu, cũng là Chu Thần ăn xong rồi thu thập sau, ngẫu nhiên hỏi Lăng Phong một câu, còn ăn sao, muốn uống nước sao, muốn ăn hoa quả sao, chờ này đó thương

Bạch vấn đề, Lăng Phong cũng sẽ không cố ý chỉ huy Chu Thần, Lăng Phong chỉ là muốn, cùng tiểu thiên có thể cứ như vậy nếu không có chuyện gì khác, chỉ an an tĩnh tĩnh ngốc một hồi, nhượng hẳn hảo hảo lắng đọng lại lắng đọng lại có chút tâm tình lo được lo mất.

Sau lại Lăng Phong nhìn tiểu nhi tử tại bị hẳn nhìn chăm chú, thật sự có chút đứng ngồi không yên, thời điểm xấu hổ phiền táo, chỉ cầm một phần báo chí, nhượng tiểu nhi tử đọc một chút tin tức cho hẳn.

Có sự tình làm, dời đi lực chú ý của Chu Thần, tâm tình cuối cùng dần dần bình phục xuống dưới, thời điểm đọc báo chí, cũng có thể đem người trên giường bệnh kia tạm thời xem nhẹ trong chớp lát.

Không để cho tiểu nhi tử bồi hẳn lâu lắm, dù sao mới ngày đầu tiên, dưới đáy lòng Lăng Phong lần thứ hai cường điệu, muốn từ từ sẽ đến, muốn từ từ sẽ đến!

Thời điểm Chu Thần nghe được Lăng Phong phóng y rời đi, cuối cùng là từng một hơi, tuy rằng y biết đối với người vừa mới cứu tính mạng của y có chút không nên, chính là người kia là Lăng Phong, y liền vô pháp chỉ thuần túy đem điều người này trở thành ân nhân cứu mạng.

Cảm kích là có, nhưng là thân phận người này, đã đem cảm kích hàng đến thấp nhất.

Trước khi đi, Chu Thần do dự thật lâu sau, rốt cục vẫn là nhìn thẳng ánh mắt Lăng Phong hỏi hần: “... Vì tại sao phải cứu ta?”

Y không nghĩ tại vài năm sau vẫn là thói quen trước kia, đem sở hữu sự tình đều để ở trong lòng, làm cho mình giải thoát không ra, cho nên hỏi.

Về phần có thể hay không được đến đáp án, được đến đáp án y tin hay không, y lúc này không muốn đi quản, y chính là đem nghi vấn trong nội tâm chính mình hỏi ra đến thôi.

Nhưng lập tức lại cảm thấy vấn đề rất có nghĩa khác, như là thừa nhận nhận thức Lăng Phong nhất dạng, lập tức lại thêm một câu: “Lăng tiên sinh thoát nhìn không quá giống người nhiệt tâm, thật có lỗi, ta không có ý tứ gì khác.” Thư hương môn đệ luận đàn

Lăng Phong nhưng không có chứng minh trả lời, ngược lại vươn tay giữ chặt tay y nói rằng: “Ta không là người nhiệt tâm, tái tin tưởng ta một lần, ta sẽ không tái thương tổn người.”

Chỗ bị nắm niêm độ ấm trong lòng bàn tay Lăng Phong, Chu Thần rũ mắt xuống, nhếch môi, sau đó nhẹ nhàng tránh thoát, đạo: “Lăng tiên sinh nói, ta không hiểu lắm, có lẽ là sai đi đối tượng.”

Sau đó cũng không nhìn biểu tình Lăng Phong, xoay người bước nhanh rời đi.

51. Chương 51

Qua hai ngày, sự tình ngay lúc đó Chu Thần cũng từ đại môn khẩu công ty theo dõi thấy được toàn bộ.

Một cái xe khác gặp chuyện không may, tọa chính là một nam một nữ, hiện giờ đã có một người tử vong, mà một người khác bị thương cũng tương đối nặng.

Lại nói tiếp muốn cảm tạ Lăng Phong tuyến xe chất lượng tương đối hảo, nếu không Lăng Phong hiện tại liền so hai người kia không thoải mái bao nhiêu.

Đã biết này đó, Chu Thần liền đổi mâu thuẫn mỗi ngày đi bởi Lăng Phong trong chốc lát tiêu thất chút, dù sao từ trong nhìn lại, nếu không có Lăng Phong va chạm, lấy tốc độ xe gây chuyện cùng phương hướng mà nói, trên cái thế giới này khẳng định lại không còn y.

Vốn là ở trên xe không yên lòng cùng nữ nhân trên xe đùa, biên lái xe chính là nam nhân, nhưng là nam nhân không có chết, chết cũng là nữ nhân.

Bất quá nàng chết cũng không tính oan uổng, tại chỗ ngoặt chỗ cư nhiên còn dám phác đi lên cùng người hôn môi, muốn chết cũng không phải tìm như vậy!

Tuy rằng từ camera cùng với các loại lời chứng thường đều chứng minh Lăng Phong xem như ‘Cứu người’, nhưng là tóm lại là hần chủ đạo tai nạn xe cộ lần này, hơn nữa một phương khác cũng nghiêm trọng hơn, cũng chính là Lăng Phong dám làm như vậy, có thể làm như vậy, nếu thay đổi cái người thường, kia hậu quả liền khó liệu.

Theo lý thuyết, Lăng Phong bởi vì sự tình lần này, có thể một lần nữa tiếp xúc đến tiểu nhi tử, nói như thế nào cũng nên cảm tạ cái tai nạn xe cộ kia mới đúng.

Nhưng là Lăng Phong mỗi khi nhớ tới, lại như trước nhìn không được nghĩ mà sợ, nếu hần do dự một chút, phản ứng tại chậm một chút, tiểu thiên liền thật sự cùng hần thiên nhân vĩnh cách!

Lần trước chính là cái tin tức giả, hần đều thừa nhận không, hần vô pháp tưởng tượng, tận mắt thấy tiểu thiên ở trước mặt hần mất đi sinh mệnh, hần sẽ như thế nào, thật sự vô pháp tưởng tượng.

Cũng may mắn, mấy ngày qua hần đều là mình lái xe, nếu là lái xe chỉ sợ chờ hần mở miệng phân phó, lái xe chẳng sợ không do dự, chỉ sợ đều không kịp.

Cho nên nếu không có cái trên xe kia một chết một trọng thương, hơn nữa bởi vì chuyện này hiện tại lại bị chú ý, Lăng Phong như thế nào cũng không tiêu tan liền như vậy.

Hiện giờ nhìn tiểu nhi tử mỗi ngày đến hẳn trong phòng bệnh, tâm tình luôn từ trong đến ngoài vui vẻ, liền cũng tạm thời đem sự tình tai nạn xe cộ cùng với cái người trọng thương kia thả đến sau đầu.

Âm thanh Chu Thần trong trẻo chậm rãi đọc báo, nhưng cũng là khi đoạn khi tục, đọc xong một đoạn, y nguyện ý tiếp tục đọc liền tiếp tục đọc, xem báo chí quên đọc, Lăng Phong cũng không thúc giục.

Cho dù Chu Thần đọc dù tốt nghe, cũng không có vào lỗ tai Lăng Phong, dù sao tâm tư của hắn, là hoàn toàn phóng không đến nội dung báo chí.

Muốn xem báo chí, cũng muốn chờ thời điểm tiểu nhi tử không ở, chính mình đem công tác nên xử lý xử lý, sau khi xong, thời điểm nhàm chán đảo lộn một cái thôi.

Phòng bệnh Lăng Phong không giống phòng bệnh khác trong bệnh viện, bởi vì hắn sợ tiểu nhi tử nhớ tới sự tình trước kia mà đối hắn mâu thuẫn càng sâu, vẫn chưa về nhà tĩnh dưỡng, cũng không có đi địa phương hắn chuyên môn thiết trí tĩnh dưỡng, ngược lại ngay tại nơi tiểu nhi tử đã từng vi kiểm tra thân thể, lộng cái phòng bệnh xa hoa.

Lăng Phong lần này một lần nữa nhìn thấy tiểu thiên, trong lòng lo được lo mất nghiêm trọng, hận không thể mỗi ngày mỗi thời mỗi khắc đều khiến người tại trước mắt hắn.

Nhưng là hắn lại rõ ràng, quyết không thể làm như vậy, cuối cùng là muốn cái biện pháp chiết trung, hắn nhượng từ lần đầu tiên xác nhận tiểu thiên, thật sự còn sống thời điểm liền phái ở bên ngoài, theo dõi bảo hộ người, tìm mỗi cách một giờ liền cho hắn truyền một lần tin tức.

Hiện giờ ảnh chụp trong tay hắn, không bao giờ là chỉ có tấm vé như vậy, mà là nhiều không đếm được, nhưng mỗi lần trở mình cho tới khi nào xong thôi, Lăng Phong như trước cảm thấy thiếu.

Hành vi của Lăng Phong, Chu Thần tuy rằng không có nhận thấy được, Ehnes cũng là tính tình tùy tiện, nhưng là ca Ehnes cũng là sớm có phát hiện.

Anderson tối lúc mới bắt đầu, cho là có người theo dõi Ehnes, kết quả tra xuống dưới mới phát hiện, mục tiêu là bằng hữu Ehnes.

Điều này làm cho Anderson có chút đau đầu, ban đầu hắn nhìn Ehnes cùng Chu Thần trở thành bạn tốt sau không có một chút thi thố ngăn cản, cũng là nhìn hoàn cảnh Chu Thần chung quanh tương đối đơn giản, đối Ehnes cũng là thiệt tình tương giao tình huống hạ.

Lại không nghĩ rằng, chẳng qua đến đây một chuyến Trung Quốc mà thôi, người tế quan hệ đơn giản Chu Thần biến hóa nhanh chóng, cư nhiên so Ehnes còn phức tạp.

Bất quá lúc này, Anderson cũng sẽ không bởi vậy liền ngăn trở Ehnes cùng Chu Thần kết giao, dù sao Ehnes hiện giờ đối Chu Thần cái bằng hữu này thật là phi thường thiệt tình, mà ngay cả lần này đến sự tình tới Trung Quốc, đại bộ phận cũng là bởi vì vì muốn vì cái bằng hữu này làm điểm gì, không nghĩ tới lại hảo tâm làm chuyện xấu.

Mà Chu Thần biết rõ trở lại Trung Quốc, thực khả năng liền phiên toái quần thân, lại như trước không nhấn tâm hoàn toàn cự tuyệt Ehnes có hảo ý, nghĩ đến cũng là đối Ehnes rất trọng thị.

Tuy rằng trong lòng có chút tư vị, dù sao Ehnes đối hắn cũng chưa cẩn thận quá như vậy, nhưng hắn cuối cùng vẫn là chấp nhận Ehnes nhận bằng hữu.

Nếu Ehnes coi trọng bằng hữu như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không làm như không thấy, thấy diện mạo Chu Thần cùng nhi tử Lăng Phong, Lăng Vân Thiên sau, Anderson đã đem thân phận Chu Thần đoán được tám chín phần mười.

Giống tư sinh tử như vậy, trên cơ bản người hơi chút có chút địa vị, cũng không dám nói chính mình hoàn toàn sạch sẽ.

Hắn cũng nhìn thấu Chu Thần không có ý tứ cuốn tiến lăng thị, nhưng rất nhiều chuyện không là người không muốn thế nào có thể thế nào, trên cái thế giới này, đại đa số người đều không có lúc nào là thân bất do kỷ.

Bắt đầu phát hiện người theo dõi, Anderson theo bản năng liền tưởng là Lăng Vân Thiên cùng Chu Thần lớn lên nhất dạng bút tích, dù sao lúc ấy hắn nhìn ánh mắt Lăng Phong đối Chu Thần rất là nhu hòa.

Bất quá kết quả điều tra lại làm cho người xuất hồ ý liệu, Lăng Vân Thiên hoàn toàn không hề động tác, những người này cư nhiên Lăng Phong phái tới, từ khi hắn đến Trung Quốc bắt đầu cũng đã đi theo Chu Thần.

Chung quy nơi này cũng không phải sân nhà Anderson, điều tra nửa đường thượng đã bị Lăng Phong phát giác.

Hai người thông điện thoại, Anderson cũng chưa nói hắn điều tra ra tới sự tình, chỉ nói hắn cho rằng hắn bị người theo dõi, lại không nghĩ rằng là người của Lăng Phong.

Lăng Phong miệng đạo khiêm, nói mục tiêu của hắn là Chu Thần, cũng không ý tứ mặt khác.

Anderson rất trầm tĩnh nói: “Hắn là bằng hữu tốt nhất của đệ đệ ta, nếu là có sự ta chỉ sợ vô pháp làm như không thấy.”

Xem như biểu lộ lập trường, nhìn tại mặt mũi đệ đệ của hắn, hắn sẽ giúp Chu Thần.

Lăng Phong trầm mặc một chút, sau đó mới thanh thản đối Anderson nói lời cảm tạ: “Cảm ơn người cùng đệ đệ của người này vài năm đối y có nhiều ân tình chiếu cố, ta sẽ ghi tạc trong lòng.”

Một câu tức biểu lộ về Chu Thần cũng thuyết minh hắn đối Chu Thần không có bất luận cái ý tưởng gì không tốt.

Anderson không đối Lăng Phong phát biểu ý kiến, nhưng là cúp điện thoại sau, lại đem hắn đồ vật đã muốn điều tra ra tới, nhượng Ehnes cấp Chu Thần đi qua.

Vốn là Chu Thần đã muốn có thể dần dần xem nhẹ kháng cự cảm mỗi ngày muốn đi thấy Lăng Phong, nhưng là ngay tại hôm nay, y nghĩ người hơn một giờ sau đó trở lại chỗ ở là lúc, lại từ Ehnes chỗ đó biết tin tức này.

Nhìn điệp tư liệu kia có các góc độ, làm sự tình các loại đều có ảnh chụp, cùng với hành tung mỗi khắc, còn có người sai sử là Lăng Phong, đều nhượng Chu Thần từ trong đáy lòng toát ra một cỗ hàn khí, cả người lạnh lẽo.

Ngồi ở trên ghế sa lông trầm mặc một hồi, tự giễu nhếch một cái khóe miệng, cả người lạnh lẽo dưới, trong lòng nhưng dần dần toát ra hỏa!

Đùa giỡn y liền tốt như vậy chơi sao? Luôn thiết kế y liền có ý tứ như vậy sao? Hiện giờ liền theo dõi giám thị chụp ảnh đều dùng tới, y rốt cuộc còn có nhiều đại giới lợi dụng?!

Nắm chặt nắm tay, động tác có chút cứng ngắc đem đồ vật trên bàn đều nhận được, sau đó xoay người xuất môn, hướng bệnh viện tiến đến!

Tuy rằng y không muốn thừa nhận thân phận của y, cũng sẽ không thừa nhận thân phận của hắn, nhưng là có một số việc phải muốn nói rõ ràng!

Tựa như loại chuyện này, nếu nói là rõ ràng sau, Lăng Phong như trước không nghĩ buông tha y nói, hắn liền muốn nhượng Lăng Phong biết, hiện giờ muốn lợi dụng y xem ra hắn là muốn trả giá đại giới!

Chu Thần lửa giận tuôn ra, mang theo một cỗ bi ai tránh thoát không ra!

Dựa vào cái gì?! Người dựa vào cái gì luôn đối ta như vậy?! Người dựa vào cái gì luôn có thể vân đạm phong khinh lợi dụng ta điều tra ta?!

Trong phòng bệnh, như trước chỉ có Lăng Phong một người, hắn không nguyện ý người khác nhiều quấy rầy hắn, hắn càng thích tiểu thiên mỗi ngày sau khi rời khỏi, một người lẳng lặng phiên những ảnh chụp cùng hành tung, sau đó trong lòng liền an tâm lại âm áp.

Tiếng bước chân ở ngoài phòng bệnh hành lang trong vang lên, mang theo cổ vợi vã cảm giác, Lăng Phong nghe được đi ra, là tiếng bước chân tiểu nhi tử.

Thu hồi đồ vật trên tay, đặt ở gối đầu hạ, sau đó bán tựa vào mặt trên.

Chu Thần tức đến khó thở tới rồi, đến bệnh viện lửa giận đã muốn dần dần bình ổn, vì chính mình muốn chất vấn Lăng Phong xúc động cảm thấy buồn cười,

Nhưng là có một số việc, đích thật là không thể không nói.

Y đối lăng thị không có hứng thú, đối Lăng Phong không có hứng thú, đối Lăng Vân Thiên không có hứng thú, đối dĩ vãng cũng chưa hứng thú!

Cuồng nộ tâm tình mặc dù có điểm bình ổn, nhưng là trong lòng lại xác thực là ghen một cổ khí, tiến phòng bệnh thấy Lăng Phong, thân thể giống như bị cổ khí này xúc sinh bản năng, đã đem đồ vật móc ra, một phen vứt trên giường Lăng Phong: “Người đến tột cùng là có ý gì!”

Y vốn là rất muốn vứt tại trên mặt Lăng Phong, nhưng là trong nháy mắt đó, ngành sinh sinh nhện xuống.

Tái thâm hút một hơi, Chu Thần không chế được chính mình sắp sửa mất đi lý trí, đi theo hỏi một câu: “Lăng tiên sinh có phải hay không hơi quá đáng?!”

52. Chương 52

Lăng Phong nhìn đồ vật trên giường, ánh mắt híp lại một chút, đối Ehnes cùng tiểu thiên muốn một lần nữa đánh giá một chút.

Cho dù thật sự chính là bằng hữu, cũng tuyệt đối là bằng hữu rất trọng yếu, nếu không Anderson như thế nào sẽ như vậy hoàn toàn không tính kẻ giúp hấn?

Trong lúc nhất thời trong lòng Lăng Phong có chút vui mừng, lại có chút đau nhức.

Vui mừng với cuộc sống hấn nhìn không thấy, tiểu thiên đích xác hấn là chưa ăn cái đau khổ gì, xót xa trong lòng với cho dù không có hấn, tiểu thiên cũng như trước quá tốt lắm, thậm chí so trước kia rất tốt.

Này, sao được đâu?

Tính, trong lòng Lăng Phong nháy mắt toát ra vài cái ý tưởng cấp Anderson hỏi báo một chút vẫn là bị hấn cấp áp trở về, dù sao hấn mấy ngày nay cũng đang suy nghĩ biện pháp, đánh vỡ cục diện bế tắc của hấn cùng tiểu thiên.

Hơn nữa mới mở miệng nói muốn cảm tạ huynh đệ Anderson đối tiểu thiên chiếu cố, tổng không đến mức nhanh nuốt lời như vậy mới là.

Có lẽ, từ cái phương diện này bắt tay vào làm cũng là một cái lựa chọn không tồi.

Lăng Phong chậm rãi đem ảnh chụp rơi rụng ở trên giường lục tìm đứng lên, phóng tới bên cạnh hấn, sau đó mới mở miệng đạo: “Người nói người có tương tự, ta tin tưởng người. Người làm bộ không biết ta, ta cũng tin tưởng người. Ta chỉ là tò mò người sinh hoạt thôi, nhưng là hiển nhiên, người không tính toán thỏa mãn lòng hiếu kỳ, cho nên ta chỉ hảo chính mình đến đây.”

Chu Thần nghe đến câu, nắm chặt nắm tay, khắc chế cảm xúc chính mình sắp sửa thất thố, cái gì gọi là làm bộ không biết?!

Được rồi, y đích thật là làm bộ không biết, nhưng một câu tin tưởng mặt sau không hiện đến rất châm chọc sao?

Tò mò sinh hoạt của y? Như thế nào, cho rằng không có Lăng Phong, y thật sự quá không đi xuống sao? Y trước năm mười tám không làm sao sống lại à !

“Lăng tiên sinh, tuy rằng ngươi thật sự đã cứu ta, nhưng là ta cho rằng ngươi không có tư cách điều tra ta! Ngươi đã cứu ta, yêu cầu ngươi đề xuất ta cũng làm đến, ta hy vọng việc này sau, chúng ta không có bất cứ quan hệ nào, chúng ta không ở một cái giai tầng, ta nghĩ một người an an tĩnh tĩnh sinh hoạt, được không?”

Lăng Phong cứu y, y chỉ làm đến cái yêu cầu này không quan hệ tự nhiên không tính đồng giá, nhưng là người cứu y không là người khác, là Lăng Phong.

Đối Chu Thần mà nói, không là đồng giá cũng biến thành đồng giá, y làm không được hoàn toàn một chút cũng không mang thành kiến đối đãi chuyện này, vô pháp hoàn toàn dùng lý tính đối đãi chuyện này.

Ba phải cái nào cũng được nói, nhưng Chu Thần tin tưởng Lăng Phong có thể nghe hiểu được, vì tỏ vẻ trong giọng nói không nghĩ tạo nên quan hệ, Chu Thần thậm chí khom lưng xuống, nhìn thẳng ánh mắt Lăng Phong bán nằm ở trên giường.

Ánh mắt của y rất nghiêm túc, ánh mắt rất kiên định, ánh mắt trong suốt lại phỏng Lăng Phong tâm, không nghĩ lại có bất luận cái gì quan hệ, là thế này phải không?

Nhưng là, khả năng sao?

Lăng Phong trong lòng đau cười nhạo đứng lên, không có khả năng, từ lần thứ hai hắn thấy cái tiểu nhi tử này, hắn liền chưa bao giờ nghĩ qua hai người từ nay về sau tương an vô sự, từng người từng người sinh hoạt, không có khả năng!

Né qua ánh mắt Chu Thần quá mức nghiêm túc, Lăng Phong gọi lên một

Cái tươi cười, nhẹ cười nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi không có phát hiện đâu.”

Đối với Lăng Phong đột nhiên toát ra câu này không thể làm chung, Chu Thần nhú mày, vạn phần không giải trực giác tính hỏi: “Phát hiện cái gì?”

Lăng Phong kinh ngạc nhìn thoáng qua mắt Chu Thần lộ ra thần sắc hoài nghi, đạo: “Phát hiện ta kỳ thật là theo đuổi ngươi a! Ngươi không phải mới vừa tại cự tuyệt ta theo đuổi sao? Không ở một cái giai tầng, một người an an tĩnh tĩnh sinh hoạt, lời như thế.” Lăng Phong nhướng mày.

Như gặp quỷ trốn to mắt, Chu Thần giống thấy được bệnh thần kinh nghiêm túc nhìn nhìn Lăng Phong, xác định hắn thật không có quỷ nhập vào người sao? Bằng không, nói như thế nào loại này chuyện ma quỷ?!

Bất quá nhìn ánh mắt Lăng Phong trấn định không hiểu ý cười, Chu Thần một cái giật mình, đem ý tưởng mắng Lăng Phong bệnh thần kinh, gặp quỷ nói cấp nuốt trở vào.

Y quả nhiên vẫn là bị Lăng Phong không theo lý xuất ảnh hưởng tới, nếu sự tình tiếp tục phát triển như vậy đi xuống, y có lẽ rất nhanh sẽ đem thân phận của mình chính mình cấp hô lên đến đây!

Cho dù đây là sự tình hai người đều ngầm hiểu trong lòng, nhưng là ngăn thượng bên ngoài, y liền thật sự vô pháp đúng lý hợp tình nói không có bất cứ quan hệ nào.

“Lăng tiên sinh, ta không thích người nói giỡn, hơn nữa khai loại vui đùa này! Ta tin tưởng ngươi hiểu được ta nói là có ý gì. Ta ước nguyện ban đầu không là đến cãi nhau với ngươi, cũng không phải đến chất vấn ngươi, lại càng không là tới nghe lời ngươi có lẽ, ta chỉ là tới thuyết minh ý của ta, ta thực nghiêm túc, ta hy vọng Lăng tiên sinh cũng có thể nghiêm túc đứng lên.”

Chu Thần chậm rãi nói xong ý tưởng trong lòng, tâm tình chậm rãi cũng yên tĩnh trở lại, đem lời trong miệng Lăng Phong nói cho rằng hắn vui đùa, trong lòng sẽ không có tức giận.

Dù sao, loại này cảm xúc, có lẽ chính là người kia hy vọng.

Lăng Phong một chút cũng không muốn nghe Chu Thần kế tiếp nói chính là cái gì, hắn đoán cũng đoán được, hắn có thể rõ ràng từ ánh mắt cùng thần thái Chu Thần biết được ý nghĩ của y, nhưng là hắn không muốn nghe, cũng không muốn tin tưởng, lại càng không sẽ tiếp thu!

Khắc chế suy nghĩ lập tức đem người giam cầm lại, nhượng hắn thương tâm nói, không nhìn ánh mắt cùng vẻ mặt có thể đau đớn tâm hắn, hung hăng đem y giam cầm vào trong ngực, cùng hắn hòa hợp nhất thể rồi cuộc không ly khai.

Lăng Phong đóng nhắm mắt, thời điểm, tái mở cảm xúc đen tối vừa mới trong ánh mắt cuộn cuộn, chỉ bị hấn đặt ở chỗ sâu trong đáy mắt, nhưng không có thành công từ trong ánh mắt biến mất, tùy thời chờ đợi lần thứ hai lao tới.

Hấn đột nhiên ra tiếng, đánh gãy Chu Thần: “Nếu muốn nghiêm túc đứng lên, ngươi như vậy đứng, ta nằm, như thế nào cũng không chính thức đi, ngồi xuống nói đi.”

Nói xong chỉ chỉ cách tay phải của hấn rất gần bên giường nhất trường nhuyển đáng.

Chu Thần không nghi ngờ hấn, dù sao đây là một câu nghe thực bình thường nói, mà cái kia cách giường rất gần, cũng là y thường ngày đều sẽ tọa.

Lại không nghĩ rằng mới vừa ngồi trên đi, mông còn không có dính ổn, cánh tay bị một bàn tay dùng sức lôi kéo!

Chu Thần không rõ ràng trạng huống lắm, Chu Thần không hề chuẩn bị, chờ thời điểm kịp phản ứng, đã muốn bị Lăng Phong đặt ở dưới thân!

Lăng Phong vẫn luôn cho rằng, hấn trong khoảng thời gian này tới nay, đã muốn đủ thất thổ, đã muốn đủ xúc động không bình thường, nhưng là hiện tại mới phát hiện, này đó hiển nhiên còn chưa đủ, hấn kỳ thật yêu cầu chính là một lần càng thêm điên cuồng xúc động.

Tỷ như, hôn môi người hấn vẫn luôn muốn hôn môi này!

Hấn cho rằng hấn khát khao, không có lúc nào là không khát vọng cùng người này da thịt cùng dán, không có lúc nào là không muốn đem điều này người hoàn toàn ôm vào trong ngực, khí tức giao hòa.

Trên cánh tay trái còn mang theo thạch cao, Lăng Phong hiện giờ cũng giống hoàn toàn không cảm giác nhất dạng, dùng tay phải, miêu tả dưới thân, khuôn mặt gần trong gang tấc người, nhìn bộ dáng y không kịp phản ứng kinh ngạc, nhẹ nhàng cười, giống như tại lằm bằm lâu bầu: “Người đã không thể tin ta truy người, không bằng, để cho ta tới chứng minh một chút tốt lắm.”

Chờ ngón tay Lăng Phong đứng ở trên môi Chu Thần, Chu Thần lúc này mới kịp phản ứng, giãy dụa đứng lên, y hoàn toàn không biết đây là có chuyện gì, Lăng Phong rốt cuộc muốn làm gì, y cũng không rõ ràng, cũng không kịp tưởng này đó.

Y chỉ biết là, bị đột nhiên tập kích, dẫn đến hiện tại cái trạng thái này, nhất định là nguy hiểm, không biết vì cái gì, chính là bản năng giãy dụa cùng phản kháng.

“Người làm gì?! Buông ra... Ngô ~” chờ thời điểm môi ấm áp chụp lên môi y, ánh mắt Chu Thần mở thật to, lập tức mộng.

Dừng một chút, mãnh liệt giãy dụa đứng lên, loại tình hình này, cho dù sức tưởng tượng y cùng cực, cũng tuyệt đối tưởng tượng không đến.

Lăng Phong cảm thấy mấy năm qua, thậm chí là trong thời gian càng lâu một chút, hấn ẩn ẩn áp lực cùng mơ hồ khát vọng, hoàn toàn sôi trào lên!

Thân thể dưới thân giãy dụa, nhưng hấn càng thêm hưng phấn đứng lên, nghiền nát đôi môi mềm mại, chính là mới vừa tiếp xúc, hấn cũng đã khẩn cấp đem tứ chi hoàn toàn chiếm lĩnh, lí lí ngoại ngoại, rậm rạp, cẩn thận sôi trào, khí lực dần dần nổi lên đến, hung hăng ngăn người kia há miệng, không lưu một chút khe hở, không lưu một chút đường sống.

Công thành đoạt đất, không chút do dự!

Chu Thần bản năng muốn đầu lưỡi trong miệng đỉnh đi ra ngoài, tưởng lui về phía sau, muốn đẩy người trên người ra, người trên người giống như dùng khí lực lớn nhất, thậm chí ép tới y sắp vô pháp nhúc nhích, đầu lưỡi trong miệng y vừa động, ngược lại bị nhiều lần mạnh mẽ giảo trở mình, phía sau chính là giường, y thậm chí không đường thoái lui!

Muốn điên rồi!

Chu Thần cảm thấy, không chỉ có Lăng Phong điên rồi, còn như vậy đi xuống, y cũng muốn điên rồi!

Loại này hoàn toàn vượt qua sự tình y tưởng tượng, thế nhưng thật sự đã xảy ra! Chu Thần kịch liệt giãy dụa, y vô pháp không phản kháng, thậm chí đã muốn chú ý không đến lần đầu tiên hai thể hôn môi là cái cảm giác gì.

Cảm quan thậm chí đã hoàn toàn mất đi ý thức.

Y chính là đầu trống rỗng muốn thoát đi, thoát đi vớ vẩn hết thấy này, thoát đi loại điên cuồng hết thấy này.

Y chỉ biết là, Lăng Phong đem y kéo xuống vực sâu, tại đem đem y

Đem y hủy diệt!

Chu Thần giãy dụa bên trong, khuỷu tay không cẩn thận đụng phải xương sườn Lăng Phong, cái xương sườn kia mới vừa lúc vừa bị lập tức giống như lại sai vị, Lăng Phong kêu lên một tiếng đau đớn, phản xạ có điều kiện dừng một chút, thả lỏng kiềm chế đối Chu Thần.

Bắt lấy một cơ hội, Chu Thần hung hăng đem Lăng Phong xốc lên, y đã muốn không có biệt ý thức, chỉ là muốn lập tức lập tức rời đi nơi này, quả thực giống một hồi ác mộng đang tại tiến hành!

Thoát ly chương khống sau, nhìn đều không có nhìn Lăng Phong liếc mắt một cái, Chu Thần chỉ một lòng một dạ rời đi, mặc kệ là trên môi nóng bỏng, vẫn là bởi vì thiếu đường cùng kịch liệt giãy dụa mà nhịp tim đập loạn cao cao, từng ngum từng ngum thở, đều ngăn cản không được nguyện vọng phải rời khỏi nơi này.

Nhìn bóng dáng tiểu nhi tử vội vàng trốn đi, vượt xương sườn chính mình Lăng Phong cũng có chút hô hấp dồn dập, thậm chí ngẫu nhiên tiểu trữu một hơi lương khí, xương sườn nơi đó đích xác có chút đau.

Hắn biết, hắn hôm nay hoàn hoàn toàn toàn không khống chế được, nhưng là hắn phát hiện hắn một chút cũng không hối hận, cũng không ảo não, một đoạn thời gian gần người kia tại trong lòng ngực của hắn kia, tâm của hắn liền tràn đầy bị lấp đầy.

Ăn đến đậu hũ tưởng niệm nhiều năm như vậy, Lăng Phong vô pháp không vui, hắn không có bởi vì hắn tiểu thiên rời đi mà thất thố, chỉ cần hắn quyết định, hắn sẽ không để cho người lần thứ hai từ trên tay hắn đào tẩu!

Gọi điện thoại nhượng Lâm Vũ lại đây giúp hắn nhìn xem, chờ tâm tình hơi chút bình phục lại sau, hắn mới phát hiện, hắn xương sườn giống như lại bị bị thương nặng, cánh tay trái cũng có chút không đứng vững đầu.

Sờ sờ môi, xúc cảm kia nhượng hắn mê muội như trước còn tại, thực đáng giá, phi thường đáng giá.

Chu Thần ngồi trên xe, cả người có chút run rẩy ôm đầu, y không biết là sợ hãi vẫn là tức giận, y chỉ biết là, hối hận.

Y hối hận, hối hận lần thứ hai đến Trung Quốc, vạn phần hối hận, hối hận ruột đều thanh.

Y yêu cầu rời đi, lập tức, lập tức!

Vĩnh viễn rời đi nơi này, vĩnh viễn không bao giờ trở lại!

Y chưa bao giờ hiểu biết Lăng Phong, chưa từng có hiểu biết quá, người hôm nay này thật là Lăng Phong sao?

Là phụ thân thượng nhất thể tưởng hảo hảo ở chung, ba ba sao?

Là người y đã từng nhu mộ mong mỏi từ nơi đó được đến tình thương của cha sao?

Chu Thần lộn xộn, cái gì đều không nghĩ ra được một cái rõ ràng, nhưng là có một chút y vạn phần xác định, hắn muốn lập tức trở về Đức quốc, hỏi nơi không có Lăng Phong, nhượng y qua vài năm an ổn tại Đức quốc!

Y vạn phần tưởng niệm, y một người, nhượng y có cảm giác an toàn gia!

“Ehnes! Chúng ta hồi Đức quốc đi! Ta muốn hồi Đức quốc, hiện tại lập tức!” Vừa thấy được Ehnes, Chu Thần cũng không quản biệt suy tính, cầm lấy Ehnes cánh tay, thẳng tắp nói.

Ehnes là nhìn Chu Thần đi ra ngoài, kêu lại không có kêu ứng, bởi vì Chu Thần rời đi quá đột nhiên, chờ Ehnes kịp phản ứng, liên lái xe cũng không thấy.

Nhưng nhìn Chu Thần tức đến khó thở bộ dáng, i hấn lúc trước nhượng Chu Thần cùng hấn cùng lên tới Trung Quốc sự tình có chút áy náy, hấn ra vẻ thật sự như ca hấn nói như vậy hảo tâm làm chuyện xấu.

Có chút lo lắng cùng ca hấn gọi điện thoại, hấn ca nói không có việc gì, Ehnes mới có chút yên lòng xuống dưới, nhưng là không có thấy Chu Thần trở về, hấn vẫn không thể hoàn toàn an tâm.

Đang nghĩ tới, Chu Thần sẽ trở lại!

Câu nói đầu tiên chính là muốn hỏi Đức quốc, sau đó Ehnes mới phát hiện trạng thái Chu Thần lúc này có chút không đúng lắm.

Trên mặt trong mắt không có che dấu có chút mờ mịt cùng kinh hoảng, y phục trên người có chút nhăn, môi càng là một mảnh đỏ bầm, còn có bị cấn phá điểm da tiểu miệng vết thương!

Mà Chu Thần như là không cảm giác đến nhất dạng, chính là vô ý thức chà lau môi.

Thấy thế nào như thế nào như là bộ dáng bị người chiếm tiện nghi, không chế được tưởng hướng Chu Thần nửa người dưới nhìn xúc động, Ehnes rất muốn hỏi Chu Thần rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng là lại thời điểm hiện tại không là thích hợp.

Hỏi Đức thì hỏi đi, dù sao ca hấn hiện tại cũng tại nơi này, nên biết vì cái gì, cũng sẽ không sợ hấn tái trách cứ chính mình vô duyên vô cớ lật lọng, huống hồ, ca hấn cũng đã sớm nên trở về, tuy rằng ca hấn không nói, nhưng là vẫn luôn đứng ở Trung Quốc, chậm trễ rất nhiều đi?

Không nói gì thêm nữa, Ehnes lấy điện thoại di động ra, cho hấn ca gọi điện thoại: “Ca, hiện tại đỉnh vé máy bay, ba trường, chúng ta hỏi Đức quốc.”

Tuy rằng biết ca hấn sẽ không trách hấn, nhưng là Ehnes vẫn là có chút tiểu tâm hư, hấn cùng Chu Thần làm thực tập sinh danh ngạch vốn là muốn tại Trung Quốc gốc hơn nửa năm, kết quả hiện tại cư nhiên cách một tháng còn kém vài ngày.

53. Chương 53

Anderson hành động thực nhanh chóng, gặp được Chu Thần trước, hấn cũng không có hỏi cụ thể chuyện gì xảy ra.

Đệ đệ của hấn vốn là tại Trung Quốc nhiều gốc một đoạn thời gian, hấn cũng không phải thực lo lắng, cho dù hấn không quá nguyên ý đệ đệ của hấn rời đi tầm mắt lâu lắm, nhưng là hấn cũng có thể thường xuyên đến Trung Quốc, cũng là giống nhau.

Nhưng là hiện tại lại không giống, bằng hữu đệ đệ nhà hấn dính dáng đến phiền toái, nếu tại trên địa bàn của hấn tự nhiên không cần quá lo lắng, nhưng là hiện tại chẳng những không ở trên địa bàn của hấn, ngược lại là địa bàn cái ngọn nguồn phiền toái kia, xác thực khiến người phóng không ra tay chân.

Nếu thật sự xảy ra chuyện gì, tại Trung Quốc cho dù hấn không muốn làm cho đệ đệ của hấn thất vọng, tưởng quản cũng không nhất định có thể thành công.

Nhưng là chỉ cần đến Đức quốc, hấn có thể thực xác định nói, mặc kệ ai tới, người này hấn đều có thể bảo trụ.

Cho nên mặc kệ là từ cái phương diện nào xuất phát, nhanh lên trở lại Đức quốc cũng là tốt nhất chi tuyển.

Từ khi mở điện thoại, Anderson kỳ thật cũng kém không nhiều lắm có thể cảm giác đi ra, Lăng Phong đích thật là đối Chu Thần không có gì ác ý, ngược lại thoát nhìn còn thực để ý cái tư sinh tử này.

Nhưng là gần nhất nhìn về mặt cùng thái độ Chu Thần, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy, thứ hai, cũng là là tối trọng yếu, hắn vẫn là không có thói quen việc cảm giác úy thủ úy cước, chẳng sợ không nhất định có cái nguy hiểm.gì

Anderson rõ ràng biết, tính cách bản thân hắn chính là như vậy, vô pháp đem thực sở ký hỷ vọng với những thứ không nhất định, chắc hắn phải vậy, khả năng, hắn là loại ý tưởng may mắn, cùng này đó, hắn càng xu hướng với đem sự tình đều có thể chường không.

Khiến người đỉnh vé máy bay nhanh nhất, Anderson lại vẫn là có chút không yên lòng, dù sao nơi này có thể xem như địa bàn Lăng Phong, tuy rằng hắn còn không biết Chu Thần vì cái gì đột nhiên đã nghĩ hồi Đức quốc, nhưng là nguyên nhân hiển nhiên cùng Lăng Phong tuyệt đối không thoát quan hệ.

Chu Thần cùng Ehnes đơn giản thu thập một chút đồ vật, hai người chỉ lấy hành lý tương, đồ vật tương đối trọng yếu, những thứ khác cũng không dẫn theo.

Ngồi trên xe, trực tiếp hướng sân bay tiến đến, tính toán trực tiếp ở nơi đó chờ Anderson, Ehnes cũng đã cùng ca hắn nói tốt rồi.

Chu Thần lúc này về mặt vẫn là có chút hoảng hốt, chuyện này phát sinh quá mức đột nhiên, một chút dự triệu đều không có, nhượng y hiện giờ còn vô pháp kịp phản ứng, càng vô pháp hiểu rõ sở rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Y không biết Lăng Phong hành động là muốn làm gì, vũ nhục y? Trêu đùa y? Lừa gạt y? Vẫn là có ý tưởng khác.

Nhưng là mặc kệ Lăng Phong có ý kiến gì không, cái loại hành động này đều vượt qua, hoàn toàn vượt qua năng lực thừa nhận của Chu Thần.

Cho nên mặc kệ Lăng Phong là tính toán cái gì, cái ý tưởng gì, cũng không sao cả!

Y có thể làm được, chính là rời xa, chỉ có rời xa.

Y không có làm đến hứa hẹn với Lăng Phong, cho dù kia vốn là chính là cái trao đổi không đợi giới hạn, nhưng là hiện giờ y chạy trốn chết hiển nhiên càng thêm nặng!

Nhưng là này là từ đạo lý thượng nói, từ tình lý nói, Chu Thần thật sự nghĩ không ra một cái lý do tiếp tục cảm thấy chính mình không đối, trong lòng thậm chí bởi vì chuyện này phát sinh, một chút cảm kích đối Lăng Phong lần trước cứu y đều hoàn toàn tiêu tán.

Đúng vậy, có lẽ đối Lăng Phong không công bình, nhưng là tâm tình Chu Thần lúc này hoàn toàn đã muốn cố không hơn. y là cá nhân, cho nên mặc dù có thời điểm biết cái gì đúng, chuyện gì sai, nhưng là cũng không khả năng hoàn toàn dựa theo cái gọi là chuẩn tắc, thích như thế nào làm như thế, cũng làm không hoàn mỹ.

Huống hồ y cùng Lăng Phong chi gian, nếu không có y tưởng chặt đứt hết thấy nói, chỉ sợ cũng là vô pháp tính toán rõ ràng.

Tại địa bàn lực khống chế rất mạnh, huống hồ hắn vẫn luôn đều không có đem Chu Thần bỏ chạy, cho nên Lăng Phong thực dễ dàng sẽ biết tin tức tiểu nhi tử phải rời khỏi.

Ngắn ngủi như vậy, đã muốn hướng sân bay đi, Lăng Phong không phải không thừa nhận hắn vẫn là xem thường tiểu nhi tử.

Nhìn, quyết định thật nhanh! Từ loại dấu hiệu này đến xem, sau khi tiểu thiên từ bệnh viện trở về, thậm chí một chút đều không có suy xét, trực tiếp liền làm ra quyết định này, nhượng hắn có chút trở tay không kịp.

Mà chỉ sợ tiểu thiên, trong lòng cũng có suy xét phương diện này đi, cho rằng hắn tại thời gian ngắn ngủi như vậy nội cho dù đã biết, cũng tới không kịp phản ứng sao?

Kia chỉ có thể nói tiểu thiên gần nhất là nhìn hắn, thứ hai cũng là đánh giá thấp quyết tâm của hắn, mặc kệ từ cái phương diện kia mà nói, hắn cũng sẽ không nhượng tiểu thiên lần thứ hai rời đi hắn, đây là tất nhiên.

Hắn không hối hận hành động ngay lúc đó, hắn suy nghĩ lâu lắm, phải làm cái gì đến xác nhận tâm chính mình, làm cái gì đến làm cho mình an tâm, đến đánh vỡ cục diện bế tắc của hắn cùng tiểu thiên.

Cho dù là hướng phía phương hướng không tốt phát triển, hắn cũng hiểu được so với tiểu thiên hoàn toàn cái gì cũng không biết tốt hơn nhiều.

Lâm Vũ đang tại giúp Lăng Phong một lần nữa nghỉ ngơi và hồi phục địa phương bị thương, hắn rất muốn đối Lăng Phong nói bị thương liền không tùy ý làm bậy, hảo hảo tĩnh dưỡng mới là phải làm.

Nhưng là sự tình liên quan người Lăng Phong trong lòng tâm tâm niệm niệm, hắn còn thật không nguyện ý nói cái gì nữa, bởi vì hắn rõ ràng biết, cho dù hắn nói, cũng là hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

Lăng Phong đang tại nhượng Lâm Vũ một lần nữa bằng bó cho hắn cùng làm cho thẳng, trong lỗ tai nghe Lâm Vũ cảnh cáo, lại đến một lần nói, cánh tay trái khả năng lưu lại di chứng, mà xương sườn cũng chỉ sợ sẽ thói quen tính trật khớp, thực xử lý không tốt.

Nhưng là tâm tư Lăng Phong nhưng không có ở trong này, điện thoại tay của hắn đặt ở bên tay, vừa vang lên đứng lên, tùy thời cũng có thể lập tức cầm lên tiếp nghe.

Hắn đã muốn khiến người đi sân bay trước hắn một bước, trước khi tiểu nhi tử đăng ký trước chặn đứng hắn, quyết không thể khiến người lên phi cơ!

“Tốt lắm không có?” Lăng Phong thanh âm nghe bình tĩnh, nhưng là đối Lâm Vũ hắn rất quen thuộc lại có thể nghe ra đến trong đó ẩn hàm không kiên nhẫn áp lực cùng cấp bách.

“Lập tức. ” trong lòng trở mình một cái xem thường, Lâm Vũ tức giận nói.

Rốt cục, Lâm Vũ một tiếng tốt lắm, Lăng Phong trực tiếp một cái cánh tay bộ khởi áo khoác, sau đó vội vã ra bên ngoài tiến đến.

Xe sớm đã chuẩn bị tốt lắm, Lăng Phong hoàn toàn không thêm để ý vấn đề đèn đỏ, một đường bay nhanh, may mà lái xe Lăng Phong kỹ thuật phi thường cao siêu, tại hoàn cảnh phức tạp, vẫn như cũ đem xe lái đến thực an toàn, chỉ có thể nói tiền nào đồ nấy, lái xe Lăng Phong, tiền lương không thể so trợ lý hắn thấp.

Sân bay sắp tới, Lăng Phong nhận được lúc trước phái ra đi người tin tức.

Lúc này Chu Thần cùng Ehnes đã cùng Anderson đi, gần đây phi cơ cũng liền muốn khoáng bay lên.

Mãi cho đến thời điểm đăng ký, đều tưởng an vô sự, nghe được radio trong truyền đến thông tri thanh âm đăng ký, Chu Thần trong lòng từng một hơi, cũng sắp phải rời khỏi, chờ lý khai, chuyện nơi đây cũng chỉ là một đoạn nhạc đệm, tiếp qua một đoạn thời gian, y sẽ không ấn tượng.

54. Chương 54

Đi ở bên cạnh Ehnes, Chu Thần mang theo mũ, vành nón ép tới rất thấp, tóc cũng giấu ở mũ trong, tại hơn nữa vành nón quá thấp che khuất cái mặt, cùng Ehnes cùng Anderson đi cùng một chỗ, người liếc không chú ý mắt một cái nhìn lại cũng sẽ không trực tiếp liền nhìn ra Chu Thần là một người Trung Quốc.

Cũng không phải Chu Thần ngại trang có bao nhiêu hảo, mà là nguyên nhân một cái tư duy theo quán tính, liên cái người đi bên người ngoại quốc, tại thấy không rõ lắm tình huống hạ, hắn là cũng là một người ngoại quốc đi?

Đăng ký ngay tại trước mắt, Chu Thần trong lòng hơi hơi dao động, tốt lắm, xem ra thật sự có thể an tâm.

Trong lòng mới vừa toát ra cái này ý tưởng, y cùng Ehnes còn có Anderson cùng với hai cái bảo tiêu của Anderson cũng đã bị một đám người cấp vây quanh.

“Chu tiên sinh, thật xin lỗi, ngài bây giờ còn không thể đi, Lăng tiên sinh nhượng ngài chờ hẩn trong chỗ lát.” Người này cũng không có cùng Anderson cùng với những người khác đáp lời, hẩn biết mình mục đích chính của lão bản là người này, cũng biết một người khác không là tốt lắm nhạ.

Anderson trong lòng thở dài, quả nhiên ra ngoài ý muốn.

Nếu Anderson chính là thở dài, mà Ehnes có chút lo lắng Chu Thần nói, kia Chu Thần một lòng tựa như chìm vào trong hầm băng nhất dạng, mắt thấy hy vọng sắp tới, lại bị người báo cho vô pháp đi làm, đã kích không thể vị không lớn.

Nhưng hơn mười hai mươi cái tả hữu, y thật nghĩ không ra biện pháp gì đến, tại trước mắt bao người, đạt tới mục đích chính mình rồi đi, bởi vì mục đích bọn họ rõ ràng chính là vì làm cho mình đi không thành, hơn nữa nói mục đích sau, cũng không nói thêm gì, nhìn ra được là tại chờ người.

Chu Thần gắt gao nắm chặt nắm tay, cố gắng làm cho mình giữ tỉnh táo.

Nhắm mắt lại nghĩ nghĩ, Chu Thần lấy điện thoại di động ra, trực tiếp bấm 110, hy vọng cảnh sát có thể đuổi kịp Lăng Phong đến trước đến, càng hy vọng tại Lăng Phong đã đến trước, có thể tại cảnh sát hiệp trợ hạ rồi đi sân bay.

Anderson nhìn Chu Thần lãnh tĩnh gọi điện thoại, bất đánh vẫn là cảnh sát điện thoại,

Không từ nhú mày, hẩn còn thật không nghĩ tới, bằng hữu Ehnes cư nhiên có như vậy lãnh tĩnh cùng quyết đoán, lại nhìn xem mặt thượng có chút ngạc nhiên cùng lo lắng Ehnes, được rồi, đệ đệ của hẩn quả nhiên vẫn là thực đơn thuần, yêu cầu hẩn bảo hộ.

Cảnh sát tới rất nhanh, kỳ thật vốn là tại đây những người này hướng một cái phương hướng tụ tập thời điểm cũng đã khiến cho chú ý, nhưng là bảo hiểm để..., bọn họ cũng không có quá nhiều can thiệp, mà là tùy thời vẫn duy trì lực chú ý thôi.

Hiện giờ nhận được điện thoại báo nguy, tự nhiên cũng liền không chần chờ, tốc độ rất nhanh liền chạy lại đây.

Cảnh sát đến đây sau, Chu Thần lý trí rõ ràng cùng cảnh sát nói một lần sự tình trải qua, tự mình biết đạo mục đích sự thật của những người này, chỉ nói vô duyên vô cớ tại trước đăng ký bị người ngăn cản xuống dưới, hy vọng có thể nhanh lên xử lý, bọn họ tại Đức quốc còn có chuyện trọng yếu, chậm trễ phi cơ, sẽ có thực đại ảnh hưởng.

Hơn nữa Anderson cùng Ehnes quốc tế bạn bè thân phận, mà còn thể lực Anderson tại Đức quốc hết sức quan trọng, tại Trung Quốc đầu tư cũng là có nhất định hiệu quả.

Từ xưa dân không cùng quan đầu, điểm này tại hiện đại Trung Quốc thể hiện càng là khắc sâu. Chu Thần đánh chính là cái này chủ ý, hy vọng thông qua thể chế thượng uy lực, đạt tới chính mình rồi đi Trung Quốc mục đích.

Nhưng là Lăng Phong tìm tới những người này nhưng cũng không nghĩ quá cùng cảnh sát giằng co cái gì, mà là nghe theo Lăng Phong phân phó, chính là thái độ tốt lắm kéo dài thời gian.

Tại đây thời điểm những người này tìm được Chu Thần, cũng đã cùng Lăng Phong thông khởi điện thoại, mà còn tùy thời tiếp thu Lăng Phong phân phó.

Lăng Phong một bên phân phó bọn họ tiểu tâm làm việc, một bên ở trong lòng nghĩ biện pháp.

Lập tức khóe miệng hơi hơi gợi lên đến đây, tuy rằng tiểu thiên đích xác rất có quyết đoán, biết mượn dùng người khác tay đạt tới mục đích của chính mình, nhưng là cuối cùng vẫn là xem hẩn, xem ra tiểu thiên đối hẩn hiểu biết thật sự một chút cũng không khác sâu a, yêu cầu hảo hảo lần thứ hai nhận thức nhận thức.

Người chặn lại Chu Thần, nghe được ông nghe điện thoại trong nói, đang nhìn Chu Thần liếc mắt một cái, phát hiện Chu Thần đích xác cùng lão bản hẩn lớn lên giống, có chút thấp thỏm tâm cuối cùng là phóng xuống dưới.

Tuy rằng bọn họ lão bản mách khoe thông thiên, nhưng là bọn họ đối với ngành liên quan vẫn là có lòng cố kỵ, hiện giờ bọn họ còn thật không có làm cái sự tình gì, không phải là không cho cùng phụ thân đấu khí, lãng thiếu gia phần nộ mà muốn rời nhà trốn đi rồi đi Trung Quốc sao?

Đây chính là yêu tử của lão bản một mảnh a.

Nghe xong đám người kia ‘Giải thích’, cảnh sát trung cũng có biết Lăng Phong cũng có nhận thức Lăng Phong, như thể nghiêm túc vừa thấy đích xác rất giống, liền có chút lấy chủ ý bất định.

Người nói chuyện lập tức cũng không phải là làm khó người khác, chỉ nói lão bản bọn họ tại trước khi phi cơ cất cánh nhất định có thể lại đây, thời điểm nếu nói hiểu lầm, cũng tuyệt không sẽ trì hoãn hành trình bạn bè quốc tế.

Thanh danh vẫn là thực dùng được, hơn nữa lúc này chính là có khả năng hiểu lầm, từ diện mạo đi lên nhìn, khả năng đúng xác phi thường to lớn. Tuy rằng đối bạn bè quốc tế Trung Quốc giống nhau đều là tương đối bảo hộ mặt mũi chính mình, nhưng là lần này người không giống, thanh danh thế lực Lăng Phong cũng không phải là người tùy tiện nào có thể đánh đồng.

Nếu muốn so Lăng Phong cùng quốc tế bạn bè Anderson chỉ có thể lựa chọn một người duy trì nói, ngành tương quan chỉ khả năng tội không được Lăng Phong, hiện giờ có Lăng Phong phân phó, có thể hai bên cũng không đắc tội, tự nhiên càng là cầu còn không được.

Chu Thần không nghĩ tới Lăng Phong thật sự liền không biết xấu hổ như vậy!

A ~ trước kia y trăm phương nghìn kế che dấu thân phận, nhưng y trở thành Lăng Vân Thiên thể thân, hiện giờ cũng là dám ở trước công chúng đem thân phận của y vạch trần đi ra?!

Chính là hắc Lăng Phong nguyên ý nói như vậy, cũng không đại biểu hiện tại Chu Thần còn cần cái thân phận kia, nếu thật sự là như vậy, kia chỉ có thể nói, Lăng Phong nhìn lầm người, từ đầu tới đuôi, Chu Thần để ý kỳ thật cho tới bây giờ cũng không phải cái gọi là thân phận.

Thời gian một chút một chút quá, mắt thấy thời gian đăng ký liền muốn qua, Lăng Phong rốt cục đến đây!

Một thân tây trang, phía sau đi theo hai cái bảo tiêu, đi lại vội vàng, lại không mất dáng vẻ. Một thân khí tràng cũng không so cái gọi là khí tràng tiểu minh tinh, thậm chí trong nháy mắt có thể hấp dẫn đông đảo tầm mắt.

Nhìn Lăng Phong tay trái còn đánh thạch cao, ánh mắt Chu Thần vô pháp tái không hề cố kỵ đặt ở trên mặt Lăng Phong, cho dù y không muốn đi tưởng chuyện gì xảy ra, nhưng là sự tình đã xảy ra chính là thật sự đã xảy ra, y là thật sự rất cuộc không muốn gặp lại Lăng Phong.

Y một chút đều muốn giống không đến, trên thế giới như thế nào thật sự có người như vậy đâu?

Làm việc không theo lý, nhưng là vì cái gì luôn dây dưa y không tha đâu? Y đang nghĩ vì sao cùng Lăng Phong có liên gút mắt, không hơn đều thực hiện không được sao?

Khóe miệng Lăng Phong hàm hơi hơi ý cười, trên mặt cũng là bình tĩnh, giống như ý cười khóe miệng chính là một cái mặt nạ khách khí nhất dạng.

Trên thực tế, Lăng Phong lúc này thấy được tiểu thiên, thật đúng là không quá có thể thiết tình cười đi ra, nhìn ánh mắt tiểu nhi tử không có trong nháy mắt nhìn thẳng hắc, càng là nhú lại mày, tay gắt gao, lồng ngực phập phồng so thường ngày muốn lớn hơn một chút, chỉ biết tiểu nhi tử thật đúng là khí ngoan!

Có chút đau lòng muốn an ủi người trong lòng, lại bỗng nhiên phát hiện tạo thành hết thảy chính là hắc, người kia nếu là ngẩng đầu nhìn thẳng hắc, trong mắt chỉ sợ cũng là ánh mắt phần hận đi?

Nghĩ trong lòng liền có chút co rút đau đớn, nhưng là không có biện pháp, hắc càng không hi vọng thật sự cùng tiểu thiên từ nay về sau lại không tương quan, thái độ ôn nhu không đạt được mục đích, vậy trước dùng tay đem người lưu lại.

Phương thức không trọng yếu, kết quả mới trọng yếu, này vẫn luôn đều là lời răn của Lăng Phong.

Tuy rằng trước kia đích thật là như thế, nhưng là nếu đối tượng là của hắn là con nhỏ, Lăng Phong kỳ thật thực hy vọng phương thức cùng kết quả đều trọng yếu. Nhưng là nhìn mà không thể kiềm đến, tất nhiên là kết quả càng thêm trọng yếu.

Hắn tất nhiên vô pháp tiếp thu cùng tiểu thiên không kết quả.

Anderson cũng nghe được những người đó vừa rồi nói, tự nhiên đã biết nguyên lai hắn phỏng đoán cũng không phải hoàn toàn sai lầm. Kia thái độ Lăng Phong liền có vẻ khó lường một chút, khiến người có chút đầu óc lơ mơ.

Hơn nữa không nghĩ Ehnes thô thần kinh như vậy, Anderson cũng nhìn ra, cho dù nhóm hắn thật sự là quan hệ phụ tử, bọn họ trước kia cũng có thể từng có một đoạn tranh cãi liên quan mà bộ dáng không chỉ là vừa mới vừa nhận thức.

“Lăng tiên sinh, trên cái thế giới này người có tương tự, ta đã nói rất nhiều lần rồi, ta cùng ngài không có vấn đề gì, ta trào cao không hơn. Vì cái gì người luôn xem nhẹ ta nói rồi nói, ta nói cái gì người đều đương không có nghe đến, chẳng lẽ ý của ta thật sự hoàn toàn vô dụng sao?” Chu Thần thâm hút một hơi, mắt thấy thật sự đi không được, có chút tự giễu nói.

55. Chương 55

“Rất trọng yếu.” Lăng Phong không có như trước kia nhất dạng chuyển hướng đề tài hoặc là tị mà không đáp, mà là thực bình tĩnh trả lời, rất trọng yếu, mỗi một câu đều rất trọng yếu, nhưng là cùng hắn kỳ vọng đi ngược lại, hắn chỉ có thể đem người trước kéo đến quỹ đạo.

Tiến lên một bước, tay phải đáp thượng bả vai Chu Thần, giống thật lâu trước kia cái trán cùng để, nhẹ giọng nói: “Ta thực thích người.”

Nếu như là thượng nhất thế, Lăng Thiên nghe đến câu này khả năng thực liền mừng rỡ như điên, có thể minh xác nghe được thái độ phụ thân đối y, chỗ nào còn sẽ đi quản có phải xuất phát từ chân tâm hay không.

Không chắc chắn liền vui mừng chết mà vô hoan.

Đáng tiếc, kia chung quy là thượng nhất thế, y đã muốn tìm không trở về đơn thuần nhu mộ phụ thân, mọi chuyện lấy hắn vi trước.

Huống chi, hiện tại cùng Lăng Phong khoảng cách gần như thế, nhượng y nghĩ đến không phải là ấm áp cùng nhu hòa, mà là một loại tâm tính sợ hãi.

Cái trán Lăng Phong cùng để cùng trán y, ấm áp khí tức liền đập vào mặt mà đến, Chu Thần nắm chặt nắm tay, lại như trước không khống chế được hành vi của mình, một tay đẩy Lăng Phong ra!

Sắc mặt xoát trắng bệch, khoảng cách gần như vậy, nhượng sự tình y cố gắng tưởng quên, tưởng xem nhẹ lập tức lại xuất hiện tại trước mắt y.

Cái loại áp chế này tính cùng tính khí xâm lược, giống như còn quanh quẩn tại trên người của y, hơi bất lưu thần sẽ bị Lăng Phong cắn nuốt nhất dạng!

Lăng Phong trong lòng nhất đồn, sau đó chính là rậm rạp đau đồn cảm truyền đến, tuy rằng hắn nghĩ tới cái khả năng này, nhưng là hắn vẫn là vô pháp chân chính không hề gì đối mặt người hắn để ở trong lòng rõ ràng bài xích.

Đột nhiên sắc mặt biến bạch, nhượng Lăng Phong cũng vô pháp bảo trì vững vàng hô hấp, hiển nhiên là bởi vì sự kiện kia.

Mặc kệ là Lăng Thiên vẫn là Chu Thần, hắn mục đích cuối cùng là được đến người này, thân mật sự tình như vậy luôn phải làm, tựa như hôn môi, hơn nữa nghĩ sớm không nên trì.

Sớm thuyết minh, làm hiểu được, như vậy hẳn chính là vì cái này mục tiêu đó mình xác mà đi, mà không phải đoạn thời gian trước kia, mặc kệ làm cái gì, tiểu nhi tử đều hoàn toàn không biết chuyện, thậm chí là mặc danh kỳ diệu, đây là không được.

Cho nên hẳn không hối hận!

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là nhưng không cách nào xem nhẹ mơ hồ bất an, bóng ma trong lòng, cũng là vô luận như thế nào đều lái đi không được.

Chu Thần vô ý thức đem Lăng Phong đẩy ra ngoài, theo bản năng dùng tay bồi sát môi, một bên nhìn tình thế phát triển, Ehnes sợ bằng hữu bị người khi dễ ánh mắt lập tức trợn tròn!

Hắn là tùy tiện, nhưng là hẳn không là thật khờ qua, hẳn là thô thần kinh, nhưng là hẳn nếu muốn lưu ý cái gì, nhưng cũng sẽ không đối rõ ràng khả năng làm như không thấy.

Trên môi Chu Thần còn có chút dấu vết gặm cắn chưa thốn sạch sẽ, bất quá đã muốn không quá rõ ràng, nếu không có hẳn vốn là liền rõ ràng, có lẽ sẽ cho rằng đó là thượng hoá hoặc là nhan sắc bờ môi của y vốn là thực đồ tươi, nhưng là hẳn lại biết sự thật, càng biết động tác Chu Thần theo bản năng đại biểu cái gì.

Chính là người kia, tại sao có thể là Lăng Phong đâu?

Cho dù không là cái gì đại mỹ nữ linh tinh, cho dù Chu Thần thích thượng nam linh tinh, như thế nào cũng sẽ không là Lăng Phong a?!

Hắn còn không có quên, vừa rồi những người đó nói những lời kia như trước khi Lăng Phong chính mình nói nói, thực rõ ràng, Lăng Phong chính là phụ thân Chu Thần, lập tức Ehnes thực sự chút phản ứng không kịp.

Nhất định là hẳn hiểu lầm!

Chu Thần theo bản năng phản ứng nhất định chính là thói quen!

Tuy rằng nói như vậy phục giả chính mình, nhưng là trong óc Ehnes cái loại này nhưng vẫn đều lái đi không được, phải biết, chút người chặn lại xuất hiện sau, lực chú ý Chu Thần đã sớm không ở trên môi, thậm chí theo bản năng phản ứng đều quên.

Nhưng là Lăng Phong làm cái động tác kia, Chu Thần biến sắc mặt, cùng với hành vi theo bản năng chà lau môi, đều nhượng Ehnes nhìn vào trong mắt.

Ehnes tuy rằng nhìn vào trong mắt, ghi tạc trong lòng, lại không nói gì thêm, chỉ theo bản năng nghĩ, chờ thời điểm hẳn cùng ca hẳn một chỗ, nhất định phải đem sự tình hẳn phát hiện cùng ca nói một câu.

Này đã muốn không chỉ là tâm tính bất quái, mà là có chút không phun không khoái bị đè nén, mà có thể làm cho Ehnes không chỗ nào cổ kị người nói chuyện, cũng cũng chỉ có ca hẳn.

Anderson lúc này cũng không rõ ràng trong lòng Ehnes hoạt động, hẳn chỉ biết là hẳn nếu hiện tại không giúp Chu Thần nói, thực khả năng Ehnes liền muốn cùng hẳn nháo mâu thuẫn, cũng may hẳn đã muốn đánh lãnh điện thoại cho sự quán Đức quốc tại Trung Quốc, như thế tới nay, hẳn là có thể quay về một chút đi.

Tại Trung Quốc làm việc, quả nhiên bó tay bó chân nghiêm trọng.

Anderson không nghĩ tới lần này toàn, còn thật đem Lăng Phong cùng Chu Thần bọn họ đồng thời quay về đến cục cảnh sát, đối với ý đồ Lăng Phong hay chặn lại bạn bè quốc tế mệnh đề tiến hành thảo luận.

Lăng Phong ngồi ở cảnh sát cục trong, thực tự tại, thực bình tĩnh.

Đối với cái kết cục này, Lăng Phong trong lòng là có phở, cũng muốn quá, tự nhiên liền định liệu trước.

“Ta có một cái tiểu nhi tử, từ tiểu không ở bên người, lúc này đây ngẫu nhiên gian nhìn đến Chu Thần, liếc mắt một cái đã cảm thấy chính là y, cho nên ta cũng không ý đồ muốn chặn lại quốc tế bạn bè, chỉ là muốn xác nhận con ta thôi.” Lăng Phong không nhanh không chậm nói, giống như thật sự lần này là hẳn lần đầu tiên nhìn đến Chu Thần sau khi lớn lên nhất dạng, thật là nhìn thấy diện mạo Chu Thần, tưởng xác nhận là là con của hẳn nhất dạng.

Chu Thần trong lòng cười nhạo một tiếng, y còn nhớ rõ lúc trước y nhìn phân kia văn kiện trong, kiểm tra đo lường rõ ràng tại liệt, nói cái khả năng gì, quả nhiên là không biết xấu hổ.

Chính là việc này thực, hắn có thể nói sao?

Không thể, hắn nói sau chẳng phải là thật sự thực tại cùng phụ thân nháo mâu thuẫn loại chuyện này, đến lúc đó chỉ cần Lăng Phong một câu hắn chính là tại dẫn đường gặp chuyện không may thực, Lăng Phong đã nói dối, hoàn toàn sẽ không quan hệ.

“Lăng tiên sinh nói đùa, trên cái thế giới này người có tương tự, ta đã muốn nói rất nhiều lần, ngài nhận sai người, thỉnh không cần lại đến quấy rầy ta sinh hoạt.” Chu Thần nghĩa chính ngôn từ, thành khẩn chính mình cũng thiếu chút nữa cùng

Tín chính mình nói là sự thật.

Nhưng Lăng Phong hiển nhiên bất vi sở động, thậm chí tại thời điểm Chu Thần nói câu nói sau cùng, trong mắt hiện lên một tia u ám, trong lòng nghĩ, hắn một ngày nào đó, muốn cho tiêu thiên biết, sinh hoạt của hắn, chính là sinh hoạt của y!

“Chúng ta đã nói kỳ thật cũng chỉ là lời nói của một bên, kỳ thật chuyện này tốt lắm giải quyết không phải sao?” Lăng Phong bất động thanh sắc chọn nhượng mây hơi, lãnh tĩnh lý trí giống như thật sự muốn giải quyết hai người chi gian căn bản nhất mâu thuẫn nhất dạng: “Nghiệm một chút DNA, không phải cái gì đều rõ ràng sao?”

Chu Thần cười lạnh: “Làm một cái người thành niên, ta nghĩ ta có quyền lợi cự tuyệt người cái này đề nghị. Ta không cho là có tất yếu, hơn nữa Anderson bọn họ còn có việc gấp, hy vọng có thể mau chóng đi xử lý.”

“Ta chưa bao giờ ngăn trở bọn họ rời đi.” Lăng Phong nói rằng, đó cũng là sự thật, nếu lúc ấy Anderson cùng Ehnes mặc kệ Chu Thần, mà là chính mình muốn đăng ký nói, những người đó là tuyệt đối sẽ không ngăn trở.

Lăng Phong hận không thể bên người tiểu thiên, chỉ có hắn một nhân tài hảo đâu.

Đang tại thời điểm hai người nói xong, có một cảnh sát mất lộ ra kinh ngạc đi đến, cầm trên tay một bao đồ vật, tại đang tại điều giải cảnh sát cực cao nhất thủ trưởng bên tai nói gì đó, cái kia thủ trưởng vẫn luôn chính là cái cọ đánh Thái Cực trong ánh mắt đích xác kinh ngạc chột lóe mà qua, sau đó tiếp nhận cái đồ vật trong tay cảnh sát kia, cẩn thận nhìn nhìn tư liệu bên trong, sau đó mới khụ một tiếng, hắng giọng một cái.

“Chu Thần tiên sinh, ta nghĩ ngài khả năng tạm thời vô pháp rời đi Trung Quốc, nơi này có một cái án tử mấy năm trước chỉ sợ cùng người có liên quan.” Cái kia thủ trưởng ánh mắt bình tĩnh nói, hắn là tưởng giúp Lăng Phong, nếu nhượng Lăng Phong thiếu hắn một cái nhân tình, về sau cũng có thực đại chỗ tốt.

Nhưng là có Đức quốc đại sứ quán người nhìn chăm chăm, hắn cũng không có thể phóng thủy rất nghiêm trọng, cho nên tìm được tin tức này hắn, mới có thể cảm thấy từng một hơi.

“Tứ năm trước, chúng ta nhận được báo án, tại một đồng thuê trụ nhà trọ trong, có một người kêu Lăng Thiên đến lên đại học học sinh vô cơ mất tích. Cảnh sát vẫn luôn không có tìm được manh mối, hiện giờ như trước là án chưa giải quyết. Mà như vậy kêu Lăng Thiên sinh viên, cùng Chu Thần tiên sinh diện mạo giống nhau như đúc, tuổi cũng kém không nhiều lắm, thậm chí trên vành tai có cái tiểu chí cũng giống nhau như đúc, này đã muốn không thể dùng người có tương tự để hình dung đi? Tại đây án đặc biệt tử tra ra manh mối trước, Chu Thần tiên sinh chỉ sợ muốn trước ở lại Trung Quốc.”

Cảnh sát nói thực hợp lý, phi thường hợp lý, hợp lý đến Chu Thần phi thường tương đối Lăng Phong cười nhạo, đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ sợ muốn hỏi không là hắn, mà là bên cạnh hắn Lăng Phong mới là.

Còn không chờ Chu Thần nói cái gì thời điểm, Lăng Phong liền trong lòng có chút xấu hổ, lại không hiểu thanh sắc đạo: “Như thế nào sẽ đột nhiên trở mình đến cái án kiện này?”

Đồng thời trong lòng cũng thật sự phi thường chột dạ, nếu hắn cùng tiểu thiên ngay từ đầu quen biết quen biết nhau chính là bình thường phát triển nói, có lẽ sẽ không có hắn trần trọc như hôm nay vậy.

Nhưng là nếu hần lúc ấy không có đánh oai chủ ý nói, có lẽ hần còn thật sẽ vẫn luôn đối Lăng Thiên đưa con trai này làm như không thấy, cho nên nói đứng lên thật không biết hối hận hay không hối hận

Bất quá, hần cùng tiểu thiên đi đến cái thế cục này, hần hiển nhiên là thật hối hận.

Tính kế rất nhiều, ôn nhu quá ít, nhưng hần lại trong lơ đãng đem ném.

“Là nhất kiện trùng hợp sự tình, hôm qua mới khiến người chỉnh lý gần năm năm đến không có tin tức án chưa giải quyết, cảnh sát ngày hôm qua chỉnh lý cái kia, liếc mắt một cái đã cảm thấy Chu tiên sinh phi thường nhìn quen mắt, còn tưởng rằng là cái gì... Khụ, tóm lại hần lại đi trở mình một lần, mới tìm được cái này, lại xác nhận một phen, cảm giác đích thật là Chu tiên sinh bộ dáng, mới lấy vội tới ta xem. Không biết Chu tiên sinh có cái gì muốn nói.”

Chu Thần trầm mặc một chút, mới chậm rãi nói: “Ta đích thật là Lăng Thiên trong án kiện này, nhưng là đây là một thực thần quái sự kiện, phi thường thần quái.” Nói xong, khước miệng liền mặt mờ hơi hơi gợi lên đến đây: “Tựa như người nói, có một ngày, ta vô cớ mất tích, sau đó sự cách thời gian gần nửa năm, có ý thức sau, đột nhiên phát hiện ta tại một cái tiểu thị trấn, trong lúc chuyện gì xảy ra ta đều không nhớ rõ, bởi vì này sự kiện phát sinh rất thần quái, ta cũng không muốn lại đi tưởng, cũng không dám lại tìm chân tướng, vì thế ta liền một lần nữa đăng kí một thân phận chứng, lấy thân phận dân bản xứ. Trên cái thế giới này sự tình thần quái nhiều lắm, rất nhiều đều giải thích không, ta nghĩ hay là không đi tìm tòi nghiên cứu hạo, phải là người chi thường tình đi?”

Tỷ như y trọng sinh, liền thần quái đến cho dù y nói ra, cũng tuyệt đối không ai tin tưởng.

Nhưng mất tích, cũng là bởi vì chế tạo sự kiện thần quái, người khởi xướng chính là Lăng Phong, chế tạo một cái sinh viên vô cớ biến mất thần quái hí kịch.

Mà y cũng không để ý, cấp chuyện này kiện viên thượng một cái không có sơ hở cũng là sơ hở lớn nhất nói đối mặt trí nhớ.

Liền hần vành tai thượng tiểu chí đều đi ra, cho dù phủ nhận cũng không có bất luận cái gì ý nghĩa.

Nói chuyện này sau, Chu Thần mới tiếp tục nói rằng: “Ta cùng Lăng tiên sinh sự tình cùng chuyện này không quan hệ, tuy rằng ta là Lăng Thiên, nhưng là từ tư liệu trong cũng đó có thể thấy được đến, ta là xuất từ cô nhi viện, cùng Lăng tiên sinh cũng vô cùng quan hệ như thế nào, hơn nữa thời điểm xuất cô nhi viện đã muốn thành niên, đối Lăng tiên sinh ta hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả, Lăng tiên sinh hần là không có quyền lợi vì một cái đoán hạn quyền lợi thân thể tự do đi? Ta đã muốn định cư Đức quốc có vài năm, mọi quan hệ cùng với sự nghiệp đều tại bên kia, cũng thật sự có chuyện rất trọng yếu yêu cầu ta đuổi đi qua xử lý, ta hy vọng có thể mau chóng rời đi.”

Sự tình đạo qua một vòng, lôi kéo ra đoạn bản án năm xưa, lại nhớ tới nguyên điểm, nhưng là lúc này cái kia thủ trưởng đã có lấy cớ ngăn trở y rồi đi, lấy lời nói của một bên không thể hoàn toàn thủ tín thuyết pháp, nhượng y chỉ có thể tạm thời ngưng lại tại Trung Quốc, đối với loại chuyện này, Chu Thần có chút vô lực.

Ra cảnh cục sau, Lăng Phong hoàn toàn không thêm để ý Anderson bên ngoài chờ cùng Ehnes, trực tiếp đã đem Chu Thần tạo nên chờ tiếp xe của hần, thuận tiện mời huynh đệ Anderson đi lăng trạch làm khách, liền hướng phương hướng lăng trạch chạy tới.

Chu Thần không nghĩ từ chối, y còn không có kết luận.

Có lẽ y thật coi thường lực ảnh hưởng của Lăng Phong, hần cho là có Anderson ở trong đó, bao nhiêu ngành có liên quan sẽ cố kỵ một ít, chỉ cần bọn họ thượng phi cơ, đều trở thành kết cục đã định, kết quả đến hiện tại thất bại trong gang tấc.

Ở trên xe, Chu Thần mới vừa kịp phản ứng, vội vàng cấp Ehnes gọi điện thoại, thuyết minh hần không có việc gì không cần lo lắng sau, rồi hướng Ehnes đối không giúp đỡ hần có chút tiểu ý này miễn cưỡng nở nụ cười một phen: “Ehnes người thật sự là rất đáng yêu, loại chuyện này ai cũng không tưởng, nếu hần mời các người đi lăng trạch làm khách, vậy đến lăng trạch tái kiến đi.”

Lăng Phong nghe Chu Thần điện thoại, trong lòng có chút chua, tiểu thiên có phải hay không cùng Ehnes quá mức thân cận, tuy rằng hiện tại chính là bằng hữu, nhưng là nhìn ra được, tại trong lòng tiểu nhi tử, cái Ehnes này phân lượng chính là xác thực không nhẹ.

Có lẽ hẳn có tất yếu cùng Anderson hảo hảo nói chuyện, bằng hữu loại chuyện này, cũng nên có một hạn độ, cũng nên bảo trì khoảng cách nhất định, mà không nên tại bằng hữu trong lòng chiếm cứ rất nhiều địa vị.

Tại khoảng thời gian Chu Thần cùng Lăng Phong đi cục cảnh sát, Ehnes đã đem chuyện hẳn đoán thật cẩn thận cùng ca ca hẳn toàn bộ thác ra.

Chính là Anderson nghe được sau, bỗng nhiên liền trầm mặc, sau đó liền trở nên có chút không yên lòng đứng lên.

Vốn là phải giúp đệ đệ của hẳn cấp Chu Thần nghĩ biện pháp cũng qua sau đầu, chỉ lo chính mình ngăn người, tuy rằng ca ngăn người hẳn là tình cảnh trăm năm khó gặp, rất là nhượng hẳn ngạc nhiên, nhưng là lòng đang thật không phải là thời điểm a!

Lại nói tiếp, bộ dáng ca hẳn ngăn người cũng không suât, đem hình tượng nữ tính trong đầu qua một lần, còn thật không một người có thể xứng với ca hẳn!

Nhìn Chu Thần từ cảnh sát cục ra tới có chút tâm thần hoảng hốt bị Lăng Phong mang đi, ca hẳn cũng chỉ là buồn không nói lời nào khiến người lái xe đi theo xe Lăng Phong.

Lần thứ hai trở lại địa phương quen thuộc lại xa lạ, trong lòng Chu Thần có chút bài xích, hơn nữa biểu hiện thực rõ ràng.

Lăng Phong dùng tay phải nắm tay Chu Thần, thừa dịp y không chú ý mười ngón giao triền, sau đó nắm chặt, chẳng sợ sau lại Chu Thần tránh thoát thực rõ ràng, hẳn cũng không có buông ra. Hơn nữa đối thanh âm chất hỏi cũng có tai như điếc, đến địa phương có người, có thể là sợ mất mặt, giây dựa trong tay dừng lại, chính là có chút hô hấp dồn dập cùng lông mi run nhè nhẹ, thuyết minh tiểu nhi tử thật sự là khí không nhẹ.

Tuy rằng đau lòng, nhưng là hẳn như trước không có buông ra!

Phóng không ra, vĩnh viễn đều phóng không ra.

Lăng Trạch chủ yếu đều trải ra thượng phẩm, thậm chí so với thời điểm y còn tại còn muốn nhiều, y không muốn đi tưởng nhân tố trong đó, cũng không muốn đi tưởng.

Từ khi y rời đi, liền hạ quyết tâm, cùng nơi này tái vô quan hệ, ai biết vòng vòng chuyển chuyển, cứ nhiên lại trở lại.

Lần trước là hoàn toàn mất đi ý thức vào lăng Trạch, lần này tuy rằng không mất đi ý thức, nhưng là là bị bán hiếp bức.

Thật sự là thế sự trên người!

Trở về sẽ trở lại đi, hết thấy từ nơi này bắt đầu, hết thấy cũng đều từ nơi này chấm dứt đi!

Chính là y hiện tại tối đau đầu chính là nên chấm dứt như thế nào, nên như thế nào nhượng Lăng Phong tin tưởng y là thật tưởng chấm dứt qua lại?

Hiện tại loại tình huống này, mặc kệ y nói cái gì, mặc kệ y làm cái gì, Lăng Phong đều là có tai như điếc, chỉ dựa theo ý nghĩ của hẳn đi, nhượng y thật sự phi thường bị đè nén.

Bị đè nén tưởng học máu! Nghẹn khuất rất muốn phát tiết một trận, rất muốn dùng một cái cái gì vậy, đem ý nghĩ của y, hết thấy cường chế tính tạp tiến trong đầu Lăng Phong!

56. Chương 56

“Người mới vừa nói người không có ký ức đoạn thời gian kia, ta có trong nháy mắt hy vọng người là thật sự mất trí nhớ, là thật thì tốt rồi.” Ngồi ở trên ghế sa lông lẳng trạch, Lăng Phong lại nghĩ tới địa phương Lăng Thiên đã từng tọa.

Ngọn đèn màu ấm hệ, người dưới ánh đèn mềm mại, vẻ mặt giống như mang theo ấm áp nhân tâm, luôn tại khi hắn trong lơ đãng di động hiện tại trước mắt hắn, yên lặng xoay đầu lại, nói một câu: “Ba ba, người trở lại.”

Hiện giờ người kia như trước ngồi ở đã từng tọa trên ghế sa lông, nhưng là thần sắc lại hoàn toàn nhìn không ra phân mềm mại kia, cũng có lẽ phân mềm mại kia vốn là hắn phán đoán ra tới đồ vật cũng nói không chừng.

Nhưng là người này, hắn cũng là thật sự không thể phóng.

Nghe được Lăng Phong nói, Chu Thần thậm chí nói không dậy nổi hứng thú trả lời, y hiện tại chỉ tưởng hảo hảo ngủ một giấc.

Tan tầm bởi Lăng Phong trong chốc lát, sau khi trở về, chiếm được thứ sự thật nhượng y kinh sợ không hiểu, tái sau đó chính là biến cố liên tiếp.

Đỉnh vé máy bay nhanh nhất, là vé máy bay buổi tối, kết quả còn chưa đi thành, vào cảnh sát cục một chuyến, một phen gây sức ép xuống dưới, Chu Thần thật sự có chút khiêng không trụ.

Hơn nữa, nếu Lăng Phong có thể nhìn thẳng vào y nói, cùng y hảo hảo nói chuyện nói, y có lẽ còn có thể chống đỡ trong chốc lát.

Nhưng là Lăng Phong thái độ, lại làm cho y có chút hứng thú rã rời.

Muốn buông tha sao?

Cùng trước kia nhất dạng, cái gì đều nghe Lăng Phong, nhượng hướng tả không hướng hữu?

A ~ làm sao có thể?!

Tuy rằng tinh thần đã có chút uể oải, nhưng là cảm xúc trong óc nhưng dần dần lắng đọng lại xuống dưới. Chu Thần rốt cục tiếp nhận sự thật y bị Lăng Phong hôn môi, đó là nộ hôn đầu tiên.

Tuy rằng làm nam nhân đến nói nộ hôn đầu tiên cái gì, căn bản không hề ý nghĩa, thậm chí có vẻ có chút keo kiệt, nhưng là nhưng cũng là muốn xem người.

Người kia là phụ thân của y cho dù y đã muốn không nghĩ nhận, thậm chí cũng hy vọng đối phương cũng đừng nhận, lại không có nghĩa là y sẽ đối cái sự tình vỡ vụn này coi như người bình thường đến xử lý.

Tóm lại vẫn là không đồng dạng như vậy, Chu Thần dần dần trầm tĩnh xuống dưới, không thể không thừa nhận thất bại, y vẫn luôn nghĩ cùng với Lăng Phong hoàn toàn không có vấn đề gì, nhưng là kỳ thật rất nhiều chuyện, y như trước làm không được thật sự hoàn toàn không phát sinh quá, cũng làm không đến chỉ đem Lăng Phong coi là một cái người xa lạ.

Nếu là một cái người xa lạ cứu y, y sẽ không không để ở trong lòng như vậy, một cái có thể có nhưng điều kiện đều phải châm chước một phen mà đáp ứng, nếu là một cái người xa lạ, y sẽ không bị kinh hách như vậy, sẽ không liên đánh người cũng không dám, xoay người trực tiếp liền muốn trốn.

Thật sự là quá hoang đường không phải sao? Phát sinh sau, y liên tưởng cũng không dám suy nghĩ.

Chỉ tưởng rời đi trước, trước sau khi rời khỏi lại đi tưởng chuyện này, cho dù đến lúc đó đã muốn không trọng yếu.

Tại trong lòng Chu Thần, là không tin phụ thân hành động chính là thật sự như ý tứ biểu hiện ra ngoài, y thậm chí chỉ dám tin tưởng, phụ thân làm như vậy là có cái mục đích gì.

Chính là trên thực tế, y hiện tại có cái giá trị gì, hoặc là nói phụ thân đến tột cùng có thể có một cái mục đích thế nào,

Làm chuyện này đâu?

Chu Thần không nghĩ ra được, cũng hoàn toàn không thể tưởng được, hoặc là nói y xác nhận không có chuyện gì yêu cầu phụ thân làm như vậy! Không có!

Chính là không có, mới là sự tình Chu Thần tối sợ hãi, nguyên lai Lăng Phong là coi trọng y, muốn thưởng y sao?

Cái suy nghĩ này mới vừa sinh ra, tựa như cùng điều độc xà nhất dạng chui vào trong lòng của y.

Đình chỉ! Y không thể tại đi xuống suy nghĩ, này sẽ làm y cảm thấy thực xấu xa, mất thể diện sờ sờ chồng chất trong lòng.

Y mỗi ngày đều có thể từ gương trong nhìn đến chính mình diện mạo, đúng vậy, bộ dạng y đích xác rất tốt, so đại đa số người đều dài hơn đến hảo, chính là thực xác nhận bên trong diện mạo, không để cho người ta sẽ nhận sai vì nữ nhân, y thật sự tưởng tượng không đến, Lăng Phong là như thế nào sinh ra loại ý tưởng này?

Hắn như thế nào có thể sinh ra loại này ý tưởng ghê tởm đâu?!

Trong lúc nhất thời, Chu Thần thiếu chút nữa cảm thấy y thưởng nhất thể trọng sinh đều là giả, Lăng Phong có lẽ cho tới bây giờ đều là người như thế, đều là loại người tư tưởng xấu xa này, y nghe nói qua, hoặc là bị truyền thông bạo lộ ra tới rất nhiều có tiền có quyền người nhất dạng, không hề mất thể diện chỉ tâm, sinh hoạt dâm, loạn, phóng túng dục vọng của mình, thậm chí vô hạn phóng đại.

Chính là, hắn vì cái gì vừa muốn cứu y đâu?

Cho dù Chu Thần không nghĩ sẽ cùng Lăng Phong có cái quan hệ gì, trong lòng cũng vô pháp không hề khúc mắc đi cảm kích Lăng Phong, nhưng là Lăng Phong là thật cứu y, tròng tai nạn xe cộ kia không là giả, y cũng tin tưởng điều tra lúc ấy thầy thuốc nói, cái thời điểm kia, Lăng Phong chính mình cũng là vô pháp không chế sinh tử.

Chính là Lăng Phong hắn lại thật sự làm như vậy, cho nên y mới có thể vô pháp không hề khúc mắc đi cảm kích Lăng Phong, nhưng là ở sâu trong nội tâm cũng đã muốn thật sự tha thứ việc trước kia Lăng Phong làm, thậm chí nghĩ quá, về sau thật sự khiến cho hết thảy đều đi qua.

Loại này suy nghĩ sinh ra, Chu Thần chính mình cũng sửng sốt, có thể thấy được y tuy rằng vẫn luôn ngoài miệng nói thật dễ nghe, hành động cũng hết sức làm như nói, nhưng là trong lòng lại vẫn là có chút canh cánh, Lăng Phong cứu y là tình sau, y mới phát hiện mình vẫn luôn không thật sự buông, sau đó thật sự bắt đầu chậm rãi tiêu tan.

Từ nhi, loại tình hình này trong cô nhi viện cũng không phải không có, thân thể so với y thậm chí hơn cũng không phải không có, nhảy ray y lúc ấy thương xuân thu cái loại tâm tình này tái quay đầu nhìn lại, kỳ thật cũng bất quá chính là như vậy thôi.

Về phần lấy y cấp Lăng Vân Thiên làm tấm mộc, đứng ở lập trường Lăng Phong nhìn đi lên, kỳ thật cũng không có gì, cùng lắm thì một cái là nhi tử chưa từng có chờ mong quá sinh ra, nhưng lại không là hắn nuôi lớn, cùng cái người xa lạ khác biệt không lớn, mà một cái khác lại là nhi tử vẫn luôn để ở trong lòng yêu thương, càng là người thừa kế về sau, từ tiểu dưỡng đến lớn, ai thân ai sơ vốn là vừa xem hiểu ngay.

Kỳ thật không chỉ Lăng Phong, đại đa số người đều là như vậy, giúp sơ không giúp thân thật sự rất ít, cũng không hiện thực, đại đa số người tự nhiên đối người với mình là trọng yếu hơn rất tốt, đây không phải là lẽ thường sao?

Chu Thần cứ như vậy chậm rãi cùng chính mình nói, chậm rãi cũng khai đạo chính mình, rất nhiều chuyện chính là như vậy, người một để tâm vào chuyện vụn vặt sẽ cảm thấy không đường có thể đi, mà người nhảy ra nhìn, không đem những sự đương hồi sự, liên phát hiện kỳ thật cũng không cần quá để ý.

Cho tới nay, y tra tấn, hắn khổ sở, phần hận cùng khó chịu, hết thảy đều chẳng qua là đem Lăng Phong nhìn quá nặng mà thôi, đem khát vọng thân tình của chính mình nhìn quá nặng mà thôi.

Trên cái thế giới này, ai thiếu thân tình còn không thể sống?

Chậm rãi, tâm Chu Thần giống như cũng thật sự bình yên tĩnh trở lại, đối với chuyện trước kia, cũng chút thoải mái cũng không thêm để ý, thậm chí y có tin tưởng, tiếp qua một đoạn thời gian, y liền thật sự tuyệt không để ý.

Đã có thể vào loại thời điểm này, Chu Thần lại phát hiện Lăng Phong cứ nhiên luôn luôn tại điều tra y, thậm chí theo dõi y, Lăng Phong đều nhìn ở tại trong mắt, càng sâu tới, y cũng tại những tư liệu kia trong phát hiện, y cho rằng mỗi ngày Lăng Phong không phát hiện y, mà là vẫn luôn tiếp đưa Dương Tuyên cao thấp ban, Lăng Phong cũng đã bắt đầu khiến người điều tra y, theo dõi y, nhượng trong Chu Thần lòng dâng lên một cỗ bị cảm giác đùa bỡn.

Lăng Phong đã từng nói qua, hẳn sẽ không tái thương tổn y, Chu Thần cho rằng y không tin, y cũng cho rằng mặc kệ là y vẫn là Lăng Phong, đối ý tưởng câu nói kia, cũng bắt quá vừa nói như vậy thôi.

Nhưng là sự tình phát triển đến hiện tại thuyết minh cái gì?

Y dám một mình chạy đi tìm Lăng Phong chất vấn, có lẽ cũng đã thuyết minh, y kỳ thật là có điểm tin tưởng, tối thiểu trong lòng cũng là tưởng tin tưởng.

Thực buồn cười không phải sao?

Nhìn tiểu nhi tử nhắm mắt không nói, lại nhìn biểu tình trên mặt y tuy rằng bình tĩnh, lại hoàn toàn không còn nhu hòa trong trí nhớ. Biết tiểu nhi tử không nghĩ nói với hắn nói, cũng muốn khởi câu nói kia tại cảnh cục nói, hẳn không là thật sự tưởng xem nhẹ lời tiểu nhi tử nói.

Trên thực tế, mỗi lần hắn làm bộ như nghe không hiểu, không thêm để ý, trong lòng chân chính cảm thụ cũng chỉ có hắn bản thân đã biết.

Ngọn đèn phòng khách nhu hòa như trước, vẩy vào trên tiểu nhi tử mặt nhắm mắt dưỡng thần, đầu hơi hơi thượng ngưỡng tựa vào trên lưng sofa, nhượng Lăng Phong đột nhiên cảm thấy bức họa này, giống như đã muốn tồn tại thật lâu đã lâu rồi, thậm chí sinh ra một loại ý tưởng khoảnh khắc chính là vĩnh hằng, văn nghệ không giống bản thân hắn.

Cười khổ một tiếng, ánh mắt Lăng Phong lưu luyến tại dưới ánh đèn kia, gương mặt nhượng hắn tưởng niệm, trong lòng hơi hơi vui sướng, thần nhiên đau đớn, cảm giác hoàn toàn không đồng dạng như vậy đều là người này cấp cho hắn, yếu ớt, thương cảm, cam chịu, tâm như tro tàn, này đó hắn cho tới bây giờ không thể quá cảm xúc, tại đây vài năm lơ đãng cùng hắn như bóng với hình.

Vì cái gì người liền không có thể nói một câu dễ nghe nói đâu? Cho dù là từ hoàn toàn không nhận thức bằng hữu làm khởi, hẳn cũng không để ý, chính là không cần luôn nhất trương khẩu chính là không quan hệ, một cam miệng chính là xoay người rời đi, gặp lại tới nay, trừ bỏ đọc những báo chí ở ngoài cho hắn, hẳn nghe được nhiều nhất chỉ sợ sẽ là từ hắn hoàn toàn không muốn nghe nói.

Nhẹ nhàng đứng lên, đi đến địa phương cách tiểu nhi tử một chút ngồi xuống, đưa tay nhẹ nhàng bát bát tóc của y, thời điểm còn muốn động thủ, lại phát hiện bị người tách rời tay ra, cúi đầu vừa thấy, ánh mắt tiểu nhi tử cặp mắt dù có chút cảm giác mệt mỏi, thần sắc lại thanh minh như trước.

Nguyên lai, không ngủ a.

Chu Thần cảm giác đến người bên cạnh, có chút bất đắc dĩ đem thân thể nhuyển ngồi đoạn chính đứng lên, muốn rời đi cái chỗ này, một lần nữa cách Lăng Phong xa một chút xúc động, nhìn xem trên thời gian cổ tay, tính thời gian, Anderson cùng Ehnes hẳn là cũng sắp đến rồi đi?

Trắc nắm tay, nắm gắt gao, hiển nhiên trong lòng đối Lăng Phong đột nhiên tới gần, không giống tùy ý như y biểu hiện ra ngoài.

Anderson cùng Ehnes rất nhanh đã tới rồi, trước sau chênh lệch không đến ba phút đồng hồ, dù sao cũng là trực tiếp đi theo mặt sau xe Lăng Phong.

Ehnes vào phòng khách, cùng huynh trưởng đồng thời thực khách khí cùng Lăng Phong đánh tiếp đón sau, một tiếng hoan hô liền thẳng chỗ Chu Thần mà đi.

Lăng Phong đã muốn đứng dậy, ánh mắt mị mị, nhìn Ehnes đã muốn nhào vào trên người Chu Thần, ám sắc tại đáy mắt chợt lóe rồi biến mất.

Không đợi Lăng Phong mở miệng nói cái gì thời điểm, Anderson cũng đã nhận thấy được khí tức hắc không tốt lắm, còn muốn tưởng lời Ehnes cùng hắc nói, cùng biểu hiện Lăng Phong hiện tại đối chiếu một chút, trong lòng dĩ nhiên là tin bất phân.

“Ehnes, lại đây.” Anderson thần nhiên nói. bản nhân Ehnes đối thái độ huynh trưởng kỳ thật thực mâu thuẫn, tại trước mặt huynh trưởng hắc, hắc có thể đối rất nhiều chuyện vô pháp vô thiên, nhưng là rất nhiều thời điểm rồi lại không dám làm càn. Tỷ như hiện tại, huynh trưởng ngữ khí bình thần, nhưng là hắc lại có thể nghe ra đến nghiêm túc trong đó.

Đành phải có chút ngưng ngưng sờ sờ cái mũi, sau đó đứng dậy ngồi vào bên người Anderson.

Lăng Phong nhướng mày, nếu tiểu nhi tử cũng có ngoan như vậy thì tốt rồi, hạn độ nhất định có thể phóng y vô pháp vô thiên, cho y tự do trình độ lớn nhất, nhưng là điều kiện tiên quyết cũng là người kia, vĩnh viễn sẽ không bay đi, chỉ cần y vừa ra thanh, có thể tại địa phương hắc với tới được.

57. Chương 57

Lăng Phong cùng Anderson đạo khiếm, vì bọn họ chậm trễ hành trình, nếu bọn họ thật sự có việc gấp.

Thái độ rất là thành khẩn, hơn nữa tại công sự thượng đã đối tập đoàn tài chính Anderson làm chút thoái nhượng cùng bồi thường, ngược lại nhượng Anderson có chút kinh ngạc.

Nếu đối thái độ một người, đã muốn đạt tới trình độ công và tư chẳng phân biệt được, kia phải là thật sự để ý đi?

Chính là thân sinh phụ tử, là có thể yêu thượng sao?

Vậy thái độ hắc đối Ehnes, có phải hay không cũng quá qua?

Đồng dạng tâm tư có chút lộn xộn Anderson không có tâm tư cùng Lăng Phong hàn huyên, đại đa số tâm thần đều đặt ở trên người Ehnes cách hắc rất gần, vốn là thực tự nhiên nắm cái tay Ehnes kia, cũng dần dần nóng lên.

Câu được câu không cùng Anderson nói chuyện, Lăng Phong tại thăm dò Anderson cùng Ehnes đối Chu Thần đến tốt cùng là dạng thái độ, gì cùng với bộ xuất tiểu nhi tử tại Đức quốc sinh hoạt, mà Anderson cũng mật mở tỏ vẻ hắc quan tâm chính là bằng hữu của đệ đệ hắc, cái này điều kiện tiên quyết, nguyên nhân là đệ đệ hắc.

Bằng hữu đệ đệ của hắc duy nhất để ở trong lòng, hắc là sẽ không mất mở trừng trừng nhìn y có cái gì ngoài ý muốn.

Nói chuyện cáo lạc một đoạn, Lăng Phong cũng tỏ vẻ xin lỗi, Anderson cũng buông xuống điểm máu chốt, mặc dù có chút cảm giác,** nhưng là không ở địa bàn hắc, hơn nữa đối phương vì một người cũng có chút xu thế nhập ma, cũng không nhượng Anderson có bao nhiêu cảm giác buồn bực.

Dù sao hắc hiện tại cũng không bao nhiêu tâm tư suy nghĩ mấy thứ này.

Ehnes rất muốn lôi kéo Chu Thần đồng thời, đi một mình nói một chút, hỏi điểm bất quá cái gì, nhưng là ca hắc cầm lấy tay hắc không tha, mà Lăng Phong hiển nhiên cũng không có vì một mình bọn họ an bài một cái không gian, hắc cũng chỉ cũng may dưới uy hiếp, ngoan ngoãn ngồi ở một bên, nghe bọn hắc đầu điểm lời nói sắc bén nói chuyện với nhau.

Dần dần liền vô hàn huyên, nhìn sơ pha một chỗ khác bạn tốt Chu Thần nhắm mắt lại, Ehnes cũng từ từ dâng lên ý vậy.

Cho nên đương Anderson lại một lần nữa quay đầu, thời điểm nhìn Ehnes, liền phát hiện đầu của hắn một chút một chút tại ngủ gà ngủ gật.

Ánh mắt lập tức liền nhu hòa xuống dưới, liền thanh âm đều nhẹ rất nhiều, hòa hoãn rất nhiều, giống như sợ đánh thức Ehnes.

“Hôm nay đã khuya, có một số việc không bằng ngày mai bàn lại tốt lắm, không biết lãng trạch hay có phòng khách không?” Anderson tại hiện tại cân nhắc ly khai hay cùng tại lãng trạch ở một đêm, nhìn Ehnes vậy ngoài ý muốn, thực dễ dàng liền lựa chọn người sau.

Lãng Phong tự nhiên đồng ý, hơn nữa đối Anderson đối dễ dàng tha thứ cùng tâm ý cũng một lần nữa nhận thức một phen.

Anderson ôm dễ dễ biến mất tại chỗ rẽ thang lầu, dưới sự hướng dẫn của quản gia đi khách phòng, khách phòng lãng trạch cũng không khuyết thiếu, nhưng là Anderson chỉ cần một gian, đối với cái này Lãng Phong không phát biểu ý tưởng.

Quay đầu, hơi chút thả lỏng cảm xúc, thế cho nên rốt cục Chu Thần ngủ đi qua, Lãng Phong trong lòng có chút đau đầu, bất quá trong lòng lại đối Chu Thần có ý tưởng.

Người Chu Thần để ý, hắn đương nhiên mất hứng, nhưng là lại may mắn, bức bách hắn không cần chỉ nghĩ rời đi, chỉ nghĩ cùng hắn hoàn toàn không có vấn đề lợi thế gì, trọng yếu một cái, không phải sao?

Chặn ngang đem Chu Thần ôm lấy, nhận thấy được thân thể y cứng đờ, cũng đã biết Chu Thần khẳng định ngủ đến không sâu, thậm chí hắn mới vừa một bình y, y liền đã tỉnh.

Nhưng là tiểu nhi tử muốn giả bộ ngủ, hắn tự nhiên cũng sẽ không chọc thủng.

Chu Thần không biết y trừ bỏ giả bộ ngủ còn có thể làm cái gì? Y tính lại nháy mắt thân thể đã muốn treo trên bầu trời, mà bản thân của y cũng đã muốn vững vàng bị Lãng Phong ôm vào trong lòng, nếu là dĩ vãng, y có lẽ sẽ mở mắt ra, sau đó chính mình đi.

Nhưng là thời điểm đang muốn mở mắt ra, lại nghĩ tới cái hôn y có thể xem nhẹ kia, đột ngột liền xuất hiện ở tại trong óc của y, này một chần chờ, liền bỏ lỡ thời cơ tốt nhất, tái mở mắt ra nói, liền có vẻ thật sự thực xấu hổ.

Ôm Chu Thần một đường đi hướng phòng ngủ hắn, khoảng cách không là rất ngắn cũng không phải rất dài, nhưng là Lãng Phong lại hy vọng con đường này tái dài một chút, tiểu thiên lúc này ngay tại trong ngực của hắn, không chỗ dựa vào, chỉ có thể kháo hắn, cũng chỉ có dựa vào hắn, tốt lắm không phải sao?

Đem người thả tại giường của hắn giống như trước kia kia một lần nhất dạng, chính là lần này hắn không có trang say, cũng vô kháng, trong lòng thực thanh tỉnh cũng thực nhu hòa.

Lãng Phong không muốn quấy rầy giấc ngủ củ y , cho nên cũng không có nháo y, chính là lẳng lặng đem y người để ở trong lòng ôm vào trong ngực, gắt gao hoàn trụ, có lẽ tại thời điểm lần đầu tiên hắn có cơ hội này, hắn liền không nên tại buông ra.

Hiện tại, cũng không phải quá muộn, không phải sao? Lãng Phong có chút không xác định nghĩ, nhưng lập tức lại kiên định tin tưởng, sẽ không quá muộn, hắn không cho phép.

Tại trong ngực Lãng Phong, cảm xúc Chu Thần có chút buộc chặt, vẫn chưa như Lãng Phong mong muốn ngủ đi qua, ngược lại mất ngủ đứng lên.

Đêm đã rất sâu, Lãng Phong bên người giống như đã muốn ngủ đi qua, nhưng y như trước không dám khinh thường, trong đầu vẫn luôn suy tư thái độ Lãng Phong, trong lòng nghĩ đối sách.

Nhẹ nhàng đưa tay sờ sờ môi, bởi vì bị gặm phệ cùng bị hắn dùng lực sát quá, có chút hỏa lạt lạt đau đớn, Chu Thần suy nghĩ một chuyển, trong lòng toát ra một cái chủ ý đến, chính là mặc kệ làm cái gì, đều yêu cầu một cái hảo tinh thần cùng thể lực mới được.

Cụ thể thao tác, vẫn là chờ y trước đem một mỗi dùng đuổi đi rồi nói sau.

Chu Thần này vừa cảm giác ngủ cũng không an ổn, người trong mộng kia đuổi theo y vẫn luôn chạy, sau đó hắn bị nắm đến, bị giam ở trong lồng, đặt ở bên ngoài triển lãm, mà cái người kia trảo y, đứng ở vừa cười đùa với lồng sắt chỉ y biến thành hầu tử.

Áp lực cùng vô vọng tại trong mộng vô hạn độ phóng đại ứng lên, hận ý đối Lăng Phong cũng là giống nhau phóng đại đứng lên, y không xác định cái bị trang kia ở trong lồng vô lực tránh thoát, còn hầu tử muốn bị người triển lãm có phải hay không cùng tâm tình với y, nhưng là cho dù là đã muốn tỉnh ngủ, trong lồng ngực Chu Thần như trước bị cái loại bốc cháy này phần hận cùng điên cuồng báo thù cảm bỏ thêm vào, nhưng y trong nháy mắt phân không rõ có phải hay không còn tại trong mộng.

Có chút ngốc lãng ngồi ở trên giường, tâm tình Chu Thần còn ngâm mình ở trong mộng không biết có tính không ác mộng, không có thanh tỉnh.

Lăng Phong từ bên cạnh cũng ngồi dậy, mới vừa tính toán nói cái gì, lại bị Chu Thần ngẩng đầu gian nhìn hận ý cùng thương tổn trong mắt, tuy rằng hắn có thể nhìn ra cảm xúc của Chu Thần cũng không thanh tỉnh, nhưng là có lẽ thời điểm không tỉnh táo, mới là chân thật nhất, không phải sao?

Bàn tay nắm chặt một chút, vì người kia vô ý thức hận oán, trong lòng vô pháp bình ổn, Lăng Phong nghe thấy cười nhạo trong lòng hắn, sau đó ra tay, đem người kia còn không thanh tỉnh một phen đặt tại trên giường, lần thứ hai hôn lên đi!

Thiếu chút nhu tình, nhiều chút hung ác gặm phệ cùng điên cuồng tràn ra chiếm hữu dục, Chu Thần rõ ràng bị bắt giữ đến.

Chu Thần, muốn dần dần tỉnh táo lại không có lại đi giãy dụa, mà là tại trong óc nghĩ ý tưởng tối hôm qua vô luận như thế nào, y đều muốn biết Lăng Phong chân thật nhất, hay là có mục đích gì, cũng muốn biết hắn vì sao làm như vậy?

Nếu thật sự như y phỏng đoán như vậy là thật đối y có hứng thú nói, y cũng muốn biết, đến tốt cùng là loại trình độ nào, biết đến nhiều, y tài năng chế định xuất kế hoạch khả thi.

Hơn nữa đêm qua y cũng muốn rõ ràng, Ehnes cùng ca hắn tại Trung Quốc không thể giúp y gấp cái gì, chỉ có bọn họ về Đức quốc trước, chờ thời điểm chính mình lần thứ hai chạy đi, mới có cái dựa vào.

So thượng một lần tốt hơn nhiều, không phải sao?

Thượng một lần y tuy rằng muốn chạy trốn, nhưng là cái gì đều không có, liên đối con đường phía trước đều là không xác định, nhưng là lúc này đây, mục đích của y thực minh xác, chính là trở lại có Anderson cùng Ehnes ở Đức quốc, lực ảnh hưởng của Lăng Phong đến không được Đức quốc.

Một khi đã như vậy, vậy trước muốn cho Ehnes đồng ý cùng ca ca hắn về Đức quốc trước.

Y cũng không hoài nghi Anderson rõ ràng biết làm như thế nào mới là có lợi nhất, nhưng là có Ehnes lại luôn có thể dễ dàng ảnh hưởng Anderson.

So lãng trạch, nếu là không có Ehnes nói, Anderson chỉ sợ sẽ không dễ dàng bước vào đại bản doanh người khác.

Trên người người thực lửa nóng, hai người môi răng giao triền cũng thực lửa nóng, nhưng là đầu Chu Thần cũng là một mảnh thanh minh cùng lạnh lẽo, bởi vì y đã muốn cảm giác đến người trên người trạc dục vọng tại đùi y, hơn nữa tại cảm giác môi răng giao triền, nhưng Chu Thần có chút lông tơ thẳng dựng thẳng.

Y không rõ ràng lắm đây là bài xích vẫn là sợ hãi, hoặc là hai người đều có, nhưng là không nghĩ phát sinh loại chuyện này cũng là thật sự, tại loại thời khắc này, y một chút cũng không cảm giác được , trên người cũng xuất hiện không ít da gà.

Y nhắm mắt lại chờ sự tình phát triển, không biết Lăng Phong sẽ làm như thế nào, mà Lăng Phong thực hiện kế tiếp, sẽ quyết định hạn nội kế hoạch.

Sợ hãi sao? Đương nhiên.

Chu Thần nhắm mắt lại, nhưng là thân thể cứng ngắc cùng với khăn trương cầm lấy sàng đan khởi nắm tay, cùng với bởi vì quá phận khăn trương trên cái trán toát ra mồ hôi lạnh, đều nhượng Lăng Phong bình tĩnh trở lại.

Hắn nằm ở trên người Chu Thần, ở bên tai của y nhẹ nhàng thở dốc, cũng nghe Chu Thần bởi vì lấy được không khí mà từng ngậm từng ngậm thở, kéo lồng ngực phập phồng, hô hấp ăn ý, có vẻ giống như bọn họ thật sự phù hợp nhất dạng.

“Vì cái gì?” Chờ hơi chút suyễn quân khí tức, Chu Thần liền hỏi những lời này, nếu y không có bản năng tính đào tẩu nói, những lời này vốn là nên tại trước tiên hỏi.

Chu Thần không có mở mắt ra, y có lẽ vẫn là không nghĩ tin tưởng loại chuyện này cứ nhiên đã xảy ra, nhưng lại phát sinh lần thứ hai.

Lăng Phong đem người lăm vào trong ngực, nắm bắt cảm y, nâng lên đầu của y, cứng rắn lên tiếng đạo: “... Mở to mắt!”

Chu Thần phản xạ có điều kiện mở to mắt, lọt vào trong tầm mắt chính là ánh mắt Lăng Phong tối đen mang theo xâm lược cùng đoạt lấy cùng với nghiêm túc tại nhìn thẳng y, trực giác tính tưởng thoát ly cái này tầm mắt, kỳ thật mỗi lần cùng Lăng Phong đối diện, ánh mắt Lăng Phong thâm thúy tổng nhượng y cảm thấy gặp nguy hiểm ở trong đó nổi lên.

“Nhìn ta.” Lăng Phong nhẹ giọng nói, hắn đã muốn từ trong lòng người nhượng tâm hắn đau nhè ánh mắt y, ánh mắt lại lần nữa khôi phục nhu hòa.

Chu Thần lần thứ hai nhìn lại, trong ánh mắt rõ ràng mặt trái cảm xúc giống như không có xuất hiện quá nhất dạng, nhu hòa trung mang theo nghiêm túc, ánh mắt sáng quắc nhìn thẳng y.

“Những lời này, ta chỉ nói một lần, nhưng là về sau tùy thời đều có hiệu. Ta đích xác vô pháp đem người trở thành nhi tử, hoặc là nói, cho dù trở thành nhi tử, cũng vô pháp cùng so sánh với Vân Thiên. Nhưng là, người như trước là không đồng dạng như vậy, hiện giờ không thể so tâm quan trọng trong lòng ta ái cao ai thấp, ta đối việc lúc trước không để ý ý nguyện người đem người đưa về lăng gia sản thành tấm mộc cho Vân Thiên, thực hối hận nhưng là cũng thực may mắn.

Hối hận lúc trước lựa chọn này một cái cho người không tiếp thụ được, hiện giờ ta cũng có chút không tiếp thụ được phương thức người tiến nhập sinh hoạt, nhưng cũng may mắn, có một cái cơ hội như vậy nhượng ta tiến nhập sinh hoạt của người, nhượng ta nhận thức người.” Lăng Phong cùng Chu Thần đối diện, trong mắt hiện ra một tia ôn nhu, ôn nhu thực chân thật, so ôn nhu đã từng có trong trí nhớ Chu Thần đều thật sự là nhu hòa.

Chu Thần rũ xuống mí mắt, lẳng lặng nghe, y không có đánh đoạn Lăng Phong nói, thật sự muốn nghe xem tâm tư Lăng Phong, muốn biết, hắn có thể nói ra đến cái hoa gì?

Lại cùng y hiểu biết đạo sự tình, sự tình sở nhận tri, có bất đồng.

Lần này Lăng Phong không có cưỡng bách nữa Chu Thần nhìn thẳng hắn, mà là có chút chua sót cười khê một tiếng: “A ~ người rời đi tứ năm, tứ năm này trong ta không có một khắc là quên người, người nhất định sẽ không tin.”

Chu Thần ngẩng đầu, đem cảm y từ trên tay Lăng Phong đã muốn thả lỏng dịch khai, sau đó nói rằng: “Lăng tiên sinh nói xong đi, lí do thoái thác rất êm tai, nhưng là nói đến nói đi, người không phải là thay đổi khẩu vị, muốn khôi thân thể này sao? cùng nhi tử tương tự như vậy như vậy chấp nhất, như vậy nhiệt tình, thật đúng là đối với nhi tử người yêu thâm trầm a!”

Sờ soạng một chút khoe môi, Chu Thần châm chọc cười: “Được, Lăng tiên sinh có tiền có quyền, ta tự nhiên vô pháp cùng người chống lại, ngài nói, ta muốn như thế nào phối hợp người, hiện tại sao? Cởi quần áo sao? Người cấp bao nhiêu tiền? Đại khái tưởng chơi mấy lần?”

Nói xong, ngón tay thậm chí đặt ở đã muốn đặt đến cổ áo, thoát đến chỉ còn lại nút thắt áo sơ mi ——

58. Chương 58

Chu Thần ngữ khí thần thái, lãnh tĩnh tự giễu, giống như tại cam chịu, nhưng là Chu Thần chính mình cũng rất rõ ràng, y không có!

Y rõ ràng biết hắn hiện tại đang làm cái gì, mà còn rất rõ ràng nghĩ quá những lời này sau khi đi ra, Lăng Phong có các loại phản ứng gì.

Giả ý thương tâm ra vẻ tình thâm? Vẫn là biết thời biết thế?

Nếu là người trước, y tự nhiên liền có thời gian cùng Lăng Phong chu toàn, nhưng nếu là người sau, y tự nhiên cũng sẽ không thật sự đem mình cấp hồ-hãm hại, trên mặt lãnh tĩnh trào phúng, trong lòng lại suy nghĩ bách chuyển.

Nghe được Chu Thần nói, Lăng Phong thâm hút một hơi, hung hăng nhắm hai mắt lại, hắn ý đồ gọi lên khóe miệng, đem sắc mặt phóng nhu hòa, nhưng không có thành công.

Sắc mặt của hắn xanh mét dọa người, một lần nữa mở mắt ra tinh trong cũng là một mảnh ngoan lệ ám trầm, vô pháp phóng nhu biểu tình cứng ngắc tại trên mặt, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm ra vẻ không hề gì, trên mặt tiểu nhi tử đều là khinh mạn cùng trào phúng, như vậy lại làm cho hắn luôn bị thương, thật sự là nhượng hắn yêu hận khó phân.

Chính là làm như thế nào đâu? Thật là một chút cũng không muốn đi tưởng buông tha loại này khả năng a.

Cho dù trong lòng biết rõ hành vi lúc này bất quá là khó xử người khác cũng bị thương chính mình, lại như trước không nguyện ý đình chỉ.

Bức thiết chờ mong một thời cơ cùng tiểu nhi tử chuyển cơ, chẳng sợ hy vọng có chút xa vời.

“A ~”, thanh âm Lăng Phong cười khê có chút trầm thấp, phối hợp ánh mắt hắn hoàn toàn không có bất luận cái gì ý cười cùng biểu tình, cũng làm cho trong lòng mạn Chu Thần thượng một tầng hàn ý.

Đồng tử Chu Thần hơi hơi co rút lại, đối với viejc mình phản ứng rất là xấu hổ và giận dữ, không dấu vết nắm chặt nắm tay, liên bản thân y cũng không biết, y vì cái gì vẫn là đối Lăng Phong có chút bản năng sợ hãi, hắn cho rằng hắn sớm đã sẽ không lại bị áp chế, không đem Lăng Phong để ở trong lòng sau.

Nhưng hiện tại xem ra, lại không phải như thế, trước kia y thấp thỏm sợ hãi hắn đề phòng hắn, hiện tại xem ra, cũng không tất cả đều là bởi vì y chính mình quá mức để ý, cũng không vì người kia là phụ thân.

Lăng Phong người này, bản thân chính là một cái người nguy hiểm, nguyên nhân này chỉ sợ cũng chiếm cứ nhất định nhân tố.

“Nếu có khả năng, ta thật muốn đem tiểu thiên người cả đời đều mua xuống dưới tốt lắm, nói vậy, ta là có thể muốn làm gì thì làm, tùy thời tùy chỗ, lí lí ngoại ngoại, không hề cố kỵ muốn làm gì thì làm ~” nhẹ nhàng nói xong, tay phải xoa khóe môi Chu Thần, nhẹ nhàng vuốt ve, khóe miệng cũng câu lên, không chỉ có không có mang đến mỉm cười hoặc là nhu hòa, thậm chí còn mang đến một ít điên cuồng mà lại nghiêm túc.

“Tiểu thiên, ngươi bán sao?” Nhẹ nhàng tại bên tai Chu Thần hỏi đạo, ngữ khí nghiêm túc giống như tại chờ mong Chu Thần khẳng định trả lời thuyết phục, có lẽ thời điểm Lăng Phong đang nói xuất những lời này, trong lòng không khỏi không có cảm giác đột nhiên vừa động, dù sao đối Lăng Phong mà nói, đây là một cái hấp dẫn a?

Nhượng người trong lòng hắn, hoàn hoàn toàn toàn biến thành chuyên thuộc hắn, biến thành một người của hắn, nhượng hắn muốn làm gì thì làm, thật tốt a?

~Chính là trong lòng Lăng Phong cũng rất khoái từ loại này mê chuộng trong thanh tỉnh lại này, hẳn tự nhiên biết, tiểu thiên tại nhạ hẳn sinh khí, rất rõ ràng, những ý tưởng của hẳn có điều kiện tiên quyết, thì phải là mua cả đời một người, hẳn sẽ mang vào một lòng mình xem như tặng phẩm.

Chỉ có như vậy, hẳn tài năng chân chính muốn làm gì thì làm, tài năng chân chính tùy tâm sở dục, mà không phải trở thành một cái hại người hại mình.

Huống chi, cho dù tiểu thiên nguyện ý bán, hẳn cũng khẳng định mua không nổi, bởi tâm y hẳn đâu mua được.

Chính bởi vì trong lòng rõ ràng, hơn nữa là rất rõ ràng, cho nên Lăng Phong càng thêm không nguyện ý buông tay, bởi vì nếu hơi chút một buông tay, khẳng định chính là buông tha liên hệ giữa bọn họ.

Hắn lại như thế nào bỏ được, làm sao dám buông tay đâu?

Chẳng sợ biết rõ, hành vi hiện tại trên cơ bản toàn bộ đều tại tăng thêm chán ghét trong lòng y cùng với kháng cự đối hẳn, hẳn cũng vô pháp buông tay.

Chu Thần căng thẳng trong lòng, y không lường trước đến Lăng Phong phản ứng như vậy, bởi vì ý tứ trong lời nói của Lăng Phong quá mức hiểu được, thậm chí ẩn ẩn nhượng y có một loại cảm giác mọi thân báo chỉ là vớ vẩn.

Cái loại thông báo này mang theo vũ nhục, chỗ nào có một chút ý tứ thông báo a?!

Nhất định là y ảo giác!

Định thần, Chu Thần có chút bất mãn ý tâm tính chính mình hiện giờ cùng thái độ, vạn phần không hài lòng, không hài lòng mình ở trước mặt Lăng Phong, không hài lòng chính mình loại này thời điểm còn có thể phát tán tư duy ảo giác, lại càng không vừa lòng y không chỉ có không thăm dò xuất thái độ Lăng Phong, ngược lại có chút phát triển làm cho mình thất thố!

Để cho y khó có thể tiếp thu chính là, y tại sợ hãi!

Y cũng không biết Lăng Phong có chỗ nào đáng giá cho y sợ hãi, nhưng là Lăng Phong mềm nhẹ ghé vào lỗ tai y nói cái loại hàm xúc ý tứ không rõ nói này, khí thế trên người cũng giống như tại vận sức chờ phát động, chờ đợi một cái cơ hội phóng thích, nhượng trong lòng Chu Thần không từ phiếm đi lên một ít lạnh ý.

“... Đương nhiên bán! Vì cái gì không bán? Trên cái thế giới này, vốn là không phải là loại này nhược nhục cường thực sao? Đáng tiếc Lăng tiên sinh người tuởng tại thương ngôn thương nói, cũng tuyệt đối xuất không dậy nổi giá tiền ta nghĩ muốn!” Chu Thần lãnh thanh âm, có chút cường chống giống như bình thường nói.

Hừ! Bán mình?! Chu Thần trong lòng hừ lạnh, giống như muốn xua tan bất an nhất dạng quanh thân.

Thời điểm sinh hoạt gian nan nhất, y cũng liên không hề nghĩ ngợi thân hầu bàn chuyện này, cho dù chính là bán cho một người, nhưng loại khuất nhục cảm này không phải là nhất dạng sao? Trừ bỏ bất đắc dĩ, cùng với có khác sở đồ ở ngoài, có ai có thể mặt không đỏ sặc đem chính mình bán?

Còn có chuyện trọng yếu nhất y đều nhanh muốn quên, ni mã! Đây là cái ‘Sinh phụ’ đi?!

“A ~ đương nhiên, tiểu thiên chính là vật báu vô giá đâu ~” giống như mang theo cảm thán liếc mắt một cái thở dài, Lăng Phong đem vành tai Chu Thần một cái hàm vào miệng nhẹ duyên, Chu Thần rung mình một cái, bản năng vươn tay muốn đẩy Lăng Phong ra, nhưng không có thành công.

Lăng Phong chính là dừng một chút, sau đó tay phải tiến lên, gắt gao chế trụ đầu Chu Thần, không chỉ có không có buông ra lỗ tai Chu Thần, ngược lại còn hung hăng cắn một hơi.

Hắn tay kia thì tuy rằng đánh thạch cao, nhưng đại khái các đốt ngón tay còn có thể động, tư thế hai người, vốn cũng là Lăng Phong ở vào thượng phong, mà Chu Thần dễ dàng chịu thiệt, hơn nữa Lăng Phong tính tình lên đây, căn bản là không đi quần thương trên tay, bằng vào tố chất thân thể hẳn, rất dễ dàng có thể ngăn chặn Chu Thần.

Chu Thần tuy rằng vóc dáng trường lớn nhỏ, nhưng là nói thật, tố chất thân thể y còn thật không bằng Lăng Phong.

Lỡ tai bị cắn, Chu Thần quyết định tạm thời trước không nghĩ những vấn đề nhượng y một chút cũng làm không rõ ràng lắm.

Rất nhiều chuyện nếu không hiểu, trước hết phóng, tổng sẽ có tra ra manh mối, thời điểm chân tướng rõ ràng.

—— nói trắng ra, kỳ thật chính là y thật không có nhiều chỉ số thông minh yêu nghiệt cùng EQ-Chỉ số cảm xúc, có thể bằng vào dấu vết ngoại tại liên khăng định đoán được nguyên nhân sự tình phát triển, cho dù y ngẫu nhiên không cẩn thận nhìn chân tướng, chỉ sợ hấn chính mình cũng thật không dám tin tưởng.

Dựa vào một hơi khí không cam lòng, y có thể chống mình ở trước mặt Lăng Phong không đến mức quá mất thái, có thể ra vẻ vững vàng cùng Lăng Phong nói chuyện, nhưng là nói thật, Lăng Phong lần đầu tiên gặm miệng y, y vẫn luôn đều là bất an, không có một khắc là an tâm.

Chỉ cảm thấy toàn bộ tâm đều là trôi nổi bất định, cao thấp vô pháp gắng sức, nhượng y rất là không biết theo ai.

Tự giễu cười cười, nói đến để, hấn quả nhiên vẫn là rất yếu đuối.

Sự tình phát sinh thời gian quá ngắn, y căn bản không kịp đi thi lự chính mình đến tốt cùng nghĩ như thế nào, cũng tối không kịp làm cho mình giữ vững tinh thần hoàn toàn để ý thanh rõ ràng, mà là bản năng kháng cự cùng muốn tránh tị, hơn nữa đối mặt Lăng Phong từng bước ép sát.

Lăng Phong không có tái khó xử Chu Thần, cũng không có nói biểu đạt cái gì nữa, buông ra lỗ tai Chu Thần, tái tại Chu Thần trên môi hôn một cái liền ra cửa phòng.

một người một chỗ, Chu Thần buộc chặt mới hơi chút thả lỏng một chút, chính là chính là thả lỏng điểm này, cũng lập tức nhượng một cái nghi vấn mặc danh kỳ diệu toát ra cấp đánh nghiêng.

Bởi vì tại phòng ngủ Lăng Phong, rất khó không cho y nhớ tới một lần duy nhất đã từng ngủ lại tại trong phòng Lăng Phong, một đêm kia.

Lúc ấy y có lẽ trì độn cái gì cũng chưa phát giác đến, nhưng là giờ này khắc này, nhớ tới thời điểm đó, đáy lòng quá dị cảm thấy, cái buổi tối kia Lăng Phong có lẽ thật sự cũng không có say.

Ánh mắt mở vô thần nhìn chằm chằm đỉnh, càng muốn để ý rõ ràng sự tình, càng là cảm thấy hăm đến rất sâu, càng là đối với chỉ số thông minh không tự tin.

Nếu, đêm hôm đó, Lăng Phong thật sự tại trang say nói...

‘Ba’ một tiếng vang nhỏ, cũng là một bàn tay Chu Thần không nhẹ không nặng phiến ở tại chính mình trên mặt!

Tuy rằng không đau, nhưng là cái loại cảm giác phiến chính mình bạt tai này, đủ để cho y tỉnh táo lại.

Hung hăng lau mặt một phen, Chu Thần ngồi xuống, đi vào phòng tắm, thấy quần áo trong gương đã muốn vo thành một nắm, Lăng Phong ra khỏi phòng trước cửa nhắc nhở y, quần áo đã muốn bị người hầu cẩn thận đặt ở nơi cửa, Chu Thần trầm mặc một chút, xem như tạm thời khuất phục đi.

Tiếp nhận cái ý tưởng này sau, Chu Thần mới cảm thấy, kỳ thật sự tình giống quần áo loại này, y thật sự hoàn toàn không cần thiết đối hoặc là ra vẻ thanh cao.

Vừa đi vào phòng khách, Chu Thần liền phát hiện không khí có chút không đối, tuy rằng không có tái quang chân, nhưng là cước bộ thăm nhượng như trước thanh xu gần với vô động.

Ít ỏi vài câu, y chợt nghe đi ra đại khái ý tứ.

Trên bản chất y hồi Đức quốc vẫn là ở tại chỗ này mâu thuẫn, hiển nhiên, Lăng Phong là tuyệt không sẽ làm y rời đi, mà Ehnes cũng là biết tâm tư y không nghĩ sống ở chỗ này, này vốn là không có gì.

Nhưng là kỳ quái cũng là n thái độ Anderson, thường ngày nói, cho dù tái thế nào, Ehnes cũng sẽ đối ca hấn ôm có đầy đủ kính sợ, nhưng là hiện tại hiển nhiên có chút không giống, nếu không không có như thường ngày nhất dạng, ngược lại có một loại nông nô xoay người đem ca xương đặc sắt cảm

~Mà ngay cả dĩ vãng làm cho tâm hấn cố tình gây sự, hiện giờ cũng có vẻ đúng lý hợp tình, mấu chốt nhất cũng là, Anderson không chỉ có không có phát giận, cũng chưa cho Ehnes phóng lãnh khí, ngược lại còn so bộ dáng thường ngày càng phóng túng, nhưng đầu óc Chu Thần có chút lơ mơ.

Đến gần sau, Chu Thần tại bên người Ehnes ngồi xuống, Anderson mặt mờ nhũn mày, giữa đột nhiên có chút để ý khoảng cách hai người bọn họ, uống một hơi cà phê, lại không nói gì.

“Ehnes, người trước cùng ca người hồi Đức quốc đi, ta ở trong này sẽ không có chuyện gì, mà các người về tới Đức quốc mới có thể nhượng ta an tâm.” Không có nhìn Lăng Phong liếc mắt một cái, nghe được Ehnes tại trước mặt Lăng Phong cùng Anderson còn vì y dựa vào lý lẽ cố gắng, bộ dáng không chút nào thỏa hiệp, trong lòng Chu Thần cảm động.

Có một cái bằng hữu như vậy, y cả đời này cũng không tính uống công, so khổ bức thượng cả đời thật sự là mạnh hơn nhiều lắm.

Chẳng sợ gần vì thế, y cũng thật không nỡ từ trở về.

Cho dù y lúc này vẫn để ý không rõ sự tình, nhưng là y chung quy còn muốn trở về Đức quốc cũng là khẳng định, mà có Ehnes cùng Anderson ở Đức quốc, mới là chỗ dựa vững chắc, có thể làm cho y an tâm quá cuộc sống của mình.

Hơn nữa Anderson cũng không khả năng vẫn luôn bởi vì chuyện của y háo tại Trung Quốc, cho dù Anderson nhìn tại mặt mũi Ehnes đồng ý làm như vậy, y cũng là tuyệt đối không hảo ý tứ.

Hấn có thể dùng thế lực Ehnes cùng Anderson tìm kiếm phù hộ, bởi vì tại hoàn cảnh mỗi ta Anderson mà nói bất quá là nhắc tay chi làm phiền, nhưng là nếu muốn cho người khác thật sự vì chuyện y vội trước vội sau phóng rất nhiều tinh lực, y lại thiệt tình băn khoăn.

Cho nên Chu Thần đã nói, nhượng Anderson cùng Ehnes về trước Đức quốc y tài năng an tâm, cũng tính thượng thiệt tình nói.

“Chính là, thân mến Thần, người rõ ràng không thích nơi này, ta cảm thấy đều là lỗi của ta, nếu ta trước tiên với người thượng lượng một chút nói, liền không xảy ra loại chuyện này. Ta thật xin lỗi.” Ehnes khó được không có cợt nhả, mà là tâm tình có chút suy sụp.

“Này hoàn toàn không liên quan chuyện của người, người là bằng hữu duy nhất, cũng là người trọng yếu nhất, này hoàn toàn là chính mình vui lòng, người có biết, nếu ta thật sự không nguyện ý, ai đều bức không được ta.”

Chu Thần nói những lời này, xác thực có chút chột dạ, y giờ này khắc này lập trường cùng cảnh ngộ, cũng là thật thật thực thực bị bức bách.

Chu Thần nói xong những lời này, không đề cập tới về mặt Ehnes cảm động, ở đây biểu tình hai người khác cũng không xinh đẹp.

Lăng Phong tự nhiên không cần phải nói, mà Anderson cũng là có chút biểu tình lãnh hạ mặt, cùng mặt Lăng Phong xanh mét rất có hiệu quả như nhau.

Ehnes nghe thấy Anderson ho nhẹ một tiếng, có chút quái dị sửa sang lại biểu tình, tuy rằng hấn đích xác ra vẻ bởi vì chuyện tối ngày hôm qua có chút không kiêng nể gì được một tác lại muốn tiến một bước, nhưng là lúc này nghe được ca hấn ý bảo, hấn vẫn là sẽ không tự chủ được đoạn chính hạ thái độ, trong nhất thời, hấn vẫn là có chút sửa bất quá tới.

“... Người cũng là ta bằng hữu tốt nhất, tại trong lòng ta cũng rất trọng yếu. Ta vẫn là không yên lòng một mình người lưu lại, chúng ta nhận thức tới nay, cho tới bây giờ không tách ra quá.” Đã đến bên miệng người trọng yếu nhất ngạnh sinh nhượng hấn có nghẹn trở về, hấn hiện tại đã muốn không dám tùy tiện nói như vậy, được rồi, trên thực tế, hấn trước kia cũng không dám trước mặt ca gặp đối người khác nói như vậy.

Vì cái gì hẳn rõ ràng cảm thấy hẳn rất cực có thể không hề sợ ca, thậm chí có thể cỡi tại trên ca hẳn đầu làm càn, lại phát hiện chuyện hẳn trước kia không dám làm, bây giờ còn là không dám làm...

Đắc sắt không có bao lâu, lại bị chính mình đánh hồi nguyên hình, Ehnes trong nháy mắt có chút bi thôi.

Hoàn toàn không dự đoán được hẳn nói câu kia, cấp mặt hai người khác mang đến ảnh hưởng, thế cho nên mặt hai người khác khó được tâm hữu linh tề.

59. Chương 59

Sau khi liên thanh cam đoan, Chu Thần cuối cùng cũng tiễn Ehnes, trong lòng kỳ thật cũng ẩn ẩn từng một hơi.

Người này, ai đối y hảo, y cũng sẽ như thế. Tựa như lần này Ehnes tự chủ trương, bởi vì là vì hẳn hảo, lại là thật sự vì y mất tâm, y liền không nhẫn tâm nhượng Ehnes thất vọng, vì thế lại bước chân vào trong phạm vi của Lăng Phong.

Mà nếu tái bởi vì chuyện của y, nhượng Ehnes vẫn luôn dừng lại tại Trung Quốc, thậm chí ảnh hưởng đến Anderson, trong lòng y cũng là vạn phần không tình nguyện.

Mặc dù tại nơi này, Ehnes bằng vào lực ảnh hưởng của Anderson, cũng không nhất định sẽ bị hạn chế hoặc là ảnh hưởng, nhưng là y lại băn khoăn.

Có một số việc yêu cầu khách khí, nhưng bằng hữu có chút sự tình không nên khách khí, y cũng không có khách khí, tỷ như ngẫu nhiên sẽ mượn dùng thân phận Ehnes, thậm chí nghĩ nếu lần này tái chạy đi, nhất định là muốn đi tìm cầu Ehnes che chở.

Bản thân y cũng chia không rõ ràng lắm hẳn khi nào khách khí, khi nào thì không khách khí, y chỉ có thể bằng vào tâm của y đi làm, ít nhất thời điểm y đối mặt Ehnes, đều tuyệt đối là chân thành.

Ehnes đối y cũng là như vậy, y thực vinh hạnh, càng thêm quý trọng.

Ngồi ở trong xe Lăng Phong, nhìn phi cơ Ehnes cùng Anderson thừa tọa cất cánh, tâm Chu Thần dần dần bình tĩnh trở lại.

Có lẽ trước mặt người này, năng lực thừa nhận luôn tương đối bạc nhược, ngược lại thời điểm một mình một người, khổ sở cùng áp lực, luôn có thể bất tri bất giác liền thừa nhận rồi.

Tựa như Chu Thần trước kia hâm mộ những tiểu hài tử, thẳng đến hôm nay y còn có thể nhớ rõ rõ ràng, y tại cửa hàng thức ăn nhanh làm công, gặp qua một đứa bé, hẳn mục mục đi mua đồ, hẳn ngã sắp xuống, sau đó chính mình đi lên, bộ dáng chuyện gì đều không có.

Chính là chờ quay đầu lại, thời điểm thấy mục mục đã muốn sắp tới, lại lập tức lại cố ý té lăn trên đất, khóc lên.

Người chung quanh đều cảm thấy hài tử kia thực thông minh, thật tốt chơi, thật đáng yêu, nhưng là Chu Thần lại cảm thấy, hài tử kia thực hạnh phúc!

Có một cái như vậy có thể làm cho hẳn vừa quay đầu lại có thể vì sự tình mình đã muốn phát sinh ủy khuất khóc, thậm chí, còn không ngừng một cái.

Chẳng sợ hiện tại Ehnes là người trọng yếu nhất trong lòng Chu Thần, thậm chí là bằng hữu duy nhất, không hề cố kỵ ủy khuất loại chuyện này, Chu Thần cũng cho tới bây giờ không nghĩ quá.

Bởi vì không thích hợp, y cùng Ehnes là bằng hữu quan hệ, tuy rằng cho y đầy đủ an ủi cùng y lại, lại như trước vô pháp bổ khuyết phương diện tình cảm chỗ này.

Cũng may y cũng trưởng thành rồi, càng xác thực nói, là thói quen —— có một số việc kỳ thật cùng có hay không lớn lên quan hệ không lớn, dần dần cũng đã cảm thấy chính mình không thêm để ý.

Quay đầu, Chu Thần nhìn người tọa ở bên cạnh thần sắc không rõ, rốt cục quyết định, quay đầu nghiêm túc đối Lãng Phong nói rằng: “Chúng ta chân chân chính chính, nói chuyện đi, được không? Dù sao người hiện tại mặc kệ có cái ý đồ gì, ta cũng đã muốn trở mình không ra tay lòng bàn tay người, lần này, ta nghĩ sống đến hiểu rõ một chút.”

“... A ~ tiểu thiên...” Lãng Phong ý tứ hàm xúc không rõ cười khẽ một chút, chính muốn nói cái gì thời điểm, Chu Thần ngắt lời nói: “Ta là Chu Thần.”

Ánh mắt nhìn chăm chăm vào Lãng Phong, chưa từng có nhiều oán giận, cũng không có kích động, chính là bình bình đạm đạm nói: “Ta bây giờ là Chu Thần.”

Nhưng trong giọng nói ngược lại bởi vì trắng ra hòa bình đạm thêm vài phần nghiêm túc ý tứ hàm xúc: “Người có thể bảo ta Chu Thần, không kêu tiểu thiên, bởi vì ta không biết người tại kêu ai.”

Ngụ ý vẫn chưa phản bác thân phận của y, nhưng là về sự tình tên Chu Thần kiên trì, đồng thời cũng là kiên trì muốn là Chu Thần mà sinh hoạt, mà không phải Lãng Thiên ý tứ.

Lãng Phong cảm thấy, tiểu nhi tử luôn tại khiêu chiến tự chủ của hắn, rất nhiều thời điểm, hắn cũng rất muốn hảo hảo cùng tiểu thiên nói chuyện, tỷ như, tổ nổi lòng, biểu biểu quyết tâm.

Nhưng luôn rất dễ dàng đã bị tiểu thiên nói mấy câu trêu chọc mất đi bình thường cùng lãnh tĩnh, trên cái thế giới này, cũng cũng chỉ có một người này có thể dễ dàng làm được.

“Người là con ta, chuyện này thực là vĩnh viễn thay đổi không được.” Nếu như nói trước kia Lãng Phong còn cảm thấy y cùng Lãng Thiên có phụ tử quan hệ chỉ số bằng không hiện tại lại hoàn toàn không nghĩ như vậy.

Hắn hỏi không ít tâm lý thầy thuốc, còn nhìn rất nhiều bộ sách tâm lý học, lúc ban đầu bắt quá là vì điều chỉnh tâm tính chính mình, nhưng là sau lại trọng điểm liền không tự chủ được đặt ở trên người tiểu nhi tử.

Thời điểm cố vấn tâm lý thầy thuốc, sẽ dùng một ít hành động Lãng Thiên đã từng làm đại khái chính là cái gì ý đồ, nhìn bộ sách phương diện tâm lý học, sẽ không tự chủ được đi tìm tình huống cùng tiểu thiên phù hợp.

Trải qua đối lập xuống dưới, hiểu biết hắn đối với Lãng Thiên có thể nói càng thêm thâm, càng công phu, điều tra sự tình Lãng Thiên trước kia, đủ loại dấu hiệu, đều biểu lộ, làm một cái hài tử trưởng đại từ cô nhi viện, chấp niệm kết thân tình là rất khó lý giải.

Cho nên mới có ban đầu tiểu nhi tử đối hắn ư tâm tình, tuy rằng rất ngắn, nhưng sau lại hồi tưởng lại đến, cũng sẽ nhượng hắn rất là hối hận.

Mặc kệ trong lòng của hắn chờ mong chính là cái gì, phụ tử quan hệ hắn cùng Lãng Thiên đều là không giải được cũng trừ không được liên hệ.

Thế nào, hắn có lẽ cũng không nên buông tha.

Chu Thần nghe xong, trong lòng lại có điểm bốc hỏa khí xúc động, nhưng là lại giãy lắt tưởng tượng, cần gì chứ? Luôn tại trước mặt hắn châm chọc, tự giễu, sinh khí, phát hỏa có ý gì? Có cái gì ý nghĩa?

Bỗng nhiên, trong lòng ngực buồn bực liền tan khai, đích thật là cần gì chứ?

Thản nhiên cười cười, Chu Thần nhướng mày, nếu tính toán đem nói hết, cũng không khách khí.

“Người là cảm thấy, người cho ta sinh mệnh, ta đời này kiếp này nên vô luận như thế nào đều trở mình không ra tay người, cũng không nên thoát ly chương không?” Hỏi sau, cũng không chờ Lãng Phong trả lời, sau đó tiếp tục nói rằng: “Chính là trên thực tế, ta đã muốn trả lại cho người, Lãng Thiên chết ở trong tràng nổ mạnh kia, chết do người bỏ qua râu, bảo hộ nhi tử ‘Duy nhất’, kia đã là cái kết thúc. Người nói ta là con của người, nhưng là ta vẫn chưa mất trí nhớ, người đã nói, Lãng Vân Thiên là con độc nhất của người, ta nghĩ, người sẽ không mất trí nhớ đi?”

Chu Thần nhẹ nhàng nâng mắt, nhìn quét Lãng Phong mặt lãnh cứng rắn, nhẹ nhàng cười ra tiếng: “Ha hã ~ có lẽ Lãng tiên sinh không tin, hơn nữa lúc này đây, ta đã chết hai lần, cũng đã muốn còn hai lần, tự

giác đã muốn được rồi, cũng không muốn tiếp tục chết lại không tốt sao? Vẫn là Lăng tiên sinh cảm thấy, không muốn ta dịch cốt trả cha cắt thịt trả mẹ mới xem như chân chính hai tình đâu?”

Thanh âm Chu Thần nhẹ nhàng giống như sâu kín thở dài, một tia một tia giống như dùng tâm ti sắc bén nhất gắt gao bao vây trái tim Lăng Phong, sinh sôi đau lòng nghi hoặc khủng hoảng đều triển phước vào trong huyết nhục, nhượng hần đau triệt tâm phế.

Mặc dù là ở trên xe, nhưng là Chu Thần cũng không có quá nhiều kiêng dè, bởi vì trên xe đã sớm dâng lên đón đỡ, đem lái xe cùng sau sương bọn họ tọa phân cách mở, chỉ sợ sẽ là y thực đem Lăng Phong chọc giận, Lăng Phong thất thủ đem y bóp chết, lái xe cũng không biết.

Lăng Phong ngẩng đầu nhìn giống Chu Thần, con ngươi ám trầm đen lại ngạnh sinh sinh đích mang ra một chút nổi khổ riêng, nhượng hô hấp Chu Thần bị kiềm hãm, quay đầu cười khê, kỳ thật tính đứng lên, cho dù Lăng Phong kia ti đau xót là thật, y cũng không nhiều cảm giác thành tựu, càng không có gì thống khoái cảm, y tông thủy chí chung cũng chưa có thể trưởng thành vì ý đồ để cho người khác càng đau độc thủ, kỳ thật bản thân y cũng rất tiếc nuối.

Nhưng là y còn thật không rộng lượng đến, bởi vì trong mắt người này, liên ánh mắt y không hiểu nhìn người người đều nhìn ra nổi khổ riêng, liền vì hần đau lòng, y cũng không phải thực thánh mẫu.

Y chính là cảm thấy, có lẽ đã từng thật sự đem Lăng Phong thần hóa, yêu ma hóa, đánh giá cao. Mặc kệ cảm xúc Lăng Phong, có phải thật vậy hay không, y cũng chưa nghĩ quá loại yếu thế cảm xúc ẩn ẩn mang theo này, sẽ xuất hiện trên người Lăng Phong.

Chính là hôm nay đã định trước, Chu Thần không nghĩ quá sự tình sẽ liên tiếp phát sinh, y còn không có từ trong ánh mắt Lăng Phong hoàn toàn phục hồi lại tinh thần, lại nghe đến một câu lại càng không có thể nói: “... Ta hiểu.”

Nhẹ nhàng một câu, giống như một tiếng sấm sét nhất dạng vang ở bên tai Chu Thần!

Chu Thần có chút không thể tin trọn to mắt, nghe Lăng Phong một tay ôm y vào trong ngực, tiếp tục nói: “Mặc kệ là cho người trở thành hài tử cô nhi viện, vẫn là sau lại cho người làm tấm mộc, ta đều nhận, là lỗi của ta. Người cùng với ta nghiêm nghiêm túc túc nói, ta liền cùng người nghiêm nghiêm túc túc nói, ta giải thích.”

Chính bởi vì hiểu biết càng nhiều, Lăng Phong lại càng là hãm đi xuống, trong lòng hần người này, nghiêm túc tính đứng lên, thật không có quá mức ưu tú, bộ dạng mặc dù tốt, nhưng là xưng không hơn khiến người kinh diễm. Tài hoa, cũng không có thực có thể cho ra tay. Không có các loại thiên phú, cũng không chịu thượng thiên sủng ái, nếu thật muốn nói có cái chỗ gì hơn người, chỉ sợ cũng chính là y sống nghiêm túc cố gắng cùng với thân ở nghịch cảnh nhưng tâm tình cũng bình thản như trước.

Nhưng là người trên thế giới sinh hoạt nghiêm túc cố gắng chỗ nào cũng có, nghịch cảnh trung tâm cảnh bình thản cũng không phải không có, nhưng là hần cố tình đã đem này một cái đặt ở trong lòng.

Có đôi khi nghiêm túc nhớ tới, đều muốn không ra cái nguyên do đến, nhưng là lại như trước theo hiểu biết, một chút một chút ở trong lòng hần chồng chất.

Đã từng cảm thấy hần là không có áy náy, ban đầu không tiếp thu cái nhi tử ngoài ý liệu, hần là cảm thấy không có gì, dù sao hần đã có thê tử nhi tử, chẳng sợ không là mình thích, cái thê tử kia cũng không phải cái gì tinh du đăng, huống chi mẫu thân tiểu nhi tử cũng còn sống.

Bằng tiền hần cấp, chỉ cần không hết sức xa xỉ, cả đời vô ưu vô lự vẫn là không thành vấn đề.

Sau đó liền đem chuyện này đều ném tại sau đầu, sự tình phía sau, ai có thể trước tiên biết trước đâu?

Cho nên Lăng Phong đã từng cũng không cảm thấy hần nên áy náy, cũng không cảm thấy hần thực xin lỗi ai.

Rồi sau đó đến, khuôn mặt tiểu nhi tử kia cùng con lớn nhất đục lỗ nhìn lại quả thật rất giống, ngay lúc đó hần đối tiểu nhi tử cũng không nữa điểm tình cảm, cho dù đã biết y sau lại gặp được, cũng không biết là cùng hần có quan hệ, tự nhiên cũng liền chưa nói tới cái cảm xúc gì áy náy đau lòng linh tinh.

Đúng lúc gặp lúc ấy Vân Thiên xảy ra ngoài ý muốn, trong đầu hắn vừa định dùng những người khác dẫn phía sau màn độc thủ, để bảo vệ con lớn nhất, tiểu nhi tử đột nhiên liền xuất hiện.

Ai có thể so một người như vậy thích hợp hơn đâu? Thuận theo tự nhiên mà thôi.

Hơn nữa hắn điều tra đại khái trong đó có thể thấy được, nhi tử không ở trong kế hoạch quá không là tốt lắm, ít nhất tại trong mắt Lăng Phong xem ra, chính là quá phi thường không tốt.

Liên muốn ăn cái đồ vật gì, đều phải tính tiền có đủ hay không hoa, tọa giao thông công cộng đều phải nhìn xem tình huống, cũng không phải là phi thường thâm hiểm?

Cho nên, hắn có thể mang Lăng Thiên hồi lăng gia, thậm chí tính toán sự tình sau khi kết thúc, cho y nhất bút tiền, đã muốn xem như phi thường không tồi.

Lăng Phong càng nghĩ, không thừa nhận cũng không được, lấy tính cách của hắn cùng phương pháp xử sự, trừ phi hắn có thể từ ngay từ đầu chỉ biết toàn bộ sự tình sau lại cùng kết cục phát triển, nếu không nói, cho dù lại đến một lần, sự tình cũng sẽ không so hậu quả hiện tại thiệt nhiều.

Bất quá, này cũng không gây trở ngại hắn hối hận, rất nhiều chuyện, rất nhiều người đều nói làm liền không phải hối hận, sự tình vô pháp thay đổi vẫn hồi không cần hối hận, nhưng là có thể làm được người, lại có vài cái?

Nếu thật có thể bởi vì vô pháp thay đổi, vô pháp vẫn hồi, đã muốn đã xảy ra loại lý do này mà không hối hận nói, chỉ sợ trên đời này, thuốc hối hận cũng liền không cần phát minh đi ra khiến người người theo đuổi đi.

Cho nên hắn hối hận, hắn nguyện ý giải thích, nguyện ý thừa nhận, hắn sai.

Đầu có chút phát mộng, Chu Thần cảm thấy y có lẽ đang nằm mơ? Nhưng là nhất có chút suy nghĩ đêm có điều mộng, y còn thật không xác định, có nghĩ tới hay không nhượng Lăng Phong ở trước mặt y nhận sai, vì việc hắn làm hối hận.

Lăng Phong cũng không có dừng lại, cho dù hắn rất muốn tại ánh mắt kia có chút ngốc lăng thượng thân lên một hơi: “Nhưng là yêu cầu của ngươi, ta làm không được. Ta cho phép ngươi hận ta, nhưng tuyệt không cho phép ngươi vĩnh viễn hận ta, lại càng không cho phép ngươi cùng ta tái vô quan hệ, đây chính là ta điểm mấu chốt. Mà cuối cùng, cả đời này, ta cũng sẽ không cho phép ngươi rời đi.”

Được rồi, này tuyệt đối không là nằm mơ, cho dù là mộng, y vọng tưởng cũng tuyệt đối sẽ không bao quát dự niệm phụ thân đối với y, rồi sau đó tới mấy câu nói đó, liền chói lọi chính là ý tứ này.

Tại thời điểm bị găm hai lần thậm chí càng nhiều thứ sau này, Chu Thần vô pháp đem sai lầm của Lăng Phong lý giải.

Mặc kệ Lăng Phong nói thật hay giả, cũng không quan trọng lòng hắn đến tột cùng là nghĩ như thế nào, nếu y không có năng lực đào ra Lăng Phong mục đích, mà Lăng Phong cũng bày ra hảo hảo nói nói chuyện, thậm chí tư thái công bằng, vậy y liền không phương trước không vội mà phản bác, cũng không vội mà quy định sẵn luận, ngẫu nhiên theo Lăng Phong nói, theo suy tư của hắn, thăm dò một phần cũng không vướng bận, tóm lại y bây giờ còn đích xác không xảy ra lòng bàn tay Lăng Phong.

“Trước đó vài ngày, phụ thân còn luôn tiếp người trong lòng tan tằm, không mấy ngày nữa, lại đem chủ ý đánh tới trên người của ta, ta nên một câu, thật không hổ là ‘Thượng lưu nhân vật’ sao? Có lẽ, còn muốn hơn nữa cơ được dân được, không từ thủ đoạn?” Chu Thần từ khi khiếp sợ trung phục hồi lại tinh thần, cũng không phản bác Lăng Phong, ngược lại theo ý tứ Lăng Phong nói, nửa thật nửa giả giống như thuận miệng đàm tiếu nói một câu.

Y thậm chí đã muốn cấp Lăng Phong đem trả lời chuẩn bị tốt, tỷ như, hắn làm sao có thể cùng ngươi so, cũng rất không tồi, thực phù hợp người bình thường hồng tiểu tình nhân .

Tuy rằng y thật sự không nghĩ để ý Lăng Phong, nhưng là y thật sự không nguyện ý phụ thân y đã từng khát vọng thậm chí kính sợ, thật sự cùng những người dơ bẩn nhất dạng, cho dù liền hiện tại mà nói, loại xu thế này đã muốn phi thường rõ ràng.

Chính là xu thế rõ ràng đã muốn thực rõ ràng, nhưng là vì cái gì, y thấy Lăng Phong lại vẫn như cũ không biết là hần chính là cái loại này người?

Chu Thần nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể nghĩ ra một cái lý do đến, đối với mặt cùng chính mình có vài phần tương tự, ai sẽ nguyện ý, người kia lại chính là người hần ghét nhất ni?

Tiểu nhi tử rất nhiều tiểu tâm tư nhìn vào trong mắt Lăng Phong, kỳ thật trong suốt, sự tình cũng đã phát sinh quá mà nói, trừ bỏ lúc trước y mưu hoa rồi đi hần cái đại sự này ẩn nhẫn rất nhiều, hần không có phát giác ngoài ý muốn, Lăng Thiên ở trước mặt hần rất nhiều động tác vô ý cùng thần thái, hần đều đại khái có thể đoán được tâm lý của y, huống chi hần hiện tại có tinh tu một chút tâm lý học.

Cho nên, hần tự nhiên rất rõ ràng sự tình tiểu thiên đột nhiên nhắc tới Dương Tuyên, khẳng định không phải vì ăn dấm, mà là vì thăm dò hần, cái loại thần thái này ra vẻ vô ý cùng nửa thật nửa giả châm chọc, cũng đã biểu hiện rõ ràng.

Nhưng Lăng Phong không để ý đem loại hành vi này, cho rằng là ăn dấm, cho dù biết rõ là giả, nhưng tâm tình Lăng Phong như trước không tồi.

Thật sâu nhìn Chu Thần liếc mắt một cái, hành vi đối với y tránh nặng tìm nhẹ nói sang chuyện khác cũng không lên tiếng, bởi vì trên thực tế, liên hiện tại mà nói, y cũng không muốn nghe trả lời.

Khóe miệng nhẹ nhàng câu hạ, sau đó nhẹ giọng dụ đi lại nghiêm túc cùng Lăng Thiên giải thích một chút sự tình Dương Tuyên, cũng không có giấu diếm ban đầu sẽ chú ý tới Dương Tuyên là bởi vì cảm thấy hần chỗ nào cùng tiểu nhi tử có chút tương tự, cuối cùng cũng chưa quên cố ý nói, hần cùng Dương Tuyên cũng không có bất luận cái quan hệ không đối gì, nghiêm túc tính đứng lên, kỳ thật cũng chỉ là không xa không gần mà thôi.

Lăng Phong giải thích trước, tự nhiên cũng là biết, Chu Thần không nhất định sẽ tin, thậm chí khả năng y không tin lớn hơn nữa một ít, nhưng là y tin hay không đến tột cùng không thêm để ý để ý là một chuyện, hần có hay không giải thích nghiêm túc hay không cũng là một khác một hồi sự.

Tự nhiên hần chưa quên nói chính là, mục đích thực sự đoạn thời gian kia tiếp Dương Tuyên tan tâm, dù sao ý đồ đã muốn hoàn toàn bại lộ, đơn giản đều chấn động rút xuống đi ra cũng không quan hệ nhiều lắm.

Hần vì sự tình trước kia hối hận, giải thích, nhưng là hần cùng tiểu thiên, kết quả cuối cùng, lại phải là hần kỳ vọng như vậy.

Chu Thần nghe Lăng Phong giải thích, đến tột cùng có vài phần nghe được trong lòng, lại có vài phần hoàn toàn không tin, Lăng Phong cũng là nửa điểm đều nhìn đoán không ra, bởi vì bản thân Chu Thần hần kỳ thật cũng không rõ ràng.

Rất nhiều thời điểm, người đều phải chuyện tới trước mắt, mới có thể biết sâu trong nội tâm mình nghĩ gì.

Liên tỷ như Chu Thần cho rằng y không giảng Lăng Phong thì hần sẽ không tái thương tổn y, nhưng sự thật lại thật thật nhất thiết đánh bản thân y một bàn tay, sinh sôi đau.

Bởi vì thời gian Lăng Phong giải thích hơi dài, cho nên phần sau Chu Thần cũng không nói cái gì nữa, mà Lăng Phong giải thích cho tới khi nào xong thì thôi, cũng không có gì tin tưởng đến hỏi ý tưởng Chu Thần, hai người liền trầm mặc xuống dưới, may mà chính là, khoảng cách lặng trạch cũng không xa.

Trong lòng Chu Thần cũng nhớ kỹ, Lăng Phong trong trí nhớ đã muốn đánh vỡ kỷ lục « Số câu nói của Lăng Phong với Lăng Thiên » .

Bước vào phòng khách lặng trạch, thấy được người ngồi ở trên ghế sa lông, Lăng Phong cùng Chu Thần đều sững sốt một chút.

Lăng Vân Thiên.

Chu Thần ở trong lòng mặc niệm, đây là cái nhi tử Lăng Phong thích, nhi tử duy nhất thừa nhận, chẳng sợ chính là ngồi đều có vẻ tọa so với y tao nhã, khí chất thanh lãnh thập phần xông ra, một người phong cảnh tế nguyệt.

Vạn phần phù hợp người thừa kế gia tộc y đã từng mười tám năm chỉ cho là thần thoại tới nghe xưng hô, so với y đích xác mạnh hơn nhiều.

Trong lòng nhún nhún vai, y đích thật là có chút toan, cho dù y tái rộng rãi, đối mặt loại tình huống này cũng không nhất định liền hoàn toàn không thêm để ý, huống chi y kỳ thật không phải người rất rộng rãi.

Chỉ ngày người một chút, Chu Thần liền đi theo Lăng Phong vào phòng khách, lại nói tiếp, nơi này vốn là nhà Lăng Vân Thiên, cho dù y hai bối tử thêm đứng lên tổng cộng trụ không đến một năm, cũng còn đỉnh tên Lăng Vân Thiên cư chiếm thước sào, cho nên đối với tại lãg trạch nhìn thấy Lăng Vân Thiên cũng chỉ là sống sót một chút, đã cảm thấy thực bình thường.

Nhưng là Lăng Phong sau đó một câu, lại làm cho Chu Thần âm thầm ở trong lòng chọn một chút mi.

“Hôm nay tại sao trở về?” Lăng Phong ngược lại thực ngạc nhiên, Lăng Vân Thiên từ khi dọn sau khi ra ngoài, rất ít tái hồi bên này, nếu gần như thế, hắh cũng sẽ không ngạc nhiên, hắh vừa mới đem tiểu nhi tử cường chế ở lại lãg trạch, con lớn nhất liền xuất hiện, nói quần gia không mật báo nói, chỉ sợ không ai tin tưởng.

Bất quá, hắh cũng liền ngạc nhiên một chút thôi, dù sao con lớn nhất vốn là biết tâm tư của hắh, hơn nữa hắh có thể nhanh như vậy nhìn thấy tiểu thiên, mà không có vĩnh viễn bỏ qua, cũng có một phen công lao con lớn nhất, hắh tự nhiên là không lo lắng.

“Nghe nói phụ thân tìm về đệ đệ, ta đến vì sự tình trước kia nói lời cảm tạ.” Nhẹ nhàng thần nhiên nói một câu, cũng không có giấu diếm sự tình hắh biết lãg trạch tin tức, này vốn là chính là việc nhỏ không đáng kể, hắh cùng phụ thân của hắh cũng sẽ không để ý.

Lăng Phong không có mở miệng nói cái gì, ngược lại là Chu Thần nhấp nhếch môi, xả một độ cung cái cười như không cười, y thiếu chút nữa thật muốn nói một câu, không cần cảm tạ.

Vốn là đi, mặc kệ Lăng Vân Thiên tạ ai cũng tạ không đến trên người y.

60. Chương 60

Lăng Vân Thiên cùng Lăng Phong ngồi ở trên ghế sa lông nói trong chốc, Chu Thần cũng chỉ ở một bên nghe, cũng không chen vào nói, cũng không nói tiếp, nếu Ehnes đã muốn đi rồi, có một số việc, y cũng cũng không cần bản khoản.

Tuy rằng Chu Thần trước kia không có ý tưởng trả thù Lăng Vân Thiên, nhưng là Lăng Phong từng bước ép sát dưới, không thiếu được, hắh muốn bắt nhi tử Lăng Phong để ý làm điểm văn vẻ.

Trong đầu tính toán một sự tình, thẳng đến Lăng Vân Thiên khi nào thì y cũng không để ý.

Y là nửa điểm đều không có muốn cùng Lăng Vân Thiên nói chuyện với nhau dực vọng, trừ bỏ lần đầu gặp mặt câu nói ở ngoài kia, y đem thái độ của mình cũng thực minh xác bày đi ra, không nhìn.

Hơn nữa nói thật ra, y hiện tại trong lòng còn đánh chủ ý Lăng Vân Thiên đâu, tuy rằng không đến mức cảm thấy áy náy, nhưng vẫn có chút thần nhiên chột dạ, y cũng sẽ không nói cái gì muốn trách đừng trách y linh tinh, nếu không cẩn thận thật làm cho Lăng Vân Thiên có cái tốt xấu gì, y cũng chỉ có thể nói một tiếng thật có lỗi.

Rũ xuống đôi mắt, Chu Thần dấu quyết tâm trung thành với các loại tâm tư.

Lăng Vân Thiên đi rồi, Chu Thần cùng Lăng Phong không nói gì, trong lòng Lăng Phong tự nhiên là biết hắh tại trong lòng Chu Thần chỉ sợ đã đến địa bộ chán ghét vạn phần, chính là vẫn là tưởng lấy lòng y, chẳng sợ chỉ cần nhìn người ngay tại địa phương xúc tua hắh có thể đụng, trong lòng cũng rất cao hứng.

Đã đến buổi chiều, Chu Thần không muốn cùng Lăng Phong mặt đối mặt sống chung một chỗ, bản thân cảm thấy, cùng Lăng Phong thật sự không có gì hay, mỗi lần vừa mở miệng chính là nhượng ý cảm thấy không tốt, chẳng lẽ là còn mỗi lần tìm ngược?

Lăng Phong cũng thử đem đề tài hướng phương diện khác đề cập qua, nhưng là đều thất bại.

Chu Thần kỳ thật cũng không muốn đem không khí biến thành xấu hổ như vậy, nhưng là y cũng là thật không có biện pháp, đối mặt Lăng Phong, mặc kệ cái đề tài gì, y đều không có dự vọng nói tiếp, có loại cảm giác sơ đạm làm biếng quanh quẩn, nhượng ý liên tùy ý ứng phó đều nói không dậy nổi tinh thần.

Đương nói chuyện với nhau trở thành một loại ứng phó cùng một mội, Chu Thần tự nhiên sẽ không theo thứ chính mình không qua được đi nghênh hợp Lăng Phong.

Cảm thấy hai người không phản đối gì hết sức khó chịu kỳ thật chỉ có Chu Thần, ba năm kia, Chu Thần trừ bỏ ngẫu nhiên nhớ tới việc thần nhiên vô pháp tiêu tan qua lại, coi như thư thái, cho nên giống tình hình hiện tại như vậy liền có vẻ hết sức gian nan cùng khó có thể tiếp thu.

Mà Lăng Phong thì không giống, hắn cảm thấy chẳng sợ chỉ cùng Chu Thần ngồi cùng một chỗ, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không làm, đều so với ba năm kia quá thư thái, có loại bình thần cùng an tâm cảm từ trong lòng lan tràn ra tới.

Sẽ không tổng cảm thấy chính mình thiếu những thứ gì, cũng sẽ không mỗi lần tưởng quay đầu lại nhìn xem người kia, buồn bã thất vọng thậm chí trong lòng quặn đau, lại càng không cảm thấy thế giới to lớn mà hắn mờ mịt không biết sở cớ.

Đối Lăng Phong mà nói, hắn gặp lại người hiện giờ tại tầm mắt của hắn, thời điểm muốn nhìn có thể nhìn đến, muốn nghe nói chuyện có thể nghe được, thậm chí tưởng chạm đến y, muốn hôn y đều có thể thực hiện, đã muốn tốt lắm, so trước kia hảo rất nhiều.

Mà càng tiến thêm một bước hồ động, thậm chí tâm linh giao hội, hắn còn không có suy nghĩ, hoặc là nói, không dám đi tưởng.

Về phần hắn có thể hay không cảm thấy chưa đủ, hắn hiện tại cũng không nói lên được, dù sao chỉ cùng một chỗ ngồi như vậy, hắn cũng hiểu được tốt lắm. Có lẽ chờ một đoạn thời gian, có lẽ mấy tháng, mấy chu kỳ, thậm chí là vài ngày sau, hắn liền không thỏa mãn cũng nói không chừng.

Chính là tại hắn còn không khát vọng như vậy, hắn liền không chỉ vì cái trước mắt, như vậy, chỉ có thể không nôn nóng, tĩnh táo lại, mới có thể làm ít công to.

Chu Thần không muốn cùng Lăng Phong ngồi cùng một chỗ mắt to trừng đôi mắt nhỏ, Lăng Phong có thể tọa được, định lực Chu Thần lại chẳng phải đầy đủ, nhất là loại tình hình này.

Cự tuyệt cùng Lăng Phong ‘Đồng thời’ tản bộ, Chu Thần một người trong chậm rãi đi dạo tại lăng trạch, Lăng Phong cũng không có để ý, hắn tuy rằng rất nhiều thời điểm đều xem nhẹ ý tứ Chu Thần, nhưng là hắn cũng tinh tường biết, cái loại thái độ này là không đối, cứ thế mãi, khẳng định chỉ có thể được đến Chu Thần nghịch phản cùng có thêm tâm lý kháng cự.

Có một số việc, hắn không thể không xem nhẹ, không thể không không nhìn ý tứ Chu Thần, nếu không nói, hậu quả hắn thừa nhận không được, cũng không muốn thừa nhận.

Nhưng là có một số việc liền có vẻ không quan trọng gì, tỷ như Chu Thần cự tuyệt cùng hắn đồng thời tản bộ, cùng với không nguyện ý cùng hắn nói chuyện với mình, đều là hắn tạm thời còn có thể tiếp thu, tại việc này, hắn có thể lui bước, hắn cũng không nguyện ý thật sự đem mình đắp nặn trở thành một cái cường giả, hơn nữa đối tượng là người trong lòng hắn.

Thực rõ ràng, người trong lòng hắn kia, đối với cường giả nhất định là nửa điểm hảo cảm đều không có.

Bất quá, bằng mặt không bằng lòng hoặc là nói cách lối tắt cũng là Lăng Phong tránh không được, chỉ cần không bị Chu Thần phát hiện, Lăng Phong cũng sẽ không chú quang minh chính đại.

Tại thời điểm bọn họ cùng đi sân bay đưa Anderson hai huynh đệ, Lăng Phong cũng đã âm thầm phân phó quần gia, tại một ít nơi trang bị cameras, hơn nữa lăng trạch dĩ vãng vốn là liền có, phạm vi bao trùm đã

muốn mở rộng đến trong lăng trạch, Chu Thần khả năng đi bất luận đâu đều bị thấy .

Giống loại thời điểm này, Chu Thần không nguyện ý hấn đi theo, mà hấn cũng không muốn làm trái hoặc là xem nhẹ ý tứ Chu Thần, hấn an bài này đó sẽ trở thành ánh mắt của hấn, nguồn suối hấn an tâm.

Cơm chiều qua đi, Chu Thần cũng không nói muốn một mình trụ. Bởi vì y rõ ràng biết, loại yêu cầu này thực có khả năng bị Lăng Phong không nhìn, một khi đã như vậy, còn không bằng không đề cập tới.

Hơn nữa, tính đứng lên, Lăng Phong không biết là bởi vì nguyên nhân gì, trừ bỏ ngẫu nhiên hôn môi y ở ngoài, cũng chưa bao giờ tiến thêm một bước, thậm chí mà ngay cả hôn môi đều chưa bao giờ nhượng Chu Thần cảm thấy có hương vị tiết thừa.

Cho nên, tuy rằng Chu Thần như trước không tiếp thụ được, nhưng là nhưng cũng không có sinh ra cái tâm tư âm u cá chết lưới rách gì.

Chu Thần không là không hoài nghi quá đây là thủ đoạn Lăng Phong, không đến mức đem y bức đến tuyệt lộ.

Chính là, kia thì thế nào đâu? Lăng Phong có thủ đoạn, y tự nhiên cũng có thủ đoạn, y không có quyền thế như Lăng Phong, cũng không có tâm cơ Lăng Phong, nhưng là coi như có chút tiểu thông minh, làm không được không lột thanh sắc tính kế người khác, vậy mình đánh mình đến đi.

Mặt khác, y không là Lăng Thiên hai bàn tay trắng trước kia, y hiện tại, có tiền.

Tiền cái đồ vật này, rất nhiều thời điểm người nói nó hữu dụng nó liền có dùng, người nói nó vô dụng, sẽ không dùng.

Tỷ như tiền không nhất định có thể mua đến quyền thế, cũng không nhất định có thể mua đến tình cảm mặt khác trân quý, càng mua không được khỏe mạnh, đôi khi tiền đích xác không là vạn năng.

Nhưng là sự tình tiền có thể làm được cũng không ít, tiền mua không được một người khỏe mạnh, nhưng là lại có thể nhượng một người không khỏe mạnh, thậm chí mất đi sinh mệnh.

Tiền của y có lẽ không có hơn lăng thị, nhưng là muốn mua người khác không khỏe mạnh, cũng hoàn toàn là một bữa ăn sáng. Dù tất cả mọi người có tư bản, đem tiền không coi là tiền.

Chu Thần nhớ rõ, lúc trước y là vì cái gì bước chân vào lăng gia, bước chân vào hoàn toàn không dám tưởng tượng vận mệnh bên trong.

Nhanh đến thời điểm nửa đêm, điện thoại Chu Thần vang lên, Chu Thần ngủ cũng không kiên định, mới vừa nghe được động tĩnh liền lập tức thanh tỉnh lại, từ Lăng Phong bên cạnh người đứng lên, cầm lấy di động nhìn thoáng qua, là Ehnes điện thoại.

Tính tính thời gian, thời gian này, hấn là Ehnes vừa vặn hạ phi cơ sau.

Mở cửa, Chu Thần khinh thủ khinh cước đi ra ngoài, đến địa phương khác đi đón điện thoại.

Chu Thần xuyên áo ngủ, dép lê, đi tới lầu hai cuối chỗ đại ban công thượng, ngồi ở nhuyễn ghế tiếp khởi điện thoại.

“Uy! Thân mến Thần, chúng ta đã muốn trở lại Đức quốc, người hiện tại nghe có được hay không?” thanh âm Ehnes từ bên kia truyền tới, thiếu một chút sức sống, có chút bộ dáng buồn ngủ.

Chu Thần nhếch một cái khóe miệng, khẽ cười nói: “Ân, phương tiện.”

“... Ta chỉ chính là một người?” thanh âm Ehnes có chút thần bí, ngữ khí có chút quái dị.

Chu Thần trầm mặc một chút, sau đó hồi đáp: “Ân, một người.”

“Tốt lắm, nghe, ta đã muốn nhượng anh của ta phái người đi qua cứu người! Còn có, phân công ty Anderson La Ni Đức phối hợp người, ta trước nói cho người biết một tiếng, chuyện cụ thể chờ ta bên này đều an bài tốt lắm tái cụ thể nói cho người biết, cho nên nhưng ngàn vạn đừng nghĩ không ra, muốn hảo hảo bảo trọng, ta tại Đức quốc chờ người!” Ehnes rất nhanh đem muốn nói nói cho hết lời, tái an ủi Chu Thần một chút.

“Người... Như thế nào đột nhiên...” Chu Thần vốn là tưởng phun tào một chút Ehnes như thế nào đột nhiên thần kinh nhẩn nhụi, sức quan sát tăng mạnh, y còn tưởng rằng Ehnes hẳn là sẽ không phát hiện, bất quá mới vừa tính toán nói ra khỏi miệng, mới nhớ tới, bên người Ehnes còn đi theo cái Anderson, Ehnes đến tột cùng thần kinh có trở nên nhẩn nhụi hay không, còn có cần nghiên cứu thêm.

Quả nhiên, không đợi y nói cho hết lời, chỉ lộ ra ý tứ kinh ngạc, bên kia Ehnes liền có chút đặc sắc đứng lên: “Người thực đã cho ta rất ngu thực gốc ghê a, nhìn đoán không ra người thiết tình không tính toán lưu lại ý tứ? Chính là anh của ta nói, ở nơi đó ta không chỉ có giúp không đến người, còn khả năng trở thành trở ngại, không bằng trở lại Đức quốc, rất nhiều chuyện cũng tốt an bài hơn, người cũng sẽ không có buồn phiền ở nhà.”

Lúc mới bắt đầu câu nói kia nhưng Chu Thần thiếu chút nữa tin tưởng Ehnes thật sự biến thông minh, chính là phần sau tiết câu kia ‘Anh của ta nói đến’ vừa ra tới, lập tức liền bại lộ bản chất sự tình xảy ra.

“Ha ha ~” Chu Thần cười khê, thanh âm tuy nhẹ nhưng ở ban đêm yên tĩnh, đã có loại cảm giác kỳ ảo: : »nói đích xác, người cũng đừng quá lo lắng, ta cũng có chủ trương, có lẽ đây là thiên ý, ta tuy rằng không nghĩ tái đây đưa đi xuống, nhưng là ta cùng lăng gia cuối cùng đích xác cần phải có cái kết cục.”

Tiếp nhận hảo ý, lại không lộ ra ý tưởng của chính mình, rất nhiều chuyện y làm được, lại nói không nên lời, chỉ còn chờ đi, thắng lợi cuối cùng, khẳng định chính là y.

Cúp điện thoại, ý tại nhuyển y chỗ tựa lưng ngẩng đầu nhìn trời, ban đêm có chút lạnh, đầy trời tinh thần minh ám lóe ra, không trung càng có vẻ trầm tĩnh, khả năng dự đoán vô hạn.

Cùng Ehnes gọi điện thoại, tâm tình Chu Thần cũng rất không tồi, thoải mái, bình tĩnh.

Lúc này nhìn bầu trời đêm yên tĩnh, lại cũng càng xem càng trầm tĩnh lên, chậm chạp không nghĩ đứng dậy trở về phòng, may mắn chính là, từ khi bị Lăng Phong hôn môi sau, y tại Lăng Phong trước mặt liền không tái không chỗ nào cố kỵ, buổi tối đi ngủ cũng mặc áo ngủ vào, chân trần đi đường cũng thành lịch sử, lúc này mặc dù có chút gió lạnh, nhưng cũng vướng bận không lớn.

Liền như vậy ngồi lẳng lặng, nhìn sao trời đêm, dần dần thêm vài tia buồn ngủ, liền lại càng không tưởng động.

Ngang thể tư duy đều trầm tĩnh xuống dưới sau, Chu Thần trong tiềm thức mới cảm giác ra lãnh ý đánh úp lại, nhưng lúc này tâm tình khó được bình tĩnh, nhưng y không đành lòng đánh vỡ.

Thẳng đến tiếng bước chân rất nhỏ từ phía sau truyền đến, y giật mình một cái thanh tỉnh lại, tùy theo rung mình một cái.

Tuy rằng y không quay đầu lại nhìn, nhưng là mỗi người tiếng bước chân là không đồng dạng, hơn nữa Chu Thần cũng có một loại trực giác, người tới nhất định là Lăng Phong.

Không đợi y xác nhận, trên người đã muốn bị phủ thêm một cái thảm thật dày, thậm chí còn mang theo một chút dư ôn.

Thảm vì cái gì sẽ mang theo dư ôn đâu? Ngón tay về một góc thảm, trong lòng Chu Thần có đáp án, lại cự tuyệt đi nghĩ lại, chính là trong nháy mắt lòng có chút chua xót.

Rất khó đến, đối hành vi người kia đem y nhập trong ngực, không có nhiều phản cảm.

Dùng thảm đem người bọc khấn, tái kéo vào trong ngực của mình, Lăng Phong thần nhiên nói: “Đêm lạnh, trở về phòng đi.”

Từ thời điểm Chu Thần đi ra ngoài, Lăng Phong liền tĩnh, chính là hẳn cũng không có lên tiếng, thậm chí không biết.

Lầu hai hành lang đến ban công lớn tự nhiên cũng là có cameras, cho nên kỳ thật chỉ cần Lăng Phong yêu cầu, hẳn có thể biết Chu Thần đi nơi nào, làm cái gì.

Chỉ tiếc chính là, nghe không được cụ thể Chu Thần nói những thứ gì.

Cameras không có gì, rất bình thường, nhưng là nghe trộm liên tục thật sự quá phạm, Lăng Phong cũng sẽ không thừa nhận hắn đã từng từng có quyết định này, tuy rằng cuối cùng buông tha.

Lăng Phong cũng thực rõ ràng, chỉ trang cameras đến cuối cùng nếu bị Chu Thần phát hiện, hắn còn có thể từ chối là vì lắng trạch an toàn, vốn là liên tục, nhưng là trang nghe trộm nếu cuối cùng bị Chu Thần phát hiện, vấn đề kia liền có điểm nghiêm trọng, mất nhiều hơn được.

Tuy rằng trang cameras, nhưng là có đoạn đường, tỷ như bên trong chủ trạch một ít cameras, cũng là chỉ có một người là Lăng Phong có thể nhìn đến, buổi tối, Lăng Phong cũng không muốn đứng dậy nhìn, dù sao hắn có thể khẳng định, Chu Thần ra phòng cũng không có thừa dịp hắn ngủ tính toán rồi đi lắng trạch.

Cho dù y thực sự quyết định này, cũng ra không được.

Chính là đợi một hồi lâu, như trước không thấy Chu Thần trở về phòng, Lăng Phong liền không từ lo lắng, chính là lại không hề mục đích đi ra ngoài tìm, đành phải đứng dậy nhìn camera, thấy được Chu Thần tại đại ban công thượng ngắm người.

Xuất ra một cái thở thật dài, vội vã hồng nhiệt, sau đó mới đi ban công đem còn thở có dư ôn phi trên người y.

Chu Thần gật gật đầu, đứng dậy, đem bọc thở nắm chặt, lại bọc bọc, hàn ý trên người biến mất dần, mới khởi bước hướng chủ tọa đi đến.

Nhìn Chu Thần đứng dậy, nhưng không có đem thở bắt tới, tại phía sau Chu Thần, Lăng Phong không tự chủ được cười cười, ánh mắt nhu hòa ôn nhu, sau đó đi mau vài bước, đuổi theo Chu Thần ——

61. Chương 61

Chờ Chu Thần quyết định chú ý, cũng bắt đầu phó chức hành động, hơn nữa tiếp nhận rồi hảo ý Ehnes, trước bị Lăng Phong cưỡng chế tính khống chế tại lắng trạch bị đè nén đã muốn dần dần tiêu tán.

Mạnh mẽ tâm tình, cũng một lần nữa ổn định xuống dưới.

Bị đè nén cùng mạnh mẽ là do, thấy không rõ con đường phía trước, một khi hạ quyết tâm, quy hoạch tương lai tốt lắm, liền cũng liền an ổn xuống dưới.

Vài ngày xuống dưới, Chu Thần cũng dần dần thăm dò ‘Điểm mấu chốt’ của Lăng Phong.

Y có thể xuất lắng trạch, nhưng phải có người của Lăng Phong đi theo, hơn nữa là một tác cũng không rời đi theo.

Có thể làm bất cứ chuyện gì, nhưng là chính là không thể biến mất trong khống chế của Lăng Phong.

... Nghe nói, là như vậy. Bất quá, rất nhiều chuyện nào có khả năng đúng như người suy nghĩ? y liền không tin tưởng, nếu y đi ra ngoài tìm nữ nhân pha trộn, chấm dứt một chút h thân xử nam, Lăng Phong sẽ mặc kệ?

Cho dù Lăng Phong mấy ngày qua vẫn luôn ‘Thoạt nhìn’ giống như tương đối bốn phạm, nhưng là mục đích hẳn đối Chu Thần lại chưa bao giờ che dấu quá.

Vài ngày xuống dưới, thương Lăng Phong đã muốn hảo đến không sai biệt lắm, thạch cao cũng đã muốn hủy đi, tuy rằng cánh tay trái vẫn là không nên làm vận động kịch liệt, nhưng là đối với Lăng Phong quen dùng tay phải mà nói, cánh tay trái vốn là liền không sẽ có cái hoạt động kịch liệt gì, liền cũng không để ở trong lòng.

Hắn mấy ngày qua, tràn đầy tâm tình lo được lo mất dần dần lắng đọng lại xuống dưới, trên người không tiện cũng đã muốn tốt lắm.

Giờ này khắc này, hắn liền bắt đầu nghiêm túc suy xét, nên như thế nào tài năng đã động tâm tâm bề trên.

Mặc kệ là tư liệu từ trước kia điều tra đến phân tích, vẫn là từ đoạn thời gian kia cùng tiểu nhi tử ở chung phân tích, Lăng Phong đã muốn có thể toàn diện hiểu biết hắn để ở trong lòng chính là một cái hạng người gì.

Diễn hình, ai đối y hảo, y liền không nhẫn tâm đối người kia không tốt người, hơn nữa khát vọng quan ái cùng không có ngăn cách tình cảm ôn nhu, thậm chí còn, thực thiếu yêu.

Những điều này là do quá trình trưởng thành quyết định, nhưng Lăng Phong vui sướng với tìm được nhược điểm, lại không khỏi lòng tràn đầy áy náy.

Hắn đã sớm nhận rõ suy nghĩ trong lòng chính mình, biết mình nghĩ muốn cái gì.

Hắn thiếu tiểu nhi tử, đó là hắn tưởng về sau cho y.

Hơn nữa, tiểu nhi tử tuy rằng đáy lòng mềm mại, nhưng là nhưng cũng không là cho rằng tất cả mọi người là người tốt người, ít nhất liền hiện tại mà nói, hắn chỉ sợ cũng không có bị tiểu nhi tử phân tại phạm trù ngoài người tốt.

Điều này làm cho hắn thích vào càng sâu, cũng bằng thêm vài phần an tâm, ít nhất không cần lo lắng ai tùy tiện có thể đem người bắt cóc, phải biết, tiểu nhi tử phòng bị kỳ thật cũng rất trọng.

Lăng Phong trong lòng tràn đầy vui mừng lại không dễ dàng biểu lộ tại trên mặt, dụng tâm cất hành lá rau thơm, tưởng cấp Chu Thần một kinh hỉ.

Chu Thần liền là Chu Thần, Lăng Phong cũng không để ý Lăng Thiên cải danh, cùng coi trọng không coi trọng không quan hệ, Lăng Phong cảm thấy chỉ bằng bản nhân Chu Thần cao hứng thì tốt rồi.

Dù sao Lăng Thiên cái kia tên cũng không phải hắn lấy, hơn nữa càng không có hàm nghĩa mang theo cái gọi là cha mẹ chúc phúc, bất quá là một nữ nhân dụng tâm kín đáo ký hiệu thôi.

Chính là tên này bởi vì trên người cá nhân kia, mới có vẻ không giống người thường, nhưng Lăng Phong cảm thấy có chút quý trọng lên, Lăng Thiên tên này, chẳng sợ Chu Thần từ bỏ, cũng là một cái hồi ức trong lòng Lăng Phong thực đặc biệt.

Nhìn khoai lang trong nồi, dùng chiếc đũa phải đi hai cái, Lăng Phong chính mình cũng không thể tin được, có một ngày hắn cư nhiên sẽ tiến phòng bếp, thậm chí làm không tăng thịt bò hoặc là bữa tiệc lớn linh tinh, mà là một chén miến tiểu tiểu, nhưng lại cam tâm tình nguyện, thích thú, lòng tràn đầy vui mừng.

Lăng Phong nhất cử nhất động đều có vẻ thực thông dong, tuy rằng không đến mức thuần thực đến trở thành bản năng, nhưng là cũng một chút đều nhìn đoán không ra động tĩnh cùng dấu vết mới lạ, hiển nhiên đó cũng không phải lần đầu tiên hoặc là lần thứ hai.

Hắn đến nay còn nhớ rõ, thời điểm lúc ban đầu, đối cái gọi là toan lật phần kỳ thật không là thực thích, chính là trở mình hồi ức cùng tiểu nhi tử ở chung sở hữu, chỉ sợ chỉ có cái này có thể minh xác đại biểu cho hắn biểu lộ tại trước, cho dù là vô ý.

Bắt đầu tưởng một hơi hương vị kia, tâm tình của hắn xa không là hiện tại loại này thoải mái vui sướng lại mang điểm thấp thỏm, mà là mang theo áp tối tăm lực, kia một hơi hương vị toan lật rất nặng, giữa đột nhiên liền đã bại sở mỹ thực, tại trong hồi ức rõ ràng lên.

Hắn biết tiểu nhi tử yêu thích, kỳ thật đã muốn không ngừng là một chén toan lật phần, chậm rãi cân nhắc sẽ làm cũng không ngừng một loại này, nhưng là chỉ có cái này cũng là hai người bọn họ có được số lượng hồi ức không nhiều lắm, vẫn là Chu Thần thích, liền càng cảm thấy đến không giống đứng lên.

Kỳ thật một chén toan lật phần, hương vị thật sự là vô cùng giống nhau, hắn ban đầu nhưng trong nhà đầu bếp làm, hương vị tuy rằng tinh xảo mỹ vị, nhưng là toan lật đều không chế tại trong vòng giới hạn nhất định, hắn thừa nhận, nếu bỏ nhân tố đặc biệt, có lẽ toan lật phần đầu bếp làm đêm đó so với hắn cùng ngày ăn vụng lại bị bắt lấy kia một hơi ăn ngon, nhưng là cũng không phải hương vị hắn muốn.

Đoạn thời gian kia, hắn đi quá không ít địa phương trong thành phố, thậm chí đến sau lại, còn tìm cơ hội đi địa phương tiểu nhi tử đã từng sinh hoạt, đi tìm hương vị đã từng trong trí nhớ kia, mang theo hy vọng

mà đi, sau đó ăn một hơi, cảm giác thất vọng mà về, đến cuối cùng đều không có, chỉ còn lại có một loại thần nhiên chết lặng cùng buồn bã.

Thăng đến đầu bếp trong nhà đang hỏi quá hần sau, căn cứ đồ vật ngày đó tại trù phòng bãi phóng cùng tăng giảm, cùng với khẩu thuật hồi ức, cuối cùng trải qua rất nhiều lần ném thử, mới phát hiện, loại này toan lật phần rất đơn giản cụ thể thực hiện.

Một lần nữa ăn đến cái loại hương vị này, hần thậm chí cho là mình lại nhớ tới cái thời điểm kia, tại hần ăn một hơi sau, tại trù phòng sẽ đi ra một cái người còn xuyên vây vấy, toan lật kích thích nhượng hai mắt hần đỏ bừng, lại thăng đến hần ăn xong rồi, người kia như trước không có xuất hiện.

Ăn đến sau, liền lại chưa đủ, mỗi thiên đột nhiên đột phát kỳ tưởng tượng chính mình học, nghĩ có một ngày, có lẽ hần có thể mang sang một chén toan lật phần bản thân làm, sau đó tiếp đón người kia đến ăn, tái sau đó, có lẽ có thể nhìn đến biểu tình y kinh ngạc.

Nhất tâm nhị dụng hồi ức dĩ vãng sự tình, mắt thấy thời điểm tốt, không có gì bất ngờ xảy ra nghe được thang lầu thượng chính đi xuống dưới tiếng bước chân, mỉm cười treo lên khóe miệng, hành động chỉ gian, càng lưu loát lên.

Có lẽ hôm nay, hần đã từng nhất thời xúc động đột phát kỳ tưởng, có thể thực hiện.

Chu Thần đi xuống thang lầu, tuy rằng sáng sớm tỉnh lại, không có như thường ngày nhất dạng nhìn đến tung tích Lăng Phong, nhượng y tiểu tiểu kinh ngạc một chút, nhưng là lập tức cũng không để ở trong lòng.

Đơn giản rửa mặt chải đầu sau, như trước như mấy nhất dạng, cầm lấy một quyển thư đang xem, liền muốn tìm một chỗ oa đứng lên nhìn, chỉ còn chờ người hầu thông tri lúc ăn cơm.

Hần tuy rằng đã muốn không tính là thiếu niên văn nghệ, nhưng là đối đọc sách cũng là có cảm giác không đồng dạng như vậy, dù sao y hiện tại chỉ chờ sự tình phát triển, sau đó chờ một cái kết quả, nhìn chút cảm thấy hứng thú thư, đuổi hạ thời gian, cũng so cùng Lăng Phong nhìn nhau không nói gì hảo hơn.

Chính là không đợi y đi ra ngoài, liền phát hiện thời gian này đầu bếp công tác tại phòng bếp cư nhiên chờ ở phòng bếp bên ngoài, hơn nữa từ phòng bếp mở ra lộ ra một chút hương vị, tổng cảm thấy rất quen thuộc.

Chu Thần do dự một chút, quyết định vâng theo lòng hiếu kỳ của mình, đem thư tùy tay hướng trên bàn một phóng, liền tính toán đi thỏa mãn một chút lòng hiếu kỳ của mình.

Đi đến cửa phòng bếp, mới vừa tính toán hỏi đầu bếp, lại thấy được tại trù phòng mặt, thân ảnh đang tại bận rộn cái kia, trong lúc nhất thời, Chu Thần ngược lại có chút ngại ngần cả người.

... Thật đúng là thật không ngờ, cái kia tại tại trù phòng, cho dù xuyên vây vấy, cũng không giống đầu bếp, có chút nghiêm túc nhìn bộ dáng, giống như đang làm cái sự tình gì thực đứng đắn, đích thật là Lăng Phong!

Lăng Phong chỉ nghe tiếng bước chân, có thể nghe ra tới là ai lại đây, ngẩng đầu đối với Chu Thần nói rằng: “Lập tức thì tốt rồi, đợi lát nữa hai phút.”

Ngồi ở trước bàn, nhìn toan lật phần trước mặt, Chu Thần cũng không có động chiếc đĩa, mà là có chút trầm mặc.

Lăng Phong nhìn, lại ra vẻ không biết, đem chiếc đĩa đưa tới Chu Thần trước mặt, giống như vô ý nói: “Ném thử, chút đi, ta thử rất nhiều lần, liền cái này hương vị tối gần.”

Tuy rằng ngữ khí Lăng Phong trước sau như một vững vàng như trước, thậm chí liên ánh mắt cũng chưa cái gì chờ mong cùng yếu thế, nhưng Chu Thần lại còn thật không là cái dưới tình huống loại này hất bàn tử chạy lấy người người.

Im lặng tiếp nhận chiếc đĩa, khơi mào đến ném một hơi, ân, quả nhiên cùng đêm hôm đó hương vị rất giống, y thật sự không nghĩ nói, kỳ thật ngày đó, y bởi vì miệng không vị, toan vị cùng lật vị, đều so với bình thường làm hơn chút.

Muốn hay không liền cái này cũng đều phục chế lại đây a? y kỳ thật buổi sáng không nặng khẩu như vậy.

Bất quá nhìn bên kia cái bàn, đồng dạng cùngy giống nhau như đúc, Lăng Phong ăn thoạt nhìn thực bình thường, khó được, Chu Thần cư nhiên không nghĩ nói.

Ăn vài hộp sau, vẫn là cảm thấy hương vị có chút nặng, bưng lên cái chén đặt ở bên tay, không nóng không lạnh ôn, uống một hơi, tưởng bạch thủy hoặc là nước trái cây, cũng là mật trà, lập tức có chút sững sốt.

Y thích uống nhất, không là rượu đỏ, không là nước trái cây, không là nước sôi, mà là loại này nước trà trung mang theo mật trà một chút ngọt vị thực đậm.

Bất quá, này khẳng định không là hần trước kia uống cái loại đồ uống giá rẻ này, nhưng hương vị ngược lại rất giống.

Tái kết hợp toan lật phần Lăng Phong tự mình làm đến xem, mật trà này khẳng định cũng là vì y cố ý chuẩn bị.

Trong nhất thời, tất cả tâm tư phức tạp dùng tới trong lòng, đột nhiên cảm thấy không hề là điểm trọng khẩu, vẫn là hơi ngọt vị mật trà, cư nhiên đều dần dần vô vị lên, có chút tinh thần không thuộc.

Vừa đầu, không nói cái gì nữa, máy móc ăn toan lật phần, ngẫu nhiên uống mật trà, ánh mắt có chút chua xót cảm giác, lại cuối cùng như trước hiểu rõ không dấu vết.

Lăng Phong mặc dù cũng ăn, nhưng là nhưng cũng vẫn luôn mật mờ quan sát đến vẻ mặt Chu Thần, nhìn y biết mình dụng tâm, cũng không có cự tuyệt, trong lòng kỳ thật là thật cao hứng.

Tổng cảm thấy, trong lòng vẫn luôn tồn tại bất an cùng mờ mịt, hơi hơi tan chút.

62. Chương 62: Tắm Mộc

Ngày đó, bữa sáng như là một cơ hội, lập tức hòa tan xấu hổ giữa Lăng Phong cùng Chu Thần chi gian cùng đông lạnh không khí.

Sau đó, đối với Lăng Phong, Chu Thần cũng không giống như trước nhìn thấy đã nghĩ tư thế rời đi, lại càng không giống như trước, chẳng sợ không nói lời nào, cũng có thể nhượng Lăng Phong mỗi thời mỗi khắc nhìn ra là tại tùy thời tùy chỗ cự tuyệt.

Khí tức quanh thân Lăng Phong cũng theo thái độ Chu Thần chuyển biến mà có vẻ ôn nhu, chẳng sợ thái độ Chu Thần chuyển biến chính là tại thời điểm hần nói chuyện, sẽ không cho rằng không có nghe thấy hoặc là có lệ trả lời một hai chữ, thời điểm đó gần như là đang cầm mật trà hần tỉ mỉ điều chế ra tới, đồng ý bởi hần tọa trong chốc lát, mà không phải mắt không thấy tâm không phiền.

Tiểu tiểu chuyển biến mà thôi, Lăng Phong cũng đã thực vừa lòng mà thấy được hy vọng.

Nhưng trên thực tế, tuy rằng thái độ Chu Thần đích xác có chút chuyển biến, nhưng y không cho rằng vì Lăng Phong cảm động.

Nói lên cảm động, lúc ấy là có một chút, nhưng là y chung quy đã không là Lăng Thiên mới tới lăng gia cái kia, liên là Chu Thần cả đời này thời kỳ trưởng thành cùng đa sầu đa cảm kỳ đều qua, tuy rằng vẫn là người lương thiện, lý trí nhưng cũng đã muốn trưởng thành đi lên.

Y đích xác còn thực thiếu yêu, nhưng là không phải mặc kệ là ai nguyện ý cho y, y sẽ tiếp thu.

Hơn nữa có Lăng Phong trước giả dối ôn nhu ở, thực sự có người nguyện ý đối y hảo, y cũng sẽ hảo hảo quan sát suy xét một phần, hướng chi lần này vẫn là giống một người.

Người cũng không thể tại cùng một chỗ ngã sắp xuống hai lần đi? Chẳng sợ hần lần này thoạt nhìn ra vẻ so lần trước còn thật tâm.

Hơn nữa nói đến, Lăng Phong hiện tại đối y hảo, kỳ thật cũng là có mục đích, nếu như là người khác ôm cái kia mục đích đó mà đối tốt với y, y sẽ không cảm thấy có cái gì không đối, nhưng là Lăng Phong, rõ ràng, rất có cái gọi là vô lí.

Không chỉ có là bọn họ là phụ tử huyết thống, kỳ thật càng mấu chốt còn tại với nhân phẩm Lăng Phong, trong lòng Chu Thần kỳ thật cũng sớm đã là giá trị âm, nhất là tại phương diện mỗ ta.

Huyết thống phụ tử, kỳ thật cũng không có gì cùng lắm, bọn họ tính toán đâu ra đấy tiếp xúc kỳ không đến một năm, lúc mới bắt đầu, có lẽ Lăng Thiên còn đối Lăng Phong có tình cảm chờ mong, nhưng là càng nhiều cũng không phải bởi vì Lăng Phong, mà là bởi vì y cùng Lăng Phong vốn là tồn tại phần quan hệ này.

Thay đổi một người khác, chẳng sợ không là Lăng Phong, phụ thân đối y hảo, y cũng sẽ thực chờ mong.

Kiếp trước, đã từng có một đoạn thời gian, Lăng Thiên là thật có loại chờ mong làm một đôi phụ tử tử hiếu phụ tử, chỉ tiếc, chung quy chính là một hồi hoa trong gương, trăng trong nước thôi.

Nhưng là trên thực tế, thời gian nửa năm, thực có thể nuôi dưỡng được phụ tử tình cảm gì thâm hậu sao? Kiếp này là không thể tính, bởi vì kiếp này y ngay từ đầu liền đối Lăng Phong có đề phòng, rất nhiều chuyện nhìn qualien hoàn toàn không giống, tự nhiên không thể có thể nuôi dưỡng được phụ tử tình cảm.

Có thể nói, mặc kệ là Lăng Thiên vẫn là Chu Thần, thái độ đối với Lăng Phong, kỳ thật không rõ, mà là bởi vì hắn ‘Vốn là’ phụ thân của y mà có loại tâm lý cảm xúc.

Cho nên, từ y đến lấy bằng chứng Lăng Phong phụ tử thân tình, hiển nhiên là không đáng tin. Vậy đành phải vào tay Lăng Vân Thiên, Chu Thần cảm thấy, Lăng Phong đối Lăng Vân Thiên hảo, đó là thật sự không phản đối, cũng không cần nói, cho nên, chỉ có thể nói, người không đúng thôi.

Mà Lăng Phong hiện tại đối y mưu đồ, cũng không ở chỗ phụ tử tình cảm tối thượng, mà ở với tốt đến người y, thậm chí còn tâm của y.

Tại phương diện này, Chu Thần liền lại càng không dám gật bừa, nhân phẩm, Lăng Phong tại phương diện này, trong mắt Chu Thần, kỳ thật đã muốn tra đến không có điểm mấu chốt.

Đối một loại thuyết pháp chính là, Chu Thần kỳ thật căn bản là không cho rằng, Lăng Phong tại cái phương diện này, có tồn tại loại thái độ nghiêm túc.

Mặc kệ là mẫu thân của mình, vẫn là mẫu thân Lăng Vân Thiên, thậm chí là y thượng nhất thế tại lăng trạch tời điểm, biết được những cái phụ thân hồng nhan tri kỷ thậm chí là các loại tình nhân, cả đời này tìm được đến lăng trạch đều bị yêu cầu sẩy thai Trương tiểu thư, y cho tới bây giờ sẽ không cảm thấy tại phương diện này Lăng Phong có kia cẩn thận kinh tên là nghiêm túc.

Hơn nữa thượng nhất thế y chết sớm, không biết sau đó Lăng Phong có coi trọng nam nhân hay không, nhưng là cả đời này Lăng Phong cũng có Dương Tuyên, về phần Lăng Phong nói về Dương Tuyên, kỳ thật Chu Thần đảo thật không có suy nghĩ quá là thật là giả, dù sao y cũng không phải thật sự đối Lăng Phong có có ý tứ gì, chuyện này, y nghe một chút còn chưa tính thôi.

Nhưng Dương Tuyên thích thượng Lăng Phong cũng là thật sự, nếu Lăng Phong thật sự đối Dương Tuyên với người khác giống nhau, Chu Thần cũng là thật sự không tin.

Thái độ Chu Thần sở dĩ chuyển biến, có lẽ do điểm điểm cảm thấy, không tính nhân tố mặt khác, Lăng Phong nếu muốn lấy lòng người, đích xác thoát nhìn thiết tình chân ý nhượng nhiệt khiến người cảm động, một cái nguyên nhân trọng yếu hơn là, cũng là bởi vì, y liên hệ t người của Ehnes cùng Anderson phải cứu y đi ra ngoài, cùng với y đã muốn thông tri tay sai, bắt đầu động thủ.

Nghĩ tới nghĩ lui, Chu Thần vẫn là có khuynh hướng tốc chiến tốc thắng, sợ tha gặp thời gian càng dài, tuy rằng có thể rơi chậm lại cảnh giới của Lăng Phong, nhưng là y nhưng cũng ở vào trong nguy hiểm, tại cái sáng sớm trước kia, y phải chú ý chỉ có nguy cơ trình tiết, mà ở cái sáng sớm sau kia, y còn muốn phòng bị chính mình thật sự bị Lăng Phong lừa.

Cho nên, vẫn là nhanh lên hành động hảo.

Y muốn cảm động, muốn ôn nhu, muốn ấm áp, nhưng là cho Lăng Phong nói, y lại cảm thấy không thể không hề chứng ngại tiếp thu, bởi vì đối với mình vô pháp yên tâm thoải mái.

Bất quá nếu hạ quyết tâm sau, đã muốn bắt đầu phó chư hành động, cũng chỉ có thể đem này đó trước dứt bỏ rồi.

Y cũng thử dứt bỏ thành kiến, cũng dứt bỏ mục đích của hấn mà y đã biết, các loại xấu hổ, bắt đầu nghĩ thử hòa bình ở chung xem, không là y khát cầu tình thương của cha mà người nọ keo kiệt, mà là hiện tại người kia cầu đối với mình hảo, mà chính mình lại muốn suy xét muốn tiếp nhận hay không rồi.

Chu Thần biết, loại tâm tính này có chút hư vinh, thậm chí có chút vui sướng khi người gặp họa cùng ẩn tính ý tứ trả thù hàm xúc ở bên trong, dù sao y lạnh lẽo mà người kia lại không một tí tức giận cùng phiền táo, chỉ trong ánh mắt có chút cảm xúc thất vọng, mà khi y đáp lại một chút đề tài, y hồ động chết sau, người kia cũng rất khoái lộ ra điểm sung sướng cao hứng.

Y không rõ ràng lắm cũng không biết, Lăng Phong biểu lộ ra, cảm xúc có thể bị y phát hiện rốt cuộc là thật là giả, nhưng là thời điểm kia, cũng là chân thành cảm giác đến chính mình tả hữu đã từng khát cầu cảm xúc này. Mà y, hiển nhiên càng thích nhìn Lăng Phong thất vọng cùng thống khổ..

Kỳ thật y có lẽ biết, loại này tình hình có chút nguy hiểm, hơn nữa loại tâm tính này có chút tiện, nhưng có như thế nào đâu? Y tuy rằng chính thể đi lên nói, có thể tính tại bên trong đại đa số người tốt, nhưng y chung quy chính là một cái người bình thường, cho dù là người thiện lương cũng không dám nói tuyệt đối không có một mặt âm u, huống tâm tính y ba phải cái nào cũng được đâu?

Một bên có chút cảm động, một bên lại mịt mờ mang theo trả thù cùng vui sướng khi người gặp họa, thực đối trá, không phải sao?

Chính là y không có hoạ nhãn kim tinh, nhìn đoán không ra, cũng không biết Lăng Phong có cái loại cảm xúc này là nên tin tưởng, cái loại nào là không nên tin tưởng, cho dù phán đoán của y là chính xác, hấn vẫn là không thể tin được phán đoán chính mình.

Hơn nữa, loại cảm xúc này bản thân phát giác tới, đều thực không dám tin, y lại càng không tưởng mặc kệ loại cảm xúc này lan tràn, quá nguy hiểm.

Nhanh lên rồi đi là lựa chọn tốt nhất, Chu Thần cảm thấy, y không khuất phục từ cùng nội tâm có chút âm u xúc động, y không nguyện ý có một ngày chuyển biến trở thành đem loại hành vi này thị chi như thường, ngấm lại khiến cho Chu Thần cảm thấy vô pháp tiếp thu.

Cho nên, y không hề mình đánh mình đem không kiên nhẫn cùng kháng cự phóng xuất, còn lại trong khoảng thời gian này, vẫn là không cần tại làm cho nội tâm mình âm u quá nhiều.

Cho nên y tình nguyện cùng Lăng Phong ngồi cùng một chỗ, tại thời điểm hấn nói chuyện, không cố ý không nhìn, không làm như không có nghe thấy, cũng không tái có lệ, liền cũng sẽ không đang nhìn thấy Lăng Phong bởi vì không biết thiết giả thất vọng cùng đau xót mà làm cho mình lâm vào tâm tư âm u.

Dù sao, y rất nhanh liền muốn ly khai, hiện giờ còn lại trong cuộc sống ngắn ngủn này, chẳng sợ Lăng Phong đối y rất tốt, thậm chí mỗi ngày đều có một bữa cơm là Lăng Phong tự mình làm, chẳng sợ hấn hiện tại nhớ rõ chính mình yêu thích gì, Chu Thần cũng hiểu được hấn vẫn là có tự tin, y có thể ở ngẫu nhiên bởi vì không biết thiết giả ôn nhu có chút tiểu tiểu động dung, không ngại kế hoạch của hấn.

Nếu như nói, Lăng Phong cùng Chu Thần tại lăng trạch trong hiện giờ ở mặt ngoài quá còn tương đối hài hòa nói, Lăng Vân Thiên liền có vẻ có chút không thuận.

Đầu tiên là cùng Anderson công ty hợp tác án xảy ra vấn đề, kéo dài thời hạn gác lại.

Bởi vì phụ trách hạng mục chính là hấn, cho nên hấn cũng liên quan bị liên lụy, tuy rằng lăng thị chứng không tại thủ hạ phụ thân, quyền quyết sách cũng tại trên tay phụ thân, nhưng là vô pháp ngăn cản những người khác đối năng lực hấn nghi ngờ.

Lăng Vân Thiên nhếch môi, trong lòng đã có chút bốc lên, dù sao hấn hợp tác án thượng phê đi không ít tâm huyết.

Kỳ thật hẳn ngược lại cũng sớm có chuẩn bị tâm lý, từ khi phụ thân liễu lĩnh, không để ý hẳn ý nguyện đệ đệ đem người lưu lại, hẳn cũng đã làm quyết định tối phá hư.

Nhưng là chờ sự tình thật sự đã xảy ra, lại vẫn là có chút lòng dạ khó bình, dù sao lại có chuẩn bị tâm lý, phân tâm huyết kia tiêu phí cũng là thật.

Bất quá, trải qua một ngày bình phục, hẳn hiện giờ cũng đã muốn chậm rãi buông xuống.

Dù sao tiền đích thật là kiếm không xong, tuy rằng cùng Anderson hợp tác án rất trọng yếu, nhưng là không có cũng không thấy đến đối lằng thị có cái đại ảnh hưởng gì.

Hơn nữa Anderson công ty người chỉ sợ cũng là biết nguyên nhân một ít chuyện, ít nhất La Ni Đức tự mình tư dưới gọi điện thoại lại đây, giải thích qua cho hẳn.

Lái xe, Lăng Vân Thiên đang tại hướng từ trong thành phố hướng lăng trạch, chuyện này tuy rằng phụ thân thực khả năng đã muốn đã biết, nhưng là tình huống cụ thể, hẳn vẫn là tưởng cùng phụ thân nói một chút, hỏi một chút ý tứ phụ thân, thuận tiện cũng muốn hảo hảo một lần nữa đối đãi đệ đệ.

Đối với đệ đệ, Lăng Vân Thiên nói tốt nghe xong là không quan tâm, nói khó nghe, kỳ thật chính là không để vào mắt, chẳng sợ phụ thân rất trọng thị, nhưng là chung quy cùng hẳn không giống.

Tại hơn nữa, hẳn từ lần đầu tiên nhìn đến hẳn cái đệ đệ kia, toàn thân người nộ liền tản ra thái độ không nguyện ý tiếp cận, hẳn nhìn liếc mắt một cái biết là cái bộ dáng gì nữa, không đến mức thượng vội vàng đi nhận thức quen thuộc.

Hiện giờ lại không nghĩ rằng, bất quá là một cái bằng hữu đệ đệ, cư nhiên cũng có thể tả hữu Anderson phát triển quyết sách?! Còn muốn khởi thái độ phụ thân, Lăng Vân Thiên tâm tình xác thực có chút phức tạp, cũng là thiệt tình đối đệ đệ tò mò đi lên.

63. Chương 63: Tầm Mộc 2

Di động Lăng Phong vang lên, Lăng Phong cùng Chu Thần ngồi một chỗ ăn bữa tối không chút để ý cầm lấy di động vừa thấy, là Lăng Vân Thiên.

Tiếp khởi sau, vừa mới nghe xong hai câu nói, lập tức liền đột nhiên đứng lên thay đổi sắc mặt!

Tâm Chu Thần theo động tác của Lăng Phong cũng nhảy một chút thật mạnh, y ra vẻ vô sự bưng mật trà trên bàn lên, nhẹ nhàng nhấp một hơi, sau đó nhượng chất lỏng ấm áp trấn an trái tim có chút thất hành.

Chung quy là lần đầu tiên chân chân chính chính đối người bất lợi, dùng thủ đoạn không tốt đi đối phó một người, chẳng sợ y có ước nguyện ban đầu là vì tự cứu, cũng triệt tiêu không được một chút khủng hoảng trong lòng hơi hơi phiếm đi lên.

Miệng uống chính là mật trà Lăng Phong tự mình điều phối ra tới, bữa tối có mấy người ăn là Lăng Phong tự mình làm, có đôi khi mặc kệ đồng học đi ra ngoài vẫn là ở nhà, vui lòng đi điểm đồ vật.

Vậy thâm ý trong đó, có đôi khi, Chu Thần đều không muốn đi nghĩ lại.

Chính là chẳng sợ không tinh tế suy nghĩ, thời điểm tại lăng trạch gốc, cũng hoàn toàn không giống ban đầu bài xích như vậy.

Bởi vì mà ngay cả phòng ngủ Lăng Phong, cũng bắt đầu có một chút sắc thái không đồng dạng như vậy, có lẽ chính là một mảnh vải lót xanh, hoặc là bức màn mang theo hương vị mặt trời, thực rõ ràng, kia đều là Chu Thần thích.

Có lẽ h y thật sự nhớ ăn không nhớ đánh đi, rõ ràng vết xe đổ, cho dù y không muốn thừa nhận, nhưng là trong lòng của y lại vẫn cứ vì Lăng Phong dụng tâm mà xúc động, chính là bản thân y tổng tự nói với mình không có thôi.

Khẩu thị tâm phi, vốn là thường tình.

Dù sao xúc động là một chuyện, mà hiện thực, chính là mặt khác.

Xúc động, y cũng chưa từng do dự quá muốn tiếp tục đi làm việc đang làm hay không, cho dù đối với lần đầu tiên thật nhất thiết là y từng hoàn toàn không thể tiếp thu chuyện xấu mà trong lòng có chút khủng hoảng, y cũng không có do dự, hoặc là nói, không dám do dự.

Người có đôi khi rất kỳ quái, phần lớn thời điểm, thứ để duy trì nhân sinh chính là một cái tín ngưỡng, một cái nguyên tắc, thậm chí là một cỗ khí thế, một khi đánh vỡ nói, tựa như vỡ đê giang hồ, càng mà không thể vãn hồi.

Bởi vì Lăng Phong bức bách, Chu Thần đi ra khiêu chiến nguyên tắc điểm máu chốt một, y thậm chí có thể thấy cảnh tượng chính mình về sau một bước sai, rồi cuộc vô pháp quay đầu lại.

Cũng muốn có lẽ từ lúc bắt đầu này đây, y chung quy sẽ chậm rãi biến thành Lăng Phong, thậm chí là cùng Lăng Vân Thiên hoàn toàn không có hai dạng khác biệt cái loại người này, tới lúc đó, quay đầu lại nhớ tới chính mình đã từng giãy dụa, có lẽ còn sẽ cảm thấy ấu trĩ đi?

Nhưng mặc kệ y về sau sẽ nghĩ như thế nào, thấy thế nào, y hiện tại đều cảm thấy nếu thật sự biến thành như vậy, kia, thật sự là một hồi ác mộng.

Y dám khẳng định, nếu y hơi chút do dự một chút, như vậy y có lẽ liền thực vĩnh viễn đứng ở trong cũi tên là Lăng Phong, thẳng đến khi đối phương chán ghét.

Cho nên, không thể do dự, y cũng không dám do dự.

Chu Thần tự nói với mình, chỉ lúc này đây, thật sự chỉ có lúc này đây.

Lúc này đây qua đi, mặc kệ về sau kết cục là dạng gì, y cũng không thể tái hướng loại địa phương này đánh tâm tư.

Tại thời điểm y còn có tự chủ, y không nguyện ý chính mình càng lún càng sâu.

Lăng Trạch trong đèn đuốc sáng trưng, từ khi Lăng Phong tiếp cú điện thoại kia sau, lăng Trạch giống như liền từ an ổn nghỉ ngơi biến thành chăm qua tướng sĩ, gợn gợn ngăn nắp trung, lại ẩn ẩn lộ ra một cỗ cảm giác lo lắng.

Liên Lăng Phong đều rất có chút mất hồn mất vía, nhắm mắt dưỡng thần đều không có thả lỏng nhãn lại tới mảy, có lẽ là đang lo lắng đến tột cùng là ai, lại là xảy ra chuyện gì đi?

Từ Lăng Phong bắt đầu ra lệnh chỉ huy tất cả mọi người hành động đứng lên, thông tri thầy thuốc tiến đến lăng Trạch, thời điểm phái người đi đón ứng Lăng Vân Thiên, Chu Thần liền an ổn ngồi ở trên ghế sa lông, chỉ yên lặng nhìn, yên lặng nghe.

Bưng một ly mật trà, cụp lông mi xuống, thanh nhuận nhiệt khí, phác ở trước mặt của y, khuôn mặt của y mơ hồ, cũng mơ hồ cảm xúc trong mắt của y.

Một lát sau nhi, Lăng Vân Thiên liền băng bó cánh tay trái, cùng người bảo hộ Lăng Phong phái đi, vào lăng Trạch.

Chu Thần ngẩng đầu nhìn thoáng qua, quả thật chỉ bị thương cánh tay trái, cùng yêu cầu của y cũng không kém, liền thu hồi ánh mắt, không có lại nhìn.

Làm thầy thuốc lăng gia, tốc độ Lâm Vũ đến cũng hoàn toàn không chậm, trên cơ bản cùng Lăng Vân Thiên chính là khoảng cách chân trước chân sau.

Hơn nữa biết được tin tức Lăng Vân Thiên lại trúng đạn rồi, Lâm Vũ chính là phi thường chi lo lắng đồ vật mang theo đều mang đến. Hơn nữa trong lăng Trạch vốn là liền chuẩn bị đồ vật, chỉ cần không phải rất nghiêm trọng, trên cơ bản là sẽ không có vấn đề gì.

Nhìn lăng Trạch bận rộn lên, bộ dáng mọi người toàn bộ vây quanh Lăng Vân Thiên lo lắng không hiểu, Chu Thần chỉ thản nhiên ngồi ở trên ghế sa lông, giống như tự do tại toàn bộ cảnh tượng ở ngoài, nhìn cảnh kịch vừa ra như dự kiến giống nhau.

Mặc kệ nhìn bao lâu, y như trước tìm không thấy một chút đại nhập cảm, bởi vì nơi này là lăng trạch, là nhà Lăng Phong cùng Lăng Vân Thiên.

Cho tới bây giờ cùng y không có nửa điểm quan hệ, chẳng sợ y trụ gần một năm thời gian, nhưng cũng là dùng thân phận Lăng Vân Thiên thôi.

Thấy được ánh mắt Lăng Vân Thiên, cảm xúc Lăng Phong liền khôi phục bình thường rất nhanh, dù sao lúc trước Lăng Vân Thiên trúng đạn hôn mê, Lăng Phong cũng như trước làm từng bước làm chuyện của mình, có thể thấy được đối Lăng Phong mà nói, để ý đối nhi tử, chưa bao giờ là biểu hiện tại trên mặt.

Nói thí dụ như trước kia, một bên đem nhi tử bảo hộ cẩn thận, một bên còn muốn tìm một kẻ thế thân, muốn trước khi nhi tử tỉnh lại đem phiền toái đều cấp giải quyết trước.

Chu Thần không nguyện ý làm ra tư thái lá mặt lá trái lo lắng, cũng không muốn rúng phân làm ra vui sướng khi người gặp họa, cho nên, y có thể làm, cũng bất quá chính là trầm mặc thôi. Bất quá lúc này, tại Chu Thần nghĩ đến mặc kệ là Lăng Phong vẫn là Lăng Vân Thiên hay hoặc là là những người khác trong lăng trạch, cũng chưa có nhiều hơn tâm tư đến chú ý y đi.

Nơi này chung quy không là địa phương của bản thân y, không là địa phương có thể làm cho y hoàn toàn thả lỏng, người còn sống tại sao phải tự tìm phiền phức cho chính mình đâu? Chu Thần lý giải không ra Lăng Phong, rõ ràng giữa bọn họ, thật sự đã muốn không lời nào để nói.

Lăng Phong hỏi Lăng Vân Thiên đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, cũng không có tránh đi Chu Thần, thậm chí ngay tại trên ghế sa lông phòng khách hỏi, mà những người khác đã muốn đi địa phương khác chuẩn bị làm giải phẫu cho Lăng Vân Thiên.

Giống loại này trên cánh tay tay nhỏ bé, chỉ cần đa dụng tâm một chút, lăng gia vẫn là có thể chuẩn bị tốt.

Mà giống như trước thiếu chút nữa bị thương trái tim, yêu cầu mở miệng nói giải phẫu, cũng là vô luận như thế nào cũng không dám có chút qua loa.

Cái trán Lăng Vân Thiên rậm rạp tế hãn, cho dù thương tổn được chính là cánh tay, nhưng là đau đớn lại không bởi vì thương tổn được không nguy hiểm đến tính phương mà có điều giảm bớt.

Huống chi, hãn còn bị thương sau, chống cánh tay bị thương, một đường lái xe bay nhanh, trở về lăng trạch.

Phụ thân sau đó nhanh chóng phái đi những người khác có thể bảo hộ hãn, nhưng là hãn đã muốn thụ thương, nhưng cũng không ai có thể đau thay hãn.

Hoàn hảo, trước tiên thầy thuốc đã đến, liền cấp Lăng Vân Thiên làm cầm máu giảm nhiệt chờ xử lý đơn giản.

Lăng Vân Thiên băng bó tả cánh tay tay phải, máu tươi đã muốn nhuộm đầy toàn bộ bàn tay, chẳng sợ chính là chỉ nhìn thoáng qua, cái loại tình hình này như trước tại trong lòng Chu Thần lái đi không được.

Nhiễm huyết, thân hình khê run, ần nhần nhần mảy, cùng với mồ hôi lạnh tinh tế mật mật, tất cả đều phi thường rõ ràng, sương mù mật trà bốc hơi trong quần quanh không đi.

Chu Thần giả vờ vô sự, nhưng là trên thực tế, thân thể y có chút lạnh, nếu yêu cầu của y thay đổi một cái, mà không phải gần đây thương cánh tay trái hoặc là người ra tay thất thủ đánh trật, có khi giờ phút này nhìn đến, liền không là một Lăng Vân Thiên bị thương, mà là một khối thi thể.

Mạng người ngoan cường như vậy, lại yếu ớt như vậy, y không muốn thừa nhận, kỳ thật ban đầu chế định cái kế hoạch này, có lẽ cũng có trả thù tư oán trước kia ở bên trong.

Giờ này khắc này, quyết tâm của Chu Thần thật sự đều yết đi qua, mặc kệ là Lăng Vân Thiên giết mẫu thân y, vẫn là sau Lăng Phong lấy y làm tấm mộc, này một thương, y cùng với Lăng Vân Thiên đều xem như ân oán chấm dứt.

Thời điểm nhìn đến toàn bộ tay phải che kín máu tươi, thân tâm Chu Thần lạnh cả, lại thật sự có một loại thoải mái chấm dứt ân oán.

Cho dù không nghĩ quá trả thù, nhưng là kỳ thật ý cuối cùng vẫn là ý khó bình đi, nếu liền đi qua như vậy, liền đi qua, nhưng là Lăng Phong từng bước ép sát, lại làm cho ý đất bằng phẳng khởi tâm tư nghịch phản, gây xích mích căn thần kinh oán giận kia, sau đó sự tình cứ xảy ra như vậy.

Nghe được Lăng Phong hỏi Lăng Vân Thiên là xảy ra chuyện gì, mà Lăng Vân Thiên trả lời hẳn hoàn toàn không rõ ràng lắm, Chu Thần kỳ thật do dự, muốn mở miệng nhận hay không?

Nếu ý hiện tại coi như hai người mặt nói vì chuyện này, ý còn có mệnh hay không để đến áp chế Lăng Phong buông tha ý?

Có thể vô thanh vô tức chết ở tại lăng trạch, lần thứ hai, đem sinh mệnh chiết ở trong tay phụ tử nhà này đâu?

Có lẽ, không nên thừa nhận nhanh như vậy.

Nhưng là Chu Thần nghĩ như vậy, lại rõ ràng nghe được thanh âm của mình: “Ta biết.”

Thanh âm Chu Thần không lớn không nhỏ, không vội không hoãn, thậm chí liên đầu đều không có nâng lên đến, mặt trà đã muốn phai nhạt xuống dưới, khói nhẹ từng đợt từng đợt lượn lơ hướng về phía trước, sau đó cũng cảm giác ý nói câu kia, Lăng Phong cùng Lăng Vân Thiên thành linh xảy ra trầm mặc.

Ngẩng đầu, Chu Thần nhẹ nhàng gọi lên khoe miệng, uống một hơi mật trà có không ít dư ôn, lặp lại đạo: “Ta biết.”

Rành mạch, rõ ràng, Lăng Phong cùng Lăng Vân Thiên đều xác định là không huyền nghe.

Trước tiên Lăng Vân Thiên, dâng lên không là phần nộ, không là nghi hoặc, không là khiếp sợ, mà là phản xạ có điều kiện hướng Lăng Phong nhìn lại, thậm chí đau xót trên cánh tay đều có vẻ xa xôi một ít.

Trong lòng Lăng Phong có lẽ có điều cảm giác, nhếch môi, sắc mặt có chút trắng bệch, mặt không đổi sắc nhìn Chu Thần giống như tự do sự tình xảy ra, sau đó cũng không nói gì biệt nói, nghe được tiếng bước chân quân gia dần dần gần, mở miệng nói: “Vân Thiên đi gấp đạn đi.”

Thanh âm bình tĩnh, thần nhiên trần thuật, nhưng là ánh mắt lại một chút đều không có rời đi Chu Thần an tĩnh ngồi ở chỗ kia.

Lăng Vân Thiên trước khi rời đi, nhìn thoáng qua người kia ngồi ở trên ghế sa lông, trong lòng cũng có chút quá mức, trong mắt hiện lên một mảnh ám ảnh, cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nói, liền theo quân đi giải phẫu.

Đã từng cho rằng, chẳng sợ phụ thân tái để ý cái đệ đệ kia, cũng bất quá là một tiểu tử không quan hệ đại cục thôi, lại không nghĩ rằng, đệ đệ cư nhiên thật sao dám đối động thủ với hắn.

Xem ra, mặc kệ là hắn vẫn là phụ thân của hắn, đối với cái đệ đệ này kỳ thật cũng không làm ra được gì đi?

Trong phòng khách rất nhanh cũng chỉ còn lại có hai người Lăng Phong cùng Chu Thần, không khí giống như ngưng kết, hai người đều không có mở miệng nói chuyện, trong lúc nhất thời yên tĩnh tràn ngập chung quanh.

“... Vì cái gì?” Tuy rằng trong lòng đã có thể đoán được là vì cái gì, nhưng là Lăng Phong không nói gì, giật giật khoe miệng, lại như trước chỉ có thể vô lực hỏi những lời này.

Một cổ tuyệt vọng trước nay chưa có tràn ngập ở trong lòng của hắn, trong khoảng thời gian này bất an vẫn luôn quanh quẩn không đi giờ phút này phiên giang đảo hải – sông cuộn biển gầm đánh sâu vào trong suy nghĩ của hắn, cảnh thái bình giả tạo trong khoảng thời gian này, chung quy cũng che lấp không được sự ra sức bất lực của hắn.

Tái nhấp một hơi mật trà, mật trà đã hoàn toàn lạnh xuống dưới trung ẩn ẩn mang theo một cổ sấp vị, lưỡi bị cổ sấp vị này tràn ngập, trong lòng đều không tự chủ được lấy dính thượng một chút chua xót.

“Người có biết, ta nghĩ muốn chính là rời đi mà thôi. Lăng Phong, chúng ta dây dưa lâu rồi thật sự nên kết thúc. Tái như vậy đi xuống, ta thật sự không biết ta sẽ biến thành bộ dáng gì nữa, người xem, hiện giờ ta

đều nhanh không biết chính mình là gì...” Chu Thần buông cái chén, nhẹ nhàng tựa vào sô pha, dùng tay bịt ánh mắt, mang trên mặt một cổ trào phúng.

“A ~ người thật sự quá ngây thơ rồi, từ trước đến nay đều thế.” Lăng Phong khẽ cười một tiếng, nhưng trên mặt lại không có chút ý cười nào, hắn nhẹ nhàng tiêu sái đi qua khoảng cách giữa bọn họ, tại trước mặt Chu Thần cong thân tử, ngón tay nhẹ nhàng vỗ về khóe mắt đuôi mày Chu Thần, nhẹ nhàng thở dài nói rằng: “Ta nghĩ đến người biết đến, ta vẫn luôn không nguyện ý bức người. Cho nên, người cũng đừng bức ta, được không?”

Thanh âm mềm nhẹ, cũng là không thể nghi ngờ ngữ khí, nhưng tâm Chu Thần lập tức lạnh xuống dưới.

Y buông tay, chủ động chụp lên Lăng Phong cổ, ánh mắt thẳng tắp nhìn trong mắt Lăng Phong, Chu Thần tự tự rõ ràng nói: “Ta không cảm thấy như vậy, Lăng Phong, là người đừng ép ta được không? Lúc này đây, nhi tử người tối bảo bối, thương chính là cánh tay râu ria, nhưng là tiếp theo đâu? Ta nghĩ không ai có thể đủ cam đoan, không phải sao?”

Cổ tay Chu Thần trên cổ Lăng Phong, thập phần lạnh lẽo, giống như mất đi độ ấm nhân loại, có lẽ chỉ có hai tay mất đi độ ấm, tài năng thể hiện xuất trong lòng Chu Thần cũng không như y sở biểu hiện ra ngoài là chắc chắn cùng định liệu trước như vậy.

“Ta thực nghiêm túc nói cho người biết, người nếu tái bức ta, ta liền thật sự không chết không ngừng. Người nếu sống một chút cũng không thống khoái, nửa điểm cũng không thư thái, sống so với chết còn không bằng.” Chu Thần ngay cả mình cũng không biết mình nói những lời này đến tột cùng rốt cuộc có mấy phần nghiêm túc, mấy phần diễn trò.

Lăng Phong không nói gì thêm, kéo tay Chu Thần đặt ở cổ của hắn xuống, dùng hai tay, đem hai tay Chu Thần hơi nhỏ một ít, gắt gao bao vây lại, đặt ở bên miệng, nhẹ nhàng a khí, sau đó nhẹ nhàng xoa xoa, nhượng hai tay Chu Thần lạnh lẽo, dần dần nhiễm độ ấm.

Đẳng cấp không nhiều lắm, mới dùng một bàn tay bắt lấy Chu Thần, sau đó đem Chu Thần ôm sát trong ngực, cảm ma xát đỉnh đầu Chu Thần, tóc mềm mại, tay kia thì tại thắt lưng Chu Thần trác dao động, sau đó gắt gao cô trụ toàn bộ thân thể Chu Thần, giống như Chu Thần phải khảm nhập thân thể hắn.

“... Tiểu thiên, người thật sự một chút cũng không hiểu biết ta.” Hơn nữa người cũng thật sự quá ngây thơ rồi, mặc kệ là hắn hay là con lớn nhất, chỉ cần có chuẩn bị, liền không ai có thể đủ thương tổn được bọn họ, cho nên rất nhiều thời điểm, bọn họ gần nơi hiểm nguy phát ra mà không biết.

Bất quá, Lăng Phong không tính toán đem những lời này nói ra, đúng vậy, nguy hiểm gần chỉ nơi phát ra với lúc ban đầu không biết thôi, cho nên lúc trước hắn mới khẳng định như vậy, cho rằng cho dù làm tám mội, tỷ lệ tiểu nhi tử gặp nguy hiểm cũng thập phần thấp.

Chỉ tiếc, đến cuối cùng, là tiểu nhi tử cho chính mình an bài một loại lựa chọn, tại thời điểm hắn không có phòng bị, thời điểm hoàn toàn không tưởng tượng đến.

“Ta dám khẳng định, hành vi này, không có cùng người khác thương lượng quá, đúng không?” Nếu Chu Thần cùng với những người khác thương lượng, liền chỉ có một đối tượng, thì phải là Ehnes.

Mà trên thực tế, cùng với nói là Ehnes, không bằng nói là Anderson, nếu là cùng Anderson thương lượng, có lẽ tiểu nhi tử liền không khờ dại như vậy, kế hoạch thô ráp, định liệu trước vạn vô nhất thất.

Lăng Phong ôm Chu Thần, hai má cùng sát, ánh mắt khép hờ, thậm chí liên khóe miệng đều hơi hơi câu lên.

Rõ ràng là một cái cười khế, lại kỳ dị không – cảm giác thấy một chút cười ý tứ, ngược lại mang theo một cổ không rõ.

Đến tột cùng, bọn họ ai nên buông tha điểm mấu chốt đâu?

Hoàn toàn đi ngược lại điểm mấu chốt, nên tài năng như thế nào trùng hợp cùng một chỗ, chẳng sợ không hợp, hắn cũng hy vọng có thể có một phương hướng cộng đồng.

Đáng tiếc, bản thân hắn cũng không biết đến tột cùng nên làm như thế nào, hắn rõ ràng đã muốn phi thường phi thường dụng tâm lấy lòng một người, dụng tâm đối một người hảo, lại tổng cảm thấy vì cái gì chính là làm không được tử huyệt?!

Nhượng hắn cảm thấy hết sức vô lực, tổng cảm thấy cả người có kính trọng, có vạn phần kiên nhẫn, lại tìm không thấy phương pháp sử dụng chính xác ——

64. Chương 64

Lăng Phong nhìn Chu Thần ngủ, ánh mắt âm đạm rồi lại ảm ảm mang theo một chút điên cuồng, đầu ngón tay lưu luyến trên gương mặt Chu Thần, sau đó tại trên môi của y in lại một cái hôn, rốt cuộc nên làm như thế nào, tài năng đem người lưu lại đâu?

Nếu thời điểm người thanh tỉnh không có khả năng, như vậy nếu toàn bộ thế giới người chỉ có thể dựa vào ta đâu?

Không bằng, người hiện đem sự tình đều tạm thời quên được không? Liên quan chính người cũng .

Lăng Phong bỗng nhiên liền toát ra cái này ý tưởng, mà còn rốt cuộc ần không nổi nữa, thậm chí bắt đầu rõ ràng suy xét đứng lên, tiểu nhi tử mất trí nhớ không hề bài xích hắn, không hề cả ngày nghĩ phải rời khỏi, mà là ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh mình, đó cũng không phải một cái sự tình không có khả năng thực hiện, không phải sao?

Nhẹ nhàng cong một chút khóe miệng, Lăng Phong nhẹ nhàng nói: “Ngonan, ngoan nhi tử của ba ba, mặc kệ ba ba tái làm cái gì, dù sao sẽ không so hiện tại càng kém, không phải sao? Ta đây vì cái gì muốn luôn sợ đầu sợ đuôi không dám dùng tay đoạn gân đâu? Ân? Ha ha “

Khẽ hôn chóp mũi Chu Thần một cái, Lăng Phong đứng dậy ra cửa phòng, trong phòng Chu Thần ngủ say bất tỉnh như trước, cùng Lăng Phong đối kháng đã muốn đã tiêu hao hết toàn bộ tinh lực, vốn là nhân sinh bình thường lại giống như vĩnh viễn đều để ý giải không được đến một thế giới khác, y muốn đi dung hợp lại cùng bản năng đi ngược lại, không hợp nhau, có lẽ, từ ngay từ đầu, nội tâm của y chính là bài xích, lại cố tình có một người, vô luận như thế nào cũng không phóng y trở lại thế giới của mình, đây đưa đến cuộc đời của y lập tức vạn vạ sai lệch lên.

Tình trạng kiệt sức, chỉ có thể ngủ say.

Lăng Phong đứng ở phía trước cửa sổ, trong phòng một mảnh tối đen, chỉ có cửa sổ sát đất lộ ra một tia ánh sáng, ánh mắt Lăng Phong âm trầm nhìn chăm chú ngoài cửa sổ, ánh mắt lại không biết đặt ở cái tiêu điểm gì, trong lòng cái ý tưởng tùy ý dâng lên kia ở trong đầu càng ngày càng rõ ràng, tưởng áp đều áp không đi xuống.

Lý trí nói cho hắn biết, cái loại phương thức lần thứ hai thương tổn tiểu nhi tử này không thể thực hiện, thậm chí như có một vạn nhất, chỉ sợ thật sự liền vạn kiếp bất phục, nhưng một thanh âm khác trong đầu lại lái đi không được nghĩ, chẳng lẽ còn có thể so sánh tình hình bây giờ còn kém sao? Chẳng lẽ thật muốn phóng y rời đi, từ nay về sau không thể ở chung sao?

Đương nhiên là không có khả năng! Cho nên, cho dù thủ đoạn ti tiện, chỉ cần kết quả nhượng hắn có thể tiếp thu, hắn cũng thật không là cái người tốt gì.

Chính là, tiểu nhi tử, hắn thật cẩn thận quá đầu thôi.

Tình huống hiện tại rõ ràng, tiểu nhi tử ngoan cố tìm một vòng tròn cho chính y, căn bản không chịu nhận đến một chút hảo ý của người y không nghĩ tiếp, tỷ như hắn.

Mà hắn thật cẩn thận cũng thành nhân tố giảng co, nhưng là nếu Chu Thần không thay đổi thái độ không tiếp thu, vậy hắn mặc kệ tiểu tâm lớn mật đều vô kế khả thi. Một khi đã như vậy, vậy chỉ có thể từ thái độ tiểu nhi tử giải quyết vấn đề.

Tính tình Chu Thần kỳ thật Lăng Phong cũng sờ tương đối rõ, diễn hình ai đối y hảo, y liền hảo tính tình, chỉ trừ bỏ người lăng gia. Cái kia ngoan cố bướng bỉnh, mặc dù Lăng Phong xem ra cũng không thất đáng yêu, nhưng là cũng làm cho hắn không thể không hận.

Nhìn thời gian, tám danh thiếp trên tay Lăng Phong bị hắn lăn qua lộn lại nhu nhuyến nhiều biến, cuối cùng hạ quyết tâm, đi vài bước, xoa bóp chốt mở trên vách tường, trong nháy mắt, ngọn đèn nhu hòa sáng đứng lên, Lăng Phong lấy điện thoại di động ra, đem đã dây số bắt qua.

“Lai Phỉ Tư tiên sinh, ta là Lăng Phong, có chuyện gì muốn mời người giúp cái vội...”

“... Đại khái khi nào thì có thể lại đây đâu? ... Cụ thể sự tình chờ người lại đây ta sẽ nói tỉ mỉ... Ta đương nhiên là hy vọng càng nhanh càng tốt ... Hảo, vậy ngày mai...”

Mặc dù là thỉnh người hỗ trợ, nhưng là nữ khí Lăng Phong cũng không có bao nhiêu ý tứ thỉnh cầu, chờ cúp điện thoại, Lăng Phong đưa điện thoại di động ném ở trên giường, trong lòng nghĩ, không thể hối hận, cũng sẽ không hối hận.

Ngày hôm sau khi Chu Thần tỉnh lại, chuyện đã xảy ra trước một ngày, không có một người nhắc lại, Lăng Phong không có nhắc lại, mà Lăng Vân Thiên thậm chí liên bóng người cũng không thấy, không có xuất hiện tại trước mắt y.

Trong mấy ngày này, rất nhiều chuyện của Chu Thần, Lăng Phong đều tự thân vận động, nói thí dụ như bữa sáng Chu Thần yêu thích, bởi hắn xem tv đuổi thời gian, chẳng sợ ngăn người Chu Thần, Lăng Phong cũng thích đem Chu Thần đặt ở tầm mắt của hắn có loại cảm giác cường bách, nhưng Chu Thần hết sức áp lực cùng khó chịu.

Kỳ thật Chu Thần chính mình cũng rõ ràng, nếu đối một người, cho dù là một cái x người a lạ, ở chung như vậy chỉ sợ cũng có thể làm cho tâm của y mềm mại xuống dưới, thậm chí trở thành một góc không thể thiếu, nhưng cá nhân này cố tình là Lăng Phong, vì cái gì cố tình là Lăng Phong đâu?

Y đối Lăng Phong sở tác sở vi, mặc kệ là chuyện gì, đều tránh không được dùng tâm tư ác liệt đi nghiền ngẫm, bởi từ trong đáy lòng liền chống cự người này cấp cảm xúc cho mình, mặc kệ là hảo cảm xúc hay là cảm xúc phá hư, y cũng không tưởng tái nếm thử.

Y là thiếu yêu, khuyết thiếu quan tâm, cho nên y cũng không ghét loại tình cảm tính chất mang theo một chút giam cầm, nếu loại tình cảm này không là Lăng Phong cấp, y tưởng đón thụ, cho dù là người chiếm hữu dục cùng dục cường khổng chế, y có lẽ cũng sẽ ở chung, nếu không là Lăng Phong.

Nếu không là Lăng Phong, chẳng sợ thật là cái nam nhân rõ ràng theo đuổi y, lấy phương thức này, y cũng sẽ suy nghĩ một chút.

Có loại ý tưởng này xong khi Chu Thần kịp phản ứng, thật sự có chút bất khả tư nghị, mặc kệ là kiếp trước vẫn là kiếp này, đây là lần đầu tiên y nghĩ một cuộc đời khác của y là cùng một nam nhân, quả thật có chút khó có thể tin.

Xem ra thật sự nhượng Lăng Phong bức không nhẹ, đầu đều hỗn loạn, vẫn là đình chỉ như vậy đi.

Chu Thần nhiều lần muốn cùng Lăng Phong nói sự tình rồi đi, đều bị Lăng Phong chuyển chuyện đề, đơn giản y cũng không nói, y cảm thấy, y cùng Lăng Phong lâm vào trong một cái vòng lẩn quẩn, y không hiểu Lăng Phong vì sao chính là không nguyện ý thả y đi, tựa như Lăng Phong lý giải không thông, hoặc là nói không nghĩ lý giải y vì sao nhất định phải đi, một chút đường sống đều không có.

Chu Thần xem ra, sự tình đã xảy ra như ngày hôm qua vậy, Lăng Phong như thế nào đều là có chút phản ứng mới đúng, mà không phải giống hiện giờ cái gì cũng chưa phát sinh quá, y thậm chí muốn hỏi Lăng Phong một câu, đây không phải là nhi tử người coi trọng nhất sao? Đây không phải là người thừa kế của người sao? Người là làm như thế nào đến thờ ơ cùng đầu sỏ gây tội tâm bình khí hòa ở chung?

Thậm chí còn tự mình xuống bếp mà không có trực tiếp dụng độc dược đem y độc chết, hoặc là trực tiếp cho y một thương xong hết mọi chuyện, y thật sự muốn hỏi Lăng Phong một chút, loại nhẫn công này hắn là luyện thành như thế nào?!

Chính là, y cũng biết, cho dù y hỏi, cũng hỏi không ra đến cái gì, cho dù Lăng Phong trả lời, y cũng sẽ không đi tín nhiệm, cho nên liền chính mình ghen đi.

Dù sao mặc kệ thế nào, y là tuyệt đối sẽ không lưu lại.

Nếu như nói trước kia, y may mắn còn có tâm lý mỏng manh như vậy, hiện tại y là một chút cũng không dư, đến hiện tại đều nhanh phát triển trở thành thấy Lăng Phong liền không tự chủ được tâm phù khí táo. Tái ở chung đi xuống, chỉ có thể là một loại tra tấn.

Bất kể như thế nào, y hôm nay là nhất định phải tìm cơ hội xuất môn, may mà Lăng Phong cũng không thực đem y hấn hoàn toàn giam lỏng, mà còn bởi vì nguyên nhân nào đó không tha y rời đi nhưng cũng không hoàn toàn cấm chỉ y xuất môn, chính là mặt sau sẽ đi theo cái đuôi là khẳng định.

Y đã muốn nhận được tin tức, an bài người cùng Ehnes phát tới tin tức, đều tại hôm nay chuẩn bị tốt, y cần phải ra lăng gia, sau đó hướng lộ tuyến dự định đi, sau đó tùy thời chú ý phối hợp thì tốt rồi.

Nói thật, Chu Thần đối hôm nay có thể thật sự rời đi hay không kỳ thật cũng không có tin tưởng, bao nhiêu bởi vì Lăng Phong hiện tại rõ ràng đem y nhìn thực lao, muốn tại địa bàn Lăng Phong mang đi một người, khó khăn còn thật không giống nhau.

Nhưng là rất nhiều chuyện, làm không nhất định có cơ hội, nhưng là không làm lại nhất định không có cơ hội, đại đa số cơ hội đều chiếu cố cùng tỉ mỉ chuẩn bị, cho nên chẳng sợ xác xuất thành công không cao, cũng đã muốn đầy đủ cho y đi ném thử.

65. Chương 65

Cự tuyệt Lăng Phong đi theo, Chu Thần đem phiền táo cố ý lộ ra ngoài, y cảm thấy y giống như tự nhiên mà đã biết nên dùng thái độ gì đối đãi Lăng Phong đạt tới mục đích của chính mình.

Loại cảm giác này, Chu Thần theo bản năng không dám nghĩ nhiều là vì cái gì, chẳng sợ gần là thò đầu ra, có chút tin tưởng Lăng Phong chuyện này đều nhượng trong lòng y âm thầm kinh tởm.

Tình hình chung là trong phạm vi tiếp thu, Lăng Phong là tuyệt đối không nghĩ thật sự đem Chu Thần bức rất khẩn, huống chi là hấn mới vừa hạ quyết tâm như vậy, tuy rằng thời điểm quyết định có chút dầy vò.

Còn chưa tới khu náo nhiệt, Chu Thần đã đi xuống xe, lấy cớ là muốn đi giải sầu, người đi theo xin chỉ thị Lăng Phong sau, liền cũng đồng ý.

Nhưng là từ Chu Thần xuống xe sau, người bên cạnh theo sau, may mắn y không là thật sự giải sầu, nếu không giải sầu pháp loại này, không bị bức nóng nảy đứng lên mới là việc lạ.

Y cũng không có che dấu không thích bị nhiều người đi theo như vậy, nhưng trên thực tế, trừ bỏ những kế hoạch người này cho y đào tẩu, thêm nhân tố chướng ngại ở ngoài, không phải thập phần dễ ý.

Y không là đại thiếu gia từ nhỏ bị câu bó buộc, tương phản, y từ tiểu chính là rất không có ‘Câu thúc’, không có một người câu thúc y, nhượng cả người của y đều có vẻ vắng vẻ.

Cho nên, cho dù Ehnes luôn nói ca ca hấn quản nhiều lắm, tạo thành cho hấn bao nhiêu không tiện bao nhiêu phiền táo, trong lòng y kỳ thật là hâm mộ, tự nhiên mà vậy cũng không dấu vết khuyên nhủ Ehnes, từ phương diện nào đó mà nói, Ehnes này vài năm quá an phận như vậy còn có một phần công lao của y.

Chỉ bằng cái này, Anderson giúp y liền không tính chịu thiệt, dù sao Anderson đối Ehnes để ý rõ ràng như vậy.

Đi rồi không đến mấy phút đồng hồ, phiền táo Chu Thần trên mặt sẽ không có tháo xuống thời điểm, đến cuối cùng càng là oán hận trực tiếp trở về trên xe, tiếp tục khiến người hướng phố xá sầm uất đi tìm.

Mà bộ dáng Chu Thần phiền táo, cũng đều một tia không lọt rơi vào trước mặt Lăng Phong, càng là làm sâu sắc quyết tâm của Lăng Phong.

Tiểu nhi tử rõ ràng một chút cũng không vui vẻ, có lẽ phóng y rời đi, y sẽ vui vẻ rất nhiều, nhưng là hắn lại làm không được.

Đã từng nói qua không bao giờ muốn thương tổn y, không bao giờ làm bị thương y như thế, hiện giờ cũng trở thành hắn bị dày vò.

Đã từng thề son thề sắt, tại thời điểm hắn làm ra cái quyết định kia, liền thỉnh thoảng một lần lại một lần khảo vấn tâm của hắn.

Hắn cuối cùng vẫn phải lại một lần nữa làm ra sự tình thương tổn người này, hắn quả nhiên nói như thế nào, áp lực chính mình như thế nào, đều không làm được một người vô tư rộng lượng.

Trừ ra các loại nguy trang thượng tầng, hắn vẫn là người ích kỷ như trước.

Hắn không xứng với tiểu thiên, nhưng là tiểu thiên chỉ có thể thuộc loại hắn, hơn nữa muốn y khoái khoái lạc lạc.

Không thể nghi ngờ hắn muốn cho Chu Thần thiệt tình khoái hoạt, nếu không phải chỉ cần vậy khốn người nói, hắn kỳ thật cũng không dùng phí trắc trở lớn như vậy, hắn hy vọng nhìn đến người kia thiệt tình khoái hoạt.

Hắn không nghĩ, vậy khốn y đồng thời cũng là hủy y, hoặc là ở trước mặt hắn từ từ hủy diệt, mặc kệ là cái loại phương thức này, đều quá tàn nhẫn, với y mà nói là như vậy.

Nhưng là sự tình trước kia, chung quy là đặt ở trong đáy lòng người nọ không giải được, chẳng sợ thật sự thả người ly khai, cái này trừ hắn ra cũng không có người có thể giải khai, người hắn thích chung quy không chiếm được chân chính vui vẻ vô câu vô thúc buông lòng ra, mà có thể làm được điểm này, chỉ có hắn.

Đương nhiên, đây là trạng thái lý tưởng nhất, sự tình tự nhiên cũng khả năng không giống như hắn tưởng tượng, hoàn mỹ như vậy, nhưng là hắn tổng có thể dốc hết toàn lực cho người hắn thích một đoạn khoái hoạt chân thật nhất, không có đã từng khoái hoạt.

Muốn cho y về sau cho dù nghĩ tới, cũng sẽ không nhẫn tâm vứt bỏ khoái hoạt.

Loại nguyện vọng này, thật có thể thực hiện sao?

Lăng Phong kỳ thật một chút cũng không thể tin tưởng, nhưng là hắn sẽ cố gắng sáng tạo cơ hội thực hiện, cái gì cũng không làm, mới có thể một chút cơ hội đều không có đi?

Đây là tư thái hắn nhất quán, tuy rằng hắn biết, loại tư thái này chống lại người hắn để ở trong lòng kia, y luôn luôn có một loại thổ không chuyện xấu kịp đề phòng, hắn hiện tại lại ngăn cản không được chính mình.

Chu Thần lần thứ hai lên xe, không tới, sẽ không có mở lại khẩu muốn xuống xe, một lần cố bố nghi trận còn có thể nói là giải sầu, nhưng là số lần nhiều chỉ có thể lộng xảo thành chuyên khiến cho Lăng Phong chú ý.

Chu Thần đem ánh mắt đặt ở phố xá sầm uất, cũng không phải bắn tên không đích, mà là suy tính tự do.

Phố xá sầm uất nhiều người, cái gọi là đầu sừng cái gì, Lăng Phong tự nhiên sẽ bắn khoản thật mạnh. Lăng Phong tái đại, sừng án ảnh hưởng cũng quá ác liệt, ít nhất tại Hoa quốc, cũng chỉ có người phi thường lảo đảo mới làm việc này .

Nói như vậy, kia mặc kệ là người an bài vẫn là ca ca Ehnes phái tới người cùng với người của Lăng Phong bên này, có cố kỵ, tự nhiên sẽ không bí quá hoá liều muốn thượng vài cái trình tự, an toàn.

Mà Lăng Phong bên này bó tay bó chân sau, đối y đào thoát cũng là trăm lợi mà không có hại.

Chu Thần ngồi ở trong xe, ánh mắt vẫn luôn nhìn ngoài cửa sổ chán đến chết, giống như không chút để ý, nhưng kỳ thật trong lòng luôn luôn tại nhiều lần nghĩ lộ tuyến trốn chạy.

Bởi vì Lăng Phong gấp gáp nhìn chăm chú người, kế hoạch của Chu Thần trốn có thể nói là thập phần đơn sơ, tính biến hóa cũng đại, đến lúc đó liền nhìn Chu Thần có thể lâm tràng phát huy hay không .

Dòng người đã muốn dần dần nhiều hơn, đã dần dần đến gần trung tâm chợ, Chu Thần nhượng xe đứng ở một cửa hàng lớn, sau đó xuống mặc kệ tình hình trước sau đều vây quanh đi vào.

Nếu là thường ngày, loại tình cảnh bảo tiêu mở đường hộ tống xuất hiện trước mặt này nhiều người như vậy, còn bị các loại ánh mắt vây xem, chỉ sợ Chu Thần đã sớm xoay người lại.

Loại đại bài này đến giống như minh tinh xuất hành, lại giống như nhị thế tổ phô bày giàu sang, quả thực thiếu mùi mọi người mắt.

Bất quá lúc này tâm Chu Thần lại hoàn toàn không ở loại này sự tình không quan hệ khẩn yếu.

Xuống xe, Chu Thần cũng không phải không có giống Lăng Phong yêu cầu không cần cùng nhiều người như vậy, nhưng là Lăng Phong hiển nhiên đối Chu Thần tùy thời tùy chỗ tính toán thập phần rõ ràng, cho nên mặc kệ hẳn tại phương diện khác thoái nhượng như thế nào, cái phương diện này quả thật một chút cũng không lui.

Dùng lời Lăng Phong mà nói, phô bày giàu sang tự cao tự đại lại không đáng pháp cang ngại không ai, tuy rằng đối diện tử có chút ảnh hưởng, nhưng vấn đề mặt mũi hiển nhiên vô pháp cùng hậu quả khả năng vạn nhất đánh đồng.

Loại kết quả này vừa lúc Chu Thần cũng đoán trước, làm bộ như phát hạ tính tình rồi, liền không biết làm thế nào chấp nhận.

Đối đám người lui tới cùng các loại quái dị ánh mắt làm như không thấy, Chu Thần tĩnh hạ đến từ kính râm dưới nhìn quét chung quanh, nhưng ai mới là người an bài tốt, y cũng không biết.

Thẳng đến đi đến một cái chỗ ngoặt chỗ, đột nhiên một đám học sinh ăn diện người giống như thỏ không kịp đề phòng liền xuất hiện ở tại cách đó không xa, tinh thần Chu Thần lập tức buộc chặt đứng lên.

Đám học sinh ăn diện kia ước chừng có tám chín người, vừa đi ven đường nói chuyện phiếm, hoa chân múa tay bộ dáng vui sướng nhất phái sức sống, cảm giác không có gì đặc biệt.

Đang lúc trong lòng Chu Thần có chút thất vọng mà người bên cạnh Chu Thần yên tâm xuống dưới thời điểm, đám kia học sinh lại đột nhiên có hai người giống như nói rằng hứng khởi chỗ, xoay người sang chỗ khác đối mặt với bằng hữu của hắn kích động, đưa lưng về phía đường Chu Thần lui đi.

Sau đó không cần thận liền thả đến hộ vệ bên người Chu Thần, những người khác vội vàng đi lên hỗ trợ giải thích.

Chu Thần án binh bất động, lúc này tuy rằng nhìn trường hợp có chút hỗn loạn, nhưng tuyệt đối không là thời cơ tốt nhất, y không nghĩ đã thảo kinh xà thất bại trong gang tấc.

Là trọng yếu hơn cũng là y vô luận nhìn như thế nào, cũng không cảm thấy vài cái sinh viên này nhất dạng người, chính là người an bài tốt lắm, có lẽ thật là một cái ngoài ý muốn.

Sự tình xử lý thập phần thuận lợi, đám sinh viên kia giải thích xong liền rõ ràng lưu loát ly khai, một chút không có động tác khác, nhượng vài người ở ngoài Chu Thần không từ từ một hơi.

Nhưng vừa lúc đó, người cũng không cùng phương hướng lại đi tới, có mục đích minh xác tính đem Chu Thần cùng mấy người ... kia vẫn luôn đi theo Chu Thần bên người vài người ngăn mở ra.

Chu Thần sửng sốt một chút, sau đó rất nhanh phản ứng lại đây, giống như là không nghĩ liên lụy đến bên trong lui lại mấy bước, vừa mới thối lui đến bên người một cái người xa lạ, hoặc là người kia vốn chờ Chu Thần.

“Thương trường có một cổng nhập hàng, cái kia hướng phải đi không đến một trăm mê có một cửa nhỏ, đi ra ngoài, nơi đó có người tiếp ứng.” Người kia rất nhanh nói, sau đó nhìn có một người đã muốn đưa dây đưa trong khoải thoát ly đi ra, nhìn Chu Thần bên này hết sức lo lắng, vội vàng đi lên hỗ trợ.

Chu Thần không chút nghĩ ngợi liền hướng người địa phương kia chạy tới, bên trong thương trường y không phải rất rõ ràng, nhưng là đại khái phương hướng vẫn là phân đến rõ ràng.

Đeo kính râm lên có thể trang một chút nhị thế tổ hoặc là phú nhị đại, nhưng là kính râm tháo xuống, thời điểm ánh mắt Chu Thần cùng người đụng vào nhau, cũng rất khoái biến thành một cái người bình thường, cũng cho y hồi đường cũng phương tiện.

Rất nhanh, Chu Thần tìm đến nơi, cửa tương đối nhỏ, tiểu giống như một cái cửa phòng nhỏ, bất quá là tương đối bí mật đi.

Sau này nhìn thoáng qua, không có người đuổi theo, Chu Thần từng một hơi, lách mình ra

Ở ngoài cảm giác một chút cũng không náo nhiệt, ngược lại tương đối an tĩnh, Chu Thần nhìn tả hữu, mới vừa nhìn đến này một cái xe ở hẻm nhỏ, trong cửa kính xe có người hướng y ngoắc ý bảo, nhưng cũng đồng thời thấy được người của Lăng Phong chính hướng bên này lại đây!

Chu Thần tâm lập tức lương nửa thanh, khê cần môi, xoay người hướng phương hướng tương phản chạy tới, mà người Lăng Phong phía sau cũng tại khoảng cách không tính gần ở ngoài theo sát không tha.

Chưa từng có một khắc Chu Thần chán ghét thể chất như vậy chính mình, bất quá mới chạy mấy phút đồng hồ mà thôi, liền giống như máu cả người đều hướng trên đầu hướng nhất dạng.

Tim đập bang bang bang bang, tùy thời tùy chỗ không có lúc nào là đã kích lòng tự tin y có thể thoát đi.

Lăng Phong nhận điện thoại tới, hẳn thậm chí không kịp phát hỏa, cũng đã lập tức bắt đầu bố trí nhân thủ vây truy chặn đường.

Ngay cả như vậy, hẳn vuơ tự không thể yên tâm, trực tiếp lái xe mà đến.

Dọc theo đường đi, đầu hẳn trống rỗng, chỉ có một cái ý niệm trong đầu càng ngày càng sâu, tuyệt không có thể làm cho y rời đi hẳn, tuyệt không có thể!

Lăng Phong động tác lớn như vậy, Lăng Vân Thiên cũng rất nhanh nhận được tin tức, dù sao Lăng Phong thậm chí không kịp che dấu, càng không có tâm tư tiêu phí khí lực khu che dấu chuyện này, chỉ một lòng một dạ nghĩ đem người trả về.

Lăng Vân Thiên nghe được tin tức này, lúc ấy thực trùng hợp ngay tại phụ cận, cùng một cái bạn tốt ở bên ngoài gặp mặt.

Nhận được tin tức, Lăng Vân Thiên đang tại bị bạn tốt nói giỡn thành cụt một tay đại hiệp, nghe vậy cũng không có phản ứng, quá nhiều chẳng lẽ là còn muốn hẳn cũng cùng đi giúp hẳn ba ba truy thích người sao?

Cùng hẳn quan hệ không lớn, không phải sao?

Lăng Vân Thiên nghĩ như vậy, cùng bạn tốt cáo từ sau khi đi ra, lại hảo hảo bắt hảo vừa lúc gặp gỡ đệ đệ chạy thở hổn hển đến rất lợi hại (hết hơi), mà còn mất thấy người ở phía sau còn có một khoảng cách đuổi theo trước là cái xe tiếp ứng.

Vốn là Lăng Vân Thiên không tính toán quẩn, nhìn đệ đệ thần tình đỏ bừng, thở hổn hển đến rất lợi hại (hết hơi) khẩn cấp thoát đi, cũng không biết cân cân nào không đối, trượt xuống cửa kính xe thủy tinh, cầm lấy súng lục dưới tòa xe hẳn dùng để phòng thân.

Nhắm chân Chu Thần thoát nhìn đã là nỗ lực hết đà, phanh! Một tiếng, Lăng Vân Thiên cười như không cười thu hồi thương, hẳn đây xem như bỏ đá xuống giếng đi?

Bất quá, cảm giác cũng không tệ lắm, hẳn hướng tới thụ giáo dục y sẽ không có người khác đánh cánh tay người, người coi như không phát sinh quá này một cái!

Cho nên tại kia cái nháy mắt, hẳn tự nhiên mà dựa vào bản năng nhắm ngay đuôi phải Chu Thần hoàn toàn không có nguy hiểm, nhất tiễn song điêu có sao mà không làm?

Mà Chu Thần vốn là cũng đã chạy đến đầu đuôi không rõ, tim đập cảm giác nhượng y căn bản không có nhiều tâm tư đến chú ý chung quanh, một lòng chỉ nghĩ nhanh chóng chạy.

Nhìn đến xe tiếp ứng, nhìn hy vọng ngay tại trước mắt, mới vừa tính toán một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, đùi phải đột nhiên truyền đến đau nhức ăn mòn tâm thần của y.

Bang bang! Bang bang! Bang bang! Tim đập càng lúc càng lớn, đùi phải đau nhức càng là tiến thêm một bước phá hư tư duy năng lực của y, sau đó trước mắt một mảnh hắc ám, đúng là đã muốn ngất đi!

Khi Lăng Phong xuống xe, thời điểm liếc mắt một cái nhìn đến Chu Thần té trên mặt đất cách đó không xa sinh tử không biết, sợ hãi trước nay chưa có gắt gao đem hấn bao vây lại.

Đỏ tươi, máu, ánh mắt hấn đau đớn, thần kinh của hấn cũng đau đớn, may mắn tại trước tiên trong người bên cạnh nói cho hấn biết, tiểu nhi tử chính là đã bất tỉnh!

Có chút run rẩy nâng thân thể Chu Thần dậy, hơi chút xem xét một chút, mới phát hiện, đích xác trừ bỏ đùi phải thượng thương thương sẽ không có miệng vết thương khác.

Nhưng là người trong lòng ngực của hấn, sắc mặt cũng không phải khó coi giống nhau, sắc môi trắng bệch, tóc đều bị mồ hôi thấm ướt, Lăng Phong lúc này không có bất luận cái gì tâm tư đuổi theo sự tình gì, chỉ ôm chặt lấy người, sau đó ách lên tiếng đạo: "... Kêu thầy thuốc!"

Lăng gia.

Lăng Phong vuốt ve Chu Thần mặt tái nhợt nằm ở trên giường bệnh, ánh mắt phức tạp khó phân biệt, sau một lúc lâu, mới thấp giọng lẩm bẩm nói: "Người xem, đây là thiên ý, vận mệnh cho người không ly khai ta."

Xuống phía dưới nhìn lại, Chu Thần bị thạch cao rất nặng bao vây lại đùi phải có, ánh mắt tối sầm lại, mân khấn môi.

Ra phòng bệnh, Lăng Phong khiến người từ sân bay nhận được một trung niên tóc vàng mắt xích mang theo một cỗ ý tứ hàm xúc ôn nhu chờ ở bên ngoài, thấy Lăng Phong đi ra, đã muốn xem qua tư liệu Lăng Phong cấp, biết được mục tiêu lần này chính là người bệnh nằm ở trong phòng kia, không từ nhẹ giọng hỏi: "Lăng tiên sinh, không biết yêu cầu của ngài hay không còn muốn tiếp tục tiến hành?"

Lăng Phong mân khấn môi, đóng nhắm mắt: "... Đương nhiên."

"Một khi đã như vậy, ta đây trước hết đi chuẩn bị." Lai Phỉ Tư thân là một đại sư thôi miên, tuy rằng đã quen các loại kỳ ba sự tình, nhưng là lần này nhận được cái tờ danh sách ký ức muốn cho tiểu nhi tử mất đi, hãy để cho hấn có chút oán thâm.

Vừa muốn cho người mất đi ký ức, rồi lại muốn một chút cũng không tổn thương tinh thần, không ở lại bất luận cái gì di chứng gì, hơn nữa thiết trí khôi phục ký ức càng thêm kỳ ba, mấu chốt là không để cho hứa có một chút sơ xuất, đây mới là lý do người này tìm được hấn nơi này tới, bởi vì dám cam đoan điều kiện này đó hơn nữa vạn vô nhất thất, toàn thế giới cũng không vài cái, mà hấn là danh khí lớn nhất bảo đảm nhất an toàn nhất.

Được rồi, an toàn nhất mới là người ủy thác vẫn luôn cường điệu.

Bất quá hấn biết chuyện gì nên đánh nghe cái gì không nên hỏi thăm, tuy rằng hấn là đại sư thôi miên, nhưng là tại trước mặt người này, hấn còn thật không có tư bản gì có thể tùy tiện làm bậy, chẳng quan tâm là tốt nhất.

Lăng Phong gật gật đầu, ý bảo tâm của hấn phức tạp dẫn người đi chuẩn bị, sau đó đứng ở tại chỗ, có chút thần thờ, hoặc là nói tim đập có chút không đồng đều, nhượng hấn nhớ tới rất nhiều năm trước hấn lần đầu tiên có chút cảm giác lạnh cả người.

Hấn chưa bao giờ biết chỉ nghĩ tiểu nhi tử mất một đoạn trí nhớ như vậy, cũng có thể nhượng hấn tâm thần không yên chột dạ lo được lo mất, còn thật là khó khăn đến, bất quá nghĩ đến cảm giác lúc ấy giống như muốn mất đi tiểu nhi tử, lại càng kiên định quyết tâm.

Tuy rằng Chu Thần sau khi tỉnh lại sẽ có một đoạn thời gian hành động bất tiện, cũng coi như cơ hội, nhưng là vấn đề lớn nhất giữa bọn họ, cho tới bây giờ cũng không phải thời gian, mà ở với nội tâm.

Có lẽ có thể đổi một cái thuyết pháp, cho dù chặt đứt chân Chu Thần, hấn vẫn lo lắng như cũ.

Vừa nghĩ tới Chu Thần vì rời đi hần, thậm chí nhượng bản thân hần hăm sâu cục diện hiểm cảnh, hần thật sự đối Chu Thần sau khi tỉnh lại có thể lưu lại hay không, lưu lại có thể thương tổn tới mình hay không hoàn toàn không có tin tưởng, hoặc là như trước đối hần đều cự tuyệt, đơn giản một bước đứng chỗ tốt lắm, dù sao hần không là chính nhân quân tử, cần gì phải thu liễm thủ đoạn.

“Ba, nếu ta không nhìn lầm nói, vừa rồi người kia là thôi miên sư rất có danh, Lai Phỉ Tư. Chu Thần bị thương chính là chân đề?” Lăng Vân Thiên ngồi ở trên ghế sa lông, thương trên cánh tay còn băng bó thực nghiêm trọng, tuy rằng hỏi như vậy, lại còn không có nhìn về mặt phụ thân, ngược lại là nhìn phương hướng vừa rồi người kia ly khai.

Lăng Phong nghe xong câu Lăng Vân Thiên hỏi, ngược lại là giương mắt nhìn thoáng qua Lăng Vân Thiên, đang muốn gọi điện thoại tay cũng ngừng một chút, sau đó thập phần tự nhiên nói: “Y khá chấm dứt, có chút đau đầu.”

Chỉ một câu, thái độ minh xác không muốn nhiều lời, nhìn cái vẻ mặt kia cũng bỏ qua không muốn làm cho Lăng Vân Thiên hỏi nhiều, Lăng Vân Thiên ý tứ hàm xúc nhú mày không rõ.

Sau đó Lăng Phong đề tài một chuyện: “Ta tính toán mang theo tiểu thiên đi nhà cũ trụ một đoạn thời gian, sự tình của công ty người hảo hảo làm, có chuyện gì điện thoại hoặc là video liên hệ.”

Lăng Vân Thiên hung hăng nhăn nhú mày, nhà cũ? Hần nhiều năm như vậy, số lần đi qua nhà cũ cũng chỉ có ba lượt, vẫn đều là lúc nhỏ, nếu phụ thân không đề cập tới, hần thiếu chút nữa đều quên bọn họ còn có một cái nhà cũ?!

Tính đứng lên, liên gia gia nãi nãi của hần đều rất ít đi nhà cũ, tuy rằng phụ thân cũng xuất tiền nuôi không đến mức hoang phế, nhưng là nơi đó quả nhiên là trừ bỏ vài người nhìn, rất nhiều năm cũng chưa người đi qua.

Hơn nữa điện thoại video liên hệ, rõ ràng không hy vọng có người đi tìm hần, Lăng Vân Thiên không có nói cái gì nữa, gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, sau đó liền muốn rời đi.

“Vân Thiên, lần này sự tình tiểu thiên bị thương ta không truy cứu lại không có nghĩa là ta không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, không có tiếp theo.” Lăng Phong trầm giọng giống như trong lơ đãng nói.

Lâm Vũ cấp Chu Thần mổ, mà còn xác định Chu Thần cũng không nguy hiểm tánh mạng, Lăng Phong mới xem như bình tĩnh trở lại.

Chuyện còn lại, Lăng Phong thực nhẹ nhàng sẽ biết toàn bộ, bao quát sự tình tiểu thiên lần này cùng Ehnes Anderson không thoát quan hệ, hần cũng biết tám chín phần mười.

Tự nhiên mà vậy, hần cũng biết một thương rốt cuộc là ai phóng đến. Tuy rằng lần này Chu Thần bị thương đối hần có lợi, nhưng là hần cũng không đại biểu hần hy vọng Chu Thần bị thương.

Lăng Vân Thiên xoay người, bật cười đến ánh mắt nheo lại đến, che lấp cảm xúc trong đó sau nói rằng: “Ba, ta thương còn chưa xong mà, người nói như vậy có phải hay không có chút không thích hợp?” Nói xong còn giật giật băng bó tay: “Hơn nữa, ta cho rằng, đệ đệ lần này bị thương, ba người phải là cao hứng nhất mới đúng a? Phải biết, nếu như không có một thương, đệ đệ lúc này nhưng đã không thấy tăm hơi.”

Lăng Vân Thiên không nói gì thêm, cùng hần không quan hệ, Chu Thần chính mình đứng, nếu phụ thân đã muốn nói lời như thế, hần tự nhiên cũng sẽ không tái lòng dạ hẹp hòi đùa giỡn đến chống chế.

Tuy rằng hần biết Chu Thần không có đối hần ý tứ bất lợi, bất quá là bị phụ thân bức nóng nảy, hại cá trong chậu mà thôi, nhưng là xét đến cùng hần vẫn là bị thương, hần sở thụ giáo dục, chưa từng có chương trình học có cừu oán không báo, dù sao nếu hần đệ đệ dưới tình huống kia đều thuần lương không nghĩ thương tính mạng của hần, vậy hần cùng y chơi một chút cũng không cái gọi là a.

” Y không bị thương ta cũng sẽ không nhượng y rời đi ta, ta không nghĩ nhìn đến y bị thương, y cùng người không giống, người hần là hiểu được.” Lăng Phong ngẩng đầu nghiêm túc nói rằng, nhất quán cùng con lớn nhất nói chuyện đều không có quanh co lòng vòng hoặc là trực tiếp mệnh lệnh không thêm thói quen giải thích, hần muốn bồi dưỡng chính là người thừa kế, mà không phải đối thủ hoặc là kẻ phụ họa.

Hơn nữa nếu không có hẳn biết, sự thật đích xác như con lớn nhất đã nói nói vậy, hẳn cũng không khả năng áp chế đau lòng đối tiểu nhi tử, đem chuyện này làm như không phát sinh qua.

Con lớn nhất bắn súng hẳn vẫn là thực hiểu biết, cho nên hẳn tin tưởng lần này, hẳn con lớn nhất đích xác không có ý tứ nguy hiểm cho Chu Thần sinh mệnh.

Lăng Vân Thiên tự nhiên cũng hiểu ý tứ Lăng Phong nói, hẳn là nhi tử, là người thừa kế, ngẫu nhiên thụ thương không gì đáng trách, mà một người khác là người thích, là người yêu, liền nhìn không được y thụ một chút thương, hẳn ngược lại không nghĩ tới, phụ thân cư nhiên sẽ đem một mặt bãi ở trước mặt của hẳn.

Nhún nhún vai, Lăng Vân Thiên nói rằng: “Hảo, đã biết.”

Xem ra không có gì đùa hay, về phần hẳn động thủ tự làm, nhân tố ba ba lưu lại người ở bên trong, ai biết được, liền bản thân hẳn cũng không biết, xoay người ly khai

66. Chương 66

Dựa vào bàng thủy, rừng cây che dấu, ẩn ẩn lộ ra một mảnh mái hiên.

Vườn già cũ thanh chuyên đại ngôi kiểu Trung Quốc, bố cục đại khí cổ vận, hơn nữa từ một chỗ rất nhỏ cũng có thể nhìn ra, phòng này ở đích xác có chút năm.

Nhà cũ Lăng gia rất già, Lăng Phong cũng chỉ ở khi còn bé, gia gia của hẳn khi nãi nãi còn, thường xuyên lại đây, nhưng bởi vì một ít nhân tố thời đại, nãi nãi chết ở chỗ này, mà nơi này cũng thành nơi thương tâm cha mẹ Lăng Phong đều tránh không kịp, đến cuối cùng, thậm chí người một nhà có mục đích tính đem cái chỗ này từ từ quên đi.

Hơn nữa lại nói tiếp, nơi này cũng từng trần trở rơi xuống ở trong tay người khác, cha mẹ Lăng Phong cũng không có ý tưởng muốn mua trở về. Thẳng đến Lăng Phong chuồng quyền, mà còn đem sự nghiệp tiến thêm một bước phát triển cho tới bây giờ tình mới từ ở trong tay người khác mua lại đây.

Lăng Phong còn nhớ rõ, cái thời điểm kia, là thời điểm quan hệ hẳn cùng cha mẹ của hẳn tối xấu hổ, thời điểm nhi đồng một nhà hoà thuận vui vẻ ký ức liền có vẻ có chút trân quý, tuy rằng liên hẳn đều không có ý thức được.

Lăng Phong phụ giúp xe lăn của Chu Thần đi ở trong vườn, nhìn sân bởi vì trường cửu không trụ người khó tránh khỏi có chút rách nát, ánh mắt sâu xa.

Lúc trước Lai Phỉ Tư bởi vì nhân tố an toàn mà vận dụng phương thức thôi miên tương đối ôn hòa, tuy rằng đối hẳn thôi miên tương đối tự tin, lại vẫn đề nghị như cũ nhượng hẳn tìm một địa phương đối mắt trí nhớ người đến nói tới xa lạ tính dưỡng khôi bị kích thích lấy cam đoan vạn vô nhất thất, Lăng Phong không biết như thế nào, cũng nhớ tới nơi này.

“... Ba ba, người làm sao vậy? Có phải là có chuyện gì hay không, nếu như có chuyện, ta có thể theo giúp.” Chu Thần nghiêng người ngẩng đầu, ánh mắt tinh thuần nhìn Lăng Phong, lúc này nói đã không giống ba ngày trước mới vừa sau khi tỉnh lại, như vậy thất kinh, không biết theo ai.

Tuy rằng y cái gì cũng không nhớ rõ, nhưng là có một phụ thân thoát nhìn thực tin cậy, cũng tất nhiên không thể kích động, đương nhiên, muốn trừ bỏ một ít hành động nhượng y cảm giác là lạ, tỷ như hiện tại.

Lăng Phong khom lưng xuống, tại ánh mắt Chu Thần tinh thuần đã muốn dần dần nhiễm thượng tin cậy thượng khê hôn một chút, sau đó dùng hai má cọ một chút mặt Chu Thần, ôn nhu nói: “Ba ba vì cùng người, đã đem sự tình mặt khác đều xử lý tốt, cho nên không cần lo lắng.”

Lăng Phong không là không nghĩ quá thừa dịp Chu Thần mất trí nhớ, đổi cho bọn hẳn một cái thân phận tương đối dễ dàng, tỷ như tình nhân ái nhân cái gì, nhưng là hẳn từ ngay từ đầu sẽ không nghĩ vẫn luôn nhượng Chu Thần mất trí nhớ đi xuống, mà còn mặt của hẳn cùng mặt Chu Thần vẫn là thực dễ dàng có

thể nhìn ra chỗ tương tự, cho nên liền do dự sau, liền cũng thuyết phục chính mình không cần lòng tham quá mức.

Dù sao lúc mới bắt đầu, hẳn kỳ thật chính là giống như Chu Thần không cần hoàn toàn bài xích hẳn mà thôi, chỉ cần Chu Thần không bài xích hẳn, những chuyện tình khác liền cũng còn có cơ hội.

Mà lừa gạt tính chất một lần nữa bắt đầu, tai họa ngầm quá lớn.

Chu Thần dùng tay lau hai má bị hẳn cọ, lông mày có chút rối rắm, sau đó mới chậm quá nói một tiếng: “A.”

Không thể phủ nhận, ba ba không có việc gì, có thể bởi kỳ thật trong lòng rất cao hứng, dù sao y hiện tại cái gì cũng không nhớ rõ, chỉ có này một cái người thân cận.

“Ba ba khi còn bé ở trong này sinh hoạt quá một đoạn thời gian, người nhìn, kia tảng đá, ba ba đã từng đứng ở nơi đó, dùng cái giỏ trúc thái gia gia người thích nhất cầm lý, tai họa không ít người vật của thái gia gia, ba ba vừa rồi chỉ là muốn nhớ chuyện cũ có chút thất thần thôi.” Lăng Phong nói cũng là thật nói, lần thứ hai dọn tiến nơi này, cho rằng sớm đã quên không còn một mảnh hồi ức cư nhiên cũng không như hẳn suy nghĩ đích thực quên, luôn luôn lưu tiến trong óc.

“A?” Quay đầu nhìn tảng đá, đang nhìn nhìn mặt Lăng Phong, Chu Thần một chút đều muốn giống không được, cái này vẻ mặt ổn trọng này thời điểm còn nhỏ bộ dáng nhanh nhẹn là dạng gì.

Trong đầu không từ hiện ra Lăng Phong bản thu nhỏ lại ổn trọng, vẻ mặt ổn trọng làm bộ dáng kỳ quái, trên mặt không từ mang lên ý cười.

Lăng Phong nhìn Chu Thần cười, áy náy trong lòng phai nhạt một chút, hẳn còn chưa từng xem qua tiểu nhi tử không hề gánh nặng tươi cười như vậy, sáng sủa giống như dương quang ngày xuân, nhưng hẳn đều không tự chủ được cong cong khóe miệng.

“Ba ba thoát nhìn một chút cũng không giống sẽ làm cái loại sự tình này a, ta không tin.” Chu Thần tuy rằng nói xong không tin, nhưng là nụ cười trên mặt lại một chút cũng chưa biến, ngược lại còn có chút tính trẻ con cau cái mũi.

“Ha hã, ba ba kỳ thật nhớ tới thời điểm đó cũng không thể tin được, cảm giác như là thượng cả đời sự tình.” Nhu nhu tóc Chu Thần, nhìn y sáng sủa đứng lên, Lăng Phong khí tức cả người đều thực nhu hòa.

Chu Thần mới vừa tỉnh lại, bởi vì sao cũng không nhớ rõ lại có vẻ mờ mịt kích động, nhưng Lăng Phong trong nháy mắt rất là hối hận hành vi của mình, bất quá nhìn đến hiện tại loại tình huống này, tâm của hẳn cũng rất cục ổn xuống dưới.

Đi dạo một hồi hoa viên, Lăng Phong một chút cũng không để ý đem khứu khi còn bé sự nói cho Chu Thần cái gì cũng không nhớ rõ nghe, nhìn bộ dáng y hi hi ha ha cười, hận không thể tái biên một ít hoàn toàn không thể nào cho tâm tình Chu Thần vẫn luôn khoái trá như vậy.

Kỳ thật, cho dù Chu Thần không có mất trí nhớ, Lăng Phong cũng không để ý đem chuyện tình này nói cho y nghe, nhưng là nếu Chu Thần không có mất đi ký ức, nghĩ đến là một chút đều nghe không vào việc này.

Lăng Phong giơ cổ tay lên, nhìn đồng hồ, sau đó đối Chu Thần nói: “Tốt lắm, nhanh đến thời gian ăn cơm, ba ba hôm nay làm cho người tiểu độn được không? Người trước kia thực thích ăn.”

Chu Thần nghĩ nghĩ đạo: “Chính là ta hôm nay còn muốn ăn canh gà ngày hôm qua, bằng không còn ăn canh gà đi, được không?” Ngắc đầu chờ mong nhìn Lăng Phong đạo.

“Ân... Cũng không phải không được, bất quá ăn một chén canh gà mặt, tái ăn một chén hoành thánh nhỏ, thế nào? Ba ba đã đem tiểu hoành thánh chuẩn bị tốt, tiểu khờ nhấn tâm nhượng tâm huyết ba ba uống phí sao?” Lăng Phong bắn đạn trần Chu Thần cười nói.

Chu Thần nhăn cau mày, rối rắm một chút nói rằng: “Kia canh gà không cần bát lớn như ngày hôm qua vậy, lớn như vậy là đến nơi.” Nói xong vươn tay xoa tay múa chân một chút lớn nhỏ, sau đó cảm giác có chút nhỏ, lại dấu điểm thanh sắc phóng đại một chút.

“Hảo, người nói cái gì chính là cái gì, đi, cùng ba ba đi phòng bếp, giúp ba ba cùng bao hoành thánh được không?” Lăng Phong nhìn động tác nhỏ của Chu Thần, nhìn không được lại nhu nhu tóc của y. Kỳ thật hẳn rất muốn hôn lại một hơi, bất quá, suy xét, vẫn là tạm thời coi như hết.

Chu Thần gật gật đầu, có chút chờ mong.

Canh gà, đại cốt thang mỗi ngày mặc kệ có ăn hay không, Lăng Phong đều sẽ khiến người chuẩn bị tốt, nhất là đại cốt thang, không chỉ có mỗi ngày bị, hơn nữa mỗi ngày nhất định muốn cho Chu Thần uống một chén.

Chu Thần bị thương chân cân kiện xương cốt, tuy nói đã muốn trị liệu đến về sau chỉ cần rèn luyện làm tốt lắm, liền không sẽ có cái di chứng gì, nhưng là Lăng Phong như trước có chút không yên lòng, tỉ mỉ hỏi không ít phương thuốc, trong đó đại cốt thang lấy hình bồ hình nghe nói hiệu quả hiển. Cũng may Chu Thần cũng không phản cảm hương vị, thời điểm uống ngược lại không đánh cái chiết khấu gì, nhượng hẳn ngược lại có chút tiểu tiết nuốt.

Canh gà có canh gà, liền có vẻ đơn giản nhiều, hơn nữa Lăng Phong cũng phát hiện, so với thực vật mặt khác tinh xảo, bản thân hẳn hiện tại cũng càng thích đồ vật đơn giản.

Tỷ như canh gà, canh gà sợi rau xanh rau thơm hành thái, vô cùng đơn giản, hẳn ăn bước đi thử mấy lần, làm đứng lên đến hẳn bản thân ăn cao hứng, Chu Thần cũng thực thích.

Hương vị trình tự rõ ràng, không du không nị, nhẹ nhàng khoan khoái rồi lại tinh khiết và thơm, liền một lặp hành thái hương vị đều có vẻ hòa hợp lại xông ra, thật sự là rất đẹp vị.

Càng là hương vị đơn giản, chỉ cần làm hảo, lại càng ăn ngon, thói quen ăn mỹ vị đơn giản, liền đối đồ vật mặt khác xoi mói đi lên.

Bất quá, hẳn cũng không có giống như trước như vậy Chu Thần ăn đơn giản đến cái loại tình trạng này.

Tựa như canh gà, hẳn liền không nhưng là vô cùng đơn giản ngao đi ra, bên trong còn trải qua không ít đề nghị của trung y dinh dưỡng sư, tăng thêm một ít thuốc Đông y cùng phối liệu.

Điều kiện tiên quyết không thay đổi biến canh gà hương vị, nhượng hương vị càng thuần hậu, dinh dưỡng càng dễ dàng hấp thu. Đại cốt thang tự nhiên cũng không ít bước như vậy đi.

Đến phòng bếp, Lăng Phong cởi áo khoác, gỡ đồng hồ xuống, để ở một bên, xuyên tạp dề, tẩy trừ cho mình cùng Chu Thần, lấy ra da hoành thánh đã sớm chuẩn bị tốt cùng hoành thánh hãm liêu, sau đó đặt ở trên bàn phòng, nói rằng: “Đến đây đi, đồng thời.”

“Như vậy sao?” Chu Thần cầm lấy nhất trương hỗn độn da, sau đó cầm lấy hãm liêu bên cạnh phóng muống nhỏ, đào một đại khối hãm liêu liền muốn hướng da phóng.

Lăng Phong thuần thực đem tay cái kia nắm hảo, đặt ở một bên không chén đĩa thượng, hẳn tại vài năm Chu Thần rời đi kia luyện không ít lần. Nhìn bộ dáng Chu Thần, sau đó đi qua đi chỉ đạo: “Từ từ, cái kia hãm nhiều điểm, lần sau ba ba giáo người làm vắn thần, làm vắn thần mới chịu nhiều như vậy... Bốc lên đến, giống ba ba vừa rồi như vậy bốc lên đến, ... Chậm một chút, địa phương người nắm nhiều lắm, nốt, mặt trên địa phương là tản ra, nấu hảo sau, giống một cái chỉ hồ điệp nhất dạng.”

Chu Thần nhìn cái hoành thánh thứ nhất có chút không được tự nhiên, cái thứ hai cũng cảm giác dễ dàng nhiều, đã biết thực hiện sau, cũng cảm giác giống như trước kia đã làm nhất dạng tốt hơn tay: “Ba ba, ta trước kia hẳn là sẽ bao hoành thánh đi? Người xem, ta hiện tại cái này không thể so người kém.”

Giơ lơ lên trong tay hoành thánh, Chu Thần có chút đắc ý.

Lăng Phong cười cười đạo: “Àn, người trước kia sẽ, hơn nữa so với ta tốt hơn nhiều.” Hẳn trước kia chính là sẽ không, bất quá hiện tại ai tay nghề hảo, ngược lại còn thật nói không chính xác, dù sao cho dù tiểu nhi tử trước kia sẽ, nhưng cũng tuyệt đối không giống hẳn cố ý đi học tập luyện tập quá như vậy.

Tuy rằng hẳn nhượng Chu Thần mất đi ký ức, rất nhiều đồ vật đều không nhớ rõ, nhưng là cũng không phải mất đi trí lực, mất đi bản năng, cho nên hẳn mới tìm an toàn nhất thời miên đại sư đến, nếu không dưới tay hẳn cũng không phải tìm không thấy sẽ thời miên người.

Bất quá, phương thức không quá an toàn, giống nhau đều sẽ có di chứng, tỷ như đau đầu, tinh thần buột chặt, hoặc là bị cái gì kích thích mấy ngày liền thường hành vi đều quên giấy trắng.

Mà Chu Thần không giống, y tuy rằng lúc ấy không nhớ rõ, nhưng là chỉ cần y nhìn thấy, học tập, liền cùng bản năng nhất dạng, liền tỷ như y không nhớ rõ y thức quá tự, nhưng là hẳn nhìn thấy lại sẽ cảm thấy, hẳn nhận thức nhất dạng.

Cái loại tình huống này ngay cả cuộc sống thường thức đều quên, cuối cùng là không có phát sinh.

Cái loại này tình huống có lẽ sẽ làm Chu Thần càng thêm ý lại hẳn, nhưng là đồng dạng, cũng sẽ nhượng hẳn mỗi khi nhìn đến cái loại này tình huống tựa như đã trải qua một hồi tâm lý tra tấn nhất dạng, như bây giờ vừa vậy.

Trừ bỏ vừa mới bắt đầu bị Chu Thần mờ mịt kinh hoảng khiến cho áy náy, tình huống hiện tại đã muốn so với hẳn lúc trước thiết tưởng tốt rất nhiều rất nhiều.

Cơm chiều, Chu Thần ăn trước một chén nhỏ, sau đó tại chén thứ hai rốt cuộc là ăn tiểu hoành thánh vẫn là ăn canh gà thì có chút do dự, cuối cùng vẫn là lại ăn một chén nhỏ tiểu hoành thánh, canh gà mặt cái gì, lần sau có thể tái ăn, tiểu hỗn độn chính là y bản thân bao.

Lăng Phong cũng làm như không biết Chu Thần rồi rắm, ăn cơm chiều sau, sắc trời còn không có toàn ngầm hạ đến, Lăng Phong đem Chu Thần ôm xuống ghế sa lông, sau đó ôm Chu Thần đồng thời biên nhìn phim điện ảnh, vừa nói một ít vô biên vô hạn nói, hoặc là ngẫu nhiên cũng không nói chuyện, không khí lại một chút cũng không xấu hổ hoặc là lạnh lùng, ngược lại có chút ăn ý ở trong đó cảm giác.

Nhìn nhìn Chu Thần liền có chút nhàm chán, có lẽ đối diện ảnh cũng không rất cảm thấy hứng thú nguyên nhân đi, vì thế sẽ theo khẩu hỏi một ít hẳn tò mò sự tình.

“Đúng rồi, ba ba, vì cái gì người nói ta kêu Chu Thần, nhưng là người lại xưng hô ta tiểu thiên đâu?” Đánh thạch cao chân để ngang trên ghế sa lông, Chu Thần trác ngồi tựa vào trên người Lăng Phong không chút để ý hỏi.

Lăng Phong sửng sốt một chút, sau đó trầm mặc một hồi nhi, tại Chu Thần bởi vì hẳn trầm mặc mà có chút bất an động động thân mình sau mới mở miệng nói rằng: “Người có hai cái tên, một cái là Chu Thần, một cái là Lăng Thiên, Chu Thần là tên người chính mình lấy được.”

“Kia, Lăng Thiên là tên ba ba lấy cho ta sao?” Chu Thần kỳ thật có chút muốn hỏi y tại sao phải cho chính mình thủ danh tự đặt tên, hơn nữa dòng họ còn không nhất dạng, nhưng là cuối cùng hỏi ra khẩu đích xác thực một vấn đề khác.

Dù sao cho dù y mất trí nhớ, nhưng là năng lực tự hồi không có rơi chậm lại, ngược lại bởi vì sự tình trong trí nhớ ít hơn, rất nhiều dấu vết để lại không hài hòa liền có vẻ càng đột ngột. Nhưng là cũng bởi vì mất trí nhớ, ngược lại đối cảm xúc người khác y cảm giác rất là linh mẫn, y có thể cảm giác được tình cảm ba ba đối y là thật, cho nên cũng không có lo lắng quá nhiều.

“... Không là, là người tên mẫu thân lấy cho người, mẫu thân người đã muốn qua đời đã lâu rồi, bất quá tiểu thiên càng thích chính là tên mình lấy, ba ba cũng thích tiểu thiên chính mình lấy tên, bất quá tiểu thiên là nick name độc thuộc loại ba ba, trừ bỏ ba ba, ai cũng không thể kêu, biết không?” Lăng Phong có chút thật cẩn thận cùng Chu Thần nói rằng, nhưng lại nghiêm túc quan sát đến biểu tình Chu Thần, chỉ sợ hẳn có cái gì không đối.

Bất quá hoàn hảo, nghe đến mấy cái này nói, Chu Thần thoát nhìn cũng không có bao nhiêu xúc động, nhượng Lăng Phong từng một hơi.

Hẳn không là không nghĩ quá có lẽ một chút, hoặc là biên chút lời nói dối, nhưng là mỗi khi muốn thốt ra, lại không tự chủ được thay lời nói thật, hẳn đã muốn thụ được rồi đã từng quả đắng lừa gạt, thời điểm lại đến một lần, hẳn không hy vọng là một luân hồi hồi mệnh đã định trước.

Chu Thần mất đi ký ức vốn là quan tâm phi thường trọng, Lăng Phong nghĩ nghĩ nói, cảm thấy có chỗ nào có chút không đối, rồi lại không nghĩ ra được đến tột cùng là không đúng chỗ nào, trong óc trống rỗng, muốn hỏi cũng không biết từ nơi này hỏi, nửa ngày sau, có vẻ tùy ý lên tiếng: “A, đã biết.”

“Người rất muốn khôi phục ký ức sao?” Lăng Phong nhìn Chu Thần trầm thấp xuống dưới vẻ mặt, trong lòng có chút khó chịu, tuy rằng luôn thuyết phục chính mình, cho mình rất nhiều lý do, nhưng là chợt dạ áy náy cảm giác luôn không có lúc nào là thoát ra đến.

Chu Thần ngưng mi suy nghĩ trong chốc lát sau, mới gật gật đầu nói rằng: “Àn, tưởng khôi phục ký ức, bởi vì tổng cảm thấy trong óc trống rỗng, rất nhiều thời điểm ba ba nói sự tình ta đều một chút không biết, thời điểm người theo ta nói chuyện, có đôi khi muốn hỏi cái gì, nhưng không biết từ đâu hỏi, cảm giác thật không tốt thụ. Còn có, ba ba nói với ta rất nhiều chuyện nơi đây, nhưng là ta hoàn toàn không ấn tượng, như trước cảm thấy nơi này thực xa lạ.”

Lăng Phong đem nhinh mày Chu Thần lâm tiến trong ngực, thật dài hít một hơi, thăm dò tính hỏi: “Đứa ngốc, người sẽ xa lạ đó là tự nhiên, bởi vì người là lần đầu tiên đến nơi đây đến a, ta cũng chỉ có khi còn bé ở trong này ngốc quá, trưởng thành cũng rất ít trở lại.... Hơn nữa, nếu ta cũng không hy vọng người khôi phục ký ức đâu?”

“Vì cái gì?” Chu Thần ngẩng đầu, nghiêm túc hỏi, trong ánh mắt nghi hoặc khó hiểu thậm chí có chút ủy khuất bộ dáng thẳng tắp bại lộ tại Lăng Phong trước mắt.

Lăng Phong giơ tay lên, đang cầm Chu Thần mặt, bốn mắt nhìn nhau trầm mặc một chút sau mới lên tiếng: “Bởi vì ký ức trước kia cũng không hoạt động, ta không hy vọng người không sung sướng, cho nên không hy vọng người khôi phục ký ức, ta nghĩ cho người vẫn luôn đều vui vẻ.”

Chu Thần suy tư một chút, mới lý giải ý tứ trong miệng Lăng Phong, nói cách khác y mất đi bộ phận ký ức không tốt sao? Chính là vì cái gì ký ức trước kia không tốt đâu?

Muốn hay không hỏi một chút ba ba đâu? Chu Thần do dự một chút, sau đó buông tha: “Nếu những ký ức không tốt nói, quên đi đi. Bất quá, ba ba sẽ vẫn luôn cùng ta, đối ta đây sao được không?”

Lăng Phong gọi lên khoe môi mỉm cười, vẻ mặt lập tức nhu hòa lên, vừa rồi thấp thỏm cùng thăm dò lập tức đều tan thành mây khói: “Tự nhiên sẽ, ta phát thệ.”

Hắn sẽ vẫn luôn đều đối tiểu thiên tốt như vậy, thậm chí so hiện tại biểu hiện ra ngoài còn tốt hơn, nói vậy, tiểu thiên liền không bất an đi. Nói vậy, kỳ thật khi nào thì khôi phục ký ức đều không có quan hệ đi?

Bữa tối qua đi không lâu, Chu Thần mấy ngày qua nghỉ ngơi đều thực quy luật cùng Lăng Phong, lại đã nghỉ ngơi lúc.

Thời gian này, đối Lăng Phong mà nói thực khảo nghiệm tâm tính của hắn.

Bởi vì đùi phải Chu Thần bị thương, không thể thấy thủy, cũng không phương tiện động, cho nên thời điểm buổi tối Chu Thần vệ sinh đều phải có người hỗ trợ.

Không đề cập tới Lăng Phong thích Chu Thần mà không nguyện ý nhượng những người khác đến hỗ trợ cái nhân tố này, chỉ nói Chu Thần mất trí nhớ đối mặt với người xa lạ trần như nhộng cũng hiểu được không an lòng, cho nên Lăng Phong cũng rất không khách khí việc đáng làm thì phải làm.

“Ba ba, ta hôm nay không nghĩ chỉ sát thân một chút, tổng cảm giác không thoải mái, ta nghĩ tắm rửa.” Chu Thần nhìn Lăng Phong như trước thiên nhất dạng xuất ra tư thế sát bên người cho y, có chút không chịu nhận có thể, tính đứng lên từ khi ký ức bắt đầu, y cũng đã muốn ba ngày không có hảo hảo tẩy quá tắm, mà trước mất trí nhớ còn có tẩy tắm hay không y cũng không biết. Mỗi lần nhìn Lăng Phong tự tại tắm rửa, suy nghĩ tới y có lẽ mất trí nhớ trước cũng không tẩy tắm, cho dù những người khác không chê, bản thân cũng có chút chịu không nổi, vội vàng kháng nghị đạo.

“Tốt lắm, đừng làm rộn, đùi phải người hiện giờ vẫn không thể thấy thủy, chờ người tốt lắm tùy tiện người như thế nào tẩy được không, hiện tại trước không để cho ta lo lắng.” Lăng Phong trấn an cười cười, ánh mắt cũng không vẫn luôn dừng ở trên người Chu Thần, mà là đem càng nhiều lực chú ý đặt ở trên đùi Chu Thần, đối ức chế không tự chủ được nổi lên thập phần hữu hiệu.

Chu Thần xao xao đùi phải thượng thạch cao, đối với Lăng Phong yếu thể tính kỳ hảo, có chút không thể cự tuyệt. Không biết xảy ra chuyện gì, khi Lăng Phong chăm chú nhìn ánh mắt của y, y cũng không giống

như muốn cự tuyệt yêu cầu của Lăng Phong, hơn nữa Lăng Phong yêu cầu vẫn là phi thường thực hợp lý, vì y hảo yêu cầu.

Nhưng là Lăng Phong vừa nói y nên đáp ứng, nhượng Chu Thần có chút không cam lòng, rồi lại không nghĩ cổ tình gây sự, đành phải biết biết mệnh, không nói cái gì, chỉ làm như cam chịu.

Không có nửa điểm khác thường cở y phục của mình, tay Chu Thần cũng không có bị thương, một phần sự tình đủ khả năng, y vẫn có thể làm, bằng không trờ chờ Lăng Phong giúp y sát bên người tử, cho dù là mất trí nhớ, nhưng trong tiềm thức sẽ cảm thấy thực xấu hổ như trước.

Tiếp nhận khăn mặt Lăng Phong đưa tới, Chu Thần nghiêm túc chà lau địa phương có thể với được, cũng không có đi nhìn biểu tình Lăng Phong, tự nhiên cũng không biết lúc này ánh mắt dừng ở trên người y cất giấu nội dung thế nào.

Lăng Phong bất động thanh sắc nhìn Chu Thần tự nhiên mà vậy đem khăn mặt sát hảo đệ hồi trong tay của hắn, rất khó lấy chịu đựng mang ánh mắt bay loạn thu hồi đến.

Dưới tình huống như vậy còn loạn thất bát tao miên man suy nghĩ, sẽ làm hắn cảm thấy chính mình quả nhiên là cầm thú.

Nhưng là thích người ngay tại trước mặt, hơn nữa các loại phúc lợi thực túc, cổ tình người kia rất đương nhiên, ánh mắt cũng quá nhiều tin cậy sạch sẽ, nhượng chỉ có một người miên man suy nghĩ Lăng Phong bắt đắc dĩ sờ hạ cái mũi, sau đó thâm hút một hơi, tiếp tục chịu đựng. SAU ĐÓ CÒN MUỐN RA VỀ VÔ SỰ TIỂU TÂM ĐEM CHU THẦN BỊ THƯƠNG CHÂN CẮT KỸ, TẬN KHẢ NĂNG ĐEM SỞ HỮU CHU THẦN ĐỦ KHÔNG ĐẾN ĐỊA PHƯƠNG ĐỀU GIÚP HẮN SÁT MỘT SÁT.

Thời điểm Chu Thần cạo sau lưng, Lăng Phong cuối cùng có thể từng một hơi, không cần lúc nào cũng khắc khắc buộc chặt biểu tình.

Thủ hạ quang lỏa làn da xúc cảm hảo đến bất khả tư nghị, cũng có thể là bởi vì là người mình thích, cộng thêm loại hình thức lúc này này thêm thành, tóm lại Lăng Phong là lưu luyện quên phản hận không thể chấm dứt, rồi lý trí lại nhắc nhở chính mình không cần rất đặc ý vênh vao, các loại dày vò, không thể nói tỉ mỉ.

Mỗi lần dày vò nhắc nhở chính mình muốn lý trí, sau đó chờ tẩy xong, lại ảo não chính mình quá mức lý trí, bất quá thời gian này nhìn lại Chu Thần cái kia bị thương, ảo não tự nhiên liền tiêu tán, vì thế quá trình coi như hài hòa.

Dùng khăn tắm lớn đem tiểu nhi tử hoàn toàn bao vây lại, sau đó ôm đầy cõi lòng, giống như cả tâm đều trở nên tràn đầy.

Đem tiểu nhi tử phóng tới trên giường, sau đó cầm lấy khăn mặt, mềm nhẹ sát tóc cho y.

Chu Thần nhìn ánh mắt Lăng Phong nhu hòa, động tác ôn nhu sát tóc cho y, có chút không được tự nhiên lại có chút tham luyện, nhưng y rõ ràng, trong lòng của y kỳ thật là thật cao hứng, thậm chí mang theo một chút ngọt ý.

Bất quá ngẩng đầu nhìn nhìn người sát tóc cũng đang ướt tóc, mân miêng cầm lấy khăn mặt, vươn tay che ở trên đầu người kia, động tác tự nhiên vô pháp cùng Lăng Phong ôn nhu so sánh.

Bất quá nhìn ý cười càng Lăng Phong thêm rõ ràng, hiển nhiên là phi thường thích, tuy rằng tư thế hai người như vậy kỳ thật có điểm gian nan, nhưng lúc này trong lòng hai người cũng là thật sự đều rất vui vẻ.

Bởi vì tư thế hai người cùng với địa thế vấn đề, chỉ lau trong chốc lát, cánh tay Chu Thần liền có chút lên men.

Lăng Phong tuy rằng cao hứng, nhưng là chờ cánh Chu Thần tay vi cương, hắn liền phát hiện.

Kéo hai tay Chu Thần đặt ở trên đầu của hắn xuống, nhìn tóc Chu Thần cũng đã không sai biệt lắm, để lại khăn mặt xuống, giúp đỡ Chu Thần nhu nhu cánh tay cứng ngắc, nói rằng: “Đã muốn tốt lắm, ngủ đi.”

Chu Thần có chút không hảo ý tứ ho khan một tiếng, sau đó gật gật đầu, tự động hướng bên trong lăn một chút, cấp Lăng Phong nhượng đủ đầy đủ địa phương.

Nhưng cái động tác lăn một chút này, đến lúc đó nhượng Lăng Phong hạ nhảy dựng, vội vàng cảnh cáo đạo: “Đừng lộn xộn! Chân của người còn chưa xong mà, nhưng ngàn vạn có khác cái sơ xuất.”

Chu Thần ủ rũ một chút, sau đó có chút buồn rầu nói: “Đã biết, đã biết, còn có vài ngày mới sách cái này a, cảm giác chân ở bên trong đều trưởng lên đến đây.”

Lăng Phong nhăn cau mày, tuy rằng biết phải là phản ứng bình thường, nhưng là vẫn là có chút lo lắng, vừa nghĩ ngày mai kêu thầy thuốc lại đây mới an tâm, một bên an ủi Chu Thần: “Tại chờ vài ngày có thể hủy đi, đợi cho thời điểm ta mang người đi ra cửa chơi. Hiện tại trước đi ngủ đi!”

Chu Thần gật gật đầu, ngáp một cái, sau đó nhắm mắt lại chờ ngủ.

Mà Lăng Phong nằm ở bên người Chu Thần, đem người hoàn tiến trong ngực của mình, trong lòng vẫn đang suy nghĩ tâm tư của mình.

Lúc này bọn họ tại cái chỗ này, đã muốn không là tại thành thị, cũng không phải một cái thành thị Chu Thần đã từng sinh hoạt quá bất luận cái gì.

Đối Chu Thần mà nói, cái thành phố này là hoàn toàn xa lạ, cùng nhà cũ nhất dạng, cho nên hẳn tài năng yên tâm đem y đi ra ngoài, cũng mới dám thật sự đem người mang đi ra ngoài.

Tuy rằng không nghĩ quá muốn cho người vẫn luôn mất trí nhớ, nhưng là ít nhất không là thời gian này, về phần khi nào thì mới là thời cơ, kỳ thật quyết định bởi tiểu thiên.

Mà trước khi y khôi phục ký ức, hẳn không nghĩ xuất hiện bất luận cái sai lầm gì, hẳn hy vọng chờ thời điểm người khôi phục ký ức, chính là hẳn lúc ban đầu thiết tưởng như vậy, mà không phải biệt kích thích.

Chờ Lăng Phong phục hồi lại suy nghĩ, Chu Thần đã muốn ngủ say, Lăng Phong nhẹ nhàng tại khóe miệng Chu Thần hôn một chút, sau đó mới nhắm mắt lại ngủ.

67. Chương 67

Vài ngày mặc kệ là Lăng Phong vẫn là Chu Thần mà nói, cũng không tính dài.

Có thể được người trong lòng không hề kháng cự, mà còn ở chung rất tốt bởi tại bên người, Lăng Phong cảm thấy lại không có lúc rất tốt.

Về phần Chu Thần, y mất đi ký ức cũng mới không lâu, sinh hoạt tại nơi này cũng một đoạn thời gian rất ngắn, lại có nhượng người y an tâm ở cùng, còn xa xa không có đạt tới trình độ phiền chán, ngược lại hoàn cảnh đơn thuần như vậy càng làm cho y yên tâm, liền cũng không cảm thấy thời gian quá chậm.

Đảo mắt đến muốn lúc sách thạch cao, Chu Thần ngồi ở trên ghế sa lông, Lăng Phong đem người ôm vào trong ngực, nhìn thầy thuốc chậm rãi đem thạch cao dỡ xuống, về sau cũng không cần.

Chu Thần tựa đầu xoay đến một bên, mỗi lần đổi được, Chu Thần cũng sẽ không nhìn, bởi vì mỗi lần thấy miệng vết thương tấy, luôn luôn có loại tâm lý mao mao cảm giác, cho dù là bản thân miệng vết thương cũng nhất dạng.

“Đau không?” Lăng Phong nhìn Chu Thần khẽ cau mày, vội vàng mở miệng hỏi.

Chu Thần nhẹ cau mày lắc đầu.

Ngược lại là thầy thuốc đang tại vội cười khẽ một chút nói rằng: “Đau vẫn là hơi chút có chút đau, dù sao phải miệng vết thương rửa sạch sạch sẽ, không có khả năng không cảm giác, bất quá không có gì trở ngại.”

Lăng Phong nghe xong trong lòng có chút ần ần có chút lo lắng, nhưng là tưởng tượng hắn cũng đích xác không có biện pháp thay thế Chu Thần đau, liền cũng chỉ hảo đem người ôm chặt hơn một chút, hảo đem chính mình cảm xúc lo lắng truyền lại cấp người trong ngực.

Thầy thuốc thu thập xong sau, một lần nữa bôi thuốc băng bó sau, Lăng Phong khiến cho người đưa thầy thuốc đi ra ngoài.

Chu Thần chính đem một ống quần cuốn đi lên, cùng nhìn đi chân phóng thạch cao đồng thời nhìn nhứ mày, một cái trắng như tuyết, một khác điều thanh hồng lần lượt thay đổi. Nhìn đến Lăng Phong, liền nói rằng: “Ba ba, ngươi xem, ta đây chân đều biến hình, sẽ không vẫn luôn đều như vậy đi? Thực xấu!”

“Đương nhiên sẽ không, yên tâm đi.” Lăng Phong nhìn Chu Thần mặc dù là tại oán giận, nhưng là trong giọng nói để lộ ra tới ý lại làm cho trong lòng hắn mềm mại: “Ba ba giúp ngươi nhiều mát xa mát xa khôi phục sẽ tương đối khoái.”

Nói xong liền đem tư thế thay Chu Thần đổi một chút, sau đó đem cái chân kia đặt ở trên đùi hắn, chậm rãi vuốt phẳng vết thương, nhẹ nhàng kim vuốt ve miệng địa phương có chút bệnh phù, tiểu tâm dùng gắng sức độ, tranh thủ sẽ không để cho Chu Thần cảm thấy không thoải mái, Lăng Phong chuyên chú bắt tay vào làm động tác, vẻ mặt ôn nhu, Chu Thần nhìn thấy trên mặt cũng không khỏi treo lên khuôn mặt tươi cười, trong lòng ầm ầm dập.

“Tốt lắm, hôm nay trước hết đến nơi đây đi, về sau ta mỗi ngày giúp ngươi mát xa.” Lăng Phong có chút lưu luyến buông tay ra, tình hình như vậy cũng không cấp tại nhất thời, mắt thấy thời gian dùng cơm, đành phải trước tính.

“Àn, cảm ơn ba ba.” Nói xong liền chủ động nghiêng người tại Lăng Phong trên mặt hôn một cái, nhượng Lăng Phong hết sức kinh hỉ, tuy rằng hắn mấy ngày nay tới giờ, đã muốn nhượng Chu Thần có thói quen thỉnh thoảng thân mật, nhưng là Chu Thần chủ động như vậy, lại vẫn là lần đầu tiên đâu.

“Ha ha!” Không từ cao hứng ôm người hung hăng hôn hai cái, trong lòng ngọt ngào mật, vui vẻ đến không được.

Chỉ có hai người sinh hoạt phi thường đơn giản, thậm chí đơn giản đến chán nản, nhưng là Chu Thần cùng Lăng Phong hai người hiện giờ cũng là thích thú.

Bản năng Chu Thần tuy rằng còn tại, nhưng là trong óc trống rỗng luôn có chút chịu khổ sở, con đường khôi phục kỷ ức này hiển nhiên không giống ban đầu tưởng đương nhiên như vậy, vậy đành phải đổi một cái phương thức, hưởng đồ vật trong óc.

Cũng may đồ vật trong nhà cũ đều thực đầy đủ, trong thư phòng tuy rằng thật lâu không ai trụ, nhưng là bộ sách cũng là không ít, có đồ vật thật lâu trước kia, cũng có phòng chủ trước lưu lại, cũng có mua sắm Lăng Phong tính toán ở trong này trụ sau mang lại đây, trong thư phòng cũng có máy tính chuyên môn cấp Chu Thần, Lăng Phong cũng không để ý người trong lòng dùng.

Cho nên, Chu Thần thích nhất thời điểm cùng địa phương, trừ bỏ mỗi ngày bị Lăng Phong phụ giúp tại nhà cũ, chính là Lăng Phong và y đứng ở trong thư phòng, bởi y đồng thời đọc sách, hoặc là cùng lên mạng.

Đối Chu Thần mất trí nhớ mà nói, phương thức sống như thế, không chỉ có không hiện đến chán nản, ngược lại thú vị trung theo cảm giác an toàn.

Về phần Lăng Phong, vậy lại càng không dùng nói. Mỗi ngày đều có thể cùng Chu Thần, hắn mình tuyệt đối là không có nửa điểm mất hứng.

Nếu trước đó, có người nói cho hắn biết, hắn có một ngày sẽ nguyện ý quá loại sinh hoạt giống đường lão nhất dạng này nói, hắn nhất định là một chút cũng không tin tưởng.

Nhưng là hiện tại, nhiều một người, hắn liền có thể vui vẻ chịu đựng, có thể thấy được sự tình thế gian chính là không thể đoán được như vậy, trước kia Lăng Phong, là phi thường không thích sự tình không ở trong khống chế, nhưng là đến ngày nay, hắn xác định hắn thích phần không thể đoán được này, bởi vì không ở hắn quy hoạch ngoài ý muốn, đem người này cấp cho hắn sao.

Lăng Phong nhíu mày, nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn nhìn Chu Thần sau cửa sổ đại thủy tinh an tĩnh ngồi ở chỗ kia đọc sách, trong lòng khó tránh khỏi nổi lên lo lắng. Hắn cũng không tưởng rời đi nơi này, rời đi bên người Chu Thần, nhưng là tổng có một số việc, nhượng hắn trở tay không kịp.

Ánh mặt trời không quá nhiệt lại minh diễm xinh đẹp, điểm điểm vết lốm đốm kim sắc rơi trên Chu Thần người, sẵn đến tình cảnh này an, năm tháng tĩnh hảo, nhượng hắn càng ư không nghĩ rời đi.

Bất quá hiện giờ cũng là không thể không tạm thời rời đi, con lớn nhất đột nhiên mất tích, hiện giờ không một người liên hệ thượng hắn, lăng thị tuy rằng hắn có thể viễn trình tay lái, nhưng là yêu cầu một cái người đứng ở bên ngoài đến an tâm mọi người, hiện giờ con lớn có cái tác dụng này mất tích, hắn không thể không ra mặt xử lý một sự tình.

Đương nhiên, nguyên nhân tối trọng yếu cũng là mất tích chính là con hắn, người thừa kế hắn cho tới nay.

Đến gần Chu Thần, trên trán y nhẹ nhàng hôn môi một chút, đem sự tình nói với hắn một chút, sau đó nói rằng: “Tiểu thiên, ta vốn là hy vọng vẫn luôn đều có thể giống mấy ngày nay nhất dạng cùng ngươi, nhưng hiện tại ra chuyện này ta không thể không tạm thời rời đi một chút, ngươi yên tâm, ta rất nhanh sẽ trở lại.”

Lăng Phong nhanh chóng đem tầm quan trọng sự tình cùng Chu Thần nói một chút, cường điệu loại tình huống này chính là tình huống đặc biệt, nhượng Chu Thần không cần lo lắng về sau không thời gian bồi hắn.

Chu Thần không nói gì thêm yên tâm đi thôi linh tinh nói, y còn làm không được khẩu thị tâm phi, chỉ có thể gật gật đầu làm như đã biết.

Thời gian hữu hạn, Lăng Phong đương nhiên biết hắn lúc này rời đi Chu Thần, ký ức Chu Thần hoàn toàn biến mất, trong lòng khẳng định sẽ có bất an, rất muốn không ly khai, nhưng là rồi lại không thể không rời đi.

Chưa từng nghĩ phát sinh loại tình huống này, hắn cho rằng con lớn nhất đã muốn có thể trở thành một cái người nổi nghiệp đủ tư cách, nhưng sự thật chứng minh, hiển nhiên còn có chút lệch lạc, cũng không hoàn mỹ như hắn tưởng tượng.

Chu Thần đợi Lăng Phong đi rồi, quyển sách trên tay như thế nào đều nhìn không đi vào, ánh mắt dao động tại sách vở phía trên, lại sớm đã quên trong tay lấy chính là quyển sách nào.

Sắc trời dần dần từ sáng ngời biến thành âm đạm, Chu Thần như trước ngồi ở chỗ kia, theo thời gian làm sâu sắc, khủng hoảng trong lòng cũng càng ngày càng rõ ràng, chông chênh càng ngày càng nhiều.

Thật sự không cần khôi phục ký ức sao? Lăng Phong nói nói đều có thật không?

Vốn là sự tình chắc chắn tin tưởng, đột nhiên đã bị một câu đánh vỡ.

Nguyên lai, y không phải con độc nhất của Lăng Phong! Nguyên lai hắn còn có một đứa con trai khác, nhi tử!

Mỗi lần y nhìn Lăng Phong, tổng cảm thấy những lời kia hắn nói đều là thật sự, cũng có thể tin tưởng, chỉ cần nhìn ánh mắt của hắn, cảm thụ thực thành, thật giống như thật sự sự tình gì đều không cần lo lắng nhất dạng.

Mà trên thực tế, trong khoảng thời gian này, cũng đích xác rất ít lo lắng cái gì, bình yên bất khả tư nghị, bởi vì Lăng Phong vẫn luôn ở bên cạnh y, chưa bao giờ cho y thời gian cùng cơ hội hoài nghi.

Có lẽ là thật sự quá rất thư thái, thậm chí sắp ngay cả chuyện mình mất trí nhớ này đều phải quên, cho nên giờ phút này bất an mới có vẻ càng thêm rõ ràng cùng khó chịu.

“Thiếu gia” một cái người hầu khinh thủ khinh cước tiêu sái lại đây, thật cẩn thận nhắc nhở đạo: “Sắc trời đã muốn chậm, tiên sinh dặn thiếu gia không cần quá mệt nhọc. Thiếu gia có muốn ăn chút gì hay không?”

Chu Thần bị cái này thanh âm kinh ngạc một chút, sau đó mới giống như đột nhiên đã tỉnh lại nhất dạng, kiểm chế quyết tâm trung phức tạp tâm tư, thần nhiên nói: “Àn.”

Cái người hầu kia vội vàng cước bộ nhẹ nhàng đứng ở mặt sau xe lăn, đem y đồ lên nhà ăn, hơi chút dùng vải thứ, lại tổng cảm thấy có chút không thoải mái.

Không cần tưởng trong lòng Chu Thần cũng rõ ràng, nguyên nhân là bởi vì Lăng Phong, loại chuyện ăn cơm này, Chu Thần vốn là thường ngày cho dù không là Lăng Phong làm, cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng là hôm nay dưới loại tình huống này, đang tại ăn đồ vật không giống thường ngày là Lăng Phong tự mình làm, nhượng Chu Thần có chút hậm hực.

Sau khi ăn xong, nằm ở trên giường, hơi hơi ngồi xuống, nhìn chân bị băng gạc bao vây lại thương, tại miệng vết thương bên cạnh nhẹ nhàng kim, vẫn là rất đau.

Bất quá hiện tại đã muốn tốt hơn nhiều, nhượng hần ngồi ở chỗ kia chỉ cần không phải không thoải mái, sẽ theo bản năng xem nhẹ đi qua.

Đem bút kí bản Lăng Phong chuẩn bị lấy lại đây, đặt ở trên giường, tùy tay phiên võng trang, tâm lại luôn không giống thường ngày.

Thẳng đến liên bản thân y cũng không biết như thế nào nhảy ra tới một cái bài post xuất hiện tại trước mắt hần, mới hấp dẫn hần lực chú ý,

‘Thụ động: phát hiện y có rất nhiều chuyện ta cũng không rõ ràng. Cảm giác rất khó chịu ‘

Như đề, phát hiện y có rất nhiều chuyện ta cũng không biết, cảm giác rất khó chịu, bây giờ nghĩ lại, ta cư nhiên liên lão gia ở nơi nào cũng không biết, trong nhà hần rốt cuộc là cái tình huống nào cũng không biết, đột nhiên phát hiện mình hảo xuẩn hảo xuẩn hảo xuẩn!!

Nhìn đến cái tiêu đề này, Chu Thần sửng sốt một chút, vô ý thức sờ sờ bàn phím, lại cuối cùng vẫn là không có đóng cửa, mà là cẩn thận thoát nhìn.

Bất quá nhìn kỹ dưới, cũng là có chút thất vọng, cùng tình huống của y cũng không nhiều quan hệ, bất quá chính là một cái nữ hài lúc luyến ái là chỉ số thông minh giảm mạnh, hiện giờ tình cảm mãnh liệt vì lui, câu chuyện có chút lý trí mà thôi.

Cũng không bình tĩnh nhìn bình luận phía dưới cùng phun tào, Chu Thần đem võng trang trạc, đóng bút kí bản, ném tới một bên, nằm ở trên giường mới kịp phản ứng, kỳ thật y cũng chính là để ý về điểm này, chính mình không biết sự tình thôi, khiến cho thương xuân bị thu như vậy đích xác thật là cùng cái cô bé kia xuẩn nhất dạng!

Cùng lắm thì chờ Lăng Phong về đem thứ muốn biết hiểu được hỏi rõ ràng thì tốt rồi, mình ở nơi này đoán đến đoán đi cũng bất quá là lãng phí thời gian thôi.

Đêm tiệm thâm, Chu Thần cũng dần dần vây ý dâng lên, một đêm này không có ngủ kiên định, cũng là bởi vì bên người thiếu một người.

Chu Thần không ngủ, mà Lăng Phong cũng là căn bản là không có ngủ, càng là không có nửa điểm buồn ngủ. Buộc chính mình mau chóng xử lý tốt sở hữu sự tình, tâm hoảng hoảng tổng nghĩ đến bên người Chu Thần đi.

68. Chương 68

Lăng Phong cau mày nhìn huynh đệ Anderson cùng Ehnes không biết khi nào thì đi vào địa bàn của hần, mà hần con lớn nhất cũng nhất phái nhàn nhã an ổn ngồi ở trong sofa, một chút đều nhìn đoán không ra cảm xúc thân thể bị hạn chế tự do.

Nhu nhu mày, Lăng Phong mở miệng hỏi: “Tốt lắm, Anderson, nói cách khác người mất công phu lớn như vậy, chính là vì thấy tiểu thiên? Ta chưa bao giờ biết, người là không biết nặng nhẹ như vậy.”

Anderson chính là bình tĩnh nhất trường mặt, không thể đưa không ngoắc ngoắc khóe miệng: “Không là ta, là Ehnes, người phải biết ta càng ngày càng vô pháp cự tuyệt yêu cầu của hân.”

Từ khi hân cùng Ehnes ngã bài sau, hân lại càng đến càng tìm không thấy đệ đệ đáng yêu lúc trước cái kia đối hân nói đều có chút kiên kị, bất quá điều này cũng không có gì không tốt, ít nhất hân là thích thú.

Mà lần này sở dĩ vì Ehnes tùy hứng mua đơn như vậy, cũng bất quá là cảm thấy không có gì cùng lắm thì. Sự tình lần này cũng bất quá chính là hai cái phương diện, một cái chính là cấp lãng thị tìm một ít phiền toái, một cái khác chính là nhượng người thừa kế lãng thị đến uống chén trà thôi. Nhưng nói đến đề, sẽ không tạo thành cái hậu quả gì không thể biết trước.

Công ty tuy rằng lực ảnh hưởng không tiểu, nhưng là ở trong này hoàn toàn cùng lãng thị so không, việc có thể làm cũng bất quá là cho lãng thị tìm điểm phiền toái thôi, còn muốn đáp thượng hân ở trong này kinh doanh.

Mà hân Ehnes tuy rằng đem Lăng Vân Thiên mời đến uống trà, nhưng cũng một chút thất lễ sự tình cũng chưa làm, thậm chí còn hy sinh hai người thế giới đến cùng hân nói chuyện phiếm, được rồi, Anderson muốn thừa nhận, kỳ thật chính là Ehnes muốn nói bóng nói gió một chút về bạn tốt rơi xuống thôi, nhưng thời gian hy sinh vốn nên cùng hân cũng là sự thật, phải biết hân chính là đặc biệt mà đẩy một ít công tác đến cho Ehnes tìm bằng hữu.

Làm bản thân của hân mà nói, tự nhiên sẽ không làm sự tình tổn hại người lại không quá lợi kỷ như vậy, nhưng này không có một tiểu tổ tông tại sao?

Có chút hối hận mặc kệ Ehnes lúc trước đối giao cái bằng hữu này, ai có thể nghĩ đến sẽ có cục diện phức tạp?

Nhưng trong lòng hân có loại trực giác, chỉ bằng quan hệ Ehnes cùng Chu Thần, bọn họ lần này này đó động tác cũng sẽ không có cái hậu quả gì quá lớn, bất quá vì đề ngừa vạn nhất, hân lần này đến trước vẫn là chuẩn bị kỹ càng, ít nhất phải làm đến, mặc kệ xảy ra chuyện gì, cũng tuyệt đối nếu có thể cùng đệ đệ toàn thân trở ra chuẩn bị.

Ehnes vẻ mặt có chút mất tự nhiên, hân tự nhiên cũng biết yêu cầu của mình quá mức, nhưng là sự tình lần này ở trong lòng hân trọng yếu trình độ, tuyệt không gần là bởi vì bằng hữu của hân, còn có hân tình cảm của mình.

Hân cũng không biết ca ca của hân có nhìn hân cường chống đỡ, kỳ thật tại thời điểm đề xuất yêu cầu này, hân cũng đã làm tốt bị cự tuyệt chuẩn bị, thậm chí trong lòng đã có vài cái khả năng hân ca ca sẽ đối hân giảng đạo lý, hoặc là trực tiếp cự tuyệt thời điểm sẽ nói nói bản cũ.

Nhưng là ca ca cư nhiên đồng ý, hân lúc ấy thiếu chút nữa cho rằng hân ca ca bị đánh tráo! Bất quá trong lòng cảm giác cũng là dùng thực tế hành động hồi báo ca ca của hân, người yêu của hân, nhiệt tình nói cho hân, hân vui vẻ.

Tuy rằng hân lúc ấy đáp ứng, hoàn toàn không có gì do dự cùng gánh nặng tâm lý, nhưng là hân cũng là tại chuyện này sau mới biết được, kỳ thật hân đối hân ca ca để ý kỳ thật so với chính mình cho rằng còn muốn nhiều, may mắn, ca ca hân cũng là như thế, nếu không thật đúng là một chết.

Ehnes cong cong khóe miệng, Ehnes an tĩnh lại có loại mị lực cẩn thận tao nhã, đáng tiếc hân hàng năm thích không điều, mà thời điểm hân cẩn thận tao nhã, khẳng định đều là trang: “Lăng tiên sinh, chuyện này là ta vô lễ, chính là ta nghĩ ngài hân là có thể hiểu được bạn tốt duy nhất rơi xuống không rõ lo lắng.

Mặc kệ thế nào, tổng yếu biết Chu Thần rút cuộc được không, hy vọng Lăng tiên sinh bỏ qua mạo phạm.”

Mặc kệ nói như thế nào, Anderson nghe được Ehnes nói đều có chút vui mừng, đệ đệ nhà hân cư nhiên cũng hiểu được loại này nói chuyện phương thức, thật đúng là thật đáng mừng, không uống công hân dạy dỗ.

Đồng thời đối lúc ấy ót hân nóng lên đồng ý chuyện này tỏ vẻ cảm tạ tự đáy lòng, đương nhiên, hân nhưng tuyệt không sẽ thừa nhận lúc ấy ót hân nóng lên mới đồng ý, này rất không phù hợp hân nghiêm cẩn tính cách, không phải sao?

Lăng Phong lần thứ hai nhu nhu mi tâm, vốn là sẽ không nghỉ ngơi tốt làm đầu hấn đau dữ dội, mở miệng nói: “Lúc này sau lại nói, Văn Thiên, đi xử lý sự tình của công ty đi. Nói vậy nhìn thấy ta, Anderson tiên sinh hẳn là sẽ không tái lưu tiểu nhi uống trà đi?”

Huống chi, người cái quỷ dương nơi này chỗ nào có trà ngon?

Lăng Phong đau đầu, có chút khó được nôn nóng, tổng cảm thấy trong lòng vạn phần khó chịu, hấn thời gian này, vốn không nên ở trong này, hấn thời gian này, hẳn là bởi tại hấn bên người tiểu nhi tử nhìn y lên mạng hoặc là đọc sách, bằng không cùng y rèn luyện, hoặc là vì y làm điểm ăn.

Mà không phải giống tình cảnh hiện tại như thế, nếu không có hấn có thể nhìn ra Anderson cùng Ehnes chi gian một chút Tiểu Miêu nị, hấn thiếu chút nữa sẽ cho rằng hấn là chia rẽ một đôi tình nhân, sau đó gia trưởng đối phương vì đệ đệ lâm vào vòng tình tình tìm đến đàm phán.

Lăng Văn Thiên lần này cũng thật cảm thấy chính mình nằm cũng trúng đạn rồi, ... Tuy rằng trong lòng hấn cũng có chút hay vì diệu cảm giác nhìn phụ thân, nhưng hiển nhiên loại này thiếu chút nữa bị trói giá để cho hấn có chút khó chịu.

Cho tới nay, hấn đều thói quen với trường hợp mỡ ta lén lút trong không mang theo bảo tiêu diệu thấp làm việc, nhưng là lần này qua đi, hấn cần phải nghiêm túc chọn một ít địa phương hoàn toàn tin được.

Giống lần địa phương tài liệu này, tuyệt đối không thể lại đi, may mắn không là người tưởng đối hấn bất lợi, nếu không không chắc chắn hấn còn thật liên chịu thiệt.

Chịu thiệt đảo sự tiểu, không biết khi nào thì đem mệnh ném đã có thể chơi đại phát.

Cho nên nghe được phụ thân nói, cũng không có chối từ, trực tiếp đứng dậy liền ly khai, tuy rằng nên có giáo dưỡng vẫn phải có, nhưng trên thực tế, hấn kỳ thật tuyệt không tưởng tại đây loại thời điểm cùng Anderson huynh đệ lễ phép cáo từ.

Quả nhiên hấn vẫn là rất tự đại, tuy rằng hấn bây giờ còn không thích hợp tìm Anderson phiền toái, nhưng là đối với chuyện này, hấn cũng thật không có lý do. gì lưu tình

Lăng Phong cũng có thể nhìn ra, chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian này, từng cái từng cái từ từ chính đem mạnh mẽ trên người Lăng Văn Thiên tẩy đi một chút một chút. Tuy rằng còn hơi hiển non nớt, nhưng là cũng chỉ là thiếu thời gian, một ngày nào đó hấn có thể thật sự hoàn toàn yên tâm.

Lăng Văn Thiên đi rồi, Lăng Phong cũng không có ở làm ra nghiêm túc hoặc là khiển trách tư thái đến, tựa như Anderson biết việc này sẽ không cấp lăng thị tạo thành thể tổn thất lớn nhất dạng, Lăng Phong cũng từ khi đến lăng thị chủ trì đại cục sau rất nhanh liền rõ ràng.

Đối với Lăng Phong mà nói, hấn quả thật không nghĩ cùng Ehnes có cục diện không chết không ngừng, tuy rằng Chu Thần hiện tại nghĩ không ra, nhưng là không có nghĩa là y cả đời đều nghĩ không ra.

Hơn nữa bởi vì cái chìa khóa vạch trần thôi miên là Chu Thần yêu hấn, cho nên kỳ thật hấn cũng là hy vọng Chu Thần có thể nhớ tới.

Hấn cũng làm quyết định tối phá hư, nếu Chu Thần thật sao vẫn luôn không thể yêu thương hấn, vậy thật sự cả đời nghĩ không ra đi, tóm lại ở bên cạnh hấn thì tốt rồi, dù sao đã muốn vĩnh viễn phóng không ra.

Cho nên nhắm vào Ehnes người này, nếu Chu Thần nghĩ không ra còn không có cái gì, nhưng là nếu có chút một ngày Chu Thần nghĩ tới, mà hấn lại cùng Ehnes kết hạ tử cừu, nguyên nhân chỉ là bởi vì Ehnes muốn gặp y, vậy thật sự thâm, chuyện tốt cũng biến thành chuyện xấu.

Hơn nữa, cho dù Chu Thần vẫn luôn đều nghĩ không ra, hấn cũng không khả năng thật sao nhượng Chu Thần cả đời đi theo dưỡng lão, chờ Chu Thần tốt lắm, y muốn làm gì liền làm gì, chỉ cần không ly khai hấn là tốt rồi, có thể vui vẻ thư thái là tốt rồi.

Ehnes cái này đối Chu Thần mà nói là hoàn toàn vô hại còn có vẻ rất trọng yếu, ít nhất với thứ khác tốt hơn.

Không chỉ có như thế, Lăng Phong kỳ thật cũng muốn quá, chờ thêm một đoạn thời gian, tình huống Chu Thần ổn định xuống dưới, cũng dưỡng thương tốt lắm, hấn cũng xu hướng với một lần nữa nhượng Ehnes

cùng Chu Thần trở thành bằng hữu, chẳng sợ không vì cái gì khác, chỉ vì quan hệ Ehnes cùng Anderson, cũng có thể nhượng hần buông thành kiến làm cho bọn họ một lần nữa quen biết, huống chi thời điểm tại Đức quốc, Ehnes cũng giúp hần chiếu cố Chu Thần không ít.

Xuất phát từ đủ loại nguyên nhân suy xét, Lăng Phong cảm thấy lựa chọn tính cùng bọn họ nói một ít sự tình Chu Thần cũng không phải không được.

Châm chú một chút cái này ý tưởng, suy nghĩ một chút Chu Thần nhìn thấy một cái ‘Đã từng’ là bạn tốt có lẽ tâm tình sẽ cao hứng, Lăng Phong khó được tại những người khác trước mặt nhếch một cái khóe miệng: “Tiểu thiên tốt lắm, làm phiền người quan tâm, đoạn thời gian trước ra điểm ngoài ý muốn, hiện giờ đang tại tu dưỡng, ta cũng không phải không cho y thấy những người khác, chính là yêu cầu thời gian thôi.”

Thời điểm Lăng Phong đang nói nói ra điểm ngoài ý muốn, có thâm ý khác nhìn thoáng qua huynh đệ trước mắt, Chu Thần bị thương tuy rằng cùng hai người kia không quan hệ, thậm chí hai người kia vẫn là tại giúp Chu Thần, nhưng là trong lòng hần cũng khó tránh khỏi nghĩ hai người kia tại chuyện này để ý thêm phiền, cũng không về phần đi đến hiện giờ.

Phóng tới trước kia, hần nhưng tuyệt đối sẽ không giống hiện tại tốt nói chuyện như vậy, hần hướng tới cũng không phải chuẩn tắc hảo hảo giảng đạo lý.

Bất quá hiện tại không giống, thứ hần rất muốn đã muốn chiếm được, hoặc là nói tổng phải nhận được, cho dù không từ thủ đoạn. Như vậy những chuyện tình khác, hần liền không tưởng lại đi lãng phí tâm thần.

Tuy rằng Lăng Văn Thiên là con hần, nhưng là hần không thể bởi vì quan hệ phụ tử, mà đương nhiên đem một mặt quyền lực bỏ xuống, một mặt lại cái gì đều không bỏ xuống được, cho dù là phụ tử, phương thức tư duy cùng hành vi đều là không đồng dạng như vậy.

Đạo lý này, vẫn là Chu Thần dạy cho hần.

Có lẽ thật là báo ứng đi, từ khi đem người kia để ở trong lòng sau, hần liền từ một cái người kiên trì, biến thành phúc bộ dáng hiện giờ. Trở nên rất nhiều, có đôi khi nhớ tới liên bản thân hần đều không thể tin được, cho nên người nhượng hần biến thành cái dạng này, đời này, vĩnh viễn đều đừng nghĩ thoát đi bên cạnh hần.

So với việc ban đầu thời điểm cảm thấy là báo ứng, Lăng Phong hiện tại càng thích đem cục diện hiện giờ xưng là thiên ý hoặc là mệnh trung đã định trước.

Mệnh trung đã định trước Lăng Phong hần có tiểu nhi tử Lăng Thiên, hiện giờ Chu Thần cái kiếp số này, mà Chu Thần cũng đã định trước cả đời vô pháp thoát khỏi hần, đây là thiên ý.

69. Chương 69

Thời điểm Ehnes lần thứ hai nhìn thấy Chu Thần, trong lúc nhất thời thậm chí có chút không dám xác nhận, bởi vì người kia cùng Chu Thần trong trí nhớ tuy rằng ôn hòa lại xa cách, thật là quá mức nhu hòa.

Hơn nữa có lẽ là bởi vì mất trí nhớ lại bị Lăng Phong bảo hộ quá tốt, đôi còn không có học được cái gì là che dấu, càng không có học được cái gì là trong tim không đồng nhất, thực chân thật biểu hiện ra.

Vốn là nghĩ quá lần thứ hai gặp mặt sau có thể hướng tới thường nhất dạng ôm chầm sau đó nửa thật nửa giả oán giận một chút Chu Thần ‘Mất trí nhớ’, thậm chí có thể rất nhanh nói cho y biết bọn họ dĩ vãng là thật tốt bằng hữu Ehnes, giữa đột nhiên liền nở nụ cười.

Bởi vì hần phát hiện nhất kiện sự tình bị hần xem nhẹ thật lâu, kỳ thật tại Chu Thần nguyên lai kia giống như ôn hòa rồi lại xa cách, vẫn dấu kín nguyên nhân chân chính mấu chốt nhất để bọn họ trở thành bằng hữu.

Tự dừng vì ánh mắt của mình cùng vô ý thức giác quan thứ sáu cảm thấy kiêu ngạo đứng lên, bởi vì giờ phút này y tiêu trừ những nguy trang sau rõ ràng lộ ra tới chân thật, nhưng Ehnes biết, hẳn có thể giao du bằng hữu duy nhất này, quả nhiên là đụng phải đại vận.

“Người hảo, ta là Ehnes, biết người mất trí nhớ, chúng ta có thể một lần nữa nhận thức một chút, bằng hữu của ta!” Ehnes nhượng mày cười nói, tươi cười trong là hoàn toàn không thêm che dấu đích thực thành hòa hảo tâm tình.

Chu Thần vốn là đã muốn hạ quyết tâm, chờ Lăng Phong trở về, liền lập tức đem trong lòng những nghi vấn hảo hảo hỏi rõ ràng. Kết quả không nghĩ tới, hẳn trở về, không chỉ có là Lăng Phong một người, còn có hai cái người ngoại quốc.

Cho dù Chu Thần mất trí nhớ, y cũng biết tại trước mặt người khác nói việc tư là một việc thật không tốt, cho nên đành phải không nói, chỉ đem ánh mắt tín nhiệm đầu hướng Lăng Phong, chờ hẳn giới thiệu.

Ai biết, Lăng Phong còn không có mở miệng, chỉ thấy trong đó một người chủ động cùng y tiếp đón.

Dùng không phải là tiếng Trung, nhưng là y cứ nhiên nghe hiểu được là có ý gì!

... Bằng hữu sao? Nhìn người trước mắt trương dương tươi cười, Chu Thần mãn khẩn môi, sau đó nhẹ nhàng câu một chút, tâm tình chưa có tới cao hứng đứng lên.

“Người hảo, ta là Chu Thần, hoan nghênh người một lần nữa nhận thức ta, hy vọng sẽ không để cho người thất vọng.” Chu Thần bán nói giỡn nói, nguyên lai là bằng hữu của y a, nếu ba ba nhượng y thấy, thì phải là sự thật?

Xem ra, sự tình còn có một cái ca ca, chính là ba ba quên nói với y thôi.

Liền Chu Thần cũng không biết, đối Lăng Phong ý lại cùng tín nhiệm, đã đến nông nổi như thế.

Mà trên thực tế, Lăng Phong cũng đích thật là phạm vào một cái sai lầm, hẳn đích xác chính là quên nói, bởi vì hẳn không biết là này có cái gì, lại quên, với hẳn mà nói không tính cái sự tình, gì đối người khác lại không nhất định, nhất là Chu Thần mất trí nhớ, có một số việc càng cảm thấy đến mẫn cảm.

Lăng Phong một hồi đến chợt nghe sự tình Chu Thần không có ăn cơm thật ngon, trong lòng có chút mừng thầm lại có chút lo lắng, rất muốn cứ như vậy ôm y hảo hảo trấn an một phen, nhưng là rồi lại kiềm chế xuống dưới.

Hẳn còn rất nhiều thời gian, cũng không vội với nhất thời.

Chỉ là sự tình Chu Thần không có ăn cơm, trong lòng liền có một cỗ xúc động, tưởng lập tức tự mình làm cho y ăn.

Nhìn Chu Thần cùng Ehnes vừa thấy mặt liền có xu thế chút trò chuyện với nhau thật vui, liền cũng an quyết tâm đến, nhỏ giọng cùng Chu Thần nói, cho y làm chủ nhân, đại chiêu đãi một chút hai cái khách nhân, này hẳn đi giúp Chu Thần nấu cơm.

Chu Thần vừa nghe, có chút không hảo ý tứ, lúc này đi nấu cơm đem khách nhân để một bên, có thể hay không không tốt lắm a?

Lăng Phong lại không đợi Chu Thần cự tuyệt, chỉ xoay người cùng hai người mặt khác đánh tiếp đón, sau đó liền rời đi đi phòng bếp.

Chu Thần bất đắc dĩ nhưng là trong lòng nhưng cũng không thể tự ức dâng lên một chút ngọt vị, vốn là tâm tình bởi vì miên man suy nghĩ mà nặng nề giữa đột nhiên liền thoải mái lên.

Không biết hai cái khách nhân yêu cầu gì, Chu Thần cũng không có khách khí, mà là lễ phép hỏi yêu cầu bọn họ, chiếm được trả lời thuyết phục sau, liền nhượng người hầu thượng mật trà, có loại cảm giác mình thích cũng muốn để cho người khác thích.

Ba người ngồi tùy ý trò chuyện một, phần lớn thời điểm đều là Ehnes nói lại sự tình bọn họ trước kia, Chu Thần cùng Anderson nghe.

Còn không nói, Chu Thần nghe chuyện này còn thật cảm thấy có loại quen thuộc rất kỳ quái, xem ra là thật phát sinh quá, liền đối với Ehnes cũng chân chính bắt đầu thân cận đi lên.

Thăng đến Lăng Phong cấp Chu Thần đem canh gà làm tốt, Chu Thần cùng Ehnes đã muốn ngồi vào đồng thời nói chuyện.

Ehnes cùng Anderson nhìn Lăng Phong tự tay bưng ra chỉ cấp Chu Thần, biểu tình kinh ngạc liên che dấu đều không có.

Chu Thần ngược lại ăn vui rạo rực, trước nay chưa có cảm thấy ăn ngon, trong miệng càng là vui lòng khen, nhượng Lăng Phong trong lòng âm thầm cao hứng một phen.

Từ ngày đó bắt đầu, Ehnes liền cổ động Anderson cũng mua phòng ở phụ cận, thường xuyên tính ở tại chỗ lui lại đây.

Hắn ngược lại tưởng trực tiếp ở tại Chu Thần trong nhà, nhưng là hiện giờ Chu Thần mất trí nhớ, rõ ràng tín nhiệm Lăng Phong so với hắn nhiều, hơn nữa Lăng Phong người kia một vạn cái không chào đón hắn trụ xuống dưới, hắn cũng cũng chỉ hảo áp dụng vu hồi sách lược.

Muốn nói Ehnes tích cực như vậy với Chu Thần không mục đích gì khác, nói Ehnes chính mình biết chuyện của mình, liền nói Lăng Phong liền một ngàn một vạn cái không tin.

Ehnes đánh cái chủ ý gì, tuy rằng cho tới nay đều che dấu tốt lắm cũng không có biểu lộ ra, nhưng là Lăng Phong đoán được.

Từ khi Ehnes lần đầu tiên tới lần đó, hai cái huynh đệ kia cất bước, Chu Thần liền phi thường nghiêm túc hỏi vấn đề trong lòng y rồi rầm.

Nhớ tới y có chút xấu hổ buồn bực, lại có vẻ thực để ý mặt, khí tức Lăng Phong từ trong lỗ chân lông phát ra đều là sung sướng.

Hắn có thể từ chỗ Chu Thần nói trắng ra, nhưng bản thân hắn cũng không phát hiện trong giọng nói không được tự nhiên, cảm giác Chu Thần bởi vì mất trí nhớ bất an mà đối hai người bọn họ bài xích nhiều người ra tới, càng bởi vì chỗ trống ký ức, mà đối hắn chiếu cố chính mình cho tới nay có một loại độc chiếm dục đặc biệt.

Lăng Phong biết, Chu Thần loại này độc chiếm dục nhiều nhất cũng bất quá là nhất thời, chờ y tiếp nhận tự nhiên, tổng vẫn là sẽ thói quen.

Nhưng Lăng Phong cố tình liền không hy vọng Chu Thần có thói quen, hắn dùng một ít lời nói cùng ám chỉ, trăm phương nghìn kế làm sâu sắc cùng khuyếch đại độc chiếm dục của Chu thần, cho dù cùng hắn suy nghĩ còn kém khá xa, nhưng là Lăng Phong tạm thời là cảm thấy mỹ mãn.

Ít nhất tình huống hiện tại so trước kia thật sự hảo rất nhiều, có một đoạn thời gian, cùng tiểu nhi tử ở chung, hắn thật sự không biết nên làm thế nào cho phải.

Giống như mặc kệ làm cái gì, cũng chỉ là bản thân hắn kịch một vai, thậm chí mà ngay cả tùy tiện một câu đều là sai lầm, nhượng hắn cảm thấy hết sức vô lực.

Cho nên hiện tại loại tình huống này, nhượng Lăng Phong thấy được hy vọng ánh rạng đông, việc hắn làm, đến hiện tại, thật là một chút cảm giác hối hận cũng bị mất.

Bản thân biết mình, hắn người này tuyệt đối không tính là cái gì người tốt, thậm chí tính cách của hắn xưng được với là ích kỷ.

Có người nói, nếu thật sự yêu một người, liền muốn nhượng y hạnh phúc. Lăng Phong đối với cái này cũng không dị nghị, bởi vì trong lòng hắn nghĩ như vậy.

Nhưng là còn có một câu, chẳng sợ cho hắn hạnh phúc không phải mình, Lăng Phong xem ra chính là thói xấu.

Này tuyệt đối là không có khả năng, hắn bá đạo, hắn ích kỷ, hắn tính cách ác liệt, đối muốn đồ vật không từ thủ đoạn, này đó hắn đều không thể phủ nhận, cũng không muốn phủ nhận.

Hắn chính là một người như vậy, muốn học được tính cách những người khác yêu hào phóng mềm mại, có lẽ phải chờ tới kiếp sau đầu thai sau một lần nữa học qua.

Nhưng là hắn bắt được người hắn muốn kia, liền khẳng định sẽ đối y hảo, dùng khả năng làm được toàn bộ.

Mất thấy quan hệ hắn cùng Chu Thần đã xảy ra thay đổi về chất, trong lòng Lăng Phong tại sao có thể không cảm thấy cao hứng?

Chẳng sợ hiện tại chỉ là bởi vì nguyên nhân mất trí nhớ, nhưng hắn khẳng định, đến cuối cùng, hắn nhất định có thể được đến điều hắn muốn, cũng nhất định có thể cho người trong lòng kia hạnh phúc.

Lăng Phong cao hứng, đối với một ít động tác nhỏ của Ehnes dễ dàng tha thứ liền dễ cao không ít, huống hồ hắn vốn là cho Chu Thần một lần nữa nhận thức cái bằng hữu này mục đích liền không rất đơn thuần.

Bằng quan hệ Ehnes cùng Anderson, nếu Chu Thần cùng Ehnes quan hệ càng sâu, đến cuối cùng tiểu nhi tử đối hắn tiếp thu hơi chút đương nhiên đi?

Chu Thần mất trí nhớ sinh hoạt quá an ổn bình thản, nhưng ở bình thản đã có loại âm áp thản nhiên nhượng y cả người đổ lười.

Y quên y trước kia là một hạng người gì, là cái tính cách gì, đối diện đối vật lại là thái độ gì, ngẫu nhiên ở trong lòng đoán trước kia hắn bản thân bộ dáng, nhưng đối với hiện tại phương thức cuộc sống như thế khó bỏ.

Đảo mất hơn hai tháng liền đi qua, chân Chu Thần đã muốn khôi phục không có một chút vấn đề, buổi sáng cũng có thể cùng Lăng Phong chạy chậm một chút, tái tán một hồi, ngẫu nhiên Ehnes cũng tới bồi.

Ehnes đăng đường nhập thất chính thức lại trở thành bạn tri kỷ của Chu Thần bạn tốt nhiều sao cũng chính là một lần nữa bọn họ nhận thức khoảng hai tháng, liền trăm phương nghìn kế tìm một cái thời điểm Lăng Phong không ở đem sự tình Chu Thần trước kia cùng Lăng Phong giản lược một lần.

Mảnh liệt nghe được nguyên quan hệ lai của y cùng Lăng Phong, cũng không như y tưởng tượng như bây giờ hảo đương nhiên, Chu Thần ngây ngẩn cả người.

Nhưng là Ehnes đối rất nhiều chuyện đều là ca ca hắn điều tra, cùng với Chu Thần đã từng ngẫu nhiên đề cập một sự tình cùng Chu Thần thái độ cùng kết hợp đoán đến, các loại chi tiết cùng với một ít bí ẩn, cũng là không biết.

Tỷ như lần này Chu Thần mất trí nhớ, Ehnes như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến Chu Thần là bị người thôi miên, mà chính là cho rằng, quả nhiên là lúc ấy Chu Thần phải rời khỏi ra ngoài ý muốn.

Hắn là như vậy, liền cùng Chu Thần nói, hơn nữa đối với Chu Thần trước kia cùng Lăng Phong quan hệ, hắn cũng chỉ là nhẹ nhàng băng quơ nói một chút, cũng không có bởi vì nguyên nhân Lăng Phong lúc ấy làm cho bọn họ chịu thiệt mà có điều khuếch đại.

Mà còn đang nói chuyện này, cũng cường điệu, hắn đối nội tình trong đó không phải nhất thanh nhị sở, nhưng là mặc kệ thế nào, hắn cũng không muốn làm như sự tình gì đều không có.

Chỉ nói một chút, về phần rốt cuộc nên làm như thế nào, vẫn là muốn Chu Thần chính mình phán đoán.

Bất quá cuối cùng nói rằng, Ehnes vẫn là tránh không được nhiều nói một câu, tuy rằng đó cũng là trong lòng của hắn nói, thậm chí thiếu chút nữa nhượng hắn không muốn đem sự tình trước kia nói ra.

Chu Thần hiện tại, thật sự so thời điểm trước kia phải nhanh nhẹn hạnh phúc bình yên hơn, nếu Lăng Phong hiện tại đối y hảo cũng không tham giả nói, quên sự tình trước kia cũng không có gì cùng lắm thì bọn họ trước kia quan hệ rất tốt nói, hiện giờ quên đối Chu Thần mà nói cũng không có tổn thất, nếu bọn họ trước kia quan hệ không tốt, mà hiện tại Lăng Phong đối Chu Thần lại là thật sự hảo, kia Chu Thần đem trước kia quên một lần nữa bắt đầu cũng là chuyện tốt.

Trước kia trải qua sự tình không hảo, kia đều đã qua, tổng so với thời điểm hắn nhận thức Chu Thần cô độc như vậy, không chỗ nương tựa tốt hơn nhiều.

Tuy rằng lúc ấy hắn còn không cảm thấy, nhưng là có lần này nhìn đến Chu Thần, ca ca hắn khuyên bảo hạ đặt mình vào hoàn cảnh người khác nghĩ nghĩ, đối với suy nghĩ ban đầu phải ‘Cứu vớt’ Chu Thần đi ra ngoài cũng không có cường như vậy.

70. Chương 70

Suy bụng ta ra bụng người, nói thí dụ như bản thân hắn, tuy rằng người một nhà cũng không tính là thứ tốt, mà ngay cả ca ca hắn, tại quan hệ bọn họ cùng một chỗ trước xem ra cũng bất quá là không có trở ngại, nhưng là hắn cũng chưa từng nghĩ quá nếu không có cái nhà kia, từ nay về sau lẻ loi một mình là một cảm giác gì, chỉ ngấm lại đều cảm thấy có chút đáng sợ.

Hơn nữa hiện tại, hắn cùng ca ca quan hệ vào một bước, xác nhận hắn với tâm tư của mình tuyệt đối là nghiêm túc sau, hắn cảm thấy hạnh phúc cũng không phải một người có thể làm được.

Đừng tưởng rằng hắn không thấy đi ra, thái độ Lăng Phong đối Chu Thần tuyệt đối không chỉ có là phụ tử đơn giản như vậy, lúc ấy bởi vì Chu Thần tâm hoảng ý loạn hắn cũng không truy nguyên, nhưng là trong lòng cũng là nắm chắc.

Ca ca vẫn luôn là không đề nghị hắn đem trước kia thái độ Chu Thần đối phụ thân nói cho Chu Thần, nói là nếu Chu Thần hiện tại so trước kia vui vẻ, nhượng Ehnes liền không muốn tận lực đi nói sự tình trước kia.

Ehnes kỳ thật rất muốn đáp ứng, nhưng là cuối cùng hắn vẫn là cảm thấy gặt như vậy không tốt, hơn nữa tuy rằng ca ca hắn nói, Lăng Phong đối Chu Thần tuyệt đối không có gì ý xấu, nhưng là hắn lại vẫn là có chút yên lòng không dưới.

Có vài ngày, hắn cũng đã quyết định không nói, nhưng là mỗi lần nhìn Chu Thần không hề khúc mắc tín nhiệm ý lại đối với Lăng Phong, trong lòng đều có một loại bất an, bởi vì cảm thấy đối với đối phương hảo cho nên liền giấu diếm sự tình thật sự chính xác sao?

Hơn nữa tình hình Lăng Phong đối Chu Thần dung túng cùng tận lực ủng hộ phát triển đi xuống, nếu đến cuối cùng có một cái gì vạn nhất, vạn nhất Lăng Phong cũng không như ca ca hắn đã nói chân thành như vậy, vạn nhất Chu Thần khôi phục ký ức không tiếp thụ được, hắn chẳng lẽ không phải thành đồng lõa?

Nhưng là Chu Thần hiện tại vui vẻ sinh hoạt lại là chân thật, Ehnes đều rối rắm.

Nguyên nhân thúc đẩy Ehnes chân chính nói ra khỏi miệng, vẫn là bởi vì có một lần hắn nhìn thấy địa phương tuyệt đối nhìn không tới sau ốt của Chu Thần có một cái dấu hôn, Ehnes vốn định rút quần áo ra thấy rõ ràng, lại phát hiện không ngừng một cái, từ sau ơ ốt đến lưng, đều nhanh nổi thành một mảnh, nhưng thời điểm hỏi, Chu Thần lại hoàn toàn không biết, thậm chí còn đương nhiên cho rằng có lẽ là mẫn cảm hoặc là bị cái gì cắn.

Sau khi trở về, Ehnes cũng nhớ tới thời điểm Chu Thần lúc trước chạy về phòng ở bọn họ trụ, liền vô ý thức đều tại chà lau môi, đều nhanh đem môi sát phá da hành vi.

Có lẽ, Chu Thần là thật không tiếp thụ được đâu? Hắn như vậy lén gạt đi không quan hệ sao? Nếu đến về sau thời điểm Chu Thần mất trí nhớ bọn họ đã xảy ra quan hệ, Chu Thần khôi phục ký ức lại không tiếp thụ được thì làm như thế nào đâu?

Hắn không biết là bởi vì hắn cùng ca ca quan hệ, loại chuyện này nên là đương nhiên, có lẽ hắn cùng ca ca ca ca tương đối không có tiết tháo, cũng có lẽ tính cách của bọn họ cũng không phải người câu nệ, nhưng là người khác lại không giống.

Hắn sẽ không bởi vì hắn cùng ca ca, liền đơn phương đương nhiên cảm thấy Chu Thần cùng phụ thân cùng một chỗ cũng không có gì cùng lắm thì, suy nghĩ kỹ vài ngày, cuối cùng hắn vẫn là quyết định nói.

Tuy rằng hạ quyết tâm, nhưng là tâm tình của hắn đã muốn khó tránh khỏi đã bị ca ca hắn khuyên bảo ảnh hưởng, nhẹ nhàng băng quơ đem vốn là liền nhìn không được đầy đủ mặt sự tình biểu đạt càng là không có gì cùng lắm thì nhất dạng.

Chu Thần nghe Ehnes nói, tại biết mình cùng Lăng Phong trước kia cũng không giống hiện tại như vậy hài hòa thời điểm, thật sao có chút không dám tin tưởng.

Từ khi bọn họ đồng thời sinh hoạt này hơn hai tháng xem ra, y còn thật tưởng tượng không đến quan hệ bọn họ cứng nhắc, thậm chí y trăm phương nghìn kế phải rời khỏi Lăng Phong là một cái dạng gì tình hình.

Dù sao liền hiện tại xem ra, kỳ thật hay là y đối Lăng Phong ý lại nhiều một ít, để ý hơn một chút.

Y là cho rằng như vậy, nhưng không nghĩ tới từ trong lời Ehnes nói, lại nghe ra địa phương không đồng dạng như vậy, nguyên lai thời điểm trước kia, là phụ thân cứng rắn muốn lưu y sao?

Vậy phụ thân hiện giờ đối y tốt như vậy, ở trong thời điểm tối tự cao húng, kỳ thật có thể không cần bất an cùng lo lắng lâu?

Về phần Ehnes nói, y trước kia ra vẻ một lòng một dạ suy nghĩ muốn rời đi, cũng bởi vì Ehnes nhẹ nhàng băng quơ, nhượng Chu Thần cho rằng nguyên nhân không là đại sự gì cũng không nhất định.

Chính Chu Thần nghĩ như vậy, trong giây lát rồi lại nghe được Ehnes nói lên phụ thân đối y có biệt tâm tư loại này, lần này liền không là ngây ngẩn cả người đơn giản như vậy, thậm chí có thể xưng được với mở mắt!

Ehnes tùy tùy tiện tiện tại Chu Thần trong lòng ném địa lôi, vỗ vỗ mông cả người thoải mái trở về tìm ca ca hắn an ủi đi, chỉ để lại Chu Thần trong lòng loạn thất bát tao cùng trưởng thảo nhất dạng không biết làm sao.

Đứng ở trước gương Chu Thần do dự sau một lúc lâu, mới quyết định bỏ đi áo, xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía gương, sau đó cũng rất không ngoại đích thực từ gương trong thấy được dấu hôn Ehnes đã nói!

Tuy rằng y không biết dấu hôn là dạng gì tử, nhưng là Ehnes hẳn là sẽ không không rõ chân tướng liền nói lung tung. Hơn nữa nhìn dấu vết này đó phân bố, y thật sự không có biện pháp đem chi quy kết vào bị sâu không biết tên cắn.

Kỳ thật đây cũng không phải là Lăng Phong làm việc không nghiêm cẩn thể cho nên bị người phát hiện, mục đích Lăng Phong cho tới bây giờ cũng không ngừng loại quan hệ hiện tại này. Mà hiện tại Chu Thần mất trí nhớ, rồi hướng hắn ý lại, tuyệt đối là tốt nhất.

Này vốn là chính là mục đích của hắn, hắn không có đạo lý bỏ dở nửa chừng. Nhưng là vẫn luôn rồi lại tìm không thấy một cái thời cơ thích hợp, đến cùng tiểu nhi tử mất trí nhớ hoàn toàn tín nhiệm hắn làm rõ cái đề tài này, đơn giản liền nhượng bản thân y phát hiện tốt lắm.

Hơn nữa, hắn cũng đích xác đói bụng đã lâu rồi, đoạn thời gian trước, có thể bởi vì Chu Thần bị thương mà đau lòng nhẫn nại một phần, hiện giờ Chu Thần đã muốn khỏi hắn, còn mỗi ngày mỗi đêm cùng hắn cùng một chỗ.

Ban ngày đồng thời rèn luyện, ăn cơm, tựa vào nói chuyện phiếm, buổi tối không hề phòng bị ở trước mặt hắn tắm rửa, cả một đêm nằm ở bên cạnh y, hắn có thể chịu không có trực tiếp ăn luôn, liền bản thân hắn đều thực bội phục mình nhẫn công.

Phải biết, đây cũng không phải là lúc trước hắn thường xuyên đánh dã thực, hắn đã vì tiểu nhi tử cấm dục đã nhiều năm, hiện giờ muốn tìm người khác đều không có, phần này nhẫn nại mới càng có vẻ khó được lên.

Cho nên tối lúc mới bắt đầu, hắn khẳng định không phải cố ý tại trên người Chu Thần lưu lại dấu vết, còn có chút tiểu tâm, nhưng là chậm rãi, hắn liền được một tác lại muốn tiến một thước, thẳng đến hiện tại, thậm chí trong lòng có chút chờ mong tiểu nhi tử khi nào thì có thể lái được khiêu, có thể phát hiện động tác nhỏ.

Đối với dụ dỗ người mất trí nhớ, Lăng Phong cũng không cảm thấy có một chút không hảo ý tứ, này vốn là chính là mục đích của hắn, không từ thủ đoạn chỉ muốn bản người kia.

Chu Thần quay đầu nhìn phía sau lưng trong gương, thẳng đến cổ đều cảm giác đến nhức mỏi khó nhin thời điểm, mới đổi thân qua.

Có chút mờ mịt ngồi ở bên giường, cảm thấy y hẳn là muốn tự hỏi những thứ gì, nhưng là bởi vì ký ức mờ mịt, lại liên nên tưởng cái gì cũng không biết.

Có lẽ là bởi vì mất trí nhớ, Chu Thần kỳ thật cũng không thể thực rõ ràng biết chuyện này đại biểu cho cái gì. Kỳ thật mất trí nhớ tới nay, thói quen cùng Lăng Phong thân cận, chẳng sợ có một lần Lăng Phong không cẩn thận thân đến trên môi của y, cũng không cảm thấy có gì đặc biệt hơn người.

Chỉ cảm thấy cái loại hồ động này, rất có một loại cảm giác nhượng y không đành thân tâm an ổn, cho nên y thậm chí có đôi khi sẽ chủ động cùng Lăng Phong thân cận một chút.

Chính là y đối của hẳn dấu vết sau lưng hoàn toàn không có bất luận cái ấn tượng gì, nhượng y rất là buồn bực, nhìn cũng cảm giác có chút khủng bố dấu vết, là như vậy làm sao y không hề phát hiện tình huống lưu lại?

Theo bản năng vươn tay lại sờ sờ phía sau lưng, hoàn toàn không – cảm giác của y, cũng khó trách bản thân không phát hiện, ai không có chuyện gì sẽ cố ý từ gương trong thưởng thức bóng dáng chính mình nửa thân trần hoặc lộ ra trọn vẹn?

Lặng lặng một ngày sau, Chu Thần mới đột nhiên nhớ tới, cho nên nói ngày đó hẳn hỏi Lăng Phong về sự tình ca ca thời điểm, phụ thân nói về sau cũng chỉ có hai người bọn họ sẽ sinh hoạt tại đồng thời kỳ thật không chỉ có là cái loại ý tứ này đi?

Y cho rằng hẳn ca cùng phụ thân quan hệ không tốt, y cùng phụ thân quan hệ thân mật, thế nhưng hoàn toàn là y suy nghĩ nhiều?!

Nghe Ehnes nói, y trước kia mười tám tuổi sẽ không có cùng phụ thân đồng thời sinh hoạt, quen biết nhau mà còn ở chung thời gian cũng không có dài hơn sau, liền lại xuất ngoại, ngược lại lần ca ca cùng phụ thân sinh hoạt tại đồng thời?

Chu Thần có phản ứng đầu tiên là, điều này sao có thể?!!

Rõ ràng phụ thân đối với chiếu cố hành vi của y thuần thực như vậy, rõ ràng Lăng Phong đối thái độ của y tự nhiên như vậy thân mật vô cùng, rõ ràng trong khoảng thời gian này tới nay, y thậm chí đều cảm thấy, phương thức bọn họ sống bây giờ là đương nhiên như vậy, thiên kinh địa nghĩa, hiện tại cư nhiên có người nói cho y biết, hoàn toàn sai! Điều này sao có thể?

Bất quá cũng may ký ức trống rỗng, tuy rằng nghe được Ehnes nói những lời kia, nhưng cũng gần chỉ như là nghe xong câu chuyện người khác, cũng không có cảm ứng được trong chuyện này y nên có cảm xúc.

Ngược lại càng để ý cuộc sống bây giờ, liên Ehnes chính mình cũng nói, y hiện tại so trước kia vui vẻ rất nhiều, Lăng Phong đã từng cũng nói qua, quên sự tình trước kia cũng không có gì không tốt.

Chu Thần trong óc loạn thất bát tao loạn tưởng, Lăng Phong bưng tiểu hoành thánh cấp Chu Thần đi vào được.

Nhìn Chu Thần xích nửa người trên, ôm hai chân ngồi ở trên giường mờ mịt biểu tình, Lăng Phong liền hiểu được Anderson quả nhiên vẫn không thể nào thu phục đệ đệ hẳn, chẳng sợ Anderson bởi vì hẳn cho chỗ tốt mà đã làm đồng ý.

Nếu Anderson làm sự tình đánh gãy, như vậy hẳn đồng ý cũng có thể đánh cái chết. Trừ bỏ đối Chu Thần ở ngoài, hẳn cũng không có thói quen để cho người khác chiếm tiện nghi.

Kỳ thật hẳn vẫn luôn cũng không yên tâm Chu Thần rời đi tầm mắt của hẳn mà ở ngoài, thời gian hơi chút lâu một chút, đều sẽ nhượng hẳn lo được lo mất, chẳng sợ biết rõ Chu Thần là ở chỗ này, nhưng cũng muốn liếc mắt một cái mới cảm thấy yên tâm.

Hẳn là không có nghe Ehnes đến tột cùng cùng Chu Thần nói gì đó, nhưng từ biểu tình hai người biến hóa đến xem, cũng có thể đoán được một phần.

Lăng Phong cũng không có quá mức lo lắng Chu Thần sẽ bởi vì Ehnes nói mà nhớ tới cái gì đến, dù sao lúc trước hắn cố ý tìm người kia, mà không phải tùy ý nhượng những người khác đến, cũng đã đem khả năng phát sinh ngoài ý muốn tính ở tại bên trong.

Lời tuy nói như vậy, nhưng muốn nói hoàn toàn không một chút lo lắng nhưng cũng là không có khả năng.

Đừng nhìn hiện tại trên mặt trấn định, trong lòng vẫn là có chút thấp thỏm, hơn nữa vừa vào cửa liền thấy được Chu Thần lửa nửa người trên, càng là nhượng trái tim của hắn hung hăng nhảy vài cái.

“Như thế nào không mặc quần áo? Thời tiết đã có điểm lương, không lạnh sao? Lại đây ăn đi, ta hôm nay nếm thử một loại tân hãm liêu, ngươi nếm thử, chút hợp không hợp khẩu vị?” Lăng Phong đem bát đặt ở đầu giường, sau đó lăm quá cổ Chu Thần, tại trên mặt y in lại một cái hôn môi.

Ánh mắt Chu Thần bình tĩnh nhìn Lăng Phong, vẫn chưa bởi vì động tác Lăng Phong mà lại kháng cự bài xích, mấy ngày qua, cũng đã có thói quen, hơn nữa trong lòng hắn ẩn ẩn cũng thích loại thân mật hồ động này, cho dù trong đó đại biểu ý tứ cùng gì y đều đồng ý.

Lúc này nhìn Lăng Phong một bộ làm bộ như không rõ chuyện gì xảy ra, Chu Thần bĩu môi, y cũng không tin tưởng Lăng Phong đối cái gì đều không có đoán được.

Xoay người, đem phía sau lưng lưng đến Lăng Phong trước mắt, nhỏ giọng hừ hạ, hỏi đạo: “Phụ thân có biết hay không cái loại này sâu có thể đem người cắn thành như vậy?”

Xác định thái độ Chu Thần cũng không có hướng hắn đoán trước tới phá hư phương hướng phát triển, ngược lại nhượng hắn có chút ngoài ý muốn kinh hãi, trong lòng Lăng Phong rất nhanh vờn vàng xuống dưới.

Từ phía sau lưng hai tay hoàn trụ Chu Thần eo, bàn tay tại thắt lưng Chu Thần nhẹ nhàng di động, mang theo chút ý tứ trấn an hàm xúc, đầu đặt tại vai trái Chu Thần, nghiêng đầu đi hôn môi một chút vành tai y.

Sau đó khi Chu Thần vươn tay đến đẩy đầu của hắn, tại cổ Chu Thần một bên để lại một cái dấu vết giống như sau ót y đến lưng, nở nụ cười hạ nói rằng: “Ân, nhìn xem, cái con cạp tử này đang cắn ngươi.”

Chu Thần tại Lăng Phong dùng răng nanh nhẹ nhàng cắn khởi cổ hắn in một tiểu khối da thịt, liền có chút cảm giác khác thường.

Cùng thân cận hồ không thường ngày không để ở trong lòng động đây, giờ này khắc này cũng không biết vì cái gì, trong lòng y có chút cảm giác khó hiểu, ngứa, giống như có căn lông chim tại nhẹ nhàng xoát qua.

Tại thời điểm Lăng Phong hôn vành tai y, y cũng đã cảm thấy cùng thường ngày thực không giống, tuy rằng trước kia Lăng Phong không là chưa làm qua, nhưng là chính là cảm giác trong lòng mao mao, giống trường thảo nhất dạng.

71. Chương 71

Cảm giác được hô hấp Lăng Phong ấm áp phun tại cổ cùng bên tai mình, Chu Thần không tự nhiên rụt lui đầu, lại tại thời điểm Lăng Phong gặm cắn cổ của y, y nhanh chóng vươn tay muốn đem Lăng Phong đẩy ra.

Nhưng tư thế của y cùng Lăng Phong lúc này, nhượng động tác của y có chút khó khăn, không đợi thời điểm trên tay y với tới, cũng cảm giác được một loại như bị sâu cắn, lập tức một ít địa phương mẫn cảm nổi da gà.

Cũng không vì chán ghét hoặc là nguyên nhân khác, thuần túy chính là một loại chỗ mẫn cảm bị kích thích đến phản ứng sinh lý.

“... Ta đột nhiên cảm thấy mất trí nhớ thật sự không thể nào hảo, ta cũng không biết muốn hỏi người cái gì?” Chu Thần há miệng thở dốc, cuối cùng có chút cảm xúc suy sụp nói.

Bởi vì sao cũng không biết hẳn, có lẽ trọng điểm đều bắt không được. Chính là hiện tại phát triển đến tình hình này, không hỏi cái gì lại giống như thực không đúng.

“Không có quan hệ, tiểu Thiên, mặc kệ trước kia thế nào, chỉ nói người hiện tại quan tâm nhất chính là cái gì, ta phát thệ, mặc kệ người hỏi cái gì ta cũng sẽ không lừa gạt người, đừng lo lắng được không?”

Lăng Phong nhìn Chu Thần suy sụp, trong lòng cũng giống bị ngăn chặn khó chịu, hẳn càng ngày càng không thể nhìn đến tiểu thiên có một chút cảm xúc không vui, nhất là loại đối với mình không tự tin, bộ dáng đối hẳn cũng không tự tin.

Giờ này khắc này, hẳn là thật sự một chút cũng không tưởng tái từ từ sẽ đến, có lẽ, đối với cái này khi mất trí nhớ tiểu nhi tử mà nói, đối một loại duy nhất quan hệ, hẳn là có thể làm cho tâm của hẳn hơi chút an ổn một chút đi?

Chu Thần nhăn cau mày, có chút không biết từ đâu nói lên hỗn loạn, sau đó mở miệng hỏi: “Chúng ta trước kia không tốt sao? Ta trước kia thật sự phải rời khỏi người sao? Vì cái gì? Còn có, Ehnes nói người thích ta, rồi lại không là ta cho rằng như vậy thích ta, là chỉ người vừa rời cái loại này hành vi sao? Chúng ta về sau có thể vẫn luôn sinh hoạt như vậy ở một chỗ sao? Vẫn là nói trong khoảng thời gian này chính là ngoại lệ? ...”

Chu Thần nghi vấn phi thường hơn, hỏi nói cũng có chút bừa bãi không tỉ mỉ, đến cuối cùng ngay cả bản thân cũng không rõ ràng ý rốt cuộc muốn biết nhất chính là cái gì, nhưng Lăng Phong cũng rất miễn cảm từ những lời này trong bắt được trọng điểm.

“Cho nên nói, người hiện tại để ý nhất, kỳ thật đều bởi vì ta sao?” Lăng Phong ánh mắt ôn nhu nhìn Chu Thần bộ dáng mê mang, trong lòng thực sự một loại xúc động đem ý như tiến trong lòng ngực của mình, hẳn cũng làm như vậy.

Hung hăng đem Chu Thần hoàn toàn ôm vào trong ngực của hẳn, khí tức quanh quẩn đầy cõi lòng, giống như tâm của hẳn cũng hoàn toàn trọn vẹn lên.

Chu Thần buồn tị trong ngực Lăng Phong thanh âm rầu rĩ truyền tới: “Ta có ký ức tới nay, đều là sự tình cùng người có liên quan, tự nhiên hiện tại chỉ có thể nhớ tới người.”

“A ~, được rồi, ta đây liền cam đoan với người, mặc kệ người về sau có khôi phục ký ức trước kia hay không, cũng không quản người khôi phục ký ức còn có nguyện ý hay không từ trước đến nay sinh hoạt đồng thời, ta cũng sẽ không thả người rời đi. Tiểu thiên có thể cảm thấy ta thật sự rất bá đạo hay không?”

Hỏi như vậy, lại nghĩ tới Chu Thần đã từng đối hẳn kháng cự cùng cự tuyệt, tình huống cùng lúc so này sánh đứng lên, càng có vẻ chưa sót phi thường, hỏi câu cuối cùng, hẳn thật là có điểm sợ hãi Chu Thần nói sẽ để ý.

Chu Thần nghe được Lăng Phong nói đạo thanh âm cuối cùng có chút khác thường, tưởng ngẩng đầu lên nhìn xem biểu tình Lăng Phong, lại bị đặt ở trong ngực, hoàn toàn nhìn không tới, giãy dụa vài cái không có kết quả sau, lên tiếng nói: “Người buông trước.”

Lăng Phong cảm xúc chính suy sụp, đột nhiên nghe được Chu Thần, trong lúc nhất thời chợt trúng vấn đề hẳn vẫn luôn lo lắng, không chút nghĩ ngợi trả lời: “Ta sẽ không buông ra người, vĩnh viễn cũng sẽ không!”

Ngữ điệu tuy rằng không cao, nhưng là trong đó ẩn chứa quyết tuyệt ý tứ hàm xúc lại không để cho xem nhẹ, Chu Thần bỗng nhiên vừa động, được rồi, không tha liền không phóng đi, dù sao ý cũng không có nghĩ phải rời khỏi, bên tai đột nhiên có chút nóng lên.

“Hừ! Có bản lĩnh người cứ ôm như vậy, vẫn luôn, ăn cơm đi ngủ buông vệ sinh người đều biệt phóng!”

Một cỗ cảm xúc xa lạ dâng lên, nhượng Chu Thần từ khi mất trí nhớ tới nay bởi vì Lăng Phong dụng tâm rất ít tại trước mặt Lăng Phong nói tùy hứng, miệng thực đột nhiên liền toát ra lời như thế.

Nói xong, còn có chút không cam lòng một hơi cắn quần áo trong ngực Lăng Phong, hung hăng cắn, thời điểm nghe đến thanh âm Lăng Phong hút không khí nhanh chóng buông ra, trong nhất thời cũng không biết mình là làm sao vậy.

Buông ra sau còn không chờ y nói cái gì, chỉ thấy Lăng Phong cúi đầu, hung hăng hôn lên bờ môi của y.

Cùng thường ngày chính là giống như vô ý nhẹ xúc một chút bất đồng, lúc này Lăng Phong mang theo một loại cường thế cùng bá đạo rất ít tại khi Chu Thần mất trí nhớ bày ra, tàn sát bữa bãi chiếm lĩnh lãnh địa.

Loại cảm giác miệng lưỡi chạm nhau chân chính này là thực kỳ lạ, hơn nữa động tác Lăng Phong nhượng Chu Thần có loại giống như liền muốn bị Lăng Phong ăn vào trong bụng, nhưng lại có loại cảm xúc không biết tên giống như theo động tác này, rót vào đến trong lòng Chu Thần.

Chu Thần có chút phát mộng, vận dụng hệ thống cảm giác toàn thân, đều giống như không kịp bắt giữ cảm giác cụ thể giờ này khắc này, giống như cả người đều bị Lăng Phong cưỡng không nhất dạng.

Không khí càng ngày càng ít, không khí mang đi vào thậm chí còn chưa đủ bổ sung đã bị Lăng Phong hút đi, nhưng cảm giác kỳ diệu lại làm cho Chu Thần vô sự tự thông cảm giác đến ngưỡng ngưỡng đến thân thể như nhũn ra.

Lăng Phong rút cục cảm giác đến người bị ôm có chút mất tự nhiên từ trong ngực của hắn trượt xuống, mới buông ra.

Nhìn người trong ngực đỏ bừng nhất trương mặt, từng ngậm từng ngậm hô hấp, khoe miệng thậm chí còn mang theo màu bạc bị hắn mang xuất, ánh mắt càng phát ám.

Quang ngực khởi phập phồng, hai điểm hồng sắc giống như hai cái tiêu điểm hấp dẫn tầm mắt của hắn, nhưng nhìn dần dần, hoàn tới Chu Thần ánh mắt mờ ảo dao động, chính là không nhìn đáng vẻ của hắn, lại giống như một chậu nước lạnh lập tức tưới tắt trong lòng hắn bốc cháy lên tình dục.

“Biết chúng ta vừa rồi đang làm cái gì sao?” Cố chấp ôm thắt lưng Chu Thần, không cho y có một chút rời đi cơ hội sau, Lăng Phong mới hỏi.

Chu Thần đã muốn dần dần bớt hồng sắc, trong giây lát lại bạo đỏ lên.

Ma cọ xát rầm rì vài tiếng sau, mới nhỏ giọng nói thâm đạo: “..., tuy rằng ta không có ký ức trước kia, nhưng là sau lại tại trên mạng nhìn đến quá, cho nên nói, Ehnes nói liền là chuyện này sao? Chính là, thái độ Ehnes ngay lúc đó thoát nhìn, giống như nói đây là không đối đi?”

Chu Thần nghiêm túc nghĩ nghĩ Ehnes nói qua nói, sau đó trong lòng gật gật đầu, tuy rằng Ehnes không có nói rõ, nhưng là từ khi hắn nói những lời kia trong dấu vết để lại, y vẫn là có thể bắt đến một chút trọng điểm.

Sắc mặt Lăng Phong lập tức trở nên rất kỳ quái lên, hắn không xác định hỏi Chu Thần: “Người xác định Ehnes thật sự nói như vậy? Hắn là không có khả năng, người là không là hiểu lầm? Tuy rằng chuyện húng ta trong mắt đại đa số người đích thật là không nên, nhưng là ta cảm thấy Ehnes sẽ không cho là như thế, bằng không lần sau người hỏi lại hỏi hắn?”

“Vì cái gì người xác định như vậy, Ehnes sẽ không nói như vậy?” Chu Thần có chút kinh ngạc, y vẫn luôn cho rằng Lăng Phong là không quá thích Ehnes, hơn nữa giống như rất ít cùng Ehnes ở chung, đột nhiên nghe đến câu đó, nhượng Chu Thần có loại cảm giác giống như bị ám độ trần thương.

Lăng Phong chọn nhượng mảy, hàm cười nói: “Người cảm thấy Ehnes cùng ca ca Anderson quan hệ thế nào?”

Anderson cùng Ehnes?

“Thoạt nhìn tốt lắm.” Gật gật đầu, đúng vậy, là tốt lắm, tuy rằng số lần y thấy Anderson cũng không nhiều, nhưng là mỗi lần thấy Anderson đều là cùng Ehnes tới, hai người hồ động tuy rằng không có quá mức thân mật rõ ràng, nhưng là không khí lại tự nhiên thân mật, vừa thấy có thể nhìn ra quan hệ tốt lắm.

“Chính là người không biết, bọn họ không chỉ có là huynh đệ, cũng là ái nhân, tựa như ta không chỉ có tưởng là phụ thân của người, cũng muốn trở thành ái nhân của người. Mà ở trong mắt đại bộ phận người, Ehnes cùng hắn ca ca quan hệ ái nhân cũng là không đối, cho nên lập trường hắn bởi vì đứng ở vị trí bằng hữu của người mà không đồng ý, nhưng cũng tuyệt không sẽ như người cho rằng không đối xứng.”

Lăng Phong nói chuyện tuy rằng vẫn là vững vàng bình tĩnh, nhưng là chỉ có hần bản thân biết hần hiện tại đã muốn thoải mái nói. Thậm chí có loại tâm chính mình khiêu khích liệt có thể nghe được, Thanh âm, phanh! Phanh! Phanh!

Mà thái độ Chu Thần bị Lăng Phong đánh sâu vào, chính là bình tĩnh đại ngộ nói câu: “Nguyên lai là như vậy, trách không được lần trước ta nhìn thấy Anderson cùng Ehnes cùng đi tranh đấu vệ sinh, sau khi đi ra miệng liền Ehnes sưng lên, thì ra là thế.”

Nhất định là làm việc vừa rồi Lăng Phong đối y, bất quá lúc ấy môi Anderson cũng có chút sưng, bọn họ phải là hồ gặm đến mới đúng.

Lăng Phong nhìn đến Chu Thần không bắt lấy trọng điểm, có chút biểu tình không biết nên bày cái gì mới hảo, bất quá thật vất vả có thể nói đạo cái đề tài này, hần tự nhiên không chịu để cho Chu Thần vô ý thức cấp mang sai lệch.

Hơn nữa lúc này hần cũng kịp phản ứng, tuy rằng Chu Thần từ trên mạng sao biết được đạo một sự tình, nhưng là hần ngay từ đầu liền cùng Chu Thần nói qua, đồ vật trên mạng không thể toàn tín, nhìn xem hiểu biết hạ là tốt rồi, có cái gì không biết có thể hỏi hần.

Hiện giờ xem ra, Chu Thần cho dù xem qua người khác làm như vậy, cũng biết loại tình cảm này là cái tình cảm gì, nhưng là bản thân y cũng gần chính là biết mà thôi, đều không phải là như hần suy nghĩ như vậy, cái gì đều hiểu biết.

Dù sao bản năng Chu Thần còn tại y trước kia cũng không có thích người nào, càng không có kết giao cái đối tượng gì, tự nhiên cũng chỉ có thể biết mà thôi.

“Ta cũng muốn như Anderson thích Ehnes mà thích tiểu thiên, tiểu thiên cũng cùng ta làm người tình được không?” Lăng Phong rên rỉ khi còn nóng hổi, trực giác nói cho hần biết, có lẽ tỷ lệ lần này hần được đền bù mong muốn phi thường to lớn, có thể nói dĩ vãng tới nay tối cao.

Chu Thần nhưng không có như Lăng Phong suy nghĩ đáp ứng rõ ràng như vậy, ngược lại nhăn cau mày nói rằng: “Chúng ta như bây giờ không tốt sao? Ta cảm thấy như bây giờ rất tốt, không thích thay đổi.”

Chu Thần chú ý càng nhiều phía quan hệ y cùng Lăng Phong muốn thay đổi, bởi vì nguyên nhân mất trí nhớ, trong lòng y kỳ thật cất giấu một loại cảm giác thực bất an.

Cụ thể biểu hiện tại y đối Lăng Phong ý lại, cũng biểu hiện tuy rằng đối thế giới ngoại mặt rất ngạc nhiên, nhưng là càng nguyện xem TV, máy tính, bộ sách, mà không phải phương thức đi ra ngoài nhìn xem như thế.

Bất an không có hoàn toàn biến mất trước, y với cuộc sống bây giờ thực vừa lòng, một chút cũng không muốn thay đổi, cho nên thời điểm mới biết y cư nhiên còn có một cái ca ca, phản ứng lớn như vậy, khi biết cái ca ca kia sẽ không cùng y và phụ thân của đồng thời sinh hoạt, trong lòng thậm chí còn có ẩn ẩn vui vẻ.

Mà Lăng Phong hiện tại nói, tuy rằng thoát nhìn không có gì không tốt, ngược lại giống như có thể quan hệ càng thêm thân mật một chút, nhưng là Chu Thần vẫn là không thay đổi, có loại mâu thuẫn không hiểu.

Hần cũng không có muốn giấu diếm, thực nói trắng ra như vậy.

Lăng Phong nhìn Chu Thần nhíu mày, mất tự nhiên nhắc tới, lại từ từ đặt xuống, tâm tư một chuyển, liền quyết định đổi cái phương thức mà nói với Chu Thần.

“Có nhớ ta lần trước nói qua hay không, về sau không có người khác tới cùng chúng ta đồng thời sinh hoạt, chỉ có hai người chúng ta luôn luôn tại đồng thời.” Lăng Phong dụng tâm gợi lên độc chiếm dục của Chu Thần khi đối hần dần dần làm sâu sắc.

Chu Thần gật gật đầu, sau đó Lăng Phong tiếp tục nói rằng: “Nếu trên cái thế giới này, có một loại quan hệ có thể làm cho hai người không có bất luận kẻ nào xen vào, vẫn luôn sinh hoạt tại đồng thời nói, kia cũng không phải quan hệ phụ tử. Người xem, tựa như ta cùng đại ca người, tuy rằng thời gian so cùng người ở chung lâu rất nhiều, nhưng là bây giờ còn là sẽ tách ra, từng người sống cuộc sống của mình. Chẳng lẽ tiểu thiên hy vọng chúng ta có một ngày cũng như vậy sao?”

Nhìn Chu Thần ninh mảy rõ ràng vì hấn so sánh, vì hấn giả thiết mà cảm thấy mắt húng mặt, Lăng Phong tại bên tai Chu Thần nhẹ nhàng nói: “Có thể làm cho chúng ta vĩnh viễn cùng một chỗ, không phải phụ tử quan hệ, mà là bởi vì ta yêu người.”

Chu Thần trầm mặc một hồi nài sau, mới hỏi đạo: “Vây người trước kia có yêu mặt khác hay không có liên hệ thế nào với? Cũng giống đối ta đây sao hảo đối tên đó sao?”

“Không có, trừ người ra ở ngoài, không có bất luận kẻ nào, chỉ có người.” Lăng Phong nhanh chóng biểu chân thành.

“Ta đây trước mắt trí nhớ, có thích người hay không, nói thật, không được gạt ta!” Chu Thần nhìn chăm chăm ánh mắt Lăng Phong.

Lăng Phong dựng thẳng lên ngón tay phát thệ: “Cũng không có, ta phát thệ, ta nói đều là thật sự, không phải người có thể hỏi Ehnes.”

“Kia, nếu ta nói ta không đồng ý, người là không là về sau liền không đối ta đây sao tốt lắm?” Chu Thần đột nhiên mị hí mắt tinh che khuất một chút tiểu quỷ dị trong mắt, hỏi Lăng Phong đạo.

Lăng Phong lập tức bị vấn đề này hỏi mông, nếu hấn nói là có thể nhượng Chu Thần đáp ứng nói, hấn khẳng định sẽ nói đúng vậy, nhưng là hiển nhiên sự tình không đơn giản như vậy. Hấn còn tưởng rằng lập tức liền muốn nước chảy thành sông, kết quả lại chiếm được loại giả thiết không đồng ý này.

Lăng Phong dừng một chút, không nói gì, không là bởi vì Chu Thần hỏi, mà gần là bởi vì giả thiết phía trước.

“... Sẽ không, cho dù người không đồng ý, ta cũng sẽ vẫn luôn đối với người tốt như vậy, thẳng đến người đồng ý mới thôi.” Lăng Phong ăn ngay nói thật, hấn đương nhiên là nghĩ như vậy, hiện tại không đồng ý, về sau hấn nhất định có thể nhượng Chu Thần đến đồng ý mới thôi.

Chu Thần hừ hạ, nói rằng: “May mắn ta còn không đồng ý, ý của người là ta đồng ý, người liền không đối ta đây sao tốt lắm?”

Chu Thần thẳng đến khi bản thân có chút cổ tình gây sự, nhưng là giờ này khắc này tâm tình nhượng y có chút không bị khống chế.

“...” Lăng Phong đổi thái độ Chu Thần đột nhiên sắc bén lên cảm thấy có chút bất đắc dĩ, cười khổ nhu nhu tóc Chu Thần, nói rằng: “Đúng vậy, chờ người đồng ý, liền không đối với người tốt như vậy, sẽ đối người rất tốt mới được, nếu không thực sự người gặp được người đối với người hảo liền cùng người chạy, chỉ còn lại có ta một người cô linh.”

Lăng Phong cũng là nói giỡn nói, hấn có tự tin, trên thế giới sẽ không có một người nữa, so với hấn đối Chu Thần rất tốt.

Chu Thần bật cười, sau đó thu liễm biểu tình trên mặt, ra vẻ mặt không đổi sắc nói: “Được rồi, nhìn tại người có lòng thành như vậy, ta liền tạm thời trước đáp ứng rồi, bất quá ta bảo lưu quyền lực đổi ý.”

...

!!!

Lăng Phong lúc này hoạt động trong lòng, đã không có ý tưởng khác, chỉ còn lại có chút cảm xúc kích động kịp phản ứng, tuy rằng hấn trực giác nói cho hấn biết có lẽ cơ hội lần này được đền bù thực đại, nhưng là vừa mới hấn thiếu chút nữa đều không hy vọng, đang nghĩ tới như thế nào nổi lên cơ hội lần sau, trong giây lát rồi lại chiếm được Chu Thần, thực có chút không dám tin tưởng.

Bất quá nhìn đầy mắt Chu Thần trong suốt, chân thật ý cười, nhịn không được phác đi lên ôn nhu xoa bóp, đang sờ sờ gặm gặm, lần này cuối cùng có thể danh chính ngôn thuận, mà không cần tái lên lút, thực đáng giá buổi tối cùng tiểu nhi tử uống một chén chúc mừng một chút!

Đương nhiên, Lăng Phong không muốn thừa nhận, trong tiềm thức có loại nếu phát sinh điểm cái gì đã lâu dẹt hoa trên găm, vậy thì càng tốt hơn, dù sao hấn không cho là mình là một người háo sắc, nhưng ai nhượng hấn thật sự nhẫn lâu lắm.

Mỗi ngày nhìn người thích không biết vô giác tại trước mắt hần hoảng, thậm chí mà ngay cả tắm rửa cũng không tránh đi hần, như thế nào có năng lực nhẫn đi xuống.

Chờ thời điểm Ehnes biết Chu Thần đã cùng Lăng Phong ở cùng một chỗ, đã là mấy tháng sau, thời tiết cũng đã muốn chuyển lạnh mở lại bắt đầu chậm rãi chuyển ấm.

Cũng không là Chu Thần cố ý không nói cho Ehnes, dù sao đó là bằng hữu tốt nhất của y.

72. Chương 72

Chờ Ehnes biết Chu Thần đã cùng Lăng Phong ở cùng một chỗ thời điểm, đã là mấy tháng sau, thời tiết cũng đã muốn chuyển lạnh mở lại bắt đầu chậm rãi chuyển ấm.

Lại nói tiếp, cũng không là Chu Thần cố ý không nói cho Ehnes, dù sao đó là bằng hữu tốt nhất của y. Chính là, hần cũng không thể thấy Ehnes liên thẳng tắp đến một câu, y cùng phụ thân ở cùng một chỗ đi?

Cho nên nói, Ehnes sở dĩ không biết, chỉ là bởi vì hần không có hỏi không phải sao?

Hơn nữa mấu chốt chính là, cho dù y cũng không nói gì, nhưng là y cùng Lăng Phong càng tiến thêm một bước, thân thiết giải quyết xong cũng là không có che lấp. Tuy rằng không có đến nông nổi cố ý tú ra tới, nhưng là y cho rằng, bằng vào kinh nghiệm Ehnes, hần là đã sớm đã nhìn ra mới đúng.

Cho nên tại Ehnes đều vài tháng sau, mới phi thường kinh ngạc tới hỏi, Chu Thần kỳ thật cũng có chút phản ứng không kịp hỏi câu: “Người không biết?”

“Ta nói, thân mến, người đã nói với ta sao?” Ehnes trợn mắt há hốc mồm, Chu Thần đây là vì cái gì cảm thấy hần đã muốn đã biết?

Chu Thần bưng lên mật trà uống một hơi, có chút xấu hổ thanh thanh cổ họng đạo: “Ta cho rằng, người hần là đón được, người có kinh nghiệm, không phải sao?”

Ehnes hoàn toàn bại lui!

Hần cũng rất muốn hần bản thân có kinh nghiệm, nhưng là lại không phải không thừa nhận, Anderson so với hần cũng có kinh nghiệm, bởi vì chuyện này cũng là Anderson nói cho hần biết!

Phải biết, Anderson có thời gian rất lâu không có thấy Lăng Phong cùng Chu Thần, Ehnes cho dù cũng không thường xuyên ở tại chỗ này, mà là càng nhiều ở lại Đức quốc, nhưng tổng số lần so Anderson thấy Chu Thần nhiều, hơn nữa cũng là quan hệ Ehnes cùng Chu Thần càng thêm chặt chẽ mới là.

Nào từng nghĩ thấy mặt, cư nhiên chính là Anderson trước phát hiện!

“Ta nghĩ đến người sẽ càng thận trọng một chút, nói thí dụ như, chờ khôi phục ký ức lo lắng nữa?” Ehnes hướng dẫn từng bước.

Chu Thần từ chối cho ý kiến nói: “Vậy người nói ta khi nào thì có thể khôi phục ký ức? Một năm, hai năm, mười năm? Ta biết người đang lo lắng cái gì, nhưng là sự tình cũng không giống như người nghĩ nghiêm trọng như vậy.”

“Người đều không có ký ức trước kia như thế nào cấp sự tình định tính nghiêm trọng không nghiêm trọng, người nên không là bị Lăng Phong lừa dối đi?” Ehnes đối Lăng Phong vẫn luôn không có cảm tình gì, chẳng sợ hiện tại hần cùng bạn tốt quan hệ thoát nhìn không tồi.

Chu Thần nhượng mày có chút quỷ dị cười nói: “Dù sao ta cũng không biết sự tình trước kia, thời điểm, mất trí nhớ tự nhiên muốn dựa theo tâm ý chính mình hiện tại kiếp sau sống, chờ tới khi nào khôi phục ký ức, nếu cảm thấy hiện tại sinh hoạt cũng không tệ lắm, kia tự nhiên tốt nhất. Nếu thật sự có cái gì nội tình nói, ta cũng sẽ không nhượng chuyện hiện tại đã xảy ra trừng phạt chính mình, dù sao mất trí nhớ đi.”

“... Cho nên nói, người ngay từ đầu liền có khôi phục ký ức sau không tiếp thụ được, sẽ chết không tính toán nhận trưởng?” Ehnes bỗng nhiên hết chỗ nói rồi, như là một lần nữa nhận thức bằng hữu giống nhau dùng một loại ánh mắt thực thần kỳ nhìn y.

Chu Thần cũng không xấu hổ nói: “Nói cũng không có thể nói như vậy, ta mất trí nhớ, tình huống tương đối đặc biệt, ta lại không nghĩ bởi vì sự tình trước mất trí nhớ ảnh hưởng cuộc sống bây giờ, cho nên ta đi theo cảm giác hiện tại đi. Mà nếu khôi phục ký ức, ta cũng không muốn nhượng hiện tại sau mất trí nhớ trở thành gông xiềng, cho nên ta chỉ là tại cho mình đánh dự phòng châm mà thôi.”

Dừng một chút, lại cười nói: “Kỳ thật nói đến để, cũng có chút tưởng cấp cuộc sống bây giờ tìm lấy có mà thôi, dù sao ta thật sự không muốn đi đánh cuộc khi nào thì mới có thể khôi phục ký ức.”

“Được rồi, người nói ra vẻ là có chút ta không hiểu đạo lý, dù sao người cảm thấy cũng không tệ lắm, vậy được rồi đi. Chính là về sau nếu thật sự có cái gì vạn nhất, nhưng chớ quên hôm nay người đã nói nói!” Ehnes nhắc nhở đạo. Thư hương luận đàn

Đối Ehnes quan tâm, Chu Thần cũng chỉ hảo nghiêm túc gật đầu đáp ứng.

Kỳ thật đến hiện tại mới thôi, hắn cũng không cảm thấy hắn lúc ấy đáp ứng rất tùy tiện.

Y tuy rằng mất trí nhớ, mất đi một ít ký ức cùng nhận tri, nhưng chỉ số thông minh vẫn là bình thường, cho nên là một cái chỉ số thông minh đã muốn hai mươi ba tuổi thành niên kiện toàn đã nhiều năm.

Có lẽ ban đầu đích xác bất an, đối Lăng Phong có nhiều ý lại, nhưng là này mấy tháng đi qua, y cũng đã muốn thích ứng hiện tại sinh hoạt không có ký ức.

Cảm giác bất an cũng đã muốn tiêu tán hơn phân nửa, nhất là gần đây, lại có mục tiêu tân sinh hoạt, đối Lăng Phong ý lại cảm cũng dần dần bình thản chút.

Nhưng là giữa bọn họ lại vẫn như cũ ăn ý, trình độ thực đại thượng y đã đối Lăng Phong thật sự rất có hảo cảm.

Tuy rằng tuổi đã muốn bốn mươi, nhưng là nam nhân bốn mươi một chi hoa, lại hơn nữa hắn đặc biệt chú trọng dưỡng sinh cùng bảo dưỡng, thoát nhìn nhiều nhất ba mươi tu, ba lăm, mị lực mười phần. Càng sâu tới, cái người mị lực mười phần này, đối y cũng là thật cẩn thận, sùng nịch phi thường.

Có lẽ là bởi vì thời gian tiếp xúc Lăng Phong, hắn thẩm mỹ xem cũng xoi mói lên, ít nhất người bình thường đều cảm thấy cùng Lăng Phong không có bao nhiêu có thể sánh bằng tính.

Tái sau lại cùng người tiếp xúc, khó tránh khỏi cấp những người khác dán nhãn như là mạnh mẽ, nhanh nhẹn, lôi thôi, tự đại, không thói quen từ từ, thành công nhượng hình tượng Lăng Phong ở trong lòng y càng gần một bước.

Đã đáp ứng Lăng Phong cùng một chỗ sau, y liền thường xuyên tính tại trên mạng, bộ sách trong, chú ý một ít sự tình phương diện này, sau lại đích xác rõ ràng nghĩa chuyện y đã đáp ứng ý sau, cũng chưa hối hận quá.

Bởi xem ra, sinh hoạt của y chính là sinh hoạt của hắn, người khác tại như thế nào nhìn, chẳng lẽ có thể thay sinh hoạt sao? Người để ý cái nhìn người khác, thời điểm người khó chịu sẽ có những thứ không thể làm chung đến mức người để ý người sao?

Sẽ không.

Cho nên những không thể làm chung người, cùng hắn không hề quan hệ người cái nhìn, cùng hắn có gì quan hệ?

Sau lại y liền hoàn toàn đem vấn đề này bỏ xuống, sinh hoạt là chính mình, bản thân cảm thấy hảo, vậy được rồi.

Chuyện này kết thúc, rồi lại toát ra đến sự tình, ngẫu nhiên gian, y phát hiện, cư nhiên là không có việc gì bị Lăng Phong nuôi!

Được rồi, tuy rằng Ehnes cũng ra vẻ bây giờ là bị ca ca hấn nuôi, nhưng là Ehnes ít nhất cũng có đồ vật hấn thích, tỷ như du lịch, chụp ảnh, thậm chí còn có thể chính mình thiết kế một ít vật phẩm trang sức.

Trừ lần đó ra, hấn cũng có một ít công ty cổ phần cùng đầu tư.

So sánh với góc đứng lên, y quả thực không thể tin được chính mình sa đoạ, bất quá rất nhanh đem đầu mâu nhắm ngay Lăng Phong! Y mất trí nhớ không ý thức được, Lăng Phong cư nhiên cho tới bây giờ đều không có cùng y đề cập qua cái đề tài này.

Không chỉ có như thế, tại ban đầu, Lăng Phong cư nhiên còn muốn muốn nói sang chuyện khác hỗn đi qua, tội thêm nhất đẳng, không thể tha thứ!

Cuối cùng vẫn là Lăng Phong cười khổ đến cùng Chu Thần giải thích, tuy rằng hấn biết một ngày nào đó Chu Thần sẽ loại nghĩ gì này, lại không nghĩ rằng sẽ đến nhanh như vậy, hấn theo bản năng đã nghĩ hồ lơng đi qua, nhưng y vẫn luôn liền đứng ở bên cạnh hấn thì tốt rồi, cũng là không nghĩ tới đem Chu Thần cấp nhạ mao.

Hợp với sắc nhìn hai ngày chưa cho hấn một chút hoà nhã không nói, thậm chí còn luôn theo dõi hấn rồi như có điều suy nghĩ nhưu này, Lăng Phong lập tức đem đắc ý vênh vào bởi vì cùng Chu Thần tiến triển thuận lợi mà cấp bừa tỉnh.

Thật vất vả nhưng Chu Thần tiếp nhận hấn, sau đó vào lúc ban đêm, hấn liền nường có uống rượu đem người để lên giường, cũng không gặp nhân sinh khí. Hiện tại đột nhiên cho hấn đến một chút, thật là có chút kinh hồn táng đảm.

Hấn nhưng tuyệt đối không thể để cho Chu Thần có cái ý tưởng gì, ngày hôm sau buổi chiều liền nhanh chóng thề phát thệ nói xạo đứng lên, nói Chu Thần hiểu lầm hấn, hấn chính là cảm thấy loại chuyện này như thế nào cũng muốn chờ Chu Thần khôi phục ký ức nhắc lại, hiện tại hấn chính là lo lắng mà thôi.

Khuyên can mãi nhưng Chu Thần tin tưởng, hấn thật sự chính là lo lắng mà thôi, không phải cố ý sau, sắc mặt Chu Thần mới dần dần chuyển biến tốt đẹp, Chu Thần chính mình cũng thật không tưởng cho rằng Lăng Phong là cố ý, nhìn ánh mắt Lăng Phong thành khẩn lo lắng, liền cũng đem chuyện này yết qua.

“Ta trước kia là làm cái gì?” Khôi phục lại sau, Chu Thần mới nhớ tới hỏi thứ lúc ấy muốn hỏi, vấn đề còn chưa kịp hỏi.

“Người mất trí nhớ trước kia vừa mới tốt nghiệp đại học, tốt nghiệp đại học cũng là đoạn thời gian Ehnes trước mới cho người, chỗ nào tới kịp làm cái gì?” Lăng Phong trầm ổn nói, giống như hấn nói chính là thật sự giống nhau.

Trên thực tế, Lăng Phong còn thật không rõ ràng lắm trước kia làm cái gì, dù sao lúc ấy vì không làm cho hấn chú ý, từ lăng gia mang đi tiền tuyệt đối không có bao nhiêu, tối thiểu, bao quát một lần nữa lo liệu một thân phận chứng, xuất quá lưu học, tứ năm sinh hoạt này đó phí dụng, là tuyệt đối không đủ.

Bởi vì Chu Thần lúc ấy sinh hoạt tại Đức quốc, hấn muốn tra đứng lên có khó khăn nhất định, cuối cùng cũng gần là tra được tiểu nhi tử không thiếu tiền, lại tra không đến nơi phát ra.

Hấn cũng ủy thác Anderson hỗ trợ tra quá, nhưng là lại bởi vì Chu Thần lúc trước có một ít động tác là tại quốc nội mà tra không rõ ràng lắm. Cho nên Chu Thần từ ngắt rồi đi, đến khoảng thời gian này xuất hiện tại Đức quốc, làm cái gì, quả nhiên là phi thường tiểu tâm, quả thực không có để lại dấu vết trọng yếu.

“Ta đây học cái gì?” Lúc ấy Ehnes đem tốt nghiệp chứng cho y, cũng không nhìn kỹ, đến hiện tại liền lúc trước học cái gì cũng không rõ ràng.

Lăng Phong đối với cái này ngược lại biết đến rất rõ ràng: “Người lúc ấy tại Đức quốc, học chính là kinh doanh quản lý, có lẽ người lúc trước có tưởng khai cái công ty hoặc là khai cái cửa hàng mặt tiền linh tinh đi.”

“Người ý tưởng không tồi, có thể suy nghĩ một chút.” Chu Thần sờ sờ cằm nói rằng, khai cái công ty hấn còn không có cái ý tưởng gì, nhưng là khai cái cửa hàng mặt tiền, đến còn thật nghĩ quá.

Hơn nữa trước kia ngẫu nhiên đã từng từng có ý tưởng khai thư điểm, ngay tại bộ sách một lần nữa nhận thức thế giới này.

“Ta tính toán khai thư điểm, cho ta mượn tiền, chờ kiếm tiền trả lại người.” Chu Thần thực sảng khoái mở miệng, tuy rằng biểu hiện đối bị Lăng Phong nuôi thực để ý, nhưng trên thực tế, y ban đầu cũng bất quá là nhàm chán mà thôi.

Sau lại sở dĩ cùng Lăng Phong chiến tranh lạnh đứng lên, cũng là bởi vì vi đã nhận ra Lăng Phong đối y chường không dục, tuy rằng thực thích Lăng Phong đem y để ở trong lòng, nhưng là quá mức mãnh liệt chường không trong tiềm thức y tổng cảm thấy không là cái chuyện tốt gì.

Chu Thần vay tiền rõ ràng, Lăng Phong trả thù lao cũng thống khoái, hẳn cũng không dám tại đây đùa giỡn thủ đoạn, thậm chí nói ra hẳn có thể cho người hỗ trợ, Chu Thần xem xét hẳn liếc mắt một cái cự tuyệt: “Người cái gì đều giúp ta làm, ta còn làm cái gì a? Đều nhàm chán chết, không được người giúp ta! ... Không đối, người còn có thể giúp ta xuất chủ ý.”

Quyết định muốn khai thư điểm, Chu Thần cuối cùng không phải không có hân huyền, bắt đầu có việc phạm, mà không phải cả ngày tùy ý cùng Lăng Phong tán tửn bộ, tâm sự thiên, uống uống trà, rèn luyện một chút, ngẫu nhiên uống rượu loạn tính không hề mục đích sinh hoạt, tuy rằng bản thân y cảm thấy quá rất thoải mái, nhưng người cũng không có thể rất không tư tiến thủ (lười như tiên)?

Khai thư điểm phải làm công tác chuẩn bị, tối trọng yếu chính là tuyển chỉ.

Tuyển chỉ chính là cái vấn đề lớn, cũng là là một hoàn tối trọng yếu, nhất là khai thư điểm, cũng không phải là tùy tiện tiện địa phương nào đều có thể khai, bởi vì tuyển chỉ cũng tương đương là lựa chọn đám khách.

Trong kế hoạch, y muốn khai một đại thư điểm, cho dù ban đầu không thể cùng thư thành so, nhưng là mục tiêu của y cũng là thư lớn nhất về sau thành làm chuẩn (Thư viện).

Lăng Phong ngẫu nhiên nhìn Chu Thần tra tư liệu hoang phế rèn luyện, quên ăn cơm, liền luôn nhìn không được muốn tìm người giúp đỡ Chu Thần giải quyết, lại luôn bị nghiêm từ cự tuyệt.

Lúc này, hẳn còn có thể nhẫn, nhưng là kế tiếp, Chu Thần vì sự tình tuyển chỉ, cả ngày ở bên ngoài chạy không nói, còn thường xuyên không cho hẳn cùng y liên thật sự không thể nhẫn nhịn.

Mình thủ không thể làm, hẳn âm thầm thủ đoạn cũng không thiếu. Tổng có thể không dấu vết nhượng Chu Thần khó lòng phòng bị.

Có tâm tư của mình, Lăng Phong tạm thời kiềm chế xuống dưới, chính là càng chặt chẽ chú ý Chu Thần, mỗi lần làm bộ như thực kiên nhẫn thực thành khẩn đề xuất ý kiến của mình, có ý tưởng của chính mình Chu Thần không đồng ý cũng không quan hệ, hẳn kỳ thật chỉ là muốn bộ tình báo mà thôi.

Muốn biết Chu Thần đã muốn làm được gì, hẳn cũng không thể bởi vì chính mình tưởng hỗ trợ, khiến cho Chu Thần cố gắng tất cả đều uống phí đi?

Chu Thần với phần phương án này, chờ toàn bộ đều rõ ràng sau, Lăng Phong cũng không khỏi không nói tiểu nhi tử lần này quả nhiên phi thường nghiêm túc, trong lòng muốn đùa giỡn chút thủ đoạn tâm tư không từ phai nhạt. Ngược lại là như Chu Thần đã nói, nghiêm túc nhắc lên ý kiến.

Chờ lúc thư thành hoàn thành t, Lăng Phong ở bên trong phế tâm tư cũng không thiếu. Tuy rằng đại bộ phận sự tình đều không có động qua tay chân, nhưng là một ít việc nhỏ không đáng kể dùng chút thủ đoạn Chu Thần cũng không quá để ý.

Tỷ như một ít vốn ứng nên có người tình kết giao linh tinh, muốn thượng rượu bàn sự tình, đều bị Lăng Phong yên lặng giúp đỡ cấp đẩy hoặc là nhượng những người khác đại lao.

Đối với cái này, Chu Thần có điều phát hiện, nhưng cũng đích xác không thích những nghênh đón đưa hươg, liền cũng tại Lăng Phong lấy để ý, động chỉ lấy tình khuyên bảo hẳn nên xem nhẹ.

Còn có sự tình thông báo tuyển dụng, vốn là Chu Thần cũng tính toán chính mình tới, nhưng là lại bởi vì vội vài ngày vẫn luôn đều cảm thấy tìm không thấy người thích hợp mà cuối cùng giao cho Lăng Phong giải

quyết, kết quả coi như có thể làm cho kín người.

Thư điểm chính thức khai trương, đã muốn lại đi qua khoảng nửa năm, Chu Thần làm việc luôn hy vọng làm được đã tốt muốn tốt hơn, muốn các mặt đều suy xét toàn diện, hận không thể toàn bộ đều làm thành kế hoạch biểu đến thi hành, sự tình tế tảo phức tạp cũng đều suy xét, thời gian sử dụng ngược lại rất nhiều.

Bận bịu xong một trận này, chờ thư điểm thượng quỹ đạo, Chu Thần cuối cùng lại rảnh rỗi.

Có thời gian này làm đối lập, y trước nay chưa có cảm thấy thời gian nhàn hạ xuống dưới là phi thường tốt đẹp, quả nhiên, y là vô sự sinh tâm tư.

Điểm này, tại thời điểm tối vội y cũng đã biết, bởi vì cái thời điểm kia, y liền phát hiện, so với loại tiết tấu sinh hoạt này, y vẫn là càng thích nhàn nhã một chút.

Nhưng là y làm đến nơi đến chốn, nếu đã muốn làm được hơn phân nửa, như vậy liền muốn hảo hảo hoàn thành, cuối cùng cuối cùng là kiên trì xuống dưới.

Cảm giác thành tựu không ít, cũng không có lúc ban đầu bởi vì không có việc gì mê mang, cả người trầm ổn nội liễm không ít.

Ehnes đã biết sự tình, đưa một câu, tự mình chuốc lấy cực khổ! Lúc này nghĩ đến, cũng coi như chuẩn xác, có một bàn tay vàng hình người bên người không cần, thật sự có chút phung phí của trời.

Bất quá cũng chỉ có lúc này đây, tuy rằng đích thật là đi không ít đường vòng, ăn không ít đau khổ, thụ không ít mệt, nhưng kết cục luôn hảo, coi như là cho cái ý tưởng lúc ban đầu có một cái công đạo, cho dù Lăng Phong ở trong đó thật sự giúp không ít vội, cũng mệt tiêu cố gắng y không được ở bên trong, cho nên lúc thư thành, với y mà nói, ý nghĩa vẫn là man đại.

Thời gian y bận, quan hệ y cùng Lăng Phong cũng tiến thêm một bước chặt chẽ đứng lên, mà còn tại trong mấy ngày nay, giáo hội y không ít đồ vật.

Bọn họ sẽ ở trong nhà đồng thời thảo luận, sau đó Lăng Phong lái xe chở y chạy nhanh phố lớn ngõ nhỏ trong thành thị, mát xa thả lỏng, giúp y an bài hết thấy sự tình sinh hoạt, nhỏ đến một ly nước ấm, lớn đến giúp y thu phục xã giao y không thích.

Dần dần, từ độc chiếm dự ban đầu ý lại, biến thành lúc ở chung tự nhiên phù hợp, chẳng sợ cũng không nói cái gì ngọt ngào nói, giờ tay nhắc chân, cũng có thể nhìn ra giữa bọn họ tại dần dần ấm lên.

Vậy cũng là Lăng Phong ngoài ý muốn chỉ hỉ, thời điểm lúc ấy, y phát hiện, trong lòng rất là vui sướng một phen, thậm chí vô tâm sáp liễu liễu thành ẩm. Đối với một ít sự tình không cần thiết, sẽ thấy cũng không như ban đầu tính toán nơi chốn như vậy nhượng thủ hạ nhúng tay, ngược lại là bản thân cũng càng nghiêm túc một chút.

Hắn tự nhiên biết lúc thư thành đối Chu Thần mà nói là có ý nghĩa đặc biệt, kỳ thật với hắn mà nói, cũng là, thậm chí hắn có lẽ càng thêm để ý một chút.

Lăng Phong sinh hoạt quá thực thư thái, thậm chí thiếu chút nữa đều quên Chu Thần mất trí nhớ là bom hẹn giờ, liên Chu Thần, đều dần dần quên y kỳ thật thất lạc một đoạn ký ức, thẳng đến thời điểm sinh nhật Lăng Phong mau tới, Chu Thần tính toán cấp Lăng Phong chuẩn bị một phần quà sinh nhật đặc biệt.

Y sinh nhật, Lăng Phong vì y mất rất nhiều tâm tư, nhượng y hiện giờ nhớ tới, vẫn xúc động như cũ. Có đi có lại, y tự nhiên cũng hy vọng có thể cấp Lăng Phong một phần lễ vật đặc biệt.

Mấy ngày nay tới giờ, tại thời điểm không ai, Lăng Phong luôn vui lòng giống Chu Thần, rồi lại luôn không hỏi thái độ Chu Thần, có lẽ trong tiềm thức Lăng Phong cũng không biết có nên hy vọng Chu Thần khôi phục ký ức hay không.

Cuộc sống bây giờ thật đẹp hảo, nhượng Lăng Phong luôn tại sa vào trong đó không cảm giác đến một tia hư ảo nguy hiểm, rồi lại rất nhanh bị cuộc sống tốt đẹp cuốn hút, đem một tia nguy hiểm kia vứt sau đầu.

Ngay tại thời điểm trước sinh nhật Lăng Phong ba ngày, Chu Thần minh xác nói muốn đi cấp Lăng Phong chuẩn bị quà sinh nhật, không được Lăng Phong đi theo.

Xét thấy mấy ngày nay tới giờ, Lăng Phong cũng không là không có lúc nào là đều tại bên người Chu Thần, cho nên mặc dù tại Lăng Phong xem ra, thời gian ba ngày cũng dài, nhưng là tại Chu Thần cam đoan mỗi ngày trò chuyện, video gặp mặt, hẳn cảm thấy ba ngày qua này chờ một kinh hỉ, cũng là đáng giá chờ mong.

Nhưng loại ý tưởng này, tại khi chiếm được tin tức Chu Thần đã muốn thượng phi cơ bay đi Đức quốc sau, ở giữa dừng lại.

Cường chế ý tưởng lập tức đem người mang về tới, Lăng Phong tự nói với mình không có việc gì, không cần xúc động, ít nhất phải chờ tới Chu Thần hạ phi cơ lần thứ hai liên hệ nhìn nhìn lại.

73. Chương 73

Cầm chìa khóa Ehnes đã từng cấp nếu mở cửa, nghe nói là phòng của y, nhìn phòng ở một tầng tro bụi đã muốn rơi xuống, Chu Thần có loại cảm giác thực kỳ lạ, bởi vì vừa vào cửa, đã cảm thấy cái chỗ này, đích xác thực phù hợp thẩm mỹ, nghe nói là chính mình một chút một chút bố trí lên.

Bất quá nhìn cũng có chút quen mắt, bởi vì hiện tại chỗ y cùng Lăng Phong ở, trừ bỏ một ít trang sức không dễ dàng ở ngoài, đồ vật đều mang lên một ít phong cách loại này, bây giờ nghĩ lại, người kia đối y đích thật là phi thường dụng tâm.

Tuy rằng nhìn thích, y cũng chỉ là đến xem vừa thấy mà thôi, dù sao vẫn luôn không có đánh quét, căn bản không có biện pháp trụ. Hơn nữa y cũng không khả năng trụ hạ, bởi vì rất nhanh phải trở về đi.

Bất quá Chu Thần cũng tại trong lòng âm thầm nghĩ, có lẽ về sau có thể cùng Lăng Phong đồng thời lại đây ở vài ngày, tuy rằng phòng ở nhỏ, nhưng là đồ vật của y?

“Nhớ lại liền đi nhanh lên đi, ta đã muốn khiến người đem hành lý phóng tới nhà của ta, người bây giờ là muốn về trước nhà của ta nghỉ ngơi một chút, vẫn là trực tiếp liền đi làm ông chủ tây?” Ehnes hỏi đạo.

“Trực tiếp đi qua đi, ta sợ thời gian không đủ dùng, ta dù sao cái gì cũng sẽ không.” Chu Thần nghĩ nghĩ nói rằng, dù sao trên phi cơ cũng ngủ trong chốc lát.

“Hảo, vậy đi rồi.” Ehnes đánh cái ngáp, thoạt nhìn có chút buồn ngủ.

Chu Thần nhìn nói rằng: “Người đem ta đưa đến chỗ thiết kế, đến lúc đó người tùy tiện tìm cá nhân đến dạy ta thì tốt rồi, hảo hảo đi ngủ đi. Nhìn người vậy thành cái bộ dáng kia, tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt?”

Ehnes cũng không chối từ, trực tiếp liền gật gật đầu, tuy rằng hẳn rất muốn tự mình giáo Chu Thần, nhưng là đêm qua hẳn căn bản là không ngủ, bởi vì ca hẳn buổi chiều ngày hôm qua đến hoa, còn giảng co hẳn hơn phân nửa cái buổi tối. Hẳn đi, hẳn ca ca còn giả mù sa mưa nhượng hẳn chú ý thân thể. Ehnes thật muốn bạo hạ thô khẩu, ân cần thăm hỏi một chút hẳn cái kia ca ca, rõ ràng đều nói có việc, còn không buông tha.

Hơn nữa một đại sáng sớm trời còn chưa sáng liền lại cùng Chu Thần đi Đức quốc, thật sự là có chút chống đỡ không trụ.

Nhìn Ehnes cũng không rời đi, trực tiếp ngủ ở trong gian nghỉ ngơi của phòng thiết kế, Chu Thần nghiêm túc đem tâm tư của mình đặt ở đồ vật trong tay.

Nơi này vốn là là nơi Ehnes thiết kế vật phẩm châu báu trang sức, hẳn ngủ ở nơi này, Chu Thần cũng không cần lo lắng.

Lúc trước hẳn thiết kế đối giới, còn thỉnh Ehnes dạy không ít vấn đề.

Chu Thần tính toán cấp Lăng Phong đưa lễ vật chính là chính mình thiết kế, mà còn đối giới tốt nhất chính mình làm được, sau đó tại thời điểm Lăng Phong sinh nhật, đối hẳn nói ta yêu người, hẳn là coi như được với có thành ý đi?

Nghĩ đến lúc đó Lăng Phong phản ứng, khóe miệng Chu Thần không từ lộ ra một chút ý cười.

Chu Thần thiết kế, nghiệp dư cho dù trải qua Ehnes chỉ điểm, nhưng vì bảo trì đặc điểm, cũng không là tác phẩm nào khiến người kinh diễm.

Vốn là Chu Thần có chút sức tưởng tượng, dù sao y chính là một cái sơ học giả, muốn thiết kế đồ vật xinh đẹp một chút cho chính mình, nhưng là sức tưởng tượng, tại sao nhìn cũng không vừa lòng, mới có sau lại xin giúp đỡ Ehnes.

Bị Ehnes đem tân trang không cần thiết cùng trang sức đều hủy bỏ rụng sau, khoản liền biến thành nhẫn.

Kỳ thật Chu Thần thiết kế là tối trọng yếu liền chỉ có một phương diện, đó chính là tên ghép y cùng Lăng Phong vẫn từ chiếc nhẫn nội trắc kéo dài đi ra, sau đó thủ chữ cái tại đỉnh thiết kế.

Nhìn thiết kế trong tay, nghĩ mới vừa xuống phi cơ, di động mới vừa khởi động máy, chỉ thấy Lăng Phong đã muốn đánh tới vài cái điện thoại, nhìn thời điểm liền biết lại bắt vội vàng, trong lòng có chút buồn cười rồi lại có chút ấm áp.

Trừ bỏ mỗi ngày rửa mặt ăn cơm cùng Lăng Phong trò chuyện ở ngoài, Chu Thần liền ngâm mình ở trong các loại công cụ.

Này một vội, đứng lên liền quên ăn cơm nghỉ ngơi mất ăn mất ngủ, Lăng Phong lại không ở bên cạnh, y hưng trí lên đây, ai đều ngăn không được. Chẳng sợ Lăng Phong tại video trò chuyện trong nhượng y đi nghỉ ngơi, y cũng có thể chân trước đáp ứng, sau lưng liền quên, nhìn Lăng Phong lo lắng hận không thể trực tiếp bay qua nhìn y.

Rốt cục tại thời điểm ngày thứ ba, y làm ra một đôi bản thân coi như vừa lòng đối giới, thời gian này, y liên tục ba ngày thêm đứng lên thời gian ngủ không đến mười hai giờ.

Chờ rốt cục trần ai lạc định, Chu Thần tâm phóng xuống dưới, vậy ý liền khó tránh khỏi dâng lên. Cùng Lăng Phong trò chuyện thuyết minh tình huống sau, liền tiểu tâm cảm tâm huyết của y đi bỏ giấc.

Lăng Phong tuy rằng lo lắng Chu Thần nghỉ ngơi, nhưng kỳ thật vẫn là hung hăng nhẹ nhàng thở ra, biết Chu Thần không phải bởi vì khôi phục ký ức mà phải rời khỏi hắn, hắn an tâm.

Về phần vấn đề như là không yêu tiếc thân thể, hắn nói bằng mặt không bằng lòng, về sau luôn luôn đến cùng tiểu thiên hảo hảo thảo luận thảo luận.

Nhìn video , cái mặt buồn ngủ biến mất, trong lòng Lăng Phong tràn đầy ôn nhu.

Lăng Phong cảm thấy yên tâm thời điểm, khi bỏ giấc Chu Thần làm hai cái mộng.

Cái thứ nhất là mộng đẹp, y mơ thấy cảm nhận làm tốt tại thời điểm Lăng Phong sinh nhật đối y nói ta yêu ngươi, cảm giác hạnh phúc còn không có tiêu tán, cái ác mộng thứ hai liền lặng yên không một tiếng động xâm nhập toàn bộ thể giới.

Y giấy dựa không được, càng giấy dựa càng rõ ràng, từ một hồi pháo tạc đến, lại nổ mạnh một lần nữa , tái thăng đến một cái thanh âm như có thể làm cho người chìm vào vực sâu ghé vào lỗ tai y vang lên, kia như chú ngữ ám chỉ nhượng cả người rét run.

Rùng mình một cái, Chu Thần đột nhiên mở to mắt, từ trên giường ngồi dậy, ngồi ở trên giường linh hồn đầm đìa, cả người lạnh.

Nhắm mắt lại, những qua lại giống như nước chảy chảy qua trong óc, nếu kia thật sự chính là một cái mộng thì tốt rồi, thật sự chính là giấc mộng thì tốt rồi.

Trong tay còn nắm chặt đối giới hòm, trong giấy lát, Chu Thần đem hòm hung hăng suất hướng vách tường, sau đó từng ngum từng ngum thở.

Hòm tứ phân ngũ liệt, nhớ lại y tiêu phí tâm huyết đối giới, chất liệu gỗ bạch kim diệu xuất điểm điểm ánh sáng.

Chu Thần liền bình tĩnh nhìn như vậy, suy nghĩ tình cảnh đã từng cùng Lăng Phong ở chung thỉnh thoảng thoáng hiện, cuối cùng định tại ánh mắt của hắn luôn ôn nhu nhìn.

Che ánh mắt nằm ngả xuống giường, không biết bây giờ là khi nào thì, trước đi ngủ liền đem điện thoại di động tắt, hơn nữa hiện giờ Ehnes đã muốn trước y một bước trở về tìm hắc ca ca.

Y hiện tại vô tâm tình, cũng vô tâm tư nhìn rốt cuộc khi nào.

Nửa ngày, y từ trên giường xoay người đứng lên, đồ vật đã muốn thu thập xong, sẽ chờ sau khi tỉnh lại, liền lập tức đuổi phi cơ trở về.

Nhưng lúc này một chút ý tưởng trở về đều không có, chỉ tưởng trước yên lặng một chút. Mà nguyên lai y cho rằng thuộc loại y, lúc này chính là cảnh tránh gió của y.

Lại một lần nữa bước vào địa phương chỉ có mình, tâm tình Chu Thần là phức tạp, thâm hút một hơi, mở ra cửa sổ nhượng phòng thông gió, sau đó bắt đầu thu thập khởi một chút nhà cửa y.

Di động vẫn luôn đều không có vang quá, y cũng không nhìn thời gian, chờ đem trong nhà lí lí ngoại ngoại đều thu thập một lần sau, đã là ba giờ sau.

Nằm ở trên giường một lần nữa thay đổi vỏ chăn, một trận bận rộn sau, tâm tình của y đã muốn dần dần bình phục xuống dưới.

Quần áo có hai cái hòm nhãn, không nghĩ tới y lúc ấy cư nhiên vô ý thức đem hai nhãn này nhặt lên còn dẫn theo trở về.

Lúc này y mới có chút phức tạp lấy điện thoại di động ra, mở cơ, nguyên lai y đã sớm bỏ lỡ phi cơ, kỳ thật chính mình cũng có loại cảm giác này.

Chưa kể đó điện cư nhiên có hai trăm tám mươi cuộc, hẳn là thời điểm lên phi cơ đến hiện tại chỉ có năm giờ mà thôi, toàn bộ đều là Lăng Phong.

Thẳng đến nửa giờ trước, mới không có ký lục chưa tiếp.

Chu Thần nhìn những điện báo, trong đầu tự nhiên mà vậy liền xuất hiện bộ dáng Lăng Phong sốt ruột phiền táo. Càng tự nhiên mà vậy, tâm thế nhưng ẩn ẩn làm đau.

Y hiện tại cái gì cũng không tưởng tượng, chỉ tưởng phóng không một chút đầu óc, an tĩnh một chút mà thôi, nhưng cố tình, trước sự tình mất trí nhớ cùng sự tình mất trí nhớ phía sau không ngừng xuất hiện, chợt lóe chợt lóe nhượng y khó có thể chịu đựng.

Năm sáu giờ thời gian liền dần dần đi qua như vậy, Chu Thần đã lâu không hề buồn ngủ.

Y từ trong nhà Ehnes ra tới đã là chạng vạng, đại khái thời gian bên kia là giữa trưa. Y trở về nơi này vội hơn ba giờ, lại nằm năm giờ, Đức quốc bên này đã là rạng sáng bốn giờ điểm, thời gian bên kia phải là buổi tối thập điểm.

Chu Thần ở trên giường lại trở thân, điện thoại tay của hắc vẫn luôn không có vang quá, từ khi khởi động máy.

Y mê đầu không muốn đi tưởng Lăng Phong, nhưng là trong lòng đã muốn theo bản năng tính thời gian tốt lắm, nếu Lăng Phong đến tìm nói, hiện tại đã muốn khoát xuống phi cơ.

Đột nhiên nghĩ đến bản thân đang suy nghĩ gì, phiền táo từ trên giường ngồi dậy.

Xuất ra hòm nhãn tinh tế nhìn đứng lên, thời điểm làm nhãn, các loại tâm tình lúc này lại ở trong lòng y đi ra.

Tính, y còn có thể thế nào đâu? Đã muốn bị Lăng Phong dùng yêu quyền dưỡng y, đích xác không có dũng khí tránh thoát.

Phun ra một hơi, nhìn đã phòng ở từng cảm thấy ấm áp, lúc này lại cảm thấy yên tĩnh đáng sợ, cũng tịch tịch đáng sợ, nguyên lai nhà không chỉ là có thể làm cho mình an lòng, mà là có người làm cho mình an lòng tại địa phương đó, tài năng xem như nhà.

Cuối cùng tái nhìn thoáng qua phòng ở, sau đó lôi kéo hành lý tương ly khai nơi này, hướng phương hướng sân bay mà đi.

Đến sân bay, Chu Thần không có đi mua phiếu, mà chính là đứng ở lầu một đại sảnh nói ra, y cùng chính mình đánh một cái thắng cuộc đã định trước.

Y liền ở chỗ này chờ, nếu Lăng Phong đến đây, y coi như làm một giấc mộng. Phản chi, cũng chỉ hảo nói với hân cúi chào, nếu người kia cho phép nói.

Y miên man suy nghĩ, thời gian cũng quá rất nhanh, đảo mắt sắc trời vì bạch, nhìn một chút thời gian, thời điểm đến sân bay đã muốn năm giờ rưỡi đều nhiều hơn, hiện giờ sáu giờ rưỡi t.

Giữa đột nhiên, điện thoại tay của y vang lên, Chu Thần ngoắc ngoắc khoe miệng, quả nhiên là Lăng Phong điện, tiếp sau, không đợi Lăng Phong nói chuyện liền trực tiếp hỏi: “Người hiện tại ở nơi nào?”

Cơ hồ cùng thời gian Lăng Phong nói câu ‘Người không sao chứ?’ đồng thời vang lên.

Sau đó là Lăng Phong mang theo khẩn trương đến có chút thật cẩn thận thanh âm: “Ta lo lắng người, đến Đức quốc tìm người, hiện tại đã muốn đến sân bay.”

Chu Thần đột nhiên cảm thấy quyết định này có lẽ cũng không rất mệt, thanh âm có chút đông cứng giữa đột nhiên tự nhiên lên, mang theo ý cười nói: “Ta không sợ, ta chưa ngủ nữa, lắm phi cơ, ta hiện tại ngay tại đại sảnh môn khẩu sân bay nơi này, người lại đây tiếp ta đi.”

Chu Thần vừa dứt lời mà, Lăng Phong phía sau sẽ xuyên đến thanh âm ôn nhu: “Tiểu thiên.”

Xoay người, thực tự nhiên ôm Lăng Phong một chút, mở miệng oán giận nói: “Hảo khốn a, ta biết người khẳng định tới tìm ta, cho nên liền ở chỗ này chờ.”

Lăng Phong một tay ôm lấy Chu Thần, thật lâu không nguyện ý buông ra, thẳng đến Chu Thần đẩy hân một chút, sau đó xuất nhẫn ra nói rằng: “Hiện tại thời gian vừa vặn, sinh nhật khoái hoạt, lúc này ta lễ vật, tự mình làm, nhìn xem có thích hay không?”

Nhìn Lăng Phong nhu hòa mặt mày trong tối thật sự là ý cười cùng sung nịch, trong lòng Chu Thần trường hít một hơi, y không bỏ xuống được đi qua, cũng không bỏ xuống được hiện tại.

Như vậy điều duy nhất có thể làm, cũng chỉ còn lại một sự kiện, thì phải là vĩnh viễn không nói ta yêu người.

“Tiểu thiên, ta yêu người.”

“Ân, ta biết.”

=====

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: được rồi, rốt cục kết thúc.

Văn về ta viết tương đối la toa, đến kết thúc, cũng không phiên ngoại, nên viết đều viết, không nên viết chỉ sợ cũng viết không ít. Cho nên đến nơi đây chính là thật sự kết thúc.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/trong-sinh-chi-dang-tien-bai>